

Panj. Ms.

350

R161

423-MS.

ਗਾਜ਼ਨੀਤੀ, ਗ੍ਰੰਥ, ੩ ਠਗਨ ਵਲੀ;
ਬੁਧਵਾਰ, ੩੨ ਠਗਨ, ੧੮੮੮ ਬਿੰਦਿ.
੩੨੧ ਪਤਰੇ ॥ ਲੰ. ੩੦ ੮ ੨੦ ੨੦ ੨੦

423- MS.

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਅਬਗਾਨੀਤੁਲਿਖਮੇਤੁ॥ ਕ੍ਰਿਤਕਵਤਸੁਖ॥

ਓਪਈ॥ ਪ੍ਰਿਥਮੇਰਾਏਕੰਕਾਰਾ॥ ਜਗਤਸਾਕ

ਨਿਹਰੀਆਪਸਾਰਾ॥ ਤੀਨਗੁੰਤਕਾਰਿਸ੍ਰਿਸਟ

ਉਪਾਈ॥ ਸ੍ਰਛਮਐਅਸਬੂਲਬਨਾਈ॥ ਉਤ

ਮਮਧਮਅਧਮਕਹਾਈ॥ ਸਰੂਪਟਮੇਪੁਰਹੇ

ਸਮਾਈ॥ ਉਤਮਸੇਨਿਹਏਕਾਚਿਨਾਰੀ॥ ਅਧਮ

ਸੇਈਨਗਤਾਓਓਹਾਰੀ॥ ਵੇਉਮਹਿਏਕੋਨਹਿਜੈ॥

1
ਜਗਮਰਿ ਤੋ ਕੇ ਅਧਮ ਬਖਾਨੈ॥੧॥ **ਦੇਹਗੰ॥** ਸਭੁ ਕੀ
ਲਾਜ ਗੋਬਿੰਦ ਕੇ ਅਧਮ ਬਖਾਨੈ ਸਾਗ॥ ਤਨ ਸੁਖਮ
ਨ ਸੁਖ ਨੈ ਨ ਸੁਖ ਹਰਿ ਨ ਪਥਾਰਿ ਬਾਗ॥੨॥ **ਦੇਖਈ॥**
ਪੁਨਰਿ ਰਦੇ ਗੁਰੁ ਰਨ ਪਿਆਹੈ॥ ਦੁਹ ਜਗਮਰਿ ਪ
ਰਮ ਗਾਤਿ ਪਾਹੈ॥ ਗੁਰੁ ਪਰਮੇ ਸਰ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ॥
ਗੁਰੁ ਦਿਆਲੁ ਕਾਟੇ ਦੁਖ ਦੁੰਦ॥ ਗੁਰੁ ਤੇ ਪਾਈ ਐ ਸਰਬ
ਨਿਧਾਨ॥ ਗੁਰੁ ਤੇ ਪਾਈ ਐ ਬਹਮ ਗਿਆਨ॥ ਗੁਰੁ ਤੇ
ਆਵਾਗਵਨ ਰਾਏ॥ ਸਰਬ ਸੂਖ ਗੁਰੁ ਕਿਰਪਾ ਪਾਏ॥
ਗੁਰੁ ਤੇ ਪਾਇ ਪਦਿ ਤ੍ਰਪਨੀਤ॥ ਗੁਰੁ ਤੇ ਹੋਵੈ ਅਸਥਿਰ

ਗੀਤ ॥ ੩॥ **ਦਰਸਾ** ॥ ਜਿਉ ਪਾਰਸ ਤੇ ਭੇਟ ਤੇ ਲਹਾ ਕੀ ਕਨ ॥ ੨ ॥
 ਰੇ ਇ ॥ ਤਿਉ ਹੀ ਗੁਰ ਕੇ ਦਰਸ ਤੇ ਅਧਮ ਅਤ ਦੁਹਲੇ
 ਇ ॥ ੪॥ **ਚਪਈ** ॥ ਮਿਤ ਲੇਗਾ ਕਬ ਕਲ ਨਗ ਆਯੋ ॥
 ਕਾਲਿ ਕੇ ਦੂਤ ਨ ਸਮਾਜੁ ਪਾਯੋ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਭੁਯੋ ਅਪਿ ਕਾ
 ਈ ॥ ਨਿੰਦਾ ਸੁਠੈ ਆਪ ਬਡਾਈ ॥ ਹਉ ਮੈਲੇ ਭੁਭੁਯੋ
 ਅਰਿ ਕਾਰਾ ॥ ਛਲ ਬਲ ਬਿਦਿਆ ਕਪਟ ਬਿਚਾਰਾ ॥
 ਰੇ ਗੀਤ ਪੁਸ਼ਟਾ ਆਹਾਰਾ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਰਿਸਾ ਅਵਗਥਿ ਕਾ
 ਰਾ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਭੁਗਤਿ ਕਰਨ ਨਹੀ ਪਾਵੈ ॥ ਕਾਲਿ ਕੇ ਦੂ
 ਤ ਸਬ ਨਸੀਤਾਵੈ ॥ ੫॥ **ਸੋਰਠਾ** ॥ ਕਲ ਕੇ ਅਗੈ ਸਮਾਹਿ

1
 ਕਰਕੇ ਰੋਠਾ ਦੇ ਰਹੈ॥ ਜੇ ਜਨ ਬੁਧਾ ਤਿਕਰਾਂ ਹਿਤਿ ਨ
 ਕੈ ਜਾਇ ਬਿਗਾਰਹੈ॥ ੬॥ **ਚੁਪਈ॥** ਕਲਿਜੁਗ ਨ ਬ
 ਹਿਅ ਨੀਤ ਚਲਾਈ॥ ਨਾਨਕ ਰੂਪ ਹਰਿ ਪਰਿਥ
 ਆਈ॥ ਚਰੇ ਬਰਨ ਸਿਖ ਤਬ ਕੀਨੇ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਵੰਤ
 ਹੁਇ ਹਿਰਛਲ ਵੀਨੇ॥ ਦਯਾ ਤੇ ਪ੍ਰਾਤੇ ਇਸਨਾਨਾ ਸ
 ਤ ਬਚਨ ਐਪੀ ਤੁਸੁ ਚਾਨਾ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਾ ਤਿਕੁ ਯੋਤਿ
 ਹਨਾ॥ ਸਰੁ ਮਿਲਿ ਪਾਵਹਿ ਤਿਹ ਬਿਸਰਾ॥ ਕਲ
 ਕੇ ਦੂਤ ਤੁਹਾ ਜੇ ਆਵੈ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਾ ਤਿਸੇ ਠਹਰਨਾ ਆਵੈ॥
 ੭॥ **ਸੋਰਗ॥** ਜੇ ਅਯੋਇ ਹਧੰ ਬਜਨ ਮਮਰਨ ਦਹ

ਥੇਹਰਿਯੋ॥ ਮਿਲਿਓਨਾਇਰੁਗਵੰਤਸਕੁਬਿਧਿਪੁਰ ੩
 ਨਆਸਤਿਗ॥੮॥ **ਬੋਧਈ॥** ਤਿਹਆਸਨਗੁਰਗੋ
 ਥਿੰਦਦਸਾ॥ ਬੈਠਯੋਆਪਸਰੂਪਪਰਗਾਸਾ॥ ਦਰ
 ਸਨਦੇਖਤਉਤਰੈਪਾਪਾ॥ ਰੋਗਸੈਗਸਕੁਮਿਦਹਿਸੰ
 ਤਾਪਾ॥ ਰਿਧਸਿਧਠਾਢੀਦਰਬਾਗ॥ ਲਛਮੀਦੁਆਰ
 ਬੁਰਨਰਾਗ॥ ਨਾਕੇਕ੍ਰਿਪਾਕਟਾਛਨਹੈਗੈ॥ ਦੁਖਦ
 ਰਦਤਿਹਕਬਨਘੇਗੈ॥ ਕੈਸੀਏਛਾਕਰਿਕੋਆਵੈ
 ਤਾਤੁਕਾਲਾਬਿਨਆਗੈਪਾਵੈ॥੯॥ **ਦੋਹਰਾ॥** ਤਨਸੁਖ
 ਮਨਾਇਛਾਇਚੈਬਿਨਤੁਕਰੈਕਰੰਜਗਾ॥ ਦੀਜੈਦਰਸ

ਨਾਮਾਪਨਾਗਰਹੁਬੀਧਨਤਰਾ ॥ ੧੦ ॥ ਛਿਦਾਕ
 ਹਤਕਪਤਰੁਨਾਗਰਿਓਬ੍ਰਹਮਾਇਕੁਤਿਲੁਤਾਕੋਮ
 ਰਮਨਪਾਯੋਜੇਖਸਹਸਰੁਨਾਮੁਉਚਾਰਤਗ
 ਨਤਗਨਤਤਿਹਾਮੰਤਨਪਾਯੋ ॥ ਇਦ੍ਰਾਦਿਕਸੁਰਮੁ
 ਨਿਜਨਿਜੇਤੇਹੇਰਤਹੇਰਤੁਸਬੈਹਿਰਾਯੋਜੋਗੁਰ
 ਗੋਬਿੰਦਾਮੰਤਰਜਾਮੀਪਗਟਦਰਸੁਸੀਗਤਦਿ
 ਖਰਾਯੋ ॥ ੧੧ ॥ ਛਿਦਾ ॥ ਕਲਜੁਗਮਾਹਿਕੁਯੋ
 ਗੁਰਗੋਬਿੰਦਨਿਹਸਮਦੂਸਰਾਮਦਰਨਕੇਈ ॥
 ਰਿਧਸਿਧਦੇਉਦਰਣਛੀਨਿਸਥਾਸਰਾਮਾਗੀ

ਆਮੈ ਸੋਈ॥ ਮੁਕਤਿ ਬਿਸਤਿਹ ਅਭਿਜਮਾਹੀ॥ ਓ
ਕੁਤਕਾਲ ਜੋ ਕਰੈ ਸੋ ਹੋਈ॥ ਤਨੁ ਸੁਖ ਹੋਇ ਨ ਦੇ
ਖੈ ਜਬ ਦੇਹੁ ਦਰਸੁ ਦੁਖ ਹੋੈ ਨ ਕੋਈ॥ ੧੧॥ ਚੁਪ
ਈ॥ ਬੀਦਨ ਕਰ ਜਾਰ ਦਾਮਾਈ॥ ਬਾਰ ਦਾਤੀ ਮੋ
ਹਿ ਹੋਹੁ ਮਗਈ॥ ਕਰ ਜੋਰੋ ਬੀਨਤੀ ਕਰ ਮਾਗੀ॥
ਗ੍ਰਿਬ ਕਰਤਾ ਅਛਰ ਨਹੀ ਖਾਗੀ॥ ਜਿਹ ਬਿਸਿ
ਬੁਧਿ ਹੋਇ ਸੁਰ ਮੇਰੀ॥ ਜਿਹ ਬਿਧ ਕਿਧਾ ਮਨਾਵੈ
ਤੇਰੀ॥ ਜੇ ਸੋ ਗ੍ਰਿਬ ਸਿ ਪੂਰਨ ਹੋਈ॥ ਮੋਘ ਟਮਤਰਿ
ਪਜਾਵੈ ਸੋਈ॥ ਅਛਰ ਸੋਈ ਯਾਮੈ ਆਵੈ॥ ਜਾ ਕੋ

ਦੁਖ ਨ ਕਈ ਲਾਵੈ॥ ੧੩॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਬਿਛਾਰਾ
ਤੀਈ ਬੁਧੀ ਕ੍ਰਿਪਾਵਿਤ ਸੁਖ ਦਾਇ॥ ਤੁਮ ਜਮਾਨ ਤੂੰ
ਹੀ ਕਹੀ ਮੈ ਰੁਸ ਸਰ ਬਰ ਕਾਇ॥ ੧੪॥ ਦੁਪਈ॥ ਅੰ०
ਗਿਆ ਬੇਦ ਮਹੇ ਇਸ ਭਾਈ॥ ਲੀਜੈ ਪ੍ਰਥਮ ਗਨੇ
ਸੁਖ ਨਾਈ॥ ਕਰਿ ਰੰਗੇ ਤਗਣੇ ਸਮਨਾਵੈ॥ ਪੁਰਨ ਕ०
ਚੁਹੇ ਇਸਿ ਪਯੋਵੈ॥ ਬੀਘ ਨਹ ਰਨ ਸਰਬੇ ਗੁਲ०
ਇਕ॥ ਭਰਤਾ ਦੁਖ ਜਦਾ ਸੁਖ ਦਾਇਕ॥ ਜੇਰੁ
ਗਲ ਕਰਿ ਹੋਇ ਅਧੀਨ॥ ਮਨ ਬਚ ਕਰਿ ਪੁਸਿ ਸੇ
ਦਾ ਕੀਨ॥ ਕਰ ਬਿਨੀਤੀ ਬਰਿ ਬਾਰਾ॥ ਪੁਰਨ ਕੀ

ਜੋਗੀ ਬਹਮਾਰਾ ॥ ੧੫ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਮੁਖ ਕਥਾ ॥ ੫
 ਨਗਜਥ ਦਸ ਪਾਰਥੀ ਸੁਤ ਸੋਇ ॥ ਫਿਪਾਜੇ
 ਈ ਮਥ ਕੀ ਜੀਐ ਜਾਤੇ ਪੁਰਨਹੇਇ ॥ ੧੬ ॥ ਚੌਪ
 ਈ ॥ ਪਾਟਲ ਪੁਰਇ ਕੁ ਨਗਰੁ ਸੁਹਾਵਾ ॥ ਸੁਰਜ
 ਗੀ ਕੇਤਦਤਾ ਬਸਾਵਾ ॥ ਤਿਧੁ ਰਹੁਤਾ ਸੁਦਰਸ
 ਨੁਗਜਾ ॥ ਜਗੁ ਬਿਸਿ ਪੁਰਨ ਬਿਧ ਨਸਾਜਾ ॥ ਜਾ
 ਕੇ ਗ੍ਰਿਹ ਸੁਤਦੁਇਆ ਦੁਸੁ ॥ ਬੰਦਰ ਰੂਪ ਦੇਹ
 ਨਰਸਾਰੇ ॥ ਬੰਦੇ ਪੁਏ ਮਥ ਬੇਕੀ ਰੁਏ ॥ ਗੁਨਾਇ
 ਦਿ ॥ ਮਾਕੇ ਨਿਕਟਿ ਨਗਏ ॥ ਬਿਦਿਅਾ ਹੀ ਨਜਗ

ਤੁਜੇਆਯਾ। ਪ੍ਰਸੂਸਮਾਨਜਨਮੁਜਗਪਾਯਾ।
ਬਾਝੁਰੁਈਕਿਸੇਸੋਈਨਾਗਾ। ਜਾਕੇਸੁਤਮੁਰਖਾ
ਦੁਤਾਗਾ। ੧੭। ਦੋਹਰਾ। ਜੇਬਨਧਨਮੈਰੂਪੈਹੋਮ
ਗੁਣਿਦਿਆਕੀਰਾਨਿ। ਇੰਦ੍ਰਾਇਨਕੇਦੁਲਨਜੋਤਿ
ਹਨਰਕਪਹਿਚਾਨਿ। ੧੮। ਰੂਪਈ। ਬਿਦਿਆ
ਸੋਧਨਮਾਹਿਨਕੇਈ। ਹੈਜਾਕੇਧਨਦਿਤਾਜੋਈ।
ਅਦਰਦਰਬੋਕੇਦੁਖਘਨੇਰੇ। ਗੁਪਤਨਾਦੇਸਮਝ
ਸਦੇਰੇ। ਗਾਜਾਕੇਪਹਿਓਸਨੁਹੋਰੇ। ਤਸਕਰਲੇ
ਇਅਗਨਿਸੇਜਰੇ। ਜਗਬੋਰੇਕੋਜਗਦਿਧਾਰ

ਨੂਪਖੇਲਕੋਆਫੈਗਗਮਬਿਦਿਆਬਨਕੋਬੀਘ ੬
ਨੂਨਕੋਈ। ਨਿਤਪੁਤਿਆਗਰਹੈਵੈਜੋਈ। ੧੬
ਸੋਰਠਾ। ਬਿਪਤਪਰੈਜਬਾਅਵਿਦਰਬਨਰਹਈ
ਏਕਾਛਿਨ। ਬਿਦਿਆਬਨਹਿਜਾਇਕੋਟਿਜਤੁ
ਨਕੋਈਕਰੇ। ੨੦। ਰੂਪਈ। ਵਿਦਿਆਆਰਿਦ
ਵਿਪਰਕਾਰਾ। ਸਾਜਤੁਸਜਤੁਲਮਉਚਾਗ। ਜਗ
ਮੈਪੰਡਤਿਕਪੈਮੁਲਾਇ। ਸਜਤੁਨਿਤੇਜਾਸਤੁਆਧਿ
ਕਾਇ। ਤੁਰਨੁਜਮੇਸਸਤੁਮੁਕੁਹਈ। ਬਿਰਧਸ
ਮੈਸੁਹਸੈਸਕੁਕੋਈ। ਵੇਊਅੰਜਬਾਸਸਤੁਨੀਕੁ ੨

ਸੁਖਦਾਈ ਜੁਸਦਾ ਹੋ ਜੀ ਕਾ ਅਪਿਤਾ ਜਨਮ ਜੁਗਰਿ
ਨਦੇਈ ॥ ਨਿਰਧਨ ਕੁਰੰਗਾ ਅਪ ਜਸ ਲੇਈ ॥ ੨੧
॥ ਜੋਰਠਾ ॥ ਪਿਤਾ ਭੀਤ ਜੁਆਰਿ ਸਰੁਤ ਜਿਥੇ ਦਿਅੰ
ਦੇਇ ਸੁਤਾ ॥ ਕਰਿਧਨ ਦੇਤਾ ਤਾਰਿ ਪਾਛੈ ਜੋਲੇ ਕਰੈ ॥
੨੨ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਇਕਾਦਿਨ ਬੈਠਿ ਸਿੰਘਾ ਸਨਗਈ
ਸਕੂਜਾਨ ਸੁਸਭਾ ਧਨਾਈ ॥ ਬੈਠੇ ਤਹਾ ਗੁਨੀ ਕ
ਦਿਖੰਡਿਤਾ ॥ ਜੇ ਸਿਦੇਹ ਰਿਹ ਕਰੈ ਨਿਖੰਡਿਤਾ ॥ ਤਹ
ਇਕ ਪੰਡਿਤ ਬਾਤ ਚਲਾਈ ॥ ਮਦੇਹੋ ਚਾਰਿ ਮਨੁਖ
ਆਖਿ ਕਾਈ ॥ ਜੇ ਬਨ ਧਨ ਪੁਤ੍ਰਤਾਈ ਜਾਨਾ ॥ ਸੁਤਰ

ਬਾਅਬੰਬੇਕਗਯਾਨਾਏਕਏਕਤੇਨਰਚਾਰਿਜਾਇ। ੧
ਜਪਚਾਰਿਤਹਮਤੁਹੀਨਾਇ। ੨੨। ਜੋਰਠਾ। ਜੋ
ਬਿਦਿਆਤੇਹੀਨੇਨਾਅੰਬਕਹੀਏਤਿਜੇ। ਧਾਰਨ
ਜਮਤਿਹਚੀਨਗਖੇਬਜਨਬਨਾਇਕੈ। ੨੪। ਰੂ
ਪਈ। ਪੀਰੂਤਬਚਨਸੁਨੇਜਬਗਈ। ਪਰੀਦ੍ਰਿਸ
ਟਿਸੁਤਨਪਰਿਜਾਈ। ਜਕਲਦੇਸਦੇਖੇਉਨਮਾਹ
ਉਭੁਜਾਸਲੀਨੋਨਰਨਹਾ। ਬੇਰੁਪਾਪਪ੍ਰਾਣੀਜੋਕ
ਰੈ। ਸੁਤਮੂਰਖਤਕੇਅਵਤਰੈ। ਸੁਨਜਾਹਿਤਜਿਨ
ਹੈਤਮੁਕੀਨਾ। ਪੁਨ੍ਹਹੋਇਤਿਹਸਭਗੁਨਗੁਨੀਨਾਨਿ

ਹਘਰ ਸੁਤ ਕੁਲ ਦੀ ਪਕੋਈ। ਤਾ ਕੇ ਸਮ ਜਗਨ
 ਹਿਨ ਕੋਈ॥ ੨੫ ॥ ਚੋਰਗਾ॥ ਹੋਰੋ ਰਬ ਧਨ ਧਨ
 ਬਹੁ ਅਵਗ ਬਿਰੋ ਸੀ ਜਾਗ। ਜੋ ਪਰ ਪੁਤ ਕਪੁਤ ਹੋ ਜੋ
 ਮਨ ਤੇ ਲਾ ਅਧਾਰ॥ ੨੬ ॥ ਚੋਪਈ॥ ਖਟ ਜੁਖ ਜ
 ਗਮੈ ਕਹੀ ਏਕੁ ਏਕ। ਏਕ ਏਕ ਪੁਨ ਕਹੇ ਸੁਸਣੀ॥
 ਦੇਹ ਅਜੇਗ ਸੁਤ ਆਗੀ ਆਕਾਰੀ॥ ਅਸਿ ਸਦ ਬ
 ਚਨਾ ਅੰਸਿ ਦਰਨਾਰੀ॥ ਅਵਿਦਿਆ ਪੁਰਨ ਧਨ ਕੀ
 ਆਇਨਾ ਖਟ ਜੁਖ ਏਕਹੀ ਅੰਸੁਖ ਦਾਇਨਾ ਪੁਨ
 ਗਜਾ ਮਨ ਮਾਰਿ ਬਿਚਾਰੈ॥ ਕਰਮ ਭਾਵੁ ਨਿਰਿਦੈ

ਸਿਧੂਰੈ। ਕਰਮਾਗਤ ਜਾ ਕੇ ਜਯੋਈ। ਤੈ ਜੀਭੁਗ ८
ਤੈ ਨਰੁ ਜਗ ਸੋਈ। ੨੧) ਚੋਹਰਾ। ਸਿਪਤ ਬਿਪਦ
ਬਿਦਿਆ ਜੀਵਨਾਰਨਾ ਜਾਨੀ। ਲਿਖੇ ਬਿਸਤ
ਆਖ ਕਰ ਜਬ ਘਟ ਦੀਨੇ ਪਾਨ। ੨੨) ਚੋਖਈ।
ਬਹੁਰੇਗ ਜਾਮਨ ਮੈ ਜਾਗਾ। ਜੋਚ ਬਿਚਾਰ ਕਰਨ
ਜੀਆਲਾਗਾ। ਜਨਮੁ ਲਿਤ ਮਾਨਖ ਸਿਸਾਰਾ ਹੋਤ
ਜੋਈ ਜਾ ਲਿਖਾ ਲਿਲਾਗ। ਘੋਇ ਹੋ ਕਉ ਲਾਖਿ ਨ ਸ
ਕਾਇ। ਮੁਨੁ ਹੋਇ ਕੈ ਖੀਰਿ ਤਗਾਇ। ਕੋਗ ਜਾ ਕੋਅ
ਹੋਰਿ ਖਾਗੀ। ਕੋ ਜਾਸੁ ਕੋ ਚਰ ਜੁਆਗੀ। ਜੋ ਮੁਠਾਵੀ

ਤਿਉਉਦਮੁਕੀਨਾ॥ ਕਰੈਨਹੀਜੇਈਬੁਧੀਨਾ॥
੨੬॥ ਦੁਹਰਾ॥ ਕਰਮਲਿਖਾਜੇਰੋਤਹੈਪਾਮੇਅੰ
ਤਰਨਹਿ॥ ਜੇਜਾਨੇਖਰਬੀਨਹੈਉਦਮੁਬਿਨੁਨਰ
ਹਾਰਿ॥ ੨੭॥ ਚੁਪਈ॥ ਭਾਵੀਸਰੁਪਰਪੁਬਲਕ
ਗਏ॥ ਭਾਵੀਤੋਕਉਦੁਰਨਪਾਏ॥ ਜੇਨਕਰਮਰ
ਤਮੈਸੀਰਏ॥ ਕਹੇਕਿਜਨਜਰਪਾਸਿਰਸੇਏ॥ ਰਾਮ
ਚਿਦਬਨਬਾਸੇਪਾਏ॥ ਸਤੀਜੀਆਦਸਕਿਸਚੁਰ॥
ਏ॥ ਅਗਦੇਵਕਤੁਨਗਨਰਗਈ॥ ਇਦੁਦੇਹਸੁਸ
ਹਸਭੁਗਪਾਈ॥ ਗੰਗਾਸੁਤਨਿਰਬਸੇਸਾਏ॥ ਸਰ

ਮਸੂਨਬਿਤਦੇਹਗਦੋਦੋ॥ ੨੧॥ ਵੇਹਗਾ॥ ਕੁਦੀ ੯
ਸਭਪਰਪੁਬਲੋਜੋਓਪਜਾਸਿਸਾਗਾ॥ ਪੁਨਿਪੁਰੁ
ਉਦਮੁਸਿਗਕੀਆਸੋਕਨਿਦਾਰਨਹਾਰਾ॥ ੨੨॥ ਭੁ
ਪਈ॥ ਉਦਮਕੀਮਹਿਮਾਸੁਨਿਲੀਜੋ॥ ਉਦਮੁ
ਕਬਹੂੰਛਾਡਿਨਦੀਜੋ॥ ਉਦਮਕੀਨੋਰਾਪਦਨ
ਥਾ॥ ਥਾਦਰਗੀਛੁਲੀਏਸਰੁਜਾਬਾ॥ ਦਰਸਰਮਾ
ਰਿਓਲਿਕਜਗਈ॥ ਸਤੀਜੀਆਕੀਬੀਦਛਰੁ
ਈ॥ ਪੰਡਸੁਤਨਮਿਲਉਦਮਕੀਨਾ॥ ਕੁਰਬਕੀਓ
ਬੈਰਪੁਨਿਲੀਨਾ॥ ਉਦਮਕੀਗਿਦਿਜਗਯੋਦੁਆ

ਰਕਾ ਦੁਖ ਦਰਿ ਦੂਤਿ ਨ ਸਕਲ ਨਿਵਾਰਾ ॥ ੨੩ ॥
ਦਿਹਰਾ ॥ ਸੋ ਕਲਿਵਾਰ ਆਪਨਾ ਜਿਹ ਨਰ ਉਦਮੁ
ਕੀਨਾ ॥ ਗੁਣੀ ਜੋ ਪਰਥਾ ਕਿਰੇ ਜੋ ਸੋਚਾਰ ਵੀਚੀਨਾ ॥
੨੪ ॥ ਸੋਧਈ ॥ ਤਾਤੇ ਮੈ ਉਦਮ ਕਰੋ ॥ ਆਨਾ
ਚਿਤਾ ਮਨ ਮਹਿ ਧਰੋ ॥ ਉਦਮੁ ਕੀਨੇ ਹੋਇ ਨ ਬਾਤ ॥
ਤਾ ਕੇ ਜਾਨੈ ਕਰਮ ਲਿਖਤ ॥ ਅਹ ਬਿਚਾਰ ਪੰਡਿਤ
ਹਕ ਗਏ ॥ ਸਭੁ ਹੀ ਮਿਲ ਗਯਾ ਪੈ ਆਏ ॥ ਰੂਪ ਤਿ
ਤਿਨ ਕੋ ਕਹਿ ਸਮਝਾਈ ॥ ਮੇਰੁ ਤ ਮੁਰਖ ਏਵੇ ਗੁ
ਣੀ ॥ ਮੈ ਸੀ ਬਿਦਿਆ ਇਨੈ ਪਛਾਵਹੁ ॥ ਜਾਤੇ ਦੁ

ਰਮਤਿਸਕਲਸਿਟਾਦਹ॥ ੩੫॥ ਦੋਹਰਾ॥ ੧੦
 ਚੇਦਨਲਿਕਇਜੈਤਰੁਰੈਹੈਵੈਚੇਦਨਜੇਇ॥ ਪੰਤ੍ਰ
 ਤਸੀਗਮੁਰਖਰੈਹੈਨਿਜਚੇਪੰਤ੍ਰਿਤਹੈਇ॥ ੩੬॥
 ਪਈ॥ ਕੀਟਕਹੈਹੈਜਿਤਬਿਚਾਰਾ॥ ਪਾਯੋਜਬਹ
 ਸਿਗਪੁਰਪਾਗਾਹੈਕਹਸਿਚਦੁਕਕੋਪਾਤਾਪਾਯੋ
 ਤਿਨਤਿਬੋਲਸਿਗਾਤਾਚਕ੍ਰੇਸੀਸਕਰਰਾਜਾਦੇ
 ਤਿ॥ ਮੈਜੋਜਗਸਤਸਿਗਾਹਿਸੇਉ॥ ਸ੍ਵਤਬਦੇ
 ਕੋਹੈਸਾਹਿ॥ ਮੈਸੇਸਿਗੁਤੇਸੇਗੁਨਦਾਹਿ॥ ਪੰਰਸੀ
 ਪਾਪੁਖਮੇਤੀਹੈਇ॥ ਕਦਲੀਮੈਕਪੁਰੈਸੇਇ॥ ੩੭॥

७॥ **ਵੇਰਗ**॥ ਆਪੀਗਕੇਸਾਤੁਵੈਸਾਪਾਗਿਬਿਖਰਿ
ਪਜਾਇ॥ ਤਿਉਨਰਜੇਸੇਸੀਗਰੇਹੈਤੈਸੀਬੁਧਉ
ਪਜਾਇ॥ **੩੮॥ ਨੋਪਈ**॥ ਬਿਜਨੁਜਗਾਇਕੁ
ਪੀਤ੍ਰਿਤੁਆਗਾ॥ ਬਿਹਜਪਤਜਮਹੈਜਾਕੋਕਗਾ॥ ਤਿ
ਨਰਾਜਾਸੇਕਹੇਜੁਆਈ॥ ਸੁਤਰੇਰੇਮੈਦੇਉਪਛ
ਈ॥ ਅਮੈਸੀਬਿਦਿਆਕੁਦਰਨਰਹਾ॥ ਅਰਥਬ
ਰਖਮੈਪੀਤ੍ਰਿਤਕਰੇ॥ ਏਸੁਤਤੇਰੇਬਡੇਕੁਲੀਨਾ॥
ਹਮੈਹੈਚਾਤਰਮਹਾਪ੍ਰਬੀਨਾ॥ ਹਜਗੇਹਨਸੂਰਖੁ
ਕੋਈ॥ ਕੀਚਨਖਨਹਿਕੀਚਨੁਹੋਈ॥ **੩੯॥ ਵੇਰਗ**॥ ੭੧

ਆਬਪ੍ਰੇਰੁਲਾਮਾਕਨਹਿਬ੍ਰੀਗਿਭੂਮਿਜਿਉਈ ॥ ੧੧ ॥
ਆਗਾਜਕੁਦਾਰਨਹੋਹਿਸਠਹਰਖਧਰੇਨ੍ਰਿਪਜੀ
ਆ॥ **ਧੰਨਾਧੰਨਾਈ**॥ ਕੁਪਸੁਨਤੁਅਤਿਅਨਿਦਪਾ
ਯੋ॥ ਦਰਬੁਬਹੁਤਤਿਹਵਾਨੁਦਿਵਯੋ॥ ਬਹੁਤਕੁ
ਤਕੈਉਸਤਤਕਰੋ॥ ਜਗਤਗੁਰੁਹੋਸਰਗੁਨਕਰੋ॥
ਕੁਨਉਚਿਤਜਿਉਤਿਮਰਨਸਾਈ॥ ਤਿਉਤੁਵਸਗ
ਇਨਦੁਰਮਤਿਜਾਈ॥ ਜਿਯੋਪਾਖਾਨਦੇਹੁਕੈਚਰੈ
ਦੇਵਜਾਨਿਤਿਹਪੂਜਾਕਰੈ॥ ਤਿਉਏਅਬਸਠਪਾਹ
ਨਾਮਾਹਿ॥ ਤੁਆਢਿਗਥਹੋਸੁਪੀਰ੍ਰਿਤਚਹਿ॥ ੪੧॥

ਦੇਹਗਾ॥ ਮੈਂ ਜੇ ਕਰ ਬਹੁ ਤੇ ਕਰਿਯੋ ਸੇਖੈ ਨ ਨਦ
ਦਿਨ ਲਾਯੋ ਗੁਰਾ ਮਾਪੇ ਨ ਮਤੁ ਹੀ ਮਨਿ ਮਨਿ ਦਾ
੪੨॥ ਦੁਪਈ॥ ਬਿਸਨ ਸਰ ਮਾਮ ਨਾਗਿ ਬਿਚਾਰੇ॥
ਦੇਹ ਉਹੈ ਗਜ ਦੁਲਾਰੇ॥ ਕਰੈ ਸੇਈ ਮੈਂ ਇਨ ਜੇਰੀਤਾ॥
ਸਿਰੇ ਤੁਝਾ ਦੇਹਿ ਨ ਮਨ ਪੀਤਾ॥ ਜੇਚ ਬਹੁ ਤੇ ਕੇਜੀ ਮਉ
ਪਾਈ॥ ਗਜ ਨੀਤ ਮਨ ਮੈਂ ਠਹਰਾਈ॥ ਇਹ ਮੈਂ ਹੈ ਸਰ
ਧਿਧਿਕੀ ਬਾਝੇ॥ ਪੀਤ ਹੇਤੁ ਰਸ ਬਿਗੁ ਪਾਝੇ॥ ਸੁਨ
ਤੈਂ ਇਨ ਕੇ ਬਾਝੇ ਪਯਾਰਾ॥ ਸਮਝੈ ਕੁਲੀ ਬੁਰੀ ਬੀਚ
ਰਾ॥ ੪੩॥ ਦੇਹਗਾ॥ ਅਹ ਮਨ ਮੈਂ ਠਹਰਾਇ ਕੇ ਬਾਝੇ

ਗਾਜਕੁਮਾਰਾ ਕਹੈ ਜੁ ਮਨ ਇਛਾ ਤੁਮੈ ਤੇ ਜੋ ਕਰੈ ਉ
 ਚਾਰਾ ੪੪ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਗਾਜਕੁਮਾਰ ਕਹੈ ਕਿ ਜਦੋ
 ਦਾ ਹਮ ਨਹਿ ਜਾਨਤ ਕਈ ਭੇਦਾ ॥ ਸੁਨ ਜਾ ਕੋ ਮਨ ਹੋ
 ਇਹੁ ਲਾਜਾ ॥ ਮਹਾ ਜਿਹੋ ਦੈ ਬੁਧ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ॥ ਬਿਪ
 ਕਹਿਯੋ ਤਿਨ ਜੇ ਇਹੁ ਗਾਇ ॥ ਜਾਸਤ ਨਿਤ ਸੁਨਹੁ ਮਨ
 ਲਾਇ ॥ ਮਿਤੁ ਲਭੁ ਮੈ ਮਿਤੁ ਨ ਭੇਦਾ ॥ ਬਿਗੁ ਹਸਿ ਧਕ
 ਹਤ ਜਿਉ ਬੇਦਾ ॥ ਕਥਾ ਪੁਰਾਤਨ ਜਿਉ ਪੈ ਬੀਤੀ ॥
 ਕਰੈ ਬਖਾਨ ਜਾਮਨੁ ਲੇਹੀਤੀ ॥ ੪੫ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਜਿਹ
 ਪਰਹੋ ਦੋਇਛ ਤੁਮ ਪ੍ਰਬ ਮਸੁ ਕਰੈ ਬਖਾਨਾ ਮਿਤੁ

ਲਾਗੁ ਸੁਨਾਈਏ ਬੋਲੈ ਕੁਦਰ ਸੁਜਾਨਾ । ੪੬ ॥ ਨਾਮ ਥਾਮਿ
ਇਲਾਹੁ ਬਰਨੈ ਚੰਪਈ ॥ ਇੰਜ ਪਤ ਕਥਾ ਕਹੈ
ਉਗਾਠਾ ਸੁਨਹੁ ਚਿਤ ਦੇਹਾ ਜਕਮਾਠਾ ਚਾਰ ਭੁਤ
ਕੇ ਜਗਮੈ ਮੀਤਾ ॥ ਤੈਸੀ ਤੈਸੀ ਤੈਸਕੀ ਪੀਤੀ ॥ ਨੈ
ਸੁਇ ਛੁਹੁ ਰਬ ਜਾਨਾ ॥ ਚਤੁਰ ਬਪਰਮ ਜਨੇਹੀ ਮਾਨਾ ॥
ਕਹਤ ਅੰਗਤ ਨੈ ਨਕੀਰੀਤਾ ॥ ਜਬ ਫਲ ਗਏ ਥੈ ਤਬ
ਫਲ ਗਪੀਤੀ ॥ ਲੇਖਾ ਦੇਤ ਬਤ ਕਾਧਿ ਆਗਾ ॥ ਨਿ
ਛੁਹੁ ਪੁਰਨੁ ਕੈ ਬਾਹਾ ॥ ੪੭ ॥ ਚੌਰਾਗਾ ॥ ਚਤੁਰ ਬ
ਪੀਤ ਜਨਾਦਈ ਸੁਆਰਨ ਕਾਰਨ ਆਇ ॥ ਮਰਮਜ

ਨੇਹੀ ਮੀਂ ਤੁਜੇ ਸੁਖ ਦੁਖ ਸਦਾ ਸਹਾਇ॥ ੪੮॥ ੧੩
੪੮॥ ਮਸਿਕੁਲਾ ਰੁਮ ਬਕਹਤ ਸੁਨਾਇ॥ ਜਿਹ ਸੁਨ
ਕੈ ਤੁਮ ਮਨੁ ਪਤੀਆਇ॥ ਅਖ ਕਕਰ ਮਕਾਹੁ ਕੁ
ਰਿਗਾ॥ ਚਾਰੇ ਮੀਤ ਰੁਏ ਇਕ ਸੀਗਾ॥ ਬੁਧ ਵਾਨ ਚਾ
ਰੇ ਪੁਤੀਨਾ॥ ਏਕ ਏਕ ਤੇ ਆਗਰ ਤੀਨਾ॥ ਬੇਲੇ ਕੁ
ਵਰ ਸੁਨੇ ਦੇ ਜਰਾਇ॥ ਮੈਂ ਸੇਹ ਮਕੇ ਸਮਝਨ ਪਾਇ
ਸਕਲ ਕਬਾਕੇ ਬਿਸਬਰ ਕਹੇ॥ ਹਮ ਰੇਹੇ ਤਨਾਅ
ਲਸ ਰਾਹੇ॥ ੪੯॥ ਵੇਹਰਾ॥ ਆਵੇ ਮੀਤੀ ਜਿਉ ਕ
ਬਾਹੇ ਸੇ ਸੁਕਹੇ ਸੁਨਾਇ॥ ਮਨੁ ਪਸਿਨੁ ਹੋਵੈ ਤਥੇ ਸ

ਮਏਪਰੈਸਥਾਅਇ। ੫੦। ਅਖ ਕਥਾਚਿਤੁਰੀ
ਵਖੇਵਾਕੀਉਚਾਰਤਾਚੁਪਈ। ਕਥਾਕੋਰਮ
ਬਕਰੀਮੈਧਿਆਨਾ। ਆਦਾਸੀਤੁਲੇਕੋਰਬਖਾ
ਨਾਸੇਮਲਾਇਰਛੁਰੋਦਾਵਰਤੀਗ। ਤਪਰਧ
ਛਿਨਕੀਅਤੁਰੀਗ। ਚਾਰਾਚੁਗਨਾਦਿਜਿਤਰ
ਜਾਗਿ। ਸਿਧਾਅਇਰੋਹੈਤਿਹਜਾਹਿ। ਲਪੁਪਤ
ਨਕਥਾਇਸ਼ਾਇਕਨਾਮੁ। ਜਾਗਿਯੋਕੁਰਕੁਯੋਤਿ
ਹਥਾਮਾਤੁਤਕਾਲਈਸਕਮੁਖਲਾਰਯੋਨਿ
ਰਖਤਮਥੁਰੀਅਨਗਗੀ। ੫੧। ਚੋਰਗਾਈ

ਬਿਕਲੀ ਨੇ ਜਾਲ ਕਰ ਆਗੇ ਚਲਿਓ ਜਾਇ॥ ੧੪
ਬਾਇ ਸਮਝੀ ਚਾਰ ਕੋ ਪਾਛੇ ਲਾਗੇ ਪਾਇ॥
ਮ॥ ਚੌਪਈ॥ ਉਤਤ ਜਾਤ ਮਨ ਮੈ ਯੋ ਕਹੈ॥
ਗਿਆਨੀ ਸੋ ਜੋ ਸੋ ਕਰ ਕਰੈ॥ ਗੋਇ ਨਿਰੋ ਕੇ ਸਰ
ਗੋਇ ਸਮਝਾਇ॥ ਕਰਨਗਾਰ ਪਰ ਦ੍ਰਿਸਟ ਪਗਾਇ
ਦੋਖ ਚਰਿਤ ਕਹਾ ਲੋਕੈ॥ ਆਨ ਨਾ ਚਿੰਤਾ ਮਨ
ਮੈ ਧਰੈ॥ ਬਿਧ ਕਤੂਰਾ ਈਕਣ ਚਾਰਾ॥ ਨਿਕਰੀ
ਤਾ ਕੇ ਜਾਲ ਪਸਾਰਾ॥ ਚਿਤ੍ਰ ਹੀ ਦ੍ਰਿਸਟ ਕਾਰ
ਉ॥ ਸੇਨਾ ਸਹਿਤ ਤੁਹਾ ਚਲਿਆਉ॥ ੧੫॥ ਹੋਹ

ਗਾ॥ ਬਿਬੁਰੇਤ੍ਰ ਦੁਲਏਖਕੇਸਰੁ ਮਿਲਕਹੀ ਸੁਲ
ਇ॥ ਅਮਾਭਿਆਪਾਦਹਿਰਾਜਕੀਰੋਜਨਕਰਹੀਜ
ਇ॥ ੫੪॥ ਚੁਪਈ॥ ਚਿਤ੍ਰਗੀਦਤਬਕਹਾਇ॥
ਗੇਲੇਭੀਕੁਏਕਬੂਤਰਜਰੇ॥ ਕਹਿਓਸਰੁਲੇ
ਗਉਪਕਰੀ॥ ਬਿਖਸੇਮਾਨੇਆਹਿਅਗਰੀਅਜੇ
ਉਦਿਖਾਇਕੇਕਨਕਲਬੂਤਾ॥ ਆਰਿਓਸਿੰਘਬੂ
ਰਮਨਪੁਤਾ॥ ਅਤਿਉਯਹਿਕੋਜਨੁਦੇਖਦੁਈਅਇ
ਘਨਇਨਾਨਹਪਰੇਲਿਖਾਈ॥ ਜਗੁਮਿਲਕੇਰੋ
ਕਹੇਬਿਸਬਾਰਾ॥ ਕੇਸੇਕੇਹਗਏਪਸਿਘਾਰਾ॥

ਅਬਕਬਾਜਿਘਾਮਰੁਦਿਜਕੀਚਿਤਗੀਵ ੧੫

ਜੇਨਾਪੁਤੁਕਹਤਾਹੈ ॥ ੫੫ ॥ ਦੁਹਰਾ ॥ ਵੇਕਾਦਿਦੁ

ਸਦਛੁਨਾਦਿਸਾਗਯੇਕਬਨਮਾਹਿ ॥ ਤਹਰ

ਰਿਤਜੇਦੇਖਿਓਕਹੈਸੁਤਮਰੇਪਾਹਿ ॥ ੫੬ ॥ ਚੌਪ

੬੧ ॥ ਧੀਰਸੁਬਾਪੁਤਿਹਬਨਮੈਦੇਖਿਓ ॥ ਅਬ

ਤਿਲਕੁਪਦਿਤਬਸੇਖਿਓ ॥ ਕਿਚਨਕਿਕਨਲੀ

ਨੇਗਾਬਾਦਾਨਹੇਤਕੁਜਲੀਨੇਜਾਬਾਬੈਠਜਾ

ਇਸਰਦਰਤੀਗਾ ॥ ਦਲਦਲਜਾਮੈਅਤਿਰੀਭੀ

ਗਾ ॥ ਪੰਬਚਲਤਬ੍ਰਹਮਨਤਿਹਆਯੋ ॥ ਕਿਚਨ

ਕਿ ਕਸ ਸਿੰਘਾ ਦਿਖਾਯੋ ॥ ਦਿਜ ਸੁਤ ਦੇਖ ਲੇ ਕੁਮ
ਨ ਕਰੈ ॥ ਕੇਹਰ ਜਾਨੀ ਤਾਸ ਜੀਅ ਧਰੈ ॥ ੪੭ ॥

ਦੇਹਰਾ ॥ ਕਿ ਕਸੇ ਬਿਸੁਦਰ ਸਕੇ ਲੇ ਕੁਰੁ ਯੋਆ ਬਿ
ਕਾਇ ॥ ਠਾਢੁਰਿ ਦੈ ਬਿਚਾਰੀ ਛਾਹੁ ਨ ਸਕਈ
ਜਾਇ ॥ ੪੮ ॥ ਚੁਪਈ ॥ ਕਰੈ ਜੋਚ ਦਿਜ ਬਰਮ
ਨ ਮਾਹੀ ॥ ਜਤ ਬਚਨੁ ਪਤਾ ਨੇ ਨਹੀ ॥ ਅਪਨੇ
ਕਾਰਨ ਤਤ ਕਰੈ ॥ ਜਹਤ ਕਾਇਤ ਪਾਨ ਨਹਿ
ਹੈ ॥ ਧੁਨਿ ਕਹਿ ਬਿਨੁ ਮੁਖ ਧਨੁ ਨ ਆਇ ॥ ਸੁਰ
ਮਧਾ ਤੇਗ ਬਨ ਆਇ ॥ ਕਹਮਾ ਯਾਤਹ ਜਿਸ

ਪਸਾ। ਅਯੋਨਹਿਨਕਸਟੋਬਿਨਾ। ਸੋਚਤਦੇ ੧੬
ਖਸਿਪਤਬਕਗਾ। ਦਿਨਕਹੋਚਕੁਤਹੁਇ
ਰਗਾ। ੫੬। ਸੋਰਨਾ। ਬਿਰਧਕੁਜੇਤਨਹੀਨ
ਨੇੜਦੇਤਨਖਬਕਿਰਹੇ। ਧਰਮਪੰਥਪਗੁਣੀ
ਨਦਾਨਸਨਸਦਾਕਰੇ। ੬੦। ਦੁਖਈ। ਤੁਮ
ਜਦਮੀਗੁਰਜਗਤਕਹੋਏ। ਮੇਤੇਤਿਲੁਭਗਿਨਿ
ਨਰੁਪਾਏ। ਬਿਰਧਾਮਦਜਬਾਮੇਰੀਭੁਈ। ਜ
ਗਤਸੁਦੇਤੇਰਸਨਗਈ। ਤੋਕੇਦੇਖੇਜਤ
ਕੁਲੀਨਾ। ਦੇਖਤਮੇਰਮਸੇਰੀਨਾ। ਪਵਿਤ੍ਰ

ਠਾਉ ਦੇ ਕਰ ਨਿਜੇ ਕਰ ਦਾਨਾ ॥ ਜੇ ਸੇ ਦੇਹੁ ਜਗ ਹੋਇ
ਕਲਿਆਨਾ ॥ ਅਦੁਰਧਾਤ ਹਿਰ ਦੇ ਨਹਿ ਮਾਨੇ ॥
ਰੋਕਾ ਸਤਿ ਕਰਮਾਨੇ ॥ **੬੧ ॥ ਹੋਰਗਾ ॥** ਆਨ
ਕੁਤਰੇ ਬਰਮ ਜਗੁ ਸੇ ਤੁਮੈ ਪੈ ਪੇਖਾ ॥ ਰਿਚ ਕਰੇ
ਨਹਿ ਮਾਨੀ ॥ ਇਨਿ ਜਚੈ ਮਨ ਮੈ ਲੇਖਾ ॥ **੬੨ ॥ ਰੂਪ**
੬੩ ॥ ਦੁਆ ਜਗਤ ਪਜਾਐ ਦਾਨਾ ॥ ਫਿਰ ਮਾਮਲੇ
ਭੀ ਧੀਰ ਸਚੁ ਮਾਨਾ ॥ ਅਠੇ ਬਰਮ ਜਾ ਪਕੀਰਹ
ਤਾ ॥ ਤਾ ਤੇ ਤੁਮੈ ਹੋ ਕਹਤਾ ॥ ਲੇਖੁ ਨਹੀ ਕਢੁ ਮੇਮਾ
ਆਹਿ ॥ ਆਹਿ ਨਿਜ ਬਰਮ ਸੁਮੈ ਰੇ ਚਹਿ ॥ ਏਕੁ

ਚਾਰਨਿ ਜੋ ਕਰੈ ਗਿਆਨੋ ॥ ਤਾ ਕੇ ਕਹਿ ਜੋ ਨ ਕਉ ਆ ॥ ੧੭ ॥
ਨੈ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਸੁਰੋਤਿ ਤਾ ਅਪਦੀਤਾ ॥ ਤਾ ਕੇ ਬਚਨ
ਬਰੋਗ ਹਿ ਕੋ ਚੀਤਾ ॥ **੬੩ ॥ ਜੋ ਰਣਾ ॥** ਕਰੈ ਸਕ
ਲ ਜਿ ਜਾਗੁ ਮਨੁ ਪਹਿਤਾ ਸਿੰਘੁ ਹੈ ॥ ਕਰੈ ਨ ਰਿਦੈ
ਇ ਚਾਰੁ ਉਤਮ ਮਧਮ ਸਰਬ ਸੈ ॥ **੬੪ ॥ ਚੋਪ**
ਈ ॥ ਪਦੁਆ ਹਿ ਸੈ ਸਕਲ ਮੁਰਾਨਾ ॥ ਬਰਮਪ
ਪੁਨੀ ਕੇ ਕੁਰਜਾਨਾ ॥ ਅਪਨੇ ਜੀਅ ਸਮ ਜਤੁ
ਜੀਅ ਜਾਨੈ ॥ ਬੁਰੈ ਨ ਕਾਹੁ ਕੋ ਮਨ ਆਨੈ ॥ ਤੋ ਕੇ
ਨਿਰਬਨ ਪੰਥੀ ਜਾਨਾ ॥ ਕ੍ਰਿਸਨ ਪੀਤਿ ਦੇਉ ਕੀਰ

ਨੁਦਾਨੁ। ਬਿਨਦਿਤਾਕੇਦੇਇਚੁਕੋਈ। ਮੋਖਧਨੈ
 ਸਮਰੋਗਹਿਜੇਈ। ਇਹਸਰਵਰਮੈਕਰਇਸਨ
 ਨਾ। ਜੇਇਪਦਿਕੁਲੇਹਿਤੰਦਾਨੁ॥ **੬੫॥ ਦੋਹਰਾ॥**
 ਬਾਤੇਸੁਨਕੋਸਿੰਘੁਕੀਚਲਜੇਬਿਪਇਸਨਾਨੁ।
 ਜਾਤੇਹੀਦਲਦਲਬਸਿਤਰੁਈਆਨਕੀਆਨ
 ॥ **੬੬॥ ਦੋਹਰਾ॥** ਬਿਪੁਪਰਦਲਦਲਮੈਜਾ
 ਈ। ਕੇਹਰੁਮਨਮੈਮੰਨੈਦਕਗਈ। ਹਰੁਏਹਰੁਏ
 ਤਿਹਦਿਗਜਾਈ। ਰਗਜਿਨਤੁਹਿਕਾਢੈਦਿਸ
 ਆਈ। ਘੀਸਾਆਇਪਕਰੀਤਤਕਾਲਾਆਨਾ

ਇਗਹੀ ਜਮਕਾਲੀ ॥ ਜਿਰ ਪੁਨਿ ਪੁਨਿ ਬ੍ਰਹਮਨੁ ੧੮
ਪਰੁਤਾਵੈ ॥ ਦੁਸ਼ਟ ਭਾਉ ਕਬਰਿ ਨਹਿ ਜਾਵੈ ॥
ਨਮਤਾ ਅਹਿ ਕੰਦੁ ਪਾਪਿ ਲਾਈ ॥ ਤਜੈ ਨਰਿ ਚਕ
ਕੁਖਿ ਕੋ ਗੁਣੀ ॥ ੬੭ ॥ ਦੁਹਰਗਾ ॥ ਮਾਕ ਸੀਮੈ
ਤੰਮ ਨੀ ਬਿਰਛੁ ਧੋਲ ਕਠਵਾਇ ॥ ਨਿਤ ਪਤਖ
ਪੁਸ਼ੀ ਸੀ ਚੀਏ ਕਠਵਾ ਹਟ ਨਹ ਜਾਇ ॥ ੬੮ ॥
ਉਪਈ ॥ ਇਗੁ ਬਿਗੁ ਬੁਧਿ ਬ੍ਰਹਮਨੁ ਕਰੈ ॥
ਇਤੇ ਏਕੁ ਤਿਕਿਉ ਨਹਿ ਮਰੈ ॥ ਜਾਨਿ ਬੁਝਿ ਮਪ
ਨਾ ਜੀਉ ਈਨਾ ਮਨ ਬਿਸੁਸੁ ਸੁਤੁ ਕੋ ਕੀਲਾ ॥

ਅਰੁਪਰਤੀਤਿਨਕਧਹੁਕੀਜੈ॥ ਬਿਖਸੰਨਾਨਿ
ਯੇਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਜੈ॥ ਜੇਤੇਜਗਮੈਪਸੁਨਖਘਾ
ਤੀ॥ ਜੇਸਮਤੀਆਵਹੁਤਿਨਕੀਬਾਤੀ॥ ਜੇਨਰਕ
ਪਟੀਰੇਸਿਸਾਗਾ॥ ਤਿਨਤੇਰਾਖੈਆਪੁਜਿਗੁਰਾ॥ ਏ
ੴ **ਵੇਹਗਾ॥** ਚੰਹਮਨ ਚਾਹੈਕਦੁਕਰੈਦੇਖਿਸਿ
ਘਕੀਓਗਾਤਬਤਾਈਤਿਨਸਾਰੈਸੁਪਟਲੀਸਿ
ਘੀਚਮੋਰਗ॥ ੧੦॥ **ਚੋਪਈ॥** ਚਿਤ੍ਰਗੀਵਤ
ਬਕਹਿਯੇਸੁਨਾਈ॥ ਚੋਈਰੇਹਮਕੋਚਿਜਸੁਤ
ਗਈ॥ ਬਿਨੁਬੀਚਾਰੈਕਾਮੁਨਕੀਜੈ॥ ਕਰੈਬਧੇ

ਕੁਚਤੁਰੁਤੁਸਿਜੈ॥ ਬਿਪਤਿਮਾਰਿਸੋਈਸੁਖਪੇਖੈ ੧੯
 ਜੇਨਰੁਆਗਾਪੀਛਾਵੇਖੈ॥ ਲੋਕੁਲਾਗਿਆਤਿਹੀ
 ਦੁਖਪਾਵਤਾ॥ ਇਹਬਾਧਿਜਗਮੈਸਰੁਕੋਗਾਵਤ
 ਛਾਡਹਿਯਹਬਨੁਅਵਰੇਜਾਹਿ॥ ਪਾਪਤਿਹੋਇ
 ਸੁਤਗਚਲਖਾਹਿ॥ ੧੧॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਇਹਾਪਾ
 ਬਿਕਾਆਏਨਹੀਜੂਠਜੁਤਾਕੀਹੋਇ॥ ਖੇਤਨਿਕ
 ਵਦੀਸਹਨਹੀਜਾਤੈਤੈਦਲਸੇਇ॥ ੧੨॥ ਰੂਪ
 ਈ॥ ਬੋਲਮੇਤਿਨਮੈਏਕੁਪਰੇਵਾ॥ ਬਿਨਤੀਸ
 ਹਸੁਨੇਅਮਦੇਵਾ॥ ਖਾਨਾਪੀਨਾਨਿਰਭੈਨਾਹਿ॥

ਕਿਹ ਬਨ ਜਾਨੈ ਤਿਹ ਬਨ ਜਾਹਿ ॥ ਵੀ ਸੀਰੁ ਗਤ
ਨਿਰੰਜਨ ਮਾਨਿ ॥ ਤਾ ਸੇ ਕੀ ਜੈ ਕਹਾ ਜਾਨੈ ॥ ੮
ਹਰ ਮਕਲਾ ਸਿਆਪ ਕਹੀ ॥ ਤੀਨ ਠੇਹ ਮੈ ਬਿਲਿ
ਮਨ ਗਹੀ ॥ ੯ ॥ ਕਰੁ ਜਨਮੈ ਦੁਜੇ ਦਾਨ ॥ ਜਨਮੁ
ਖਬੈ ਗੀਤ ਜੇ ਜਾਨ ॥ ੧੦ ॥ ਵੇਹਰਾ ॥ ਅਹੀ ਬਾ
ਤਿ ਮਨ ਮਾਨਿ ਕੈ ਸਰੁ ਉਤਰੇ ਤਤ ਕਾਲਾ ॥ ਲਾਗੇ ਦੁ
ਗਨ ਮਨਿ ਦੁਸੈ ਬਾਤੈ ਕਰਤ ਰਸਾਲਾ ॥ ੧੧ ॥ ਰੋਖ
੧੨ ॥ ਚਿਤੁ ਗੀਦ ਮਨ ਮੈ ਕਲਮ ਲਾਇ ਕਲ
ਪੁਰਖ ਨੂ ਕਹਿਯੋ ਬੁਲਾ ॥ ਦੁਖ ਚੁਖ ਸਿਰੇ ਹੋਇ

ਸੋਹੀ॥ ਯਗਧਿਰਾਰਿ ਕੋ ਉਤਰਿ ਓਸੋਈ॥ ਨਾ॥ ੨੦
ਰਿਓਧੀ ਧਿਕ ਜਾਲੁ ਖਜਾਰਾ॥ ਅਯੋਬੀ ਦਸਕ
ਲਪਰਦਾਰਾ॥ ਨਿਦਕਰ ਨਲਾਗੇ ਤਿਹ ਕੇਰੀ॥ ਓ
ਤਰਿਓ ਪਹਿਲੇ ਜਾਇ ਸਦੇਗੀ॥ ਆਗਰ ਸਿਰਾਨੂੰ
ਜੈ ਕਬਹੂੰ॥ ਭਾਰ ਜਾਮੀ ਤਬੋ ਜੈ ਜਬਹੂੰ॥ ੧੫॥
ਦਿਹਗਾ॥ ਸਿਧਿ ਹੋਇ ਤੇ ਸਫਲ ਹੋ ਜਗੁ ਮਿਲ ਦੇ
ਹਿਅਸੀ ਜਾ॥ ਜੇ ਨਹੋਇ ਤਬਾਇ ਉਕੇਰੇ ਪਾਵੇਨਿ
ਦਾਸੀ ਜਾ॥ ੧੬॥ ਸੁਖੀ॥ ਪਰੇ ਬੀ ਦਲਾਗੇ ਪ
ਛੁਤਾਵਨਾ॥ ਛੁਨਾਛੁਨਾ ਤਕੇ ਦੇਖ ਲਗਾਵਨਾ॥

ਜਿਹ ਬਨ ਜਾਨੈ ਤਿਹ ਬਨ ਜਾਹਿ। ਵੀਨੀ ਕੁਗਤ
ਨਿਰੰਜਨ ਆਨਿ। ਤਾਜੇ ਕੀ ਜੈ ਕਹਾ ਜਾਨੈ। ਠਾ
ਹਰ ਸਕਲ ਸਿਆਮ ਪਕਹੀ। ਤੀਨ ਠੇਗ ਮੈ ਬਿਲਿ
ਮਨ ਗਹੀ। ਐਕ ਰੁਜ ਨ ਮੈ ਦੁਜੇ ਦਾਨ। ਜਨਮੁ
ਖਬੈ ਗੀਤੀ ਜੇ ਜਾਨ। ੧੩। ਵੇਰਗ। ਅਧੀ ਬਾ
ਤਿਅਨ ਆਨਿ ਕੈ ਸਰੂਰਿ ਤਰੇਤਤ ਕਾਲ। ਲਾਗੇ ਚੁ
ਗਨ ਅਨਿ ਦੇਸੈ ਬਾਤੈ ਕਰਤ ਰਜਾਲ। ੧੪। ਚੋਪ
੧੫। ਚਿਤਰੀ ਦਸ ਮੈ ਕਲ ਮਲਾ। ਐਕਲ
ਪੁਰਖ ਨ ਕਹਿਯੋ ਕੁਲ। ਦੁਖ ਚੁਖ ਸਿਗੋਰੇ ਚਿ

ਸੋਹਣੀ ਯਗਧਿਚਾਰਿਕੋ ਉਤਰਿਓ ਸੋਹੀ ॥ ੨੦ ॥
 ਰਿਓ ਧੀਧਿਕ ਜਲੁ ਮਜਾਗ ॥ ਅਯੋ ਬੀਦ ਸਕ
 ਲਪਾਰਦਾਗ ॥ ਨਿਦਕਰ ਨਲਾਗੋ ਤਿਹ ਕੇਰੀ ॥ ਓ
 ਤਰਿਓ ਪਹਿਲੇ ਜਾਇ ਸਦੇਗੀ ॥ ਆਗਰ ਸਿਰਾਨੂ
 ਜੋ ਕਬਹੂੰ ਭਾਰ ਜਾਮੀ ਤਬੋ ਨੋ ਜੋ ਕਬਹੂੰ ॥ ੧੫ ॥
 ਦੁਹਰਾ ॥ ਸਿਧਿ ਹੋਇ ਤੇ ਸਫਲ ਹੋ ਜਗੁ ਮਿਲ ਦੇ
 ਹਿ ਮਜੀ ਜਾ ਜੇ ਨਹੋ ਇਤ ਬਾਇ ਉਕੇ ਹੋ ਪਾਵੈ ਨਿ
 ਰਾਸੀ ਜਾ ॥ ੧੬ ॥ ਦੁਹਰਾ ॥ ਪਰੇ ਬੀਦ ਲਾਗੋ ਪ
 ਕੁਤਾ ਵਨਾ ॥ ਫੁਨ ਫੁਨ ਤਾਕੇ ਦੇਖ ਲਗਾ ਵਨਾ ॥

ਕਰੇ ਪਰੇਦ ਨਗਰ ਉਸੁ ਨਾਈ ॥ ਰੇਇ ਬਤੀ ਤਿਹ ਨਹਿ
 ਮਛੁਤਾਈ ॥ ਬੁਧਿਦਾਨ ਪੀਰਿਤ ਨਰ ਜੇਈ ॥ ਸਬਿ
 ਸਤ ਪਰੈ ਨਗਿ ਬਿਜਮੈ ਰੇਈ ॥ ਸਰੁ ਮਿਲ ਕੀਜੈ ਜੋ
 ਉਪਚਾਰਾ ॥ ਜਾਤੇ ਛੁਟ ਨਹਿ ਰੇਇ ਹਮਾਰਾ ॥ ਕਰੇ ਸ
 ਕਲ ਹਮ ਤੇ ਨਹਿ ਰੇਈ ॥ ਜੇਤੁ ਮਕਰੇ ਰੇਇ ਪੁਨਜੇ
 ਈ ॥ ੧੧ ॥ **ਦੋਹਰਾ** ॥ ਆਗਾ ਆਗੁ ਗਪਹਿਲੇ ਕਰੀ
 ਕਠਨ ਧਨਿ ਜੇ ਦੁਖ ਆਇ ॥ ਅਥਾ ਆਇ ਜੁਜੇ
 ਮੁਕੁ ਕਰੇ ਲੇਹਿ ਜੀਸ ਪਰਮਾਨਿ ॥ ੧੨ ॥ **ਚੌਪਈ** ॥
 ਕਰੇ ਗਉਸੁ ਨਹਿ ਸੁਭਾਈ ॥ ਰੇਕ ਚਿਤ ਹੁਏ ਸ ੨

ਕੁਕਛੁਮਾਈ॥ ਤਿਨ੍ਹਿਨ੍ਹਿਨ੍ਹਿ ਜੇਰਿ ਇਕੁ ਕਰੀਐ॥ ੨੧॥
ਹਸਤੀ ਬਾਬਿਜੁਤਾ ਸਿਧਰੀਐ॥ ਜਹਾਨੁ ਟੁਟੁ ਹਸ
ਕੁਬਾਬਿਯਾਨਿ॥ ਅਹਿਰੁਖਪਕਰੈ ਇਕੁ ਲੋਜਨਾ॥
ਅਬਮੈਤੁ ਮਾਸਿਓਕਰੈ ਬਿਚਾਰਹੁ॥ ਇਕਚਿਤਿ
ਹੋਇਕੈ ਬਲਹਿ ਸਿਭਾਰਹੁ॥ ਸਕਲ ਜਰੁ ਕਰਿਓ
ਰੂਪਮਕਾਸਾ॥ ਤਜੇ ਪਾਰਧੀ ਹਮਰੀਆਸਾ॥ ੨੨॥
੨੩॥ **ਵੇਹਰਾ॥** ਨਦੀਗੀਰੁ ਕਾਤੀ ਰਹਿਰਨ ਕਮੁਖ
ਕਤਹਬਸੈ॥ ਹਿਤੁਆਹਿਜੇ ਬੀਰਪਹੁਚੈ ਜੈਓ
ਤਿਓਤਾਹਿਪੈ॥ **੨੪॥ ਚੋਪਈ॥** ਇਕਮਨਹੋਇ

ਪੰਡੀਰੁ ਚਲੇ॥ ਨਿਰਖ ਪਾਰਸੀ ਮਨ ਕਲਮ ਲੇ॥
ਜਬ ਲਗਾਵ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਆਇ॥ ਤਬ ਤ ਕਾਬਿ
ਹਬ ਲਪਾਛੇ ਸਾਇ॥ ਜਬ ਆਖਨ ਕੀ ਓਟ ਨ ਕੁਏ
ਹੋਇ ਨਿਰਾਸ ਬਕਿ ਤਰਹਿ ਗਏ॥ ਉਰੁ ਤ ਕਪੋਤੁ
ਗਚਲਿ ਆਇ॥ ਜਹਾ ਮੁਖ ਕਨਿ ਜਬਾ ਮਬ ਨਾਇ॥
ਸਪਤ ਦੁਆਰ ਕੇ ਇਕਾਂਗਿ ਹਕੀਲਾ ਸਤ ਨ ਸਕ
ਈ ਤ ਕੇਚੀਲਾ॥ ੮੧॥ ਏਹ ਗਾ॥ ਆਇ ਗਿਰੇਸ
ਤੁਏ ਕਠੇ ਹਿਰਨ ਕਲੇਕੋਲਾ॥ ਮੁਖ ਕਮੇ ਨੀ ਹੋਇ
ਕੋਈ ਠਿਰਹਿ ਯੋਨਿ ਜੁਧਾਮਾ॥ ੮੨॥ ਏਹ ਪਈ॥

ਚਿਤ੍ਰਗੀਵਤਬੋਲਿਪੁਕਾਰੇ। ਕਾਹੇਦੁਰੇਹਿਰ ੨੨
ਕਪਿਆਰੇ। ਮਾਤਪਿਤਾਮੀਤਹਿਤਕਾਰੀ। ਛਾਡਿ
ਨਾਹਿਨਬਿਪਤਮੀਸ਼ਾਹੀ। ਚਿਤ੍ਰਗੀਵਜਬਜਬਦੁ
ਸੁਨਾਯੋ। ਮੁਖਕਸੁਨਤਧੀਚਾਹਰਿਆਯੋ। ਬਿਦੁ
ਨਕਰਿਆਤਿਆਦੁਰਕੀਲਾ। ਬਡੇਕੁਗਪੁਨਾਮਾ
ਪਨੇਚੀਲਾ। ਦੇਖਿਛਾਸਾਬਿਆਕਲੁਹੇਇਗਯੋ।
ਕਹੇਨਸੀਤਕਹਾਧੈਕੁਯੋ। ੮੩। ਦੋਹਰਾ। ਕਹਾਕ
ਹੇਕਹਿਨਸਕੋਕੈਸੇਕਹੇਬਲਇ। ਪਾਪਜੁਪੂਰਬ
ਜਨਮਕੇਤੇਅਬਪਰਗਏਆਇ। ੮੪। ਦੋਹਰਾ

ਈ॥ ਸਿਰਧੁ ਨਿਕੋ ਪੀਤ ਮਾਛਿ ਗਾਯੋ॥ ਭੁਮਈ
ਦਛਹੈ ਮੀਤਾ ਜਿਉ ਗਾਯੋ॥ ਕਹੈ ਪਰੇਵਾ ਸੁਨਿ ਲੇ
ਮੀਤਾ॥ ਐਸਾ ਕਿਉ ਤੁਹਿ ਮਾਛੈ ਚੀਤਾ॥ ਪਹਿਲੇ ਕਾ
ਦੁਬਿਦ ਇਨ ਕੇਰੀ॥ ਚਾਹਤ ਜੇ ਪਸਿ ਨ ਤਾ ਮੇਰੀ॥
ਕਹੈ ਹਿਰਨ ਕ ਕੇ ਮਲ ਦਾਤਾ॥ ਬਲ ਬੋਰੈ ਮੇਰੇ ਗੰ
ਤਾ॥ ਛੁਰੈ ਬਿਦੁ ਪਾਸ ਮੇਰੇ ਤੇਰੀ॥ ਬਚੈ ਦਾਤ ਕਾਟੇ
ਇਨ ਕੇਰੀ॥ **੨੫॥ ਦੋਹਰਾ॥** ਤੋ ਕੇ ਦੇਖ ਮਟਕ
ਮੈ ਮਨ ਨਹਿ ਜੇਤਾ ਅਨਿਦਾ॥ ਮੀਤ ਹਿਇ ਗਈ ਸਿਧ
ਤੋ ਕੇ ਕਿਉ ਕਾਟੇ ਇਨ ਬੀਦਾ॥ **੨੬॥ ਦੋਹਰਾ॥** ਸੁ

ਨਿਮੁਖੰ ਕਪੀਤਮਸੁਖਦਾਈ। ਰੇਮੈਜੀਜੈਸੀ २੩
ਤੁਮੰਗਾਈ। ਏਸਰੁ ਮੇਰੀ ਸੇਵਕਗਹੀ। ਮੇਰਿਹੋ
ਤਏਕਿਓਦੁਖਪਾਈ। ਜੇਤਬਲੁਮੈਸਕਤੁਤੁ
ਮਾਰਾ। ਤੇਤੀਫਾਸਕਾਟਇਨਗਰਾ। ਸੇਵਕਜੈ
ਨਕਰੈਪਤਪਾਰਾ। ਤਕੇਠਾਕੁਰਨਹਿਬਿਚਾਰਾ।
੮੭॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਸੇਵਕਕੋਮਪਦਾਸਮੈਸਦਮੀ
ਦੇਵੈਛੁਗਾਚੇਗਕਾਮਨਾਦਈਆਇਬਨੈ
ਜਬਕਾਜਾ। ੮੮॥ ਚੁਪਈ॥ ਮੁਖਕਕੋਹੋਸੁਨ
ਮੀਤਸੁਜਨਾ। ਹਿਰਦੇਧਾਰਕਰਹੁਜੀਆਰੀਆ

ਨਾ। ਜਬਲਗਜੀਉਤਬਲਗਸਭੁਕੋਈ। ਜਾਉ
ਗਏਪੁੰਨੀਮੀਤੁਨਕੋਈ। ਜੀਉਲਗਸਭੁਰੋਪਰ
ਦਾਗ। ਸੁਤਸੈਨਾਲਛਮੀਐਨਾਗਿ। ਪਹਿਲੇਰਛ
ਪਾਨਨਕਰੀਐ। ਪਾਛੇਬਿਪਤਾਮਦਰਕੀਹਰੀ
ਐ। ਤਾਤੇਤੋਸਿਉਕਹਤਸੁਨਾਇ। ਮਮਾਗੀਆ
ਦੇਹੁਜੁਛੋਰੇਆਇ। ੮੬। ਛੋਹਰਾ। ਜੋਸੁਖ
ਹੈਸਿਸਾਹਮੈਸਕਲਜੀਉਕੇਸਿਗਾ। ਤਾਕੀਰ
ਛਾਕੀਜੀਐਕਰੀਐਨਹਿਮਨਹੁੰਗਾ। ੮੭। ਛੋ
ਪਈ। ਚੰਡਗੀਦਕਹਿਉਹੀਆਹਿ। ਜੋਜੋ

ਉਪਜੀਤੁ ਅਮਨਮਾਹਿ ॥ ਇਸਦੇ ਹੀ ਕਉ ਮਿਸਿ २੪
 ਆਜਾਨੁ ॥ ਛਿਨ ਭਿਗਰ ਪਰਕਰਾ ਸਿਆਨੁ ॥ ਜੀ
 ਵਨੁ ਜਫਲ ਕਹਤ ਹੈ ਜੇਈ ॥ ਜਾਤੇ ਜਗ ਕਛੁ ਸੁ
 ਕੁਤੁ ਹੋਈ ॥ ਅਮਰ ਦੇਹ ਜੇਈ ਜਗ ਰਹੈ ॥ ਦਾਇ
 ਆਬਰਮ ਜਾਤ ਕਮਨ ਗਹੈ ॥ ਪਹਿਲੇ ਇਨ ਤੇ ਛੁ
 ਏਨ ਕਬਹੂੰ ॥ ਲਾਖ ਜਤਨ ਜੇ ਕਰਿ ਹੋ ਜਬਹੂੰ ॥ ੧ ॥
 ॥ ਛੋਹਗਾ ॥ ਮੁਕਤ ਹੋਇ ਨਿਉ ਸੁਖ ਕੀ ਕੀਜੈ ਸੋ
 ਈਉ ਪਾਇ ॥ ਅਵਰ ਨ ਜੀਅ ਮੈਲਾ ਈ ॥ ਐਸੇ
 ਨਾਇ ਹੀ ਸੁਹਾਇ ॥ ੨ ॥ ਛੋਪਈ ॥ ਧੀਨ ਧੀਨ ਤਬ

ਮੁਖਕਕਰੇ। ਤੁਮਸਮਪੁਰਖਨਦੁਸਰਮੇਲੇ। ਜੇਲ
ਛਨੇਸਾਧਨਮਾਹੀ। ਤੇਜਰੁਦੇਖੇਤੁਮਰੇਪਾਹੀ।
ਦੁਆਸਰਬਦਾਜਨਪੁਤਿਪਾਲਕਾ। ਬਿਸਮਿਓ
ਬਿਸਚਾਲਸਿਓਚਾਲਕਾ। ਪੁਜਾਪੋਖਸੇਨਸੁ
ਖਦੇਨ। ਸਿਦਰਬਦਨਮੇਨਮੂਰਤਮੇਨ। ਅਨਿਕ
ਭਾਤਿਅਤਿਉਸਤਤਿਕੀਨੀ। ਹਰਖਹੇਇਬੀਦੇਛ
ਰਨਲੀਨੀ। **ੴ ਸਤਿਗੁਰੁ**। ਬਲਪਾਕਰਮਕਰਿ
ਅਪਨਸਰੁਹੀਕਾਟੀਬੀਦਾ। ਮਿਲੇਪਰਸਪਰ
ਮੀਤਦੁਇਮੇਟਾਬਿਹਰਦੁਖਦੇਵਾ। **ੴ ਸਤਿਗੁਰੁ**

ਮਿਲਿ ਮੁਖ ਕਤੁ ਬਧ ਚਲੁ ਚਰਿ। ਜਾਲ ਬੀਦਤੁ
ਮਭੁ ਬੇਧਿ ਅਗੇ। ਮਤਿ ਕਾਇਖ ਕਾਕੇ ਖੀ ਮਾਨੇ।
ਕਰਮਾਇ ਕਹਿ ਰਵੇ ਮੈ ਮਾਨੇ। ਦੁਸ ਜੇ ਜਨ ਤੇ ਚੇਰਾ
ਨਿਹਾਰਹੁ। ਨਿਕਟਿ ਜਾਲੁ ਤਿ ਰੁਦੇ। ਨ ਪਾਰਹੁ।
ਇ ਪਤ ਕਾਲ ਜਬ ਪਹੁ ਚੇਆਈ। ਗੁਪੀ ਨੁਮ
ਹਿ ਕਾਹੁ। ਚਿਦ ਸੂਰ ਕੇ ਲਾਗੇ ਰਹੁ। **੬੫ ਦੋਹਰਾ**
ਲਾਖ ਜਤਨ ਜੇ ਕੀਜੀਏ। ਅਵਰਾ ਅਨੇਕ ਸਿਆਨ।
ਚੋਖੀ। ਕਹਿ ਸਮਝਾਯੋ ਚਤੁਰ ਪਰੇਵਾ। ਕੀਨੀ

ਬਗੁਬੀਸਰੁਕੀਸੇਦਾ॥ ਚਿਤ੍ਰਗੀਵਤਬਗੁਬ
ਜੁਨਯੋ॥ ਰਾਗਧਰੇਤੁਅਦਰਸਨਪਾਯੋ॥ ਮਨਕੇ
ਸੇਕਲਾਸਿਟਗਏਗੁਰੇਤਤੁਮਕਿਰਤਾਰਬਰੁਏ
ਤੁਮਸਾਮੀਤੁਨਦੇਸਰਪਾਈਮੈ॥ ਜੇਕਰਿਸਗਲੀ
ਬਜੁਧਾਧਾਈ॥ ਮੈਸੇਬਹੁਤਕਰੀਮਨੁਗਾਗਾਬਿ
ਇਆਮਾਗਾਪੁਨਕਰੀਜੁਗਾ॥ **ੴ ਸੇਰਗਾ॥**
ਚਿਤ੍ਰਗੀਵਲੈਸੈਨਚਲਿਓਆਪਨੇਧਾਮਕੋ॥ ਮੁ
ਖਕਬਰਖਤੈਨਦੈਠਿਯੋਬਿਲਸੋਮਾਇਕੋ॥ ਲੁ
ਪਪਤਨਕਕਾਗਾਇਨਕੀਪੀਤ੍ਰਿਦੇਖਿਹਿਰੰਕੁ॥

ਮੁਖਕਸਿਉਪੀਤਿਕਰੀ॥੮੮॥ **ਚੁਪਈ॥** ਸਭੁ **੨੬**
ਚਰਿਤਲਪਪਤਨਕਦੇਖੋ॥ ਕਹੈਮੀਤਏਗਾਨੀਅੰ
ਲੇਖੋ॥ ਕਹਯੋਪੀਤਅਬਹੁਕੀਜੈ॥ ਜੀਬੈਕੈਫੁ
ਲੁਜਗਮੇਲੀਜੈ॥ ਇਹਿਬੈਚਾਰਿਗ੍ਰਿਹਦੁਆਰੇ
ਆਇਓ॥ ਬਹੁਉਜਤਤਕਰਿਮੁਖਕਗਾਇਯੋ
ਸੁਨਿਬੈਲਿਯੋਮੁਖਕਗ੍ਰਿਹਮਾਗੋ॥ ਕੋਰੈਤ੍ਰਿਪੁਨਿ
ਕਹਾਰਗਾਈ॥ ਚਾਇਸਬਰਨਲਪੁਪਤਨਕ
ਨਾਮੁ॥ ਆਯੋਪੀਤਕਰਨਤੁਅਧਾਮਾ॥੮੯॥
ਦੋਹਰਾ॥ ਮੇਮਨਮੈਜੀਲਾਲਜਾਕਰੇਜੁਤੇਸਿ

ਉਪੀਤਾ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾਈ ਜੇ ਦਰਸਾਅਨਿ ਦੁਉਪ
 ਜੇਚੀਤਾ ॥ ੧੦੦ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਬੋਲਿਐ ਮੁਖ ਕਸੂਨਰੇ
 ਕਾਗਾ ॥ ਹਮਾ ਸਿਉ ਕੁਮਾ ਸਿਉ ਪੀਤਿ ਨ ਲਾਗਾ ॥ ੧੦੦
 ਜਿਹੋਇਆ ਦਿਸਤਾਈ ॥ ਤਾਜੇ ਕੋ ਜੇਹੋਇ ਮਿਤਾਈ
 ਕਰਹੁ ਜਾਇ ਅਪ ਜਮਾ ਸਿਉ ਪੀਤਾ ॥ ਜੇ ਜੇ ਬਰਮ
 ਚਤਾਈ ਗੀਤਿ ॥ ਜਿਥ ਕਜਿਓ ਮਿਗਾਈ ਤਲਗਾ
 ਈ ॥ ਕਰਿ ਸੰਨੇ ਹੁਪੁਨਿ ਦੀਰਧੀਧਾਈ ॥ ਜੇ ਦੁਹ
 ਕਾਗੁ ਨ ਕਰਤ ਸਹਾਈ ॥ ਨਿਜ ਚੈ ਮਿਗੁ ਜਮੁਪੰਥ
 ਰਿਜਾਈ ॥ ੧੦੧ ॥ ਚੋਹਰਾ ॥ ਜੋਗਤਿ ਹਮਰੀ ਹੋ

ਤੇ ਕੋਰੋ ਨ ਤੇ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਕਾਗੁ ਕਹੈ ਜਮ ਸ੍ਰਾਇ ॥
 ਕਹੁ ਭਈ ਕਦ ਨ ਇਹੀ ਤਾ ॥ ੧੦੨ ॥ ਮੁਖ ਕ ਕਬਾ ॥
 ਜਿਉ ਕ ਮਿਗ ਕੀਲ ਪੁਪਤ ਨ ਕ ਕਾਗਾ ਸਿਉ ਕਹਤੁ ॥
 ਐਐ ਪਈ ॥ ਤਬ ਮੁਖ ਕ ਬਾਇ ਜਾ ਸਿਉ ਕੋਹੈ ॥ ਚਿ
 ਪਾਇ ਛੁਤ ਹੋਵੈ ਰੋਹੈ ॥ ਜਾਖਾਉ ਪਰ ਕਾਗ ਬਜਾ
 ਈ ॥ ਤਲੇ ਖੇਡਤ ਹਮਿ ਗੁਰ ਗਈ ॥ ਆਇ ਨ ਉਠ ਚਾ
 ਗ ਚੁਗਨੇ ਜਾਹੀ ॥ ਗਤੁ ਜਮੈ ਤਹ ਮਾਇ ਬਜਾਈ
 ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਮਿਗੁ ਚੁਗਤ ਹੋ ਚਾਗਾ ॥ ਜਿਬ ਕਤਾ ਕੇ
 ਪੁਸਟ ਨਿਗਾਗਾ ॥ ੧੦੩ ॥ ਏਹ ਰਾ ॥ ਜਿਬ ਕਹੈ ਇ

ਅਧੀਨਗਤਿਆਏਮਿਗੁਕੇਪਾਜਾ। ਕਰੋਧੀਤਤੁ
ਅਚਰਨਸਿਉਪੁਜੈਮਨਕੀਆਜਾ। ੧੦੪ ਰੂਪਈ
ਇਕਲੋਰਹੋਇਹੀਬਨਮਾਹਿ। ਰਚਕਰੁਰਿਸੁਖੁ
ਪਾਵੈਨਾਹਿ। ਜੇਨਰੁਜਗਮੈਇਕਲੋਰੇਈ। ਨੀਬੇ
ਕੇਸੁਖਤਾਹਿਨਕੇਈ। ਤਾਤੇਉਪਨੀਮਨਜਾਮੇਰੇ। ਨ
ਬਲਗਾਅਵਧਰੇਹੀਗਤੇਰੇ। ਵਾਸੁਆਪਨਾਮੇ
ਹਿਬਿਚਾਰਹੁ। ਕ੍ਰਿਪਾਵੰਤਹੋਇਦ੍ਰਿਸਰਿਨਿਹਾਰਹੁ।
ਮਿਸਟਬਚਨਸੁਨਿਮਿਗਲੇਕੁਆ। ਜਿਗਲੀਏਮ
ਦਰਮੈਲਿਮਾਇਆ। ੧੦੫ ਦੁਹਰਾ। ਬਾਇ

ਸਪੁਰੈ ਸਿਰਕੇ ਕਹੇ ਕਦੁ ਯਹ ਆਹਿ। ਨੇਤੁ ਨ ਪੈ ੨੮
ਖਿਯੋ ਆਜੁ ਹੀ ਪਾਛੇ ਦੇਖ ਯੋ ਨਹਿ। ੧੦੬। ਚੁਪਈ
ਜੁਨਹੁ ਜਬੁ ਪਕਾਗ ਮਮਭਾਈ। ਛੁਦੁ ਬੁਧ ਯਹ
ਜਾਲ ਕੁਹਾਈ। ਛਿਰਤੁ ਹੁਤਾ ਬਨ ਆਹਿ ਉਦਾਸ
ਦੇਖਤਾ ਆਯੋ ਹਮਰੇ ਪਾਸ। ਕਹੇ ਪੀਤਿ ਕਰਿ ਰਹਿ
ਉਸਾਥ। ਇਕਲੇ ਮੇਰੇ ਜਨ ਜਾਅ ਕਾਥਾ। ਦੇਖਿ ਦੀ
ਨਮੈ ਸਿਗਲਿ ਆਯੋ ਗਥੇ। ਇਹੁ ਮੇਮਨ ਹੀ ਭਾਯੋ।
ਕਹੇ ਜਬੁ ਪਜੁਨਹੁ ਸਿਗਭਾਈ। ਅਨਚੀ ਨਾਹੁਇ
ਉਦੁਖਦਾਈ। ੧੦੭। ਦੋਹਰਾ। ਜਾਕੇ ਕੁਲ ਨਹਿ

ਜਾਨੀਏ ਕਰਹੁ ਨ ਤਾ ਸੋ ਪੀਤਾ ॥ ਪੁਨਿ ਜੋ ਗੁਰੁ ਨ ਬਸਾ
 ਈਏ ਬਰੁ ਨ ਬਤਾਈ ਗੀਤਾ ॥ ੧੦੬ ॥ ਅਬ ਸਬੁ ਧ
 ਕਾਗੁ ਕਬਾਹੀ ਧਾਮੈ ਜਾਰ ਕੀ ਮਿਗ ਪਹਿ ਕਹਤੁ
 ਹੋ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਗੀਧਏ ਕਮੰ ਜਾਰੁ ਬਸਾਯੋ ॥ ਤਿਹ
 ਲਗਾ ਅਪਨਾ ਜੀਉ ਗਵਾਇਯੋ ॥ ਕੇਹੇ ਮਿਗ ਸੁਕੇ ਸੇ
 ਆਹਿ ॥ ਕਹਿਓ ਬਿਸਬਾਰ ਜੁ ਮੇਹਿ ਤਚਹਿ ॥ ਕੇਹੇ
 ਸਬੁ ਧ ਸੁਰਸਤੀ ਤੀਰਾ ॥ ਚਿਤ੍ਰ ਕਟਗਿ ਰਿਬ ਰੋਗੀ
 ਗਾ ॥ ਵੀਰ ਪਤਰੁ ਪੀਪਰਤ ਹਾਮੈ ॥ ਬਿਗ ਬਿਗੀ
 ਧੁਪੇ ਰੁਮੈ ਰਹੈ ॥ ਬਲ ਪਾਕਰ ਮਕਛੁ ਰਹੈ ਨ ਅੰਗਾ ॥

ਸਿਖਲੇਹਾਮਾਪਨਤੋਅੰਧਾ॥ ੧੦੯੧ ਵਿਹਗਾਪੰ ੨੯
 ਛੀਰੇਹੋਜੁਬਿਰਛੁਮੈਤਿਹਦੇਹਅਗਗਾਬੈਠੇਪਰਿਜ
 ਜੁਗਾਵਈਨਿਜਾਦਿਨਜਾਸੁਜਕਾਰਾ॥ ੧੧੦॥ ਛੁਪਈ
 ਪੰਛੀਸੁਤਜੇਤਰਪਰਰਹੇ॥ ਗੀਸੁਰਹੈਤਿਨਰਛਾ
 ਗਹੇ॥ ਆਇਓਤਹਾਏਕਮੰਜਾਗਾਪੰਛੁਸੁਤਨਓ
 ਕਰੀਪੁਕਾਗਾਬੇਲਿਓਗੀਪਕਵਨਤੁਆਹਿ॥ ਮੈਰੋ
 ਰੁਤੇਕਪੈਨਹਿ॥ ਦੇਖਿਮੰਜਾਰਬਹੁਤੁਭੈਮਾਨਿਓ॥
 ਜੀਵਨਕਠਨਆਪਨਾਜਨਿਓ॥ ਜੋਭਾਗੇਤੋਜਨ
 ਨਦੇਈ॥ ਜਰਨਿਗਹੇਜੀਅਰਛਕਰੇਈ॥ ੧੧੧

ਦੇਹਰਾ॥ ਇਹੀ ਬਾਤ ਮਨਸੇ ਚ ਕਰਿ ਆਯੋ ਭੁਗੰਜ
ਰਾ॥ ਗੀਧਨਿਕਟੰਡ ਦੂਰੁ ਯੋ ਕਰਿ ਬਿਦਨੁ ਹਰਾ॥ ੧੧
ਕਾ॥ ਚੁਪਈ॥ ਗੀਧ ਕਹੈ ਕਹ ਤੋਰਨਾ ਮਾ॥ ਕਵਨ ਅਰ
ਬਾ ਆਯੋ ਇਹ ਬਾ ਮਾ॥ ਵੀਰ ਪਕਰਨ ਬਰਨ ਸੰਜਾਰ
ਦਰਸਹੇ ਤੁਆ ਯੋ ਦੁਆ ਦੁਆਰਾ॥ ਕਹੈ ਗੀਧ ਬੇਰਦੇ
ਜਾਹਿ॥ ਜੇਜੀ ਅਮਪ ਨਾਰਾ॥ ਖਿਓ ਚਾਹਿ॥ ਬੋਲਿ
ਯੋਤ ਬਾ ਮਾ ਤਿਹੋ ਇਅ ਪੀਨਾ॥ ਕੋ ਪੁਨ ਕੀਜੈ ਸਨਪ
ਪਈਨਾ॥ ਜਾਨੇ ਦੁਸਟ ਤਮੋ ਕੋ ਮਾਰਹੁ॥ ਸਾਧੁ ਜਨਿ
ਕੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪਾਰਹੁ॥ ੧੧੩॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਸਾਧਰੂ ਪਜੇ

ਭੁਗਤੋਂ ਪੀਰ ਜਮਾਹਿਰਾਇ। ਆਵੇ ਕੋਈ ਜੁਇ ३०
ਛਕਰਿਤਾਹਿ ਪਿਕਾਰਹਿ ਨਹਿ। ੧੧੪ ਚੁਪਈ।
ਬਿਬਾਮੇਹਿ ਪ੍ਰਿਥਮ ਸੁਨਿ ਲੀਜੈ। ਆਵੇ ਮਨਿ ਆਵੇ
ਜੇਕੀ ਜੈ। ਮੈ ਥਿਲਾਹਿ ਪ੍ਰਿਥਮ ਤਿਕੁਯੋ। ਜਗਾਇ
ਉਹਾਰ ਸਕੁ ਨ ਤੇਗਾਯੋ। ਨਿਤ ਕਰਤ ਹੀ ਗਾਇ ਜ
ਨਾਨਾ। ਜਬਾਸ ਕਤ ਕਛੁ ਦੇਤਾ ਦਾਨਾ। ਮਾਸ ਰੁਛ
ਕਥਹੁ ਨ ਕਰੋਗਾ। ਮੈ ਚੁਦੈ ਨ ਬਰਤਹਿ ਪੈਰੇ।
ਬ੍ਰਹਮਾ ਜਿ ਦ੍ਰਿਛੁ ਲਕਰੇ ਮਹਾਰ। ਸੁਨੇ ਜਾਧਤ
ਜਾਉ ਸਦਾਹ। ੧੧੫ ਚੁਪਈ। ਇਕਾਦਿਨ ਪੁਰ

ਬੀਇਸਨਨ ਪਰਪੰਛਜੁਰੇਬਹੁਆਨਿ॥ ਲਾਗੇਸ
 ਕੁਮਿਲਿਮੁਹਿਕੁਧਨਉਸਤਤਿਤੋਰਬਖਾਨ॥ ੧੧੬
 ॥ ਚੁਪਈ॥ ਉਪਜੀਪੀਤਤੁਅਦਰਸਨਪਾਯੋ॥
 ਤੁਓਠਮੇਕਉਮਾਰਸਪਾਯੋ॥ ਜਾਧਗੀਤਇਹਕ
 ਤਹੁਨਹੋਈ॥ ਜਲਦਗੀਧਜੇਤਮੈਜੇਈ॥ ਝੋ
 ਰੀਜੋਕਾਹੁਗ੍ਰਿਹਆਵਤਾ॥ ਤਾਕੇਆਦਰਕਰਿਏ
 ਠਾਵਤਾ॥ ਕਾਏਕਉਬਿਛਕੀਕਾਇਆ॥ ਕਰਤ
 ਦੂਰਿਨਹਿਤਤੇਛੁਇਆ॥ ਆਬਿਤਗਸਤੁਪਰਿ
 ਮਾਗਨਆਵੈ॥ ਜੋਨਦੇਇਤੋਹੇਤੁਜਸਵੈ॥ ੧੧੭ ३

੧॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਅਧਰਬਚਨਗੁਇਸੀਜਿਆਜਲ ॥ ੩੧

ਕਾਸਟਏਚਾਰਾ ॥ ਇਤਉਤਰੇਦੁਨਏਕਪਲਜਾਬ

ਜਨਾਕੇਦੁਆਰਾ ॥ ੧੧॥ ਚੁਪਈ ॥ ਜੇਜਾਪੂਕਹੀ

ਐਜਗਮਾਹੀ ॥ ਤਿਨਕੀਰਹਤੁਕੋਰੇ ॥

ਸਜਸੂਰਜਜਿਉਕਿਰਨਪਸਾਰੈ ॥ ਉਚਨੀਚਤੇਸਹਿ

ਨਿਹਾਰੈ ॥ ਬਰਖੋਈਦੁਜਲਪਾਰੈਸਈ ॥ ਬੁਰੀਭੁ

ਲੀਠਾਰਨਹੋਜਈ ॥ ਕਰੈਤਿਬੈਨੀਮਧਿਇਸਨਾਨਾ

ਬਰਜੇਨਾਹਿਮਲੇਢਹਿਜਾਨੀ ॥ ਤਿਉਹੀਕਹੀਐ

ਜਾਬਸੁਰੂਢਾ ॥ ਆਬਿਤਆਏਗੁਉਦਿਖਾਢਾ ॥

੧੬) ਦੋਹਰਾ ॥ ਅਯਾ ਦ੍ਰਿਸਟ ਸਭੁ ਪਰ ਕਰੈ ਬੁਰੇ ਭੁਲੇ
 ਨਹਿ ਚੀਨਾ ॥ ਆਵੈ ਕੋਊ ਆਸ ਕਰਤਾ ਕੋ ਆਦਰ ਕੀ
 ਨਾ ॥ ੧੨੦) ਦੋਹਰਾ ॥ ਗੀਬ ਕਰੈ ਸੁਨਿ ਮੀਤ ਮੰਜਾਰਾ ॥
 ਅਨਿਕ ਭਾਤਿ ਪੈ ਇਹ ਸੀਸਾਰਾ ॥ ਜਬ ਲਗਾ ਕਾਹੁ ਮਰ
 ਮੁਖ ਪਾਈਐ ॥ ਬਿਨ ਜਾਨੈ ਕਿਉ ਕਰਿ ਪਤੀ ਆਈਐ
 ਕਹਤ ਜਗਤ ਮੈ ਸਰੈ ਪੁਕਾਰਾ ॥ ਭੁਛੁਨ ਆਸ ਕਰਤ
 ਮੰਜਾਰਾ ॥ ਬਿਨੁ ਅਗਰ ਜਗਰੈ ਨ ਕੋਈ ॥ ਕੋ ਸੋਹੀ
 ਪੁਨਿ ਸਾਧੁ ਹੋਈ ॥ ਖੰਛੀ ਸੁਤ ਠਹਾ ਸਭ ਬਜਾਹੀ ॥ ਤਿ
 ਨ ਕੀ ਪੀਤੁ ਮਹੈ ਮੇ ਮਾਹੀ ॥ ੧੨੧) ਦੋਹਰਾ ॥ ਆਸ

ਖਵਯਾਜਨਕੋਮੈਬਰਜਿਉਤੁਹਿਮੀਤਾਤੋਮੈਜੋ ੩੨
ਅਯੋਨੀਬੈਠੈਨਿਗਮਲਚੀਤਾ ॥ ੧੨੫ ॥ ਚੁਪਈ
ਬੈਠਿਬਿਲਾਰਤਬਰਾਖਸੁਨਾਈ ॥ ਸੁਨਹੁਗੀਬ
ਸੁਰਜਨਸੁਖਦਾਈ ॥ ਹੋਬਿਲਾਰਸਭਮਾਜਾਅਹ
ਰੀ ॥ ਮੈਛਾਡੇਜਗਸਕਲਾਬਿਕਾਰੀ ॥ ਕੁਬਾਪੁਰ
ਤਨਨਿਤਮੈਸੁਨੈ ॥ ਦੇਖਅਦੇਖਦਿਏਮੈਗੁਨਾ ॥ ਏ
ਕਦਿਨਪੰਡਿਤਕਰਤਬਖਨਾ ॥ ਨਿਕਸਿਉਪਸਨੁ
ਜੁਮਾਰਿਪੁਰਨਾ ॥ ਦੁਆਸਮਨਬਰਸੁਨਹਿਰੋਈ ॥ ਜੀ
ਉਪਾਤੁਜੇਪਾਪੁਨਕੋਈ ॥ ੧੨੬ ॥ ਚੁਪਈ ॥ ਤਾਰੀ

ਦਿਨਾਬਿਰਕਤੋਹਿਤਜਿਓਮਾਸਮਹਾਰਾ। ਰਹਿ
ਆਜੀਅਨਕੀਕਰਤਰਹੇਕੁਛਫੁਲੇਹਾਰਾ। ੧੨੪
ਚੁਪਈ। ਜੋਨਿਰੇਨਕਰਦੇਖੀਅਨਕੇ। ਰਸਨਾਨੈ
ਸਦਾਦੇਹੈਤਨਕੇ। ਖਟਰਸਇਕਨਜੈਨਿਤਕਰ
ਹੀ। ਜਿਹਥਾਤਕਸਕੁਜੋਨਪਰਹੀ। ਤਰੇਕੀਠਉਤ
ਰੇਜਬਜਾਈ। ਸਾਦਨਕੇਈਪਰੇਲਖਾਈ। ਰਸਨਾ
ਕਾਜੇਜੀਓਸੀਪਰੇ। ਦੁਹਜਗਮਾਹਿਪਰਿਤਰਹਾ
ਗੇ। ਬਹੁਪਕਾਰਤਿਨਭਾਖਸੁਨਾਈ। ਇਹਥਾਥੀ
ਕਾਰਿਕੈਪੀਤਿਬਢਾਈ। ੧੨੫ **ਦੁਹਰਾ।** ਨਿ

ਸਿਦਿਨਾਢਿਗਬੈਨਰਹੈਬਾਤੇਕਹੈਬਨਾਇ। ਇਕੁ ੩੩
ਦੁਇਪੰਛੀਪੁਤਲੈਨਿਤਾਪਰਤਵਹਖਾਇ॥ ੧੨੬
ਚੁਪਈ॥ ਖਾਵੈਸੁਤਨਿਤਪੁਤਿਮੰਜਾਗ। ਸੁਨੀਏਕ
ਦਿਨਗੀਧਧਕਾਰਾ। ਕੇਹੇਗੀਧਕਿਉਨਿਤਬਿਲਲ॥
ਹੀ॥ ਈਰਧਕਰਨਕਹੈਪੁਨਿਤਾਹਿ। ਬਾਧਯੋਮੋਹ
ਸਕਲਜਗਆਹਿ॥ ਸਿਮਰਨੁਸੁਤਓਰਅੰਤਰ
ਆਯੋ॥ ਪੰਛੀਸੁਤਲੇਹਿਦੈਲਗਾਯੋ॥ ਅਨਦਿ
ਨਾਰਹੁਦਨਕਗਹੀ॥ ਅੰਰਗੁਤਿਇਨਕੋਕੁੰਨਾਹੀ॥
੧੨੭॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਗੀਧਹਇਓਜਮਝੁਇਕੋਨਿਤ

ਤਖਤ ਕਰੈ ਅਹਾਗਾ ਰਹੇ ਨਾਇਕੈ ਪੰਛਤ ਹੰਤ ਬਭੁ
 ਗੋਮੰਜਾਗਾ ॥ ੧੨੮ ॥ ਰੋਪਣੀ ॥ ਭਾਗਮੰਜਾਰੇ ਗੋ
 ਗ੍ਰਹਮਾਹੀ ॥ ਇਕਲੋਗੀ ਧਰੇ ਤਿਹ ਠਾਈ ॥ ੧੨੯ ॥
 ਛੀ ਸੋਚ ਕਰੈ ਮਨਮਾਹੀ ॥ ਸੁਤ ਬਨ ਮੈ ਦੇਖੀ ਅਤ
 ਨਾਹੀ ॥ ਦੂਢ ਨਲਗੇ ਸਕਲ ਬਿਹੰਗਾ ॥ ਪੁਰਖ
 ਟਲ ਗ੍ਰਹ ਤੀਰ ਬਸਿ ਗਾ ॥ ਅਜਤ ਪਰੇ ਫੁਗ ਕੀ
 ਬਲਿਹਾਰੇ ॥ ਜੁਰੇ ਸੀਰ ਜਤ ਹਸਾਰੇ ॥ ਸਭਾ ਮਿਲਿ
 ਮਨ ਮੈ ਨਿਸਚੈ ਜਾਨਾ ॥ ਘਾਪੀ ਗੀ ਧਕਰੀ ਸੁਤ ਹ
 ਨਾ ॥ ੧੨੯ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਕਰਿ ਸਿਤ ਤਕਰੋ ਸੁਖ

ਕੁੰਗੀ ਧੁਮਕਾਜਗੀ। ਦੀਜੈ ਕਾ ਕੋ ਦੇ ਸੁਮ ਨ ਚੀਨ ॥ ੩੪ ॥
ਪਰਗਾਏ। ੧੨੦ ॥ ਚੁਪਈ। ਕੇਹੇ ਸਬੁ ਬਸੁ ਨੇਯੁ
ਗਪ ਆਗੇ। ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਕੀਜੈ ਅਨ ਚਿਨ੍ਹਾਰੇ। ਯਹੁ
ਨਿਜੇ ਬਕਾ ਅਤਹਿ ਰਿਸਾਯੋ। ਕ੍ਰੋਧ ਦਾਨ ਹੋਇ ਅਤਿ
ਹਿ ਰਿਸਾਯੋ। ਪਹਿਲੇ ਤੁਮ ਕਿਤੁ ਅਹ ਚਿਨ੍ਹ ਗਾਓ
ਪਜਿਓ ਦੁਹੁ ਓਰ ਜਬ ਧਿਆਗ। ਹੋਤੇ ਹੋਤੁ ਪ੍ਰੀਤ ਜ
ਬ ਬਾਢੀ। ਭੁਈ ਪ੍ਰਤੀਤੀ ਮੀਤ ਦੁਹੁ ਗਾਢੀ। ਮੈਂਹੁ
ਸਿਗਤੁ ਹਾਰੇ ਹੋ। ਦੁਖ ਸੁਖ ਤੁਮ ਹੋ ਸੀ ਗੀ ਜੋਹੋ। ੧
੨੧ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਜਬ ਤਕ ਭੁੰਦ ਨ ਪਾਈ ਮੈ ਕਰੀ

ਮੈਨਾਹੀਨਿਦਾ। ਸਦਨਸੁਨਨਹਿਮਾਨੀਐ। ਇਉਂਕਹਿ
 ਗਏਨਰਿਦਾ। ॥੪੨॥ ਚੁਪਈ॥ ਕਹੈਕਾਗੁਤਕਾਹਿ
 ਰਿਸਾਯੋ॥ ਚਲੇਪਸਿਨਮੈਪਸਨਸੁਨਾਯੋ॥ ਜੇਮੈਗਕੇ
 ਜੀਆਮੈਜੀਆਈ॥ ਤੇਮੇਰੇਮਨ੍ਹੀਕੀਕੁਈ॥ ਇ
 ਤੇਬਾਦਕਾਹੈਕੇਕੀਜੈ॥ ਇਕਚਿਤਹੋਇਜਗਤਜਸ
 ਲੀਜੈ॥ ਈਹਹਮੇਕਾਦਿਬੇਕਾਲਾ॥ ਅਦਰਨਹੀਦੁਸ
 ਰਜੇਜਾਲਾ॥ ਦੁਇਬੇਮੀਤਰੁਏਅਬਤੀਨਾ॥ ਰਹੈਏ
 ਕੇਠਾਅਤਿਸੁਖਲੀਨਾ॥ ॥੪੩॥ ਦੁਹਰਾ॥ ਅਪਸੀਅ
 ਪਨੀਚਗਕੇਪਾਤਰੁਏਉਠਿਜਾਇ॥ ਨਿਜਆਗਰਸੁਖ

ਅਮਰਿਕੋਚਪੇਮਾਰਿਰਹਾਹਿ॥ ੧੩੪੬॥ ਚੁਪਈ॥ ੨੫
ਸੇਗਏਬਹੁਤਦਿਨਬੀਤਾ॥ ਭੁਈਆਪਮੈਅਤਹਿਪ੍ਰਤੀ
ਤਾ॥ ਮ੍ਰਿਗਕੋਇਕਦਿਨਸਮਾਲਜੁਸਯੋਯਾਖੇਤੁਹਰੇਜੁ
ਦੇਖਿਮੈਆਯੋ॥ ਚਲੀਏਤਹਾਭੁਛੁਤਿਹਕੀਜੈ॥ ਜੇਰੇਮ
ਨਕੋਆਨਦੁਦੀਜੈ॥ ਹਰਖਫਾਨਜੁਨਿਕੁਜੇਕੁਰੰਗਾ॥ ਚ
ਲੇਮੀਤਦੇਉਇਕਸਿਗਾ॥ ਪਲਮੈਪਹੁਚੈਤਿਹਠਾਜਾਈ॥
ਮ੍ਰਿਗਾਖਾਯੋਅਤਉਚਉਪਜਾਈ॥ ੧੩੪੭॥ ਦੋਹਰਾ॥
ਖਾਇਖੇਤਗ੍ਰਹਉਚਲੇਮੀਤਦੇਉਇਕਸਿਗਾ॥ ਆਇ
ਜੁਦੇਖੇਖੇਤੁਪਤਿਖਯੋਖੇਤੁਕੁਰੰਗਾ॥ ੧੩੪੮॥ ਚੁਪਈ॥

ਜਮਵਿਜੀਅਤਿਨਿਛਾਸਬਾਈ। ਮਿਗਮਾਰਗਮੈਰ
ਪੀਜਾਈ। ਚਾਗਚੁਗਨਮਿਰਗੁਜਬਆਯੋ। ਮਮਾਦੁ
ਤਹੀਤਿਨਮਾਪੁਬੀਧਾਯੋ। ਪਗੀਬੁਰੀਜਬਪਹੁਚਿਆ।
ਇ। ਪਹਿਲੇਸੁਧਿਬੁਧਿਲੇਇਹਿਗਇ। ਜੇਬਕਦੇ
ਬਿਮਨਹਿਬਿਗਸਾਯੋ। ਫਿਦਪਰੇਜਬਮਿਗਕੇਜਮਿ
ਯੋ। ਮਮਤਿਹੁਲਾਸਜੀਅਮੰਤਰਧਾਰਾ। ਬਹੁਤਾਦਿ
ਨਯਹਕਰੇਅਗਰਾ। ੧੩੭ ਦੋਹਰਾ। ਨਾਚੇਕੂਦੇ
ਅਤਿਅਧਿਕਗੀਦਨੁਮਨਹਰਖਾਇ। ਮਿਗੁਜਾਨੇ
ਜੀਅਮਾਪੇਨੇਮੇਹਿਲਾਗੀਦੁਖਪਾਇ। ੧੩੮ ਦੋਹਰਾ

ਪਈ॥ ਕੋਹੇ ਮਿਗੁ ਮਨ ਜਿਨ ਦੁਖ ਕਰਹੁ॥ ਜੀਅਮ ੩੬
ਪੁਨੇ ਧੀਰ ਜੁਧਰਹੁ॥ ਨਿਕਟਿ ਆਇ ਸੇ ਕਰਹੁ ਬਿਚ
ਗਾ॥ ਜਾਤੇ ਛੁਟ ਨਹੇ ਇਹ ਆਗਾ॥ ਜਿ ਬਕ ਜਾਇ ਮਨ
ਕੀ ਠੀਠੀ ਆਨਾ॥ ਬਿਦ ਜਾਇ ਦੇਖੈ ਧਰ ਧਿਆਨ॥ ਦ੍ਰ
ਰੂਹੇ ਕਿਧੈ ਕਿਛੀ ਲੀਛਾਸਾ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਆਯੋ ਮਿ
ਗ ਕੇ ਪਾਸਾ॥ ਕਹਾ॥ ਮਾਇ ਦੇਖੈ ਦਹ ਜਾ ਲਾ॥ ਫਿਰ ਮ
ਨ ਕੈ ਦੁਸਰ ਕਾਲਾ॥ ੧੩੬॥ ਚੌਪਈ॥ ਜਿ ਬਕ ਦੇਖਿ
ਪੁਕਾਰਿ ਰਿਸੁ ਨੀਏ ਸਰਿ ਗਪਨਾ॥ ਗਾਏ ਬਿਧ ਨਤ ਨਪ
ਰੇ ਕਠਿ ਨ ਦੂਟਿ ਬੇਜਨਾ॥ ੧੩੭॥ ਚੌਪਈ॥ ਏਕੁ ਮਾ

ਹਿਮੁਹਿਆਜਰਿਪਾਸਾ। ਲਾਗੇਬਹੁਰਿਫੁਧਜਾਸਾ।
ਕੈਸੇਚਰਮਲਗਾਵੇਦਾਤਾ। ਬ੍ਰਤਮੇਰੇਨਿਹਫੁਲਹੇਇ
ਜਾਤਾ। ਨਿਰਮਲਹੋਇਰਹਿਚਿਜਗਾਮੰਗਾ। ਕਿਹਭਿ
ਪਿਕਾਟੇਤੇਗੀਬੀਦਾ। ਚਾਰਪਹਰਤਨਸੀਕਰਜਹੇ।
ਦਰਨਚਿਤਾਮਨਮੈਗਹੇ। ਛੋਰੇਬੀਦਹੇਤੁਗੁਨਜਾਗਾ।
ਤਬਪਾਛੇਕਛੁਕਰੇਮਗਾ। ੧੪੧। ਚੋਹਰਾ। ਯਹ
ਕਹਗੀਦੜਉਠਿਚਲਿਯੇਥੈਡੇਇਕਛੁਇਜਾਇ।
ਧਰਨੁਬਿਚਾਰਾਬਾਪਗਫਾਜਮਾਹਿ। ਬਿਲਲਾਇ।
੧੪੨। ਚੋਖਈ। ਮਿਗੁਨਹਿਆਯੇਸੀਬਾਬੀਤੀ

ਕਾਗੁਰੁਯੋਅਤਿਮਨੁਰੇਭੀਤੀ।ਦੇਖਨਚਲਯੋਸੁਬੁਧ ੨੭
ਸੁਜਾਨਾ।ਲਾਗੇਰੇਰਸੁਮੁਅਜਬਾਨਾ।ਬੇਜਤਖੇਜਤ
ਤਹਾਚਲਆਯੋ।ਜਗਥੇਤਪਤਾਮਿਗਫਿਧਾਯੋ॥
ਬਾਧਯੋਮੀਤਦੇਖਿਕੈਕਾਗਾ।ਲਾਗੇਬਹੁਤਕਰਨਅ
ਨੁਗਗਾ।ਕਰੇਨਕਗਕਵਨਗਤਿਭਈ।ਕਿਤਹਿ
ਗਯੋਗੀਦਨੁਨਿਰਦਈ॥੧੪੨॥ਦੇਹਗਾ।ਮੈਤੋਤੁ
ਬਗੀਕਹਿਯੋਦਸਟਗੁਊਇਗਾਹਿ।ਸੋਅਬਦੇਖਯੋ
ਨੈਨਗੁਰਿਤਬਤੈਮਾਯੋਸਹਿ॥੧੪੪॥ਚੋਪਈ॥ਦੀ
ਬਕਕਿਧੋਕਪਟਕੀਖਾਨਾ।ਕੈਸੇਰੇਤਬਦੁਯੋਆਨ

ਮਪੁਰਬਚਨਕਰਿਮਿਲਿਓਆਈ॥ ਅਨਮੋਕਪਟ
ਪੀਤਿਉਪਜਾਈ॥ ਮਿਤ੍ਰਧੋਹਕਾਕੁਲਾਨਹੋਈ॥ ਕੋਟ
ਜਤਨਜੇਕਰਈਕੋਈ॥ ਮਛਰਸਮਤ੍ਰਦੁਸਟਹਿਜਾਇ॥
ਪ੍ਰਬਮਚਰਨਸਿਗਲਾਰੋਆਨਿ॥ ਲਾਗਤਚਰਨਕ
ਰਨਤਕਜਾਈ॥ ਚਾਦਿਕੈਪੀਠਸੁਲੋਹੁਖਾਇ॥ ੧੪
ਘਾਇਹਰਾ॥ ਤਿਉਜਗਭੀਤਰਦੁਸਟਹੈਸੁਨਹੁਮੀਤ
ਦੈਕਾਨ॥ ਤਕੋਬਚਨਜੁਮਾਨਈਸੋਈਪੁਰਖੁਅਜਾਨ
੧੪੬॥ ਚੋਪਈ॥ ਕਹੋਸ੍ਰਿਗੁਸੁਨਿਮੀਤਸੁਜਾਨ॥
ਜੇਤੈਕਹੀਭਈਸੋਆਨਿ॥ ਕਹੋਬਰਨਜੇਰਿਦੇਨਲ

ਯਾਵੈ। ਸੇਸਮਸਠਸੇਈਦੁਖਪਾਵੈ। ਮਾਨਿਲੇਤਜੇ ੨੮
 ਮਾਗਿਆਤਹਿ। ਕਤਏਤੋਦੁਖਲਾਗਤਮੇਹਿ। ਮਿ
 ਸਟਬੇਲਕਰਿਮੁਹਿਬਿਰਮਾਯੋ। ਕਪਟਿਪੀਤਕਰਿ
 ਮਾਨਿਦੁਖਾਯੋ। ਤੁਚਾਮਾਸਕਾਭੁਖਾਸੇਈ॥ ॥
 ਇਹੀਠਰਦਰਿਓਕਹੁਹੇਈ॥ ੧੪੭॥ ਦੁਹਗਾਸੁ
 ਖਮੈਕਛੁਨਜਾਨਕਵੈਨੀਤਕੁਮੀਤੁਕੇ। ਬਿਖਤਿਪਰੈ
 ਜਬਾਮਾਨਿਤਾਦਿਨਲਖੀਮੈਮੀਤੁਹੈ॥ ੧੪੮॥ ਚੁਪ
 ਵੀ॥ ਬਾਤੈਕਰਤਭੁਰਹੇਇਆਯੋ। ਤਬਮਿਗਾਸੇਕ
 ਹਿਕਾਗਾਸੁਯੋ। ਛਾਨੁਕਰਮਿਰਤਕਸੀਦੇਹਾਦ

ਜਦੋਂ ਦੁਆਰ ਪਦ ਨਧਰ ਲੇਗਾ ਦੇਖੈ ਆਇਖੇ ਤਰਖਵਾ
 ਗਾ ਕੋਟੇ ਫੰਦਤੁ ਹਿਮੁ ਅਨਿਹਾਰਿ ॥ ਜਬ ਮੈ ਤੋ ਕਹ ਸਬ
 ਦਉ ਚਾਗਾ ਕੁਗੁ ਬੈਗ ਬਲੁ ਅਪਨਾ ਧਾਗਾ ਇਤੀ ਕਹ
 ਤਰਖਵਾਰੇ ਆਯੋ ॥ ਕੀਨੀ ਸਿੰਗ ਜਿਉ ਕਾਗ ਬਤਾਯੋ ॥
 ੧੪੬ ॥ ਵਿਹਗਾ ॥ ਖੇਤਰਾਗਾ ਫਿਗਾ ਆਇ ਕੈ ਦੇਖਿ
 ਯੋ ਅਨਿਕਰਿਗਾ ॥ ਅਤਹੀ ਪੁਸਟ ਨਿਹਾਰਿ ਕੈ ਕੀਓ ਬ
 ਹਤ ਚਿਤ ਰੇਗਾ ॥ ੧੪੭ ॥ ਚੁਪਈ ॥ ਕਰੀ ਦੂਰ ਫਾਸੀਰ
 ਖਦਾਰੇ ॥ ਦੂਜ ਬੈਠੇ ਤਬ ਕਾਗੁ ਪਕਾਰੇ ॥ ਸੁਨਤ ਸਬ ਦ
 ਮਿਗੁ ਚਲਿਓ ਧਾਈ ॥ ਤ੍ਰਿਸਿੰਗ ਜਿਉ ਗੇਦ ਪਲਾਈ ॥

ਨਿਰਖਿਖੇਤੁ ਪਤਿਹਿਰਿ ਸਾਨਾ ਚਜੁ ਤੇਰੁ ਮਾਰੇ ੨੯
 ਯੇ ਬਾਨਾ ਛੁਪਿਐ ਠੇਸਿ ਜਾਲੁ ਜਿਹ ਠਾਈ ਮਿਰੁ
 ਚਕੇ ਲਾਗੇ ਤਿਹ ਜਾਈ ਲਾਗੁ ਤੇਰੁ ਦੀਏ ਤਿਸਿ
 ਪਾਨਾ ਨਰਕ ਕੇ ਰੁਕੇ ਕੀਰਿ ਪਾਨਾ ੧੫੧ ਚੌਰਾ
 ਰੇਨ ਰਧੇ ਹੁਕੀ ਜੀ ਮੈ ਤੇ ਸੇ ਕਹਤੁ ਜੁਨਾਇ ਕੂਪੁ ਜੁ
 ਖਿਐ ਮਦਰ ਕੇ ਆਪ ਪਰਤੈ ਜਾਇ ੧੫੨ ਚੌਪਈ
 ਕਹਿਹਿ ਰਨ ਕਢਾਇ ਜਮਨ ਲਾਇ ਮੈ ਸੇ ਤੇ ਸੇ ਪੀਤ
 ਨ ਕਾਇ ਕਰਿਹੈ ਸੇ ਪਰ ਮਿਗ ਕੀਨਾ ਆਈ ਚੈ ਪੈ ਮੇ
 ਕਹੈ ਛੇ ਪਾਈ ਲੋਭੁ ਭੁਯੇ ਮਾਜਮ ਮਕੇ ਗਾਜੇ ਨਹਿ

ਆਦਤਗਬਸਦੇਗਾ। ਕੇਹੇਕਾਗਸੁਨਿਪੀਰੁਤਗਇ
 ਐਜੇਕਿਜੇਤੁਆਮਨਮੈਆਇ। ਕਿਤਨਕਮਾਜਰੈ
 ਤੁਵਤਨਮਾਹਿ। ਜੋਕੇਹਮਜੀਅਲੇਕੁਕਰਾਇ॥ ੧
 ੫੩॥ ਦਿਹਗਾ॥ ਬੁਧਿਦਿਤਗੁਨਜਨਨਿਗਖਿਅਨ
 ਮੈਉਪਜੀਆਇ। ਨਿਜਚੇਸੇਵਕਹੇਇਹੋਗਖਿਅਨ
 ਠਹਰਾਇ॥ ੧੫੪॥ ਚੋਪਈ॥ ਤੋਕੇਜਾਨਜਾਧਪ੍ਰ
 ਬੀਨਾ। ਚਿਤਗੀਦਕੀਪੀਤਹਚੀਨਾ। ਮੈਉਕਹੇਇਨ
 ਸਿਗਰਹੈ। ਹਰਖਸੇਰਸਜਿਰਉਪਰਸਹੈ। ਛੇਕੁ
 ਨਕੀਜੈਕੀਜੈਦਯਾ। ਕਰਤਜਾਧਜਰੁਉਪਰਮ

॥ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਧਨਿਉਤ੍ਰਿਕੀਆਗੀ ॥ ੩੫੩ ॥ ੪੦
 ਸਜਾਲਗੁਇਤਿਹਜੇਗਲਾਗਾ ॥ ਤਿਉਮਨਜਾਧ
 ਉਪਜਾਇਕਾਗਲਾਗੈਕ੍ਰਿਸ਼ਕਿਧੋਸਤਿਬਾਗਾ ॥
 ੨੫ ॥ ੨੫ ॥ ਜਹਲਗਸਾਜੀਸਿਸਟਪੁਰੁਕਰਤ
 ਪ੍ਰਸਪਰਪੀਤਿ ॥ ਨਰਪਧਰਪੰਛੀਕੀਟਕਰਿਜੇਪੁ
 ਨਿਆਤਮਚੀਨ ॥ ੧੬੬ ॥ ੧੬੬ ॥ ਪੀਤਿਸਮਾ
 ਨਜਗਤਨਹਿਕਈ ॥ ਸਤਲੀਨੇਪੁਨਿਰੋਵੈਜੇਈਕੇ
 ਰੇਜਾਪੁਤਿਨਸੇਆਹਿ ॥ ਜਾਧਗੁਉਸੇਤੁਮਮੈਚਹਿ ॥
 ਅਪਨੇਮਨਮੈਨਿਜਚਾਅਈ ॥ ਕਰੀਮੈਮਨਬਚਇ

ਹਸੇਦੁਕਾਈ॥ ਅਵਰ ਕੁਛ ਦੂਸਰ ਕਛੁ ਨਾਹੀ॥ ਜਾ
ਨੈਸਤਿ ਬਾਤ ਮਨਾਹੀ॥ ਸੁਨਿ ਮੁਖ ਕਤੁ ਬਕਰੇ ਸੁ
ਨਾਇ॥ ਕਹਿਓ॥ ਪਿਬਨੁ ਨਹਿ ਹਕੂਇ॥ ੧੫੭॥

ਜਿਹਠਾ॥ ਬਾਇਸ ਮੈ ਮੀ ਜਾਰੈ ਤੇ ਜਾਮੇ ਦੁਕਾਪੁਰ
ਖਾ॥ ਕਰੇ ਚੁਇਨ ਸਿਉ ਪਿਆਰੁ ਸੇਈ ਪਾਏ ਅੰਤ ਦੁ
ਖਾ॥ ੧੫੮॥ ਸੁਪਈ॥ ਪੁਨਿ ਕਹਿਓ ਮੈ ਜੇ ਜਮ ਮਰ
ਇ॥ ਇਨ ਕੇ ਬਚਨ ਨ ਜਿਨ ਪਤਿ ਮਾਇ॥ ਸਕੁਰ
ਇ ਜੇ ਲੋਕੁ ਦਿਖਾਏ॥ ਬਿਕਤ ਕੁਮਾਰ ਜੇ ਪੀਤ ਜੰਨ
ਏ॥ ਜੇ ਇਨ ਇਨ ਤੇ ਕਧਹਿ ਕੁਲੇ॥ ਜੈ ਸੇ ਨਹਿ ਕੂਮਿ ਨਹਿ ੪

ਚਲੋ॥ ਜਲ ਮੈਂ ਗਾਢੀ ਚਲੋ ਨ ਪੀਬਾ॥ ਕਹਤ ਪੁਕਾਰੇ ੪੧
ਬੇਦਗੀ ਬਾ॥ ਅਗਨਿ ਕਰਤ ਜਲ ਕੇ ਸਮਾਘਾ॥
ਜੇਈ ਪਾਨੀ ਪਾਵ ਕਥਾਪਾ॥ ੧੫੬॥ ਜੋਰਨਾ॥ ਦੁਰ
ਜਾਹੇ ਹਿਨਸੀ ਤਲਾਖ ਜਨਨ ਜੋ ਕੀ ਜੀਐ॥ ਜੇ ਸਭ
ਧੇਵੁ ਨੀਤੁ ਸਿਆਮ ਜੇਤ ਨਹਿ ਹੋਵਈ॥ ੧੬੦॥ ਚੌ
ਪੜੀ॥ ਕਹੇ ਕਾਗ ਸੁਨਿ ਮੁਖ ਕਾਗਿ ਮਾਨੀ॥ ਅਤਹਰ
ਜੀਲੇ ਮਧਰੀ ਬਾਨੀ॥ ਜੀਲਵੇਤ ਜੇ ਨਰ ਜਗਾਹਿ॥ ਕ
ਰੈ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪੁਨਿ ਓਰ ਨਿਬਾਹਿ॥ ਦੋਊ ਓਰ ਜੇ ਨਿਰਮਲ
ਚੀਤਾ॥ ਦਿਨ ਦਿਨ ਬਾਢੈ ਤਿਨ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ॥ ਸੁਗਗਿਆ

ਨਾਸਿਉਂ ਪੀਤਇਉਂ ਆਗਿ॥ ਜੈਸੇਕਿ ਚਨਕੁ ਜਨ ਚਾਹਿ
ਜੈਕਦਾ ਚਿਤੁ ਦੂਟੈ ਸੇਈ॥ ਬਹੁਰ ਚੁਰਤਤਿ ਗਬਿਲ
ਮਨ ਰੇਈ॥ ੧੬੧॥ ਜੋਰਨਾ॥ ਬਾਜਨ ਪੁਰਜ ਮਾਨਤੈ
ਸੇਮੁ ਰਖ ਪੀਤਹੇ॥ ਹੋਇ ਜੁਤਿ ਨ ਕੀਯਾ ਫੇਰਿ ਨ ਚੁਰ
ਰਈ ਕੇ ਸਹੀ॥ ੧੬੨॥ ਚੁਪਈ॥ ਤੋਕੇ ਜਾਨਿ ਮੇਅਤਿ
ਬੁਧਿਵਾਨ॥ ਮਨ ਅਪਨੇ ਮੈਨਿ ਸਚੈ ਜਾਨਾ॥ ਜਉ ਲਗ
ਤੋ ਸਿਉ ਪੀਤ ਨ ਲਾਉ॥ ਤਉ ਲਗ ਅੰਨ ਪਾਨ ਨ ਹੋਖਾਉ
ਦੁਆਰੇ ਤੇਰੇ ਆਗੇ ਮਰੈ॥ ਅੰਸੇ ਕਰਿ ਕੇ ਪਾਨ ਨ ਹੋਰੈ
ਸੁਨਿ ਤਹਿ ਰਨਕ ਧਾਰਿ ਆਯੋ॥ ਲਖੁ ਪਤ ਨਕ

ਅਤਿਅਨਿਦੁਪਾਯੋਕਰੇਮੁਖਕਸੁਨਿਕਾਗਗਿਭੀਰ ੪੨
ਤੁਸਟਕੁਯੇਸੁਨਿਬਾਤਨਬੀਰੋ॥ ੧੬੩॥ ਵੇਹਰਾ॥
ਖੀਤੋਤੋਬੇਗਾਏਸੁਨਦੁਕੁਤੁਧਰਿਚੀਤਾ॥ ਓਰਸਿ
ਬਾਹਨਕਠਿਨੇਕੇਸਾਧਸੁਨਿਮੀਤਾ॥ ੧੬੪॥ ਚੋਪਈ॥
ਦੁਖਨਮਿਤਕਰੇਤੁਹਿਭਾਈ॥ ਜਾਮੈਹੋਹਿਨਕਰਿਮਿਤ
ਈ॥ ਬਾਤਇਕਾਤੁਅਵਰਪੈਕਰੇ॥ ਚਿਤਕਪਟਪੁਨਿਤ
ਕੇਰੇਹੋ॥ ਖੇਲੈਜੁਆਚਿਤਹੋਈ॥ ਮਾਗੈਕ੍ਰੋਧਅੰਧੀਰਜ
ਸੇਈ॥ ਜੇਖਟਦੇਖਕਰੇਨਿਰਧਾਗਾਨਹਿਨਤੋਮੈਏਕਚਿ
ਨਗਾ॥ ਮਿਸਟਬਚਨਮੈਨਿਰਮਲਚੀਤਾ॥ ਦੇਖਤੁਹੀ

ਮਨਬਾਢੀਖੀਤਿ॥ ੧੬੫॥ ਦੁਹਰਾ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਰ
 ਨਜੁਤੈਕਹੈਕੁਜੇਜੀਤਮਮਗਾਤੁ॥ ਮਿਲੇਵੇਓਮਸਮੀ
 ਤਿਕਰਿਜੇਜੇਕਹੀਐਕੁਤੁ॥ ੧੬੬॥ ਮਧੁਪਣੀ॥ ਰੁ
 ਏਆਪਮੈਦੋਨਜਖਾ॥ ਆਪਨਮੈਗੁਨਦੋਨਲਖਾ॥
 ਮਿਟਗਈਦੁਬਿਧਾ॥ ਮਿਲਿਭੁਏਏਕਾ॥ ਦੁਖਬਿਓ
 ਗਾਰੋਤਿਨਛੇਕਾ॥ ਰਹੇਏਕੇਠਕੇਤਕਦਿਲਾ॥ ਚਲੇ
 ਕਾਗਪੁਨਿਆਪਨਧਨਾ॥ ਘਾਇਸਜਧਾਅਪਨੇਗੁ
 ਆਯੋ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਿਨਾਅਤਿਹੀਅਕੁਲਾਯੋ॥ ਆਯੋ
 ਬਹੁਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਕੋਪਾਸਾ॥ ਦੁਹਰਾਅਤਿਭੁਯੋਗੁਲਾਸ॥ ੦

॥ **ਇਹੀ ਸ੍ਰੋਤ** ॥ ਰਹੇ ਦੇ ਕਠੇ ਰੈ ਨਾ ਦਿਸ ਰਹੇ ਪਰਸਪ ॥ ੪੩ ॥
ਰਬਾਤਾ ॥ ਏ ਕਚਿਤੁ ਮੈ ਏ ਕਮਲ ਕਹਿ ਬ ਕਦੁ ਏ ਗ ॥
ਤਾ ॥ **੧੬੮ ॥ ਚੁਪਈ ॥** ਬੀਤੇ ਬਹੁ ਦਿਨ ਮੈ ਜੋ ਕੁਝ ਏ ॥
ਮਰੇ ਕਾਲੁ ਤਿਹ ਬਨ ਮੈ ਆਈ ॥ ਕਾਗੁ ਕਹੈ ਸੁਨਿ ਸੁਖ ਕ
ਭਾਈ ॥ ਕੁੰਜਨੁ ਚੁਰਤ ਕਸਟ ਸੈ ਆਈ ॥ ਤਜਿ ਇਹ ਠਰ
ਅਨਤ ਕਹੁ ਜਾਈ ॥ ਜਹ ਅਹਾਰ ਸੁਖ ਜੇ ਤੀਖਾ ਹਿ
ਪਿਰਨ ਕਤ ਬਹੀ ਕਹੈ ਸੁਨਾਈ ॥ ਕਹੈ ਸਿਆਨੇ ਜਗ ਏ
ਹਭਾਈ ॥ ਜਬ ਲਗਾ ਠਹਰ ਦੇਖਨ ਪਾਯੋ ॥ ਤਬ ਲਗ
ਠਿਚੁ ਗੁਹ ਤਜਿ ਨਹਿ ਜਾਯੋ ॥ ੧੬੯ ॥ **ਦੋਹਰਾ ॥**

ਈਮੀਤ ਨੇ ਇਜਹ ਪੰਡਿਤ ਰਿਤੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਕਰੀ ਏਗ
ਵਨੁ ਚੋਰੋਗ ਤਿਹ ॥ ਸਾਸਿ ਨਿਗੰ ਵਰ ਹੋਇ ॥ ੧੭੦ ॥
ਇਸਈ ॥ ਸਤਿ ਕੋਰੋ ਤੈ ਹਿਰਨ ਕ ਮੀਤ ॥ ਕਰੋ ਬਾਤ
ਸੁਨੀਏ ਪਰ ਚੀਤ ॥ ਕਰ ਪੂਰਤਾਲ ਦੇਰੁ ਕ ਬਨ ਮਾ
ਹਿ ॥ ਮੰਬਰ ਕੁਰਮ ਤਹ ਰਹਾਇ ॥ ਪਰ ਮਨੀ ਕਾਮ
ਗਚਿਤ ਉਦਾਸ ॥ ਗਾਥ ਤੋ ਮੋਜੇ ॥ ਘੋਰੋ ਧਿਆਰਾ
ਉਗਲ ਗਿਜੇ ਪਹੁਚੈ ਜਾਇ ॥ ਕਰੋ ਹਮਾਗੀ ਬਹੁਤ
ਜੋਯਾਇ ॥ ਮੀਨ ਰੁਛ ਨਿਤ ਹਮ ਕੋ ਦੇਇ ॥ ਕਾਟਰਿ
ਕਾਲ ਤਹੁ ਚਲਿਏ ਹਿਮ ॥ ੧੭੧ ॥ ਏਹ ਗਾ ਬੋਗ

ਚਲਹੁ ਪਿਆਰ ਤਾਹਿ ਦਿਗਮ ਵਰਨੀ ਬੀਚਾਰਾ ਜੋ
ਬੀਜਤ ਨਾਮ ਬਕੀ ਜੀਏ ਪਹੁਚੈ ਜਿਹ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ॥ ੧੧੨ ॥
॥ ਚੌਪਈ ॥ ਚਲੋ ਮਾਨਿ ਮੁਖ ਕਤਤ ਕਾਲਾ ਪਹੁਚੈ
ਜਾਇ ਨਿਕਾਇ ਤਿਹ ਤਾਲਾ ਕੂਰਮ ਦੇਖਤਾ ਆਗੇ ਆ
ਯੋ ਕਾਗਮੀ ਤਲੈ ਗਰੇਲਗਾ ਯੋ ਮੁਖ ਕੋ ਕੀਨੋ
ਜਨਮਾਨਾ ਮਾਦਰੇ ਸਿਲਾ ਯੋ ਮਜਬਨਾ ਪੂਜਾ
ਕਰੀ ਬਹੁਤੁ ਕਰਿ ਪੀਤਿ ਜੈ ਸੀਆਹਿ ਬਰਨ ਕੀਰੀ
ਤਾਲ ਪੁਦੀਰ ਪਨਹਿ ਕਰੈ ਬੀਚਾਰਾ ਪਰ ਆਏ ਕੋ
ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾ ॥ ੧੧੩ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਤਾਕੀ ਪੂਜਾ ਬਹੁ

ਤੁ ਕਰੁ ਜਾਸੇ ਨਹਿ ਪਰਿ ਚਾਨਾ ॥ ਜੇਵ ਕੀਜੈ ॥ ਆਬਿਤ ਕੀ
ਧਰਮੁ ਨ ਤਹਿ ਜਮਾਨਾ ॥ ੧੧ ॥ ਠਾਂਢੇ ਪਈ ॥ ਕਹੈ ਕਾਗ
ਸੁਨਿ ਕੂਰਮ ਗਾਈ ॥ ਕਹੈ ਲੇਖਕ ਕੋਰੇ ਬਡਾਈ ॥ ਰ
ਮੋਰ ਮਜੇਰ ਸਨਾਰੇਈ ॥ ਗੋਰੇ ਉਜਤਿ ਕਰਤੀ ਸੇਈ
ਦੁਆਵਿਤ ਜਗਨਾਹਿ ਮੈਸੇ ॥ ਬੁਧਵਾਨ ਪਤਿ ਤੇਰੇ ਤੇ
ਜੇ ॥ ਮੁਖ ਕਥਰਨ ਜਥਨ ਪਤਿ ਰੇਈ ॥ ਪ੍ਰੀਤ ਦਿਤ ਜਮ
ਪਾਹਿ ਨ ਕੋਈ ॥ ਚਿਤੁ ਗੀਵ ਕੀ ਕਥਾ ਸੁਨਾਈ ॥ ਆ
ਦਿਅੰਤਿ ਵਿਕਸਿ ਕਰਿ ਗਾਈ ॥ ੧੨ ॥ ਆਦੇਹਰ
ਗਿਆਨੀ ਪੁਰੇਹਰਿ ਕੁਗਤ ਮੈ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲਕ ਦੀ

ਨਾ ਜੇ ਲਛਮੀ ਸਾਧਮੈ ਤੇ ਸਭ ਇਨਮੇ ਚੀਨਾ ॥ ੧੭੬ ॥ ੪੫
 ਛੋਪਈ ॥ ਸੁਨਕੁਰਮ ਅਤਿ ਹੀ ਬਿਗਸਾਯੋ ॥ ਮੁਖ
 ਨਸਜ ਬਕਾਗ ਜੁਨਾਯੋ ॥ ਬੈਠ ਪਰਸਪਰ ਮੰਬਰਕ
 ਹੈ ॥ ਕਰੋ ਮੀਤ ਬਿਰਬਾਨਾਯੋ ॥ ਕਿਹ ਬਿਧਤ ਨਿ
 ਓ ਅਪਨਾ ਧਾਮਾ ॥ ਕੋਸੇ ਬਨ ਲੀਨ ਬਿਸਾਮਾ ॥ ਹਿਰਨਕ
 ਤਬ ਹੀ ਕਰੋ ਸੁਨਾਇ ॥ ਤੁਜੇ ਗੋਹ ਮੀਤ ਇਹ ਕੁਇ
 ਨਗਰ ਚੇ ਪਾਵਤੁ ਤਹ ਮੈ ਰਹੇ ॥ ਅਪਨਾ ਭੁਦਨ ਕਾਹੁ
 ਕਰੇ ॥ ੧੭੭ ॥ ਛੋਪਈ ॥ ਜਕੇ ਬਨਤਿ ਹਥ ਹੁਗਰ ਬੁ
 ਅਰਪਾ ਕੁਮਾ ਅਧਿਕਾਇ ॥ ਕਾਹੁ ਮਨ ਨਹਿ ਲਿਆ

ਦਈ ਦੇਖਿ ਦੇਖਿ ਗਰਥਾਈ॥ ੧੭੬॥ ਹਿਰਨਕਸ਼ੁ
ਖਕਅਪਨੀ ਬਿਰਥਾ ਮੰਬਰਕੁਰਮਜੋ ਕਰਤਾ ਚੁਪ
ਈ॥ ਧਨਕੇ ਗਰਥ ਕਰੈ ਜੇ ਚਾਹੈ॥ ਸਭੁ ਕੇਈ ਆਗਿ
ਆਜੈ॥ ਜਾਕੇ ਧਨੁ ਸੇਧਹੁ ਤੁਸਿਆਨਾ॥ ਗੌਨੇ ਨਕ
ਹੁਆ ਪਸਮਾਨਾ॥ ਜਾਕੇ ਧਨੁ ਤਿਹ ਜਗਤ ਧਰਾਈ
ਧਨ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕਹਲਗਾਈ॥ ਜੇ ਧਨੁ ਸੇਰੇ ਅ
ਪਰਾਮ ਪਾਰਾ ਰਹਿ ਤੇ ਤਿਹ ਬਲਤਨ ਸੁਖ ਧਾਗਾ ਬ
ਸੈਨਿ ਕਾਟੇ ਸੇਰੇ ਸਮਾਸੀ॥ ਚੁਨਾ ਕਰਨ ਨਾਮ ਸੁਖ
ਦਾਸੀ॥ ੧੭੬॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਜੇ ਕੁਛੁ ਲਯਾਵੈ ਮਾਗਿਕ

ਰੋਅਹਾਰੁ ਸੁਤੁ ਮਟਹੋਇ। ਰਹੇ ਨੁਤਾ ਜੋਖਾਗਿ ਜੋਓ ਰੁਖੁ
 ਠਾਇਛੀ ਕੋਧਰੋ॥ ੧੮੦॥ ਚੁਪਈ॥ ਨਿਜਾ ਚਿਤਹੋਇ
 ਜੀਆ ਜੀ ਮੋਦੈ॥ ਪਹੁਚੇ ਜਾਇ ਸਮਾਜ ਬਹੋਦੈ॥ ਕ
 ਰਿਕਲਾ ਚਛੀ ਕੇ ਪਰਜਾਉ॥ ਭੁਰੇ ਪੇਟੁ ਪੁਨਿ ਗੁਮੈ॥ ੧੮੧॥
 ਉ॥ ਮੈਰ ਜੀਆ ਜੀ ਇਕ ਦਿਨ ਆਯੋ॥ ਬੀਨਾ ਕਰਨ
 ਨਾ ਮੁਤਿ ਹਗਾਯੋ॥ ਵੇਓ ਮਿਤ੍ਰੇ ਕੇ ਠੇਕੁ ਏ॥ ਬੁਰਨ
 ਕਹੈ ਬੈਠਿ ਰਜਮਏ॥ ਚੁਨਾ ਕਰਨ ਚਿਤੁ ਨ ਹਿਠੈ॥
 ਇਤ ਉਤ ਦੇਖ ਚਲਤੁ ਜਮ ਮੇਰਾ॥ ੧੮੨॥ ਚੁਪਈ॥
 ਬੀਨਾ ਕਰਨ ਕਹੈ ਤਿਸੈ ਕਾਹੈ ਚਿਤਾਵਨਾ ਮੈ ਤੇ ਸੋਧ॥

ਤੇ ਕਹਤ ਤੇਰਿ ਧਿਆਨ ਹੋ ਆਨ॥ ੧੮੨॥ ਬਿਪਤੀ॥
ਚੁਨਾ ਕਰਨ ਕਹੈ ਸੁਨਿ ਮੀਤਾ॥ ਬਚਨਾ ਤੇਰੇ ਮੇਰੇ ਚੀ
ਤਾ॥ ਪੁਨਿ ਇਕ ਚਿੰਤਾ ਹੋ ਮਨ ਮਾਹਿ॥ ਕਹਤੁ ਜੁ ਹੋ ਜੋਈ
ਤੁਮ ਪਾਹਿ॥ ਮੁਖ ਕਏ ਕਰਹੈ ਗੁਹ ਮੇਰੇ॥ ਛੀਕੇ ਤੇ ਅੰ
ਨਖਾਇ ਸਦੈ ਨਾ ਬੀਨਾ ਕਰਨ ਚੁਛੀ ਕਾ ਦੇਖੇ॥ ਹੋਅ
ਤਿਉ ਚਾਖਾਇ ਕਿਹ ਲੇਖੇ॥ ਪੁਨਿ ਹਿਰਦੈ ਮੈ ਕੀਨਾਇ
ਚਾਰਾ ਹੋ ਕਾਰਨ ਕਛੁ ਮੀਤ ਨਿਹਾਰ॥ ੧੮੩॥
ਅਬ ਕਥਾ ਚਿਦਨ ਦਸ ਬੈਸਐ ਲੀਲਾ ਵਤੀ ਕੀ
ਬੀਨਾ ਕਰਨ ਚੁਨਾ ਕਰਨ ਮੈ ਕਹਤ ਹੋ॥ ਦੋਹਰਾ॥

ਲੀਲਾਵਤਿ ਜੋ ਕੋ ਤਕੋ ਮੁਖ ਚੁ ਮੇਰੈ ਪਾਇ ॥ ੪੭ ॥
ਉਹੀ ਮੁਖ ਕਛਾਵੇ ਕੋ ਅੰਨ੍ਹਾ ਤਹੈ ਪਾਇ ॥ ੧੮੪ ॥
ਚੁਪਈ ॥ ਚੁਨਾ ਕਰਨ ਕਹੈ ਕਹੁ ਯਾਰ ॥ ਕੋ ਜੇ ਕੀਨੈ
ਯਹ ਪਰਕਾਗਾ ਬੀਨਾ ਕਰਨ ਤਬ ਉਚਰਿ ਸੁਨਾਇ ॥
ਸੁਨਦੁ ਮੀਤ ਅਪਨੇ ਚਿਤ ਲਾਇ ॥ ਗੋਨ ਦੇ ਜਨਗ
ਗੀਇ ਕਾ ਮੇਰੈ ॥ ਕੋ ਜਾ ਬੀ ਸੁਨਾ ਮੁਤਿ ਹ ਕਹੈ ॥ ਚਿਦ
ਦਾਸ ਬੈਸਤ ਹਰੈ ॥ ਅਤਿ ਹੀ ਬਿਠਪਾ ਮਫਜਬਾ
ਗੋਰੈ ॥ ਧਨ ਮਦਧੁ ਨਿਐ ਖਦਮਦ ਜਾਨਾ ॥ ਕੀਦੁ ਪਾਮ
ਦਲੈ ਹਿਰਦੇ ਠਨਿ ॥ ੧੮੫ ॥ **ਦੋਹਰਾ** ॥ ਤ੍ਰਿਜਨਾ ਓ

ਜਬੁ ਸ੍ਵਾਦਈ ਬਾਦਰਛਾਪਤੁ ਆਇ॥ ਬਿਗਧਿਅ
ਵਸਬਾਤਿਆ ਕਰੈ ਅਵਖਦਾਮਾਸਧਗਈ॥
੧੮੬॥ ਚੁਪਈ॥ ਬਾਰੂਗੀਤ ਸਦਾਰੈ ਕੋਇ॥ ਕ
ਰਤ ਕਰਤ ਗਿਰਿਪਰਈ ਸੋਇ॥ ਚਾਰੇ ਸਿਪਤਸੁ
ਪਨੇ ਕੇਗੀ॥ ਗਬਨਾਮਾ ਦੈ ਜੋ ਕਛੁ ਹੋਗੀ॥ ਹੋਛੁ ਸੋ ਕ
ਛੁ ਸੁਕ੍ਰਿਤੁ ਚਾਹੈ॥ ਹੋਇ ਨ ਕਥਹੁ ਲਖ ਅਵਗਾਰੈ
ਬਿੰਬਾ ਅਵਸਥਾ ਕਾਮੁ ਨ ਹੋਈ॥ ਅੰਖ ਦਰਸਕ
ਸਖਾ ਦੈ ਸੋਈ॥ ਜੁਆਗੀਆ ਸੋ ਜੁ ਕਰੈ ਬਿਦਹ
ਗ॥ ਜਬ ਕਥਹੁ ਪਜੈ ਤਾ ਸੋ ਗਰ॥ ੧੮੭॥ ਚੁਪ

ਗਾ॥ ਜੇਤੀ ਬਾਤੈ ਕਹੀ ਪੈ ਕਰ ਪੁਕਾਰੇ॥ ਮਨ ਕੋਇ। ੪੩
ਖਦਾਈ ਪੈ ਜੀਅ ਕੀ॥ ਫਿਰ ਰੂਰਿ ਜੁਖਨ ਹੋਇ॥ ੧
੮੮॥ **ਚੁਪਈ॥** ਮਾਮਾ ਮਦਾਮੀ ਬਾਕਰਿ ਤਾਰੇ॥
ਗੁਨਾਮੁ ਗੁਨ ਕਛੁ ਨ ਹਿਥਿ ਰਹੈ॥ ਤਿਆਏ ਕ
ਤਿਨ ਜਾਇ ਬੀਵਹੀ॥ ਸਸਿ ਬਦਸਿ ਮਿਠਾਨੈ ਸੀਖਾ
ਹੀ॥ ਅੰਗਰਿ ਦਰਜਨ ਕੰਚਨ ਪਾਮਾ॥ ਲੀਲਾ ਦ
ਤਿਹੋਤਾ ਕੋਨਾਮਾ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਤੀ॥ ਅਜੇ ਬਨਵਤ
ਹੋਇ ਨਤ ਯਾਪੀ॥ ਤਿ ਕੋਮੰਤਾ॥ ਸਕੋਨ ਬਿਧਤਿ ਹਕ
ਮੁਨਿ ਵਾਰਾ॥ ਮਨ ਤੈ ਜਾਇ ਕਰੈ ਬਿਰੁਚਾਰਾ॥ ੧੮੯

ਦੁਹਰਾ ਏਲ ਛਾਨਿ ਨਹਿ ਮੈ ਤ ਕੋ ਸੀਲੁ ਨੁ ਭਾਖਿ॥

ਕਰੋ ਸਬੋ ਬਿਸ ਬਾਰ ਕੈ ਤੇ ਸਬ ਹਿ ਰੇ ਦੇਗ ਖਿ॥ ੧੮੦॥

ਚੰ ਪਈ॥ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਕੋ ਜ ਦਾ ਜੁ ਰਹੈ॥ ਪੀਅ ਬਿਲੇ

ਸ ਜਾ ਕਾ ਬਹੁ ਗੋ॥ ਪਰ ਪੁਰਖੁ ਸੋਗ ਸੀ ਕੋਰੈ॥ ਬਿਰ

ਚਾਰੀ ਸੋ ਜੋ ਮਨ ਪਰੈ॥ ਰੁਰਤੋ ਬਿਨਾ ਜੁ ਜਾਣਾ ਜਾਇ

ਬਿਰਧ ਪੁਰਖੁ ਘਰਿ ਧਨੁ ਅਧ ਕਾਇ॥ ਸੇਵੈ ਜਾਇ

ਅਦਰ ਕੇ ਧਾਮ॥ ਅਦ ਬਿਜੀਆ ਜੋ ਥਾਵੈ ਰਾਮ॥ ਚਿ

ਰਲ ਚਲਤ ਜੁਇ ਤ ਉਤ ਦੇਖੈ॥ ਸੁਹਰ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਖੁ

ਮਨ ਲੇਖੈ॥ ੧੮੧॥ ਦੁਹਰਾ॥ ਸੀਲ ਜਾਇ ਇਨ ਦੇਖ

ਭੇਕੋ ਜੁ ਤਹਿ ਸੁਨਾਇ। ਇਨ ਬਾਤ ਨ ਤੇਰ ਹਤ ਹੋ ਸੁਨਾਇ ॥ ੧੯੨ ॥ ਚੁਪਾਇ ॥
 ਚਤੁਰ ਮਨੁ ਲਾਇ। ॥ ੧੯੩ ॥ ਚੁਪਾਇ ॥ ਗੋਇ ਕਿਤ ਜਦੋ
 ਜੋ ਨਾਗਾ ਭੁੰਦੈ ਤਾ ਜੋ ਕੇ ਭਰਤਾਰਾ। ਨਿਕ ਸਨ ਜੋ ਪਾਏ
 ਨਹਿ ਕਹਾ। ਜਗ ਜਾਇ ਰਛ ਕੋ ਹੋਤ ਹੀ। ਗੋਇ ਨਾਇ ਕਲੀ
 ਇਕ ਛਿਨ ਜੇਇ। ॥ ੧੯੪ ॥ ਅਨੁਸੈ ਭੁਟ ਨ ਹੋਇ। ਨਾ
 ਇਨ ਬਾਰਨ ਮਾਲ ਨਿਜ ਨਿ। ਚੁਰ ਹੋਰ ਨਿਤਿ ਬੋਧ ਨਿਰ
 ਨਿ। ਰਾਮ ਜਨਿ ਅਰਨਟ ਨਿਧਾਇ। ਕਰਿ ਬਹਾਨਾ
 ਆਏ ਜਾਇ। ॥ ੧੯੫ ॥ ਚੁਪਾਇ ॥ ਸਤੁ ਰੋਹੇ ਤਿਹਨ
 ਰਿਕਾਏ ਤੀਰ ਛਹੇਇ। ਕੋਰ ਹਈ ਕੁਲ ਲਾਜ ਤੇਐ

ਰਜਤ ਨਗੀ ਕੋਇ। ੧੬੪। ਚੋਪਈ। ਚੰਦਨ ਦਾਸ
 ਬਿਧਿ ਬਲ ਛੀਨ। ਸਕੈ ਨਤਾਜੇ ਰਿਤ ਕਛੁ ਕੀਨ।
 ਲੀਲਾ ਵਤ ਜੇ ਬਨ ਮਦਰੇ। ਨਿਤ ਪਤਿ ਪੀਰ ਕਾਮ
 ਕੀ ਜੋਹੈ। ਪੁਗੈ ਕਾਮੁ ਆਇ ਜਿਹ ਨਗਿ। ਛਿਨੁ ਮੈ
 ਦੇਵੇ ਲਜਾਗਿ। ਜੇ ਬਨ ਦੇਤ ਇਕੁ ਪੁਰਖੁ ਬੁਲਾਯੇ
 ਤਾਸੇ ਅਤਿ ਹੀਰੇ ਤੁਧ ਦਾਓ। ਗਿਤਿ ਮਾਨੈ ਅਰੁ ਕੁ
 ਨਾ ਕਰੇ। ਚਿਤਾ ਆਨ ਨਮਨ ਮੈ ਧਰੇ। ੧੬੫। ਚੋਪਈ।
 ਕਰੇ ਕਾਮ ਰਜਤੁ ਗਤਿ ਆਗਿ ਸਕੈ ਨਹਿ ਏਕ
 ਪਲਾ ਜੈ ਸੇਤ ਪਸੀ ਜੇਗ ਕਰੇ ਚੁਹਿ ਤੁਚਿਤੁ ਲਾਇ ੫

ਕੋ॥ ੧੯੬੧॥ ਪੁਰਖੀ॥ ਇਕਦਿ ਦਸਲੀਲਾਵਤਿ ੪੦
 ਨਗਿ॥ ਪਹਿਰਬਸਨਤਨਕਰਿਸੀਗਾਗਿ॥ ਪਲਿਖ
 ਜਨਾ ਉਸੇਜਾਬਿਛਾਏ॥ ਕਰਤਕੇਲਸੇਗਪੁਰਖਪ
 ਗਏ॥ ਤਿਹਅਵਸਰਪਤਿਬਿਧਿਜੁਆਯੋਗਰਹੀ
 ਬਕਿਤਦਹਅਤਿਬਿਸਮਾਯੋ॥ ਤਾਤਕਾਲਲੀਲਾ
 ਵਤਿਧਾਈ॥ ਬਿਧਿਪੁਰਖਕੇਗਰਲਪਟਾਈ॥ ਮੁਖ
 ਰੂਮੈਅਰੁਪੀਤਬਢਾਵੇ॥ ਗੁਰਿਜਰੁਅਪਨੇਗ੍ਰਿਹਜਾ
 ਏ॥ ੧੯੬੧॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਇਹਬਿਧਿਤਿਆਮਨਿਲਜ
 ਹੋਇਮੁਖਰੂਬਯੋਪਤਿ॥ ਤਿਉਹੀਮੁਖਕਧਾਰਿਬਲੁ

ਅੰਨ੍ਹਾ ਤੇ ਪੈਖਾਇ। ੧੬੮ ॥ ਚੁਪਾਇ। ੧੬੯ ॥ ਚੁਪਾਇ।
 ਕਹਮੁਖ ਕਪਾਹਿ। ਕਛੁਪਨੇ ਪੈਖਾਇ। ਬਿਲਲਾਹਿ
 ਬਲਾਮੈ ਗਰਬ ਪਨੁ ਮੈ ਆਇ ਕਾਇ। ਧਨੁ ਜਾ ਕੇ ਸੋਨੁ
 ਪਤਿ ਕਹਾਇ। ਲੈ ਕੁਟਾਲੁ ਬਿਲੁ ਦੀਸੈ ਗਿਰਾਇ।
 ਲਛਮੀ ਬਹੁ ਤੁਤਾ ਤੇ ਪਾਇ। ਸਿਰੇ ਵਰਧਾ ਆਹੁ ਜੇ
 ਮੇਰੇ। ਲੀਓ ਕਾਇ ਤਿਨ ਏਕੀ ਬੇਰੇ। ਧਨੁ ਨਹਿ ਰਹਿ
 ਯੇਰੁ ਯੇ ਬਲ ਛੀਨਾ। ਗਈ ਸਕਤ ਉਤ ਜਾਹੁ ਪਈ
 ਨਾ। ੧੬੯ ॥ ਚੁਪਾਇ। ੧੭੦ ॥ ਨਿਰਧਨੁ ਨਿਰਬਲ ਮੈਰੁ
 ਯੇ ਚਲੇ ਨ ਮੈ ਤੇ ਜਾਇ। ਰੁਗਮ ਗਾਤੈ ਜਾਤੈ ਤਪ ॥ ੪

ਸੀ ਕੋਹੋਂ ਜੁਲਾਇ॥ ੨੦੦॥ ਚੌਪਈ॥ ਨਿਰਬਲ ਹੋਇ ੫੧
 ਬੁਧਿ ਘਟਿ ਜਾਇ॥ ਜੇ ਸਰਿ ਤਾਰੁ ਤ ਸਰਦਾ ਸਿਰ०
 ਇ॥ ਘਨੀ ਪੁਰਖੁ ਜੇ ਮੁਰਖ ਹੋਈ॥ ਚਤੁਰੁ ਸਿੰਘਾਨ
 ਕਹੀਏ ਸੇਈ॥ ਨਿਰਬਲ ਹੋਇ ਜੁਪਿ ਚਿਤਾਗਿ ਮਨਿ
 ਤਾ ਕੇ ਕਹਿਓ ਨ ਕੋਈ ਮਾਨੀ॥ ਆਵਰੁ ਲੇਹੋ ਘਨੀ ਜਹ
 ਜਾਇ॥ ਨਿਰਬਲ ਤੇ ਮੁਖੁ ਰਹੈ ਛੁਪਾਇ॥ ਘਨਵਤੁ
 ਕੇ ਮੀਤੁ ਸਿੰਘਾਗੁ॥ ਨਿਰਬਲ ਕੇ ਇਨ੍ਹਾ ਕੋ ਬਾਗੁ॥ ੨੦
 ੧॥ ਚੌਪਈ॥ ਜੇ ਨਰ ਜਗਤੁ ਘਨਾ ਦੁਹੈ ਸਰਬਗੁਨੇ
 ਭਰਪੂਰਾ॥ ਨਿਰਬਲ ਕੇ ਬਹੁ ਸੋਚੈ ਮੈਰੈ ਬਿਸੁਰ ਬਿਸੁ

ਗਾ २० ॥ ੨॥ ਭੁਪਤੀ ॥ ਏਥੇ ਏਥੇ ਜਬ ਤਪਸੀ ਕਰੀ ॥
 ਜੁ ਕੈਸੇ ਮਰੁ ਮੈ ਮਰੁ ਮੈ ਗਹੀ ॥ ਤਥਾ ਬਿਚਾਰੇ ਸਿਤੁਰ
 ਲੀਨਾ ॥ ਕੁਲ ਨ ਧਰਿ ਬਿਲੋਕੀ ਨਾ ॥ ਏਥੇ ਏਥੇ
 ਲਾਗੇ ਆਇ ॥ ਬੁਧਿ ਦਾਨ ਹਿਕਰੇ ਸੁਨਇ ॥ ਅਰ
 ਬਨ ਮਸੇ ਉ ਸਤ ਤਮਾਪਾ ॥ ਮਾਪ ਮਾਨ ਮੈ ਗੁਰੇ
 ਪਾਪਾ ॥ ਨਗੀਰੂਪ ਧਾਰੇ ਕੋਇ ॥ ਜਗਲ ਜਗਤ ਮੈ
 ਗਮੀ ਹੋਇ ॥ ੨० ॥ ੩॥ ਭੁਪਤੀ ॥ ਗੁਮੈ ਆਨ ਦਰਿ ਦੁਤ
 ਤ ਜੈ ਨਹਿ ਕਾਰੁ ॥ ਜੈ ਸੇਧਾ ਦਕ ਜਲ ਧੁਥੈ ਤੇ ਚੁਨਾ
 ਥੈ ਛਾਰਾ ॥ ੨० ॥ ੪॥ ਭੁਪਤੀ ॥ ਨਹਿ ਕਾਰੀ ਕੁਸਮ

ਸਮਾਨਾਂ ਜੀ ਸਰੋਪੇ ਕੋ ਬਨ ਮੈ ਜਾਨਾ ਅਗਨ ਜਰਨੀ ॥ ੨ ॥
 ਅਨ ਕੋ ਜਾਨਾ ਅਗਨ ਜਾਇ ਨ ਪੈ ਈ ਮੈ ਮਾਨਾ ਕਿ
 ਰਪ ਨ ਤੇ ਧਨੁ ਮਾਰੀ ਜਾਇ ॥ ਇਕ ਨਾ ਦੇਇ ਦੂਜੇ ਨ
 ਸਖਾਇ ॥ ਭੀਖ ਮਾਗੁ ਬੇਦੇ ਜਨ ਭੁਲਾ ਗਏ ਨੂੰ ਦੇ ॥ ੩ ॥
 ਸਹਿ ਪੂਰਨ ਕਲਾ ਸਿ ਚਲ ਗਏ ਹਤ ਚਲ ਗਏ
 ਜਾਨਹੀ ਤਨ ਰਕੋ ਕੁਲੇ ਬਿਦੇ ਜਾ ॥ ੨੦ ॥ ਪੁਰਾਣਾ
 ਜਗਨ ਕੋਈ ਜਾਨੀ ਕਾਦੁ ਜਾਇ ਤਿਹ ਕਾਲਾ ॥ ੪ ॥
 ਰਧੀ ਨ ਰਹਿ ਬੇਨ ਗਰਯਹਿ ਉਤਮ ਨਹਿ ਭੁਲਾ ॥ ੫ ॥
 ੦ ॥ ਚੁਪਾਈ ॥ ਬੇਰ ਬੇਰ ਜੇਹੀ ਬਹਿਰੈ ਮੈਲਿ ॥

ਇਸੇ ਬੁਨੇ ਕਰੈ। ਪਗਾਧੀ ਨਰੇ ਜਨੇ ਕੋਇ। ਤੀ
ਨੇ ਕੇ ਜਗਾ ਸੀ ਹੋਇ। ਦੁਆਰ ਮਿਰਤ ਕਾਤਿ ਉਪਰ
ਰੋਗੀ। ਧੀਨਾ ਜੇ ਸੈ ਰੇ ਜਨ ਚੀਨਾ। ਜਬ ਦੀ ਸੈ ਤਬ ਹੀ ਕੁਛ
ਖਾਇ। ਨਾਤ ਰਬੈ ਠੇਕੁ ਖਸਿਤਾਇ। ਜੀਵਤ ਮੂਏਇ
ਨ ਕੇ ਜਨਾ ਮਰਹਿ ਤਾ ਪਾਵਹਿ ਜੁ ਖਨਿ ਪਾਨ। ੨੦੭
ਅੰਗੁਰਾ। ਜਸ ਸੇ ਜੀਵੈ ਜਗਤ ਮੈ ਜੀਤ ਬਸੇ ਪ
ਰਦਾਨਾ। ਅਪ ਜਸ ਕੇ ਜੀਵਨ ਬੁਰੇ ਮਿਤੁ ਰੁਲੀ ਜੇ ਜ
ਨਾ। ੨੦੮। ਚੁਪੜੀ। ਜਾਬ ਸਿਗਨ ਜੇ ਹੋ ਮੈਲ ਸੇ
ਸੁੰਦਰਤਾ ਜੇ ਜਗਾਇ ਸਾਜੇ। ਜਾਬ ਨੇ ਜੇ ਮੈਲੇ

ਬੰਦੋ। ਹਰਿ ਚਰਚਾ ਜੋ ਕਸਮ ਲਖੋਂ ਦੋ। ਵੀ ਪਕ ੫੩
ਤਿਸਰ ਬਗੈਰੋ। ਸੇਵਾ ਜੋ ਕਰਿ ਮਾਨਿ ਦੋਰੋ। ਸ
ਵਤਾ ਜੋ ਸੇਹਿ ਮੋ ਕੋ ਗੈਰੋ। ਇਕ ਇਕ ਗੁਨ ਏਕੇ
ਕੋ ਦੋਰੋ। ਸੇ ਗੁਨੋ ਪੁਰਖ ਮਝੋਰੋ। ਏਕ ਮਾਗਨ ਸ
ਗਲ ਉਤਾਰੋ। ੨੦੯। ਚੁਹਗਾ। ਨਿਪਟ ਨਿਲਜ
ਪੈ ਮਾਗਨ ਜਾਨਤ ਹੋ ਸੀ ਜਾਰ। ਕਹੀ ਏਸ ਤੀਨ ਮਾ
ਗਨ ਨੀਕੇ ਮਨ ਮੈ ਧਾਰ। ੨੧੦। ਚੁਪਈ। ਏਥੋ ਤੋ
ਰਿਦ ਅੰਤ ਰਧਾਗ। ਨਗਰ ਛਾਡਿਓ ਮਨ ਹਿ ਬਿਚ
ਗ। ਖੁਬਿਆ ਤਿਸ ਨਾ ਅਤਿ ਅਧਿਕਾਈ। ਲਾਗੀ

ਮੇਰਿ ਸਤਾਵਨ ਆਈ॥ ਉਪ ਜੋ ਏਕੁ ਆਇ ਜੀਅ
ਮੇਰੇ॥ ਬਹੁ ਰਿਗਯੇ ਤਪ ਜਾ ਕੇ ਰੂਰੇ॥ ਜਿ ਦੇਖਤ ਮੇਰਿ
ਉਠਿਯੋ ਰਿਸਾਈ॥ ਖੈਰਿ ਜਾਨ ਮੇਰੀ ਲਗਾਈ॥
ਦੁਖ ਪਰਿ ਦੁਖੁ ਜੋ ਪਰੇ ਮੇਰਿ ਆਹਿ॥ ਜਿ ਉਤਿਉ
ਗਯ ਮੈ ਪਹੁੰਚੇ ਜਾਇ॥ ੨੯੧॥ ਦੁਹਰਾ॥ ਏਕੁ
ਲਹਿ ਰਿਜਗ ਮੈ ਬੁਰੀ ਗਾਖਤ ਬੁਧਿ ਨ ਠਹਰਾ ਖਗ
ਨਹਿ ਦੇਖਤ ਫਾਸ ਕੇ ਦੇਤ ਜੀਅ ਕੇ ਦੇਗ॥ ੨੯੨॥
ਚੌਪਈ॥ ਤਬ ਮੈ ਅਪਨੀ ਬੁਧਿ ਬਿਗਾਰੀ॥ ਅਜ
ਤਾਖਿ ਆਤਿਹੀ ਦੁਖਿ ਆਗੀ॥ ਜਿ ਤੇਖੀ ਜੇ ਸੁਖੀ ਨ

ਕੋਈ ਜੋ ਦੁਹਾ ਅਤਿ ਹੀ ਨਿਰਧਨ ਹੋਈ ॥ ਅਸੀ ਤੋ ੫੪
ਖਕੁ ਮਾ ਦਿਨ ਗਤਾ ॥ ਐਠਿ ਸਿਤੋ ਖੀ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਖਾਤੁ
ਲੋਕੁ ਲਹਿ ਰਿਜਿ ਨ ਜੀਅ ਤੋ ਖੋਈ ॥ ਤਾ ਸਮਜਨ ਗਮੈ
ਨਾਹਿ ਨ ਕੋਈ ॥ ਸਿਤੋ ਖੀ ਜੋ ਕਹੂੰ ਜਾਓ ॥ ਕੇਵਲ ਭੁ
ਗਤ ਰਿਗ ਗਾਓ ॥ ੨੧੩ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਗੁਸਤੀ ਕੋ ਯਹ
ਨਹਿ ਕਹੀ ਐਠਿ ਰਹੈ ਜੋ ਕੋਈ ॥ ਲੋਕੁ ਨ ਮੈ ਸੋ ਪੈ ਕਹਿ
ਚੰਦ੍ਰਖ ਪਗਾਧਤਿ ਹੋਈ ॥ ੨੧੪ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਗੁਸਤੀ
ਇਤ ਉਤ ਜੋ ਨਹਿ ਧਾਵੈ ॥ ਤਬ ਲਗ ਜਗਮੈ ਸੋ ਭੁ
ਨ ਪਾਵੈ ॥ ਪੁਨਿ ਦੁਹਾਏ ਤੋ ਲੋਕੁ ਨ ਕਰੈ ॥ ਹੋਇ ਉਜੀ

ਨਦੁਖਜੋਮੇਰੇ॥ ਜਮਜਮ ਕਰੈ ਸਥੈ ਨਿਰਧਰਿ॥ ਸੀ
 ਰਜੁ ਗਖੈ ਮਨ ਉਤਸਾਹ॥ ਈਨਧ ਚਨੈ ਨਿਰਭਾਖੈ॥ ਕਾਰੂ
 ਅਤਿ ਅਹਿ ਕਾਰਹਿ ਰਮੈ ਗਖੈ॥ ਪਰੇ ਬਿਪਤ ਜੋ ਨਹਿ
 ਬਿਲਲਾਇ॥ ਕਾਟੇ ਕਾਲੁ ਬੁਧਿ ਉਪਜਾਇ॥ ੨
 ॥ ਪਾਹੁ ਰਗ॥ ਗਿਅਨਿ ਪੰਡਿਤੁ ਸੁਰਮਾ ਚਤੁਰ
 ਸਿਖਾਨਾ ਜੋਇ॥ ਕਾਮੁ ਪਰੈ ਜਧਹੀਆ॥ ਏਕੈ ਬਿਰ
 ਬਲ ਬੁਧਨ ਹੋਇ॥ ੨੧੬॥ ਐਸੁ ਪਈ॥ ਪੰਡਤੁ
 ਕਹਿ ਗਏ ਸੁਨਾਇ॥ ਗਜਨੀ ਕਤੇਹੋ ਏਹੁ ਕੁਛਾਇ॥
 ਏਕ ਹਤੇ ਤੇ ਕੁਲ ਜੁ ਬਚਾਈ॥ ਮਾਰਤ ਤਾ ਕੋ ਬਿਲ

ਮਨਲਾਇ। ਕੁਲਕਾਦੇ ਤੇ ਬਚੈ ਜੁਗਾਓ। ਚਤੁਰ ੫੫
 ਲਿਖਿ ਨ ਤੋਕੇ ਨਾਓ। ਗਾਓ ਤੇ ਬਚੈ ਜੁਦੇਸਾ।
 ਤੇਜੇਗਾ ਓਤਿ ਹਕੋ ਨੇਰੇ ਸੁਆਘਾਪੁਤਿ ਆਗੇ ਦੇ
 ਭੁਜੁ ਰੇਯੋ। ਛਾਡਿ ਦੇ ਸੁਰਿ ਠਿਆਰ ਗੁਗੋਯੋ। ੨੭
 ੭॥ **ਦੁਹਰਾ**। ਬਿਨੁ ਸੁਖ ਪਾਨੀ ਪਾਈਏ ਤੋਕੇ ਅੰਮ੍ਰਿ
 ਤੁ ਜਾਨੁ। ਖਟ ਰਸਾਇੰ ਜਨ ਰੁਚੁ ਧਰਤੁ ਛਾਡੁ ਰੁਚੁ ॥
 ਸਿਜਿ ਜਾਨੁ। ੨੭ **੬॥ ਦੁਪਈ**। ਕੀਰਿ ਸੋਚ ਗੀਐ
 ਬੁਧ ਉਪਜਾਈ। ਜਹ ਸੁਖੁ ਪਾਈਏ ਰਹੀਏ ਜਾਈ।
 ਛਾਡਿ ਗੋਹ ਨਿਰਜਨ ਘਨ ਆਯੋ। ਬਾਇਚੁ ਮੀਤੁ ਤ

ਹਾਤੇ ਪਾਏ ॥ ਕਰੀ ਗੁਰਗ ਮਰੇ ਆਧਿਕਾਈ ॥ ਦਰ
 ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਨਿਆਈ ॥ ਦਰਸਨ ਪਾਯੋ ਰੁਏ ਪੁਨੀ
 ਤਾ ॥ ਮਤ ਹੀ ਆਨ ਦੁਰੁਪ ਜਯੋ ਚੀਤਾ ॥ ਨਗਤ ਬਿ
 ਰਛਤੇ ਦੁਇ ਫਲ ਜਾਨਿਆ ॥ ਸਾਧੂ ਸਿਗਤ ਕਾ ਬਿਧ
 ਖਾਨਿ ॥ ੨੧੯ ॥ ~~ਦੁਰਗ~~ ਤੁਮ ਸਾਧੂ ਹਰਿਗੁਰਗਤ ਹੋ
 ਜਗਨਿਗਹੀ ਹੋ ਆਇ ॥ ਗੀਗਮਿਲਤ ਜਯੋ ਬਾ
 ਰੁਨੀ ਅਤਿ ਪਦਿ ਤੁਹੈ ਜਾਇ ॥ ੨੨੦ ॥ ਮੰਬਰ ਕੂ
~~ਰਮ ਬਿਰਥ ਮੁਖ ਕੀ ਸੁਨਿ ਕੋ ਉਪਦੇਸੁ ਕਰਤੈ~~
~~ਚੁਪਈ ॥ ਬੋਲ ਜੋ ਮੰਬਰ ਪੀਰਿਤ ਗਈ ॥ ਸੁਨ ਮੁਖ~~

ਕਪੀਤਮਸੁਖਦਾਈ। ਧਨਗਾਥਨਾਮੈ ਸੇਨਹਿਰ ੫੬
 ਨਿਯੋ। ਜੈਸੇਤੋਰਿਯੈਮੈ ਗਹਿਯੋ। ਜਗਮੈ ਧਨਸਿਚੈ
 ਇਹਕੁਇ। ਕਿਸਨਪ੍ਰੀਤਦੇਹਿਤਚਿਤੁਲਾਇ। ਸਾ
 ਜਨਮੀਤੁ ਬਿਧਮੈ ਗੁਣੀ। ਦੇਭਿਨਕੋਮਗੁਆਧਨਖਾਈ
 ਗਥੈਦਰਬੁਖਾਇਨਹਿਦੇਇ। ਜੋਯੇਗਾਰੀਬੈਝਹਿਲੇ
 ਇ। ੨੨੧। ਦੋਹਰਾ। ਪ੍ਰਤਿਤੁਪਨੁਸਿਚੈਨਹੀਅਸ
 ਬਿਰਤਾਹਿਨਜਾਨਿ। ਕਿਹਪਨੁਗਥੈਸਿਚਿਕੈਤਜੈ
 ਤਾਹਿਸੇਪਾਨ। ੨੨੨। ਚੌਪਈ। ਦੇਣੇਸਮਰਛ
 ਧਨਨਹਿ। ਝਰਨਾਜੈਸੇਸਰਦਰਮਾਹਿ। ਕਰੈਕ

ਜਟੁ ਅੰਦਰ ਬੁਢਿ ਪਾਏ ॥ ਗਾਖੈ ਸਿਚਿ ਨ ਕਾਇਖ ਦਾਏ
ਤਿਹ ਤੇ ਨਿਰਧਨ ਕੁਲਾ ਕਹਾਇ ॥ ਬਿਤੁ ਜਮਾਨ ਦੇਇ ਅ
ਰੁਖਾਇ ॥ ਕਿਰਪਨ ਸਿਚਿ ਕਹਾ ਜਗਲੀਆ ॥ ਹੋਤੇ
ਧਨ ਕੁਲੁ ਜੁਖੁ ਨਹਿ ਕੀਆ ॥ ਰੁਈਹਾ ਨਿਹੁ ਚਿਦੁਖ ਦਾ
ਈ ॥ ਤਾਹੀ ਚਿਤਾ ਅਵਧਿ ਸਿਗਹੀ ॥ ੨੨੩ ॥ ਹੁ
ਗਾ ॥ ਕਰੈ ਦਾਨੁ ਅਰੁਖਾਇਖ ਲਾਏ ਧਨ ਦਿਤਾ ਜਗਸੇ
ਇ ॥ ਗਾਖੈ ਮਨ ਜੇ ਲਾਇ ਕੈ ਜੇ ਬਕਾਸੀ ਹੋਇ ॥ ੨
੨੪ ॥ ਅੰਬਰ ਕੁਸਾ ਜੇ ਬਕਾਸੀ ਰੁਪਾ ਰਖੀ ਸਿਗਾਯਾ
ਗਾਹ ਕੀ ਮੁਖ ਕਜੇ ਕਹਤ ਹੋ ॥ ਚੁਪਾਈ ॥ ਕਹਿ ਮੁਖ ਕ

ਸੁਨਿਕਰਮਗਜਾ ਕੋ ਸੇਜ ਬਕਲੁ ਯੋਆ ਕਾਜਾ ੫੭
ਕਾਰਨ ਕਵਨੁ ਭੁਯੋਤ ਹਮੀਤਾ ਸੁਨਿਮਾਏ ਮੇਮ
ਨਪਰਤੀਤਿ ਤਬ ਕਰਮ ਕਹਤਾ ਬਿਸਬਾਰਾ ਸੁ
ਨਹੁ ਸੁਦਨੁ ਦੇਲਾਇ ਪਿਆਰਾ ॥ ਬੀਧਮਾਨ ਕਹੀਏ
ਉਦਿਅਮਾਨਾ ਗਯੋਤਹਾ ਬਿਧਿ ਕਕਲਾਨਾ ਜਾਤੇ
ਮਿਗੁਏ ਕਾਤਿਨ ਮਾਰੇ ॥ ਅਤਿ ਮਨਿ ਦੁਆਪਨੇ ਜੀ
ਅਧਾਰਿਯੋ ॥ ੨੨ ਯਾਹੁ ਹਰਾ ॥ ਹਰਨ ਮਾਰਿ ਧਾਨੁ
ਧਨੁ ਧਰਿ ਗ੍ਰਹ ਚਲੇ ਦਿਸਟ ਪਰਿਯੋ ਬਾਗਹਾਲੇ
ਭੁਭਯੋ ਮਨੁ ਮੈਅ ਬਿਕਕਯੋ ਕਿਮਾਰੇ ਯਹਿ ॥ ੨੨

੩ **ੲ ੨੮ ॥ ਚੁਪਈ ॥** ਪਾਰਧਮਿਗਧਰਿਓਤਿਹਬਾਨਾਸੂ
 ਕਰਕੇਲੇਸਿਧਯੋਬਾਨਾ ॥ - ਲਾਰੋਬਾਨਸੂਰਕੇਨੋ
 ਈ ॥ ਲਾਰੋਹਿਸੋਚਲਿਯੋਬਾਈ ॥ ਆਇਬੈਰਲੀ
 ਆਮਾਰੋਤਗਾ ॥ ਧਨੁਪੁਲੀਏਕਰਠਾਨੋਜਗਾਦੁਰ੍ਹਿ
 ਏਕਠਾਦੀਨਪਾਨਾ ॥ ਮਿਰਤੁਕਤੀਨਕੁਏਇਕਬਾਨਾ ॥
 ਜੋਜਾਕਰੋਸੁਤੋਜਾਪਾਏ ॥ ਗੋਬਗਬਪੁਰੁਦਿਖਗੋਏ
ੲ ੨੯ ॥ ਚੁਪਈ ॥ ਬਿਧਨਾਤਿਹਦਿਨਾਲਿਖਰਹਿ
 ਓਨੀਅਦੀਓਜਧਦੇਹਾ ॥ ਨਿਗਬਿਧਿਛੁਰੇਦੇ
 ਹਤੇਜੋਬਿਧਿਜਧਮੁਲਿਲੇਹਾ ॥ **ੲ ੩੦ ॥ ਚੁਪਈ**

ਜਲਧੂਰੈ ਕੋ ਅਗਨਿ ਜਗਾਇ। ਜਜਤੁ ਪਾਤਕੈ ॥ ੪੮ ॥
ਇਖੈ ਕੇਖਾਇ। ਕੇ ਓਰੇ ਕੀ ਬਰਖਾ ਮਾਹਿ। ਉਚੈ
ਤੇ ਭੀਰ ਪਰੈ ਤਰਾਹਿ। ਸਿਖ ਜੂਰੈ ਕੇ ਇਖ ਧਰਮਾ
ਰੈ। ਗੁਰ ਪ੍ਰੀਤ ਨੇ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰੈ। ਤਾਪ ਸਿਰਤਿ
ਮੈ ਉਦਗ ਬਿਕਾਰ। ਕਹਤੁ ਨਾਮਾ ਦੇ ਤਿਹ ਬਿਸਥ ॥
ਗਾਜਿਹ ਬਿਧਿ ਠਾਟੀਆ ਪਗੁ ਸਾਈ। ਰੋਇ ਜੈ
ਈਸ ਜਾ ਰੈ ਮਾਹਿ। २੨੯ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਜੇ ਚੁਨ ਕੀਜੈ
ਰਿਦੈ ਮੈਂ ਹੋਇ ਜੁਲਿਖਿ ਓਲ ਲਾਗਾ। ਛਾਨੂਹੁ ਜਕ
ਲ ਸਿਆਨ ਪਨਿਤੁ ਨ ਚੁਖਨਾ ਸ ਜੀਤਾਰਾ ॥ ੨੩੦ ॥

ੴ ਪਤਿ ॥ ਵੀਰ ਪਤਿ ॥ ਜਿਥੇ ਕੋਲੋਂ ॥ ਕੁਮਤ ਕੁ
 ਮਤੁਆ ॥ ਜੇਤਿਹ ਠਾਰੀ ॥ ਮਿਗ ਬਾਗਹ ਅਹੇ ਗੰ ਪੇਖਾ ॥
 ਸੁਖੁ ਠਨੁ ਜੇਤਿਹ ਮੁਏ ਦੇਖਾ ॥ ਏਕ ਮਾਜ ਕੋ ਕੁਯੋ ਮ
 ਧਰਾ ॥ ਤੁਧ ਜਿਥੇ ਕਮਲ ਕੀ ਚਿਤਿ ਚਗ ॥ ਪਹਿਲੇ ਖ
 ਉਧਨ ਖ ਕੋ ਤੇਰੀ ॥ ਪਾਛੇ ਖਾਉ ਰਹੇ ਜੇ ਮੈ ਗ ॥ ਤਾਤੁ
 ਪਨ ਖ ਕੀ ਲਾਗਿ ॥ ਜੇ ਪਸਿ ॥ ਜਾਰਿ ਗਟੁ ॥ ਲਗਤ
 ਨਾਮਿ ॥ ੨੩੧ ॥ ਵੀਰ ਗ ॥ ਠੁਠ ਲਗਤ ਜੀਅ
 ਗਈਆ ਜਿਥੇ ਕਚੀਨ ॥ ਮਾਤਿ ਜਿਥੇ ਤੇ ਬਿਪਨ
 ਹੈ ॥ ਸੁਨਹਰਿ ਰਿਨ ਕੀ ਮੀਤ ॥ ੨੩੨ ॥ ਵੀਰ ਗ ॥

ਧਨਕੋਸੋ ਕੁਨਕੀਜੋ ਸੀਤਾ। ਬੀਤ ਗਈ ਨਹ ਲਾਖਦੀ
 ਵਹੁ ਚੀਤਾ। ਸਿਧੈ ਧਨੁ ਆਪਨ ਮਰਿ ਜਾਈ। ਗਰੇਹੇ ਨ
 ਰਿਅ ਦੁਰ ਨ ਜੋਖਾਈ। ਗਾਥਿ ਨ ਆਏ ਤਿਹ ਕੇ ਆ
 ਛੋ। ਗਈ ਬਸਤੁ ਕੇ ਪਰੈ ਚੁਪਾਛੋ। ਅਪਦਾ ਜੰਤ
 ਆਨ ਜੋ ਕੇ ਆਏ। ਧੀਰ ਪਰੈ ਜੀਅ ਨਹਿ ਬਿਲਲ
 ਦੈ। ਬੁਧਵਾਨ ਗੁਨਵੀਤ ਜੋ ਅਹੈ। ਇਤੋ ਜੋ ਚੁਨ
 ਮਨ ਜੋ ਗਹੈ। ੨੩੩ ਦੋਹਰਾ। ਕ੍ਰਿਮਾ ਹੀ ਨ ਪੀ
 ਰਿਤੁ ਜੋ ਛੋਛ ਪਦੁ ਜੁਗੀਬ। ਤਤੋ ਮੂਰਖ ਕੁਲੋਹੈ
 ਪੁਛਿ ਚਲਤੁ ਜੋ ਪੰਥ। ੨੩੪ ਦੋਹਰਾ। ਤੁਮਰਿ

ਨੀ ਕਿੰਨਰ ਬੁਧਵੰਤਾ। ਕਰੀਏ ਨਾਹਿਨ ਮਨਮੋਚਿਤ
 ਚਿੰਤਾ ਕੀਏ ਨਮਾਯਾ ਆਵੈ। ਉਲਟੇ ਅਪਨੀ ਦੇ
 ਹਗਾਵੈ। ਰੋਗ ਨਿਵਾਰੈ ਐਖ ਦੁਖਾਇ। ਐਖ ਦੁ
 ਨਾਮੋ ਨਰਗੁਨ ਜਾਇ। ਜਿਨਰੁ ਬੇਨਾਪਾ ਫ੍ਰੀਆਰੇਈ
 ਉਪਜੈ ਗਿਆਨੁ ਨਤਾ ਕੋ ਜੇਈ। ਨਰਤ ਜੇ ਜੇ ਬਸ
 ਤਹ ਚਾਗਾ। ਜਹਤ ਹੋਇ ਦਾਹਿਤਿ ਸਕਾਰਾ। ੨
 ੨ ਪਾਵੈ ਹਰਾ। ਦਰਸਨ ਕੇ ਸਨਖਾ ਆਦਮੀ ਬਾ
 ਨਰੁ ਸਦ ਜੋਹਿ। ਸੋਭਨ ਪਾਵੈ ਜਗਤ ਮੈ ਕਰ
 ਤਜਿ ਆਨੇ ਲਾਇ। ੨ ੨੬। ਚੁਪਈ। ਬਾਸਇ

ਹਿਨ੍ਹੇ ਹਿਨ੍ਹੇ ਏਤੇ । ਤੇਜ ਗਭੀਤਰ ਸੇਭਾ ਦੇਤੇ । ਸ
 ਤੀਪੁਰਖ ਐਬ ਆਪਰ ਜਾਨਿ । ਰਸਤੀ ਐਰ ਕਹਤ ਹੈ
 ਪਾਨ । ਜਹਾ ਜਾਇਤੁ ਹਮਾਦ ਰੁਪਏ । ਪੂਜਾ ਹੋਇ ਜਗ
 ਤਮਨ ਕੁਏ । ਸਿੰਗ ਬਾਇਸ ਕਾਪੁ ਰਖੁ ਨੁ ਐਰੇ । ਤਜ
 ਹਿਨ੍ਹੇ ਹਤਾ ਮਰਿ ਰਹੇ । ਨਰਹਿ ਕਾਰੀ ਸਿੰਘ ਸਮਾਨਾ ।
 ਭੂਜ ਬਲ ਲੇਵਹਿ ਦੇਸਾ ਬਿਰਾਨਾ । ੨੩੯ ॥ ਏਹ ਰਾ
 ਰੰਗ ਹਿਮਾਗ ਹਿਜੈ ਕਰਹਿ ਦੇਸਾ ਬਿਰਾਨੇ ਲੇਇ ।
 ਜਬ ਲਗਾਰ ਕਤੁ ਪੀਫਹੀ ਪਿਆਸ ਨ ਬੁਝੁ ਈਤੇ
 ੨੪੦ ॥ ਏਹ ਪੀ । ਲਛਮੀ ਦੇਸਿ ਨ ਪੁਰਖ ਨ ਜਾਨਿ ।

ਤਾ ਕੇ ਬਨ ਕੀ ਚਿੰਤਾ ਨਹਿ। ਉਦਮ ਕੀ ਜੋ ਕ੍ਰਿਆ ਪਛੁ
 ਨੈ। ਧੀਰ ਜਦ ਤਉ ਤਜਾਹੈ ਠਾਨੈ। ਕਾਹੁ ਕਉ ਪਕਾਰਨ
 ਖੋਵੈ। ਅਦਰ ਚਿੰਤ ਕਾ ਜੁਗ ਹੋਵੈ। ਬਿਸਨੁ ਨ ਕਰੈ
 ਮਿਥਿਆ ਗੁਥੈ। ਪੀਤ ਭਾਉ ਸਭੁ ਸੇਤੀ ਗਥੈ। ਜਲਹਿ
 ਜਾਨਿ ਜੇ ਦਾਹੁ ਧਾਵੈ। ਤਿਉ ਤਿਹ ਨ ਰਪਹਿ ਮਾਯਾ
 ਆਵੈ॥ ੨੩੯॥ ਦੁਹਰਾ। ਸਿੰਘੁ ਏਕੁ ਹਜਤੀ ਹੋਨੈ
 ਸਭੁ ਪਛੁ ਲਾਗਿ ਖਾਹਿ। ਤੈਸੇ ਉਦਮੀ ਪੁਰਖ ਸੀਰੀ
 ਸਭੁ ਮਿਲਿ ਕੇਲ ਕਰਹਿ॥ ੨੪੦॥ ਚੌਪਈ॥ ਦਿਕਸਿ
 ਗਰਹੋ ਨ ਏਤੀ ਬਾਤੈ। ਕਹਤ ਸਿਮਾਨ ਪੰਡਿਤ ਗਯਾ ੬

ਤੋ। ਮੇਧਛੁਹਾ ਅਰੁ ਖਲਕੀ ਪੀਤਿ। ਮਾਯਾ ਬਸ ੬੧
ਤੁਨੀ ਪਰਿ ਚੀਤ। ਜੇ ਬਨ ਬਿਪਦਾਗ ਜਬ ਭਈ
ਜਦਾ ਏਕ ਸੀਰੇ ਹੋ ਨ ਭਾਈ। ਦਰਬੁ ਕਹਤ ਹੈ ਗੋਦ
ਜਮਨਿ। ਕਬਹੂੰ ਕਰ ਕਬਹੂੰ ਪਰ ਜਾਨਿ। ਧੀਰ ਪਸਿ
ਕੇ ਜੇ ਪਨੁ ਜਾਇ। ਗਾਖਤ ਧੀਰ ਜੁਨ ਹਿ ਭੁਲਾਇ। ੨
੪੧॥ ਸੋਰਠ। ਜੇ ਉਪ ਜੇ ਜਗ ਮਾਹਿ। ਰੂਗਤ
ਬਿਰੂਨ ਕੋ ਨਹੀ। ਆਪਤਿ ਆਪਨੀ ਖਾਰਿਤ ਤੇ ਮਾਧਿ
ਕਨ ਪਾਵਹੀ। ੨੪੨॥ ਰੂਪਈ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨਿਗਰੁ
ਦੇਖੁ ਰੇ ਭਾਈ। ਜਬ ਹੀ ਬਾਲ ਕੁ ਜਨ ਜੈ ਆਈ।

੫ ਬਮ ਛੀਰਹੁਇਅਸ ਬਨਾਤਾ। ਨਿਕਸਤੁ ਜਿਸੁਤਾ
 ਤੇਆਪਾਤਾ। ੫ ਸੁਪੰਛੀ ਚੀਟੀ ਜੋ ਕੀਨੀ। ਜਕੁ ਕੀ
 ਕੁਗਤ ੫ ਬਮਹੀ ਦੀਨੀ। ਸੁਖਮਾਮਰੁ ਅਸਬੂਲ
 ਹਿਜਾਨਾ ਦੇਤ ਸਕੁ ਨਕੋਤਿ ਨਹਿ ਸਮਾਨ। ਜਾਪਧ
 ਚਨਮੈ ਸੇਕਹਿ ਗਏ। ਕੇਸੁ ਨਿਜਮਥੇ ਚਿਤ ਨਕੁਏ
 ੨੪-੨। **ਵੇਹਗਾ** ਉਪਜਤੁ ਧਨੁ ਬਹੁ ਕਸਟ ਸੇਪ
 ਗੋਬਿਪਤ ਸੇਤਾਪਾ। ਹੇਤੁ ਜਗ ਧਨੁ ਅਤਿ ਅਧਿਕਮ
 ਦਉਪਜਾਵਤਪਾਪਾ। ੨੪੪। **ਉਪਈ** ਕਹਤੁ
 ਧਨਮੈ ਅਤ ਸੁਖਆਹਿ। ਤੇਨਰਜਗਮੈ ਜਾਨੇਨ

ਹਿ। ਅਲਪ ਸੂਖ ਦੁਖ ਬਹੁ ਤੋ ਹੀ। ਕਰਿ ਬਿਚਾਰੁ ॥ ੨ ॥
 ਏਕੋ ਜਗੁ ਕੋਈ। ਯਹ ਸੂਖ ਧਰਮ ਅਰਥ ਜੇ ਲਾਏ
 ਦੂਹਿ ਜਗੁ ਭੀਤਰ ਸੋਭਾ ਪਾਏ। ਸਨਕੇ ਸਚਿ ਪਾਪੇ
 ਕਰੈ। ਸਗੁ ਜਗੁ ਤੋ ਕਪਾਪੀ ਕਰੈ। ਇਤੇ ਨਰਥਨ
 ਵੀਤੇ ਅਹਿ। ਕਹੈ ਅਹਿ ਜੇ ਗੁਬਨ ਮਾਹਿ। ॥ ੨੪ ॥
 ਆ। ਦੋਹਰਾ। ਨਿਪਤਿ ਅਗਨਿ ਤਜ ਕਰਹੈ ਸੁਤੁ ਭਾ
 ਣੀ ਲੈ ਜਾਇ। ਨਿਜ ਬਾਜਹੁ ਬਹੁ ਚਿਤ ਕਰਿ ਇਨਤ
 ਰਛ ਕਰਾਇ। ॥ ੨੪ ॥ ਦੋਹਰਾ। ਦੁਹਲ ਭਧਨ ਕੇ
 ਪਾਵਨਿ ਜਾਨਿ। ਬਹੁ ਬਿਕਾਰ ਤੇ ਜੁਰਈਆਨਿ।

ਰਛਾਤਾ ਕੀ ਅਤਿ ਦੁਖ ਦਾਈ। ਅਹਿਨਿ ਸਿ ਚਿਤਾ
 ਮਾਹਿ ਦਿਧਾਈ। ਜੇਕਰ ਹੁੰਦਾ ਹੋਵੇ ਜਨਿ। ਦੁਖਲ
 ਗਤ ਹੋ। ਮਿਰਤੁ ਸਮਾਨ। ਧੀਰਜ ਧੁਧਿ ਨ ਰਹੇ ਤੋਧਰ
 ਮੁ। ਕਹੈ ਸੁਖ ਧਨ ਕੋ ਨ ਕਰਮੁ। ਤਿਸ ਨਾਮ ਨ ਤੇਜਿ
 ਨ ਰਖੇਈ। ਗਉਰ ਕੁਨ ਹੋ ਜੇਈ २੪੭ ॥ ਏਹਾ ॥
 ਜਾ ਕੇ ਤਿਸ ਨਾਮ ਅਤਿ ਅਧਿਕ ਸੁਖ ਨ ਹਿਰਿ ਚਕਤਾ
 ਹਿ। ਰਹੈ ਦਾਸ ਕੇ ਕੁਇਨਿ ਤ ਕੋਊ ਨ ਤਾ ਕੇ ਚਾਹਿ।
 २੪੮ ॥ ਏਹਾਈ। ਕੂਰਮ ਮੂਖ ਕਬਹੂ ਸਮਝਾਯੋ। ਧ
 ਹੁਤ ਭਾਤ ਕਰਿ ਧੀਰ ਧਰਾਯੋ। ਕਾਟਹੁ ਕਾਲਾਇਹ

ਕਾਹੁ

ਤੁਮਮੀਤਾ ਚਿਤਾ ਅਵਰ ਨ ਲਯਾਵੈ ਚੀਤਾ ਸਾਧ ੬੩
 ਸੁਭਾਵ ਕਹੇ ਤੁਹਿ ਭਾਇ ॥ ਜਦ ਨਿਸ਼ਿਤਾ ਮਾਹਿਰ ਹਾ
 ਈ ॥ ਦਾਨੁ ਕਰਤ ਹੋ ਪੀਤ ਲਗਾਇ ॥ ਤਾ ਕੇ ਫੁਲੁ ਸਿ
 ਬਾ ਛੁਤ ਕਾਇ ॥ ਜੇ ਕਥਹਿ ਮਨੁ ਕ੍ਰੋਧਹਿ ਆਵੈ ॥
 ਰਹੈ ਨ ਬਹੁਤ ਪਲ ਕਮੈ ਜਾਵੈ ॥ ੨੪੬ ॥ ਚਿਹਰਾ
 ਸਿਛਾ ਕੇ ਮੈ ਜਾਨ ਤੇ ਸਭੈ ਕਹੀ ਤੁਹਿ ਮੀਤਾ ॥ ਹਿਰਦੈ ਭੀ
 ਤਰਗਾ ਖੀਓ ਮੈ ਕੁਨ ਧਨ ਕਰਿ ਚੀਤਾ ॥ ੨੪੭ ॥ ਲ
 ਘੁਪਤ ਨ ਕਕਾਗਾ ਮੀ ਬਰ ਕੂਰਮ ਜੋ ਕਹਤ ਹੈ ॥ ਚੋਪ
 ਈ ॥ ਤਬ ਬੋਲੇ ਜੇ ਲਘੁਪਤ ਨ ਕਕਾਗਾ ਮੀ ਬਰ

ਮੀਤ ਜਨਿ ਲੇਕੁ ਗਾ ਜਗਨਿਆਇ ਜੋ ਕੋਈ ਗੋਰੇ॥
ਪੁਰਖੁ ਜਾਪੁ ਤਿਹ ਬਲ ਜੋਰੇ॥ ਅਪਦਾ ਜਗੁ ਨਿਪਰ
ਤੋਰੇ ਆਈ॥ ਜੇਤ ਕਜਗ ਪੁਰਿ ਜਾਇ ਉਪਾਈ॥ ਤੇ
ਨਰ ਕਹੀਏ ਸਾਤ ਕਰੁਣੀ॥ ਆਸਾ ਰਿਗ ਨ ਕੋਊ ਜਾਇ
ਹਸਤੀ ਗਤਿਯੋ ਜੁ ਦਲ ਦਲ ਮਾਹੀ॥ ਬਿਨੁ ਹਸਤੀ
ਕੋਊ ਕਾ ਦੁਤ ਨਾਹੀ॥ ੨੫੧॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਇਹ ਬਿਬ
ਉਸਤਤ ਬਹੁ ਕਰੀ ਬਾਇ ਜਾਮੀਤ ਬਨਾਇ॥ ਤੀਨੋਰੇ
ਇਕ ਰਹੁਇ ਅਤਿ ਅਨਿਦੁ ਸੁਖ ਪਾਇ॥ ੨੫੨॥ ਚਿ
ਤਾ ਗਦਮਿ ਗਇ ਨੇਜੇ ਅਸਾਮੀਤੋਰੇ ਤੋਰੇ ਚਿਪਦੀ॥

ਚਿਤਾਗਦਿਕਮਿਗਕੇਨਾਮਾਫਿਰਤਫਿਰਤਾ ੬੪
 ਯੋਇਨਾਮਾ ਕਾਗਬਿਰਛਮੁਖਕਾਇਲਜਾਇ
 ਖੈਠਜਲਮੈਕੂਰਮਧਾਇ। ਕਾਗੁਬਿਰਛਪਰਕਾ
 ਨਿਗਠੈ। ਜੈਸਹਿਕਉਮਿਗਹਿਪਛਾਠੈ। ਉਚਜਬਦ
 ਤਬਕਾਗਸੁਨਾਈ। ਤੀਸੀਤਰੁਏਇਕਠਾਈ। ਦੇ
 ਖਿਏਨੈਜਾਰਗਉਠਧਾਈ। ਕੂਰਮਕੇਦਿਗਠਾਧੁਆ
 ਈ। **੨੫੩ ਐਹਰਾ।** ਕੂਰਮਮਿਗਹਿਨਿਗਰਿਕੈਕ
 ਹਿਯੋਬਹੁਤਕਰਿਧੀਤਿ। ਫਿਤਾਰਬਕੀਜੈਹਮੈਰ
 ਹੋਇਗਤੁਮਮੀਤੁ। **੨੫੪ ਐਹਰਾਈ।** ਦੀਨਬਚਨ

ਤਬਾਸਿਗਉਚਾਰੇ। ਇਹੀਜਾਨਿਆਯੋਤੁਮਦੁਆ
 ਰੇ। ਨਿਰਦਈਪਰਥਤਾਮੁਦਿਖਾਏ। ਬਿਰਬਲ
 ਦੇਤੁਮਰੇਦਿਗਆਯੋ। ਤਬਜੁਖਕਯੋਕਹੈਸੁਨਾ
 ਇ। ਰੋਇਗਤੁਮਭੈਨਹਿਕਾਇ। ਕੁਈਬਿਧਪਰਾ
 ਨਮੀਤਾ। ਕਰਤਇਹੀਦਿਨਕਾਰਨਪੀਤਾ। ਨਿਰਭੈ
 ਰੋਅਪਨਗਪਜਾਨਿ। ਅੰਗਰਕਛਨਹਿਜੀਅਮੈਅੰ
 ਨਿ। ੨੪ ਆਵੇਹਗ। ਚਰਿਤੁਪਾਸੁਈਗਾਬਹੁ
 ਤਭਛਕਰਹੁਤਿਹਨਿਤਾ। ਜਰਿਗਸੁਨਬਾਤੈਸਕ
 ਲਅਨਿਦਸਾਜੋਚਿਤਾ। ੨੪ ਏਕਥੋਪਈ।

ਕਰਿਯੋ ਨੁਮਿਗਾਤਿ ਨਜੇ ਇਹ ਗੁਣਿ ॥ ਜਗਮੈਏ ੬੫
 ਨਹ ਦੁਰਲਿਭੁ ਕਯਾਇ ॥ ਜਾਸੇ ਨਹਿ ਜਨਿ ਪਰਿਚਾ
 ਨਿ ॥ ਪਰੇ ਕਾਮੁ ਕਛੁ ਤੋ ਕੇਆਨਾ ॥ ਕੇਰੇ ਤਾਰਿਅਖ
 ਨਾਜਨਿ ॥ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ਤਾਰਿਯਾਨਾ ॥ ਭੁਕਾਰੁ ਸੇ
 ਕਉ ਪਾਏ ॥ ਤਾਜਖਾਇ ਸੇ ਜਗਸੀਆਏ ॥ ਤੋ ਕੇਰ
 ਖੈ ਰੇਤੁ ਧਰੁਇ ॥ ਇਹ ਜਮ ਪਰਮੁ ਨ ਦੁਸਰ ਕਾਇ
 ੨੫੭ ॥ ਏਹ ਗਾ ॥ ਜੇ ਜਭੁਤੁ ਮਮੈ ਦੇਖੈ ਉਸਤਤੁ
 ਕਹੈ ਲੋਗਾਇ ॥ ਅਹ ਕਰਿਭੁ ਜਨਕੀ ਨਮਿਗਾਜ ਧਾਇ
 ਸਤ ਨਾਮੁ ਧਰਾਇ ॥ ੨੫੮ ॥ ਏਹ ਪਾਇ ॥ ਬਿਰਛੁ

ਉਜਲਨਿਕਟਿਸੁਗਈ॥ ਚੈਰੋਗਨਾਇਤਿਹ
 ਠਾਈ॥ ਕੁਰਮਆਯੋਮਿਗਕੇਪਾਸਾ॥ ਕੋਰੋਕਦ
 ਨਾਇਥਿਪਾਯੋਤਾਜਾ॥ ਇਹਨਿਰਿਜਨਬਨਬਿਧਿਕ
 ਲਾਹਿ॥ ਤੁਮਭੋਖਾਯੋਕਦੋਨਪਾਹਿ॥ ਕੋਰੋਮਿਗਸੁਨ
 ਕਰਮਸੀਤਾ॥ ਸੁਨਹੁਜੁਧਿਬਾਜਦਨਪਰਿਚੀਤ
 ਕਲਾਨਾਮਕਹੀਅਤੁਇਕਦੇਸਾ॥ ਰੁਕਮੰਗ
 ਦੋਰੋਤਗਨਰੇਸਾ॥ ੨੫੯॥ ਚੈਰੋਗਾ॥ ਚਲਯੋਦੇ
 ਸਕੇਜਾਤਦੋਸੈਨਾਸਿਗਆਪਾਗ॥ ਚੈਦੁਰਗਸਰਿ
 ਤਾਕਹੀਕੀਨੋਤੁਗਉਤਾਰਾ॥ ੨੬੦॥ ਚੈਪਈ॥ ੫

ਤਕਾਲਹਿ ਤਾਲਹਿ ਆਵੈ। ਜੀਅ ਜੀਤ ਕਾ ਨ
 ਸੁਕ ਗਵੈ। ਬਿਧਿ ਕਤਾ ਕਰਤ ਜਹ ਧਾਤੈ। ਭੁੱਜੁ
 ਗਤਾ ਹੋਇ ਚਲਿਐ ਤੁਹਾ ਤੈ। ਪਹੁ ਚਿਜੇ ਨਿਕਟ
 ਤੁਹਾ ਰੇ ਆਇ। ਕੀਜੈ ਜੋ ਜੁਤੁ ਮਮਨ ਕੁ। ਇਕੁ
 ਮੰਸੁ ਨੁ ਬਹੁਤੁ ਭੋਖਿਐ। ਚਲਿਐ ਮਵਰਜ
 ਰੇਵਰਯਾਐ। ਮੁਖ ਕਾ ਮਿਗ ਕਹਿਓ ਤਤ ਕਾਲਾ
 ਚਲਹੁ ਬੇਗ ਜਹ ਨਿਰਭੈ ਤਾਲਾ। ੨੬੧। ਵਿਹ
 ਗਾ ਕਪੋ ਕਾਗਿ ਬੀਚਾਰਿ ਕੈ ਜਹਿ ਤੁਰਤ ਤਹ ਮੀ
 ਤਾ। ਜਿਹ ਤੇ ਬਿਘਨੁ ਦਈਗੇ ਖੋਸੀ ਚੀਤਾ। ੨੬੨।

੬੬

ਦਿਖਈ॥ ਕਰੈ ਕਾਗਸੁ ਨਿਕੁਰਮਿ ਕੁਈ॥ ਕੈਸੇ ਕਰਿ
ਤੂਰਮਿ ਚਲਾਈ॥ ਜਲ ਜੀਵਨ ਕੋ ਜਲਗਨੁ ਸੇ
ਨਹੈ॥ ਕੁਮੀਅ ਕੋ ਜਿਮੀਗਨੁ ਸੇਈ॥ ਫੁਲੀਧੁ
ਗੀਸਰੁ ਰਿਏ ਬਿਚਾਰੁ॥ ਪਾਛੇ ਪਗਤੁ ਮਧਾਹਰਿ ॥
ਰਹਾ॥ ਇਹ ਸੁਨਿ ਮੁਖ ਕਕਯੋ ਸੁਨਾਈ॥ ਹਮਗੀਰੋ
ਤਬ ਨ ਕਸੁ ਤੀਜਾਈ॥ ੨੬॥ ਦੁਹਰਾ॥ ਦੂਰ
ਖਨਾਏਖੈ ਸੁਨੀਗੋਯੋ ਅਦਰ ਕੁਚਲਾਗਿ॥ ਕਹਿਨ ਜ
ਕੋ ਬਿਸਮੈ ਰੁਯੋਤਾ ਕੀਰਿ ਰਨਿਗਾ॥ ੨੭॥ ਨਿਰੁਪ
ਈ॥ ਕਬਾਉਤਿ ਗਧਲਰ ਜਕੁਮਾਰ ਅਰੁ ਬਨਕ

ਨਰਿਕੀ ਮੁਖ ਕ ਕਰਮ ਮਿਗਾਇ ਸੋ ਕਹਤ ਹੈ॥ ੬੭
 ਬਿਸਤਰ ਕੋ ਜੁ ਕੋ ਸੋ ਮੇਰੇ॥ ਕਰਮ ਮਿਗਾਇ ਜ
 ਕੋ ਕੋਰੇ॥ ਮੁਖ ਕ ਤੁਧ ਯਹ ਕਹੈ ਲਾਗਾ॥ ਸੁਨਿ ਮਿਗਾ
 ਕਰਮ ਮੇਰੇ ਆਕਾਗਾ॥ ਦੇਸ ਕੋ ਕ ਕਹਤ ਹੈ ਬੀਰ
 ਬੀਰ ਸੈ ਨ ਤੁਹ ਨਿਪ ਮਤਿ ਧੀਰਾ॥ ਬੀਰ ਪੁਰੀ ਕਰਿ ਨਗ
 ਰੁ ਬਜਾਯੋ॥ ਉਤਿਗ ਬਲਤਿ ਹੁਤ ਸੁਹਾਯੋ॥ ਤਾਸ ਮ
 ਸਿੰਦਰ ਮਫਰਨ ਕੋਈ॥ ਬਾਸੀ ਨਗਰ ਜਹਾਲਗ
 ਸੋਈ॥ ੨੬੫ ਦੁਹਰਗਾ॥ ਕੁਦਨਗਰ ਮੈ ਬਿਚਰਤ॥
 ਦੇਖੀ ਇਕ ਤੀਆ॥ ਇੰਦੁ ਪੁਰੀ ਤੇ ਉਰਬਸੀ ਬਰ

ਪਰਜਾਨੁਲੀਆ। **੨੬੬। ਚੁਪਈ।** ਤੀਅਦੇ
ਬਿਠਗਾਨਕੁਸ਼ਾਰਾ। ਕੁਦਰਨਿਗਰੀਸਿਦਰਸਰਾ।
ਕਾਮਬਿਵਸਦੋਊਬਜਾਕੁਲਕੁਏ। ਅਪਨੇਅਪ
ਸੇਠੀਹਕੇਗਏ। ਕੁਦਰਹਿਇਕਛਿਨਚੈਨਲੇ
ਈ। ਜਬਲਗਆਇਮਿਲੇਨਹਿਸੇਈ। ਜੇਹਤ
ਨਾਆਇਪ੍ਰੇਮਸੀਚੇਰੇ। ਤਾਕੋਕਲਕਹੇਕੀਪਰੇ।
ਆਤੁਰਹੁਇਤੈਤਹਿਕਾਗੀ। ਤਾਹਿਕਹੀਨਿਜੁਬਿ
ਰਬਹਿਸਾਰੀ। **੨੬੭। ਚੁਪਈ।** ਸੁਨਿਦੁਤੀਧੀਰ
ਜੁਦੀਆਚਿਤਾਕਰਹੁਨਕੇਇ। ਅਪਨੀਬੁਧ

ਹਿਠਾਨਿ ਕੈ ਆਨਿ ਮੇਲਾ ਦੇਸੇਇ॥ ੨੬੮ ॥ ਜੋਖੀ ੬੮
 ਗਜਕੁ ਵਰਤਿ ਹਥੁ ਤਨਿ ਹੋਗੇ॥ ਹਰਿ ਹੋਸਕਲਦ
 ਰਿਦ੍ਹਤੋਰੇ॥ ਬੇਗਜਾਇ ਜਹਕਾਰ ਜਕਰਹੁ॥ ਅਨੇ
 ਆਨਸਿ ਕਾ ਧਰਹੁ॥ ਦੂਤੀ ਚਲੀ ਗਈ ਤਿਹਦੁਆ
 ਰਿ॥ ਹਰਤ ਜਹਾ ਦੁਸੈ ਦਰਸਾਰਿ॥ ਲਵਜਮਤੀ
 ਹੋਤਾ ਕੇਸਮਾ॥ ਪਤਿ ਧ੍ਰਾਤਾ ਕਹੀਅਤ ਹੀਭਾਮਾ॥
 ਬੰਦਨ ਕਰਿ ਕੈ ਬੈਠੀ ਜਾਇ॥ ਬ੍ਰਹ੍ਮੇਤਿ ਨ ਆਈ
 ਕਿਹਭਾਇ॥ ੨੬੯ ॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਅਪਨੀ ਬਿਦਿਆ
 ਠਾਨਿ ਕੈ ਕਹਿਚੁ ਸੁਨਾਯੋ ਨਾਰਿ॥ ਬਕਿਤ ਕੁਯੋ ਹੋਰ

ਜਸੁ ਤਰੇ ਤੇਰੁ ਪਨਿ ਹਰਿ॥ ੨੭੦॥ ਚੁਪਈ॥ ਤਿਨਿ ਮੇਰੇ
 ਫਿਰ ਗੋਤਿ ਪਿਠਾਯੋ॥ ਚਲਹੁ ਬੇਗਤੁ ਹਿਕਵਰ ਬੁਲਾ
 ਯੋ॥ ਲਿਵਜ ਮਤੀ ਤਬ ਭਾਖਿ ਸੁਨਾਈ॥ ਪਤੁ ਬ੍ਰਤੁ ਰਹਾ
 ਮੇਰੇ ਮਾਈ॥ ਪਤਿ ਕੀ ਆਗਾ ਸਿਰ ਪਰ ਮਾਨੋ॥ ਦੂਜੀ
 ਬਾਤ ਨ ਕੋਈ ਜਾਨੋ॥ ਨਾਰੀ ਜੋ ਕਹੀ ਅਤ ਜਿ ਸਾਗਾ ਜਾ
 ਕੇ ਰਿਦੇ ਪੀਤੁ ਰਤਾਗ॥ ਅਵਰੋ ਕਖ ਸੁਤ ਉਤ ਮਰੇ
 ਇ॥ ਗ੍ਰਹ ਕਾਰਜ ਮੈ ਜਾਨੀ ਜੇਇ॥ ੨੭੧॥ ਦੋਹਰਾ॥
 ਏਲ ਛਨ ਮੈ ਸੁਰੁ ਕ੍ਰਿਆ ਜਹ ਪਿਰੇ ਦਹਿ ਨਾਗਿ॥ ਠ
 ਠੀ ਮਤਿ ਤਾ ਕੇ ਕਹਤੁ ਪਤਿ ਤੁ ਗੁਨੀ ਪੁਕਾਰਾ॥ ੨੭੨॥

ਚੌਪਈ॥ ਪਤਿਸਿਤੁ ਸਟੁ ਨ ਜਾ ਕੋ ਰੋਈ॥ ਤਿਹ ਜੀਵ ਵੰਦੇ॥
 ਨਜਗ ਬਿਰਥਾ ਜੇਈ॥ ਜੀਵਨ ਸਫਲਾ ਕਰਤ ਤਿ
 ਹਤੀਆ॥ ਆਗਿ ਆਗਿ ਗਨ ਕਰਈ ਪੀਆ॥ ਦੂਤੀ ਸੁ
 ਨਤ ਕੁਵਰ ਪੈਆਈ॥ ਬੀਤੀ ਸੀ ਸੋ ਸਕਲ ਸੁਨਾਈ॥
 ਸੁਨਤ ਕੁਵਰ ਮਨ ਗਏ ਸੁਕਾਇ॥ ਜੇ ਅੰਕੁਰ ਜ
 ਲਾ ਬਿਨੁ ਮੁਰਾਇ॥ ਦੂਤੀ ਸੋ ਕਹਿਆ ਮ ਬਕਿਆ
 ਕੀਜੈ॥ ਤਾ ਬਿਨੁ ਮੈਰੇ ਤੋ ਮਨੁ ਛੀਜੈ॥ ੨੯ ॥ ਚੌਪਈ॥
 ਹਰਾ॥ ਜੈ ਸੇ ਆਵੇ ਸੋ ਤਿਆ ਕੀਜੈ ਜੇਈ ਉਪਾਇ॥
 ਮੇਰਿ ਕੁਈ ਹੋਆਇ ਕੋ ਬਿਨੁ ਜਲ ਮੀਨਾ ਰਾਇ॥ ੨

७ **ਅਚੋਖਈ** ਤੁਕਹਤੀ ਪਤਿਆਗਿਆ ਮਾਹਿ।
ਕੇਹੇ ਮੇਰਿ ਕੈ ਸੇਤਿ ਹੋ ਨਾਇ। ਤਿਆਲੀ ਜੀਏ ਕੁਦਰ
ਮੰਗਾਇ। ਕਰਹੁ ਕੁੰਜੀ ਅਹਰ ਖਬਰਾਇ।
ਕਰਿ ਬਿਚਾਰਤ ਏਤੀ ਕਹੈ। ਜਗਉ ਪਾਵਤੇ ਸ
ਤ ਕਛੁ ਅਹੈ ਜੇਉ ਪਾਵਤੇ ਕਾਰ ਜਹੇਈ। ਬਾਲਿ
ਕਰਿ ਗਬਨ ਆਵੈ ਸੇਈ। ਹਜਤੀ ਮਾਰਿਐ ਜੇ ਬ
ਕਧਾਇ। ਕਰਿ ਉਪਾਉ ਕੀਚਨੁ ਮੈ ਪਾਇ। ੨

७ **ਪਾਵੇਹਰਾ** ਗਜਪੁਤ ਸੁਨਿਐ ਕਹੇ ਮੇਰੇ ਬਰ
ਨ ਸੁਨਾਇ। ਕੈ ਸੇਵਤੀ ਮਾਰਿਐ ਕੀਨੇ ਕਦਨ ਉਪਾ

ਇ॥ ੨੭੬॥ ਕਰਾਹਸਤੀਸੀਮਾਲਕੀਦੂਤੀ ੧੦

ਕੁਦਰਸੇਕਰਤਹੈ॥ ਚੁਪਈ॥ ਕਹਿਦੂਤੀਸੁਨਗਾਜ
ਕੁਦਰਾ॥ ਕਿਛੁਆਰਿਐਇਹਪਰਕਾਰਾ॥ ਚੁਹਮਨ
ਮਏਕਬਨਕਹੈ॥ ਕਰਪੂਰਤਿਲਕਹਜਤਤਹਰੈ॥
ਬਨਚਰਜੇਹੋਤੇਬਨਮਾਹਿ॥ ਭੁਏਇਕਤਸਕਲ
ਇਕਠਹੀਯਾ॥ ਕਰਹਿਸਕਲਮਿਲਿਏਹਬਿਵ
ਹਾਰਾ॥ ਕੁਜਰਕੋਸੇਕਰਹਿਅਹਾਰਾ॥ ਜਿਬਕਤਿ
ਮੈਕਹੈਪੁਕਾਰਾ॥ ਮੈਤੁਮਕੋਦੇਓਕੁਜਰਮਾਹਿ॥ ੨੭

੧॥ ਚੋਹਰਾ॥ ਯਹਕਹਿਗੀਦਨਓਠਚਲੇਯੋਪਹ

ਜੇ ਮੇਰਾ ਜਾਨ ਦਿਗ ਜਾਇ ॥ ਨਾਮ ਜ ਕਾਰ ਕੀ ਨ ਚਹੁ ਤੁਓ
 ਸਤ ਤਿਕਰੀ ਬਨਾਇ ॥ ੨੭੮ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਜੇ ਬੁਕਰ
 ਜਿਓ ਉਸਤਤਿ ਗੋਈ ॥ ਪ੍ਰਛੋਤ ਸਤ ਕਦਨ ਤੁਹੋਈ ॥
 ਦੇਉ ਤਰਮੈ ਜੇ ਬਕਾ ਮਾਹਿ ॥ ਬਨ ਮਿਗਾਸ ਮਾਹਿ ॥ ਜੇਤੁ
 ਹਿਪਾਹਿ ॥ ਕਰਿ ਬੇਨਤੀ ਕਰੀ ਯਹ ਧਾਤਾ ॥ ਬਿਨਾ ਭੁ
 ਪ ਬਨ ਰਹਿ ਨ ਜਕਾਤੁ ॥ ਆਦਰੁ ਗਜਰ ਮਾਰੇ ਧਰੰ
 ਰੇ ॥ ਇਕੁ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਕਰੇ ॥ ੨੭੯ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਗਜ
 ਬਿਨੁ ਪਰਜਾ ਨ ਕੁਛੁ ਮੇਘਾ ਬਿਨੁ ਛਿਤਿ ਜੋਇ ॥ ਧ੍ਰਿ
 ਬਦੀ ਪਤਿ ਯਾਤੈ ॥ ਮਾਸਿ ਕਕਰਤ ਨੁ ਪੰਤਿ ਤਲੇਇ ॥ ੭

੨੮੦) ਚੌਪਈ। ਜੇਪਨਬਰਖੇਕਾਲਹਿਜਾਨਿ। ੭੭
ਹੋਇਨੇਤੀਜਗਮੈਹਨਿ। ਰੂਪਾਬਿਨਾਪਰਜਾਜੇ
ਹੋਈ। ਤਕਿਨਾਜਕਰਤਜਕੁਕੋਈ। ਲਛੁਨਰ
ਜਸੁਨੋਦੈਕੁਖੀ। ਬੁਧਦਾਨਦੇਵਹਤਿਹਜਾਖੀ। ਧ
ਰਮੀਨਿਹਕਪਟੀਪਰਬੀਨਾ। ਆਚਾਰੀਤੇਜਸੀਕੁਲੀ
ਨ। ਤਿਰੂਦੇਇਜੈਜਾਅਪਾਧਾਕਰਤਜਗਤਮੈਤਾ
ਕੇਜਾਧਾ। ੨੮੧) ਚੌਹਰਾ। ਏਲਛੁਨਜੇਤੇਕਰੇਤੇ
ਸਕੁਤਮਮੈਚੀਨ। ਅਗਬਲੀਤੁਹਿਜਨਿਕੈਗਜ
ਬਰਾਈਦੀਨ। ੨੮੨) ਚੌਪਈ। ਚਲਹੁਬੇਗਛਿ।

ਨਬਿਲਮਲਾਦਹੁ ਅਪਨ ਦਰਸਨ ਤਿਹ ਦਿਖ
 ਗਵਹੁ ਲੋਕੁ ਗੁਸੈ ਕਛੁ ਨਹਿ ਸਿਭੁ ਗੁੰ ਜਿਬ ਕ
 ਪਾਛੇ ਲਾਗ ਪਧਾਰਿਐ ਆਰਗਮੈ ਜਿਹ ਦਲ ਦ
 ਲਪਾਨੀ ਲਿਯਾਯੋ ਤਹ ਸਿਆਲ ਬਿਨਾਨੀ ਜਿਬ
 ਕ ਜਿਹ ਆਰਗ ਉਤਰੇ ਪਾਗਾ ਆਬੀਅਟ ਕੇਤਾਹਿ ਮ
 ਭਾਗਾ ਵੀਤੀ ਕਹੈ ਕਹਾ ਅਬ ਕੀਜੈ ਜਿਬ ਕ ਬਿਪ
 ਸਿਕਹੈ ਸੁਨਿਲੀਜੈ ॥ ੨੮ ॥ ਵੇਹਗਾ ਬਰਨਾਮ०
 ਹੈ ਸ੍ਰਵਨ ਪਰਿਕਰੀ ਬਹੁਤੁ ਪਤੀਆਇ ਪੁਛਹਾ
 ਗੀਲੇ ਪੁਗਾ ਬਾਹਰਿ ਨਿਕਸੈਆਇ ॥ ੨੮੪ ॥ ਵੇ

ਪਈ॥ ਦਲਦਲਮਾਹਿਛਰਿਕੈਗਬੀ॥ ਜਿਥ
 ਕਗਯੋਜਗਬੇਜਾਬੀ॥ ਬਿਰਥਾਤਿਨਕੋਜਗਲ
 ਸੁਨਾਈ॥ ਮਾਰਿਯੋਗਜਚਲਿਦੇਖੋਤਾਈ॥ ਸਿਰੀ
 ਸਭੁਮਿਲਿਤਗਚਲਿਆਏ॥ ਜਿਥਕਜਗਗ
 ਇਦਫੇਦਾਏ॥ ਰਸਤੀਦੇਖਰਹਸੁਜੀਅਕੀਨ
 ਪਰਜਾਮਾਈਮੇਦੁਖਚੀਨ॥ ਮਾਸਭੁਖਸਭੁਲਾਗੇ
 ਮਾਇ॥ ਟੁਕਟੁਕਕਰਿਸਭੁਗਏਖਾਇ॥ **੨੮੫॥**
ਦੋਹਰਾ॥ ਰੇਮਨਸੀਗਤਜਾਧਕਰਿਪਾਵੈਜਗਨਿ
 ਸਨ॥ ਓਛੀਸੀਗਤਕੇਕੀਏਜਥਕਥਜੀਅਕੀ

ਹਨਿ। ੨੮੬। ਚੋਪਈ। ਕਥਾਜਗਲਜਬਭਿ
ਚਰਸੁਨਾਈ। ਜਿਬਕਹਸਤਿਗਲੇਇਹਦਾਈ।
ਪੁਨਿਭਿਪਾਵਤੁਮਹੁਕਛੁਕਰਹੁ। ਜਿਹਤੇਜੀਅ
ਕੀਚਿਤਾਹਰਹੁ। ਕਹੈਕਫਰਕਛੁਮੇਹਿਨਆਵੈ।
ਦੇਉਸਦੇਸੁਜੁਤੇਮਨਗੁਏ। ਗਜਕਫਰਸੇਦੂਤੀ
ਕਹੈ। ਖਰਚੈਦਰਬੁਸੁਸਰੁਕਛੁਲਹੈ। ਆਨਜ
ਕਹਾਅਪਸਗਆਵੈ। ਏਕਪਲਕਸੇਬੇਹਨਲਾ
ਵੈ। ੨੮੭। ਦੋਹਰਾ। ਗਜਕਫਰਕਹਿਦੂਤਿਕਾ
ਜੇਭਾਹੈਸੇਲੇਹਿ। ਜਿਹਤਿਆਮੇਰਮਨੁਹਰਿਮੇਤ॥

ਹਿਆਸਿ ਕੋ ਦੇਹਿ॥ ੨੮੮॥ ਚੌਪਈ॥ ਵੂਤੀ ਕਰੇ ੧੩
 ਤੁਹਿ ਕਰੇ ਓਪਾਇ॥ ਕੰਗੀ ਸੈ ਤਾ ਕੋ ਮਨ ਚਿਤ ਲਾਇ
 ਕੁਰਤਾ ਤਾ ਕਾ ਲੇਹੁ ਬੁਲਾਇ॥ ਸੇਵਕ ਗਾਥ ਕਰਿ ਨਿ
 ਜੁ ਕਾਇ॥ ਇਕਤੀ ਅਤਿ ਹਤੇ ਨਿਤ ਮੰਗਾਵੈ॥ ਪੂਜਾ
 ਕਰਿ ਕਛੁ ਦਰ ਬੁਦਿ ਦਾਵੈ॥ ਲੇਕੁ ਲਾਗਾਇਆ ਮਪ
 ਨੀਲ ਆਵੈ॥ ਕਰਕ ਵਰ ਜੇਤੁ ਮਮ ਨ ਭਾਵੈ॥ ਸੁਨਤ ਕੁ
 ਵਰ ਕੀ ਨਿਪੁ ਨਿਤੈ ਸੇ॥ ਵੂਤੀ ਭੇਦ ਬਤਾਏ ਜੇ ਸੇ॥
 ੨੮੯॥ ਚੌਹਗਾ॥ ਚਾਰਦੰਤੁ ਹੋਸਾ ਮੂਤਿ ਹਸੇ ਵਕੁ ਕੀ
 ਨਿਆਨ॥ ਨਿਤ ਪ੍ਰਤਿ ਪੀਤ ਬਛ ਵਈ ਕਰੇ ਬਹੁਤ

ਸਨਮਾਨ॥ ੨੬੦॥ ਚੌਪਈ॥ ਬਹੁਤੁ ਪੀਤੁ ਇਨ ਦੇ
 ਹਮੇ ਭਈ॥ ਅਨੁਦਿਨ ਧਾਤੁ ਕਰੈ ਰਜਮਈ॥ ਇਕ
 ਦਿਨ ਕੁਵਰ ਕਹਿਯੋ ਜੁ ਸੁਨਈ॥ ਸੁਨੀਏ ਚਾਰਿ ਦਿਤ
 ਸੁਖ ਦਾਈ॥ ਪੂਜਾ ਦੇਵੀ ਕੀ ਮੈ ਕੋਰੈ॥ ਇਛਾ ਨਿਜੁ ਮ
 ਨਾਮੰਤਰ ਧਰੈ॥ ਤਿਆਏ ਕਰਕੀ ਨੇ ਸੀ ਗਾਰ॥ ਨਿਤੁ ਨ
 ਲਯਾਵੈ ਮਮ ਫੂਗ॥ ਜਬਾ ਸਕਤਿ ਤਿਹ ਪੂਜਾ ਮਨਾਵੈ
 ਜੇ ਮਨ ਇਛਾ ਸੋ ਫੁਲੁ ਪਾਵੈ॥ ੨੬੧॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਚ
 ਰਿਦਿਤ ਨ ਵਨ ਰਿਕੋ ਨਿਤਾ ਪਰਤੁ ਲੇਆਇ॥ ਪੂਜਾ ਤ
 ਹ ਕੀ ਕੁਵਰ ਕਰ ਦੇਇ ਦਰ ਬੁਝਾ ਅਧਿਕਾਇ॥ ੨੬੨

ਚੋਖਈ॥ ਰੁਖਨਬਸਨਬਹੁਤਤਿਹਦੇਈ॥ ਅਧਿ ੭੪
ਕਪੀਤਿਸੇਪੁੰਜਕਰੇਈ॥ ਇਕਦਿਨਚਾਰਦਿਤਜੇ
ਦੇਖੈ॥ ਬਿਨੁਸੇਵਾਕਛੁਆਕਰਸਪੇਖੈ॥ ਚਾਰਦਿਤ
ਗੁਰਅਪਨੇਜਾਈ॥ ਨਿਜਨਗੀਸੇਬਾਤਜਨਾਈ
ਤਹਿਕਹਿਯੋਜੋਆਗਿਆਤੇਰੀ॥ ਕਰੇਸੁਕਰ
ਚੇਨਹਿਨਦੇਰੀ॥ ਦੇਸਿਗਾਰਿਨਰਿਕੋਲਯਾਯੋ॥
ਕਵਰਨਿਰਖਿਮਨਾਅਨਿਦਪਾਯੋ॥ ੨੬੩ ਚੌਥਾ
॥ ਲੇਖੈਠਾਈਸੇਜਪਰੇਗਕੀਠਹਰਿਖਾਇ॥ ਚਾ
ਰਦਿਤਠਾਛੁਤਹਾਦੇਖਦੇਖਿਬਿਜਮਾਈ॥ ੨੬੪

ਚੋਖਈ॥ ਐਸੇ ਹਮ ਪਰ ਪਰਿ ਹੋਆਇ॥ ਜੇਸੇ ਮੈਂ
 ਕਹੀ ਸੁਨਇ॥ ਭੂਮ ਮਿਠਾਇ ਜਾਆ ਕਾਜਾ॥
 ਦੇ ਕੋਈ ਨ ਮੇਰੇ ਪਾਜਾ॥ ਤੁਜਲ ਨੀਵ ਪਗੀਨ ਪਰ ਜਾਨ
 ਕਰ ਬਿਚਾਰੁ ਕਰਹੁ ਆਪ ਆਨਾ॥ ਈਸਰ ਗਾਤਿ ਕੋ
 ਈ ਤੋਰਿ ਨਿਗੈ॥ ਤੇਜੇ ਨੇ ਕਪ ਕਰਿ ਸੋਗੈ॥ ਤਬ
 ਬਸਾਈ ਕਛੁ ਹਮਾਰਾ॥ ਚਲਹੁ ਸੀਤ ਮਨ ਜੇ ਚ ਬਿਚਾਰ
 ਗਾ॥ ੨੯੫॥ ਚੋਖਈ॥ ਗਿਆਨੀ ਜੇ ਬੁਧਵੰਤੁ ਹੋ
 ਉਚਨੀ ਚਮਨ ਲਯਾਇ॥ ਪਗ ਪਰੇ ਕੀਠ ਉਰਲ
 ਥਿ ਤਬ ਹਿਉ ਠਾਢੈ ਪਾਇ॥ ੨੯੬॥ ਚੋਖਈ॥

ਗਬਿਧਿਮੁਖਕਕਹਿਸੁਸੁਲਯੋ। ਕੂਰਮਾਰਿਦੇਸਰੰ ੭੫
ਚਕਲਜਾਯੋ। ਰੇਂਜੁਗਤਾਹੁਇਚਾਲਯੋਧਾਇ।
ਏਤੀਨੋਚਲੇਪਛੇਜਾਇ। ਬਨਮੇਕੁਮਤਪਾਰਧੀਮੰ
ਯੋ। ਧਰਨਿਜਾਤਕੂਰਮਲਖਿਪਾਯੋ। ਧਨਖਸਿਰੰ
ਧਾਧਯੇਤਤਕਾਲਾ। ਚਲਯੋਗਹਕੇਲੈਉਤਾਲਾ।
ਮਿਤ੍ਰਦੇਖਚਿਤਰੁਏਮਲੀਨਾ। ਮਿਟੇਨਹੀਜੇਬਿਧਿ
ਲਿਖਿਈਨਾ। ੨੬੭। ਏਹਗਾ। ਅਬਹੁਦੁਖਮਿ
ਟਿਓਨਹੀਮੁਖਕਤਜੇਸੀਕੇਤਾ। ਦੁਖਪਰਦੁਖ
ਕੂਰਮਪਰਿਯੋਹਮਦੇਖਜੀਉਦੇਤਾ। ੨੬੮। ਚਿਪਈ

ਕਰਨਾਮੈ ਜਬ ਕ੍ਰੋਧੈ ਕਰੈ। ਦੁਖ ਪਰਿ ਦੁਖ ਨੁ ਆਇ
ਕੋ ਪਰੈ। ਅਪਦਾ ਆਇ ਪਰੈ ਜਿਹ ਭਾਈ। ਸਰੋ ਜੇਈ
ਜਾ ਕੋ ਜਿਹ ਆਈ। ਆਤ ਪਿਤਾ ਦਾਹਾ ਸੁਰ ਜੇਈ।
ਦੁਖ ਕਾ ਜਿਹੀ ਆਹਿ ਨ ਕੋਈ। ਜਾ ਪਰ ਪਰੈ ਜੇਈ ਪੈ
ਜਾਨੈ। ਹਰ ਕਾਰ ਜਗੁ ਜਗਤ ਠਾਨੈ। ਬਿਖਨ ਦੁਖ
ਕੂਰਮ ਤਨ ਪਾਵਤਾ। ਹਮ ਦੇਖਤ ਕਛੁ ਨਹਿ ਬਜਾਵ
ਤਾ। ੨੯੬। ਦੁਹਰਾ। ਇਜੀਭਾਤ ਕੋ ਚਿਤ ਬਹੁ
ਕਰਹਿ ਮੀਤ ਮਿਲਿਤੀਨ। ਤਰਫੁ ਰਹਿ ਕੂਰਮ ਨਿਰਖ
ਜੇ ਬਲ ਬਾਹਰ ਮੀਨ। ੩੦੦। ਦੁਹਰਾ। ਕਹਿ ਮੁਖ

ਕਾਮਬੋਸੇਕੁਨਿਵਾਰਹੁ। ਕੂਰਮਮੁਕਤਿਉਪਾਇ॥੯॥
ਇਚਾਰਹੁ। ਆਤਪਿਤਾਦਾਰਸੁਤਭਾਈ। ਸਭਤੇਅ
ਧਿਕਪੀਤਿਮਿਤਾਈ। ਸੁਖਮੈਸਰੁਹੀਮੀਤਜਨਾਏ।
ਨਾਨਾਬਿਧਿਕਰਨਹੁਧਾਏ। ਮਿਤਕਹੈਜਗਭੀਤ
ਰਸੇਈ। ਮਿਤਦੁਖਾਦੁਖਿਤਜਨਹੋਈ। ਬਿਪਤਕ
ਸੋਟੀਈਤਮਜਾਨਾ। ਸਹੈਸੋਈਜੁਬਾਰਹਬਾਨਾ॥੧੦॥
੧॥ ਦੁਹਰਾ। ਦੁਖਕੋਸੰਗੀਹੋਇਜੋਤਾਸਮਅਵਰੁ
ਨਕੋਇ। ਚਿਤੁਆਹਿਜੋਜਗਤਮੈਸਰੁਤੇਪਿਆ
ਗਹੋਇ। ੨॥ ਦੋਪਈ। ਦੁਖਮੈਮੀਤੁਜੁਕਾਮ

ਨਾਅੰਦੈ॥ ਜਦਗੁਲਾਬਜੇਫੂਲੁ ਦਿਖਾਵੈ॥ ਦਿਖ
ਤੋਕਾਅਤਿਸੋਗੁਦੇਤਾ॥ ਨਹਿਜੁਗੀਧਨਮਨਮੈਰੇਤਾ॥ ਜੇ
ਜਗਉਪਜੈਬੀਨਸੈਅੰਤਾ॥ ਕਰਹਿਕੁਲਾਈਜੇਤੁਪ
ਦੇਤਾ॥ ਬਿਕਚਿਤਪ੍ਰੇਕੇਮੰਤ੍ਰਬਿਚਾਰਹੁ॥ ਛੁਟਨਮੰ
ਬਰਹਿਦੇਨਿਗਾਰਹੁ॥ ਬਿਲਮਨਕੀਜੈਬਾਧਕਜਾ
ਤਾ॥ ਕਹਿਮੁਖਕਸੁਨਿਦਉਕੁਤਿ॥ ੨੦੩॥ ਦੋਹ
ਰਾ॥ ਜਬਲਗਮਗਮੈਜਾਤੈਤਬਲਗਮਬੈਉ
ਪਾਇ॥ ਤਬਫਿਰਿਕਫੂਲੋਦਈਜਬਪਹੁਚੈਪਰ
ਜਾਇ॥ ੨੦੪॥ ਚੌਪਈ॥ ਕਹੈਦਉਸੁਨਿਮੁਖਕ

ਗੁਣੀ॥ ਕੀਜੈ ਜੋ ਕਛੁ ਆਹਿ ਉਪਾਈ॥ ਹਮੇ ਬਤ ११
ਦੁਸੈ ਕਛੁ ਕਰੈ॥ ਪੁਨਾ ਆਪਨੇ ਦੇਤ ਨ ਰੂਹੈ॥ ਪ੍ਰੀਤ
ਮਕਾਜ ਜੁ ਆਵੈ ਨਾਹੀ॥ ਕਰਹਿ ਕਹਾਹਿ ਕੋ ਪਟ
ਆਹੀ॥ ਮੁਖ ਕਬੋਲਿ ਜੋ ਕਰਿ ਬੀਚਾਰੀ॥ ਉਪਜੀ
ਅਧਰੀ ਰਿਦੈ ਮੰਤ੍ਰਾਗ॥ ਨਿਕਟ ਸੋਰੇ ਦਰਸਾਰਿਗ
ਜਾਈ॥ ਪਰੈ ਤਹੇ ਪ੍ਰੇਮਿਰਤ ਕਲਆਈ॥ ੨੦੫
ਦਿਹਗਾ॥ ਬੈਠਿ ਪੀਠਿ ਕਰਿਗੁ ਤਬ ਹੋਨੈ ਚੇਚੇ ਸੇਤਾਹਿ
ਮੈ ਜੇ ਬਾਧਿ ਕਨਿਹਾਰਿ ਕੋ ਚਲਾ ਆਵੈ ਮਿਗਾ ਪਾਹਿ॥
੨੦੬॥ ਚੁਪਈ॥ ਮੰਬਰ ਬੀਧ ਜੇ ਧਰੈ ਜਿਹ ਠਾਉ

ਬਿਬਨ ਕਾਟਨ ਤਹ ਮੈ ਜਾਓ। ਕਵੁਆ ਕਵੁਦੇ ਜਲ
 ਮੈ ਜਾਇ। ਕਗਉ ਤੈ ਮਿਰਗ ਦੋਰੇ ਪਾਇ। ਪੈਰ ਮੈ ਬਿ
 ਲਾਅਪਨੀਆਇ। ਜੇਇ ਨਿਗਸਥਾਧਿ ਕਪਰਿ
 ਜਾਇ। ਯਹ ਉਪਾਇ ਜਰੁ ਕੇ ਮਨ ਜਾਨੀ। ਮੁਖ
 ਕਕਹੀ ਜੁਗਤ ਸੋਧਨੀ। ਮਿਰਤ ਕਮਿਗ ਜੁਪਾਰਿ
 ਯੇਤਹ ਜਾਇ। ਕਉ ਆਬੈ ਠਾਤਹ ਕਛੁ ਖਾਇ॥
 ੨੦੫॥ ਸਿਰਠਾ॥ ਬਾਧਿ ਕਲਾਗੀ ਪਿਯਾਸ ਇਤਉ
 ਤਜਲ ਹਿਨਿ ਹਰਈ। ਪਾਨੀ ਪੀਢਨ ਆਸਖੇ ਜ
 ਤੇ ਆਖੇ ਨਿਕਟ ਸਰਾ॥ ੨੦੬॥ ਚੁਪਈ॥ ਜਲਤੁ

ਛੁਨਕਰਿ ਦੇਖੈ ਕਰਨਾ ਪੁਜਟ ਸਿੰਗੁ ਅਬਹੀ ਮਰਿੰ ੧੮
ਗਾ ਕੂਰਮ ਬਨੁ ਖਗਿ ਤਿਹ ਠਾਈ ॥ ਧਾਧਿ ਕਚ
ਲੇਖੀ ਤਕੀ ਨਿਆਈ ॥ ਤੁਘ ਲਗਾ ਮੁਖ ਕਕਾਟੀ
ਫਾਸਾ ਬੋਲ ਤੁਕੁ ਏਟਾ ਓਤ੍ਰਿਓ ਮਾਗਾ ਸਾ ॥ ਸਿੰਗ
ਸੁਨਤ ਉਠਿ ਬਨ ਕੋ ਗਯੋ ॥ ਕੂਰਮ ਕੂਚੈ ਜਲ ਮੈਂਤੁ
ਯੋ ॥ ਧਾਧਿ ਕਾਇ ਜਮਰਹਿ ਯੋ ਮਨਾਹੀ ॥ ਇਤ ਕ
ਦੇਖੈ ਕੂਰਮ ਨਾਹੀ ॥ ੨੦੯ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਮਨਾ ਬਿਲਾ
ਪਥਿਧਿ ਕੂਕੈ ਗਾਬ ਮਲੈ ਪਛੁਤਾਇ ॥ ਬੋਗ ਛਾਤ੍ਰਿ
ਬਹੁਤੁ ਗਹੈ ਬੋਰੇ ਹੁਤੇ ਜਾਇ ॥ ੨੧੦ ॥ ਚੁਪਈ ॥

ਪ੍ਰਥਮ ਨਾਮ ਜੈ ਸੋ ਦੁਖ ਪਾਏ। ਬਾਧਿਕਾ ਮੈ ਸੇਕਹਿ ਜੁ
 ਸੁਨਾਏ। ਲੋਕੁ ਲਾਗ ਸੇਵਾ ਜੁਗ ਵਾਈ। ਅਵਰਾਮ
 ਹੋਗ ਕਹੀਏ ਗੁਣੀ। ਜੇਇ ਪ੍ਰਥਮ ਜੈ ਨੀਕੇ ਜਾਨ।
 ਚਹੈ ਅਧਿਕ ਰੇਤੋ ਰੇਹਨੀ। ਇਹ ਬਿਚਾਰ ਬਾਧਿਕ
 ਪਰਾਮਾਯੋ। ਬਾਹਰਾਮਾਇ ਮਨੁ ਸੁਖ ਪਾਏ। ਮਿ
 ਲਿਖ ਰਸ ਪਰ ਚਰਮੀਤ। ਰੇਹੋ ਏਕੋ ਏਕੋ ਚੀਤ।
 ੨੧੧॥ ਜੋਗਨ॥ ਅੰਤ ਕਹੇ ਏਚਾਰੁ ਮਾਦਾਨੰਤ
 ਬਰਨੀ ਕਥਾ। ਮਾਪ ਜਮੈ ਮਤਿ ਪਯਾਰ ਚਾਰਖੇ
 ਰਮਨੁ ਏਕੋ॥ ੨੧੨॥ ਚੋਪਈ॥ ਕਾਗਰੇ ਹੋਇ

ਛਪਰਜਾਇ। ॥ ਬਿਲਮੁਖਕਜਲਕੁਰਮਰਾਇ १੯
ਰੇਕਰਿਗਾਬਿਰਛਕੀਛੁਆਮਿਲਿਚਾਰਕ
ਰਹੀਮਨਕੁਇਆ। ਇਕਛਿਨਕਬਹੁਚੋਤੰਨਿ
ਆਗੇ। ਕਰੈਏਕਸੇਕਹੀਚਾਰੇ। ਘੀਤਿਭਈ
ਇਨਮੈਇਹੁਗਾਇ। ਕੀਨੋਜਯੋਸਕੁਹੀਬਿਰਤਤ
ਮਿਤਲਾਭਪੁਰਨਕਰਿਹਰਿਓ। ਗਜਕੁਮਾਰਨਿ
ਸੁਨਿਸੁਖਲਹਿਓ। ੨੧੨॥ **ਦੋਹਰਾ** ਪੰਡਿਤ
ਦਈਅਸੀਸਤਬਅਸਾਨਭਾਤਿਬਨਾਇ। ਨਮੋਸੇ
ਮਿਤਤੁਮਕੋਮਿਲੈਜੈਸੇਕਰੈਸੁਨਾਇ। ੨੧੪॥

ਚੌਪਈ॥ ਅਵਰ ਦਰਬੁ ਤੁਮ ਦੇ ਜਹਿ ਹੋਈ॥ ਪਰ
 ਜਾ ਸੁਖੀ ਰੋਹੇ ਸਰੁ ਕੋਈ॥ ਏ ਜਰ ਤੁਮ ਹੀ ਰਛਾ ਕਰੇ
 ਜਿਤ ਤੁਮ ਪਤ ਬਹੁ ਤੇ ਫਰੇ॥ ਤੁਮ ਸੁਖ ਪਾਇ ਸੁਖ
 ਚਿਤੁ ਲਾਇ॥ ਮਹਿ ਮਾਤੁ ਮਹੀ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ॥ ਘਰ
 ਨਾਮ ਠਾਰ ਹਕੇ ਤੁਮ ਗਾ ਜਾ॥ ਤੁਮ ਰੇ ਪੂਰਨ ਹਮ ਰੇ ਕ
 ਜਾ॥ ੨੧੫॥ ਵੇਹਰਾ॥ ਮਿਤੁ ਲਾ ਕੁ ਕੇ ਸੁਖੇ ਜਮ
 ਬੁਧ ਹੀ ਮਨ ਆਇ॥ ਮਿਤੁ ਕੁ ਦੇ ਸੁਖਿ ਬੇ ਚਹਤ ਸੇ ਕ
 ਹੀ ਏ ਦਿ ਜਗਾਇ॥ ੨੧੬॥ ਇਤ ਕਥਾ ਮਿਤੁ ਲਾ
 ਕੁ ਕੀ ਜਮਾ ਪਤੀ॥ ॥ ਅਬ ਮਿਤੁ ਕੁ ਦੇ ਬ

ਰਨਨਾ ਚੋਪਈ॥ ਬਿਜਨ ਸਰਮਾ ਦਿਜ ਭੁਯੋਰੰ ੮੦
ਖਾਇ॥ ਕੁਦਰਤ ਉਪਜੇ ਅਤਮ ਨ ਚਾਹਿ॥ ਮਿਤ
ਭੇਦ ਕੀ ਕਥਾ ਉਚਾਰੀ॥ ਧਰਤ ਕੁਦਰਤ ਯਹ ਰਿਦੈ
ਜਾਗੀ॥ ਸਿੰਘ ਬਿਖਰੁ ਮੈਂ ਹੁਤੇ ਜੇਨਾ॥ ਜਿ ਬੁਕਦੂ
ਰਿਕੀ ਉਜੇਨਾ॥ ਰਾਜ ਕੁਦਰਤ ਬਦਿ ਜੇ ਕੋਰੇ॥ ਈ
ਸਤ ਰਕੋ ਜਮ ਸ੍ਰਜਿ ਹਲੇਂਗੇ॥ ਕਰੇ ਬ੍ਰਹਮਨੁ ਸੁਨਹੁ
ਕੁਦਰਾ॥ ਜਿਹ ਬਿਧਿ ਆਰਿ ਸਕਲਾ ਬਿਦਹਾਰਾ॥
ਦੇਹਰਾ॥ ਜੇ ਬਿਧਿ ਲਿਖੀ ਗ੍ਰੰਥ ਮੈਂ ਤੁਮੈਂ ਕਹਤ ਜਮ ਸ੍ਰ
ਇ॥ ਜੇ ਜਗੁ ਹੋਇ ਮੈਂ ਗਾਖੀ ਓਈ ਜੇ ਨਹਿ ਬਿਜਗਾਇ

ਚੋਪਈ ॥ ਦਛਨਦਿਸਬਨਏਕਜੁਗਯੋ ॥ ਸ੍ਵਰਨ
 ਮਤਹਨਗਰਬਸਾਯੋ ॥ ਬਰਧਮਾਨਪਨੀਆਪਨਪ
 ਤਾ ॥ ਤਿਹਨਗਰੀਮੈਜੇਈਬਜਾਤਾ ॥ ਨੀਚੈਨੈਨੀਮਿਤ
 ਲੀਏ ॥ ਜੇਰੁਬਗੁਈਤਿਹਜਗਦੀਏ ॥ ਦੇਖਿਰੁਯਨ
 ਕੇਸਨੁਆਖਿਕਾਇ ॥ ਬਰਧਮਾਨਮਨਉਪਜੀਆਇ
 ਗੋਰਤੁਬ੍ਰਹਮਪਾਤਪਨਦਿਤਾ ॥ ਸਰੁਜਗੁਤਾਕੀਜੇਦ
 ਕਰਿਤਾ ॥ **੩ ॥ ਵੇਹਗਾ ॥** ਇਹਗੁਨਵਿਤੇਦਰਬਕੇਜੋ
 ਤੇਯਗਮੈਆਨੀ ॥ ਸਰਜਮੈਉਤਸਾਹਕਰਿਜਬ
 ਲਗਪਟਮੈਪਾਨ ॥ **੪ ॥ ਚੋਪਈ ॥** ਜਾਕੇਮਨਮੈਸ ॥ ੮

ਹਸੁਨਾਹੀ। ਕਰਮ ਕਰੈ ਬਹੁਆਲਸਮਾਹੀ। ਤੁਕੈ ੮੧
ਧਨੁਮੈਸੇਤਜਿਜਾਇ। ਬਿਰਧਪੁਰਖਜੇਸਾਰਿ
ਨਜਾਇ। ਆਲਸੁਅਵਰਕਾਮਗਤਿਹੋਈ। ਅਮੈ
ਅਸਕਤਕਰੈਜਗਸੇਈ। ਜਨਮਕੁਮਛੇਗੀਨ
ਹਿਜਾਤ। ਰਹੈਤਹਾਜੇਰੋਗੀਗਾਤ। ਕਰਿਸਿਤੋ
ਖਥੈਠਿਜੇਰਹੈ। ਅਰੁਰੁਬਹੁਤਾਮਨਮੈਗਹੈ।
ਦੇਹਗਾ। ਏਨਰਬਹੁਤਨਿਗਦੇਰਜਨਜਾਨਹਿਤਹ
ਜਾਹੀ। ਧਨਹੀਨਜੇਪੁਰਖਹੈਇਨਹੂਤੇਆਧਿਕਾਇ
੮੧ ਦੋਹਰਾ। ਉਦਮਹੀਨਨਜਨਮੈਪੂਤਾ। ਅਹੈਕੁਲੇ

ਜੇਪਿਤਨਪੁਤਾ। ਪੁਨਿਜਾਕੇਧਨੁਬਹੁਤਹੋਈ। ਛਾ
ਰਿਨਥੈਠੇਓਦਮੁਸੇਈ। ਖਾਤੇਕਛੁਨਲਾਗਤਧਾ
ਗ। ਇਹਬਿਧਹੋਤਦਰਬਕੀਯਾਨ। ਨੌਨਪਸਾਰਦੇਖਿ
ਦਿਸਟਾਤਾ। ਦਰਬੁਅੰਚੈਕੁਏਕੀਗੁਤਾ। ਝਰਨੇਤਕੇ
ਜੇਮੁਦਿਜਾਹਿ। ਜੀਚਿਲੀਏਜਲਰਹੀਨਾਹਿ॥ ੭॥
ਦੋਹਰਾ। ਤੈਜੇਤ੍ਰਿਪਨਦਾਨਕੇਸਮਾਝੁਲੇਹਿਮਨਮਾਹਿ
ਨਿਰਪਨਹੋਤਨਥੈਰਤਿਹਜਾਕੇਓਦਮੁਨਾਹਿ॥ ੮॥
ਚੌਪਈ। ਜਿਹਬਿਧਦਰਬੁਧੈਰੈਜਕੇਰੈ। ਆਨ
ਉਪਾਉਨਮਨਮੈਧਰੈ। ਧਰਮਕੀਏਤੇਦਰਬੁਧਛੋ॥

ਇ। ਸਹਜੇ ਤਕੋ ਮਿਲਈ ਆਇ। ਉਦਮੁ ਐ ਗਧਿ ੮੨
ਫਗਗ। ਧਨ ਕੀ ਹੋਇ ਨ ਜਾਤੇ ਹਨ। ਧਨ ਉਪਗਜੇ
ਖਰਚੇ ਖਾਇ। ਤਾਜਮਾ ਅਵਰ ਨ ਕੋਈ ਗਾਇ। ਸੀ।
ਉਪਗਜੇ ਸੀ ਗੁਪ ਕਰੈ। ਦੁਖਿ ਤੇ ਹੋਇ ਸੋ ਨ ਰਮੈ
ਦੀ। ਦੋਹਰਾ। ਧਰਮੁ ਕਰੈ ਨਹਿ ਧਨੀ ਨਰੁ ਜੁ ਨਿਕੋ ਬੇ
ਦਾ ਹੀ ਰਿਖਾ। ਬਿਦਿਆ ਪਦੈ ਨਾਗਿਆਨ ਕਰਿ ਕੇ
ਸੇ ਲਗੇ ਅੰਥਾ। ੧੦। ਰੂਪਈ। ਇਹ ਬਿਧਿ ਦਿ
ਤਾਧਹੁ ਤੈ ਕਰੈ। ਨੀਉ ਆਨਿ ਉਦਮ ਪਰਿ ਧਰੈ।
ਗਾਂਡੀ ਰੁਗੀਲ ਛੁਮੀ ਸੀਗ। ਲਾਣੀ ਧਸਤੁਤ

ਗਚਤੁਰਿਗਾ। ਸਿਨੀਦਕ ਨਿਦਕ ਬੈਲਮੰਗਾਏ। ਸਿ
 ਗਗਾਤੀ ਕੇਸੇਲੈਲਾਏ। ਕਾਸਮੀਰ ਕੋਕੀਓਪਯਾਨ
 ਉਦਮਸ਼ੁਲਨੀਅਮੈਜਾਨਾਪਹੁਚੇਜਾਇਏਕ
 ਬਨਮਾਰਿ। ਨਿਕਟਿਨੁਤਕੇਬਸਤੀਨਕਿ। ੧੧। **ਜੁ**
ਗਾ। ਸਿਨੀਦਕ ਕੋਪਗਤਗਾਰਿਉਠੀਮੈਗਾਰਿਜਾਇ
 ਦੁਟਿਤਾਗਤਾਕੀਗਈ। ਇਕਤੁਗਚਲਿਨਸਕ
 ਏ। ੧੨। **ਦੁਪਈ।** ਦੇਖਿਬਿਰਧਮਾਨਮਨਰਿ
 ਕਗਈ। ਬਿਕਟੈਰਬਨੀਇਹਆਈ। ਐਜੀਅ
 ਤੇਸਾਹਸਨਹੀਟਾਰਿ। ਧੀਰਜਕਰਿਕੋਰਿਦੇਬਿ

ਚਾਕਿਯੋ। ਕਠਨਕਾਮਪਰੈਜੋਆਈ। ਬੁਧਵਿਤਤਾ ੮੩
 ਜਕਿਨਰਹਾਈ। ਬਿਦਿਆਜਾਹਜਨਿਹਨਰਹਈ
 ਦੇਸਾਧਿਦੇਸਸਦਾਸੁਖਸੋਈ। ਬਿਪਤਮਾਰਿਜੋਨ
 ਹਿਬਿਸਮਾਈ। ਤਾਕੀਕਰਤਾਪੁਰੁਸਹਾਈ। ੧੩।
 ਦੋਹਰਾ। ਬਨਮੈਬਨੀਆਸੇਚਤਾਅਤਿਹੀਚਿੰਤਾ
 ਵਨ। ਬਨਜਾਗਲਾਦੇਬਿਖਰੁਤਿਹਮਗਾਮਾਇ
 ਤੁਲਾਨ। ੧੪। ਚੋਪਈ। ਤਿਨਤੇਬਨੀਏਏਲਾਇ
 ਕਲੀਯੋ। ਦੂਜਰਹਬਕੇਸਿਗਕਰਿਦੀਯੋ। ਪਹੁਚਿ
 ਯੋਜਾਇਬੋਜਾਨਾ। ਰਹਿਓਜੀਵਕਤਿਹਉਦਿਆਨ।

ਖਇਘਾਇਬਨਮੈਤਬਰੈ। ਟਾਗਿਪੀਰਜਿਰਉਪਰਿ
ਜੈ। ਕੇਤਕਦਿਨਬੀਤਿਹਕਾਇ। ਕੁਈਟਗਸੀਕੀ
ਸੁਖਦਾਇ। ਜਲਨੁਬੇਪੁਨਿਖਾਇਇਆਲਾ। ਗਿਰਤੇ
ਗਿਰਬੈਨਿਤਰਜਾਨੈ। ੧੫ ਦੁਹਰਾ। ਜੈਤੋਤਕੀ
ਅਰਜਾਮੋਰਨਕੋਨਦਾਇ। ਦਿਨਾਦੇਇਕਸਟਜਹਿ
ਸਹਜੇਤਨਸੁਖਪਾਇ। ੧੬ ਦੁਪਈ। ਅਨਿਦਸਿ
ਉਤਿਹਬਨਮੈਰੈ। ਆਨਸਚਿਤਮਨਮੈਗੈ। ਅਤਿ
ਬਨਪਿਲਕਬਾਪਰਗਈ। ਮਿਗਨਮੈਬਲਦੇਤਕ
ਗਈ। ਇਕਦਿਨਜਿਘਜਲਪੀਵਨਮਾਯੋ।

ਅਕਸਮਾਨੁ ਬਿਖਰੁ ਗਰਜਾਯੋ ॥ ਜੀਹ ਸੁਨਤ ਨੀਅ ॥ ੮੪ ॥
 ਭੁੰਬਹੁ ਮਾਨੀ ॥ ਅਥਕ ਇਸਤੇ ਪੀਠਿ ਨ ਪਾਨੀ ॥ ਸਬਿਹ
 ਬਲਹੋਇ ਗਿਹ ਅਪਨੇ ਮਾਯੋ ॥ ਆਪਨ ਭੁੰਦਨ ਕਹੂ
 ਲਖਾਯੋ ॥ ੧੩ ॥ **ਦੁਹਰਾ** ॥ ਜਨਹੋਇ ਬੈਠਿਯੋ ਸਦਾ
 ਕਹੈ ਕਾਹੂ ਬਾਨਾ ॥ ਲਖਿਯੋ ਜੇ ਬਕਸ ਧੁਪਿ ਬਲ
 ਕਹੈ ਚੋਦੈ ਚੁੰਕੂਤਾ ॥ ੧੪ ॥ **ਚੁਪਈ** ॥ ਜੇ ਬਕਸੁ ਤਸਿ
 ਘਪਰਧਾਨਾ ॥ ਦੁਇ ਸੁਤ ਤਕਿ ਬੇਧੁ ਪਿਦਾਨਾ ॥ ਦ
 ਮਨ ਕਕਰ ਕਟਦੈ ਨ ਗੁਣੀ ॥ ਸਿੰਘ ਕੀ ਸੇਵਾ ਮਾਹਿਰ
 ਗਈ ॥ ਨਿਕਟੀ ਨ ਬੇਰਹਤੈ ਦੂਰਾ ॥ ਗੁਨ ਬਿਦਿਅ ॥

ਸਭੁ ਮੈ ਭੁਰ ਪੂਰਾ ॥ ਦਮਨਕ ਕਰ ਕਟ ਜੇ ਤੀ ਕੋਹੈ ॥ ਅ
 ਨਿਸਿੰਘ ਬਹੁ ਚਿੰਤੁ ਤਾ ਅੰਹੈ ॥ ਕਰ ਕਟ ਕੋਹੈ ਮਸਟ ਕ
 ਰਿਹੈ ॥ ਅਵਗੁ ਬਿਚਾਰੁ ਨ ਮਨ ਮੈ ਗਹੈ ॥ ੧੯ ॥ ਚੌਰਾ
 ॥ ਇਨ੍ਹ ਮਕੋ ਦੁਖ ਬਹੁ ਦੀਆ ਭੁਜ ਨ ਲੀਨ ਛੀਨ ॥ ਏ
 ਸਕਾਰ ਹਮ ਗਕੀਆ ਅਤ ਹਿਨਿਰ ਦਰ ਕੀਨ ॥ ੨੦ ॥
 ਚੌਪਈ ॥ ਮਨ ਬਚ ਕਰ ਹਮ ਜੇ ਵਾ ਕੋਹੈ ॥ ਸਭੁ ਬਿਧਿ ਕੁ
 ਸਲ ਤਾ ਕੇ ਧਰੈ ॥ ਸੂਖ ਦੇਹਿ ਕੇ ਛਾਡੈ ਤਿਆਗੀ ॥
 ਸੁਖ ਇਹ ਕੇ ਨਿਜ ਮਾਰ ਗਲਾਗ ॥ ਸ੍ਰੀਤ ਪਾਸ ਕਛੁ
 ਦੇਖਿ ਮੇਨਾਹੀ ॥ ਪਵਨ ਜੇ ਪਸਹਿ ਓਸਿਰ ਮਾਹੀ ॥ ਅ

ਮਨ

ਰਧਗਤੁਜੇਆਗਿਆਹੋਈ। ਢੀਲਨਕੀਨੀਕੀਨਿ ੮੫
ਜੇਈਯੋਇਅਧੀਨਰਹੇਇਹਕੋਰੇ। ਯੇਸਟਿਨਿਗਠੇ
ਜਾਸੁਦੇਗੇ। ੨੧ ਯੇਹਗਾ। ਇਤੀਜੇਦਹਰਿਕੀਕਰ
ਤਪਾਵਤੁਸਗਲਿਸੁਖ। ਆਨਖਦੇਹਾਅਧੀਨਤੁਕਥਾ
ਨਓਤਰੈਦੁਖ। ੨੨ ਯੇਪਈ। ਦੁਖਨਕਤਕੋਰਿ
ਤਰਦੇ। ਯੀਗਸੁਨਤੁਸੁਦਨਧਰੇ। ਜੇਦਕਕੋਐਜੋ
ਹਿਕਹੀ। ਜੇਜੇਤੈਅਬਮਨਮੈਗਹੀ। ਗਾਮਜਨਿਤਨ
ਰਹਤੁਸਿਗਾਰੇ। ਅੰਗਥਜਨਧਰਿਗਸੁਦਾਰੇ। ਏ
ਤੋਕਰਨਮਨਸੁਖਠਾਨਿ। ਨਸਿਤਪਗਏਪੂਤਹਜਨਿ।

ਪੁਰਖੁ ਤਕੈ ਲਲਚਾਏ ॥ ਘਰ ਮੈਂ ਹੋਇ ਸੁਤਿ ਰਪਹੁ ਚਾਏ
੨੪ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਜਿਉ ਸੇਵਕ ਸਿਰਾਏ ਹੋ ਕੇ ਪੇਖੇ ਸਿਰਾ
ਅਸਾਨ ॥ ਪਰੈ ਕਾਮ ਜਬ ਸੁਮਿ ਕੋ ਆਏ ਤਿਹ ਕੇ ਕਾਮ
੨੫ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਕਾਮ ਪਰੈ ਜਬ ਤਿਹ ਕੋ ਆਈ ਚੋ
ਦੇ ਤੇ ਸੇ ਬਾਗ ਲਾਈ ॥ ਅਯਾਦ ਯਾ ਤਿਹ ਪੁਰਖੁ ਚਾਏ
ਏ ਕੋ ਮੈਂ ਜਦ ਰਿਦੁ ਹੋ ॥ ਨਰਪਤਿ ਕੇ ਬਾਸਿ ਕਰਿ ਸਰ
ਈ ॥ ਜੇ ਕੋ ਸੇ ਹੋ ਬਾਸਿ ਕਰਾਈ ॥ ਰਾਮ ਭੁਗਤ ਕਰਿ
ਬਹੁ ਆਇ ॥ ਜੇ ਹੀ ਸਗਤਿ ਰਪਾਵਤਾ ਹੀ ॥ ਤੁਝੇ ਸੇਵ
ਰਾਜ ਕੀਜੈ ॥ ਕਾਰਜੁ ਕਰਿ ਕੈ ਜਗ ਜਜੁ ਲੀਜੈ ॥

੨੫) ਦੋਹਰਾ ॥ ਕੀਜੈ ਸੇਵਾ ਰੂਪ ਕੀ ਮਨ ਤਨ ਹਿਤੁ ਚਿ = ੬

ਤੁਲਾਇ ॥ ਕਾਮ ਪਰੇ ਜੇ ਛਾਡਿ ਦੇ ਸੇਵ ਕੁ ਸੇ ਨ ਕਰਾਇ ॥

੨੬) ਚੌਪਈ ॥ ਕਹਿ ਦਮਨਕ ਕਰ ਕਟ ਜੇ ਬਾਤਾ ਕ
ਹੀ ਚੁਤੈ ਸੁ ਸਤਿ ਹੋ ਕੂਤਾ ॥ ਗਜਾ ਦਿਗ ਜਾ ਕਾ ਅਧਿਕ ॥

ਗਾ ਕਹੈ ਜੇ ਈ ਯਹ ਮੰਤ੍ਰ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਜੀਨੈ ਨਹਿ ਮੰਤ੍ਰ ਮੈ
ਆਵੈ ॥ ਕਾਪਿ ਜੈ ਸੇ ਜੇ ਜੀਉ ਗਵਾਵੈ ॥ ਸੁਨਿ ਦਮਨਕ

ਕਹਿ ਕਰੁ ਬਖਾਨਾ ॥ ਕਰ ਕਟ ਕਹੈ ਸੁਨੁ ਸਗਿਆਨਾ ॥

ਮਗਾਧ ਦੇ ਸਧਰ ਮੀ ਬਹੁ ਜਗਾ ॥ ਸੁਰੁ ਦਤ ਕਾਇ ਬਬ

ਸਈ ਤੁਗਾ ॥ ੨੭) ॥ ਕੁਥਾ ਕਾਪਿ ਕੀ ਦਮਨਕ ਕਰ ਕ

ਟੇਜੇ ਕਹਤ ਹੈ। **ਦੁਹਰਾ**। ਮੰਨ੍ਹ ਪਸਾ ਜਨ ਕਾਰੇ ਨਤਿ ਹਮ
 ਨਉ ਪਜੀਆਇ। ਬਾਛੀ ਸੋਆਗੀਆ ਦਈ ਕਾਸਟ
 ਚੀਰੁ ਜਾਇ। **੨੮। ਦੁਪਈ**। ਆਗਯਾ ਲੋਛਾਈ
 ਬਨਗਯੋ। ਤਰਵਰ ਜਾਇਠਾ ਦੁਹਰਾ। ਲਗਯੋ ਜਾਇ
 ਜੇ ਕਾਠ ਬਿਚੀਰਨ। ਕਰਵਤ ਸਿਗ ਕਰੇਤਿ ਹਚੀਰਨ।
 ਕਰੇਬਿ ਦਾਰ ਕੀਲ ਜਾਇ ਦੇਤਾ। ਸਭਾ ਬਿਧਿ ਮਰਕਟ
 ਦੇਖੀ ਨੇਤਾ। ਅਰਧ ਚੀਰੀ ਬਾਛੀ ਉਠਿ ਜਾਇ। ਕਾਪਿ
 ਕੇਹਿ ਰੇਏ ਉਪਜੀਆਇ। ਕਾਲੁ ਨਿਕਟ ਪਹੁੰਚੈ ਜਿਹ
 ਧਾਇ। ਜੁਧਿ ਕੂਲੇ ਮਤਿ ਜਾਇ ਹਿਰਾਇ। **੨੯। ਦੁਹਰਾ**

ਰਾਮਾ ਕਾਸਟਉ ਪਰਥੋਠਿ ਕਪਿ ਦੀਸੀ ਕੀਲਨਿ ਕਾਲ
 ਬਾਨਰਾਮੰ ਰੁਜੁ ਲਟਕਤੇ ਗਏ ਖੰਡ ਮੈ ਛਾਸੁ ॥ ੩੦ ॥
 ਰੋਪਈ ॥ ਤਿਹ ਦੁਖ ਬਾਦਰੇ ਜੀਉ ਦੀਸਾ ਜਾਏ
 ਬਿਨਾ ਕਾਮ ਜੇ ਕੀਸਾ ਤਿਹ ਗਾਹੀਇ ਤਕ ਮਾਨਾਸੁ
 ਨ ਕੇ ਸਿੰਘ ਧਰੇ ਜੋ ਕਾਨਾ ਜਾਕ ਕਾਮ ਜੋਈ ਜੋ ਕਰੇ
 ਅਨ ਚੀਨ ਤਹਿ ਰਦੇ ਹਿਤ ਧਰੇ ॥ ਤਿਸ ਕਾਰ ਕਰੇ ਤਿਹ
 ਸੁਆਮੀ ॥ ਬਹੁ ਗਿਨ ਆਵੈ ਕਾਹੂ ਕਾਮੀ ॥ ਐਸਾ ਜਾਨਿ
 ਨ ਕੀਜੈ ਭਾਈ ॥ ਬੈਠਿ ਰਹੇ ਨਿਜੁ ਪਰਮੈ ਜਾਈ ॥ ੩੧ ॥
 ਜੋਰਨਾ ॥ ਕਰਕਟ ਕਰੈ ਸੁਨਾਇ ਜੋ ਆਪਿ ਕਾਰੀਆ

ਉਤ੍ਰਿ॥ ਅਪਨੀ ਪਤਿਗਵਾਇ ਕਰੇ ਬਾਤੁ ਜੋ ਅਵਰ ਕੀ
 ३३॥ ਚੁਪਈ॥ ਕਰਕਟ ਕਹੈ ਜੁਨਿ ਬੀਰ ਕੁਲੀਨਾ॥
 ਦੂਰ ਰਹਤੁ ਐਹੈ ਪਰਬੀਨਾ॥ ਤਕੋ ਜਹ ਜਾ ਮਨ ਹਿਨ ਕ
 ਹੈ॥ ਲਾਭੁ ਹਾਨ ਜਤੁ ਮਨ ਮੈ ਧਰੈ॥ ਚੁਪ ਕਰਿ ਰਹੈ ਕਹੈ ਮ
 ਤਿਹੀਨਾ॥ ਕਹਿਨ ਸਕੈ ਤਿਹ ਕਾਇਰ ਚੀਨਾ॥ ਨਿਰੋਭੁ
 ਰੇਇ ਜਾਇ ਪ੍ਰਭੁ ਕਹੈ॥ ਬੁਧਿ ਬਲ ਕੁਲ ਕਛੁ ਜੇ ਸੇ
 ਅਹੈ॥ ਜੇਕਦਾ ਚਪ੍ਰਭੁ ਰੋਸਹਿ ਭੁਰੈ॥ ਜਿ ਕਾ ਕਛੁ ਨ ਜੀ
 ਅਮੈ ਧਰੈ॥ ३३॥ ਦੁਹਰਾ॥ ਕਹੈ ਢੀਠੈ ਇੰਜ ਗ
 ਲ ਕੀ ਜੇ ਕਛੁ ਹੋਵਤ ਜਾਨਾ॥ ਨਿਚੀ ਪਦਵੀ ਜੇ ਅਹੈ

ਉਚੇਹੋਇਨਿਦਾਨਾ॥ ਕੁਛਾਚੋਪਈ॥ ਇਨਜੁਨਿ
 ਬੈਠੇਹੋਦਮਨਕਰਾਇ॥ ਐਤੋਸੋਅਬਕਹਤਜੁਨਾਇ
 ਤੇਕਹਹੀਹਿਤਪ੍ਰੀਤਹਿਜਾਨਾ॥ ਜੇਇਹੋਤੋਕਉਗੁਪ
 ਪਸਮਾਨਾ॥ ਸੁਆਮਕਾਜਉਨਿਕਹਿਜੁਜੁਨਾਯੋ॥
 ਠਾਕੁਰਤਾਕਾਜੀਉਗਏਯੋ॥ ਬੀਸਤਰਕਹਿਯੋ
 ਦਮਨਕਪੀਆ॥ ਕੋਸੇਗਯੋਗੁਪਪਕਾਜੀਉ॥ ਦ
 ਮਨਕਕੋਹੋਬੀਰਜੁਨਲੀਜੋ॥ ਜਾਤੇਚਿਤੁਤੁਮਾਗਰੀ
 ਜੋ॥ ੨੫॥ ਕੁਬਾਗੁਪਪਕੀਦਮਨਕਕਰਕਟਸਿ
 ਉਕਹਤੋਯੋ॥ ਜੋਗਠਾ॥ ਕਰਪੁਰਬਟਕੋਸਮਬ

ਜੇਬ ਨਾਰਜ ਨਗਰ ਮੈਂ। ਰਹੈ ਜੁ ਤਾ ਕੇ ਬਾਮ ਏ ਕਜੁਆ
 ਦੂਜੇ ਗਯਾ। **੨੬) ਜੋਧੀ**। ਰਜ ਕਥੇ ਰੁਪ ਨਵੇ ਤੋ
 ਆਹਿ। ਤਿਹ ਕੀ ਨਾ ਆਪ ਨ ਧੀ ਵਾਹੁ। ਨਈ ਗੁਮ
 ਜੇ ਪਰ ਲੈ ਆਯਾ। ਤਿਹ ਜਿਹ ਸੇਇਆ ਆਨ ਦੂਪ
 ਇਆ। ਤੁਜ ਕਰ ਲਾਗੇ ਤਿਹ ਪਰ ਆਇ। ਲਛਮੀ
 ਤਾ ਕੀ ਲੈ ਨਹਿ ਗਇ। ਗੁਪ ਪਕੂ ਕਰ ਦੇਉ ਜਾਗੇ।
 ਦੇਖਿ ਕਹੈ ਚਰੈ ਲਾਗੇ। ਗਰਧ ਪਕਰੈ ਜੁ ਆਨ ਜ
 ਮਝਇ। ਬੋਲਿ ਜਬ ਦੁਨਿ ਜਪੁ ਭੁਯ ਜਗਾਇ। **੩**
੭) ਜੋਰਠਾ। ਕੂਕਰ ਕਰੈ ਧੀ ਚਾਰ ਜੁ ਨਰੇ ਗਰਧ ਕਮ

ਤੇਤੋਂ ਅਮਰਾਇਹ ਬਿਦਗਰ ਜਾਗਤੋਂ ਹੈ ਨਿਜਾ ਸਕਲ ੮੯
 ੨੮) ਚੁਪਈ ॥ ਰਜ ਕਸੇ ਵ ਮੈ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਕੀਨੀ ॥
 ਪੈ ਇਨ ਮੇਰੀ ਤਨ ਕਨ ਚੀਨੀ ॥ ਰਛੁ ਕਰੀ ਪਰ ਕੀ ਬਹੁ
 ਭਾਇ ॥ ਸੁਖ ਸੇਵ ਤਤ ਕੇ ਨਿਸ ਜਾਇ ॥ ਭੋਜਨ ਦੇ ਤਨ
 ਮੇ ਕਉ ਚਾਹਿ ॥ ਭੋਇ ਨੁ ਸੇਵ ਕੁਪਾਲ ਤਨ ਹਿ ॥ ਗੁਪ
 ਪ ਕਰੇ ਸੁਨ ਕੁ ਕਰਨਾ ॥ ਅੰਗੇ ਨ ਸੇਵ ਕੁ ਜਬ ਹੋਇ ਕ०
 ਮਾ ਜੇ ਕਹਿ ਸੁਨਿ ਮਤਿ ਮੰਦੁ ॥ ਇਆਨਾ ਦੇ ਨ ਕਾਮ ਪਰਿ
 ਸੁਆਮਨ ਜਾਨਾ ॥ ੨੯) ਚੁਪਈ ॥ ਕਾਮ ਪਰੇ ਮਾਗੋ ਨੀ
 ਚੀਤੇ ਪਕੁ ਦੈ ॥ ਸੁਨਿ ਰੇ ਗਏ ਗਏ ਤੈ ਸੇਵ ਕ ਕਿ

ਹਦਿਨਲੇ॥ ੪੦॥ ਚੋਪਈ॥ ਕਾਮਪਰੇਜਬਗਨੇ
 ਆਇ॥ ਪੁਤ੍ਰਹੋਇਗੁਰਮਹਿਪ੍ਰਗਟਾਇ॥ ਤੀਰਥਪ
 ਰਜੇਜਾਇਨਿਗਣ॥ ਪੁਰਬੀਲਗੋਜੇਦੀਜੈਦਾਨੁ॥
 ਮੰਗਲਚਾਰਅਨਿਦੁਬਧਾਵਾ॥ ਦੀਜੈਬੋਗਬਿਲ
 ਮਨਹਲਾਵਾ॥ ਇਤ੍ਰਿਠੋਰਧਨੁਸਿਗਹੁਕਰੈ॥ ਜੇਰੇਨਕ
 ਨੁਅਪਜਜੁਭਰੈ॥ ਧੋਬੀਸੁਧਿਹਮਲੇਇਨਕ
 ਬਹੁ॥ ਪਰੈਕਾਮਫੁਨਬੀਤੇਜਬਹੁ॥ ੪੧॥ ਦੁਹਰ
 ਇਹਕਾਰਨਮੈਰੁਪਕਰੀਜੁਨਿਗਾਧਰੇਪਰਿਕਾਨਿ॥
 ਰੋਸਭੁਗਜੈਉਠਿਚਲਜਮੈਕਹਿਰੇਚਿਤਜਾਨੁ॥ ੪

੨॥ **ਚੁਪਈ॥** ਇਹ ਕਹੇਗਾ ਪਉਠਿ ਸਾਯੋ॥ ੨੦
 ਨਿਕਟਿ ਜਾਇ ਨਿਸਬਦੁ ਸੁਨਾਯੋ॥ ਰਜਕਰੁ
 ਰੇਤਾ ਸੀਦਮ ਤਫ਼ਾਗਾ॥ ਉਠੈ ਤਰਿ ਦੈ ਨ ਕਛੁ ਬਿਚ
 ਗਾ॥ ਲੀਆ ਲਥੇ ਦਾ ਕੀਸੀ ਕੂਟਾ॥ ਗਏ ਪ੍ਰਾਨ ਗਏ
 ਕੇ ਕੂਟਾ॥ ਬਹੁਰ ਸੇਇ ਰਹਿ ਓਪੁ ਨਿਜੈ ਸੇ॥ ਪਰ
 ਕੀ ਸੁਧਿ ਨ ਕਰੀ ਤਬ ਤੈ ਸੇ॥ ਤਿਉ ਹੀ ਤੁਮ ਗਹਿ
 ਵਿਸਕਾਰੁ॥ ੫੨੫ ਸਿਗੁ ਮਨਿ ਮਾਰਿ ਧੀ ਚਾਰਾ॥
 ੪ **੩॥ ਵੇਰਗਾ॥** ਜੁਨਿ ਬੋਲੈ ਕਰਕਟ ਤਥੈ
 ਭੁਲੀ ਕਹੀ ਤੁਮ ਕੂਟਾ॥ ਗਾਧਾ ਮੁਗਾ ਸੁਗਾ ਫਾਰਾ॥

ਬਾਕਹਿ ਜਾਨੀ ਨਹੀ ਬਾਤੁ॥ ੪੪॥ ਚੋਪਈ॥ ਗਜਦ
 ਆਰੇ ਅੰਧੇ ਸੇਨਹੀ॥ ਜੋ ਸੇਤੈ ਗੁਪਤ ਕੀ ਕਹੀ॥ ਜਮਿ
 ਆਇ ਬਿਨਿਕਟ ਤਬ ਜਾਇ॥ ਮਿਜਟ ਬਚਨ ਕਹਿ
 ਮਤਿ ਉਪਜਾਇ॥ ਸੁਨਿ ਕੋਠਾ ਕਰਮਨ ਮੈ ਧਰੈ॥ ਫਿ
 ਗਬੈ ਫੁਰੈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੈ॥ ਕਰੈ ਜੁਦਮਨ ਕਰਕਟ ਪ
 ਹੀ॥ ਏਤੈ ਹਮੇ ਪ੍ਰਯੋਜਨ ਨਾਹੀ॥ ਹਮੇ ਸਿੰਘ ਅਸਿ
 ਕਾਰਨ ਕੀਨੇ॥ ਜਾਤੈ ਤੈ ਮਨ ਕਹਿ ਬੇਕੀਨੇ॥ ੪੫॥ ਚੋ
 ਪਈ॥ ਹਮੇ ਸਿੰਘ ਕਹਿ ਛਾਡਿ ਜੋ ਬਨ ਮੈ ਨਿਤ ਫਿਰ
 ਏ॥ ਜਗ ਪਾਛੈ ਕਛੁ ਕਛੁ ਮਮੋਰਿ ਸੁਨਵਹੁ॥ ਅਭਿ ੯

੪੬॥ ਚੁਪਈ॥ ਜੇਹੈ ਹਮ ਈਹ ਅਧਿਕਾਰ ਕਰਹਿ
 ਤਹ ਬਿਨੁ ਪੁਛੇ ਜਾਨਾ ਅਵਰ ਬਾਤ ਕਹਿ ਕੇ ਕਹੈ॥
 ਯਾਮੇ ਕਛੁ ਆਦਰੁ ਨਹਿ ਲੇਹੈ॥ ਬੇਠਿ ਰਹੈ ਅਖਨੇ
 ਪਰਮਾਹੀ॥ ਜੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਤੇ ਬੀ ਕਹਾਹੀ॥ ਹਮੇ ਹੋ ਕ
 ਖੀ ਭੁਜਨ ਕੇਰੇ॥ ਜੇ ਪਾਵਤੈ ਜਾਨੁ ਜਦੇਰੇ॥ ਬਹੁਤੁ ਲੇ
 ਭੁ ਕਹਿ ਕੇ ਕੀਜੈ॥ ਨਿਜ ਚਿਤੁ ਹੋਇ ਜੁਠਿ ਦਰਭਗੀ ਜੈ
 ੪੭॥ ਚੁਪਈ॥ ਜੁਠਾ ਭੁਜਨੁ ਬਹੁਤੈ ਜਿਹ ਤੇ ਪਾਹਿ
 ਅਪਾਇ॥ ਅਵਰੁ ਹਮੇ ਕੋਚਾਹੀ ਵੇ ਕਹਾ ਕਰਹੁਗੇ
 ਨਾਇ॥ ੪੮॥ ਚੁਪਈ॥ ਤਬ ਕਰ ਕਟ ਮਨ ਰੋਜ

ਰਿਗੇਯੋ ਕ੍ਰੋਧਵਿਤਰੁਯਾਸੈਕੇਯੋ। ਸੇਵਾਰਾਜਾਯਾ
 ਨਕਾਰਨਾ। ਅਮਿਤਕ੍ਰੁਤਕੇਕਾਜਸਦਾਰਨਾ। ਸਤ੍ਰਦੇਖਿ
 ਸਭਿਯੋਭ੍ਰਿਮੀਨੋ। ਅਮਲਿਪਰਦਾਰਹਿਕ੍ਰੀਨਾਭੀਨਾ। ਅ
 ਪਨਰਿਦਰੁਰਤਸਭਕੇਈ। ਜਲਬਲਸਿਸਟਿ
 ਜਗਤਜੋਈ। ਗਨੀਏਸੋਕੇਜਗਮੈਆਪਾ। ਜਿਹ
 ਕੇਸਿਗਧਰੁਤਨਜੁਖਪਾਯਾ। ੪੯੧ ਜੋਰਨਾ। ਜੀਬੇ
 ਤਾਕੇਜਲਿਜਾਹਿਸਿਗਧਰੁਜੁਖਕਰਹਿ। ਜਿਨਗਸਿ
 ਘਜਮਾਨਕਹੀ। ਅਤਜਗਮੈਤਾਸਕੇ। ੪੯੨ ਰੁਪ
 ਈ। ਸਫਲਜਨਮਤਾਹੁਕੇਕੇਯੋ। ਜਾਕੇਸਿਗਧਰੁ

ਤਨਰਰੋਯੋ॥ ਗੁਣੀਬਿਧਮੀਤੁਦਿਜਗਾਇ॥ ਚਾਕਰ ੮੨
ਚੇਰਾਹਿਤੁਕਰਾਇ॥ ਏਕਪੁਰਖਜਗਾਐਸੇਕੁਏ॥
ਜਸੁਜਗਾਛੁਡਿਸ੍ਵਰਗਹਿਗਾਇ॥ ਏਕਪੁਰਖਐਸੇ
ਸੀਜਾਗਾ॥ ਕੀਰਤਿਜਿਨਕੀਅਪਰਾਅਪਾਰਾ॥ ਏਕਪੁ
ਰਖਕਹੀਏਜਗਾਮਾਹੀ॥ ਕੋਟਿਲਾਖਜਿਨਕੇਸਿਗਾਖ
ਹੀ॥ ੫੧॥ ਚੌਹਰਾ॥ ਤਿਨਪੁਰਖਸਮਚਿਤੁਪਰਿ
ਸੁਨਿਲੇਦਮਨਕਮੀਤਾ॥ ਭੁਜਨਪਾਰਿਕਿਆਗੀਰਿ
ਪਰੇਅਤੁਹੀਕਿਰਪਨਚੀਤਾ॥ ੫੨॥ ਚੌਪਈ॥ ਜੀਵ
ਨਕਿਰਪਨਕਛੂਨਐ॥ ਦਾਸਭਾਇਜਗਾਭੀਤਰ

ਰੋਹੇ ॥ ਆਪਨ ਚਿਦਰੇਣੀ ਪੁਨਿ ਭੁਰਤਾ ॥ ਬੀਤੈ ਨਿਸਾਇ
ਨ ਜੇਵਾ ਕਰਤਾ ॥ ਜੀਏ ਕੋ ਫੁਲ ਤਿਨ ਕਛੁ ਨ ਹਿ ॥ ਜੇਤੇ
ਪਸੁ ਤਾਤੇ ਭੁਲਾ ਆਹਿ ॥ ਬਾਇਸ ਜੈ ਸੇ ਬਿੰਸ ਟਾਪਾਇ ॥
ਕਿਰਪਾ ਨਹੈ ਤਿਹ ਤੇ ਅਧਿਕਾਇ ॥ ਕੁਕਰਗਾ ਰੂਬੇ ਬਰੋਪ
ਦੈ ॥ ਅਨਦਮਾਨ ਬਹੁ ਰੁਚੈ ਖਾਵੈ ॥ ੫੨ ॥ ਚੌਹਰਾ ॥
ਦੇਖ ਤੇ ਕੋ ਨਰ ਏਕ ਸੇ ਚਿਤ ਮੈਗਾ ਪੁਸੁ ਜਾਨਾ ॥ ਦੈ ਕਹੀ
ਅਤੁਹੈ ਸਿੰਘ ਜਮ ਦੈ ਜਮ ਬਾਇਸ ਸੁਨਾ ॥ ੫੩ ॥
ਚੌਪਈ ॥ ਧੀਰ ਜਵਾਨ ਪੁਰਖ ਜੋ ਆਆ ॥ ਧੀਰ ਜਜ
ਮਾਤਿ ਨ ਜਗਾ ਫੁਲੁ ਪਾਆ ॥ ਜਿਵ ਕਸਬੈ ਨ ਏਕ ਜਮਾ

ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਕਾਰਿ ਤਿਸੈ ਕੇ ਜਾਨਾਏ ਕਰਕਤ ਨਾਕੁਰ ੨੩
 ਕੇਹਰੂਆ ॥ ਇਕ ਸੇਵਕ ਤੇ ਹੋਇ ਪੁਰਗਰੂਆ ॥ ਸੇਵਕ
 ਹਰੂਆ ਸੁਅਨਜਮਾਨਾ ॥ ਇਕ ਲਛਮੀ ਤੇ ਲੇਹੁ ਪੰਛ
 ਨਾਮੁ ਜਨਮੁ ਕਾਜੇ ਕੋਈ ਦੇਇ ॥ ਪੁਛੁ ਹਲਾਇ ਦੀ
 ਨਹੋਇ ਲੇਇ ॥ ੫ ॥ ਘਾਇ ਹਰਾ ॥ ਪਿਥਵੀ ਪਰਲੇ
 ਏਪਗਾਆਨ ਜਠਗਦਿਖਾਇ ॥ ਅਬ ਲਛਮੀ ਸੁਨਿ
 ਹਸਤਿ ਕੇ ਗਰੁਏ ਸੇਵਕ ਕੁਇ ॥ ੫ ॥ ਚੋਪਈ ॥
 ਖੀਰਖਾਨਿ ਕੋਈ ਪਰਈਆਨ ॥ ਚਿਤੈ ਤੈ ਤਾਹਿ ਧੀਰ
 ਬਹੁਆਨ ॥ ਜਬੈ ਕਰਹਿ ਬਹੁਤ ਮਨਹਾਰਾ ਤਬਹ

ਸਤੀਤਿਹਕੋਰੋਅਗਾਹ। ਧੀਰਜਵਾਪਤਿਸਟਾਦਿ
 ਤਾ। ਗੀਆਨਪਗਕ੍ਰਮਮਨਤਨਜਿਤਾ। ਜੀਬੋਇਹ
 ਕੋਉਤਮਜਾਨਾ। ਅਵਰੁਜੀਵਨੇਮਿਥਆਮਨਾ। ਬਾ
 ਇਜਬਹੁਜੀਵਤਸਿਜਾਗ। ਜਬਕਬਜੋਠਕਰਤਅ
 ਗਗ। ੫੭। ਦੋਹਰਾ। ਕਹਿਬੇਜੁਨਤੇਕੇਜਮੇਰੇਹੋ
 ਇਜੇਘੁੰਨਾ। ਪੰਡਿਤਗੀਆਨੀਇਉਕੋਹੋਤਾਕੀਮ
 ਤਿਹੋਜੀਨਾ। ੫੮। ਚੌਪਈ। ਉਦਰਕੁਰਨਇਛਾਤਿ
 ਹਮਾਰਿ। ਜਿਹਪਾਟਿਮੈਲਛਾਨਏਅਹਿ। ਪਸੁਬ
 ਗਬਰਤਕੇਜਾਨ। ਜਾਕੇਨਹਨਕੋਈਸਿਆਨਾਜੁ

ਨਿਦਮਨਕਸਤਥਾਤੈਕਹੈ॥ ਕਵਨਨਮਿਤਥਾਦਇ
 ਤੇਅਹੈ॥ ਤੈਥਿਤਕੋਗਹਤਥਾਨਾ॥ ਜੇਨਹਦੇਖਤਤੇ
 ਰਾਮਾਨਾ॥ ਕਰਕਟਬੋਲਯੋਕੁਤਸੁਨਾਇ॥ ਉਦਮ
 ਕੀਇਸਭੁਕਛੁਪਾਇ॥ ੫੬॥ **ਵੇਰਗਾ॥ ਮੈਅਥਾ**
 ਉਦਮਕਰਤੈਤੈਮੁਹਿਹੋਹੁਜਹਾਇ॥ ਧੀਰੇਧੀਰੇ
 ਹੋਇਸਭੁਜੈਸੇਜਿਲਕੇਭਾਇ॥ ੬੦॥ **ਚੋਪਈ॥**
 ਉਚੀਬਾਹਰਜਿਲਾਚਨਾਈਐ॥ ਬਹੁਤਜਤਾ
 ਕਰਤਹਲੇਜਾਈਐ॥ ਉਚੇਤੇਜੇਚਹੈਉਤਾਗੈ॥ ਏ
 ਕਬੇਰਧਰਨਿਪਰਿਗ੍ਰਹੈ॥ ਕੁਆਖਦਤਨੀਚੇਜਾ

ਇ। ਅੰਤੁਜਾ ਜਤਉ ਚਪ ਲਇ। ਨੀਚ ਕ੍ਰਮ ਤੇ ਧਰ
ਪਰਪਰੇ। ਉਦੇ ਕਰਸਨ ਉਚੇ ਚੌਕੇ। ਲਘ ਲਗਤੋਰ
ਪਾਰ ਬਜਾਇ। ਕ੍ਰਮ ਨੀਚ ਨਹਿ ਕਬਹੂੰ ਕਰਾਇ। ੬੧।

ਦੁਹਰਾ। ਕ੍ਰਮ ਕ੍ਰਮ ਗੁਨ ਤੇ ਪੁਰਖ ਉਚੇ ਪਦ ਵੀ ਪਾਇ।
ਨੀਚ ਕ੍ਰਮ ਐ ਗਨ ਅਹੈ ਇਕੋ ਤੇ ਗਿਰਿ ਜਾਇ। ੬੨।

ਚੌਪਈ। ਦਮਨਕ ਕਹਿ ਕਰ ਕਟ ਸੁਨਿ ਗਈ। ਕਵਨ
ਜੁਗਤਿ ਮਨ ਮਹਿ ਉਪਾਈ। ਮਾਇਯੋ ਕਵਨ ਚਿਤ ਉ
ਪਦੇ ਸੁ। ਮਲਨ ਜੀਆ ਜਿਹ ਲਖਿ ਓਨ ਰੇਸ। ਕਰਕ
ਟ ਕਹੈ ਬੁਧ ਬਲ ਜਾਨਯਾ। ਸਿੰਘ ਕਹੈ ਤੇ ਭੋਜੀ ਅ

ਮਾਨਾ। ਲਖਤੁ ਸਕਲ ਕਹੁ ਧਾਤੁ ਭਿਧਾਗਾ ਹੋ ਜੋ ਜੋ ੨੫
ਲਖਨਪੁਕਾਰਾ। ਪੰਨ੍ਹ ਨੂਜੇ ਜੁੰਨ ਨ ਕੋ ਪੈਖੈ। ਗੁਨ ਅਵ
ਗੁਨ ਸਕੁ ਹਿਰਦੈ ਲੇਖੈ॥ ੬੩॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਬਿਨੁ ਬੈ
ਲੇ ਸਕੁ ਕਛੁ ਲਖੈ ਜੋ ਪਰਜੀ ਅਮਾਰੀ। ਜਿਹ ਪ
ਟਿ ਮੈ ਜੀ ਸੁਖ ਤਿਹੈ ਪ੍ਰਿਤ ਤੇ ਈ ਕਹਾਇ॥ ੬੪॥ ਦੋ
ਹਰਾ॥ ਬੈਠਿਐ ਸਿੰਘ ਨਾਸ ਬਹੁ ਖਾਇ। ਅਤਿ ਅ
ਸਕਤ ਰਹਿਐ ਮੁਰ ਬਾਇ॥ ਬਿਨੁ ਤੀਕਰਿ ਹੋ ਨਿਕਟ
ਹਿ ਜਾਇ। ਜੋ ਸੇ ਸੁਖੀ ਕੇ ਮਨ ਭਾਇ॥ ਸਮੇ ਸਜ
ਗਤ ਬਚਨ ਕਹੀ॥ ਤਾ ਕੋ ਕੁਰਮ ਬਚ

ਭਾਜੇ ਕਬਹੂੰ ਲੀਏ ਕੋ ਧਰਿ ਕੋਹੇ। ਪੁਰਤਾ ਕੋ ਕਛੋਰੇ
ਸੁਨ ਗੋਹੇ। ਦਮਨ ਕ ਕਹਿ ਕਰ ਕਟ ਸੇ ਧਾਤਾ। ਕੋਹੇ ਤੋਹਿ
ਜੁਨਿ ਲੀ ਜੋ ਕੁਤਾ। ੬੫ ॥ ਆਦਿ ਹਰਾ। ਰੂਪ ਨ ਕੀ ਸੇਵਾ
ਕਠਨ ਕੋਰੇ ਜੁ ਚਾਤੁ ਰਹੇਇ। ਜੁਗਤ ਅਜੁਗਤ ਪਰੁ
ਨ ਵੀ। ਕੁਓ ਦਾਓ ਪੁਨਿ ਜੇਇ। ੬੬ ॥ ਚੋਪਈ। ਬਿ
ਨਾ ਬੁਲਾਏ ਨਿਪ ਪੈ ਜਾਇ। ਬਿਨ ਪੁਛੇ ਤੇ ਬਚਨ ਕਰਾ
ਇ। ਰੂਪ ਤੋ ਕਯਹੈ ਨ ਸੁ ਕੁਇ। ਅਤਿ ਅਪਮਾਨ
ਤੇ ਰਹਿ ਜਾਇ। ਕਰ ਕਟ ਬੋਲੇ ਮਨ ਦੀ ਚਾਗ। ਨਿ
ਪ ਸੇਵਾ ਕੋ ਜੇ ਪ੍ਰਕਾਰਾ। ਤੇ ਸੁਭ ਮੋ ਕੋ ਨਿਕੇ ਆਵੈ।

ਬਸਕਰਗਜਾਤਿਹਤੇਪਾਏ। ਜੇਦਕਬੁਧਦਾਨ ੬੬
ਜੇਦੇਦਾ। ਜੇਸੇਸਮੇਕਰੇਪੁਨਿਜੇਈ॥ ੬੭॥ ਜੇਗੁਗਾ॥
ਕੀਅਤਜਹਿਸੁਗੁਠਿਸਦਾਗੁਰਹਈਏਕਜੇ।
ਚਾਤੁਰਜੇਈਕਗਠਿਜੇਸੇਦੇਖੇਜੇਕਰੇ॥ ੬੮॥ ਜੇਪ
ਈ॥ ਜੇਚਾਕਰਕਹਿਏਬੁਧਦਾਨ। ਸਮਾਮਜਮਾ
ਤਿਹਲੇਤਪਛਾਣਾ। ਦੇਸੀਘਾਤਤਿਹਕਾਲਾ। ਤੁਸ
ਟਮਾਨੇਦੈਰੁਪਾਲਾ। ਪੁਰੁਕਬਸਕਰਸਕੇਨਕੇਇ।
ਜਬਾਸਕਤਕਛੁਹੇਤਿਹੇਇ। ਬੇਗਮਾਗੇਪੀਰ
ਜਗੇਹੇ॥ ਨਿਜਦਿਨਸੇਦਾਮੈਨਿਰਬੇਹੇ। ਲਾਗ

ਪ੍ਰਭੂਤਿਹ ਸਿਗਫਿਗਇ॥ ਜਿਉ ਪਰਛਾਹੀਤ ਨਿਸ
ਹੀਜਾਇ॥ ੬੬॥ ਚੋਰਗਾ॥ ਏਠ ਛਾਨ ਪ੍ਰਭੂ ਬਸਿਕ
ਰਨ ਕੇਤੇ ਮੈ ਕਹੈ ਸੁਨਾਇ॥ ਅਵਰ ਕਹੈ ਜੋ ਕ੍ਰਾਤੀਤਿ
ਗਰ ਬੁਲਾਏ ਜਾਇ॥ ੭੦॥ ਚੋਪਈ॥ ਕਹਤਾ ਸਤ
ਬਚਨ ਤ੍ਰਿਕ੍ਰੁਤਾ॥ ਸੇਵਕ ਚਹੈ ਪ੍ਰਭੂ ਕੁਜਗਤਾ॥ ਜੇ
ਦਾ ਜੇ ਨਿਸ ਬਾਸਰ ਕਹੈ॥ ਉਤ ਮਤਾ ਕੋ ਜਗਾ ਮੈ ਰਹੈ
ਭਲਾ ਕਛੁ ਠਾਕੁਰ ਜਿਹ ਹੋਈ॥ ਬਿਗਰ ਬੁਲਾਏ
ਕਹੀਏ ਸੋਈ॥ ਤਿਹ ਕਪੂਤ ਨਿਜ ਚੈ ਕਰਿ ਜਾਨਿ॥
ਕਹੈ ਨ ਜਾਇ ਤਾਜੁ ਜੀਅ ਮਾਨਿ॥ ਕਹਤ ਸਿਆਨੇ

ਇਹ ਪਰਬਾਇ। ਤੁਸਉ ਜੀਰਨ ਅੰਨੁ ਨ ਖਾਇ॥ ੬੭
 ੭੧॥ **ਦੋਹਰਾ॥** ਨਿਤ ਸੇਵਾ ਹਿਤ ਸੇ ਕਰੇ ਅਰੁ ਗੁਨ ਕੇ
 ਈਨ ਹਿ। ਜੇਵਾ ਕੇ ਹਿਤੁ ਜਾਨਿ ਕੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਤਿਹ ਮ॥
 ਹਿ॥ ੭੨॥ **ਦੋਹਰਾ॥** ਗਜਾਨਿਆ ਲਤਾ ਜੇ ਅਰੇ
 ਇਨ ਕੇ ਨਿਕਟ ਜੋ ਕਈ ਰਹੈ। ਕਰੇ ਅਭਿਗਨ ਪੁਨ
 ਤਿਹ ਜਾਇ॥ ਤਹਿ ਬਧੇ ਕੁਨ ਕਈ ਕਰਾਇ॥ ਤਬ
 ਦਮਨ ਕੇ ਨੇਕ ਹੀ ਸੁਨਾਇ। ਕਰੇ ਕਹਾ ਸਿੰਘ ਪੈ ਜਾਇ॥
 ਕਰ ਕਟ ਕਰੈ ਮੈ ਜਾਇ ਨਿਗਹੈ। ਜੇ ਜੇਹੈ ਇਤੈ ਸੇ ਉ
 ਚਾਰੇ ਹੋਇ ਪੁਜਿ ਨ ਕਰੈ ਤਬ ਧਾਤਾ ਅਪੁਜਿ ਨ ਤਾ ਸੇ

ਨਕਧਾਤਾ॥ ੧੫॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਅਪ੍ਰਸੰਨਾ ਅਪ੍ਰਸੰਨਪੁਰ
 ਕੋ ਜੇ ਲਾਖ ਯੋਜਾਇ॥ ਦਮ ਨਕ ਕਰ ਕਟ ਸੈ ਕਹੈ ਮੇਰੇ
 ਹੁਬਤਾਇ॥ ੧੬॥ ਚੁਪਈ॥ ਸੁਨਿ ਦਮ ਨਕ ਤੁਹਿ ਕਹੈ
 ਸੁਨਾਇ॥ ਰੂਪ ਪ੍ਰਸੰਨ ਲਾਖੇ ਇਹ ਭੁਇ॥ ਦੋਖਿ ਦੂਰ
 ਤਿਆ ਦਰੇਦੁਇ॥ ਕਹੀ ਬਾਤ ਜੇਈ ਸੁਨਿ ਲੇਇ॥ ਪ
 ਛੇਤਾ ਕੀ ਉਜਤਤ ਕਰੈ॥ ਹਿਤੁ ਜਾਨਿ ਤਿਹ ਮਨ ਮੈ ਥ
 ਰੈ॥ ਐ ਗਨਤਾ ਕੇ ਰਿਦੈ ਨ ਸੀਭਾਰੈ॥ ਸਗੁ ਮਾਹਿਤਿ
 ਗੁਨ ਉਚਾਰੈ॥ ਬਾਤ ਵਿਕਿਤ ਤਾਹਿ ਜੋ ਕਰੈ॥ ਸੁਰੁਮ
 ਸੁਰੁਹਿ ਕੈ ਬਾਦਹਿ ਭਰੈ॥ ੧੭॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਇਹ ਬਿ

ਥੇ ਜਾਨੀ ਪਰਤ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਪ੍ਰਭੂ ਆਹਿ। ਉਲਟੀ ਗਿ ੯੮
ਤਨੁ ਸਭੁ ਕਰੈ ਅਪ੍ਰਸੰਨ ਜੋ ਚਾਹਿ॥ ੭੬॥ **ਦੋਹਰਾ**
ਜਬ ਦੇ ਬੈਕੋ ਸਮਾਜੁ ਹੋਈ॥ ਆਜੁ ਕਾਲਿ ਕਹਿ ਪੈਏ
ਜੋਈ॥ ਲਾਭੁ ਹੋਇ ਸੁਕਰ ਨ ਦੇਈ॥ ਆਸ ਬਧਾਵੈ
ਸਭੁ ਕਛੁ ਲੋਈ॥ ਕਹੈ ਜੋਈ ਜਿਹ ਤੋਹੋਇ ਜਾਨਿ॥ ਅ
ਪ੍ਰਸੰਨ ਠਾਕਰ ਯੈ ਜਾਨਿ॥ ਇਨ ਬਾਤ ਨ ਤੇ ਲਾਭਿ ਓਜਾ
ਇ॥ ਕਾਰਿ ਹੋ ਬਾਜਿ ਬੁਧਿ ਸੋ ਮਿਗਰਾਈ॥ ਕਰੇ ਬਿਚ
ਰੁ ਜੋਈ ਮਨ ਮਾਹੀ॥ ਹੋਇ ਪਤਿ ਜਟਾ ਮਿਗ ਪਤਿ ਪਾਹੀ॥
੭੭॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਏ ਬਾਤੈ ਦਮਨ ਕ ਸੁਨਤ ਕੀ ਓਹ

ਰਖਾਥਿਕਾਇ। ਸਮਾਦੇਖਿ ਕੀਜੈ ਸਕਲ ਕਹੈ
ਜੁਯੈ ਸਮਝਾਇ। ੧੮॥ ਚੁਪਈ॥ ਸਮਾਦੇਖਿ ਕੇ
ਕਰੈ ਜੁਧਾਤਾ। ਉਤਮ ਸਰੁ ਕੋ ਜੋਈ ਲਗਾਤਾ। ਸਮਾ
ਨਹਿ ਅਰੁ ਕਹੈ ਜੁਆਇ। ਬ੍ਰਹਮ ਪਤ ਕਹਿਅਪ
ਮਾਨਹਿ ਪਾਇ। ਸਮਾਦੇਖਿ ਸਰੁ ਕਰਹੁ ਜੁਕਾਰਜਾ
ਕਹੈ ਜੋਇਆ ਸਮਾ ਅਰੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਚਾਰਜਾ। ਕਰਕਟ ਕ
ਹਿ ਜਿਨ ਜੀਅ ਰਹਾਇ। ਨੀਕੇ ਜਾਨਤ ਮੈ ਸਰੁ ਰੁ
ਇ। ਗਾਜ ਨੀਤੁ ਜੋਆਹਿ ਧਿ ਚਾਹਾ। ਗਾਖੀ ਸਰੁ ਮੈ
ਹਿਰਦੇਸਾਹ। ੧੯॥ ਚੁਪਈ॥ ਬੀਨੈ ਸਮਾ ਜੁਕ

ਹਨ ਕਹਿ ਰਹੈ ਸਿਕ ਨ ਲਾਇ ॥ ਇਤੀ ਠਹਰਾਓ ॥
 ਕਾਮ ਕੋ ਬਿਨੁ ਧੁਲੈ ਕਹਿ ਜਾਇ ॥ ੮੦ ॥ ਚੋਪਈ ॥
 ਬਢ ਤੀਰਹਿ ਜੋ ਮਨ ਕੁ ਰਹਿਤਾ ॥ ਉਸਤਤਿ ਪੈਰਿ
 ਜਗਤ ਰਸਗੀਤਾ ॥ ਮਦਰਸਤੁ ਕੇਭੇ ਦਹਿ ਪਾਵੈ ॥
 ਰਾਜ ਪੁਤ੍ਰ ਅਨਿਮਾਇ ਸੀਤਾਵੈ ॥ ਬਿਪਤਿ ਪੈਰੈ ਭੂ
 ਪਾਲਹਿ ਮਾਇ ॥ ਬਹੁ ਰਕਮਾਗਿ ਚਲਈ ਧਾਵੈ
 ਨਾਮੁ ਕਾਮ ਕਾਰੋ ਦਤ ਜਾਨਿ ॥ ਪੁਛੁ ਪਰਗਥੈ ਸੁ
 ਅਯਾਨਾ ॥ ਸੰਤ ਸਮੇਜੇ ਜਾਇ ਨ ਕਹੈ ॥ ਤਾ ਕੇ ਮੰਤ੍ਰੀ
 ਕਹਤੁ ਨਾਮਹੈ ॥ ੮੧ ॥ ਜੋਰਠਾ ॥ ਜੇਵ ਕੁ ਮੰਤ੍ਰੀ ਜੇਇ

ਇਨ੍ਹਾਗਰਨਿਰਭੈਕੋਹੋ॥ ਕਲਾਨਾਨਜੋਹੋਇ
ਜੇਉਪਦੇਸੁਦਿਨਾਵਈ॥ ੮੨॥ ਚੌਪਈ॥ ਅ
ਗਿਆਦੇਹੁਜਾਓਮੈਗੁਈ॥ ਤੁਮਾਗਯੋਮਮਕ
ਜਜਗਹੀ॥ ਕੋਹੋਦਮਨਕਗਦਨਾਬਕਿਨੈ॥
ਕਾਰਜਸਿਧਸਭੇਫੁਲਲੀਨੈ॥ ਰੇਇਅਧੀਨਕ
ਰਕਟਤੁਗਯੋ॥ ਸਿਧਇਕਿਤਥੈਨੋਜਿਹਯੋ॥
ਆਦਰੁਕਰਿਤਿਹਨਿਕਟਬੁਲਯੋ॥ ਮਯਾਕਰੀਸੇ
ਬਹੁਮਨਭਯੋ॥ ਕਰਕਟਯੋਕਰਤਜੁਗਾਈ
ਦੁਕੀਨਬਹੁਤੁਪ੍ਰਕਾਰ॥ ੮੩॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਮਿਰਗ

ਪਤਿਢਿਗਏਠਾਇਕੋਪੂਛਤਮਧਰੇਬੈਨਾਬਹੁ
 ਤਦਿਨਾਪੀਛੇਮਿਲੇਕੁਹਾਰਤੇਤੁਮਜੈਨਾ। ੮੪ ॥
 ੫੬॥ ਬਿਨਤੀਕਰੈਸੁਨਮਮਗਜਾਆਇਪਰੇ
 ਜਬਪੂਰੁਕੇਗਜਾਸੇਵਕੁਹੇਇਨਾਮਦਜਗਆ
 ਫੈ। ਪੁਰਖਨਮੈਕਜਾਮੁਖਦਿਖਗਏ। ਅਬਤਾਈ
 ਕਛਕਾਮਨਚਾਯੋ। ਤਾਤੇਏਠਿਗਹਮੈਰਯੋ। ਕਾ
 ਮੁਪਰੈਠਾਕੁਰਕੇਆਇ। ਜੇਸੇਵਕੁਤਿਹਰਗਨਜਇ
 ਬਹੁਤਦਿਵਸਤੇਗੁਰਦੁਗਾਰਹਤਇਹਿਤੇਮਨਮੈ
 ਤੁਰਾ। ੮੫ ॥ ੫੭ ॥ ਕੁਪਰਜਜਿਹੇਇਬੁਧਿ

ਨਤਾ ਕੀ ਬਿਰਹਤਾ ॥ ਆਪਨ ਬੁਧ ਹਿ ਜੋਇ ਕਿਧਾ
 ਤੇਵੇ ਜੀਅ ਹੋ ॥ **(੬) ਚੌਪਈ ॥** ਜਾ ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਕੀਨ
 ਵਿਜ ਕਾਗਾ ਬੁਧਿ ਨ ਰਹਈ ਤਾ ਕੀ ਸਾਗਾ ਤਾ ਕਾ
 ਭਾਉ ਕਰੇ ਨਿਪ ਪਾਸਾ ॥ ਪੰਨਾ ਕਾ ਚੁਕਤ ਇਕਸ
 ਗਾਪੰਨਾ ਲੈ ਚਰਨ ਨਤ ਲਈ ਜੈ ॥ ਕਾਚਹਿ ਲੈ ਕੈ
 ਜੀ ਸਧਰੀ ਜੈ ॥ ਕਾਚੁ ਕਛੂ ਜੋ ਭਾਨਹਿ ਪਾਏ ॥ ਪੰਨੇ
 ਕਾ ਕਛੂ ਪਾਟਨ ਜਾਏ ॥ ਕਰਹਿ ਜੋ ਹਰੀ ਦੁਹਰੇ
 ਮੇਲਾ ॥ ਜੀ ਕੈ ਕਾਚੁ ਨ ਗਹੈ ਅਮੇਲਾ ॥ **(੭) ਚੌਪਈ ॥**
 ਧੀਰ ਜਵਾਨ ਜੁਹੈ ਪੁਰਖ ਤਿਨ ਕੀ ਬੁਧਿ ਨਾਸਾ ॥

ਜੇਸੀਚੋਪਵਕਜਰਤਸਿਖਾਚਏਅਕਾਜਾ॥ ੧੦੧
੮੮॥ ਚੋਪਈ॥ ਭੁਪਬਬੇਕੀਕਹੀਏਜੋਇ॥ ਸੇਵ
ਕਜਾਨਨਗਰਜੁਏ॥ ਜੋਗਜਾਸਮਾਦਿਜਟੀ
ਆਹਿ॥ ਭੁਲੇਬੁਰੇਕੋਜਾਨਤਨਾਹਿ॥ ਤਾਕੇਸੀਰ
ਬਰੇਜੁਸਿਖਾਨ॥ ਤਜਿਓਤਜਾਹਰੇਜੀਅਹ
ਨਾ॥ ਉਤਮਉਤਮਮਥਮਾਥਕਹੀਜੋ॥ ਤੀਨਭੁ
ਤਕੇਪੁਰਖੁਭੁਸੀਜੋ॥ ਜਿਹਕੀਜੁਗਤਹੋਇਜੋਕੋ
ਈ॥ ਅਕਹੈਟਹਲਪੁਸਿਤਾਕੋਜੋਈ॥ ੮੯॥ ਚੋਹਰਾ॥
ਅਲਿਕਾਰਸੇਵਕਜੁਏਜੋਕੁਤਾਪਨੀਜਾਈ॥

ਸਿਰਕੇ ਪਾਇਨ ਸੇਰੁ ਜੇ ਪਗ ਕੋ ਸਿਰਨ ਜੁਗਾਇ ॥ ੮ ॥
 ਗਚੇ ਪਈ ॥ ਮਾਨ ਕਰ ਜਗੈ ਏਕੈ ਚਨ ਮਾਹਿ ॥ ਜੀ ਸੇ ਮੈ
 ਚੜ੍ਹਈ ਕੋਤਾਹਿ ॥ ਮਾਨ ਕਰ ਮੁਖ ਤੇ ਕਛੂ ਕਰੈ ॥ ਜੀ ਸ
 ਕਛੂ ਸੇ ਗੁਲੇ ॥ ਜੇਰ ਤੇ ਨ ਕੋ ਸੀ ਸੇ ਚੜ੍ਹੈ ॥ ਜੇ ਇਕ
 ਸੇ ਗੁਰਾ ਜੀ ਕਰੈ ॥ ਭੁਲੀ ਗੁਤਿ ਕੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਗਰੈ ॥ ਲੇ
 ਭੀ ਨਿਰਲੇ ਗੁਈ ਚਰੈ ॥ ਬੁਧ ਦੇ ਤਨਿ ਰਬੁ ਧੀ ਜਾਣ ॥
 ਗਖੈ ਸਰੁ ਕੋ ਮਾਪ ਜਮਾਨ ॥ ੯ ॥ **ਦੋਹਰਾ** ॥ ਇਹ ਬੁ
 ਧਿ ਕੋ ਜੇ ਰੁਪੈ ਸੇ ਵਕਰੀ ਨਿਹ ਚੀਨ ॥ ਰਹੈ ਤਾਹਿ ਪੈ
 ਮਾਇ ਕੋ ਜੇ ਰੈ ਜਗ ਪਰ ਧੀਨ ॥ ੧੦ ॥ **ਦੋਹਰਾ** ॥

ਮਾਨੁਖ ਬਾਸੀ ਅਰੁ ਪੈ ਬਸਤੁ ॥ ਬੀਨਾ ਭਾਮਨਿ ਪੁਰਿ १੦੨
 ਕਹਿ ਸਜਤੁ ॥ ਭੁਲੇ ਪਾਸ ਭੁਲੇ ਧੀਰੇ ॥ ਬੁਰੇ ਨਿਕ
 ਟਿ ਬੁਰੇ ਹੋ ਜੇ ॥ ਪੁਰੁ ਮੇਰੀ ਨਾਤਿ ਸਕਾਗਾ ॥ ਈ
 ਨਾ ਮੇਰਿ ਸਭੁ ਨ ਤੇ ਰਾਗਾ ॥ ਮਿਤਿ ਮੇਰੀ ਨਾ ਕੁਰਸੀ
 ਜਾਨੀ ॥ ਪੰਡਿਤ ਕਿਥੋ ਮੁੜ ਆਗੀਆਨੀ ॥ ਸੇਵਕ
 ਬਹੁਗ ਜਾ ਕੇ ਆਹਿ ॥ ਜੋ ਤੇ ਕੁਸਭ ਕਾ ਜਨਿ ਬਾ
 ਹ ॥ ੯੩ ॥ ਫੇਰਗਾ ॥ ਜੇ ਬੁਕ ਬਹੁਤ ਅਧੀਨ ਹੋਇ
 ਬਿਰਥਾ ਕਰੀ ਬਖਾਨਾ ॥ ਸੇਵਕੁ ਅਪਨਾ ਜਾਨਿ ਕੈ ਕੀ
 ਜੈ ਸੇ ਸਨਮਾਨਾ ॥ ੯੪ ॥ ਚੁਪਈ ॥ ਕਰ ਜੇਰੇ ਜੇ ਬਕ

ਪੁਨਿ ਕਹੈ ॥ ਸੁਨਿ ਮਮ ਪ੍ਰਭੁ ਮੈ ਜੀ ਬਿਧਿ ਮਰੈ ॥ ਆਇ
ਕੁਮਤਿ ਜਬ ਗਜਰਿ ਗਏ ॥ ਕੁਲ ਪੁਰਖ ਨਾ ਤਿਸ
ਕਾਰਤ ਰਹੈ ॥ ਜਾਕਾ ਰੂਪ ਕਰੈ ਅਪਮਾਨਾ ਧੈ ਠਰ
ਤੈ ਪੁਰਖੁ ਜਾਨਾ ॥ ਬੁਧ ਦਿਤ ਛਾਡਿ ਜਬ ਜਾਹਿ
ਚਲੈ ਨ ਆਇ ॥ ਸੁਨਿ ਪਜਗ ਮਾਹਿ ॥ ਗਜ ਕੂਸਟ
ਹੋਵ ਤੈ ਤਥੈ ॥ ਏਥਾ ਤੈ ਪ੍ਰਗਟੈ ਜਥੈ ॥ ੬੫ ॥
ਜਿਹਨਾ ॥ ਗਜਾ ਕਹਿਏ ਜੇਇ ਬਿਰਥਾ ਜਾਨੈ ਜਕ
ਲ ਕੀ ॥ ਕਰੈ ਨਿਗਦਹ ਨ ਕੋਇ ਜੇ ਬੁਧ ਦਿਤੇ ਜਿਹ
ਤਿਹ ॥ ੬੬ ॥ ਚੁਪਈ ॥ ਜਾਕੇ ਗਜਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ

ਰੋ। ਅੰਬਾਮੀਆਇਤਿਹੀਪੈਦੁਰੇ। ਕੋਪਹੋਇਸਿ ੧੦੩
ਹਪਰਮ੍ਰਿਗਰਾਇ। ਜੇਸੁਤਹੈਮੁਖਕੋਈਲਲਾਇ
ਬੁਧਿਵਾਨਪਰਕ੍ਰਿਪਾਹੋਈ। ਕਾਰਜਕਰਿਜਸੁ
ਪਾਵੈਜੋਈ। ਨੀਚਮਤੀਪਰਹੋਹਿਕ੍ਰਿਪਾਲਾਪ
ਰਲੇਕਰੋਜੋਈਤਤਕਾਲਾ। ਅਪਜਸੁਬਾਢੈਜੋ
ਨਾਜਾਇ। ਪਰਜਾਸਕਲਰਹੈਬਿਸਮਾਇ।
੧) ਦੁਹਰਾ। ਬਚਨੁਲੇਬਾਲਕੁਕਹੈਪੰਡਿਤਕ
ਰੋਬਿਚਾਰ। ਜੇਸੁਰਜਕੇਅਸਤਤੇਦੀਪਕਰਤ
ਉਜਿਆਰ। ੨) ਦੁਪਈ। ਸਿੰਘਕਹੈਜੁਨਿ

CC-0 Panjab University Chandigarh. An eGangotri-Vaidika Bharata Initiative

ਕਰਕਟੁਕਰਿਬੀਚਾਹੁ। ਕੀਸੇਬੀਦਨਅਵਰਜੁ ੧੦੪
ਹਾਗ। ਮਿਗਪਤਗਇਪੀਨਕਪਾਨੀ। ਆਇਤਿਹ
ਤੇਮਨਮੁਰਜਾਨੀ। ਦੇਖਤਮੇਰੇਮਨਮੈਆਈ। ਕ
ਛੁਚਿਤਾਠਾਕੁਰਜੀਅਪਾਈ। ਹਿਤੁਜੁਲੇਨਉਪ
ਜੋਜਾਇ। ਬਿਲਮਨਕੀਸੀਆਯੋਧਾਈ। ਜੋਈ
ਕ੍ਰਿਪਾਅਬਮੇਪੈਕੀਜੈ। ਰੇਦੁਆਪਨੇਸੇਵਕਈ
ਜੈ॥ ੧੦੧॥ ਦੇਹਗਾ। ਏਕਏਕਨਿਰਪਾਰਕਹੁ॥
ਖਰਿਚਕਨਹਿ। ਕਰੋਤਾਹਿਉਪਚਾਹੁਜੈਜੋਆਵੈਮ
ਨਜਾਹਿ॥ ੧੦੨॥ ਚੋਪਈ। ਸਿੰਘਹਿਤੁਕਰਿਜੈ

ਬਕਸਾਨਿਯੋ ॥ ਨਿਕਟਿ ਬੁਲਾਇ ਮਯਾ ਬਹੁ ਠ
 ਨਿਯੋ ॥ ਕਹਿਯੋ ਕੇਹਰਿ ਤਿਹ ਇਹੁ ਭਾਇ ॥ ਪ੍ਰਤੀਤ
 ਪਤ੍ਰਤ੍ਰਿ ਜਿ ਬਕਰਾਇ ॥ ਜਾਨਿ ਮਾਪਨਾ ਤਸਿ ਉਕ
 ਰੋ ॥ ਇਹ ਬਨਤਿ ਮਾਗਨਿ ਮਨ ਮੈ ਚੋ ॥ ਮਾਯੋ
 ਇਹ ਬਨ ਕਉ ਬਲੀ ॥ ਗਰਜਨ ਜਾ ਕੈ ਸਰੁਪ
 ਰਹਲੀ ॥ ਮੁਨਿਯੋ ਸਬ ਦੁਹੇਤੁ ਮਹੁਤਾਹਿ ॥ ਬਲ
 ਤਗਾਗ ਜਿਯੋ ਕੀਨੇ ਦਾਹਿ ॥ ੧੦ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਸੁ
 ਮਬ ਜਾਹਿ ਨਹੁ ਜੀਐ ਦਿਗਤਾ ਕੀਤਾ ਜਿ ਕਾਇ ॥
 ਜੇ ਕਬਹੂੰ ਤੁਹ ਬਸ ਰਹੈ ਨਿਜ ਚੈ ਸੇ ਦੁਖ ਪਾਇ ॥

१०४॥ **॥ चोपटी ॥** त्रयकारिकटमनादिधि १०५

चोरो॥ सिंघसुगदत्रयचनउचोरो॥ सद्य
दुपरोजनिमहमरेकाना॥ उचोमात्रिकणीमै
बुदना॥ मंहीरोमैसेनचकणी॥ सुपनीके
सद्यलगागलगी॥ बुभतिआगोनियरे
करो॥ सुपुकरादैभुनमुमरो॥ सिधिकरोसे
गनेदिमाना॥ उच्छीमतित्राकेपरिचाना॥ १०

६॥ सद्यलगा सुपिनीलेत्रयलगा
करो॥ सद्यपादैतिउबेदतैमीसु

ਗਤ ਬਤਾਇਓ ॥ ੧੦੬ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਜਗਤ ਮਾਹਿ
 ਗਾਸਾਇਹੁ ਗੁਣਿ ॥ ਤੋਕਿ ਕਰੇ ਸੁਨੈ ਮਿਠਾ ਗੁਣਿ ॥ ਬਿ
 ਪਿਸੈ ਸੀਜੁ ਕਰੇ ਧੁਪਾਨਾ ॥ ਈਸਲੇ ਤਤਿ ਹਰਿ ਰਦੇ
 ਠਾਨਾ ॥ ਹਿਤੁ ਜਾਨਿਤਿ ਹੁਏ ਦੁਹਦੇ ॥ ਕਰੈ ਜੁਤਾ ਕੀਦ
 ਹੁਸਨਿ ਲੋ ॥ ਦੇਉ ਨਿਕੇਰਿ ਦੇਈ ਚਾਹੈ ॥ ਬਾਹੁ ਤੀਧ
 ਟਤੀ ਨੀਅਸ ਜਾਗੈ ॥ ਜਗੁ ਕੀਧੁ ਪਿਮਾਸਿ ਮੈ ਗੁਣਿ
 ਹਿਤ ਕੀਹੁ ਏਕੈ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ੧੦੭ ॥ ਚੌਪਈ ॥
 ਬੁਧਨ ਹਿਮੈ ਕੁਤ ਫੁਲਿ ਪੀਰ ਜੁਮੈ ਆਪਨਾਇ ॥
 ਬਿਧਿ ਤਕਸੇ ਦੀਹੁ ਏਕੈ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥

੧੦੮ ॥ ਚੁਪਈ ॥ ਸਿੰਘ ਕਹੈ ਜੇ ਬਕਸਿ ਓਧਾਤੁ ੧੦੯

ਛਿਤਾ ਬਹੀਰੁ ਈ ਮਮਗਾਤੁ ॥ ਕਰਕਟ ਬੁਨਿਮ
ਨਮਾਹਿ ਕਹਿਤੁ ॥ ਜੇ ਨਹੈ ਤੁਹਿ ਏਤੀ ਛਿਤਾ ॥ ਅਸਿ
ਉਕਰਤੁ ਕਹੈ ਕੋ ਗਾਥਾ ॥ ਆਇਓ ਨਿਜ ਮਧਰਮ
ਰੋਗਾਥਾ ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਬੋਲੈ ਜੇ ਬਕਸਿ ॥ ਗਾਥਾ
ਨਹੈ ਤੁਕਰਾਇ ॥ ਵੇਓ ਭੁਯਾ ਜਬ ਲਗਾ ਮਾਹਿ

੧੦੯ ॥ ਵੇਹਰਾ ॥ ਦਮਨਕ ਲੇਹੁ ਬੁਲਾਇ ਕੈ ਕੀ
ਜੈਮੰਤੀ ਸੋਇ ॥ ਵੇਓ ਮਿਲਿ ਮੰਤ੍ਰੇ ਕਰਹਿ ਸਿਧਿ
ਕਾਨ੍ਹਸੁ ਰੋਇ ॥ ੧੧੦ ॥ ਚੁਪਈ ॥ ਦਮਨਕ ਲੀ

ਨਿਸਿੰਘ ਬੁਲਾਇ। ਮੰਤ੍ਰੀ ਕੋ ਕੀਸੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਬਢਾਇ
 ਦੀਏ ਬਸਨ ਮੈ ਬਹੁ ਤੇ ਦਾਮਾ। ਕਹਿਓ ਜੁ ਕਰਿ ਸਭ
 ਪਾਰਿ ਕਾ ਕਾਮੁ। ਗਗਨਿ ਓਹੈ ਜੁ ਸਿੰਘ ਬਸਨ ਮਾਗੀ।
 ਜੁ ਮਿਲਿ ਜਾਵਹੁ ਤਾਰੀ ਮੇ ਪਾਗੀ। ਕਰਿ ਜੁ ਗਰਹੁ
 ਉਭਾਤਾ ਚਲੈ। ਪੰਥ ਜਾਤ ਦਮਨ ਕਲ ਮਲੈ।
 ਕਰ ਕਰਾਸਿ ਉਇ ਉ ਕਹਿਓ ਜੁ ਨਾਇ। ਬਸਨ ਲੀ
 ਏ ਬਿਨ ਜਾਨੇ ਨਾਇ। ੧੧੧॥ ਏਹ ਗਾ। ਮਗਮੁ
 ਨ ਜਾਨਿਓ ਕਮ ਕਾਲੀਏ ਬਸਨ ਤੇ ਨਾਇ। ਜੇਇ
 ਕੀਏ ਓਹੈ ਨਹੀ ਬਸਨ ਕੇ ਬਾਲ ਜੇ ਪਾਇ। ੧੧੨॥

ਰੂਪਈ॥ ਪਰਿਲੇਖਨੁਗਜਾਨਹਲੀਜੋ॥ ਤਬਲੀ ੧੦੭
 ਜੈਜਬਕਾਰਜੁਕੀਜੋ॥ ਜੋਇਪ੍ਰਸਿਨੁਦਰਬੁਬਹੁ
 ਦੋ॥ ਅਮਾਵੈਸੇਵਕੁਕਾਜਕਰੇ॥ ਕਾਮੁਹੋਤਜਬਸੇ
 ਵਕੁਜਾਨੈ॥ ਲੇਦਾਮੁਪ੍ਰਭੁਆਗਿਆਮਾਨੈ॥ ਰਾਜ
 ਕੋਕਰਿਸਿਸੁਨਗਨੈ॥ ਦੇਵਰੂਪਮਾਨਖਕੇਤਨੈ॥ ਹ
 ਸਿਬੋਲਿਐਕਰਕਟਸੁਨਿਭਾਈ॥ ਰਹੇਮਸਟਗ
 ਹਿਮਨਗਰਗਈ॥ ੧੧੩॥ ਦੇਹਗਾ॥ ਜਿਹਤੇਗ
 ਜਾਭੇਕੀਐਸੇਮੈਲੀਐਪਛਾਨਾ॥ ਬਲੀਬੈਲੁਇ
 ਕੁਗਾਰਜੇ॥ ਭਰਹਿਜਿਸਿਘਰੇਮਾਨ॥ ੧੧੪॥ ਰੂਪ

ਪੀ। ਸੋ ਤੋਰੁ ਛੁਹ ਮਾਗਾ ਮਾਹਿ। ਕਹਿ ਰੁਹ ਰਾਖਤ
 ਮਨ ਮਾਹਿ। ਰੋ। ਮੈ ਸੀ ਜੁ ਕਰ ਕਟ ਗਈ। ਪੁਰੁ ਕੇ
 ਕਹਿ ਤਾ ਸਾਇਖਾਈ। ਕਰ ਕਟ ਕਹੈ ਬਾਤ ਸੁਨਿ
 ਲੀਜੈ। ਨਿਰਭੈ ਠਾ ਕੁਰ ਕਧ ਨ ਕੀਜੈ। ਜੇ ਕਦਾ
 ਚ ਪੁਰੁ ਨਿਰਭੈ ਕਹੈ। ਭਾਤਿ ਮੰਜਾਗੀ ਜੇ ਦੁਖ ਰੁਹੈ।
 ਦਮਨ ਕਕਰੈ ਸਰੁ ਕਰਹੁ ਧਖਾਨੁ। ਕਿਉਂ ਮੰਜਾ
 ਦੁਖ ਲਾਗਿ ਜੇ ਆਨ। ੧੧੫। ਕਬਾ ਮੰਜਾਗੀ ਮਰੁ
 ਸਿੰਘ ਕੀ ਕਰ ਕਟ ਦਮਨ ਕਸਿਉ ਕਹਤ ਹੈ। **ਦੁਹਰ**
 ਚੁਨਿ ਬੀਗਮੈ ਕਹਤ ਹੈ ਜੇ ਜਬਾਰ ਬਧਾਤਾ ਅਰ

ਬਦਪੁਬਤਸਿ ਖਰਿਪਰਮਿਗਪਾਤਿਤਗਰਤਿ ੧੦੮
 ੧੧੬। ਰੋਪਣੀ॥ ਸਿੰਘੁਰੇਤਿਹਕਿਦਰਮਾਹੀ॥
 ਦੇਖਿਲੋਗਜਗੁਮਨੋਰੁਖਾਹੀ॥ ਇਕਦਿਨਕੇਹਰਿ
 ਨਿਦ੍ਰਾਮਾਣੀ॥ ਰਹਿਓਜੇਇਅਤਹੀਸੁਖਪਾਣੀ॥
 ਕੇਦ੍ਰਾਢਿਗਬਿਲਨੂਖਕਾਮਾਹੀ॥ ਬਹੁਤਦਿਵ
 ਜਤੇਰੇਤਿਹਮਾਹੀ॥ ਆਵੈਨਿਕਾਜਿਸੁਸਿੰਘਦ੍ਰਿ
 ਗਾਰੇ॥ ਘੀਚਯਾਘਰਕੇਜਓਖਾਰੇ॥ ਜਾਗਿ
 ਸਿੰਘਦੇਖਿਪੁਨਿਕਾਰੀ॥ ਗੀਵਕੇਸਪਰੇਧਰਿ
 ਮਾਣੀ॥ ੧੧੭। ਰੋਗਾ॥ ਕੁਪਕਰੈਅਤਿਹੀਮ

ਧਿਕਪੈਕਛੁਨਹਿਧਜਾਇ। ਨਬਹੀਸਿੰਘਸੁ
 ਚੇਤਹੋਇਮੁਖਕਾਇਲਦੁਰਜਾਇ॥ ੧੧੮॥ ਚੋਪਈ
 ਸਿੰਘਭੁਯੋਅਤਹੀਦੁਖਭਾਗੀ। ਤਥਾਮੈਜੀਮਨ
 ਮਾਰਿਧੀਚਾਗੀ॥ ਅਲਖਜਰੂਪਗਏਜਬਾਮਾ
 ਇ॥ ਪ੍ਰਾਕ੍ਰਮਜੋਕਛੁਬੈਨਦਾਇ॥ ਤਾਜਮਖੈਜੈ
 ਜੇਵਕੁਕਰੈ॥ ਇਹਬਿੰਬਕਰਿਕੈਤਕੋਰੈ॥ ਯਹ
 ਬਿੰਬਾਰਿਕੈਓਯੋਸੁਨਾਹਰਾ॥ ਪਹੁਚੈਜਾਇਗੁ
 ਮਇਕਨਾਹਰਾ॥ ਅਧਕਰਨਸਾਮਤਹੁਤਾਮੈ
 ਜਾਹਾ॥ ਤਕੋਲਯਯੋਅਤਿਕਰਿਪਯਾਗ॥ ੧੧੯॥

੯॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਮੁਖ ਕਦੇ ਬਿਮੰ ਜਾਰ ਕੇ ਪਨੇਰੇ ੧੦੯
ਜੀਆ ਮਾਰਿ॥ ਬਿਲ ਮੈਂ ਤੇ ਬੈਠੇ ਰਹੇ ਧਾਰਿ ਨਿ
ਕਸਰਿ ਨਹਿ॥ ੧੨॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਤਿਹ ਤੇ ਸਿੰਘ
ਬਹੁਤ ਮੁਖ ਪਾਏ॥ ਤਿਹ ਮੰ ਜਾਰ ਸੇ ਨੇਹੁ ਬਢਾ
ਯੋ॥ ਜੇ ਕਛੁ ਖਾਇ ਸੁਤਾਹਿ ਖਵਾਏ॥ ਹਿਤ ਜੇਰਾ
ਖੈ ਪ੍ਰੀਤ ਜਨਾਏ॥ ਪ੍ਰੀਤ ਨੂ ਦੇਖੀ ਬਹੁ ਮੰ ਜਾਗਾ
ਯੋ॥ ਨ ਕਥਹਿ ਪੈ ਪਯਾਗ॥ ਇਕ ਏਕ ਕਰ ਮੁਖ ਕ
ਖਾਯੋ॥ ਤਿਹ ਤੇ ਤਿਨ ਕਾਖੇ ਜਗਾਯੋ॥ ਮੁਖ ਕਸ
ਬਹੁ ਪਰਤੁ ਹਰਿ ਕਾਨਾ॥ ਕਰਿ ਨੁ ਮੰ ਜਾਗੀ ਸੀ ਕੇ ਮਾ

ਨਾ॥ ੧੨੧॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਨਿਰਭੈਗੁਯੋਸਿੰਘਤੁਬ
 ਮੁਖਕੁਗਹਿਯੋਨਕੋਇ॥ ਪੁਛੈਨਹਿਮੰਜਾਰਕਰ
 ਵਸਕਗਤੁਹੋਇ॥ ੧੨੨॥ ਚੌਪਈ॥ ਦੁਇਰਪਰਬੰ
 ਓਕਹਿਯੋਤੁਰਿਪਾਹਿ॥ ਨਿਰਭੈਠਾਕੁਰੰਕੀਜੈਨਾਹਿ॥
 ਦਮਨਕਤਰਦਰਤਰਯੈਠਾਯੋ॥ ਨਾਗਇਖਕੁ
 ਤਹਆਪਨਧਾਯੋ॥ ਨਿਕਟਜਾਇਤਬਕਹਯੋ
 ਕਾਰਾ॥ ਕਦਨੁਆਰਿਤੁਬਨਮੰਜਾਰ॥ ਨਿਪਕੋਗਹਿ
 ਕੇਭੈਤੁਹਿਨਾਹਿ॥ ਨਿਰਭੈਪਾਸੁਚਰਤਿਬਨਜਾਹਿ
 ਯੈਠਮੰਤ੍ਰੀਸਿੰਘਕੋਆਇ॥ ਚਲਹੁਯੋਗੁਮਿਲ

ਤੋਕੇਧਾਇ॥ ੧੨੩॥ ਵੇਹਗਾ॥ ਜੋਰਹਿਥੇਕੋ ੧੧੦
ਚਿਤ੍ਰੇਤੋਮਿਲੀਇਤਿਹਧਾਇ॥ ਨਾਤਰਕੀਜੋਗ
ਵਨੁਅਬਛਾਰੁਹੇਜਪਗਾਇ॥ ੧੨੪॥ ਚੁਪਈ
ਦੀਨਬਚਨੁਤਬਬਰਧਸੁਨਾਯੋ॥ ਸਿੰਘਰਿਦਿ
ਆਨਜਾਨਨਹਿਪਾਯੋ॥ ਇਹਕਹਚਲੇਜੋਤਿਹਸਿ
ਗਿਧਾਇ॥ ਦਮਨਕਢਿਗੋਜੋਪਹੁਚੇਆਇ॥
ਮਸਕਾਰਕਰਿਕਰੀਜੁਗਾ॥ ਜਿਹਬਿਧਸੇਦਕ
ਕੋਪਰਕਾਗਾ॥ ਕਹਤੁਸਿਆਨੋਜਗਸਕੁਕੇਇ॥ ਬ
ਲਤੇਬੁਧਾਧਿਅਧਿਕਰੇਸੇਇ॥ ਬਨਕੋਕੁਜਰੇਅ

ਤਿਬਲੀ॥ ਬੁਧਿਕੋਗਹਿਫਿਰਤਨਰਗਲੀ॥ ੧੨
 ਘਾਜੇਰਨਾ॥ ਤਾਪਰਬੇਜੈਨਿਜਾਨਜਾਨਤੋਕੇਕਾ
 ਕਰਤਹੈ॥ ਕਰੈਇਹੀਮਨਜਾਨਬਲਤੇਬੁਧਿਮਹਾ
 ਬਲੀ॥ ੧੨੬॥ ਚੁਪਈ॥ ਬੋਲਤਹਾਬਹੁਬਿਨ
 ਤੀਕਰੀ॥ ਕਰੇਜੇਈਜੇਆਗਯਾਹੀ॥ ਦਮਨਕ
 ਤਹਿਕਰੀਤਬਯਾਤਾਜੇਚਾਰੈਅਪਨੀਕੁਜਰਾ
 ਤਾਅਬਹੀਮਿਲਿਤੁਸਿੰਘਜਾਇ॥ ਘਾਤੇਅਪ
 ਜਾਜੀਉਧਚਾਇ॥ ਬੁਰਧਕਰੈਮੁਹਿਪਾਨਨੁ
 ਜਾਕੈਸੇਜਾਉਸਿੰਘਕੇਪਾਜਾਕਰਕਟਕਰੈ ੧੧

ਨਕਰਮਨਚਿਤਾ॥ ਸਿਖੁਆਹਿਬਹੁਕ੍ਰਿਪਾਵਿਤੁ १११

१२७॥ **ਦੋਹਰਾ॥** ਜਾਬਭੁਗਤਾਐਸੂਰਮਾਸਭੁਗ

ਵਨਕੋਗਓ॥ ਦੁਆਵਿਤਅਤਿਹੀਆਧਿਕਰਾਖਤ

ਪਵਨਜੁਗਓ॥ १२੮॥ **ਚੌਪਈ॥** ਬਾਤਹੋਇਨ

ਬਹੀਆਧਿਕਾਈ॥ ਤਿਨੁਬੂਟੀਜੇਪਰਨੀਚਾਈ

ਤਿਨੋਕਰਚਕਨਹੋਇਕਾਜਾ॥ ਤਰਵਰਬਰੇਬਰ

ਈਦਾਜਾ॥ ਦੇਤਮੂਲਤੇਤਿਨਹਿਓਖਾਹੁ॥ ਐਸੇਹੋ

ਰਾਜਨਪ੍ਰਕਾਰਾ॥ ਅਪਨੀਤੁਬਠਿਐਆਈਤਿਆ

ਗਾ॥ ਚਲਕੋਪ੍ਰਕ੍ਰੇਪਾਇਨਲਾਗੀ॥ ਦਮਨਕਮੀਤੀ

ਅਤਿਸੁਖਦਾਇੀ। ਜੋਗਰਿਧਾਰਿਤੋਰਿਲੋਨਾ
ਈ। ੧੨੯। ਛੋਰਗ। ਨਿਰਕੋਚਾਲੋਏਬੋਲ
ਉਠਤਜੋਸੁਮਨਹਿਕਾਰ। ਛੋਊਬੀਰਤਿਹਸੀਭੀ
ਲੋਆਏਸਿੰਘਦੁਆਰਾ। ੧੩੦। ਛੋਪਈ। ਛੋ
ਲਬੈਠਾਏਪਦਰਦੁਆਰਾ। ਜੇਬੁਕਚਲੇਕਰਨਤਿ
ਹਜਾਗ। ਬਿਹਜਚਲੇਅਨਿਦਬਹੁਪਾਇ। ਪਹੁ
ਚੇਆਇਜਗਮਿਗਰਾਇ। ਬਿਦਨਬਹੁਬਿਧਿਦ
ਨੋਕੀਨੀ। ਬੈਠਨਆਗਯਾਗਜੇਦੀਨੀ। ਛੋਖੋਛੋ
ਉਆਨਿਦੁਗੀ। ਪੁਛੈਕੋਸੇਕੀਨਚਿਨਾਗੀਤੋ

ਸੇਆਹਿਸੁਨੇਜੇਦੇਵਾਗਏਤਾਹਿਦਿਗ ੧੧੨
ਪਾਏਭੁਵਾ ੧੩੫ ਦਿਹਗਾ ਤਬਹਮਉਜ
ਤਤਪੁਕਰੀਜੇਤਕਮਸਮੈਆਇ। ਸੁਨਤਜੀ
ਅਭੈ ਮਾਨਿਐਸੁਪਿਤਿਹਗਈਹਿਗਇ। ੧੩
੨। ਚੋਖਈ। ਪਨ੍ਹਿਪਨ੍ਹਿਮੰਤੁਤਾਸੁਬਹੁਦੀਨ
ਅਹਿਕੀਲਾਈਅਪਬਜਿਕੀਲਾਗਹਿਲਾ
ਇਤਿਹਗਜਦੁਆਗਾਬੈਠੇਪੁਕੀਜਰਾਮੰਤੁ।
ਗਾਚਰਨਕਵਲਜੇਦੇਖੈਆਈ। ਕੀਜੈਮਯਾ
ਤਾਹਿਆਧਿਕਾਈ। ਜਬਲਗਕਾਹੁਭੁਦਨਪਾ

ਈਏ॥ ਸਬਦ ਸੁਨਤ ਨਹਿ ਜੀਆਰੁ ਗਈਐ॥
ਕਾਤਰੇ ਇਚਰਨ ਤੇਰੇ॥ ਸੁਗਰਿ ਜਾਨੀ ਮਨ
ਧੀਰਨੁ ਪਰੇ॥ ੧੩੩॥ ਚੋਹਰਾ॥ ਰੁਗਿਏ ਨਹਿ
ਸਬਦ ਤੇ ਜਬ ਲਗ ਲਖਿਏ ਨਹਿ॥ ਜੇ ਸੇ ਕੁਟਿ
ਸਬਦ ਤੇ ਗਰਵੀ ਕੁਟੀ ਜਗ ਮਾਰਿ॥ ੧੩੪॥
ਕਥਾ ਕੁਟੀ ਕੀਦ ਮਨ ਕਾ ਸਿੰਘ ਸੇ ਕਹਤੁ ਹੈ॥
ਚੋਪਈ॥ ਸਿੰਘ ਕਹੈ ਤਬ ਕਹੁ ਸਭੁ ਗਾਇਕੇ
ਜੇ ਕੁਟੀ ਕੁਟਿ ਗਰਵਾਇ॥ ਦਮਨ ਕ ਕਹਨੁ ਲ
ਗੇ ਬਿਸਥਾਰ॥ ਸੁਨੀਏਰਾ ਜਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪਾਰ॥

ਸਿਸਪਰਬਤਇਕਥੋਕਗਈ॥ ਬ੍ਰਹਮਨਾਮਤ
 ਨਗਰਬਜਾਈ॥ ਸਿਖਰਪਗਰਦੈਤਇਕ
 ਰੋਘੈਘੰਟਾਕਰਨਾਮਤਿਹਕਰੈ॥ ਨਗਰਲੋਗ
 ਕੇਦੁਖੁਨਹਿਦੇਇ॥ ਸਿਖਰੈਉਪਰਿਸੋਬੈਠਿਹ
 ਇ॥ ੧੩੫॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਏਕਦਿਵਸਤਿਹਨਗਰ
 ਮੈਤਸਕਰੁਪਾਕਿਯੋਆਇ॥ ਪੁਰਬਾਸੀਕਿਹੋ
 ਹਸੈਘੰਟਾਲੀਯੋਚੁਰਾਇ॥ ੧੩੬॥ ਚੌਪਈ॥
 ਨਿਕਸਤਚੋਰਬਾਘਭੈਮਾਯੋ॥ ਰਹਿਗਯੋਘੰਟਾ
 ਤਿਹਦਿਗਪਯੋ॥ ਤਿਹਘੰਟਾਕੇਕਪਿਲੈਜਹਿ॥

ਤਾਹਿ ਬ੍ਰਜਾਦਹਿ ਕੇਲਕਗੀ॥ ਬਾਹਰ ਤੇ ਇਕਮ
 ਨਜਆਯੋ॥ ਅਧੁ ਪੁਰਖ ਕੇ ਭੁਏ ਸੁਨਾਯੋ॥ ਅਧੁ
 ਰਕਯੋ॥ ਐਸੇ ਸਮਝਾਇ॥ ਏਤ ਸਿਖ ਰਤੇ ਉਤਕੇ
 ਆਇ॥ ਪ੍ਰੰਤ ਜਬ ਦਨਿ ਸਿਕਪ ਨਿਜੁਨਾਯੋ॥ ਅਧੁ
 ਮਾਨੁਖ ਹਤਾਲ ਖਾਯੋ॥ ੧੩੭ ॥ **ਸਵੇਰਗ**॥ ਪੁਰਥਾ ਸ
 ਨਿਨਿਜ ਚੈ ਭੁਈ ਗਖ ਸਉਤ ਕੇ ਆਇ॥ ਕੋਪ ਕੀ
 ਯੋ ਨਗਰ ਪਰਪ੍ਰਜਾ ਲੋਗ ਜਰੁ ਖਾਇ॥ ੧੩੮॥
ਚੈਪਈ॥ ਨਗਰੀ ਲੋਗ ਚਲੇ ਜਰੁ ਭਾਗ॥ ਨਿਜਖ
 ਮਾਹਿ ਭੀਰ ਕੀ ਨਤਿਆਗ॥ ਕੁਟਨੀ ਕੁਨਾ ਮਰਕ

ਟੇਖੋ। ਸੇਈ ਨੂਰੁ ਲਗਨ ਮੈ ਪੇਖੋ। ਬੇਗਗ ੧੧੪
ਈਗਨਾ ਪੈ ਧਾਇ। ਕਰੋ ਕਿਰਾ ਕਸਮ ਆਰੇ ਨਾਇ
ਪਾਤਾ ਕਾ ਛੁਨਿਲਿਆ ਊ। ਪੈ ਕਛੁ ਦਰ ਬੁਧ
ਨੇ ਸੇ ਪਾਊ। ਗਨੇਤਿ ਹਧਨੁ ਬਹੁਤ ਦਿਵਾਏ।
ਭਾਗ ਲੱਗ ਸਕੈ ਬਿਰਮਾਏ। ੧੩੯ ਦੋਹਰਾ।
ਦਰ ਬਹਿ ਲੈ ਦੂਤੀ ਚਲੀ ਗਈ ਬਾਦਰਨ ਮਾਰਿ
ਇਤਿ ਕਤ ਠਾਢੀ ਕੁਈ ਫਲ ਨੂਰੇ ਬਰਤਾਰਿ। ੧੪੦
ਚੋ ਪਈ। ਕਾਪਿ ਫਲ ਦੇਖਿ ਸਕੈ ਉਠਿ ਆਇ।
ਗਪਿ ਨਿਗਬਿਅਤ ਹੀ ਸੁਖ ਪਾਇ। ਪਾਤਾ ਕਾ

ਪੁੰਜੀਆਰਿ। ਬੀਨੀਬੀਨੀਫਲਬੈਠੇਖਾਰਿ। ਦੂਤੀ
 ਜਬਦੇਖਯੋਇਹੁਗਾਇ। ਕਰਿਪ੍ਰਾਕਰਮਤਬਖਰੁਚੀ
 ਜਾਇ। ਬਾਦਰਚਨੇਬਿਖਪਰਧਾਇ। ਕੁਟਨੀਪ
 ਟਾਲੀਯੋਉਭਾਇ। ਰਾਜਾਪਾਸਿਅਗਨਿਸੇਦੀਯੋ।
 ਨਗਰੀਆਰਿਬਨੇਜਸੁਲੀਯੋ। ੧੪੧। ਟੋਹਗਾ।
 ਗਰਦੀਦੂਤੀਯੋਬੁਟੀਜੇਯੋਕਰੀਸੁਨਾਇ। ਜਬਦ
 ਮਾਤਰੁਗੀਯੋਨਹੀਸੁਨਿਮਿਗਨਕੇਰਾਇ। ੧੪੨। ਟੋ
 ਪਈ। ਰਾਜਨਿਕਟਲੇਗਜਭੁਆਦਰਿ। ਬਹੁਪ੍ਰ
 ਕਾਰਕੇਬਚਨਸੁਨਾਦਰਿ। ਕੁਲੀਬੁਗੀਤੇਕਰਿਹੈਕਾ

ਗੁੰਗਾਨਾਸੁਨਿਨਹਿਓਹਿਉਛਾਹੁ। ਜਬਲੰਗ
ਭੇਦੁਧਾਤਨਹਿਪਯੋ। ਤਬਲੰਗਕਾਹੂਪਰਨਹਿ
ਸਯੋ। ਪ੍ਰਬਦੀਪਤਿਜਰੁਧਾਤੈਜੁਨੈ। ਸੁਨਿਕੈਸ
ਭੁਭੀਤਰਮਨਗੁਨੈ। ਕੁਲੀਬੁਰੀਕਾਕਰੈਬੀਚਾਰੁ।
ਸੋਗਜਾਕਹੀਐਮਾਤਿਸਾਰੁ। ੧੪੩। ਏਹਗਾ।
ਜੈਸਾਜੈਸਾਏਇਨਰੇਤੈਜਾਗੁਉਕਰੇਇ। ਓਛਿਮੁ
ਖਨਲੰਗਾਈਐਗਾਖੈਸੁਦਨਧਰੇ। ੧੪੪। ਏਹਪਈ
ਇਹਕਹਿਏਉਧਾਹਰਆਏ। ਜੀਜੀਦਕਏਲੇਗਏ
ਲਦਾਏ। ਜਾਏਓਜੀਦਕਏਲੇਗਏ।

੧੧੫

ਤਸੈ ਪਸਗਲੇ ਭੇਗ ਆ। ਕਰਿ ਪ੍ਰਸਾਮ ਦਿ ਰੁਝਤ
 ਕਰੀ। ਜੇ ਸੇ ਸੇਵ ਕੁਜੈ ਨਹੀ। ਗਵਿ ਪਾ ਦੁਸਟਿ ਕ
 ਰਿਸਾ ਹਰੇ ਗੀ। ਕੀ ਨਹੁ ਸਾਮ ਦੁਗ ਆਤੁ ਗੀ। ਨਿਰ
 ਭੈ ਹੋਇ ਗੀ ਬਨ ਮੇਰੇ। ਆਇ ਨੁਹਰੇ ਸਾ ਸੁਸਦੇਰੇ।
 ੧੪ ਪਾਉਰਗ। ਸੇਵ ਕੁ ਕਰਿ ਗਖੋ ਬ੍ਰਿਖ ਕੁ ਸਾ
 ਲਨਿ ਕਿ ਪਾ ਕੀਨਾ। ਖਾਨ ਪਾਨ ਮਰੁ ਮਾਨ ਬਹੁ ਸਥੈ
 ਬਹੁ ਈਨੀਨ। ੧੪੬ ਪਉਰੀ। ਸਿਪਸਗ
 ਲਸ ਬਿਧਾ ਕਿ ਪਾ ਕਰੇ। ਸੇਵਾ ਸਾ ਲਨਿ ਮਨੁ ਜੈ
 ਬੈ ਮਧੁ ਤਕਾਲ ਬੀਤੇ ਇਹੁ ਗਾਇ। ਨਿਕਸੇ

ਕ੍ਰਾਤਸਿੰਘਕੋਆਇ। ਜਤਬੁਧਕਰਨਹੋਤਕੋਨ ੧੧੬

ਆਧੀਰਜਵਿਤਸੂਰਸਭਕਾਮ। ਆਦਰਕਰਿ
ਤੋਕੋਬੈਠਕੋਯੋ। ਦਮਨਕਕਰਕਟਦੇਉਹਕਕੋਯੋ
ਕਹੋਯੋਮਾਸੁਕਫੁਅਹੈਰਸੇਈ। ਤਿਨਹੁਕਕੋਯੋਤਿਲ
ਭਰਿਨਹਿਰੇਈ॥ ੧੪੭॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਸਿੰਘਸੁਨਤ

ਤਬਉਠਿਚਾਲਿਯੋਮਾਸਹਿਲਯੋਵੈਜਾਇ। ਸਿੰਘ
ਵਕਕਾਰਿਜੇਰਿਕੋਬੈਨਤੀਕੋਪੈਸੁਨਇ॥ ੧੪੮॥

ਦੋਹਰਾ॥ ਅਬਹੀਪ੍ਰਭੁਮਾਜਬਹੁਲਆਇ। ਕ
ਹਾਭਯੋਜੇਹਿਰਉਹਿਧਾਏ। ਸਿੰਘਕਹੋਯੋਸੰਤੀ

ਮੈਂ ਪੂਰੇ ॥ ਕਗਤਿ ਨ ਜੋਹ ਮੈਂ ਹੋਵੇ ॥ ਮਾਯਾ ਮਾ
 ਸੁਖੰ ਰਚੁ ਸਰਬੁ ਯੋਗ ॥ ਸੁਨਤੈ ਬਲਤ ਬਠਿ ਤਰਦ
 ਯਾ ॥ ਸਕਲ ਮਾਸੁ ਦੁਹਰੁ ਯਨ ਚਾਖੇ ॥ ਪੁਰੁ ਕ
 ਜੇ ਕਛੁ ਹੁਨ ਹਿਰਾਖੇ ॥ ਸਿੰਘ ਕਹੈ ਸੁਨਿ ਮੀਤੁ ਹ
 ਮਾਗ ॥ ਮੈਂ ਸੋ ਪਿਯੋਤਿ ਨ ਕੋਰੁ ਗਾਗ ॥ ੧੪੬ ॥ ਦੋ
 ਹਰਾ ॥ ਜਾਨਤੈ ਸੋ ਕਰਤੈ ਕਛੁ ਖਰਚਤ ਕਛੁ
 ਖਾਤਾ ॥ ਸਿੰਘ ਮਕਰਿ ਜਾਨੈ ਨਹੀ ਜੇ ਬਕਚਿ ਚਲਨ ॥
 ਤਗ ॥ ੧੫੦ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਬੋਲੇ ਬ੍ਰਿਖ ਕੁ ਸੁਨਹੁ ਮਿ
 ਗਗਣਿ ॥ ਰੂਪ ਤਿਹੋ ਹਿਨ ਮੈਂ ਸੋ ਕਾਇ ॥ ਜਿਹ ਕੀਰੁ

ਰਕੀਸੁਪਿਧੀਨਾਹਿ। ਬਿਨੁਪੁਛੇਪੁਰਖਰਚੁਕੋਰ ॥੧੧॥
 ਇ। ਜੇਇਨਰਿਦਮੈਸੀ। ਬਿ। ਧੰਦੇਖੈ। ਗੋਨੈਨਜਾ
 ਨੇਤਿਹਨਿਪਲੇਖੈ। ਜਮਕਾਮੰਡਲਮੰਤੀਰੇਈ।
 ਇਹਉਪਮਾਤਾਕੀਜਗਯੋਈ। ਬਹੁਪਨੁਗੋਪੇਖਰ
 ਚੁਹੇਇਬੋਗਾ। ਦਮਜਰਿਕੈਲਾਖਕਰੇਗਾ। ॥੧॥
 ੫੧॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਮੰਤੀਜੇਰੁਪਾਲਕੇਸੁਰੁਲਛਨਪ
 ਹਿਚਾਨੁ। ਲੋਭੀਰੇਇਨਮਾਪਕੋਗਖੈਪੁਰਖਨੁਦੁ
 ਨੁ। ॥੫੨॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਮਾਯਾਹੀਨਪੁਰਖੁਜਗੋ
 ਈ। ਛਾਡਿਜਾਤਤਾਕੇਸੁਰੁਕੋਈ। ਕੁਈਮੀਤਪੂਤ

ਮੈਂ ਨਾਹਿ। ਜੇਵਕਕਾਕਾਕੋਰੈ ਬਿਚਾਰੁ। ਦੂਖ
 ਨੁਤਿਹਨਰਜਗਮੈਧੈ। ਪਾਪਤਿਬੋਰਖਚੁਬਹੁਕ
 ਹੈ। ਰੂਪਭੰਗਰੁਚੁਨਿਕਟਿਨਗਖੈ। ਕਰਿਅਧਰਮ
 ਜੇਸਿਚੈਗਾਖੈ। ਜੇਵਕਕੁਲਕੋਗਾਖਤਦੂਰਿ। ਕੁ
 ਤਤਾਹਿਸਰੁਕੇਈਕੁਰਾ॥ ੧੫੩॥ **ਵੇਹਗਾ॥** ਇਹਾਈ
 ਧਿਕੋਈਚਾਰੁਸਰੁਕਰਿਯੋਚੁਬਰਧਸੁਨਾਇ। ਰ
 ਜਾਸੇਜੋਈਛੁਆਮਪਨੀਖਰਚੈਅਰੁਖਾਇ॥ ੧
੫੪॥ ਰੂਪਈ॥ ਸੁਨਿਯਹਯਾਤਸਿੰਘਕੇਗਾਈ।
 ਕਹੈਸਿਜੀਵਕਜਤਿਕਗਈ। ਜੇਤੀਕੁਤਪਿੰਗ

ਲਕਕੋਹੈ। ਜੈਸੇ ਬ੍ਰਿਖ ਕੁਕਰਤ ਤੇ ਅੰਧੇ। ਦਮਨ
 ਕਰਕਰਦ ਬਰੇ ਜਾਨੇ। ਜਿਧਿ ਜੁ ਬ੍ਰਿਗ ਹਨੀਕੇ
 ਜਾਨੇ। ਤਾ ਤੇ ਕੀਨੇ ਮੈ ਆਧਿਕਾਰੀ। ਘਰ ਕੀ ਟਹਲ
 ਦਈ ਤਿਨ ਜਾਗੀ। ਕ੍ਰਾਤ ਕ੍ਰਾਤ ਕੋ ਉਤਰ ਦੇਇ। ਕ
 ਰੇ ਜੁ ਤੇ ਹਿਧਾਰੀ ਜੀ ਅਲੇਇ। ੧੫੫ ਦੋਹਰਾ।
 ਬਿਗੁਰ ਜਿਧਿ ਜੁ ਜਾਨੇ ਤਿਹ ਨ ਦੇਹੁ ਭਿਡਾਗ। ਪੁ
 ਨਿਏ ਮਾਨੁਖ ਜਾਇ ਕੈ ਦੀਜੈ ਨਹਿ ਆਧਿਕਾਰ। ੧੥
 ੧੫੬ ਦੋਹਰਾ। ਬ੍ਰਹਮਨ ਛਤੀ ਕ੍ਰਾਤ ਜੁ ਹੋਈ।
 ਬਹੁਤ ਦਿਨ ਕਾ ਸੇਵਕ ਹੋਈ। ਬ੍ਰਹਮਨ ਖਾਇ ਨ

ਕਾਹੁਦੇਇ। ਲਾਖ ਜਤਨ ਜੇ ਕਉ ਕਰੇਇ। ਜ ਕੀਏ
ਨਾਹਿ ਨ ਤਉ ਕਿਆ। ਗਿਐ ਹੁਤਿ ਜੇ ਅਪ ਜਸੁ ਸੀ ਜਾਗ।
ਛੁਤੀ ਹੁਤੀ ਜੇ ਪਨ ਖਾਇ। ਆਗੇ ਤੇ ਜੇ ਖਨ ਗੁਣਿ
ਖਾਇ। ਭਾਈ ਖਾਇ ਬੈਠਿ ਗੁਰੇ। ਤੈ ਜੇ ਸੇਵਕੁ
ਬਹੁਦਿ ਨ ਮਰੇ। ੧੫੭। ਦੋਹਰਾ। ਇਨ ਕੋਟ ਹਲ
ਨਦੀ ਜੀ ਮੈ ਜਾਨੇ ਗਇ ਬਤਾਇ। ਕੇ ਜੇ ਕਉ ਚੁਚੇ
ਤਰੇਇ ਅੰਤ ਮਗ ਦੁਖ ਪਾਇ। ੧੫੮। ਦੋਹਰਾ। ਅ
ਦਰ ਕਹੇ ਸੀ ਕੇਵਾਇ। ਗਾਖੈ ਸੀ ਤੀਸੀ ਗੁਣਿ। ਅ
ਰਜ ਮਾਨ ਨ ਤਉ ਕੇ ਭਾਖੈ। ਕੀਨਾ ਬਚਨ ਨ ਤਾਜੈ

ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਕੀ ਭਾਵਨਾ ਦੁਜੈ ਸੈਨ ਸੈ ਮਿ ੧੧੯
ਲਿਖਾਇਆ ਅਰੈ ਸੇਈ ਬਹੁਤਾ ਪਨ ਵਿਤਾਗ
ਹਿਸਰਿ ਜਕੀਇਤ ਕੇ ਅੰਤਾ ਜੋ ਕਦਾ ਚਹੀਤਿ ਸ
ਵਿਸਕਾਰੇ ॥ ਦੁਸਟ ਗੁਰੂ ਪਰਿਗਏ ਮਝਾਰੇ ॥
੧੫੬ ॥ ਏਹ ਗਾ ॥ ਪੁਰੁ ਕੋਰੈ ਇਅਰ ਬਾਨਿਹ
ਚਿਤ ਕਰੈ ਮਨੁ ਸੇਇਆ ਮੰਤ੍ਰੀ ਜੋ ਨਹਿ ਕੀਜੀਏ ਕ
ਹਤ ਜਾਨੇ ਲੇਇ ॥ ੧੬੦ ॥ ਏਹ ਪਈ ॥ ਪੁਨਿ ਜੋ ਐ
ਜੋ ਕਰੈ ਉਪਾਇਆ ਉਪਰ ਉਪਰ ਪਨੁ ਗੁਸਿ ਜਾਇ
ਜੋ ਨ ਦੇਖੇ ਸੋ ਮਨ ਕੀ ਅਇਨਾ ਤਹਿ ਨ ਕਬਹੂੰ ॥

ਉਸੁਨਾਇਨਾ। ਜਗਤੇ ਮੈ ਬੈ ਕੇ ਕਛੁ ਨਹਿ। ਕੋਈ
ਤਜੇਗਾ ਜਾਪਹਿ। ਗਾਨਕਾ ਜਾ ਬਿਰਕਤ ਰਹੈ। ਬ
ਗਬਿਪਗੀਤ ਉਦਾਸੀ ਕਹੈ। ਭੁਗਮਾਹਿ ਨਿਤ ਪ੍ਰਤਿ
ਰਤਹੇਈ। ਮਨ ਮੈ ਕਹੈ ਏਲਾ ਆਵੈ ਜੇਈ॥ ੧੬੧॥

ਦੇਹਗਾ। ਇਹ ਮੰਤ੍ਰੀ ਕੇ ਦੇਹਿ ਮੈ ਪਨੁ ਜਗੁ ਲੇਇ ਫਿ
ਨਾਇ। ਬਿਨੁ ਪਾਨੇ ਨਹਿ ਦੇਤ ਕੇ ਨਿਤ ਕਹਤੁ ਜੁ
ਨਾਇ॥ ੧੬੨॥ ਚੁਪਈ॥

ਪਨਤੀ ਬਜਤੁ ਦੇਈ
ਨਜਾਇ। ਗਾਖਤਹੈ ਕਰਿ ਬਹੁ ਉਪਾਇ। ਅਧਿਕ
ਗੀ ਕੋ ਮੈ ਜੇ ਜਾਨਿ। ਘੁਟਪਾ ਕੇ ਕੇ ਮਾਰਿ ਜਮਾਨ।

ਧਿਨੁ ਦਾਣੇ ਬ੍ਰਹਮ ਪਾਕ ਨ ਗਰੈ। ਅੰਤੀ ਦੇਇ ਨ ਪਨੁ
 ਧਿਨੁ ਮਰੈ। ਏਕੈ ਬੇਰ ਨਿਕ ਜੈ ਨੀਗ। ਜਲ ਭੁੰਨੈ
 ਜੈ ਜੈ ਚੀਗ। ਲੋਭ ਲੋਭ ਤਨੈ ਤੋਭ ਦੇਇ। ਜੈ ਈ
 ਜਗ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੋਇ। ੧੬੩॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਕਲ
 ਨ ਜੁਹੈ ਸਿਸਾਰ ਕਾ ਸਭੁ ਕਰੈ ਜਮ ਬਾਇ। ਨੈ ਜਾਨੁ
 ਨੈ ਸੋ ਕਰੈ ਜੈ ਤੁਮਰੇ ਚਿਤੁ ਆਇ। ੧੬੪॥ ਚੌਪਈ
 ਸੁਨਿ ਧਿ ਗਲ ਕਬੋਲੈ ਦੇਇ ਧਾਤਾ। ਜੇ ਤੀਕਹੀ
 ਸਤ ਸਭੁ ਭੂਤਾ। ਦਮ ਨ ਕਰ ਕਰ ਕਰ ਦੇ ਨ ਭਾਈ। ਮੇ
 ਆਗਿ ਯਾਨਿ ਤੁਰਿ ਗਰਗਈ। ਸਤ ਬੁਧ ਕਰ ਕਰੈ

ਜਮਸ਼ਾਇ। ਕਵਨ ਬੁਧਿ ਤੇਰੇ ਜੀਅ ਆਇ। ਆਗ
 ਆਗ ਜੁਜੁ ਮੈ ਨ ਲਗੀ। ਤਾ ਕੇ ਦਿਨਿ ਧਰੇ ਤਿਹ ਪਾਹੀ
 ਕਾਸੇ ਦਕ ਕਾ ਬੇਟ ਹੋਈ। ਦੇਇ ਰੂ ਕਹੁ ਗਾਨਾ
 ਸੇਈ। ੧੬੫। ਸੋਰਠਾ। ਦੇਵਤਾ ਪੰਡੁ ਪਜਾਨਿ
 ਭੈਰੋ ਗੋਪ ਬਿਕਰੇ। ਕੇਇ ਨ ਕਰਈ ਗਨ ਗਾਨਾ
 ਦੇਵਤਾ ਸਕੇ। ੧੬੬। ਚੁਪਈ। ਚੁਤਮੰਤ੍ਰੀ ਸੇਵਕ
 ਨਿਜ ਪੀਆ। ਤਸ ਕਰ ਲੇ ਕੁਆਪੇ ਨ ਜੀਆ। ਸਭੁ
 ਤੇ ਪਰਜਾ ਰਛਾ ਕਰੈ। ਕੈਸੇ ਤਾਤੁ ਪੁਤ੍ਰ ਹਿਤ ਧਰੈ। ਤਾ
 ਕੀ ਸਮਝੁ ਪਾਲ ਨ ਕੇਈ। ਅਮੈ ਜੀ ਨੀਤ ਚਲਾਵੈ ਸੇਈ ੧੨

ਕ੍ਰਾਤਕਯੋਜਗੁਬਿਧਜਮਸ਼ਾਇਸਿਜੀਵਕਤੋਰ
 ਪੈਸੁਖਦਾਇਆਮੀਨਘਾਸੁਰੇਜਨੁਯਹਕੇਰੇ। ਅੰਰ
 ਲੋਕੁਮਨਮੈਨਹਿਧਰੇ॥ ੧੬੭॥ ਵਿਹਗਾ॥ ਵਿਹਜ
 ਮਾਨਨਹਿਮਦਰਕੋਕਰੇਜਤਿਤੁਹਿਬੀਰ॥ ਜਥੁਪੈ
 ਵਿਹਭਿਗੁਰਨਿਜੁਗਥਯਾਕੇਤੀਰ॥ ੧੬੮॥ ਚਿਖ
 ੧॥ ਕਹਿਜਮਸ਼ਾਇਕ੍ਰਾਤਪਰਗਯਾ। ਪਿਗਲਕ
 ਵਿਹਸੁਚੇਤਮਨਕੁਯੋ। ਮਾਸਭਿਗੁਰੀਬਿਖਕੁਹਿ
 ਕੀਨਾ॥ ਸੁਨਤਾਸਿਜਾਲਨਿਮਨਕੁਏਹੀਨਾ। ਸਿੰਘ
 ਸਿਜੀਵਕਵਿਕੇਰੇ॥ ਮਨਦਿਨੁਤਿਕੀਧਾਤੈ

ਕੋਏ। ਬੀਤੀ ਇਹ ਬੀਧਿ ਬਹੁਤੇ ਕਾਲਾ। ਚਿਤਾਵ
 ਨ ਕੁਏ ਤਬ ਸੁਆਲਾ। ਮਲਿ ਦੇਉ ਬੀਰ ਕਰਹਿ ਬੀ
 ਚਾਗ। ਕੀਜੈ ਕਹਯਾ ਕੋਉ ਪਚਾਗ। ੧੬੬। ਚਿਹ
 ਰਾ। ਸੇਕਾ ਅਨਿਦ ਨ ਕਰਿ ਸਕਹਿ ਮਨ ਹੀ ਮਾਹਿ ਗਿਕਾ
 ਇ। ਆਪ ਨੇਗ ਬਨ ਜੇਕੀ ਆ ਆਪ ਨਹੀ ਦੁਖ ਪਾ
 ਇ। ੧੭੦। ਚੋਪਈ। ਕਹਿ ਕਰ ਕਟ ਸੁਨਿਦ ਮਨ ਕ
 ਕੁਤਾ। ਹਮ ਪਰ ਕੁਈਤੀ ਨ ਜੇ ਜਾਤਾ। ਕਿਦੁ ਪਕੇਤ
 ਰੁਸਾਧੁ ਕੁਮਾਗ। ਤੀਜੀ ਕਹਿ ਨਾਈ ਕੀ ਨਾਗਿ। ਆਪ
 ਨੇਗ ਬਨ ਉਨਿਦੁਖ ਪਾਯੋ। ਤੇਹੀ ਸੇ ਦੁਖ ਹਮ ਪਰ

ਆਯੋ। ਦਮਨਕ ਕਰੋ। ਬਿਧਿ ਜੇ ਤੀ ਕਰੋ। ਕੈ ਜੇ ਕੈ १੨੨

ਤੀ ਨ ਦੁਖ ਲਯੋ। ਜੁ ਨ ਹੋ ਬੀਰ ਧਰਮੁ ਸਤੁ ਕਾਨ।

ਆਦਿ ਅੰਤੁ ਸਕੁ ਕਰਤ ਬਖਾਨ। ੧੭੧। ਕਥਾ

ਤੀ ਨ ਕੀ ਕਰ ਕਟ ਦਮਨ ਕਸੇ ਕਰਤੋ। **ਦੁਹਰਾ।**

ਕਿੰਚਨ ਪੁਰਨ ਗਗੀ। ਬਿਖੇ ਬੀਗ ਬਿਕੁ ਮਰਾਇ। ਕ

ਰਿਅ ਧਰਮੁ ਨਾਈ ਪਕਾਰਿ ਚਲੇਹ ਤਨੁ ਕੇ ਧਾਇ।

੧੭੨। ਚੁਪਈ। ਕੰਦੁ ਪਕੇਤੁ ਤੁਹ ਸਿਨੁ ਆਸੀ।

ਸਾਧ ਕੁਦਰ ਸਿਗਾ ਜੁਖ ਦਾਸੀ। ਨਾਈ ਕੋਗ ਹਿਰ

ਖੋਯਾਇ। ਆਵੈ ਨਾਹਿ ਨ ਮਾਰਨ ਬਾਹਿ। ਸੇਵਕ

ਗਇਕਹੈ ਕਿਹੁ ਭਾਤੁ। ਕਹੀਏ ਮੇਰੇ ਸਭ ਬਿਰਤ
ਤਾ। ਕਹਿ ਸੀਆ ਸੀ ਮੁਨਿ ਸਭੁ ਲੀਜੈ। ਪਾਛੇ ਕ
ਰਨਾਹੈ ਇਸੇ ਕੀਜੈ। ਪਹਿਲੇ ਸੁਨਿ ਲੈ ਮੇਰੀ ਬਾਤ।
ਨਗਰ ਮਾਹਿ ਆਯੋ ਨਿਹ ਭਾਤਿ। ੧੭੩। ਕੰਦ
ਪਕੇਤ ਅਪਨੀ ਕਬਾਗ ਜਸੇ ਦਕ ਨਿਸੇ ਕਹਤੋਹੈ।
੧੭੪। ਪੁਤਰੀ ਸੇ ਨਕੀ ਛੁਦਤੁ ਪਕੇ ਨਗਰ ਮੈ
ਆਇ। ਚਰਿਤੁ ਚੁਦੇਖੇ ਨਗਰ ਮੈ ਸੇ ਸਭੁ ਕਹੇ ਸੁਨ
ਇ। ੧੭੪। ੧੭੫। ਕੰਦਲ ਦੀ ਪਕਹਤੋਹੈ ਭਾ
ਈ। ਨਿਮੂਤ ਕੇਤਤ ਹਗਉ ਬਜਾਈ। ਤਕੇ ਸੁਤ

ਮੈਂ ਕਦੁਪਕੇਤੁ ॥ ਮੈਂ ਸੋਗਾਖਤੁ ਸੇਬਹੁ ਹੇਤੁ ॥ ਨਗਰ १੨੩
ਮਾਹਿ ਮੈਂ ਠੰਡਾ ਬਨਾਈ ॥ ਬਹੁ ਜਿ ਦਰਗਮ ਨੀਕੁ
ਗਈ ॥ ਬੈਪਾਗੀ ਉਤਰਹਿ ਤਹਾਮਾਇ ॥ ਬਾਤਮ
ਚਿਠੇ ਕਰੈ ਸੁਨਾਇ ॥ ਏਕੁ ਬਪਾਗੀ ਤਹ ਚਲਿਆ
ਯੋ ॥ ਤਿਨ ਯਹ ਮੈ ਪੈ ਕਹਿ ਜੁ ਸੁਨਾਯੋ ॥ ੧੧੫ ॥
ਜੋਗਨਾ ॥ ਚਤਰਦਸੀ ਜਬ ਹੋਇ ਦਧਿ ਤੇ ਨਿਕ
ਜੈ ਕਲਪਤਗੁ ॥ ਰਤਨ ਜਰਤ ਪਲਕੇਇ ਪੁਨਿ ਦੇ
ਯੋ ਤਿਹ ਤਰਤਰੇ ॥ ੧੧੬ ॥ ਬੈਪਾਗੀ ॥ ਤਿਹ ਪਠੈ
ਭੀਰੈ ॥ ਏਕ ਨਾਗਾ ਸੁਦਰਰੂਪ ਕੀ ਏ ॥ ਜੀਗਾਗਾ ਬੀ

ਨਬਜਾਵੈਸਰੋਪਕਾਰਾ। ਸਕਲਗਗਤਾਮੈਉਚ
 ਗਾਮੈਆਯੋਤਿਹੈਨੈਪੇਖਾ। ਚੌਹੋਜੁਜਾਇਤ
 ਹਾਤਿਹਦੇਖਿ। ਤਬਮੈਸੁਨਤਹਿਜਿਗਲਯੋ
 ਚਲਤਚਲਤਤਿਹਠਾਮੈਗਯੋ। ਦੇਖਿਭਿਰੀ
 ਆਤੈਸੇਭਾਇ। ਜੇਜੀਉਨਿਮੁਹਿਕਹੀਸੁਨਇ
 ੧੭੭। ਦੁਹਰਾ। ਬਕਿਤਕੁਯੋਤਿਹਦੇਖਿਕੋਠਾਢ
 ਰਯੋਤਿਹੈਗ। ਟਕਟਕਲਾਗਾਦੇਖਨੈਜੇਭ
 ਦਚਕੋਗ। ੧੭੮। ਚੌਪਈ। ਪੁਨਿਜੇਨਾਰਿਜਮੁ
 ਦਮੈਜਾਇ। ਰਹਿਨਸਕਯੋਕੁਦਮੈਧਾਇ। ਦੇਖ

ਕਹਇ ਕਨਗਰਬਸਾਈ॥ ਅੰਦਰਕਿਚਨਰਤ ੧੨੪
ਨਜਨਾਈ॥ ਬੈਠੇਖੀਜੋਈਨਾਗੀ॥ ਸਖੀਜੀ
ਗਬਹੁਰੂਪਅਪਾਰੀ॥ ਨਿਰਤਿਕਰੈਜੋਈਪੁਨਿ
ਗਾਵੈ॥ ਜੋਬੁਇਦੁਆਖਾਰੇਪਾਵੈ॥ ਤਿਹਮੁਰਦੇਖ
ਤਸਖੀਪਨਾਈ॥ ਦੁਰਤੀਦੁਰਤੀਮੋਢਿਗਾਮਾ
ਈ॥ ੧੧੯॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਅਤਿਆਦਰਬਹੁਪੀਤਿ
ਕਰਿਮੋਜੋਕਹਯੋਸੁਆਇ॥ ਤ੍ਰਿਵਿਹੁਕੇਦਨਜਨਾਈ
ਤੁਹਿਸਭਦੇਉਬਤਾਇ॥ ੧੮੦॥ ਚੌਪਈ॥ ਕੰਦ
ਪਕੇਲਏਕਨ੍ਹਪਆਹਿ॥ ਬਿਦਿਆਧਰਕੇਦੇਦ

ਸੁਚਾਰਿ। ਸੁਤ ਰੂਪਤਿ ਕੀ ਹੈ ਯਹ ਧਾਮ। ਰਤ ਸ
 ਮੰਜਰੀ ਯਾ ਕੇ ਨਾਮ। ਇਹ ਸਮਜਗ ਮੈ ਰੂਪ ਨ ਕੇ
 ਈ। ਕਾਮਲ ਜਾਇ ਰਹੈ ਸਿਰਗੋਈ। ਜਖੈ ਮੈਰ
 ਏਤੇ ਮੈ ਆਈ। ਲੋਗ ਈ ਮੈ ਕੋ ਸਿਗਲ ਦਾਈ। ਕਾ
 ਨੇ ਮੈ ਸੇਤੁ ਰਤੁ ਬਿਦਾਹ। ਕੁਝ ਮੈ ਹਮਤਿ ਹੀ ਹਰਖ
 ਹੁ। ੧੮੧। ਦੋਹਰਾ। ਰਯੋ ਬਹੁਤ ਦਿਸ ਮੈ ਤਹ ਕੀਨੇ
 ਭੋਗ ਬਿਲਾਸ। ਬਿਛੁਰੈ ਨਾਰਿ ਨ ਏਕ ਛਿਨ ਰਹੈ
 ਏਕ ਹੀ ਪਾਸ। ੧੮੨। ਦੋਹਰਾ। ਇਕ ਦਿਨ ਰਤ
 ਮੰਜਰੀ ਤੀਆ। ਮੈ ਸੇ ਕਯੋ ਚੁਨੇ ਪੀਆ ਨੇ

ਜੇਨੇਸੇਰੋਗੋਖਾਵੇ॥ ਕੇਚਨਪੁਤਲੀਗਾਬੁਲਾਵੇ॥ ੧੨੫
 ਸੁਨਿਕੈਮੇਰਿਕੁਯੋਅਬੁਲਾਖੀ॥ ਗਯੇਤਹਾਜਪੁ
 ਤਰੀਗਾਖੀ॥ ਲੋਨੇਰੂਪੁਦੇਖਿਛੁਕਿਗਯੋ॥ ਨਿਕਰ
 ਜਾਇਤਿਹਠਾਦੁਰੁਯੋ॥ ਗਹੇਪਯੋਧਰਜਬਮੈ
 ਜਾਇ॥ ਛੁਦਤੇਮਾਗੀਲਾਤਉਗਾਇ॥ ੧੮ ਅੰਤ
 ਹਰਾ॥ ਪਾਇਲਗਤਮੈਸੇਉਨ੍ਹੇਨੇਤਿਛੁਪਵ
 ਨਉਗਾਇ॥ ਸੁਧਿਨਰਗੀਕਛੁਦੇਹਕੀਪਯੋਦੇਸ
 ਇਹਆਇ॥ ੧੮੪ ਅੰਤਪਈ॥ ਤਬਮੈਰੂਪਸਿਨ
 ਪਾਸਬਨਾਯੋ॥ ਕੁਮਤਕੁਮਤਇਹਨਗਰੀਆਯੋ॥

CC-0 Panjab University Chandigarh. An eGangotri-Vaidika Bharata Initiative

ਨਿਰਦਈ। ਚਤੁਰਪੁਰਖ ਮੇਰਿ ਪਾਠ ਆਇਓ ॥ ਧੈਰ ॥
 ਤੇਰਿ ਮੁਖ ਭਿਖਰਿ ਜੋ ਗੋਪੀ ਕਰੇ ਕਰੇ ਮੈ ਕਾਇ ॥
 ਛੁਗੀ ਮੁਖੀ ਬਿਰੁਧਿ ਪਾਇ ॥ ਦੁਤੀ ਕਰੇ ਮੇਰਿ ਗੁਰਿ ॥
 ਬਾਧਾ ॥ ਛੁਗਲਿ ਜਾਇਗਿ ਜਿ ਕਰੀ ਗਧਿ ॥ ਮਾਨੀ ਗੋ ॥
 ਪੀਸੇਈ ਕੀਨੀ ॥ ਨਾਇਕਾ ਪਿਬੁ ਮੇਦੀ ਸੀ ॥ ੧ ॥
 ੮੭ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਚਲੀਆ ਪਉਤਾ ਟੁਲੀ ਗਈ ਛੇ ॥
 ਲਕੇ ਪਾਸਾ ॥ ਦੋਉ ਮਿਲਿ ਕੇ ਪਰਸ ਪਰਕੀ ॥ ਨੇਰੇ ਗਧਿ ॥
 ਲਾਜਾ ॥ ੧੮੮ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਧਰੁ ਰਿਗੋ ਪੁਪਰ ਗੁਤ ॥
 ਰਜਾ ਗਯੋ ਗੋਪੀ ਸਿਖ ਦੇਵ ਨ ਲਾਗਯੋ ॥ ਦੁਤੀ

੧੨੬

ਜੇਤੀ ਥਲੇ ਕਰਮਾ ਅੰਗੇਸ਼ਾਹੀ ਵਿਕਾਟੁ ਨਰਤ
 ਅੰਬ ਸਾਸੀ ਸੇਤੁ ਪਰ ਕੁਈ ॥ ਲਾਜ ਨਾਹੀ ਤੁੰਗਰ
 ਗਈ ॥ ਗੋਪੀ ਰੇ ਇਤਉ ਉਤਰ ਦੇਇ ॥ ਇਹ ਤੋਰ
 ਇਨ ਮੇਲਗੇਇ ॥ ਗੋਪ ਰਿਦੂ ਨੀਰਿ ਸਕੁਰਾ ਆਈ
 ਗਈ ਨੀਰਿ ਹਰੀ ਗਰਥਾਈ ॥ ੧੮੬ ॥ ਏਹ
 ਗਾ ਕ੍ਰੋਧ ਕ੍ਰੋਧ ਕਰਕੁ ਗੈਲੈ ਪਦੁ ਚੋਤਿ ਹਰਿ
 ਜਾਇ ॥ ਧੀਰ ਬਲਕਲਾ ਸਿਕੁ ਰਿਝੇ ਕਾਇ ਨਾਕ
 ਰਿਸਾਇ ॥ ੧੮੭ ॥ ਏਹ ਪਈ ॥ ਕਾਟਿ ਕੂਟ ਕੋਰਿ
 ਜੇਇ ॥ ਦੂਰੀ ਰਹੀ ਸਕ ਨਿਜੁ ਪਾਇ ॥ ਕੀਏ ਬੁਧ

ਗੋਪੀਫਿਰਿਆਈ॥ ਦੂਤੀਜੋਬਲੀ॥ ਬਿਹਜਾਈ॥ ੧੨੭
ਕਹੁਜਜਨੀਤੁਅਪਨੀਬਾਤ॥ ਮੇਲਗਾਪਾਯੇਦੁ
ਖਤੁਅਗਾਤ॥ ਦੂਤੀਬੀਤੀਜੁਕਹੀਜੁਨਾਇ॥
ਲਾਜਨਬੈਠੀਨਕੁਕਟਾਇ॥ ਗੋਪੀਆਪਨਾਅ
ਪੁਬੀਧਾਈ॥ ਕਟੇਨਕਨਾਇਨਪਰਆਈ॥ ੧
੯੧॥ ਚੋਹਗਾ॥ ਵਿਹਗਤਲਾਖਿਮੈਉਠਿਚਲਿਯੋ
ਸਇਨਪੀਛੇਪਾਇ॥ ਤਿਆਚਰਿਤਨਿਹਾਰਉਕ
ਗਕਰੈਘਰਜਾਈ॥ ੧੯੨॥ ਚੋਪਈ॥ ਨਾਇਨ
ਆਇਜੁਪਰਿਮੈਪੈਠੀ॥ ਮੁਠੀਨਕੁਲੀਏਸੈਬੈਠੀ

ਪਾਤਕਾਲਹੁਇਆਇਯੋਜਥੈ। ਨਉਏਰਛਾਨੀਮਾ
ਗੀਤਥੈ। ਤੀਛਨਛਗਤਿਹਚੁਪਠਾਯੋ। ਨਾਈਦੇਖਤ
ਬਹੁਤੁਰਿਸਾਯੋ। ਦੋਨੋਛਗਕੁਪਸੇਗਾਰਿ। ਬੇਲੀ
ਨਇਨਤਥੈਪੁਕਾਰਿ। ਕਾਰੇਨਾਕਕਾਟੀਤੈਮੇਗੀ। ਕ
ਗਿਨਾਅਵਗਿਆਮੈਕਛੁਤੇਗੀ। ੧੯੩॥ ਦੋਹਰਾ॥

ਨਾਉਕੋਅਦਭੁਤੁਕੁਯਾਹੁਯੋਕਹਾਗੁਪਾਲਾ। ਤਬਲ
ਗਪਾਚੋਆਇਕੋਬਾਧਿਲੀਯੋਤਤਕਾਲਾ। ੧੯੪॥

੧੯੫॥ ਬਹੁਰੋਗਪਗੁਹਮੈਆਯੋ। ਇਨਹੁਤ੍ਰਿਅੰ
ਚਰਿਤ੍ਰਦਿਖਾਯੋ। ਨਾਇਨਜਥਾਅਪਨੇਪਾਰਿਗਈ॥

ਗੋਪੀ ਬਾਧੀ ਬੋਲਤ ਭਈ ॥ ਕਰਨ ਹਾਰਤੁ ਮੇਰੇ ਜਾ ॥ ੧੨੮
ਖੀ ॥ ਸੂਰਜ ਚੰਦ ਦੇਵ ਸਭ ਭਾਖੀ ॥ ਅਗੰਨਿਆਰ ॥
ਜਧਰਤੀ ਆਤਾ ॥ ਸਕਲ ਦੇਵਤੇ ਆਦਿ ਬਿਧਾਤ ॥
ਪਤ ਚੁਤ ਜੇ ਮੈ ਹੋ ਨਾਹਿ ॥ ਮੇਰੀ ਨਹਿ ਦੂਜਰ ਸਿਧਾਰਾ ॥
੧੬੫ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਇਨ ਗੁਣਾਲਾ ਅਪ੍ਰਾਧ ਕਰਿ ਕਈ
ਨਾ ਕੇ ਜੇ ਮੇਰਾ ਸੁਤੇ ਜਾਨੇ ਤੇਰੀ ਕਰਹੁ ਬਿਨ ਕਰੋ ਕਰ ਜੇ
ਰਾ ॥ **੧੬੬ ॥ ਚੋਪਈ ॥** ਗੋਪ ਸੁਨਤੁ ਏ ਬਾਤੇ ਜਾਗਾ ॥
ਰਸ ਅਨਰਸ ਕਹੇ ਲਾਗਾ ॥ ਮੈ ਜੇ ਹੀ ਸਤਵਿਤੀ ਜਾਨਾ
ਕਟੀ ਨਾ ਕੁਲੇਰਿ ਚੁਰਿ ਹੋ ਆਨਾ ॥ ਗੋਪੀ ਤਾ ਕੇ ਉਤਰ

ਕਰੈ। ਗਾਬਗੁਸਾਈ ਸਰੁ ਕਛੁ ਅਰੈ। ਜਤੁ ਜੇ ਮੇਰਾ ਮ
 ਨ ਮੈ ਪਰੈ। ਨੇਜੀ ਬੀਤੈ ਸਾਹੀ ਕਰੈ। ਗਾਖੀ ਲਾਜ ਜ
 ਗਤ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੀ। ਨੇਨ ਪਤੁ ਆਇ। ਆਇਤਿ ਹਰੇਰੀ।
 ੧੯੭। ਦੋਹਰਾ। ਸੁਨਤੁ ਗੋਪਤ ਬਠਿ ਠਚਲੈ ਯਦੀ
 ਪਕੁ ਲੋਕੇ ਗਾਬਾ। ਦੇਖੇ ਕਹਾ ਨਿਗਰ ਕੈ ਨਾਕੁ ਸੁਖੁ ਕ
 ਜਾਬਾ। ੧੯੮। ਚੌਪਈ। ਬਿਲਮਨ ਲਾਈ ਬਿਧਨ
 ਛੋਰੈ। ਗਾਗ ਕਤਿ ਕੈ ਬਹੁਤੁ ਨਿਹੈ। ਬਿਨਤੀ ਕਰਿ
 ਉਠਿ ਚਰਨ ਲਾਗਾ। ਤੇਰਿ ਨਾਜਨੈ ਬਡੈ ਅਭਾਗਾ।
 ਸੀਲਵੀਤੀ ਸਤਵੀਤੀ ਜਾਧਾ। ਕੀਨੈ ਛੁਆਜੇ ਹਿਅ

ਪ੍ਰਾਧਾਨ ਵਿਹਿਥਿਥਿਥੀ ਪੀਸਾ ਚੁਟੀ। ਕੁਝ ਦੇਖਿ ੧੨੯
ਮੈਂ ਅਤਿ ਬਿਸਮਈ। ਜਿਹ ਦੇਖਤੁ ਜੇ ਮੇਰੇ ਸਿੰਗਾ। ਤ
ਕੀ ਕਥਾ ਆਹਿ ਅਤਿ ਰੰਗਾ। ੧੯੯। ਕਥਾ ਜਾਪ
ਕੁਵਰ ਕੀ ਕੀਦੁ ਪਕੇਤਗ ਜਸੇਵ ਕਨ ਸੈ ਕਹਤੈ।
ਦਿਹਗਾ। ਜਾਪ ਕੁਵਰ ਵਿਹਨ ਮੇਰੇ ਪਰਤੇ ਕੁਝ ਓਦਾ
ਸਾ। ਬਰਸ ਦੁਆਦਸ ਬਨ ਗਏ ਮਾਲਿ ਆਗਰ ਕੇ
ਪਾਜ। ੨੦੦। **ਚੁਪਈ।** ਬਹੁਤ ਦਰ ਬੁਝਾ ਅਗਰ
ਇਥੇ ਯੋ। ਰਤੁ ਨ ਲੈਨ ਵਿਹਨ ਗਰੀ ਆਯੋ। ਨਗਰੀ
ਮੇਂ ਇਕ ਬੇਸੁਰ ਹੈ। ਸੁੰਦਰ ਰੂਪ ਪਨੀ ਬਹੁ ਅੰਗੈ। ਰਾਖ

ਯੇਤਿ ਨ ਥੈ ਤਾਲ ਬਨਾਇ ॥ ਰਤ ਨਾਮੋ ਲਕਸ਼ੀ ਸਚਨਾ
 ਇ ॥ ਥੈ ਤਾਲੁ ਪਨਾਪ ਰਭੀ ਤਰ ਰਹੈ ॥ ਪਰ ਕੋ ਲੋਗੁ ਨ
 ਤ ਕੋ ਗਹੈ ॥ ਛੁਹੈ ਕੋ ਭੂਜੈ ਤ ਕੋ ਜਾਇ ॥ ਛੁਹੈ ਤੇ ਹੀ ਕਰ
 ਤ ਹਿ ਬੀਧਾਇ ॥ ੨੦੧ ॥ ਵਿਹਗਾ ॥ ਤਬ ਲਗਾ ਗ ਬੁਨਛੁ
 ਟਈ ਥੈ ਸਦ੍ਰੋਸਹਿ ਮਾਹਿ ॥ ਲੈ ਜਬ ਸਭ ਕਛੁ ਛੂਟਿ ਕੈ
 ਦੇਵੈ ਗ ਬਛੁਰਾਇ ॥ ੨੦੨ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਜਾਪ ਕੁਦਰਤ
 ਕੇ ਗੁਰਾ ਮਾਵਾ ॥ ਦੁਰਬੁ ਦੀਨਾ ਮਰੇ ਰੈ ਨਿਬਾਜਾਵਾ ॥ ਰਤ
 ਨੁ ਦੇਖਿ ਤਿਹ ਜਾਪ ਲਗਾਯੋ ॥ ਥੈ ਤਾਲ ਜੀਸ ਤਿਨ ਗਾਬੁ
 ਲਗਾਯੋ ॥ ਜਬ ਹੀ ਰਤ ਨੁ ਗਹੈ ਕਰ ਜਾਇ ॥ ਕੁਦਰਗ ਬੁ

ਤਬਗਯੋਫੁਜਾਇ। ਪੀਛੋਹੋਇਬਹੁਤਾਬਿਲਲਾਇ ॥ ੧੩੦ ॥
ਤਬਜੇਬੇਸ੍ਵਾਪ੍ਰਗਟੀਆਇ। ਕੀਯੋਕਹੋਤੈਮਤਿ
ਕੇਹੀਨਾ। ਦੇਵਰੂਪਨਹਿਮਨਮੈਚੀਨਾ। ੨੦ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥
ਜੇਕਛੁਤੋਪਹਿਦਰਬੁਧੋਜੇਸਕੁਮੈਹਿਦਿਵਾਇ।
ਥੈਤਾਲਰੁਯੋਹੋਕ੍ਰੋਧਵਤਜਾਤਾਮਥੈਤੁਹਿਥਾਇ।
੨੦੪ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਜੇਕਛੁਦਰਬੁਅਹਾਇਹਪਾਹਿ।
ਏਨੇਸਕੁਹੀਛਾਕ੍ਰੋਧਨਹਿ। ਤਿਹਦਿਨਤੇਇਹਮੈਸੀਗਿ
ਆਯੋ। ਅਪਨਾਕੀਆਇਨਿਦੁਖਪਾਯੋ। ਅਪਨੀਆ
ਖਨਜਭੈਨਿਗਰੈ। ਕਰਹੁਨਯਾਓਜੇਹਿਦੇਤੁਮਾਰੇ।

ਸੁਨਿਕੈ ਸੇਵਕਾ ਬ੍ਰਿਕੁ ਮਗਾਇ॥ ਨਾਈ ਦੀਨੋ ਬੋਗ ਛੁ
 ਰਾਇ॥ ਕਰਕਟ ਕਥਾ ਅੰਤੁ ਪਹੁੰਚਾਈ॥ ਕੀਏ ਆਪਨੇ
 ਯੋਦੁਖ ਪਾਈ॥ ੨੦੫॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਕਰਕਟ ਕਹੈ ਸੁਨਾਇ
 ਭਾਈ ਦਮਨਕ ਚਿਤੁ ਪਗ॥ ਜੋ ਸੇਦੀਏ ਮਿਲਾਇ ਤੋ
 ਜੇਹੀ ਅਬ ਫੋਕਿਰੈ॥ ੨੦੬॥ ਰੂਪਈ॥ ਦਮਨਕ ਸੇ
 ਵੀ ਕਹੈ ਸੁਨਾਇ॥ ਕਹੈ ਜੁਤ ਸਿਧੇ ਸੁਨਿਚਿਤੁ ਲਾਇ॥ ਹੋ
 ਸਾਮਰੀ ਜੇ ਬਹੁ ਜਗ ਮਾਹੀ॥ ਭੁਗੀ ਜਾਚੀ ਕਰਿ ਦਿਖ
 ਗਾਹੀ॥ ਭੁਗੀ ਬਸਤੁ ਖਾਲੀ ਕਰੈ ਦੇਤੁ॥ ਸਾਮਰੀ ਗੋਕ
 ਰਹੀ ਸੇਤਾ॥ ਪਰੇ ਕਾਮਹੁ ਤੇ ਨਹਿ ਭੁਗੀ॥ ਤਾਤ ਕਾਲ

ਤੁਹ ਕਰਤੇ ਦੂਰਿ॥ ਜੇ ਇਕਤੀ ਆਗੇ ਦੇ ਜਾਗ॥ ੧੩੧
ਦੇਖਤ ਭਰਤੇ ਦੀਨੇ ਟੁਹ॥ ੨੦੭॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਦਮਨਕ
ਕਹਈ ਕ੍ਰਾਤ ਸੈ ਕਹੇ ਮੇਰਿ ਸਮਝਾਇ॥ ਕੇ ਜੇ ਗੇਦੁ ਜ
ਰਤਿ ਨਿਪ੍ਰਿਅਤਿ ਹ ਕਹੇ ਸੁਨਾਇ॥ ੨੦੮॥ ਕਥਾਇ ਸ
ਤੀ ਅਰੇ ਦੇ ਜਾਰ ਕੀ ਕਰਕਟ ਦਮਨਕ ਸੈ ਕਹਤ ਹੋ॥
ਚੋਪਈ॥ ਦੁਆਰਵਤੀ ਨਗਰੀ॥ ਇਕ ਅਹੋ॥ ਤਾ ਮੈ ਨ
ਰਿਪੁ ਰਖ ਦੇ ਰੋ॥ ਚਿਚਲ ਨਗਰੀ ਪ੍ਰੇ ਦੁਆਰੀ॥ ਕਾਮੁ
ਦ੍ਰਿਤਿ ਅਤਿ ਹੀਤਿ ਹ ਚਾਹੀ॥ ਮੈ ਜੀਤਿ ਆਜੁ ਹੋਵੈ ਕੋਈ
ਭਰਤੇ ਪਗ ਬਿਰਹੇ ਨ ਜੋਈ॥ ਅਗਨਿ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨਹਿ

ਕਾਜਟਪਾਇਓ। ਉਦਾਸਿਨਤ੍ਰਿਪਤੈ ਨਦੀ ਸਮਾਇਓ। ਤੁਝ
ਕਹੀਏ ਬਿਰੁਚਾਰਨਿ ਨਾਰਿ। ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨਹੋ ਬਿਰੁਗੇ ਸੀ
ਜਾਗ। ੨੦੬। **ਐਰਗੁ**। ਅਪ੍ਰਤਾਪੁਤਪਟੇਲ ਬਾਸੀ ਦੁ
ਹੀਨ ਗਰਕੇ। ਕੁਝ ਦੁਹਨ ਕੇ ਸੇ ਲਚੇ ਚਲ ਪ੍ਰਫੁ ਨਾਰਿ ਜੋ
੨੧੦। **ਐਪਈ**। ਬਨੀਏ ਕਦਿ ਨ ਮੈ ਜੀਆਇਓ। ਪੁ
ਤਪਟੇਲ ਤ੍ਰਿਅਸਿ ਗਰਮਾਇਓ। ਦੁਹੀ ਜਮੋ ਪਤਿ ਤਿਹਾ
ਯੋ। ਤ੍ਰਿਅਲੋ ਵਕ ਕੁਹ ਲਛਪਾਯੋ। ਆਇ ਪਟੇਲ ਪ
ਜੇ। ਗਿਹਤਾਹੀ। ਕਰਤ ਕੇਲ ਦਊ ਆਪ ਜਮਾਹੀ। ਤਬ
ਤਾਈ ਆਯੋ ਤ੍ਰਿਅਨਾਹੁ। ਰੁਕਿਐ ਪਟੇਲ ਕਰੀ ਜੈ ਕਾਹ।



ਤਿਆ ਕਰੇ ਹੋ ਜੀ ਅਹਿਨਾ ਮਾਨਹੁ ਜੇ ਮੈ ਕਰੇ ਜੋਈ ॥ ੧੩੨ ॥
ਬਿਧਿ ਤਨਹੁ ॥ ੨੧੧ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਕ੍ਰਿਪਕਰਹੁ
ਕਰਲ ਕੁਟਲੈ ਮਪਨੇ ਪਰ ਕੇ ਜਾਹੁ ॥ ਤੁਮੈ ਨ ਕੋਈ ਕ
ਛੁ ਕਰੇ ਜੀ ਅਮੈ ਜਿਨ ਰੁਪਾਹੁ ॥ ੨੧੨ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥
ਜੋਈ ਬਾਤ ਪਟੇ ਲਹਿ ਕੀਸੀ ॥ ਭੁਰੇ ਕ੍ਰਿਪਕਰਲ ਕੁਟੀ
ਲੀਸੀ ॥ ਗਾਗਿ ਦੇਤਾ ਧਾਰਾ ਅਯੋ ॥ ਪੁਰਖੁ ਪੈਠਿ ਪ
ਰਮੈ ਟਬਿ ਸਮਯੋ ॥ ਤਿਆ ਸੇ ਪੂਛੈ ਕੇ ਯਹ ਆਹਿ ॥ ਕੋ
ਜੇ ਆਯੋ ਤੁਫੁ ਪਰ ਆਹਿ ॥ ਕਰੈ ਨ ਚਿਤੁ ਨੀਏ ਭਰ
ਤਾਰਾ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਰੂਪ ਆਹੁ ॥ ਸੁਤ ਕੇ ਬਹੁ

ਤੁਹੀਆਇਨਿਨਾਜਾ॥ਆਯੋਭਾਗਿਸੁਮੇਰੇਪਾਸਾ॥
 ੨੧ ਆਦਿਹਰਾ॥ ਤਾਕੇਮੈਂਜੁਲੁਕਾਯੋਰਾਇਯੋਕੁਹ
 ਲੀਮਾਰਿ॥ਖੋਜਤਾਆਯੋਤਾਤਤਿਹਕਯੋਜੁਈਹਨ
 ਹਿ॥ ੨੧੪ ਆਦਿਪਈ॥ ਬਾਹਗਹਿਕੁਹਲੀਤੇਜੁਨਿ
 ਕਾਕੋਆਪੁਰਖਤਾਹਿਨਿਜਾਢਿਗਏ॥ਕਾਕੋਕਾਕੋ
 ਕਿਜੀਅਭੈਕਛੁਨਕਰੀਏ॥ਯਹਪਰਾਅਪਨਾਅ
 ਚਿਤਧਰੀਏ॥ਜਬਜਾਨਹੁਤਬਆਯਾਕਰਹਾਅ
 ਨਮੈਸਿਕਨਰਿਚਕਧਰਹਾ॥ਮਿਜਟਬਚਨਜੁਨਿਦ
 ਹਪਰਗਯਾ॥ਆਏਜਾਇਸਨਿਰੋਹੇਰੁਯਾ॥ਇਸ

ਤੀਬਹੁਤੁਜਿਯਾਨੀਜਾਤਾ ਕਰੋਬਾਤਮੈਬਹੁਤੀ ॥੨੩॥
ਬਾਤਾ ॥ ੨੧੫ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਬੁਧਿਚੋਗਨੀਨਾਰਿਕੋ
ਕਾਮਾਮਾਠਗੁਨਜਾਨਾ ॥ ਖਟਗੁਨਜਾਹੁਪੁਰਖ
ਤੇਦੁਗਨੀਛੁਪਾਪਛਾਨਾ ॥ ੨੧੬ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਕਾ
ਰਜਪਰੇਬੁਧਿਬਿਰਹੇਈ ॥ ਦੁਖਕੋਤਰੈਜਗਮੈਜੋ
ਈ ॥ ਬੁਧਿਦਾਨਜੇਅਹੈਸਿਯਾਨਾ ॥ ਹੋਤਿਨਪੈਯਾ
ਕੇਤਕਮਾਨਾ ॥ ਦਮਨਕਥੇਲਯਸੁਨਿਰੇਭਾਈ ॥ ਕੋਹ
ਰਬੈਲਖੀਤਿਅਪਿਕਾਈ ॥ ਅਤਿਨਮੈਫੋਰਕਰੋਕਿਹ
ਭਾਤਾ ॥ ਕਰਾਮੈਮੈਪੈਜੋਬਿਰਤਾਤਾ ॥ ਕਰਕਟਕਧਈ

ਤਹਿ ਸੁਨਾਇ। ਧੁਪ ਸੋਮੈ ਜੀ। ਬਿਸਿ ਉਪ ਜਾਇ।
੨੯੭॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਸਿੰਘ ਬਰਧਕੇ ਮਾਰਈ ਕੁਰੈ ਨਤਿ
ਲਗੁ ਰਿਤਾ ਜਾ। ਤਬ ਤੁਮ ਜਾਨੈ ਸਾਤਿ ਮਨ ਕਹੀਐ ਮੇਜ।
ਬਾਜਾ॥ ੨੯੮॥ ਕਬਾਕਾਗਕਾਗਨੀਕੀਕਰਕਟਕ
ਮਨ ਕਸੇ ਕਹਤ ਹੈ। ਚੁਪਈ॥ ਜੇਉ ਪਾਇਤੇ ਪਾਇ
ਆਜਾਇ। ਜਕੈ ਨਕੈ ਉਬਲ ਕਰਿ ਲਾਇ। ਮਾਠਿ
ਪਾਖ ਬਾਇਸ ਬੇਰਾ ਕੋ। ਕਰਿ ਉਪਾਇਤਿ ਨਾਇਖ
ਧਰਮਾ ਕੋ। ਕਰਿ ਦਮਨ ਕੋ ਸੇਯ ਹਰੁਈ। ਕਿਹ ਬਿ
ਧਰਤੈ ਕਾਗਾ ਬਿਖਮਈ। ਕਰਕਟ ਤਾਕੈ ਕਰਤ ਬ

ਖਾਨਾਇਕ ਬਿਰਛੋ ਬੋਝੇ ਪੁਰਾਨਾ ਕਾਗ ਕਾਗ ਨੀਤ ॥ ੧੩੪ ॥
 ਰਗਤਾ ਬੀਤੇ ਤਿਨ ਕੋ ਬਹੁ ਬਰਖਾਤੁ ॥ ੨੧੫ ॥
 ਰਗ ॥ ਤਿਹਤੁ ਰਵਰ ਕੇ ਖੰਡ ਮੈ ਰਹਤ ਬੋਝੇ ਇਕ ਨਾਗ
 ਜਮਾਪਾਇ ਨਿਕ ਜੈ ਜੋਈ ਖਾਇ ਜਾਇ ਸੁਤ ਕਾਗ ॥
 ੨੨੦ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਗਰਬੁ ਦਤੀ ਹੁਈ ਬਾਇ ਜਨਾਰਿ ॥
 ਤਿਨ ਉਠਿ ਕਹਿਓ ਸੁਨ ਭਰਤਾਗ ॥ ਤਜਹਿ ਬ੍ਰਿਛ ਹਮ
 ਅਨਭੈ ਜਾਰਿ ॥ ਸਰਪ ਸੁਤ ਨ ਕੋਛੈ ਨਹਿ ॥ ਸਭੁ ਚੁਮਿ
 ਰੁਗੁ ਹਮੈ ਅਹਿ ਜਨਾ ॥ ਦੁਸਟ ਭਾਉ ਪੁਨਿ ਤਾਰਿ ਜਮਾਨਾ ॥
 ਸੇਵਕੁ ਬਚਨ ਕੋ ਠੇਰ ਕਹਾਈ ॥ ਚਤੁਰਮਿ ਰੁਕੇ ਜਮਹਿ

ਲਖਾਈ। ਸਿਤੁਤਿਹ ਨਿਸਹੀ ਨਹਿ ਜਾਇ। ਕਹਤੁ ਪੁਕ
ਰੇ ਬਾਇਸ ਗਾਇ। ੨੨੧) ਚੋਹਰਾ। ਸੁਨਤੁ ਕਾਗਮ
ਨਰ ਸਬਰ ਕੁਯੋ ਧੀਰ ਬਰਨਾਰਿ। ਬਹੁ ਅਪ੍ਰਾਪੀ ਕ
ਲਹੈ ਆਵਤੁ ਹੋਇ ਹਮਾਰਿ। ੨੨੨) ਚੋਪਈ। ਕਹਾਇ
ਕਹੈ ਸਰਪੁ ਬਲਵੰਤ। ਤੂੰ ਸਮਰ ਬਨਾਰੀ ਤਿਹ ਕੰਤ।
ਜਾਕੀ ਸਰਬਰਾਮਾਪਨ ਹੁੰਦੈ। ਤਿਹ ਸਿਖਾਰ ਕੈ ਸੇਕ
ਰਿ ਪੁੰਦੈ। ਕਹੈ ਕਾਗ ਸੁਖਿ ਨਾਰਿ ਅਯਾਸੀ। ਬਲੀ ਬੁ
ਧਿ ਤੂੰ ਸਰੁ ਕਛੁ ਜਾਨੀ। ਇਹ ਸਿਕਾ ਜਿ ਨ ਜੀ ਅਮੈਠ
ਨਿ। ਕਰੇ ਬਾਲਕੀ ਛਿਨ ਸੋਗ ਨਿ। ਹੋ ਬਲਵੰਤੁ

ਧਿਨਹਿਗਥੈ॥ ਸਯਾਨੇਤਾਕੋਬਲੀਨਗਥੈ॥ ੨੨ ੧੨੫
 ੨੨੨੨੨੨॥ ਸਜੇਏਕਾਅਤਿਬਿਧਿਪਨੇਕੀਨੇਬੁਧਿ
 ਉਪਾਇ॥ ਲਾਗੀਢੀਲਨਏਕਛਿਨਮਾਕੋਤਿਨ
 ਮਿਗਾਂਗਇ॥ ੨੨੪॥ ਕਥਾਸਿੰਘਅਰੁਸਜੇਕੀਕ
 ਗਕਾਗਨੀਸੋਕਹਤੁਹੈ॥ ੨੨੫॥ ਕਹੇਕਾਗਨੀਕਹ
 ਥਿਸਬਾਰਾਕਰਤਕਾਗਤਾਕੋਉਚਾਰਾ॥ ਗਿਰਕਿਦ
 ਰਮੈਸਿੰਘਰਹਾਇ॥ ਦੁਰਦਿਤਨਮਾਅਤਿਬਲੀਕਹ
 ਥਿ॥ ਏਕਾਦਿਨਪਸੁਬਹੁਤੇਮਾਰੇ॥ ਮਿਲਿਥੈਨੇਤਹਮਿ
 ਗਨਬਨਸਾਰੇ॥ ਏਕਚਿਤਹੁਇਕਰਹਿਏਕਬਾਤਾ॥

ਜਤੇਹੋਇਨਸਭੁਕੋਘਾਤਾ। ਸਭੁਮਿਲਿਕੀਨਾਯਗੀਇ
ਚਾਹੁ। ਬਾਰੀਬਾਰੀਦੇਹੁਅਗਰ। ੨੨੫। ਬੋਰਹ
ਮਨਮੈਯਹਠਹਰਾਇਗਇਸਗਲਮਿਲਿਸਿਧਪੈ
। ਬਿਨਤਿਕਰੈਚਿਤਲਾਇਸੋਹਮਕਰੈਸੁਮਾਸੀਐ॥ ੨
੨੬। ਬੋਪਈ॥ ਪਸੂਬਹੁਤੁਤੁਮਨਿਤਪ੍ਰਤਿਮਾਹੁ
ਕਾਜਨਕਦੁਐਰਿਦੈਬਿਚਾਹੁ। ਤਾਤੇਬਿਨਤਕਰ
ਤਮਿਗਰਾਈ॥ ਮਾਨਹਸਿਓਗ੍ਰਿਹਧੈਠਿਗਾਇ
ਇਕਪਸੂਤੁਮਨਿਤਪ੍ਰਤਿਲੇਹੁ। ਅਦਰਨਕਾਹੁਕੋਦੁ
ਖਦੇਹੁ। ਮਾਨੀਸਿਧਜੇਸਾਦਜਕਹੀ। ਸਭੁਤੇਭੁਲੀ

ਬਾਤਇਹਾਮਹੀ। ਏਕਪਸੁਨਾਹਰਪੈਰਿਆਏ। ੧੩੬
 ਤਤਕੋਪਾਰਿਮਹਿਖਾਏ। ੨੨੭। ਏਹਗਾ। ਏਕ
 ਦਿਨਤਿਹਸਜੇਕੀਦਾਗੀਆਈਜਾਨੀ। ਮਨਹੀਮਨ
 ਮੈਸੋਚਿਈਅਤਹੀਛੋਤਾਦਾਨ। ੨੨੮। ਚੁਪਈ।
 ਤਏਸਸਾਮਨਮਾਰਿ। ਬਿਚਾਰੇ। ਏਤੋਭੈਨਹਿਸਿਆ
 ਨੇਓਧਾਰੇ। ਜਬਹੀਜੀਅਕੀਆਜਗਦਾਸੈ। ਤ
 ਬਹੀਨਿਰੋਭੈਪਦਕੋਪਾਈਐ। ਸੋਅਬਛੁਡੀਜੀਦ
 ਨਾਮਾਜਾ। ਕੋਰੋਭੈਪਾਇਬੁਧਿਪ੍ਰਗਾਜਾ। ਜੋਨਹੋਇਸੋ
 ਈਪੈਹੋਇ। ਕ੍ਰੋਦਨਰਿਚਕਯਾਮੈਕੋਇ। ਕਰਿਬੀਚ॥

ਗੁਰਿ ਦੋਸੈ ਤਾਨਿ ॥ ਜਾਵ ਪਾਨ ਹੋਇ ਕੀਰਿ ਪਾਯੋ ॥ ੨੨ ॥
੬੦ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਮੰਦੰ ਮੰਦਗਤਿ ਤਹ ਚਲੇ ਕੀਨੀ ਬਹੁ
ਤੁਅਵਗੁ ॥ ਕੇਹਰ ਭੁਯੋ ਕ੍ਰੋਧ ਮੈ ਪਾਯੋ ਨਹੀ ਅਗਗੁ ॥
੬੧ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਕੰਪਤੁ ਗਾਤੁ ਜਸਾਤੁ ਹਗਯੋ ॥ ਜਾਇ
ਸਿੰਘ ਢਿਗਾ ਢਾਢੁ ਯੋ ॥ ਬੋਲੇ ਸਿੰਘ ਬੀਲ ਮਕਿਉ
ਲਾਈ ॥ ਖੁਧਿਆਨੇ ਬਹੁ ਦੇਹਿ ਦੁਖਾਈ ॥ ਜਜਾ ਕਰੇ
ਕਛੁ ਦੇਸੁ ਨ ਮੇਰੇ ॥ ਮਾਵਤੁ ਜਗੋਇ ਕਨਾਹਰਿ ਘੋਰੇ ॥
ਜੇਤੁ ਕਕਰਾ ਛਾਡਿ ਦੇਹ ਮੇਰੇ ॥ ਜੁਆਮੀ ਮੈ ਪਰੇਇ
ਚੇਰੇ ॥ ਜੇਕਰਿ ਮਵਰ ਕਵਨੁ ਜਗਹੋਈ ॥ ਜੇਗੀ

ਸਰਬਰਿਕਰਈਸੇਈ॥ ੨੩੧ ਦਿਹਗਾ॥ ਤਬਮੈਵਾ ੧੩੭
ਜਿਓਸਪਤਿਕਰਿਕਰਿਆਯੋ॥ ਇਹਗੁਣਿ॥ ਸੁਖਿਸੁ
ਆਮੀਕੋਦੇਕਰਿਫਿਰਿਅਏਤੁਰਿਪਾਇ॥ ੨੩੨॥
ਚੁਪਈ॥ ਇਹਬੀਬਿਜੋਕੋਲਾਗੀਬੇਗਾ॥ ਅਵਰਾਮ
ਪਾਧਨਸੇਮੈਰੇਗਾ॥ ਅਮੈਜੋਕੁਲੇਨਮਗਿਮੈਆਇ॥ ਤੁਮ
ਫਿਗਾ॥ ਅਵਤਰੇਕੋਆਇ॥ ਸਿੰਘਜੂਨਤੁਮਨਿਪਨੇ
ਰਿਜਾਯੋ॥ ਜਿਗਸਜੇਕੋਓਠਿਕਰਿਧਾਯੋ॥ ਵਾਕੋਬੇ
ਗਮੇਹਦਿਖਾਈ॥ ਰੋਕਿਓਹੋਜਿਹਮਾਰਗੁਆਇ॥
ਚਲਿਯੋਸਸਾਰੇਇਆਗੇਆਗੇ॥ ਸਿੰਘਚਲਿਯੋਤਿ

ਹਪੀਛੇਲਾਗੇ॥ ੨੩੩॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਕੁਪੁਏਕਗੀਭੀਰਥਾਸੇ
 ਪਾਨੀਅਜਗਾਹ॥ ਕਹਿਓਕੁਇਹਮੈਰਹਤੁਹੈਨਿਹਿਰਿਦੇ
 ਖੀਐਤਾਹਿ॥ ੨੩੪॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਸਿੰਘਕੁਪਮਹਿਤਬ
 ਮੁਖਡਾਕਿਐਆਪਨੁਆਪਆਪਨਿਹਕਿਐ॥ ਦੇਖਤੁ
 ਪਤਾਈਬਹਿਗਰਜਾਯੋ॥ ਤੈਜੇਸਬਦੁਕੁਪਤੇਆਯੋ॥
 ਕੁਦੋਸਿੰਘਪਰੇਤਿਹਜਾਇ॥ ਪੁਤਰੀਪ੍ਰਾਨਗਏਜੀਅਰ
 ਈ॥ ਜਿਹਪਟਮਾਰਿਬ੍ਰਾਹਿਮਲਹੇਈ॥ ਲਗੈਨਬਾਰ
 ਕਰੈਜੁਸੇਈ॥ ਕਾਗਨਿਕਰੈਕਰਹੁਗੋਕਥੈ॥ ਅਮੈਜਗੁਅੰ
 ਟਇਲਗਿਯਹੈਅਬੈ॥ ੨੩੫॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਸੁਨਤਕਾਰਾ

ਤਹੁ ਤੇ ਓਠਿ ਭ੍ਰਿਜ ਆਯੋ ਨਗਰੀ ਮਾਹਿ ॥ ਕਰਿ ਬਿਚਾਰੁ ॥ ੧੨੮ ॥
 ਖੋਜਤ ਹੁੰਦੇ ਸੋ ਕਛੁ ਪਾਏ ਨਹਿ ॥ ੨੩੬ ॥ **ਚੁਪਈ**
 ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਕਹਾਂ ਨਿਹਾਰੇ ॥ ਇਸ ਨਾਨਕ ਰਤੀਰਾ
 ਜ ਕੁਆਰੇ ॥ ਹਾਰ ਗੀ ਵੇਤ ਪਕਿ ਓਤਾਰੇ ॥ ਲੀਯੋ
 ਕਾਗਓਰੁ ਬੈਠੇ ਨਾਗ ॥ ਨਿਰਖਤ ਸੇਵਕ ਪੀਛੇ ਪਾਏ ॥
 ਚਲਿਯੋ ਕਾਗ ਨਰ ਜਿਗਲਢਏ ॥ ਬਿਗੀਖੰਡ ਹੁੰਗ
 ਪਹੁਚਿਯੋ ਆਇ ॥ ਨਿਹਠਾ ਸਰਪੁਰੁ ਤੇ ਦੁਖ ਦਾਇ ॥
 ਨਾਰਿ ਹਾਰੁ ਓਤਿ ਚਲਿਯੋ ਕਾਗ ॥ ਜੇਵਕ ਆਏ ਖੋਜਨ
 ਲਾਗ ॥ ੨੩੭ ॥ **ਚੁਪਈ** ॥ ਦੇਖੈ ਨੀਕੇ ਖੋਜੇ ਜੇ ਸਰ

ਪਗਲੇ ਹੋ ਗਏ। ਕਰਿ ਪ੍ਰਕਾਸ ਤਿਹ ਸਾਭਿ ਲੋ ਲੋਗਾਰ
 ਨਿਕਾਰਾ। ੨੩॥ **ਚੋਪਈ॥** ਕਰ ਕਟ ਕਥਾ ਮੰਤ੍ਰ ਪ
 ਹੁਚਾਈ॥ ਗੁਣਿ ਉਪਾਇ ਤੇ ਜਤ ਕਛੁ ਗਈ॥ ਉਪਾਇ
 ਪਾਕੁ ਮਾਨਿਹ ਸਰਸਾਰੀ॥ ਕਬਹੂੰ ਜੋ ਸਰਗਾਰ ਰਹਿ
 ਦਮ ਸਕਤ ਕੇ ਕਯੋ ਪੁਕਾਰੀ॥ ਕਰਹੁ ਜਾਇ ਜੇ ਤੁ
 ਮ ਧੀਚਾਰੀ॥ ਕਰ ਕਟ ਸੁਨਤ ਸਿੰਘ ਪੈਆ ਜਾਨ
 ਸਕਾਰ ਕਰਿ ਸੀ ਸੁਨਦਾਇਆ॥ ਕਰੋ ਬਾਤੁ ਜੁਨਿ
 ਲੀਜੈ ਦੇਵਾ॥ ਲਖਾਯੋ ਮਾਰਿ ਗੁਪਤ ਇਕ ਭੇਦਾ॥ ੨੪
 ੯॥ **ਚੋਰਗਾ॥** ਰਿਤੁ ਹੋਇ ਭੂਪਾਲ ਕੇ ਕਯੋ ਜੁਤਿਹਾਇ

ਗੁਰੂਇ। ਪਿਥਵੀ ਪਤਿਕੋ। ਇਨਠਵਗਬਿਨੁਪੁਛੇਕ। ੨੮
ਰਿਜਾਇ। ੨੪੦॥ **ਚੁਪਈ।** ਮਿਤੁਜਤੁਜਮਪੁਗ
ਏਆਇ। ਮਬਿਗੁਰੇਦਰਿਜੇਓਪਜਾਇ। ਨਾਮੁ
ਨਿਪਤਕਾਰੇਦੁਜਾਏ। ਕਹੈਜਾਇਤੇਹਿਤੁਜਾਏ
ਪਾਨਛਡਿਬੋਲੇਕਯਾਏ। ਗਜਬੁਜਟਨਹਿਮੰਤੀ
ਗਾਏ। ਜੋਬਿਧਿਜੁਨਿਕੋਆਯੋਧਾਇ। ਕਰੋਬਖਾ
ਨਸੁਨੈਮਿਗਗਾਇ। ਨਾਮੁਕਾਮਜਬਮੰਤੀਜਾਏ॥
ਹਿਤੁਹੋਇਸੋਬਹੁਦੁਖਮਾਏ॥ ੨੪੧॥ **ਦੋਹਰਾ।**
ਪਕੀਏਪੁਰੁਕਗਕੋਟਹਲਕਰਨਕੋਨਹੀ। ਨਾਮੋ

ਇਜਬਕਾਮਕੋਮਤੀਦੋਖਲਗਾਹਿ॥ ੨੪੨॥ ਚੌਪ
ਈ॥ ਸਿੰਘਸੁਨਤਤਿਹਾਮਾਦਰਦੀਨਾ॥ ਕਵਨਭ
ਯੋਗਹਦੁਸਟਮਲੀਨਾ॥ ਜੇਨਿਜੁਮੇਕੋਦੇਹੁਬਤਾਈ
ਕੋਰੁਤਾਕੋਬੇਗਓਪਾਈ॥ ਕਰਕਟਕੋਹੋਸੁਨੇ
ਮਮਨਾਬਾ॥ ਏਲਛੁਰਾਯੋਮਾਪਨੇਗਾਬਾ॥ ਜੁਹੋਦੁ
ਸਟਦੁਸਟਤੁਨਜਾਈ॥ ਕੀਜੈਜੋਕਛੁਕੋਰਓਪਾ
ਈ॥ ਏਕਦਿਵਜਾਮਾਯੋਗੁਹਮੇਗੇ॥ ਕੀਨੀਨੀ
ਦਾਬੇਰਿਬੇਗੇ॥ ੨੪੩॥ ਚੌਪਰਾ॥ ਸਭਕਿਛੁਮੇ
ਹਾਬਮੈਸੈਨਾਮੈਰਭਿਰਾਗਾ॥ ਮੈਪਾਯੋਰੁਦੁਤੁਹ

ਚਾਹਤਗਜਤੁਮਾਗਾ॥ ੨੪੪॥ ਚੋਪਈ॥ ਸੁਨਤੇਸਿੰਘ ੧੪੦
 ਮੇਨਿਹੁਇਰਗਾ॥ ਘਰੇਸਯਾਲਸੇਕਰਗਾ॥ ਗਜਨਬ
 ਰੋਦੇਖੁਹੈਕੀਆ॥ ਸਭੁਆਧਿਕਾਰਏਕਕਦੀਆ॥
 ਇਤਤੇਬਦੈਸਿਪਦਾਗਈ॥ ਉਤਤੇਮੰਤੀਹੁਇਅਪਿ
 ਕਾਇ॥ ਗਜੇਸਮਸੇਮੰਤੀਜਾਨ॥ ਮਿਥਯਾਇਹਮੈਕ
 ਛੁਨਮਾਨ॥ ਆਯਾਜਿਹਮੰਤੀਅਧੀਨ॥ ਜੇਨ੍ਹਿਪਰ
 ਜਨਆਪਨਚੀਨ॥ ੨੪੫॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਮੰਤੀਕੁਯੋਧ
 ਨਾਦੁਜਗਮੈਰਸੂਯਆਧਿਕਾਰ॥ ਨਿਜਚੈਗਾਖੇਚਿਤੁ
 ਮੈਉਪਜੈਤਾਹਿਬਿਕਾਰ॥ ੨੪੬॥ ਚੋਪਈ॥ ਗਜ

ਨੀਤ ਮੈਂ ਸੁਨਿਲੀਜੈ ॥ ਜਕਲਕਾਜਪਰਏ ਕਨਦੀਜੈ ॥
 ਜਕੁਕਾਰਜਮੈਂ ਪਰਬੀਨਾ ॥ ਦੁਸਟਕੁਯੋਤਿਹਹਿਰਦੇ ॥
 ਕੀਨਾ ॥ ਇਕਪਨਾਮੈ ਦੂਜੇਆਪਿਕਾਗ ॥ ਦੇਉਮਦਉ ॥
 ਪਜਾਵਨਗਾਗ ॥ ਤਉਗਮਨਨਿਪਤੇਤਥੈ ॥ ਕਰੈਕਿ ॥
 ਗਜਾਏਦੇਅਬੈ ॥ ਨਿਤਪ੍ਰਤਿਮਨਮੈਇਹੀਲਾਏ ॥
 ਜਿਹਨਿਪਰਉਕਰੇਸੁਉਪਾਏ ॥ ੨੪੭ ॥ **ਵਹਗਾ** ॥
 ਦੁਸਟਕੁਯੋਤਿਹਹਿਰਦੇਲੀਏ ॥ ਜਕੁਆਪਿਕਾਗਿਜੈਇ ॥
 ਦੁਸਟੁਹਲਤਜੈਬੀਚਮੁਖਦੂਰਿਕੀਏਸੁਖੁਹੋਇ ॥
 ੨੪੮ ॥ ਚਪਈ ॥ ਕਹਤੁਸਿਧੁਸੁਨਿਮੀਤੁਜਾਨਾ ॥ ੧੪

ਮੇਰੀ ਬੈਲ ਪ੍ਰੀਤ ਬਹੁ ਭਾਲਾ ਜਬ ਤੇ ਭਯੋ ਸੁਜੇਦੁ ॥ ੧੪੭ ॥
 ਕੁਆਇਆ ਮਹਿ ਨਿਸਿਤਾ ਪਰ ਕਿ ਪਾਬ ਦੁਇਆ ॥ ੧੪੮ ॥
 ਨੁਕੁਰਿ ਕਬਹੂੰ ਕੁਧੁ ਨ ਕੀਨਾ ॥ ਬਿਨੁ ਮਾਗੋ ਤਿਹ ਸ
 ਭੁਕਛੁ ਦੀਨਾ ॥ ਕਰੈ ਨ ਪਾਪ ਜੁ ਸੀਤੁ ਕਹਾਏ ॥ ਮੇਰੇ ਮ
 ਨ ਮੈਂ ਮੈਂ ਕਿਉਂ ਆਏ ॥ ਬੇਲੋ ਤਬ ਹੀ ਕਰ ਕਟਕ
 ਇ ॥ ਬਿਨੁ ਤੀ ਮੇਰੇ ਸੁਨੇ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ੨੪੯ ॥ ਸੋਰ
 ਠਾ ॥ ਜਾ ਕਹਿਉ ਸੁਭਾਉ ਤੁਝੇ ਨਹੀ ਸੋ ਜੀਆਤਾ ॥ ੨੫੦ ॥
 ਹੀ ਪ੍ਰੀਅ ਕਹਾਉ ਤਾਹੀ ਤੇ ਜੀਉ ਦੁਖ ਸੁਹਤਾ ॥ ੨੫੧ ॥
 ਚੁਪਈ ॥ ਜੇ ਜੇਉ ਦਰਾਮਗ ਨਿਪਿਅ ਮਾਹਿ ॥ ਜੇ

੧੪੭

ਹਿਸਕੁਚਤਜਾਹਤਵਾਹਿ। ਅੰਖਦਪਿਅੰਰਗੀਜੇ
ਖਾਇ। ਹੁਇਕਲਾਨਦੇਹਸੁਖੁਪਾਇ। ਹਿਤੁਪੁਗਤ
ਨਮੰਤੀਤਿਆਗੋ। ਪਰਦੇਸੀਕੋਕੀਨਾਮਾਗੋ। ਕੁਲ
ਨਇਹਤੇਰੂਪਤਚਹਿ। ਹਨਿਕੋਰਹਿਤੁਗਖੇਨਹਿ। ਆ
ਪੀ॥ **ਦੇਹਗਾ** ਇਖਧਰਕੋਜੋਪੀਤਕਰਿਪੇਖੇਦੁ
ਧਪਿਵਾਹਿ। ਨਿਤਪ੍ਰਤਿਸਿਸਟਖਵਾਈ। ਮੈਤੋਨਾਇ
ਖਹਿਤਜਿਜਾਇ। **੨੫੨ ਚੌਪਈ॥** ਜੈਸੇਕਹੀਐ
ਪੁਛਸੁਆਨਾਦੇਦੀ। ਹੋਤਾਕੀਉਪਜਾਨਾ। ਜਤਨਕ
ਰੈਸੇਕੋਜਲਧੋਈ। ਤਿਲੁਕੁਰਿਸੁਖੀਸੇਨਹਿਰੋਈ॥

ਤਿਉਹੀਦੁਸਟਹਿਜਾਨਹੁਰਾਇ॥ ਕਪਟਭਾਉਨਹਿ ੧੪੨
ਤੁਏਜਾਇ॥ ਤੁਮਸੇਮੈਪੁਕੁਕਹਤਪੁਕਾਰਿ॥ ਯਾਕੋ
ਬੇਗਕਰਹੁਨਿਰਦੁਗ॥ ਜੇਗਸਨੇਹਪੁਰਖੁਹੈਸੇਈਜੇ
ਅਕਰਮਤੇਰਹਤਹੋਈ॥ ੨੫੩॥ ਚੌਪਈ॥ ਨਿਹਕਪ
ਟੀਜੇਹੋਇਜਗਤਾਕੇਜਾਨਹੁਮੀਤਾ॥ ਜੇਈਜਾਪੁਬਖ॥
ਸੀਏਜੇਹੋਇਦੀਜੀਤਾ॥ ੨੫੪॥ ਚੌਪਈ॥ ਤਿਆਵ
ਹੀਪ੍ਰਿਅਮਾਮਾਗਿਆਕਾਰੀ॥ ਮੰਤ੍ਰੀਦਹੀਜਾਪਬੀਚਰੀ
ਲਛਮੀਦਹੁਜੁਮਦੁਨਉਪਜਾਵੈ॥ ਕਰਮਸੇਈਜੇਜੇਰੁ॥
ਪਾਵੈ॥ ਰੁਗਤੁਸੇਇਕਿਰਿਸਿਸਤਿਅਮਾਰੀ॥ ਜੇਗੀ

ਜੋ ਜਿਨਿ ਇਕ ਲਿਖ ਲਾਗੀ॥ ਗਾਜਾ ਸੋ ਜੋ ਰੰਗੇ ਮਰੁਮ
ਗੈ॥ ਗਾਖੇ ਦੇ ਸੁਪ੍ਰਜਾ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਰੈ॥ ਗਾਰਬ ਵੰਤ ਕਾ ਮਾ
ਰੈ ਮਾਨ॥ ਕਹੀਐ ਸੋ ਗਾਜਾ ਬੁਧਵਾਨ॥ ੨੫੫ ॥
੨੫੫॥ ਤੁਮ ਕੋ ਬੈਲੁ ਨ ਮਾਨਤਾ ਕੁਯੋ ਜੁ ਮਦਾ ਮਰਿ ਕਾ
ਗਾ॥ ਚਿਤ ਨਹਿ ਮਾਵਤ ਗਾਜ ਕੇ ਕਹਤ ਜੁ ਮੈ ਨਿਰਧਾ
ਗਾ॥ ੨੫੬॥ ੨੫੬॥ ਸਿੰਘ ਸੁਨਤ ਮਨ ਮਾਹਿ ਬਿਚੰ
ਗਾ॥ ਗਾਜਾ ਸੋ ਜੋ ਕਰੈ ਨਿਰਵਾਰਾ॥ ਭੁਲਾ ਬੁਰਾ ਸੁਨਿ
ਸੁਣ ਨਹਿ ਧਰੈ॥ ਤੋ ਕੇ ਨੀਕੇ ਨਿਰੇ ਨ ਕਰੈ॥ ਦੇਵੈ ਵੰਤ
ਦੁਸਟ ਕੇ ਜਾਨ॥ ਸਾ ਬੁਰੇ ਇਤਿਹ ਗਾਖੈ ਮਾਨ॥ ਜੈ ਸੋ ਸੋ

ਭਿਖੁ ਨਿਤੋ ਸੇਕਰੇ॥ ਇਹ ਬਿਖਿ ਦੇਖੈ ਸਰੁ ਕਰੁਰੇ॥ ੧੪੩
ਕਰ ਕਟ ਸੰਤ ਬਕਯੋ ਸੁਨਇ॥ ਜਾਇ ਸਿਨੀ ਕਰੋ
ਸਮਝਾਇ॥ ੨੫੭॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਸਰੁ ਆਖਿ ਕਾਰੁ
ਭੇਦੀ ਆਤਿ ਨ ਤੇ ਕੀਨਾ ਮੇਰੁ॥ ਹਿਰਦੈ ਭੀਤਰ ਸਮ
ਝੁਤੁ ਆਵਰ ਬਾਤ ਨ ਯਹੇਗ॥ ੨੫੮॥ ੨੫੯॥
ਕਰ ਕਟ ਕਹਈ ਭੈ ਮਨ ਲੀਏ॥ ਗਜਾ ਕਰੈ ਨਾਐ ਸੀ
ਹੀਏ॥ ਅੰਤੁ ਭੇਦੁ ਹੁਇ ਜਾਈ ਤਥੈ॥ ਬਰਧਹਿ ਮੈ ਸ
ਮਝਾਓ ਜਥੈ॥ ਬੀਜਰੁ ਪਮੰਤੁ ਹੋ ਕਰਾ॥ ਜਬ ਲਗ
ਬਾਤ ਬੰਤਾਵੈ ਅਗਾ॥ ਪਰੈ ਰੂਪੁ ਗਟੈ ਪੈ ਜਾਇ॥ ੨੬੦॥

ਕੋਲ ਜੋ ਉਕਉਨ ਦਾਇ। ਅਧੀਰ ਨਗ ਜੋ ਪਹਰਿ ਸ
 ਨਾਹ। ਗੁਰਮੇ ਜਾਇ ਸਤੁ ਕੋਚਾਹ। ੨੫੯॥ ਦੋਹਰਾ।
 ਤੈ ਜੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਕੁਦਲੈ ਕਰਤ ਉਪੈ ਬੀਚਾਹ। ਗੁਪਤ ਰਹੈ
 ਜੋ ਬਤਾਵਹੈ। ਇਨ ਜਾਹਿ ਉਪਾਹ। ੨੬੦॥ **ਚੁਪਈ**
 ਬੈਲਹੁ ਨਤੁ ਮਗਾਖਤ ਚੀਤ। ਕਰਤ ਉਪਾਵਹੁ
 ਤੈ ਜੇ ਨੀਤ। ਜੇਤੁ ਮਦਾਜੇ ਕਰਹੁ ਮਿਲਾਪ। ਅਪਨੇ ਕ
 ਰ ਜੋ ਮਾਹੁ ਆਪਾ। ਵਾਕੇ ਮਨ ਤੈ ਕੁੰਨਹਿ ਜਾਇ। ਰਾਜ
 ਕਰੈ ਪੀਤਿ ਕੇ ਦਾਇ। ਹੁਇ ਅਧੀਨ ਕਾਹੀ ਮੀਠੀ
 ਬਾਤ। ਜਬ ਕਬ ਕਰੈਗ ਉਕੋ ਪਾਤ। ਨਿਪਕੋ ਉਚਿ

ਤਕਰੀਨਹਿਜਿਸਾ॥ ਨਾਹੁਜਨਜੀਆਆਪਨਹੁ
ਧਾ॥ ੨੬੧॥ **ਵਹਗਾ॥** ਕੁਲੀਬੁਰੀਜੇਧਾਤੁਹੀਤੇ
ਜਰੁਕਰੀਧਖਾਨੀ॥ ਬੁਰੀਜਨਿਕੋਤਿਆਗੀਐ
ਕੁਲੀਲੀਜੀਏਮਨਾ॥ ੨੬੨॥ **ਰੁਪਈ॥** ਕੋਹੇਸਿੰ
ਘੁਜਮਝਿਮਨਮਾਹਿ॥ ਬਰਧਮਾਰੇਅਮੋਕੋਨਹਿ
ਤਿਹਕੇਕਰਜੇਕਿਆਹੇਇਆਏ॥ ਜਾਤੇਮੇਹਿਇਤੇ
ਨਰਪਾਏ॥ ਕਰਕਰਕੇਹੈਸੁਨਹੁਮਿਗਰਾਇ॥ ਜਰੁਕੇ
ਉਆਪਨਪਛੁਪਠਾਇ॥ ਪੰਛੁਟਈਗੇਹੈਧਉਕਾਇ
ਦੈਨੋਬਾਰਧਤਿਹਮਕੁਲਾਇ॥ ਸਿੰਘਕੋਹੈਸਰੁਕ

੧੪੪

ਜੇਸੁਨਾਇ। ਰੇਦੁਟੀਰੇਪਾਯਾਨਾਇ॥ ੨੬੩॥
ਕਬਾਰਟੀਰੇਮੈਸਮੰਦਕੀਕਰਕਟਸਿੰਘੁਸੇਤੀਕਰ
ਤਪੈ॥ ੨੬੪॥ ਮਿਗਪਤਿਸੇਜੇਬੁਕਰੇਜੁਨੀਏਲ
ਇਧਿਅਨਾ। ਬੁਰਤੇਜੁਗਤਟਰਹੀਬਸਤਸਮੰਦਸ
ਬਾਨ॥ ੨੬੫॥ ੨੬੬॥ ਗਰਬੁਵੀਤੀਟਟੀਹਰਬੁਣੀ
ਜੇਕਗਰੇਬੁਰਤੇਛਿਗਗਈ॥ ਪੁਤੁਉਪਾਵਨਬੇਗਾਮ
ਈ॥ ਕਲਪਰਸੁਤਸਬਦੇਤਬਗਈ॥ ਤੁਜਹੁਬੇਗ
ਪੀਆਇਗਾਉ॥ ਬਜਰਿਜਾਇਅਵਰੈਕੋਠਾਉ
ਨਿਜਅਸਬਲਹਮਛੋਰੇਸਹਿ॥ ਸੁਨਬੁਰਤਾਰਕੋ

ਕਹ ਜਾਹਿ॥ ਹਮ ਸੇ ਜੋ ਕੋਈ ਬਿਗੁ ਕਰੈ॥ ਤਸੇ ੧੪੫
ਮਨ ਚਿਤ ਹਮ ਹੂ ਮਰੈ॥ ੨੬੫॥ **ਦੋਹਰਾ॥** ਸੁਨਿ
੨੬੫ ਹਰੀ ਜੁ ਦੀਓ ਕਰੀਏ ਬਾਤ ਸੀਰਾਗਾ ਨਿਹ
ਸਮਰ ਬਨ ਹੂ ਜੀਐ ਤਸੇ ਬਾਦੁ ਬਿਕਾਗ॥ ੨੬
੬॥ **ਤੋਪਣੀ॥** ਆਪ ਜਮਾਨ ਬਲੀ ਬਲ ਦੇਖਿ॥
ਇ ਆਪ ਤੇ ਬਲ ਹਿ ਬਿਸੇਖਿ॥ ਰਹਿ ਕਰੈ ਜੋ ਤਸੇ
ਜਾਇ॥ ਨਿਹ ਚੇ ਜਗ ਮੈ ਜੋ ਦੁਖ ਪਾਇ॥ ਕਰੀ ਕਿਤ
ਨਾਹੀ ਸੇ ਬਾਤ॥ ਕਰਹੁ ਨਾ ਚਿੰਤਾ ਮਪਨੇ ਗਾਤ॥
ਆਗੀ ਆਮਾਨ ਲੇਹਿ ਤੁਮੇਰੀ॥ ਉਪਜੈ ਸੁਤਈ॥

ਯਤੋਗਿ॥ ਚਿਤਨਿਦਾਰਿਬਿਕਲਜਿਨੋਹਿ॥
ਦੇਖੈਕਹਾਕਰੋਗੇਜੇਇ॥ ੨੬੭॥ **ਦੁਹਰਾ॥** ਜੁਨਿ
ਸਮੁੰਦਮਨਰੋਸਕਰਿਆਨੂੰਦੀਏਬਹਾਇ॥ ਪੰਛ
ਮੂਨਕੁਰਿਪੰਖਰੈਮੋਰੋਕਹਾਕਹਾਇ॥ ੨੬੮॥ **ਚ**
ਪਈ॥ ਰੁਦਨਕਰੀਤਰਟੀਹਰਿਆਈ॥ ਬਿਬਨੁ
ਬੀਤੀਨਾਰਿਜੁਨਾਈ॥ ਦੀਨੇਬਾਰਧਪੁਤਬਹਾਇ
ਕੀਜੈਜੇਕਛੁਕਰਤਉਪਾਇ॥ ਜੁਨਤਕੀਤਤਿਆ
ਧੀਰਜੁਦੀਨਾ॥ ਰੁਰੁਤੀਜਿਸਇਹਕਰਿਹੋਛੀਨਾ॥
ਕਰਿਬਿਚਾਰੁਸਕੁਪੰਛਹਕਾਰੋ॥ ਹੁਇਇਕਠੇ

ਗਇਗਰੁਕਦੁਆਰੇ॥ ਬ੍ਰਿਬਾਮਾਪਨੀਜਭੇਜੁ ੧੪੬
ਨਾਈ॥ ਅਮਹਿਰਿਪੁਲੈਗਯੋਨਿਕਟਿਕਸਾਈ
੨੬੯॥ **ਦੁਹਗਾ॥** ਕ੍ਰਿਸਨਸੁਨਤਕੀਨੀਮਯਾਲੀ
ਨੇਜਮੰਦਬੁਲਾਇ॥ ਪੰਛੀਸੁਤਾਮਬਾਮਾਨਿਦੈਅ
ਪਨਾਭੁਲਾਮਨਾਇ॥ **੨੭੦॥ ਚੋਖਈ॥** ਜਮੰਦਸੁਨ
ਤਮੰਦੇਦੀਏਆਨੀ॥ ਇਹੀਭੁਤਿਜੀਅਲੇਹੁ
ਪਛਾਨੀ॥ ਯਾਕੋਪਛੁਨਪਾਯਾਜਾਇ॥ ਕੋਰੇਸੇਈ
ਮਿਗਪਤਿਸੇਆਇ॥ ਸਿੰਘਕਹਾਇਹਕਿਹਾਇ
ਧਿਪਾਈਐ॥ ਅਪਨਾਬੈਰੀਤਾਰਿਲਖਾਈਐ॥

ਕਰਕਟਕਹੈਜਬਦਿਗਪੁਭਾਆਏ। ਰੋਜਗਰ
ਬਸੇਜਬਦਰਜਾਏ। ਤਬਜੀਆਮੀਤਰਮਿ
ਜਰੇਆਨਹੁ। ਮੇਰਕਹੈਜਤਿਕਰਿਮਾਨਹੁ॥ ੨
੭੧॥ **ਚੁਹਗਾ**॥ ਕੇਹਰਹੈਜਮਸ਼ਾਇਕੋਗਯੈਲ
ਕੇਪਾਜਾ। ਏਠਤਿਹਦਿਗਜਾਇਕੋਲੇਤਉਰੇਜ॥
ਜਾ॥ ੨੭੨॥ **ਚੁਪਈ**॥ ਸਿਜੀਦਕਮਤਿਆਦਰੁ
ਕੀਨਾ। ਮਾਜਨੁਉਚੈਏਠਨਦੀਨਾ। ਪੂਛਕੁਜਲ
ਖੇਮਬਹੁਆਹੀ। ਸੁਨਿਸਜਾਲਉਤਰਦੇਤਾਹੀ॥
ਜੇਜੇਦਕਤਾਕੁਜਲਕਿਹਕੇਗੀ। ਭੁਲੇਤਏਤਕ

ਸੁਭ ਪੁਰੋਹਿਤੀ ॥ ਜੇ ਸਿਪਤੋ ਸੇਵਕ ਪਾਸ ॥ ਤੁਕੀ १੪੭

ਨਾਹਿ ਨਤ ਕੋਆਸ ॥ ਠਾਕੁਰ ਕੀ ਅਧੀਨ ਕਹਾਵੈ ॥

ਦੇਖਿ ਦੇਖਿ ਸੇਵਕ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ॥ ੨੧੩ ॥ **ਦੋਹਰਾ ॥**

ਜਬ ਜਾਨੈ ਪੁਰੋਖੇ ਚਿਲੈ ਸੇਵਕ ਕਛੂ ਨ ਬਜਾਇ ॥

ਪਗ ਅਧੀਨ ਜੁਰੇ ਨਹੀ ਤਕੇ ਕੁਸਲਾ ਬਿਹਾਇ ॥ ੨੧੪ ॥

੪ ॥ **ਚੌਪਈ ॥** ਬਿਖਿਆ ਸੀਗਾ ਪਦਾਜਾਨਾ ਤੈਸੇ

ਗਰਬੁ ਦਰਬਸੇ ਮਾਨ ॥ ਲੋਭੀ ਸੁਖ ਬੋਗ ਅਹੁਰੂਆ

ਜਾਚੁ ਕਤਹੁ ਨ ਦੇਖੇ ਗਰੂਆ ॥ ਸੀਗਤ ਦੁਸਟ ਜੀ

ਅਕੀਰਨੀ ॥ ਕਾਲਹਿ ਬਸਿ ਜੋ ਮਾਹਿਨਿ ਦਾਨਾ ॥

ਮੈਂ ਜੇ ਬਚਨ ਜਬ ਜਾ ਲਭੁਨਾਇ। ਪੁਛੈ ਬਿਖਰ
ਕਵਨ ਪਰਬਾਇ। ਜੇ ਬਕ ਕੇਹੈ ਦੁਸੁ ਮੁਹਿ ਭੁਗਾ ਕੇਹੈ
ਕਹਾ ਅਵਰੈ ਅਨੁਗਾਗਾ॥ ੨੭੫॥ **ਦੁਹਰਾ॥** ਬਕੈ
ਜਾਤ ਜੇ ਸਮੁੰਦ ਮੈ ਅਹਿ ਪਕਰੈ ਕਰਧਾਇ। ਛਾਡਿ
ਸਕੈ ਨਹਿ ਗਹਿਰੈ ਬਨੀ ਮਿਤ੍ਰ ਤਿਯ ਆਇ॥ ੨੭੬॥
ਚੌਪਈ॥ ਬਰਧ ਕੇਹੈ ਕਹੁ ਮਿਤ੍ਰ ਸੁਨਾਇ। ਪਰੀ ਅਵ
ਗਯਾ ਕਯਾ ਹਮ ਆਇ। ਜਾਤੇ ਤੂੰ ਮੁਰਬਾਨੇ ਚੀਤਾ।
ਕੇਹੈ ਬੇਗਹਿ ਕਰਕਟ ਮੀਤਾ। ਕੇਹੈ ਕਹਾ ਕਛੁ ਕਹਨਾ
ਆਵੈ। ਚੁਪ ਕਰਿ ਰਹੇਤਾ ਜੀਅ ਨਹਿ ਭਾਵੈ॥ ਗਾਨ

ਮੰਤ੍ਰਸੁਨਿਕਹੀਏਨਾਹਿ। ਕਹਤਸਮਾਨੇਰਖੁਮਨਮਾਹਿ ੧੪੮
ਹਿਤੁਜਾਨਿਤਪੈਉਚਗੇ। ਜੇਯੋਅਪਨਾਪੁਲੇਕਸੁਪ।
ਗੇ॥ ੨੭੭॥ **ਦੁਹਰਾ॥** ਸਿੰਘਪੁਸਟਤੁਹਿਦੇਖਿਕੈਮੇਸੇ
ਕਹੀਸੁਨਾਇ। ਮਾਰਕੋਰਮਗਰਇਹਉਪਜੀਮਨ
ਮੈਆਇ॥ ੨੭੮॥ **ਰੂਪਈ॥** ਬਰਧਮਾਜਨੀਕਾਅਤਿ
ਆਹਿ। ਮਿਲਬਰਧੈਸਕਲਹਮਖਾਹਿ। ਸੁਨਤਬਾ
ਤਾਮੁਹਿਰੁਈ। ਕਦਨਬਾਤਕੀਨੀਇਹਦਈ। ਗਹਿ
ਸਾਕਿਓਸੁਨਤੋਪਹਿਆਯੋ। ਮਿਤ੍ਰਜਾਨਿਕੈਤੋਹਿਸੁ
ਨਾਯੋ। ਕੀਜੈਜੋਕਛੁਕਰਬੋਏਈ। ਕੁਮਰੇਖਨਹੀਮੇ

ਦੇ ਕੋਈ। ਸੁਨਤ ਸਿਨੀ ਦਕ ਬਿਜਾ ਕਲ ਕੁਝੋ। ਜੁਧ ਕੁ
ਲੀ। ਬਿਸਮੇਰੇ ਵਿਗੋਯੋ। ੨੭੯॥ **ਦੋਹਰਾ**॥ ਜੇ ਨ ਕੁਝੋ ਚਿੰ
ਤਾਗੀ ਮਨੀ ਮਾਰਿ ਸੁਰਾਇ। ਕਦ ਨ ਦੇਖੁ ਬੀਚਰਿ
ਕੋ ਕੋ ਪਰੁਯੋ ਮਿਗਰਾਇ। ੨੮੦॥ **ਤੋਪਣੀ**॥ ਕਾਰੂ ਦੁਸ
ਟ ਕਯੋ ਪੁਰੁਪਾਸਾ। ਭੁਜ ਨ ਕਰਹੁ ਸਿਨੀ ਕਮਾਜਾ। ਦੁ
ਸਟ ਨਿਕਟ ਪੁਰੁਯੋ ਵਿਖਰਾਏ। ਤਿਅ ਵਿਗਾਢਿ ਗ
ਕ ਜਲਾਸੇ ਪਾਏ। ਕਗਹਿ ਸੇਵ ਸੇਵ ਕਚਿ ਤੁਲਾਇ।
ਤਿਨ ਕੋ ਮਾਰਤ ਬਿਲ ਮਲਾਇ। ਸਿੰਘ ਅਪੁਰੁ ਬੁ
ਖ ਤਾ ਮਹਿ। ਏਕੋ ਬੇਰ ਨ ਹੋਇ ਰਿਛਾਹਿ। ਕਰਿ ਅਨਰ

ਥਕੋਊਪੁਰਖੁਦੁਖਾਯੋ॥ ਤਤੇਮੋਪਗਸਿਪੁਰਿਸਾਯੋ॥ ੧੪੯॥
੨੮੧॥ **ਦੋਹਰਾ॥** ਇਹਿਭੁਤਿਮਨਜੋਚਕਰਿਬੈਲੋਤ
ਬੈਉਪਾਗ॥ ਕੀਯੋਨਸੈਅਪਾਧਕਛੁਮੋਰਿਕਾਹੋਕੋਮ
ਗ॥ ੨੮੨॥ **ਚੁਪਈ॥** ਨਿਜਦਿਨਸੇਵਾਤਾਕੀਕੀਨੀ॥
ਕਰੀਨਕਬਹੁੰਮਾਗਯਾਹੀਨੀ॥ ਬਿਗਰੇਕਾਮੋਕੇਧਮ
ਧਾਰੈ॥ ਤੁਸਟਹੋਇਤਛਿਮਹਿਕਰੈ॥ ਬਿਨੁਅਪਾਧਿਰਿ
ਦੇਕੋਯੋਆਨੈ॥ ਕਹੈਸਿਜੀਵਕਸੁਨਹੁਜਾਨੈ॥ ਕਰਕਟਬੈ
ਲੋਕਰਿਬੀਚਾਗ॥ ਕਹਤਜੁਤੈਹੈਇਹਿਪ੍ਰਕਾਗ॥ ਰੂਪਤ
ਸਭੈਨਹੈਕਸਾਮਾ॥ ਤੁਸਟਿਸੋਤਿਨਕਗਾ॥ ੨੮੩॥

ਦੇਹਗਾ॥ ਏਕਸਿਪਤਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲਿਐਦੇਖੁ ਜੇਵਕਸਿਓਗਾ॥

ਏਕਸਮਾਨੇਗੁਨੁਕਛੂਤੂਪਤਿਚਿਤਕਠੇਗਾ॥੨੮॥

ਪਈ॥ ਜਦਾਨਇਕਸੰਗਜਾਜਾਨਾਕਥਹੀਕੋਪਕਥ

ਦਯਾਦਾਨਾਜਬਲਗਦਯਾਨਕਛੂਬਿਚਾਰੈ॥ ਸਬੁਹੀ

ਥਿਧਿਤਿਹਕ੍ਰਿਪਾਧਾਰੈ॥ ਜਬਹੀਕ੍ਰਿਪਾਰਿਦੈਮੈਲਯਾਵੈ

ਛਿਨਕਦੇਖਸਬੁਜੇਵਗਾਵਾਵੈ॥ ਜਕੋਨਥਾਸਿਕਰਿਗਾ

ਨਕਈ॥ ਕੈਸੈਕਈਗਾਤਹਿਈ॥ ਅਮਰੁਇਹਰੂਪਜੁਹੈ

ਮਿਗਰਾਇ॥ ਭੇਦੁਨਯਾਕੋਪਾਯੇਜਾਇ॥੨੯॥

ਗਗਾ॥ ਮੁਖਅਵਰੈਮਨਅਵਰਕਛੂਕਹਤਅਵਰਹੀਬ॥

ਤਾ ਦੁਸਟ ਭਾਉ ਜੇ ਕਹਤੇ ਹੋ ਸਭ ਇਹ ਮੈ ਦਰਸਾਤਾ ॥ ੧੫॥
 ੮੬॥ **ਚੌਪਈ॥** ਦੁਸਟ ਭਾਉ ਜੇ ਕਹੀਏ ਭਾਈ ॥ ਤੇ ਸੇ ਮੈ
 ਸਭ ਕਹਤ ਸੁਨਾਈ ॥ ਦੇਖਿ ਦੂਰਿ ਤੇ ਆ ਦੁਰ ਦੇਇ ॥ ਆ
 ਲਿੰਗ ਨ ਗਾਢੁ ਕਰਿ ਲੇਇ ॥ ਨਿਕਟ ਬੈਠਾਇ ਨ ਨਜਲੁ
 ਦੂਰੈ ॥ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੀਤਿ ਅਤਿ ਆਬਿ ਕਹਿ ਖਰੈ ॥ ਕਿਤੁ ਰਿ
 ਪਗ ਏਰਿ ਦੇ ਨਾ ਆਨੈ ॥ ਕਹੈ ਅਵਰ ਕਛੁ ਅਵਰੈ ਭਾਨੈ ॥ ਮੈ
 ਸੇ ਕੀਜੇ ਸੇਵਾ ਕਰੀਏ ॥ ਸੁਖ ਬੇਗਾ ਦੁਖੁ ਬਹੁਤਾ ਭੁਗੀਏ ॥
 ੮੭॥ **ਦੋਹਰਾ॥** ਸੁਖ ਮੀਠੀ ਬਾਤੈ ਕਰੈ ਨਿਪਟ ਕਪਟ
 ਮਨ ਮਾਰਿ ॥ ਕਰਿ ਨ ਭੁਰੇ ਸੇਤਾ ਹਿ ਕੁਝ ਲੀਬਾਤ ਕਛੁ ਨ ਹਿ

੨੮੮॥ ਚੌਪਈ॥ ਕਿਤਹਿ ਪਗਏ ਜੋ ਨਹਿ ਜਾਨੈ॥ ਜੇਵ
 ਤਾ ਕੀ ਮਨਹਿ ਨ ਆਨੈ॥ ਮੂਰਖ ਕੋ ਨੀਕੀ ਮਤਿ ਕਹੈ॥ ਕਹੀ
 ਬਾਤ ਜੇ ਮਾਨਤੁ ਹੋ॥ ਹੋ ਅਚੇਤ ਜਮ ਸੁਤ ਕਛੁ ਨਹੀ॥
 ਨਾ ਜੋ ਪਾਪਤਿ ਨਿਤੁ ਜੋ ਪਾਹੀ॥ ਜੋ ਜੇ ਨਿਜ ਗੁਨੁ ਉਦੈ ਨ
 ਹੋਈ॥ ਤੁਝੇ ਇਨ ਤੇ ਫੁਲ ਲਗੈ ਨ ਕੋਈ॥ ਕੀਨੇ ਗੁਲੇ ਨ
 ਕੋ ਜਗੀ ਮਾਹੀ॥ ਗਾਖੇ ਜੇ ਦੇਖੁ ਏ ਕੁਤਿ ਹ ਪਾਹੀ॥ ੨੮੯॥
 ਏਹ ਗ॥ ਚੰਦਨੁ ਘੋਲੈ ਜਗ ਪਮਿਲਿ ਪੰਕਜ ਪੇਗੁ ਗਿ
 ਰਾਹੀ॥ ਭੋਗ ਅਧਿਕ ਤੇ ਬਿਘਨੈ ਗੁਨੀ ਦਰਿ ਵੀਅ
 ਰੀ॥ ੨੯੦॥ ਚੌਪਈ॥ ਕੇਹਹੁ ਅਹੈ ਅਪੂਰ ਬਰਜਾ॥

ਪੇਇਹ ਅਵਗੁਨ ਬੋਧੇ ਬਿਗਨਾ ॥ ਜੇਵ ਕਸੇਵਾ ਮਾਨੈ ॥ ੧੫੧ ॥
ਨਾਹਿ ॥ ਕਰੈ ਸੇਈ ਠੇਕੇ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਕਹਾ ਕਿ ਸੀ ਕਾਰਿ
ਦੈ ਨ ਲਯਾਵੈ ॥ ਛਿਨ ਛਿਨ ਅਵਗੁਨਿ ਅਵਗੁਨਿ
ਦੈ ॥ ਕਪਟੀ ਨਿਹ ਕੇਵਲੁ ਇਹੁ ਜਾਨਿ ॥ ਭੁਲੇ ਨ ਜਾਤੈ ਕ
ਬੈ ਪਛਾਨਿ ॥ ਪੀਤ ਪੁਗਤ ਨਹਿ ਰਦੈ ਆਨੀ ॥ ਕੀਨੀ ਤੋ
ਸੇ ਸਲ ਕਕਹਨੀ ॥ ੨੯੧ ॥ **ਦੋਹਰਾ ॥** ਜੰਬੁਕ ਕਹਹੀ
ਬੈਲ ਸੇ ਮੈ ਤਹਿ ਕਹੈ ਸੁਨਾਇ ॥ ਨਿਹ ਤੇ ਲਜ ਜਗਰ
ਹੈ ਕੀਨੈ ਸੇਈ ਉਪਾਇ ॥ ੨੯੨ ॥ **ਚੁਪਈ ॥** ਬਿਧਨ
ਜਗ ਮੈ ਉਪਗਏ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਸਿਗ ਜਗਤ ਨ ਸਭੁ ਸਾ

ਜੇ। ਸੂਰਜਾਮਸਤਦੀਪਤਿਹਜਨਿ। ਸਮੁੰਦਅਪ
 ਰਨਉਤਰਨਾਨਿ। ਜਗਮੈਮੰਤਹਿਅੰਕਸੁਚੀਨਾ। ਜਹ
 ਨਯੀਬਾਉਬੀਜਨਕੀਨਾ। ਇਹੀਭਾਤਿਸਭਕੀਏਉਪ
 ਇ। ਛਾਨੇਏਕਏਕਸੇਲਾਇ। ਦੁਸਟਚਿਤਕੀਅਗ
 ਮਕਹਨੀ। ਕਹੇਕਹਮੈਤੋਰਿਬਖਾਨੀ॥੨੯੩॥ **ਦੁਹ**
ਰਾ। ਦੁਸਟਅਪੁਰਬਾਬਿਦਿਆਸੀਖੀਹੈਜਗਮਾਹਿ।
 ਤੇਦੁਨਪਯੋਤਿਹਬਚਨਜਤਨਅਨੇਕਕਹਾਹਿ॥੨੯
 ੪॥ **ਚੋਪਈ।** ਕਹੈਸਾਨੇਯੋਸਮਾਇ। ਹਰਈਦੁਸ
 ਟਹਿਠਨਿਉਪਾਇ। ਕਰਈਜਤਨਧੁਪਿਬਲੁਠਾਨਿ

ਲਾਗੈ ਤੋ ਮਨ ਨੀਕੇ ਜਾਨਿ ਜੇ ਨਹੋ ਇਤਰਹੈ ਪਛੁਤਾਵ ੧੫੨
ਕਰ ਕਟ ਕਹਿਐ ਜੇ ਸਮਝਾਵਾ ਸੀਜੀ ਵਕ ਜੁਨਿ ਸ
ਤਹੀ ਲੀਨਾ ਮਨ ਅਪਨੈ ਕੋ ਧੀਰਜ ਦੀਨਾ ਚਿੰਤਾ
ਉਪਜੀ ਬਹੁਰੇ ਆਇ ॥ ਸਿਖ ਕੋ ਪਕਰ ਕਰੋ ਉਪਾਇ
੨੯੫ ॥ **ਦੁਹਰਾ ॥** ਮੈਥੁ ਸਭੁ ਜਨੁ ਕਰਤ ਹੋ ਕੀਆਨ
ਕਛੁ ਅਪਾਧਾ ਕਵਨ ਦੁਸਟ ਕੇ ਕਹੇ ਤੇ ਉਪਜੀ ਆਇ
ਬਿਖਾਧਾ ॥ ੨੯੬ ॥ **ਚੁਪਈ ॥** ਕਰੋ ਚਿੰਤ ਮਨਾਹਿ
ਗਿਨਾਇ ॥ ਮੈਥੋ ਕੋ ਪਕਰ ਕਹੈ ਸਿਗਰਾਇ ॥ ਕਕਨੁ
ਚਾਕਫੂਟ ਜੋ ਜਾਇ ॥ ਜੁਰੇ ਨਕ ਬਹੁ ਕੀਏ ਉਪਾਇ

ਤਿਉ ਮੰਤ੍ਰੀ ਨਿਪ ਅਨਰਜ ਹੋਇ॥ ਤਿਨ ਮੈ ਰਸ ਕਰਿ ਸ
ਕੈ ਨ ਕੋਇ॥ ਅਗ ਨਿਭੂਪਤ ਤੇਜੁ ਸਮਾਨਾ॥ ਭੂਪ ਅਗ
ਨਿਤੇ ਹੋ ਅਧਿਕਾਨਿ॥ ਵਹ ਜਾਰ ਤੇ ਹੋ ਏਕੋ ਠਾਉ॥ ਰਾ
ਜ ਕੋ ਪਜਾਰਤ ਬਹੁ ਠਾਉ॥ ੨੯੭॥ ਵਹ ਗਾ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨੇ
ਭੂਪਾਲ ਹੁਇ ਨਿਸਚੈ ਤੇਜਾਨਿ॥ ਜਬ ਕਬ ਕਰੋਇ
ਨਾਜ ਨੀਅ ਸੇਵਾ ਮਨਹਿ ਨਾਮਾਨਿ॥ ੨੯੮॥ ਚੁਪਈ॥
ਜੇ ਭੂਪਤਿ ਅਤਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਹੋਇ॥ ਅੰਤ ਬਿਘਨੁ ਨੀਅ ਕ
ਰਈ ਸੋਇ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਕਹੈ ਸੁਨਾਇ॥ ਜਬ ਤੁਹਿ ਬੋਲੈ
ਕਠਨ ਕਢੁਆਇ॥ ਸਭ ਤੇ ਸੀਧਿ ਮਹਿ ਸੁਖ ਦਾਈ॥

ਜੁਪਮਾਹਿਕਛੁਨਾਹਿਭੁਲਾਈ। ਭਾਗੋਬਚੇਤੁਜਦੈ ੧੫੩
ਭਾਗੀ। ਬਹੁਰਕਰੈਦਾਓਕੀਲਾਗੀ। ਇਨਬਾਤਨ
ਤੇਕੋਊਨਦੇਖੈ। ਜੁਪਕਰਤਤਬਮਨਮੈਲੇਖੈ। ੨੬
ਦੀਦੋਹਰਾ। ਸੀਬਨਹੋਇਉਪਾਇਤੇਭਾਗੋਜਨਨੋ
ਦੇਇ। ਅਵਰਬਾਤਸਭਾਤ੍ਰਿਅਾਗੀਕੈਜਨਮੁਖ
ਜੁਪਕਰੇਇ। ੩੦੦੧ ਦੋਪਈ। ਜੁਪਹਿਮਾਹਿਕਰ
ਤਹੈਭਾਈ। ਜੀਤਹਾਰਹੁਇਹੈਦੁਹੁਪਾਈ। ਜੀਤੋਤੋ
ਜਸੁਹੈਜਿਜਾਗ। ਮਰੇਤਪਾਦੈਮੇਖਦੁਆਰਾ। ਜੁਪਬਿ
ਚਾਰੁਮਨਹਿਘਰਾਯੋ। ਪ੍ਰਗਟਹੋਇਤਬਜਾਲਸੁ।

ਨਾਯੋ॥ ਸਿੰਘਭੂਖਨੁ ਬਹੁ ਜਗਮਾਹਿ॥ ਮੈਅਪਾਧ
 ਤਿਹ ਕੀਨਾਨਾਹਿ॥ ਬਿਨਾਅਪਾਧਨੁ ਮੇਰਿ ਸਿੰਘਾਰੈ॥
 ਲਠੀਹੋ ਸਨਮੁਖ ਬਲੁ ਤਨੁ ਧਾਰੈ॥ ੩੦੧॥ **ਦੋਹਰਾ**
 ਜਬਜਾਨੈਲੀਆਆਪਨੇ ਛੁਟੇ ਨਕੈ ਨਦਾਇ॥ ਤੁਜੈ ਸਿ
 ਆਨਪ ਜਗਲਕੈ ਸਨਮੁਖ ਨੁ ਸਕਰਾਇ॥ ੩੦੨॥
ਚੌਪਈ॥ ਜੀਸੈ ਇਕੋ ਸਨਮੈ ਆਹਿ॥ ਕਹਿਨੁ ਜੁਨੈ
 ਤੋ ਕੋਤਾਹਿ॥ ਜਬਕੈ ਸਿੰਘੁ ਅਨੁਗਮੈ ਭੁਯਾ॥ ਤਬਤੋ
 ਮੇਪੁਰਗਾਖੀ ਚੁਯਾ॥ ਦਿਨਾਦਿਨ ਪੀਤਕਰੀਆ ਬਿਕਾਇ
 ਬੇਲਯੋ ਕਬਹੂ ਨ ਬਚਨੁ ਰਿਜਾਇ॥ ਮਨਾਅਪਗਾਧ

ਨਹੀ ਕਛੁ ਮੇਰੇ। ਕੋਪ ਸੁਲੇਸੈ ਨਿਪ ਕਹੈ ਤੇਰੇ। ਕੇ ੧੫੪
ਸੇਤਾ ਕੀ ਪਰੈ ਲਖਾਈ। ਕ੍ਰੋਧੀ ਆਹਿ ਸਿੰਘ ਬਲਰ
ਈ। ੩੦੩॥ **ਸ਼ੁਕਰਾ**॥ ਕਹਿ ਕਰ ਕਟ ਸੁਨਿ ਜੀਤ ਕ
ਹਿ ਜੁ ਸਭ ਪ੍ਰਕਾਰ ਤਿਹ। ਸਮਝਿ ਰਾਖਿ ਸਰਿ ਚੀਤੁ
ਗਾਤਿ ਦੋਖ ਸੋ ਕੀਜੀਏ। ੩੦੪॥ **ਸ਼ੁੱਧ ਈ**॥ ਮਿਗਪ
ਤਿ ਜਬ ਤੁਹ ਦੂਰ ਤੇ ਦੇਖੈ। ਪੁਛੁ ਉਠੈ ਕੋ ਧਾਇ ਸੇ
ਖੈ। ਉਚੈ ਕਰਨ ਦਿਸਾਇ ਭੁੰਕੈ। ਕੇਹਰੁ ਰਿਸ ਜੀ
ਆਮੰਤਰ ਧਰੈ। ਤਬ ਤੁਅਪਨਾ ਪ੍ਰਕਾਸ ਕੀਜੈ। ਸ
ਨਮੁ ਖੋਹਿ ਜਗਤ ਜਮੁ ਲੀਜੈ। ਬਲੀ ਪੁਰਖ ਤੇ ਸ

ਭੁਜਿ ਕਾਇ। ਤੇਜਹੀ ਨ ਕਪੂਜਾ ਨ ਸੁਪਾਇ। ਕਰ ਕਟ ਦੇ
ਖੋਭ ਲੋਗਿ ਗਹਿ। ਭ੍ਰਿਖ ਭੁਗਿ ਕੀ ਨੋ ਚਾਬਿ ਚਾਰ।
੨੦੫॥ **ਦੁਹਰਾ॥** ਤਬ ਕਰ ਕਟ ਉਠਿ ਗੁਰ ਚਲੇ ਮ
ਨ ਮੈ ਕਰ ਹਰਖਾਇ। ਭੁਏ ਦੇ ਉਚਿਤ ਭਿਗਾ ਅਬ ਲਾ
ਗਏ ਮੋਹਿ ਉਪਾਇ। ੨੦੬॥ **ਚੌਪਈ॥** ਅਵਰ ਕਯੋ
ਬਰਧਹਿ ਸਮਝਾਇ। ਗਜ ਭੁਏ ਦੁਤਹਿ ਕਯੋ ਸੁਨਾਇ।
ਪਰੈ ਨਹੀ ਅਵਰ ਕੇਕਾਨ। ਸਿੰਘ ਜੁਨ ਤਮਨੋ ਸਹਿ
ਗਨ। ਜਿਥੈ ਨਿਪਸੇ ਮੋਹਿ ਚਿਤ ਭਿਗਾ। ਬਹੁ ਰਿਨੇ ਦੇ ਤੁ
ਸੇਰੀਗਾ। ਭੁਏ ਬਚਨ ਜਿਹ ਤੇ ਪੁਗਟਾਇ। ਸੋਭਾ ਸੁਖ

ਵਰਜੇ ਨਰੁ ਜਾਇ॥ ਕਾਸੀ ਫੂਟੀ ਜੋ ਮਾਪ ਵੀਤਾ॥
 ਨਿਰਚਉ ਕੇ ਸੋਈ ਮੀਤਾ॥ ੩੦੭॥ **ਜੋਗਣਾ॥** ਕਹੂੰ ਨਾਮਾ
 ਵਰੁ ਜਨਿ ਸੁਗਟੁ ਦੇ ਜੇ ਜਗਤ ਨਗਾ ਫੂਟੀ ਬਸਤੁ ਜ
 ਮਾਨ ਜੋ ਕੁ ਕਹੂੰ ਨ ਪਾਵਈ॥ ੨੦੮॥ **ਚੁਪਈ॥** ਕਹਿ ਸਮ
 ਝਾਇ ਸਜਾਲੁ ਗੁਰਮਾਯੋ॥ ਦਮਨ ਕਾ ਮਾਗੋ ਸਭੈ ਜ
 ਨਾਯੋ॥ ਕੀਨੀ ਸਗਲਾ ਸਿਧਿ ਮੈ ਬਾਤਾ॥ ਕਰਿ ਹੋ ਸਿਧ
 ਬੈਲ ਕੋ ਪਾਤਾ॥ ਕਹਿ ਇਹ ਬਚਨ ਸਿਧ ਪੈਆਵੈ॥ ਕ
 ਰਿਤੈ ਤੋਤੁ ਪੁਨਿ ਜੀ ਸਨਿ ਵਾਵੈ॥ ਕਯੋ ਬੈਲਾ ਆਵਤ
 ਹੈ॥ ਆਜੁ॥ ਗਜ ਸੁਗਾਉ ਕਰਿ ਬੈਠਹੁ॥ ਗਾਜੁ॥ ਸੁਨਤ

੧੫੫

ਸਿੰਘ ਕੀ ਨੇਤਤ ਕਾਲਾ ਧੈ ਯੋ ਸਗੁ ਬਿਧੀ ਆਪੁ ਸੀ
ਤਾਰਾ॥ ੩੦੬॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਸਿੰਘ ਬਚਨ ਸਗੁ ਫਿਰਿ
ਗਯੋ ਕੋ ਪਯੋ ਕੋ ਪਰਿ ਪਾਇ॥ ਮਤਿ ਉਧੀ ਵਿਤਾਉ ਤਦੇ
ਖਤਾ ਗਯੋ ਸੀ ਜੀਵ ਕਾ ਆਇ॥ ੩੧੦॥ ਚੌਪਈ॥ ਏ
ਖੈ ਕਗ ਬਾਘ ਕੁਪਦਾਨਾ॥ ਮਰਨ ਨੇਨਕ ਮਰ ਉਚੇ ਕ
ਨਾ॥ ਆਪੁ ਸੀ ਗੁਰਿ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕੀ ਨਾਪ ਕਰਿ ਸਿੰਘ ਤਿਉ
ਜੀਤਿ ਗਲੀ ਨਾ॥ ਕੀਯੋ ਪਾਤਜ ਮਧੁਰੀ ਪਠਾਯੋ ਆ
ਰਿਥੈ ਲਤ ਬਮਨ ਪਛਤਾਯੋ॥ ਦਾਹੁ ਨ ਪਾਪ ਕੀਓ ਮੈ ਆ
ਜਾ॥ ਦੀਓ ਬਿਗਾਰਿ ਪਰਲੋਕੀ ਕਾਜਾ॥ ਭੁਯੋ ਉਤਾਲਾ

ਆਪੁ ਜਗਾ ਕੋ ॥ ਗੁਨ ਅਵਗੁਨ ਨ ਰਿਦੋ ਬਿਚਾਰ ॥ ੧੫੬ ॥
੩੧੧ ॥ **ਦੋਹਰਾ** ॥ ਕਯੋ ਨਾਐ ਜੇ ਰੂਪ ਕੋ ਜੋ ਮੈ ਸੁਨਿ ਕੇ
ਕੀਨਾ ॥ ਤਬ ਲਗ ਕਛੁ ਨ ਕੀ ਜੀ ਏਕੁ ਲਾਬੁ ਰਾਸਹਿ ਜੀ
ਨਾ ॥ ੩੧੨ ॥ **ਚੁਪਈ** ॥ ਕਰੈ ਅਗਰੁ ਸਕਲ ਪਰਦਾਰੁ
ਪਰੈ ਪਾਪ ਮੈ ਕੋ ਸਿਰਭਾਰੁ ॥ ਨਿਰਲੇ ਭੀ ਸੇਵਕੁ ਗੁਨ ਦੇ
ਤਾ ॥ ਆਗਿਆ ਕਾਗੀ ਐ ਬੁਧਵੰਤਾ ॥ ਐਸੇ ਸੇਵਕ ਕ
ਗੁਣਿ ਨਾਮੁ ॥ ਗੁਨੁ ਚਲ ਨ ਕਹੈ ਇ ਬਿਨਾਸੁ ॥ ਧਨ
ਇ ਬਦੀ ਜੇ ਛੁਟੀ ਹੋਇ ॥ ਕਰੈ ਜਤਨ ਫਿਰ ਪਾਵੈ ਸੇਇ
ਸੇਵਕੁ ਮੁਆਂ ਨ ਪਏ ਟੋਹਿ ॥ ਕੋਟਿ ਉਪਾਇ ਜਤਨ

ਕਰਿਹੇਗਿ॥ ੩੧੩॥ ਛੇਗਾ॥ ਇਹ ਬਿਬਿਧ ਹੁਮਨ
ਜੇ ਕਰਿ ਸਿੰਘ ਰਯੋ ਮੁਰਝਾਇ॥ ਕਰ ਕਰ ਕਰ
ਬਿਚਾਰਿਤ ਬਸੁ ਨਿਲੀਐ ਮਿਗਾਇ॥ ੩੧੪॥ ਛੇ
ਪਈ॥ ਗਨ ਨੀਤ ਮੈ ਮੈ ਸੇ ਮਹੈ॥ ਰਿਪ ਹਿ ਮਾਰਿ ਨਿਪ
ਜੇ ਕਰ ਨਗੈ॥ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਲੇ ਸੁਜੁ ਕੇਈ ਚੈ॥ ਕਰੈ ਪਾਤ
ਨਿਪ ਦੇਖ ਨ ਮਹੈ॥ ਗਨਾ ਸਰਬ ਦਯਾ ਨ ਹੀ ਕਰਾ॥
ਕਰੈ ਸੇਈ ਜੇ ਸੇ ਕੇਈ ਮਹਾ॥ ਮਿਤੁ ਸਤੁ ਪਰਿ ਕਰਨ ਕਰੈ
ਸੇ ਮਦਾ ਸਿ ਕਰਿ ਗਾਇਗੈ॥ ੩੧੫॥ ਜੇ ਰਯਾ ਜੇ ਨ
ਗਤ ਪਸੀਆ ਰਿਸਰਬ ਦਯਾ ਤੋ ਕੇ ਕਹੀ॥ ਗਨਾ ਸੇ

ਨਹਿ ਚਹਿ ਤਿਹੈ ਮਾਰੈ ਜੇ ਨਹੀ॥ ੩੧੬॥ **ਚੁਪਈ॥** ੧੫੧
ਪਤਿ ਕੋ ਮੇਰੈ ਕਹੀ॥ ਕਪਟੀ ਮਿਤ੍ਰੇ ਦੋਸੈ ਮਹੀ॥
ਕਰੈ ਪਾਪ ਅਰੁ ਕੁੰਨਹਿ ਮਾਨੈ॥ ਫਿਤ ਪਨੀ ਜੁ ਬੁਰਾ ਮਨ
ਨੈ॥ ਜਾਪ ਕਪਟ ਜੇ ਕਰੈ ਸਹਇ॥ ਏਤੀ ਠਹਰਦੁ ਯਾ
ਕਰਇ॥ ਸਰਬ ਦੁਆ ਜੇ ਕੁਪਤ ਹੋਈ॥ ਮਾਗੀ ਆਤ
ਰਿ ਨਾ ਮਾਨੈ ਕੋਈ॥ ਨਿਰਬੁ ਬੁਰਾ ਮਨ ਦੇ ਸਹਿ ਖਹੀ॥ ਸੇ
ਦੁਬਸੀ ਮਤਿ ਰਹਈ॥ ੩੧੭॥ **ਦੋਹਰਾ॥** ਗਾਜ ਨਿ
ਕਹੈ ਜੇ ਆਇ ਇਕ ਮੈ ਪੁਜਾ ਪਤਿ ਪਾਲਾ ਲਾਗੈ ਪਾਪ
ਦੇਖ ਕਛੁ ਮੇਰੈ ਕਹੈ ਸਭਾਲਾ॥ ੩੧੮॥ **ਚੁਪਈ॥**

ਥੇ ਸ੍ਰੀਤਨੁ ਏਕ ਸਮਾਨਾ। ਸਕਲ ਕ੍ਰੇਤਿ ਹ ਕੋਰੋ ਬਖਾ
ਨਾ। ਸਾ ਚੀ ਹੈ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੀ ਜਾਨਾ। ਕਰ ਟਕਾ ਆਰਿ ਮ ਸੁਰ
ਪੁਨਿ ਮਾਨਾ। ਆ ਜਾ ਮਰ ਪੁਨਿ ਦੁਆ ਕਹਾ ਹੀ। ਜ ਸੁ ਅ
ਪ ਜ ਸੁ ਦੇਉ ਵਿਹ ਮਾਗੀ। ਪਾਪ ਪੁਨਿ ਸੀ ਗਲਾ ਗੇ ਮੇਰੇ
ਗੀ ਬੀਜ ਲੀਏ ਨਿਰ ਬਰੇ। ਦਰ ਬੁਠਿ ਪਾਵੈ ਜਗ ਮੇ
ਸੇਇ। ਅਪ ਜ ਸੁ ਜਾ ਬਲ ਗਾਏ ਹੋਇ। ੨੧੬। ਨੇ
ਹਗਾ। ਏਤਾ ਕਹਹਿ ਨ ਸੇ ਕੁਨਿ ਪ ਜੇਤਾ ਅਬ ਪੁਰੁ ਕੀਆ।
ਰਿਪੁ ਮਾਗ ਸੀ ਜਾਗਾ। ਜਾਤ ਕਰਹੁ ਨਿਜ ਜੀਆ। ੨੨੦।
ਚੋਖਈ। ਸਿੰਘ ਬੁਨਤੁ ਮਨ ਧੀਰ ਜੁਆ ਯਾਗਾ। ਸਿੰਘ ਲ

ਕਪਟੇ ਸੋਕਾ ਮਿਟਾਯਾ ਦੁਸਟ ਬਿਤ ਜਗ ਮੈ ਸੋ ॥ ੧੫੮ ॥
ਹਿ ॥ ਜਾ ਚਰਿਤ੍ਰ ਨ ਕਰਹਿ ਬਿਨ ਮਾਹਿ ॥ ਕਪਟੀ ਦੁਸਟ
ਜੁਠਗ ਜਗ ਮਾਹੀ ॥ ਏਨ ਕੋ ਕਛੁ ਪਤਿ ਆਗ ਨਾਹੀ ॥
ਕੁਤ ਮੀਤ ਮਤਿ ਪ੍ਰਿਅ ਕਹਾਏ ॥ ਪਾਤਕ ਰਤ ਪਲਏ
ਕਨ ਲਾਏ ॥ ਜਾ ਨੇ ਜੇ ਜਗ ਭੀਤਰ ਮਾਹਿ ॥ ਏਨ ਜੋ ਸੋ
ਗੁ ਕਰਤ ਨਹੀ ਤਾਹਿ ॥ ੧੫੯ ॥ ਦੁਸਟ ਸੰਗੁ
ਮੈ ਸੋ ਮਹੈ ਜੋ ਮਗ ਨਿਮੰਗਾਗ ॥ ਤੁਝੋ ਜਾਰੈ ਗਬਕੈ
ਜੀਰ ਕਰੈ ਕਰ ਕਾਗ ॥ ੧੬੦ ॥ ਚੁਪਈ ॥ ਸਿਰਾਪਤਿ ਸ
ਮਾਧਾਨ ਕਰਿ ਮਾਯੋ ॥ ਦੋਊ ਬੀਰ ਮਿਲ ਮਤਿ ਸੁਖ ਪਾ

ਯੋ। ਮਿਤ੍ਰੇ ਦਯੋ ਪੁਰਨ ਕੀਨਾ। ਰਾਜ ਕੁਮਾਰ ਸੁਨਿ
ਸਰੁਲੀਨਾ। ਉਠਿ ਪੰਤ ਕੇ ਚਰੇ ਲਾਗੇ। ਕਹੈ ਕਿਹ
ਮਹੈ ਅਤਿ ਬਡਾ ਗੇ। ਜਗਤੁ ਗੁਰੂ ਤਮਾ ਏ ਗੁਜ
ਈ। ਉਸਤਤੁ ਮਹੀ ਕਹੀ ਲਾਈ। ਮਿਤ੍ਰੇ ਦਯੋ
ਯੋ ਮਨ ਲਾਇ। ਉਪਜੀ ਬੁਧੀ ਮੇ ਮੈ ਆਇ। ੨
੨੩॥ **ਏਰਗਾ।** ਹਰਿ ਪੰਤਿ ਤਮ ਸੀਸ ਦੇ ਮਨ ਮੈ ਆ
ਨਿਦੁ ਪਾਇ। ਸੀਸਾਰ ਸੁਤੀ ਸਾਰ ਦਾਤੁ ਮਕੋਹੇ ਇਸ
ਭਾਇ। ੨੪॥ **ਏਪਈ।** ਮੈਰਾ ਮਦਰ ਦਾਤੁ ਮਹੀ ਬਏ
ਉਸਤਤਿ ਜਸੁ ਜਗਤੀ ਤਰ ਰਹੈ। ਸਤੁ ਮਾਰੇ ਜੋ

ਗਿਆਹਿ। ਮਿਤੁ ਭੇਦੁ ਹੋਇ ਤਿਹ ਘਰ ਮਾਹਿ। ਕਰੈ ਕਾਲ ੧੫੬
 ਨਿਤ ਤਿਨ ਕੀ ਹਸੀ। ਦੁਸਟ ਹੋਹਿ ਪੁੰਨੀ ਮੰਤਰਿ ਧਿਆਨਾ
 ਬਿਦਿਆ ਤੁਮੇ ਹੋਇ। ਮਾਧਿ ਕਾਇ। ਫੁਲੁ ਫੁਲੁ ਹੁਏ
 ਲਕੀ ਨ ਆਈ। ਜਸੁ ਹਮ ਕੋ ਤੁਮੇ ਹੋਹੁ ਸੁਜਾਨਾ। ਚਲੈ
 ਜਗਤ ਮੈ ਏਹ ਬਖਾਨਾ। ੨੨੫। ਸੋਰਠਾ। ਏਪੀ ਤਿਤ
 ਅਸੀਸ ਕੁਦਰਤ ਜੋ ਕਹਿ ਚਿਹਰਾ। ਕੀਦਹੁ ਲਾਖ ਬ
 ਰੀਸ ਸੁਨਹੁ ਅਦਰੁ ਜੋ ਚਿਤ ਤੁਮਾ। ੨੨੬। ਇਤ ਕ
 ਬ ਮਿਤੁ ਭੇਦੁ ਸਿਪੁਰਨੀ। ੨। ੬੪੨। ਅਬ ਕਬਾਇ
 ਗੁਰ ਕੀ ਬਿਸਨ ਜਰਮਾ ਪੀਤੁ ਗੁਰ ਜਪੁ ਨ ਸੋ ਕਹਤ ਹੈ।

ਚੋਪਈ॥ ਕੁਵਰ ਕਹੈ ਸੁਨਿ ਪੰਡਿਤ ਗਇ॥ ਅਬਾ ਬਿਗੁ
 ਹਕੀਕ ਬਾਸੁ ਨਾਇ॥ ਸੁਨਹੁ ਬੀਰ ਵੇਉ॥ ਚਿਤੁ ਲਾਇ॥
 ਜੈ ਸੇਹੈ ਬਿਗੁ ਹਕੇ ਦਾਇ॥ ਰਿਸ ਮੋਰ ਵੇ ਕਹੈ ਸਰੇ ਜਾ॥
 ਅਪਨੇ ਅਪਨੇ ਰਹ ਤੇ ਦੇ ਜਾ॥ ਸੇਵ ਕੁਹਿ ਸਕਾ ਗੁਰੂ ਜੇ॥
 ਿ॥ ਜਾ ਰਿਕੁ ਗਨ ਜੇ ਦੀਓ ਰੁਗਾਇ॥ ਦੇ ਜਮੇ ਰਕੇ ਬ
 ਗੁਲਾ ਜਾਇ॥ ਸੋਆ ਦੇ ਤਿਹ ਜੁ ਬਉ ਪਜਾਇ॥ ੧॥
ਦਿਹਰਾ॥ ਗਜ ਕੁਵਰ ਸੁਨਿ ਯੈ ਕਹੈ ਕਹੈ ਸਗਲਾ ਬਿਸ
 ਤਾਗਾ ਪੈ ਯੈ ਤੋ ਕੇ ਕੁਦੁ ਸਕੁ ਉਪਜੈ ਰਿਦੈ ਬਿਚਾਰਾ॥ ੨
ਚੋਪਈ॥ ਬਿਸਨੁ ਸਰਮਾ ਤਿਹ ਬਿਜਤੁ ਰਕਹੈ॥ ਰ

੧੬੦
 ਜਕੁਦਰਨਕੋਹਿਤਚੇਹੈ॥ ਕਰਪੂਰਦੀਪਕਹਤਹੈਜ
 ਗਾਪਦਮਕੇਲਹੈਸਰਦਰੁਤਹੈ॥ ਹਿੰਨਗਾਰੁਹਿ
 ਸਨ੍ਰਿਪਨਾਮਾ॥ ਤਿਹਸਰਦਰਪਰਕੀਨੋਪਾਮਾ॥ ਜਲ
 ਪੰਛੀਜੇਤੇਤਹਾਮਾਹਿ॥ ਜਗਮਿਲਿਕੀਨੋਰਾਜਾਵਾਹਿ
 ਗਜਾਬਿਨੁਨਾਰਿਨਕੇਨੀਕਾ॥ ਜਗਨ੍ਰਿਪਤਿਦੇਸੁ
 ਸੇਢੀਕਾ॥ ੨॥ **ਜੋਰਭਾ**॥ ਪਰਜਾਹੈਸੇਢੀਨਜੇਪ
 ਰਬੁਪਤਿਹੈਨਹੀ॥ ਨਦੀਨਾਉਜੇਚੀਨਾਬਿਨੁਖੇਦਰ
 ਬਾਰਿਤਜੇਜੇ॥ ੪॥ **ਝੋਪਈ**॥ ਰੂਪਤਿਰਛਕਪਰਜਾ
 ਮਾਹਿ॥ ਰਛਕਰੈਸੁਖਪਾਦੈਤਾਂਹਿ॥ ਦਰਬੁਦੇਹਿ॥

ਤਿਹੀਆਧਿਕਾਇ॥ ਸਿਧੇਵਹੁਅਰੁਖਰਚੈਖਾਇ
 ਰਾਜਾਗਨੁਨਪੁਜਾਕਰੈ॥ ਬਨੁਸੈਨਾਜੇਬਹੁਤਾਧੈਰ
 ਨਿਰਧਨੁਤਾਕੋਨਿਜਚੈਜਾਨੁ॥ ਕਹਤਆਰਿਜਗਤ
 ਹੈਸਿਆਨਾ॥ ਪਰਜਾਤਿਹਜਾਨਹੁਇਹੁਇ॥ ਜੇ
 ਬਿਨੁਰੁਤੇਕੁਮਰਹਾਇ॥ ੫॥ **ਹੋਰਗਾ**॥ ਪਰਜਾਸ
 ਮਖੇਤੀਕੁਹੀਰਛਕਰੇਫਲਲੇਇ॥ ਰਛਕਰੈਨਤ
 ੩ ਸਕੀਨਿਉਨਿਤੋਹਦੇਇ॥ ੬॥ **ਚੁਪਈ**॥ ਗਜਾਜ
 ਗਤਨਏਕਜਮਾਨਾ॥ ਨਿਹਸੁਕੁਵਸੈਤੈਸੇਰਸਕੋ
 ਮਲਕਮਲਸੁਕੁਵੈਕਰੈ॥ ਗਜਸੁਕੁਵਨਕੋਮਲ

੧੬

ਅਰੋ। ਕੋਮਲਾਨ੍ਰਿਪਧਰਰਛਕਨਾਹਿ। ਲੋਗਨਕੋ ੧੬੧
ਮਲਤੇਰੁਪਾਹਿ। ਗਜਾਕਰੋਨਜਗੋਮੇਜੋਈ। ਨਿ
ਹਸੁਗਾਉ। ਅਤਿਕੋਮਲਹੋਈ। ਰੂਪਤਿਲੀਏਨਹੋਏ
ਜਾਸਾਕੋਈਨਪਾਵੈਤਹਸੁਖਬਾਸਾ॥੧॥ ਰੁਹਗਾ।
ਕ੍ਰਿਪਤਾਸਹਿਕਾਰਜੇਪਿਬਵੀਪਤਿਕਹਿਜੋਈ। ਕੋ
ਮਲਜਾਹਿਸੁਗਾਵਹੈਤਿਹਤੇਗਜਨਹੋਈ॥੮॥ ਰੁਪ
ਈ॥ ਰਿਸਗਾਇਗਜਬਰੁਗਾਹਿ। ਚਕਵਾਸਰਬਗ
ਆਬਿਕਾਗੀ। ਇਕਾਦਿਨਗਜੇਸਭਾਬਨਾਈ। ਕਮ
ਲਸਿੰਘਾਸਨਖਰੇਸੁਗਾਈ। ਧੈਂਡੇਤਾਪਰਿਸਰੀ

ਭੀਰਾ ਸੇਨਾ ਸਰੁਠਾ ਢੀਭੁਈ ਤੀਰਾ ਢੀਰਾ ਪਾਸਾ ਮਾਝ
ਗੁਇਕੁਆਯੋ। ਰਿਸਗਾਇਕੋ ਸੀਸੁ ਨਵਾਯੋ। ਪੁਟੁਯੋ
ਹਿਸਕਹਾਤੁ ਮਗਏ। ਕਵਨ ਦੇਸਤੇਆਵਤੁ ਕੁਏ। ਦ
॥ **ਦੋਹਰਾ।** ਜੈਸੇ ਦੇਖੋ ਦੇਸੁ ਤੁਮ ਸੈ ਨ ਲੋਗਾ ਮਹੁਰਾ
ਇ। ਆਦਾਮ ਤਲਾਗੀ ਬਾਰਤਾਇਕਾਇਕ ਕਹਿਸਮ
ਝਾਇ। ੧॥ **ਚੌਪਈ।** ਬਿਨਤਿ ਕਰੈ ਬਗੁਲਾ ਕਰਜੇ
ਗਾ। ਸਮਾਚਾਰ ਸੁਨੀਏ ਪੁਰੁਸੇਗਾ। ਜੇ ਬੂਦੀ ਪਮੈਏ ਕੁ
ਪਹਾਰੁ। ਬਿਬਨਾਮ ਤਕੈ ਉਚਾਰੁ। ਤਕੈ ਨਿਕਟ ਦਰੁ
ਧਬਨੁ ਮਹੈ। ਚਿਤ ਬਰਨਰਾਜਾ ਤਿਹਰੈ। ਚਿਗਚੁਰੁ

ਨਮੋ ਤਿਹ ਬਨਗਯੋ॥ ਨਿਪਲੋਗਨ ਸੋਮੇ ਲਾਭਯੋ॥
 ਪੁਣ੍ਹੇ ਭੰਨ ਸੋਕੋ ਕੋ ਅਹਿ॥ ਕਵਨ ਦੇ ਸੁਆਰੁ ਕਗਾਰ
 ਹਾਹਿ॥ ੧੧॥ **ਦੋਹਰਾ॥** ਕਹੈ ਸੇਵਕੁ ਹਿਸਕਾ ਜੋ ਹੋ ਬ
 ਨਾਨਕ ਸਾ॥ ਹਿਰਨਗਰ ਭੁਤਿ ਹਨਾਮੈ ਕਰ ਪੂਰਈ ਪ
 ਤਿਹ ਦੇ ਜਾ॥ ੧੨॥ **ਚਉਪਈ॥** ਦੇਖ ਨ ਦੇਖ ਯਾਹਿ ਮੈ
 ਆਯੋ॥ ਤਿਨਿ ਮੋਕੋ ਫਿਰਿ ਬਚਨੁ ਬੁਨਾਯੋ॥ ਕਵਨ ਦੇ
 ਸੁਨਿ ਪੁਕੋਰੈ ਨੀਕਾ॥ ਕਹਿ ਬਿਚਾਰਤੁ ਅਪਨੇ ਜੀਕਾ॥ ਕ
 ਰਿ ਬਿਚਾਰੁ ਮੈ ਕਹਿਐ ਤਾਹਿ॥ ਹਮੇ ਤੁਮੈ ਬਨਾਮੈ ਤਰੁਆ
 ਹਿ॥ ਗਤਿ ਦੇਵ ਜਮੈ ਜੈ ਸੋ ਅੰਤਗ॥ ਹਮ ਤੁਮ ਦੇ ਸਹਿ

੧੬੨.

ਤੈਸ ਨਿਰੰਤਰੁ ਗਾਕਰ ਪੁਰਦੀਪਹੈ ਸੂਰਗ ਸਮਾਨਾ ਅ
ਵਰੁ ਨ ਜਗਮੈ ਤਿਹ ਸਮ ਜਾਨਾ ॥ ੧੨ ॥ **ਦੋਹਰਾ** ॥ ਇਹ
ਨਾਮਿ ਲੈ ਜੋ ਜਲ ਉਜਨ ਤਿਉ ਸੁਨਿ ਕ੍ਰੋਧ ਕਰਾਇ ॥
ਵਰੁ ਨਾਮਿ ਲੈ ਜੋ ਜਲ ਉਜਨ ਤਿਉ ਸੁਨਿ ਕ੍ਰੋਧ ਕਰਾਇ
॥ ੧੪ ॥ **ਚੁਪਈ** ॥ ਮੈ ਤੋ ਕਹੀ ਜਬਾਰ ਬਧਾਤਾ ਸੋ ਮੂਰਖ
ਕਰਿ ਨਿਵਗਾਤਾ ਮੂਰਖ ਕੋ ਜੋ ਭੁਲੀ ਕਰਾਇ ॥ ਜਮ
ਜੈ ਨਹਿ ਨਰਿ ਸਉ ਪਜਾਇ ॥ ਪਿਕਰੇ ਸਿਗਕਾਗ ਜੋ
ਗਥੈ ॥ ਲੇਇ ਨ ਰੁਖ ਜਤਨ ਕਰਿ ਗਥੈ ॥ ਨਰ ਸਠ ਕੋ ਓ
ਪ ਦੇ ਸੁਚੁ ਦੀਜੈ ॥ ਦੇ ਨਹਾਰ ਕਾ ਆਪਾ ਛੁਜੈ ॥ ਜੋ

ਉਪਦੇਸੁ ਕਪਨਿਖ ਗਹੀਨੋ॥ ਬਿਜਾ ਬਿਨਾ ਸਰਵ ॥ ੧੬੩
ਤਿਹ ਕੀਨੋ॥ ੧੫॥ ਬਹੁ ਕਥਾ ਕਪਿਐ ਪੰਛੀ ਓਕੀ
ਹੀ ਸਗਲ ਆਗੇ ਕਹਤੁ ਹੈ॥ **ਦੁਹਰਾ॥** ਹੀ ਸਕਹੀਤ
ਬਕਹੀ ਸਰੁ ਨ ਚੁਭੁਯੋ ਕਿਹ ਰੂਤਾ॥ ਬਹੁ ਲਾਗਾਤਿ
ਹਕਹ ਨ ਕੋਹਤੁ ਜੈ ਸਬ ਬਿਰਤਾਤਾ॥ ੧੬॥ **ਚੁਪਈ**
ਸਾਲ ਜੁ ਬ੍ਰਿਛੁ ਨਰ ਬਦਾਤੀਗਾ॥ ਤਾਪ ਰਪੀ ਛਿਨ ਕੀ
ਅਤਿ ਭੀਗਾ॥ ਆਪੁ ਨ ਆਪੁ ਨ ਗ੍ਰਹ ਬਨਾਏ॥ ਰਹੈ ਸੁ
ਖੀ ਅਤਿ ਅਨਿਦਾਏ॥ ਬਰਖੇ ਬਰਖਾ ਰਿਤੁ ਜਲਾਏ॥
ਰਾ॥ ਮਰਕਟ ਆਏ ਬਿਰਛੁ ਢਿਗਾ॥ ਬੈਠੇ ਬਿਰਛੁ

ਤਰੇ ਸਤੁ ਆਇ। ਜੀ ਤਲਗੋ ਤਿਨ ਤਲਕੀ ਪਾਇ। ਚੇਲੇ ਦੇ
 ਖਿ ਬਿਹਿਗ ਮਨਾ ਆ। ਕਾਰੇ ਮੀਤੁ ਨ ਕਰਤੇ ਧਾਮ। ੧੭
 ਮੋਰਗੁ। ਏਕੇ ਚੇਰ ਹਮ ਕੇ ਸਾ ਬਗੁ ਹਮ ਕਾਰਿ ਸੁਖ
 ਸੋਰਗ ਤਾਤੁ ਮੇ ਪਾਇ। ਅਰੁ ਗ ਬਧ ਰਸ ਜਵਾਰੁ ਕ
 ਹਿਤੇ। ੧੮। **ਚੁਪਈ।** ਸੁਨਿਕ ਪਿਛੁ ਏਕੇ ਪਦ ਤਗਰੀ
 ਸਤੁ ਮਿਲਿ ਕੈ ਤਿਨ ਏਕ ਬੀ ਗਰੀ। ਬੀ ਤਿਨ ਬੈ ਬਰ
 ਖਾਰਿਤੁ ਜਾਇ। ਤਬ ਪੰਛਿਨ ਕਾ ਕਰਹਿ ਉਪਾਇ।
 ਪਾਵ ਜਾਰਿਤੁ ਜਬ ਗੁਰੇ ਗਈ। ਚੁਦੈ ਬਿਰਛੁ ਪਾਰਿ
 ਸਤੁ ਕਪਿ ਮਈ। ਆਰੇ ਸੁਤ ਗੁਰ ਦੀ ਏ ਉ ਜਾਗੀ। ਜੀ

ਖਦਈ ਕੋ ਪਾਯੋ ਚਾਗਾ ਸਮਾਨੋ ਕੋ ਦੀ ਜੋ ਉਪਦੇਸੁ ॥ ੧੬੪ ॥
 ਮੂਰਖ ਸੋ ਕੀਜੈ ਆਦੇਸੁ ॥ ੧੬੫ ॥ **ਵੇਰਗਾ** ॥ ਸੁਨਤ ਹੀ
 ਸਤ ਬਾਛਿ ਰਿਕਹ ਕਰੇ ਨ ਚਗਾ ਸਮਾਨੁ ॥ ੧੬੬ ॥ **ਚੁਪਈ** ॥
 ਜਬ ਤੇ ਹਿ ਸੈ ਤੈ ਕਾ ਕਯੋ ਸੁਨਾਇ ॥ ੧੬੭ ॥
 ਭੁਏ ਕ੍ਰੋਧ ਜਬ ਸੇਵ ਕਮੇਗਾ ਕਯੋ ਕਦ ਨ ਹੋਗਾ ਜਤੋਰ
 ਕਿ ਨਿਹੋਗਾ ਜੁਤਾ ਹਿ ਕੋ ਦੀਆ ਮੈ ਕਹਾਤੁ ਮਾਗਾ ਜਾ ਕਿ ਨਿ
 ਕੀਆ ॥ ੧੬੮ ॥ ਸੁਨਤੋ ਦੇ ਮਾਧਿ ਕਰਿ ਜਾਇ ॥ ਤਬ ਮੈ ਪਾਕੁ
 ਮਕੀਨੋ ਪਾਇ ॥ ਕਹਤ ਜਗਤ ਮੈ ਜੇਹੈ ਸਮਾਨਾ ॥ ਛਿਮ
 ਸਰਬ ਦਾ ਮਨ ਮੇ ਠਾਨੇ ॥ ਪੈ ਜਹ ਪੁਰਖੁ ਹੋਇ ਤਿਸ ਕਾਰ

ਛਿਮਾਤੁਲੀਨਹਿਤਗਾਬਿਚਾਰ॥ ੨੧॥ **ਸੋਰਠਾ** ਪੁਰਖ
 ਲਾਜਨਹਜਾਇਤਗਾਛਿਮਾਨਹਿਕੀਜੀਏ॥ ਅਤਿਗਿਆ
 ਲਾਜਨਕਾਇਪੁਰਖਸੰਗਜੋਰਿਤਸਮੇ॥ ੨੨॥ ਸੋਪ
 ਈ॥ ਰਿਸਕਯੋਸੁਨਿਰੇਬਗੁਪਾਨੋ॥ ਗਰਬੁਨਕੀਜੇ
 ਦੇਸਾਬਿਗਨੋ॥ ਪਰਦੇਸਹਿਜੇਬਲੁਨਜਿਗੁਰੈ॥ ਬਿਲੈ
 ਨਹੀਸੁਕਰਿਬੀਚਾਰੈ॥ ਜਬਤਕਮੇਨਨਕੋਈਜਾਨੈ॥
 ਗੁਨਅਦਗੁਨਕਛੁਨਹਿਪਛਾਨੈ॥ ਗਰਬਧਾਸਿੰਘ
 ਦੁਰਮਲਪਟਾਇ॥ ਮੇਨਹੋਇਕੋਖੇਤੀਖਾਇ॥ ਜਬਬੈ
 ਲਯੋਤਬਲੀਨੋਮਾਰਿ॥ ਛਿਨਮੈਪਯੋਜਮਕੇਦੁਆਰਿ

੨੩॥ **ਦੋਹਰਾ**॥ ਸਬਦੁ ਹੀ ਨੇ ਜੇ ਪੁਰਖ ਹੈ ਗਰਬ ਬਜਮ ॥ ੧੬੫
 ਤਿਹ ਜਾਨੁ ਬੋਲਹਿ ਨਾਹਿ ਬਿਚਾਰ ਕੇ ਦੇਹਿ ਅਵਸ ਜੇ ਪਾ
 ਨਾ ॥ ੨੪॥ ਕੁਬਾਗਰ ਬਪਕੀ ਹਿ ਜਗ ਨ ਬਗੁਲੇ ਜੇ ਕਹ
 ਤੇ ਪੈ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਬਗੁਲਾ ਕਹੈ ਕੋਹੇ ਜਗੁ ਦੇਵ ॥ ਹੀ ਜਕ
 ਹਤੁ ਪੈ ਤਾ ਕੇ ਕੁਛ ॥ ਹਜਤ ਨ ਪੁਰੇ ਮੇਰ ਨ ਕਥਿ ਜਾਲਾਗ
 ਰਧ ਪਬਲੀ ਹੁਤਾ ਤਿਹ ਪਾਸ ॥ ਲਾਗੀ ਪੀਠਿ ਚਹੁਤੁ ਦੁਖ
 ਪਾਯੋ ॥ ਦੁਬਾਰ ਕੁਝੇ ਮਰਨ ਛਿਗਾ ਮਾਯੋ ॥ ਸਿੰਘੁ ਚਰਮੁ
 ਸੋ ਬੀਘਰ ਮਾਰਿ ॥ ਰਜਕ ਪੀਠਿ ਖਰਬਾ ਧੋਯੋ ਤਹਿ ॥ ਬ
 ਨ ਕੇ ਬੀਚ ਦੀਯੋ ਸੁਛੁ ਨਾਹਿ ॥ ਨਿਰਭੈ ਹੁਇ ਕੇ ਖੇਤਹਿ ਬਾ

ੲਿ॥ ੨੫॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਰਖਦਾਰ ਤਿਹ ਖੇਤ ਕੇ ਦੇਖਿ ਭੁਗਪਿਓ
 ਠਿਜਾਹਿ ॥ ਤਬ ਤਕ ਖਾਯੋ ਪੈਟ ਭੁਰਿ ਜਬ ਤਕ ਬੋਲ ਯੋਨ
 ਹਿ॥ ੨੬॥ **੨੫੧** ॥ ਨਿਤ ਪ੍ਰਤਿ ਗਵਹਾ ਖੇਤੁ ਹਿਖਾਹਿ॥
 ਪੁਸਟ ਕੁਯੋ ਅੰਤਿ ਹੀ ਆਪਿ ਕਾਇ॥ ਦੁਖੋ ਖੇਤੁ ਪਤਿ ਇ
 ਕਾ ਵਿਨ ਜਾਇ॥ ਬੋਲ ਯੋ ਗਰਧ ਪਾਆਪ ਸੁਭਾਇ॥ ਰਖ
 ਦਾਗ ਲੈ ਲਾਠੀ ਧਾਯੋ॥ ਮਾਰਿ ਗਧੇ ਕਉ ਜੀਓ ਗਵਾਯੋ॥
 ਜੇ ਦਹ ਬਚਾ ਬੋਲ ਤੇ ਨਾਹਿ॥ ਲਖਿ ਨਹਿ ਪਾਵਤ ਕੋ ਓਤ
 ਹਿ॥ ਕਬਹਿ ਸਜ ਭੁਕ ਹੀ ਸੁਨਾਇ॥ ਸਮਾਇ ਨ ਬੋਲੈ ਯੋ
 ਦੁਖ ਪਾਇ॥ **੨੭॥ ਦੋਹਰਾ** ॥ ਰਿਸੁ ਰਕਮੇ ਫਿਰਿ ਸੋਨ ਹੁਇ

ਕਹੀ ਬਹੁਰਿ ਬਕ ਬਾਤਾ ਜੇ ਤੇ ਜੇ ਦਕ ਮੇਰ ਕੇ ਬੋਲੇ ਸਭ ॥੬੬॥
 ਗਰ ਬਾਤਾ ॥ ੨੮ ॥ **ਚੁਪਈ** ॥ ਰੇ ਬਹੁਲੇ ਤੂੰ ਪਾਪੀ ਨੀਚਾ
 ਆਈ ਨਿਕਟਿ ਤੁਹਾਗੀ ਮੀਚਾ ਦੇ ਜਈ ਸਮ ਮੀਨਿ ਦਕ
 ਹੈ ॥ ਆਇਤੁ ਗਤਿ ਉਦਰ ਹਿਰੇ ॥ ਯਹ ਕਹਿ ਸਭੁ ਚਾਹ
 ਤ ਮੁਹਿ ਮਾਰਾ ॥ ਕੇਹੋ ਬਚਨ ਸਭੁ ਕਰਿ ਹਿਕਾਰਾ ॥ ਤਬ ਮੇ
 ਤਿ ਨ ਸੋ ਕਹਿ ਓਸੁ ਨਾਇ ॥ ਕਹਿ ਬੋਲਤੁ ਆਪੁ ਬਢਾਇ
 ਤੁਮ ਸਬ ਚਲੇ ਹਮਾਰੇ ਦੇਸਾ ॥ ਦੇਖਹੁ ਲੋਗ ਨਹਿ ਸਨੇ
 ਜਾ ॥ ੨੯ ॥ **ਚੁਰਗਾ** ॥ ਜੁਲੁ ਲਛ ਨ ਮੈ ਜੂਗ ਆਤਿ ਹਜ
 ਮ ਜਗਤ ਨ ਕੋਇ ॥ ਚਲਹੁ ਛਾਨਿ ਇਹ ਕੋ ਸਭੁ ਸੁਖ ਤੁਮ

ਕੋਹੋਇ॥ ੨੦॥ **ਚੁਪਈ॥** ਫਿਰਿ ਬੈਲੈ ਦੇ ਪੰਛੀ ਸਮਾ
 ਬਾਤ ਕਰਤੁ ਮੋਹੈ ਮਾ॥ ਚਲ ਨਹਿ ਜਾਵੈ ਗਹਮ ਕੋ ਕ
 ਹੋ॥ ਹਮ ਪੁਰ ਕੋ ਦਲੁ ਜਾਨਤੁ ਨਹੋ॥ ਅਨੁਗਹਿ ਜਸੇ ਕੇ ਤੇ
 ਆਹਿ॥ ਮਮਰ ਜਾ ਕੋ ਗਨਤੀ ਸਹਿ॥ ਬੰਨ੍ਹੇ ਬ੍ਰਿਛ ਕੇ ਸੇ
 ਯੈ ਯਾਤੇ॥ ਛਾਯਾ ਸੁਫਲ ਸੁਪਾਈ॥ ਮੇਤਾ ਤੇ ਜੇ ਨਿਹ
 ਫਲ ਜਗਤੀ ਤਗਾਹਿ॥ ਤਕੈ ਲੋਕੀ ਛਾਯਾ ਤਾਹਿ॥
 ੨੧॥ ਦੇਹ ਗਾ॥ ਨੀਚ ਸੇਵਨ ਹਿਕੀ ਜੀਏ ਫਲੁ ਪਾਪਤਿ ਕ
 ਛੁ ਨਹਿ॥ ਸੰਗਤ ਕੀ ਜੋ ਉਚਕੀ ਉਚੀ ਪਦ ਦੀ ਪਾਈ॥
 ੨੨॥ ਕਬਾ ਅਜਾ ਅਰੁ ਗਜ ਕੀ ਜੋ ਸੰਗ ਸੇਵਕ ਕੋ ਬਾ

ਗਾਧਾਸਕਰੀਬੀਜੇਮਿਸਗਨਾਆਗੇਧਗੁਲਕਰਤ
 ਮੇ। **ਉਪਦੀ।** ਛੇਗੀਉਂਦੀਮਿਗਤਿਪਾਈ। ਗਨਮਜਤ
 ਕਚਕਿਕੋਪਲਖਾਈ। ਤਥੇਮੇਤਿਨਜੇਪੁਛੀਯਾਤਾਕੀ
 ਲਤਿਨਜੇਸੇਬਿਰਤਾਤਾਜੇਮੇਪ੍ਰਭੁਪੇਕਰੇਸੁਨਾਇਉ
 ਤਮਪੁਰਇਕਨਗਰਕਰਾਇ। ਇਕਬਨੁਬਰਾਹੁਤਾਤਿ
 ਰਪਾਜਾ। ਛੇਗੀਨਗਰਖਾਰਿਤਰਧਾਜਾ। ਇਕਦਿਨਮ
 ਜਾਪਿਆਜੀਰੁਈ। ਜਲਭਛਨਕਾਰਨਜੇਗਈ। ੩੩।
ਜੋਗਨ। ਦੁਰੁਤਲਾਗੀਬੇਰਬਰਸੁਮੁਕਰਿਜਲਿਪਾਏ
 ਪੀਕਰਿਮਾਈਛੇਰਿਦੇਖੇਸੀਕੀਕਨੀ। ੩੪। ਛੇਗ

ਉਪਦੀ।

ਖੋਜਤ ਫਿਰੋ ਸਕਲ ਬਨ ਆਗਿ ਸੁਖਿ ਕ੍ਰਿਤ ਬਕੀ ਪਾਏ
 ਨਾਗਿ ਬਨ ਮੈ ਦੁ ਦੁਤ ਬਓ ਗੀਤੀ। ਚੋਰੇ ਨ ਪਾਸ ਸਿੰਘ
 ਤ ਮਨ ਲਈ। ਸਿੰਘ ਚਰਨ ਕੋ ਖੋਜ ਨਿਗੈ। ਠਾਢੀ ਰ
 ਹੀ ਸੁਤ ਹਿਓ ਗੋਰੇ। ਚੀਤੇ ਬਾਪੁ ਰਹਿ ਰੂਪ ਸਮਾਲ
 ਦੇਖੀ ਛੇਰੀ ਖਰੀਰ ਜਾਲ। ਰੋਜ ਨਹੇਤ ਨਿਕਟ ਤਿਹਾ
 ਏ। ਛੇਰੀ ਤਿ ਨ ਕੋ ਕਰਿ ਜਮ ਸੁਏ। ੩੫। ਆਸੇ ਗਏ। ਦੇ
 ਖਰਖ ਜੁਗਿ ਹਰੇ ਮੇ ਸੇਵ ਕਰੈ ਸਿੰਘ ਕੀ। ਕਰਿ ਰੋਜੇ ਸੀਮ
 ਗਰਬੈ ਠਹੁਤ ਮਸੀਤ ਖਕਰਿ। ੩੬। **ਚੋਪਈ।** ਸੁਨਤ
 ਧਾਤ ਸਗੁ ਮਿਗਤ ਨਿਗਏ। ਸਿੰਘ ਤਗਤ ਬਾਮਾ ਦੁਤ

ਏ। ਦੇਖਿ ਸਿੰਘ ਚਿਤ ਚਿਤ ਕਰੀ। ਠਾਟਿ ਉਪਾਇ। ੧੬੮
 ਗੋਬੁਈ ਖਰੀ। ਜੁਗਲ ਜੋਰ ਕਰ ਬਿਨਤਿ ਕਰਾਇ।
 ਜੀਤੋ ਗੰਮੇ ਮ੍ਰਿਗ ਰਾਇ। ਸਾਵਨ ਬਨ ਮੁਹਿਤ ਛੁਲਾਇ।
 ਏ। ਚਰਨ ਰੇਖ ਲਾਗਿ ਛਾਨਿ ਸਿਧਾਇ। ਚਰਨ ਪਤਾਪ
 ਰਛੁ ਭੁਈ ਮੇਰੀ। ਅਬ ਜੋ ਰੇਆ ਗਯਾ ਪੁਤੋਰੀ। ੨੧।
 ਦਿਹਗ। ਭੁਯੋ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕੇ ਹਰ ਜੁਨ ਤਉ ਪਾਸੀ ਕਰੁ ਏ
 ਆਇ। ਆਪੁ ਬਠਾਈ ਜਾਨਿ ਕੇ ਹਸਤੀ ਲੀਯੋ ਧੁਲਾਇ
 ੨੮। ਚੋਪਈ। ਕਯੋ ਹਸਤਿ ਜੋ ਸਿੰਘ ਜੁਨਾਇ।
 ਮਮ ਸੇਵਕ ਬਹਾਮ ਜਾ ਕਹਾਇ। ਬਨ ਮੈ ਠਿਗਾਇ

ਸੀਸ ਚੜ੍ਹਾਇ॥ ਨਿਰਭੇ ਬੈਠੀ ਕੋ ਪਲ ਖਾਇ॥ ਲੀ
ਨੀਆ ਗੀਆ ਹਸਤੀਆ ਨੀ॥ ਸਿਗੁ ਉਚੈ ਕਰਿ
ਮਨ ਜਾਨੀ॥ ਛੇਰੀ ਕੋ ਪਲ ਯੋ ਚੜ੍ਹਿ ਖਾਈ॥ ਉਚੈ ਕੀ
ਜਬ ਸਿਗਤਿ ਪਾਈ॥ ਉਚੈ ਸੀ ਗੀ ਉਚੈ ਮਾਤਿ ਗੋਰੇ॥
ਨੀਚੈ ਸਿਗ ਨੀਚੁ ਹੁਇ ਰੋਰੇ॥ ੩੯॥ **ਦੁਹਰਾ॥** ਤਿਲ
ਪਾਵਰਿ ਸਿਗ ਫੁਲ ਜਬ ਹੋਇ ਫੁਲਾਹ ਲਤੇ ਲਾਅ
ਤਗੁ ਮਿਲੈ ਜੇ ਗੀ ਗਸੇ ਦੇਇ ਸਿਗ ਪਹਿਰੇ ਲਾ॥ ੪੦॥
ਚੌਪਈ॥ ਸਿਗਤਿ ਨੀਚ ਨ ਕੀਜੈ ਭਾਈ॥ ਤਿਹ ਤੇ ਸੋ
ਭਾ ਕਿਨ ਹੁਨ ਪਾਈ॥ ਜੇ ਹਸਤੀ ਦਰਪਨਿ ਸਿਗ

ਪਾਏ। ਤੁਮੇਮਾਤਿਹੀ ਨੀਚੁਦਿਖਾਏ। ਤੋਕੋਕਹਤਾ ॥ ੧੬੬ ॥
 ਹਿਜਮਝੁਇ। ਨੀਚਸੇਵਸਤੁਲਿਫਲਜਾਇ॥
 ਬਲੀਪੁਰਖੁਓਚੇਜੇਆਹਿ। ਮਹਿਮਾਨਾਮਥੋਜ
 ਗਮਾਹਿ। ਜਸਿਕੋਨਾਮੁਜਸੇਲੀਯੋਜਬਹੀ॥ ਅਤ
 ਗਾਇਦਸੁਨਿਭਾਗੇਤਬਹੀ॥ ੪੧॥ **ਵੇਹਗਾ।** ਓਚੇ
 ਕੇਲੀਏਨਾਮਤੋਸੀਧਿਕਾਜਗੁਇਜਾਇ॥ ਜਸੇਬ
 ਚੇਜਸਿਨਾਮਲੈਹਸਤਿਗਏਰੂਪਾਇ॥ ੪੨॥ ਕਬ
 ਹਸਤਾਮਰਸਸੇਕੀਨੇਮੇਰਸੇਵਕੋਬਹੁਲੇਪਾ
 ਸਕਹੀਬੀ। ਤਿਉਹੀਬਹੁਹਿਜਗਇਪਾਸਕਹਤਹੇ॥

ਚੋਪਈ॥ ਤਬੋਮੇਓਨਸੋਕਯੋਸੁਨਾਇ॥ ਸੀਕੇਮੁਰਿ
ਦੇਵਹੁਸਮਝਾਇ॥ ਕਹੀਜੁਆਹਿਕਬਾਤਿਨੇਜੇਸੇ
ਪ੍ਰਭੋਪੋਭਾਖਿਸੁਨਾਵੈਤੈਸੇ॥ ਕਜਲੀਬਨਹਸਤੀਬ
ਹਰਹੈ॥ ਜੁਬਗਜਸੇਸਰੁਮਿਲਿਕਹੈ॥ ਇਹਤਨਾਗ
ਜੁਕਿਜਲੁਗਯੋ॥ ਤਿਸਨਾਮਾਇਹਮੇਦੁਖੁਦੁਖੋ॥
ਦੁਖੋਧੀਰਜੁਮਨਾਬਿਸਵਾਸੁ॥ ਰਹੀਨਤਨੇਮੇਜੀ
ਵਨਆਜਾ॥ ੪੩॥ ਚੋਰਗਾ॥ ਜੁਨੀਬਾਤਜਬਜੁਬਪ
ਤਿਜਹਵਰਦੀਯੋਬਤਾਇ॥ ਨਿਰਮਲਜਲਜੀਤਲ
ਆਧਿਕਤਹਤੁਮਪੀਵਹੁਜਾਇ॥ ੪੪॥ ਚੋਪਈ॥

ਪੀਵਹਿਹਸਤੀਤਹਜਾਇਪਾਨੀ॥ਆਵਹਿਜਾਵਹਿ॥੧੭੦
 ਬੋਲਤਬਾਨੀ॥ਨਿਕਟਸਰੋਵਰਸਜੇਰਹਾਹੀ॥ਤਿ
 ਨਕੇਪਗਤਰਹਉਦੇਜਾਹੀ॥ਮਿਲਿਸਰੁਸਜੇਰੁਏ
 ਇਕਠਾਇ॥ਬੋਲੁਏਕਸਿਲੀਮੁਖਨਾਇ॥ਹਜ
 ਤੀਕੀਨੋਇਹਮਗਆਵਨਾ॥ਤਿਹਪਗਤਰਹਉ
 ਬੀਸਨਸਾਵਨਾ॥ਚਲਹੁਛਾਡਿਯਹਠਾਹਰਾਮਥੋ॥
 ਧਿਜੈਨਾਮਬੋਲੁਏਸਜਿਤਥੋ॥੪੫॥ਦੋਹਰਾ॥ਤਿ
 ਤਾਤਮਾਜੇਨਜੀਅਕਰਹੁਮੈਇਕਕਰਤਉਪਾਇ॥
 ਬੈਠਹਰੇਅਨੰਦਸੇਗਜਨਹੀਬਹੁਰੇਆਇ॥੪੬॥

ਸ੍ਰੀਪਈ॥ ਕਰਯਹਥਾਤਚਲਯੋਸੋਤਗਾ॥ ਪਹੁਚਯੋ
ਜਾਇਹਜਤਯੋਲਗਾ॥ ਅਹਿਕੇਹਰਗਜਾਇਹੀਸੁ
ਭਾਇ॥ ਆਗਹਿਤਾਹਿਨਿਕਟਿਨੋਜਾਹਿ॥ ਦੁਸਟਾ॥
ਹਿਹਜਹਜਹੀਮਾਰੈ॥ ਪੀਤੁਸਾਇਨਸੇਅੰਤਦੁਖਾ
ਹੈ॥ ਪਰਥਤਉਪਰਚਫਿਓਜਾਇ॥ ਹਸਤੀਸੋਤ
ਥਕਯੋਸੁਨਾਇ॥ ਨਿਜਪਤਿਸਾਸਿਭਗਵੇਨੇਮ॥
ਹਿ॥ ਕਰਿਥਸੀਠੇਕੇਤੁਹਿਪਾਹਿ॥ ੪੭॥ ਜੋਰ
ਠਾ॥ ਹੈਥਸੀਠੇਕਾਨੁਪੁਕੁਕੋਕਹਿਓਸਭਕੋਹੈ॥
ਸੋਈਸੁਨੈਗਜਗਜਮਨਮੇਰਚੁਨਮਾਨੀਏ॥ ੪੮॥ ੧੭

ੴ ਪਤਿ॥ ਜੇਈ ਦੂਤ ਜੁ ਸਭ ਕਛੁ ਕਰੈ॥ ਭੁੱਖ ਮਰਥੇ ੧੧੧
 ਕੇਚਿ ਤਨੁ ਗਯੋ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੀ ਆਹਿ ਜਗਤ ਮੇਰੀ ਤੀ॥
 ਦੂਤ ਹਿ ਕਰਤੁ ਨ ਕੋਈ ਪਰੀਤੀ॥ ਹਜਾਤਿ ਕਰੀ
 ਜੁ ਕਰੈ ਸੁਲਾਇ॥ ਕਹਾ ਕਹੈ ਉਰੁ ਗਲ ਕੇਰਾਇ
 ਸਸਕਰਾ ਜਨਮੇ ਆਗੀ ਆਮੇਰੀ॥ ਜੇ ਸਭੁ ਤਾਖਿ
 ਸੁਨਾਵੈ ਤੇਰੀ॥ ਇਹ ਸਰਵਰ ਮੇਰੇ ਅਜ ਬਾਨਾ॥
 ਸਸਕਰਾ ਜਾਇ ਮੇਰੇ ਤਹ ਅਨਿ॥ ੪੯॥ ਦੁਹਰਾ॥
 ਸਸਿ ਮੇਰੇ ਜਗੈ ਕਹਤੁ ਸਜਾ ਆਹਿ ਮੇਧਾਨਾ॥
 ਤੁਮਰੇ ਆਵਨ ਜਾਨੇ ਮੇਰੇ ਤਾਇ ਨ ਕੀਰਾਨਾ॥ ੫੦॥

ਉਪਈ॥ ਸੁਨਿਹਸਤੀ ਜੀਅਮੈਰੈ ਮਾਨਯੋ॥ ਰੂਰਤ
ਰੂਰਤ ਪੁਨਿਤਾਰਿ ਬਖਾਨਿਯੋ॥ ਅਨਜਾਨਤਾਇਹ
ਜਰਵਰਾਏ॥ ਚਿਦਸਾਬਾਨਜਾਨਨਹਿਪਾਇ॥ ਈ
ਹਾਅਬਹਮਾਛਿਨੁਨਹਿਰਹੈ॥ ਚਿਦਦੇਵਨਹਿਕੁ
ਪਹਿਗਹੈ॥ ਤੁਥੈਸਾਸਿਕਕਹਿਯੋਇਹਕੁਇ॥ ਸਰ
ਵਰੇਮੈਕੀਪਤੁਜਸਿਧਾਇ॥ ਕਰਿਪ੍ਰਸੰਨਤਾਕੇਤੁਮ
ਜਾਹੁ॥ ਨਿਰਕੁੰਪੈਜਤਹਾਰਹਾਹੁ॥ ੫੧॥ ਚਿਹਰਾ॥
ਸੁਨਿਹਸਤੀਮਾਨੀਤਬੈਭਲੀਕਹੀਤੈਮੀਤਾ॥ ਕੀਜੈ
ਜੇਈਉਪਾਇਅਬਨਿਰਮਲਸਾਸਿਜਿਉਚੀਤਾ॥

੫੨ ਛੰਦ ਪਈ ॥ ਜਾਤੁ ਪਰੀਤ ਬਗ ਜ ਕੋ ਲਯਾ ਯੋ ॥ ੧੧੨

ਲੇਖੇ ਜਾਸਿ ਪ੍ਰਤਾਪਿ ਬੁਢਿ ਖਯੋ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਲੇਖਿ
ਹਿ ਲੇਖੇ ਸੀਗਾ ॥ ਕੀਪੈ ਜਾਸਿ ਕੋ ਅਧਿਕ ਸਗੀਗਾ ॥ ਦੇਖ
ਤਗਾ ਜਥੀ ਰਜੁ ਸਹਿ ਰਯੋ ॥ ਰੇਇ ਅਧੀਨ ਜਸੇ ਸੋ ਕ
ਯੋ ॥ ਜਿਗ ਬਿਧਿ ਹੋਵੈ ਜਾਸਿ ਕਿਪਾਲਾ ॥ ਕੀਜੈ ਜਤੁ
ਨੁ ਮੇਈ ਉਤਾਲਾ ॥ ਕਯੋ ਜਸੇ ਪ੍ਰਤਾਪਿ ਬਹਿ ਜਾਇ ॥ ਕ
ਰ ਜੇ ਰੇਗ ਜਾ ਬਿਨੁ ਤਿਕ ਗਇ ॥ ੫੩ ॥ ਦੇਹ ਗਾ ਅਨ ਜ
ਨ ਤੇ ਮੇ ਆਯੋ ਇਹ ਸਰਵ ਕੇ ਪਾਸਾ ॥ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜੇ
ਨਿਕਟਿ ਇਹ ਕੀਜੈ ਹਮਗਨਾਸਾ ॥ ੫੪ ॥ ਛੰਦ ਪਈ ॥

ਸੇਕਹੀਅਬਰੁਏਦਯਾਗਾਬੇਗਜਾਹਨਿਪਕੀਇਨੁ
ਗਾਹਾਇਹਬਿਬਗਜੇਕੋਬਿਦਾਕਗਯੋਕਰੇਸਸ
ਕਤਿਹਬਹੁਖਪਾਯੋਨਾਮਬਰੁਕੋਹੈਇਹਕੁਇ
ਨੈਸੇਤੋਸੇਕਯੋਸੁਨਾਇ। ਤਬੇਮੇਇਨਸੇਕਯੋਜੁਯੋ
ਸੋ। ਹਿਸਗਜਨਿਪਾਆਹਿਜੁਤੈਸੇ। ਬਹੁਤੁਬਲੀਸ
ਮਰਬਨਹਿਕੋਈ। ਸੈਨਸਿਪਤਿਬਹੁਤਿਹੋਈ। ਪਪ
ਦਿਹਗਾ। ਸੁਨਿਤਿਨਮੇਕਗਹਿਲੀਆਕੋਹੈਬਾਤਸੁਨਿਰ
ਇਨੋਗਜਾਪਨਪਾਤੁਤਦੁਗਤਕਹਿਇਤਾਅਇ
ਪਦੀ। ਚੋਪਈ। ਤਬੇਮੇਤਿਨਸੇਮੇਸੇਕਯੋ। ਇਹ

ਵਿਸਾਮਾਇਕਵਨਜੁਖਲਯੋ। ਤੁਮਨਿਰਵਈਦ ੧੭੩
ਆਕਛੁਲਗਿ। ਧਰਮੁਨਹੀਤਮਗਜਾਮਾਹਿ। ਅਤਿ
ਅਨਰਬਾਮਬਤੁਮਕਰਹੁ। ਮੋਰਪਾਪਤੇਅਬਹੀ
ਮਰਹੁ। ਇਤੀਕਹਨਤੇਖਰੇਰਿਜਾਏ। ਮਿਲਿਪੰਛੀ
ਮੁਹਿਥਾਪਨਆਏ। ਪੰਛੁਚੋਚੋਜੋਕੀਨੀਮਾਗਾਰਹੁ
ਨਬਲਮੇਮੇਕਛੁਜਾਹ। ੫੭। **ਦੁਹਰਾ।** ਅਤਿਅਸ
ਕਤਮੇਕੋਕੀਅਜੀਓਰੋਅਰੁਦੇਹ। ਥਾਧਿਮੁਰਿਤੁ
ਕਰਿਲੀਯੋਚਲੇਮੋਰਕੇਗੇਹ। ੫੮। **ਤੁਪਈ।** ਮੋਰਿ
ਪਕਰਿਲੈਜਾਹੀਤੁਹ। ਚਿਤਵਰਨਹੋਗਜਾਜਹਾ।

ਤਿਨਗਸਾਸੈਕਹੋਜੁਸਾਇ॥ ਦੁਸਟਬਕਾਆਯੋ
ਤੁਧਪਾਇ॥ ਨਿੰਦਾਕਰਤਦੇਸਮਮੁਈਜਾ॥ ਆਰਤ
ਯੋਯਾਕੋਹਮਪੀਜਾ॥ ਮੋਕੋਨਿਕਰਿਨਰੇਸਬੁਲਾਯੋ
ਪੁਛੋਕਦਨਕਹਾਤੇਆਯੋ॥ ਉਪਜਿਯੋਮਹਾਕ੍ਰ
ਬਮੁਰਿਆਈ॥ ਗਸਾਸੈਤਬਕਹੋਰਿਜਾਈ॥
ਪਦੀ॥ **ਦੋਹਰਾ॥** ਜੇਦਕਮੈਰੋਰਿਸਕਾਹਿਗਨਗਰਕੁ
ਜਿਹਨਾਮਾ॥ ਕਰਪੂਰਦੀਪਮੇਬਜਤਰੈਸਰਗੁਨਪੁ
ਰਨਧਾਮਾ॥ **੬੦॥ ਚੌਪਈ॥** ਮੰਤ੍ਰੀਹੁਤਮੋਰਕੇਪਾਸਾ॥
ਦੁਰਦਰਸਗੀਧਨਮਹੋਤਾਸਾ॥ ਤਿਹਮੁਰਿਪੁਛੋ

ਤਗਾਬੁਲਾਇ। ਮੰਤ੍ਰੀਕਵਨੁਆਹਿਤੁਦਗਾਇ। ੧੧੪
ਕੁਦਾਕਸੁਖਮੰਤ੍ਰੀਆਹਿ। ਸਰਬਗਨਮੁਕਹਤੋ
ਤਹਿ। ਪੁਰਨਿਬਾਦਿਆਮਰੁਬੁਧਵਨਾਦੁਸ
ਰਨਾਹਿਤਹਿਸਮਾਨਾ। ਗੀਧਕਹਾਮੰਤ੍ਰੀਹੋਨੀਕਾ।
ਆਪੁਨਸੇਗੀਹਿਤੁਜੁਜੀਕਾ। ੬੧। ਚੋਰਗਾਜੇ
ਪਰਦੇਸੀਮੰਤ੍ਰੀਤਾਤੋਕੁਸਲਨਜਾਨਾ। ਜੇਰਾਜਾਮ
ਤਿਬਿਗਾਯਹੈਕਰਤਨਤਿਹਪਰਧਨਾ। ੬੨। ਰੂਪ
੬੩। ਮੰਤ੍ਰੀਸੁਰਿਸੇਜਗਮੇਜਾਨਾ। ਜੁਪਨਖੇਲੈਨਾ
ਮਦਪਾਨਾ। ਖੇਟਕਕੋਰੈਨਰੋਗਬਹੁਤੀਆਕੁਲ

ਆਚਾਰ ਕਰੇ ਸੁਭ ਕੀਆ ॥ ਜੋਨੇ ਅੰਗ ਸ ਕਲਾ ਬਿਦ
 ਗਗਾ ਧੈ ਪਾਸਿ ਸਭਾ ਬੀਬੀ ਸੀਸਾਗ ॥ ਵਰ ਬਓ ਪਾ
 ਵਲੇ ਮੇ ਪਰ ਬੀਨਾ ਪਰਿ ਪੁਗਤ ਨ ਜਸ ਜੋਤੀ ਨਾ ਰੂਪ ਨਿ
 ਜਗ ਜੋਆਹਿ ਸੁਜਾਨਾ ॥ ਕਰਿ ਮੰਤ੍ਰੀ ਤਿਹ ਰਾਖਤੁ ਮਾਨ
 ਏ ॥ **ਦੋਹਰਾ ॥** ਮੇ ਸੋ ਮੰਤ੍ਰੀ ਜਿਹ ਨਿਕਟਿ ਤੋ ਕਾਇ
 ਪਾਨੁ ਕੇਇ ॥ ਪਰ ਜਾਹੇ ਹੋ ਅਨਿਦ ਸੋ ਮੈ ਨਾ ਬਹੁ ਬਨੁ
 ਹੋਇ ॥ ੬੪ ॥ **ਚੁਪਈ ॥** ਸੇਵਕੁ ਮੇਹੁ ਹੋਤੈ ਕਿ ਕੀਰਾ ॥
 ਕਯੋ ਸੁਤਿ ਨਗ ਜਾ ਕੇਤੀਰਾ ॥ ਕਰ ਪੁਰ ਦੀਪਤੋਆ
 ਦਿਜੁ ਅਹੋ ॥ ਸਭੈ ਦੇ ਸਭੈ ਦੇ ਦੈ ਕੈ ॥ ਜਿਥੁ ਦੀਪਸ

ਮਾਨਨ ਕੋਇ। ਗਾਨਾ ਤੁਮ ਸਮਾ ਬਰਾਨ ਕੋਇ। ਜੋ ਪੁਰਿ ੧੧੫
ਆਰਿਤੁ ਗਾਰੇ ਬੁਧਾ। ਗਾਖੇਇ ਗਬਿ ਮਨ ਹਿਨੇਰੇ ਸੁ
ਮੇਰ ਸੁ ਨਤ ਕਹਿਯੋ ਹੀ ਬਾਤਾ। ਬਕ ਗਦਾਰ ਬੁਠੇ ਗਾਰ
ਬਾਤ। **੬੫। ਚੋਰਗਾ।** ਰਹਿਨ ਸਕਯੋ ਤਬ ਬੋਲਿਯੋ
ਕਯੋ ਚੁਮੇਰ ਸੁਨਾਇ। ਅਨ ਬਾਛਤ ਨਹਿ ਪਾਈਐ
ਗਾਨਾ ਨਿਗਾਰ ਬਾਇ। **੬੬। ਚੋਪਈ।** ਬਨ ਸੈਲ ਕ
ਗਰ ਬੁਨਕਰੀਏ। ਬਚੇਨ ਸੇਤੀ ਗਾਨ ਨਹੀਐ। ਜੋ
ਐਸੀ ਬਿਧਿ ਜਗਮੇ ਆਰਿ। ਰਿਸ ਗਾਨ ਵਿਹੀ ਪਰਿ
ਚਾਹਿ। ਸੁਏਤ ਬਛਿਰਿ ਕਯੋ ਬਖਾਨਿ। ਕੈਸੇ ਸਮ

ਭੁਪਗੋਇਹਜਾਨਾ। ਤਬੋਮੇਤਾਕੇਉਤਰਦੀਨਾ। ਕਰੀਮੇ
ਜੁਪਪਗੋਜਿਹਚੀਨਾ। ਇਹਜੁਸਿਕੋਤਬੋਮੇਰਕਰਾਇ।
ਕਰੋਨਬੇਗਹਿਜਸੈਜਾਇ॥ ੬੭॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਆਦਤ
ਹੈਰਾਮਜੁਪਕੋਰੋਸਿਜੋਮਲਹੋਇ। ਲਏਮਿਲੇਕੋਆ
ਇਕੋਭੁਲੀਜਾਨਿਜੀਸੋਇ॥ ੬੮॥ **ਚੌਪਈ॥** ਤਬੋਮੇ
ਕਰੀਰਾਜੇਕੀਜੈ। ਮੇਰੇਸਿਗਾਇਕਸੇਦਕਦੀਜੈ।
ਸੇਈਕੋਰੋਸਿਪੈਜਾਇ। ਆਦਤਹੈਜੁਪਕੋਮਮਰਾਇ
ਮੰਤੀਓਰਮੇਰਜੁਸਿਗਰਾ। ਭੇਜਹੁਕੇਈਕਰਿਬੀਚ
ਰਾ। ਮੰਤੀਕਪੈਭੇਜੀਏਜੋਫਿ। ਏਤੋਗੁਨਪਰਗਟਜੈ

११६

ਕੇਖ ਨਾਨੁ ਜੈ॥ ਤਾ ਕੇ ਮਗਨ ਇਕ ਰੁਗ ਦੀ ਜੈ॥ ੧੧
ਜੋਰ ਨਾ॥ ਹੋ ਜਬ ਦੇ ਗ ਦੇ ਇਕਾ ਕ ਸੀ ਗ ਕ ਰਿ ਨੀ ਉ
ਦੀਆ॥ ਦੁਸਟ ਸੀ ਗੁ ਯੋ ਹੋ ਇਨਿ ਉ ਮੇ ਕਹਤ ਬ
ਖਾਨਿ ਕੋ॥ ੧੨॥ **ਚੁਪਈ॥** ਨਿਕਟ ਓ ਜੈ ਨ ਪੀ ਪਲ
ਇਕਾ ਅਹੋ॥ ਹੋ ਸਕਾ ਗਤਿ ਹਉ ਪਰ ਹੋ॥ ਗੀਖ ਮ
ਗਤਿ ਅਤਿ ਖਗਤ ਪਾਨਿ॥ ਪੈ ਤੂੰ ਈਤ ਹਉ ਤ ਕੋਆ
ਨਿ॥ ਮਗ ਕੋ ਗ ਕੋ ਨਿ ਦੁਆਈ॥ ਸੋ ਇਰ ਕੋ ਮ
ਨਾਮ ਨਿ ਦੁਪਾਈ॥ ਫਿਰਿ ਗਯੋ ਦਿਨੁ ਛਾ ਆਤਾ ਨਿ
ਜਾਈ॥ ਧੁਪ ਲਗੀ ਪੰਥੀ ਮੁਖ ਆਈ॥ ਕਹੁਣ ਹਿ

ਸਰਿਦੈਸੇਆਈ॥ ਪੰਖਨਸੋਤਿਹਛਾਹਕਗਈ॥ ੧੭੭
੭੩॥ **ਦੋਹਰਾ॥** ਨਿਕਟਹਿਸਕੇਕਾਗੁਬਾਦੇਖੈਕ
ਹਾਨਿਹਾਰਿ॥ ਪੰਬੀਅਤਿਸੁਖਨੀਦਸੈਜੋਯੋਬਦ
ਨੁਪਸਾਰਿ॥ ੭੪॥ **ਚੌਪਈ॥** ਬਿਸਟਾਕਰਿਕੈਕੁਗ
ਯੋਕਾਗਾ॥ ਪੰਬੀਚੋਕਿਪਕੇਤਹਜਾਗਾਉਪਜੇ
ਤਾਕੇਮਨਹਿਕਾਗਾਰਿ॥ ਸਹਿਦੇਖਯੋਉਪਰਤਾਗਾ॥
ਨੁਖਬਾਨਕਰਿਮਾਰੇਤਾਸਾ॥ ਛੁਨੇਕੀਯੋਹਿਸੋਕ
ਨਾਜਾ॥ ਪੁਨਿਬਟੇਰਕੀਸੁਨੀਐਬਾਤਾ॥ ਕਾਗਬਟੇ
ਰਪੀਤਿ॥ ਆਧਿਕਾਤਾ॥ ਬਿਨਤਾਸੁਤਕੇਦਰਸਨਚ

ਲੋ। ਉਤ੍ਰੇ ਜਾਤ ਦੇ ਉਮ ਗਰ ਲੋ। ੭੫। **ਦੁਹਰਾ** ਸਿ
ਰਪਰਧਰੇ ਗੁਆਲ ਕੇ ਦਾਧਿ ਭੁਜਨੁ ਲੀਏ ਜਾਇ।
ਬਾਇਸਤਾਰਿ ਨਿਹਾਰਿ ਕੈ ਭੁਰਿ ਭੁਰਿ ਚੈ ਚਰਿ ਖਾਇ।
੭੬। **ਚੁਪਈ**। ਮਗਮੇ ਜਾਤਿ ਗੁਦਾਲ ਨਿਹਰੇ।
ਦੀਓ ਕਾਗਸਭੁ ਮਯੋ ਬਿਟਾਰੇ। ਉਤ੍ਰੇ ਜਾਤ ਦੇ ਮ
ਧਿ ਮਾਕਾਜਾ। ਭੁਜਨੁ ਧਰੇ ਭਾਰ ਕੇ ਪਾਜਾ। ਬਾ
ਨਸਿ ਧਿ ਗੁਆਲ ਹਿਤਿ ਹਜੇ ਮਾਯੋ। ਭੁਗਯੋ ਕ
ਗੁਬਟੇਰ ਸਿਧਾਯੋ। ਜੈਸੇ ਭੁਜਨੁ ਛੁਦਤੇ ਕਾਰੇ।
ਲਗੇ ਦਗਮਨ ਮਾਹਿ ਬਿਚਾਰੇ। ਸੁਨਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੇ

ਬਸੁਕਸੇ ਕਹੀ॥ ਇਤੀ ਚਿੰਤਤੇ ਮਨ ਕਿਉ ਗਹੀ॥ ੧੭੮
੧॥ **ਦੋਹਰਾ**॥ ਤੂੰ ਪ੍ਰੀਤੁ ਮੈ ਜਗਤ ਗੁਰ ਜਗੀ ਬਿ
ਬਿਸਰ ਗਯਾ ਜੇ ਸਾਮੇ ਰਹਿ ਸਪ੍ਰਕੁ ਤੇ ਸਾਤੇ ਕੇ ਜਾ
॥ ੧੭੯॥ **ਚੌਪਈ**॥ ਤੈ ਮੇ ਜੇ ਕੇ ਜੇ ਤੂੰ ਕਹੈ॥ ਪੈ ਜੇ ਪੁਰਖ
ਸਿ ਆਨੇ ਮਹੈ॥ ਬਚਨ ਦੁਸਟ ਤਾਂ ਮਿਲ ਤੇ ਹੋਈ॥ ਤਿ
ਹ ਪਰਤੀਤਿ ਕਰੈ ਨ ਹੋ ਕਈ॥ ਮਿਸਟ ਕਹੈ ਕਨਕਾਹਟ
ਲੀਏ॥ ਜਿਉ ਸੁਖ ਹੋਵਤਾ ਮਿਤੁ ਪੀਏ॥ ਜੇ ਸੇਫਲੁ
ਬਿਨੁ ਹੁਤ ਕਾਹੇਇ॥ ਬਿਘਨੁ ਹੋਤੁ ਤਿਹ ਖਾਏ ਸੋਇ॥
ਤੈ ਸੇ ਦੁਸਟ ਸਿ ਗੁਜਗਾ ਮਹਿ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਤ ਛਤੁ ਦਨੈ

ਨਿਚਾਹਿ॥੧੯॥ **ਚੋਰਗਾ**॥ ਜੁਸੁਓਪਾਯੋਬਾਤੁਕ
ਹਿਦੁਹੁਗਜਨਿਕੇਬੀਚਾ॥ ਸਠਾਮਾਗੀਆਸੀਮੂਡ
ਮਾਤਿਤੋਸਮਜਗਤਨਨੀਚਾ॥੨੦॥ **ਚੁਪਈ**॥ ਅ
ਰਖਮਾਤਿਕਾਹੀਨਹੋਇ॥ ਸਮਝੈਨਹਿਸਮਝਾਏਸੋ
ਇ॥ ਜਿਉਜਿਉਓਸਤਤਿਕੀਜੈਤਾਹਿ॥ ਸੁਖਪਾ
ਦੈਅਤਹੀਓਤਸਾਹਿ॥ ਜਿਉਬਾਦੀਕੀਉਸਤਤਿ
ਕੀਸੀ॥ ਨਾਗੀਜਾਹਪਲਿਘਾਸਿਰਲੀਨੀ॥ ਤਬਮੇ
ਕਹਿਐਪੂਛੁਤਾਹਿ॥ ਜੈਜੈਹੈਤਿਉਕਹੀਏਵਾਹਿ
ਤੋਤਾਕਹਤੁਮੇਹਿਤਿਹਠਾਉ॥ ਬਾਦੀਏਕਮੰਦ

ਗਤਿ ਨ ਭੀ॥ ੮੧॥ **ਦੋਹਰਾ॥** ਬੀਜੀ ਪੁਰ ਮੇ ਸੋ ਬਸੇ॥ ੧੭੯॥
ਭੁਗਰ ਨਿਤਿ ਹ ਨਾਰਿ॥ ਨਿਤਾ ਪਰਤ ਪੁਰ ਪੁਰ ਬਸੇ॥
ਲਾਇ ਅਤਿ ਪਆਗ॥ ੮੨॥ **ਚੌਪਈ॥** ਨਰਿ ਪੁਰਖ
ਮੇ ਅਧਿਕ ਸੋ ਨਹ॥ ਬਾਦੀ ਨ ਮਨੈ ਕੋ ਹੋ ਕੋਈ ਕੋਹ॥
ਇਕਾਦਿ ਨ ਤਾ ਕੇ ਮਨ ਮੇ ਆਈ॥ ਲੇਉ ਪਰਿ ਛਾਸਤਿ
ਲਖਾਈ॥ ਬੋਲੈ ਬਾਦੀ ਤੀ ਆਸੁ ਨਾਇ॥ ਜਾਤੁ ਕ
ਜਾਦਿ ਨ ਦੇਖੇ ਆਇ॥ ਤੁਧ ਕੇ ਤੇ ਗੁਹ ਭੀ ਤਰਹੇ
ਸੁਖ ਦੁਖ ਅਪਨੇ ਜੀ ਜੋ ਸਹੇ॥ ਨਰਿ ਕਹੈ ਅਤਿ ਪੀ
ਤਿ ਬਦਾਇ॥ ਇਕ ਪਲੁ ਤੁਧ ਆਬਿ ਨੁਰ ਅੰਨ ਜਾਇ

੮੩। ਦੋਹਰਾ॥ ਨਿਜਦਿ ਨ ਜੋਏ ਪੰਥਤੁ ਵਜ ਬਲਗਾਗੁ
ਹਿਨਹਾਮਾਉ॥ ਰੁਖਪਾਸ ਲਗੇ ਨਹੀ ਬਾਜਨਾ ਸਿ
ਗਾਰਨਗਾਉ॥ ੮੪॥ ਚੌਪਈ॥ ਰੁਦਨੁ ਕਰੈ ਅਰਪੀਅ
ਸੋ ਕਰੈ॥ ਜੀਬੇ ਮੇਰੇ ਤੂੰ ਸੀ ਗਿਰੈ॥ ਜਬ ਲਗਤੇ ਹਿ
ਨਦੇਖੈ ਨਾਉ ਪਾਏ ਨਹੀ ਨਮਨ ਮੇਰੇ ਨਾਗੁ ਹੇਮੇ
ਕੈ ਸੇਰੈ ਅਕੇਲੀ॥ ਕਿਹ ਬਿਧਿ ਭਰਿਓ ਰੰਗੁ ਨਦੁਰੇ
ਲੀ॥ ਬਿਦਾ ਕੀ ਓਪਿਅ ਰੁਖ ਬਰਖਾਇ॥ ਨਿਜ ਮ
ਨ ਕੇ ਮਾਨੁ ਦੁਪਾਇ॥ ਤਿਆਜ ਮਚਤੁ ਰਨ ਦੁਸਰ ਕੇ
ਈ॥ ਜੈਸੇ ਸੇ ਮੇਰੇ ਗਾਤਿ ਜੇਈ॥ ੮੫॥ ਦੋਹਰਾ॥

ਪਾਦਸਿਰਿਤੁਆਕਾਜਜਿਉਨਾਨਭਾਤਿਦਿਖਾਇ॥੯੦॥
ਤਿਉਹੀਤਿਗੀਅਹਿਜਾਨਿਲੈਛਿਨਾਛਿਨਾਅਵਰਸੁ
ਭਾਇ॥ **੨੬੧** **ਪੁਣੀ**॥ ਧੀਰਜਦੇਬਾਦੀਜਬ
ਗਯੋਅਨਹਿਹੁਲਾਸੁਨਾਰਿਕੈਭਯੋਨਾਰਾਮ
ਪਨਾਬੇਗਿਬੁਲਾਯੋਭੋਗੁਕਰੈਤਾਸੇਮਨਭਾਯੋ
ਬਹੁਰਿਜਾਇਬਾਦੀਛਿਗਿਆਯੋਪਲਪਤਰੇ
ਤਿਹਜਾਹੁਲਕਾਯੋਅਬਿਰੁਚਾਗਨਿਤਬਹੀਲਖਿ
ਪਾਇ॥ ਠਾਏਮਨਮੇਬੇਗਓਪਾਇ॥ ਕਰਤੀਭੋਗ
ਨਾਰਸਿਗਬਾਮਾਉਹੀਬੋਲਬੇਟਾਕਹਿਨਾਮਾ॥

੮੭॥ ਸਿਰਲਾ ॥ ਉਠਿ ਬੋਲੈ ਤਬ ਜਾਰ ਕਹਾ ਕਹੈ
 ਤੁਹਿ ਆਜੁ ਹੀ ॥ ਅਤਿ ਬਿਯਾਕੁਲ ਤੂ ਨਹਿ ਚਿਤ ਕੁ
 ਗਾਮ ਰੁਖ ਅਨਮਨੀ ॥ ੮੮ ॥ ਚੁਪਈ ॥ ਕਹਾ ਕਹੈ
 ਤੇ ਸਿਉ ਰਾਈ ॥ ਆਜੁ ਪੀਉ ਪਰ ਦੇਸ ਜਿਧਾਈ
 ਤੇ ਤੇ ਮੇਰੇ ਕਵੂ ਨ ਕਹੈ ॥ ਪੀਆ ਬਿਨੁ ਨੀਦ
 ਨਾਮਾਏ ॥ ਜਾਨੈ ਅਕੇਲੀ ਤੇ ਹਿ ਬੁਲਾਯੋ ॥ ਸਾਤ
 ਰ ਕਾਹੁ ਮੁਖ ਨ ਦਿਖਾਯੋ ॥ ਸੁਨਤ ਜਾਰ ਤਬ ਉਤ
 ਹੁਦੀ ਨਾ ॥ ਤੇ ਤੇ ਰੁਰਤਾ ਚਿਤੁ ਮਲੀਲਾ ॥ ਤੇ ਸੇ ਪੀਤਿ
 ਇਤੀ ਤ੍ਵਿ ਕਹੈ ॥ ਤਾ ਬਿਨੁ ਏਤੈ ਦੁਖ ਜੀਅ ਭਰੇ ॥ ੮੯

੯॥ **ਫੋਹਗਾ** ਜੋਖੀਅਕਰਈਨਿਦੜਤਾਜੋਤੁਰਿ ੧੮੧
 ਯਹਪੀਤਾਦੇਖੀਕਉਨੇਨੜਕੁਰਜਗੋਮੇਮੇਸੀ
 ਗਿਤਾ॥੯॥ **ਫੋਪਈ** ਬਹੁਰੇਨਾਰਜਾਰਜੋਕਰੇ॥
 ਤਿਆਪਿਅਜੋਜਗਅਵਰਨਅਰੇ॥ ਕੁਰਤਾਸਤੁ
 ਕੋਪਤਿਤੁਰੇਈ॥ ਧਰਮੀਪੁਨਿਕੋਪਾਪੀਜੋਈ॥
 ਜੁਵਾਬਿਰਥਕੇਲਲਾਗੜਾ॥ ਚੋਰਜੁਆਗੀਕੇ
 ਠਗਬਗੜਾ॥ ਕੋਪੀਕਰਕਸਕਾਨਾਮੀਧਾ॥
 ਨਿਰਥਨੁਕਸਟੀਬਹੁਦਰੀਧਾ॥ ਦੇਖਨਤਕੇ
 ਰਿਦੋਬਿਗਰੇ॥ ਤਾਕੋਪੁਕੁਰਮੀਤਰਧਾਰੇ॥

੬੧॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਜਗਤ ਨ ਜਾਨੈ ਦੁਸਰਾ ਤਿਹ ਜਮ
ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ॥ ਜੁਖੇ ਮੇਜੀ ਗੀ॥ ਸੁਖ ਕਾ ਦੁਖੇ ਮੇ
ਦੁਖੀਆ ਹੋਇ॥ ੬੨॥ ਰੂਪਈ॥ ਕੰਤ ਕਬੈ ਪਰੇ
ਸਹਿਜਾਇ॥ ਹੋਰੇ ਤਿਆਤਾ ਜੇ ਮਨ ਲਾਇ॥ ਨਿਸ
ਧਾ ਜਗਤਿਹ ਆਗੀਆ ਜੇ ਦੋ॥ ਭੂਖ ਪਆਸ ਨੀ
ਦੁਖ ਖਖੈ॥ ਹੋਰੇ ਬੁਭਾਵੇ ਜਿਹ ਤਿਆ ਮਾਹੀ॥
ਜਗੇ ਮੇਤੇਈ ਸਤੀ ਕਹਾਈ॥ ਅਲਿਕਾਰ ਸਤੀਆ
ਨ ਕੋਏਹਾ॥ ਆਗੀਆ ਭੀਗ ਨ ਕੰਤ ਫੂਰੇਹਾ॥ ਭੂਰ
ਤਾ ਜੇ ਮੁਹਿ ਬੇਚੈ॥ ਅਬਹੀ॥ ਕਰੇ ਨ ਢੀਲ ਮੋਹਕਿ

ਨਤਬਹੀ॥੯੩॥ **ਦੋਹਰਾ॥** ਜੀਵਤਕੇਸੀਗਜੀ ੧੮੨
ਵਤੀਮੂਏਸਾਬਮਰਿਜਾਉ॥ ਜਬਲਗਤਿਹਦੇ
ਖੋਨਹੀਤਬਲਗਅੰਨੁਖਾਉ॥ **੯੪॥ ਚੌਪਈ॥**
ਅਵਰਬੇਦਕੀਆਗਿਆਏਹਾ॥ ਕਹੋਤੋਹਿਮਨਬ
ਚਮੁਨਿਲੇਹਾ॥ ਸਤੀਹੋਇਪਿਅਸੀਗਜੇਨਾਗਲੇ
ਕਰਿਜਾਇਸੁਰਗਭਰਤਾਰਾ॥ ਨਰਿਸਤਲੈਸੁਰਗ
ਹਿਬਗਾ॥ ਕੁੰਤੀਨਰਕਹੋਇਜੋਪਗਾ॥ ਜੋਸੇਬਿਲ
ਮੈਹੋਤਬਿਜਾਲਾ॥ ਲੇਤਗਾਰਨੂਤਹਿਨਿਕਾਲਾ॥
ਤੈਸੇਸਤੁਜੀਆਕੋਜਾਨਿ॥ ਪੁਰਖਨਰਕਤੇਕਾਦੁ

ਤੁਮਾਨਿ। ੯੫॥ **ਜੋਰਠਾ**॥ ਲੇਖੀਅਜੁਰਧਾਜਿਧਾ
ਇਤੀਨਕੋਟਜਾਦੇਬਰਖਾ॥ ਜਹਗਾਮਨਿਸੁਕਰਾ
ਇਭੋਗਕੋਰੋਨਿਜਪੀਅਜੋ॥ ੯੬॥ **ਚੁਪਈ**॥ ਅਰੁ
ਜੋਹੈਵਿਆਰੂਪਾਮਪਾਗ॥ ਚਤੁਰਪੁਈਨਾਮਨੇਕ
ਪਕਾਗ॥ ਕੁਰਤਾਕਰਤਾਅੰਗਪੁਨਿਜੋਇ॥ ਤਕੇਦੁ
ਜਗਾਸੀਹੋਇ॥ ਤੁੰਚਚਲ ਮਾਤਿਹੋਅਤਿਜਾਗ॥
ਕਾਹੇਮਨੇਮੇਜਪਤਾਬਿਕਾਗ॥ ਮੇਪਤਿਬਰਤਾਰ
ਦੇਮਧੋਗ॥ ਛਿਨਛਿਨਪਲਪਲਪਤਿਤੇਰੂਰੇ॥
ਇਹਸਰੁਬਾਦਬਾਦੀਜਬਸੁਨਾ॥ ਪਲਿਪਤਰੇ

ਨੀਅੰਤਰਗੁਨਾ। ੯੭॥ ਜੋਰਠਾ॥ ਅਵਰਨਜਗ ੧੮੩
ਮੇਨਾਰਿਜੈਸੀਹੈਮਮਗੇਹਮੇ॥ ਇਹਤੁਹੁਇਨਾਇ
ਕਾਰਗਖਮਨਪਰਤੀਤਿਕਰਿ॥ ੯੮॥ ਚੋਪਈ॥ ਓ
ਪਜੇਹਰਖਧਾਈਮਨਆਇ॥ ਸਿਰਪਰਲੀਨੋ
ਪਲਿਪਓਠਾਇ॥ ਨਾਕੇਕੁਦੇਆਨਦੁਕੀਨੋ॥ ਜਾਰ
ਹਿਤਾਹਿਬਿਦਾਕਰਿਦੀਨੋ॥ ਤੈਜੈਮੇਅਬਤੋਕੇ
ਜਾਨੋ॥ ਤੇਰੇਸਿਗਨਚਾਲਿਬੋਠਾਨੋ॥ ਐਰਸੁਨਤੁਤ
ਬਬਸਤਮੰਗਾਇ॥ ਦੈਮੇਕਓਤਬਾਬਿਦਾਕਗਏ
ਪਾਛੇਤੇਅਬਸੁਕਭੀਆਵੈ॥ ਕਰੋਜੇਈਜੇਪ੍ਰਭ

ਮਨੁ ਗੁਣੈ॥ ੬੬॥ ਰਿਸ ਬਕ ਕੀ ਬਾਤੈ ਸੁਨ ਕੇ ਮੇ
ਤੀ ਚਕ ਦੇ ਸੋ ਕਹ ਤੇ ਮੇ ਤੀ ਤਿਸ ਕਾ ਬੀਚਾਰੁ ਕਹ
ਤੇ ॥ ੬੭॥ ਜਰ ਬਗ ਨਾ ਮੁਜੁ ਮੇ ਤੀ ਲੀਨੇ
ਰਿਸ ਕਾਰਿ॥ ਬਗ ਕਹੀ ਹੈ ਬਾਤ ਜੇ ਤੇ ਕੇ ਕਰ
ਦੁਬੀਚਾਰਿ॥ ੬੮॥ ੬੯॥ ਚੁਪ ਚੁਪ ਚੁਪ ਚੁਪ
ਸੁਨਿਆਤੁ॥ ਇਸੀ ਕਾ ਮੇ ਕੇ ਪਰ ਬੁਝਿ ਜਾਤੁ॥ ਜਬ
ਸਕਤ ਕਾਰ ਜੁ ਕਰਿ ਮਾਯੇ॥ ਚੁਪ ਚੁਪ ਜਨ ਮੇ ਚੁਪ
ਮਾਯੇ॥ ਮੁਰਖ ਕਾ ਹੈ ਇਹੀ ਸੁਭਾਇ॥ ਬਾਤ ਨ ਬਿਗੁ
ਦੇ ਤਉ ਪਾਇ॥ ਮੁਰਖ ਕੇ ਸੇਵਕ ਨ ਹਿਕੀ ਕੈ॥

ਖਟੇਦਾਮਮੇਲਸਹਿਲੀਜੇ॥ ਤਬਗਦਾਮੰਤੀ ੧੮੪
ਜੇਕਹੈ॥ ਕਾਹੇਬਾਦੁਕਰਤਤੁਅਹੈ॥ ੧੦੧॥ **ਦੁ**
ਗਾ॥ ਵੀਜੈਸਹਿਓਲਾਹਨੇਬੀ॥ ਤਿਕਾਮੁਜਬਜ
ਇ॥ ਕਰਬੈਹੋਇਜੁਕੀਜੀਅੰਪਰੈਕਾਮੁਜਬਆ
ਇ॥ ੧੦੨॥ **ਚੁਪਈ॥** ਜੇਪ੍ਰਭੁਕਹਤਸਤਿਸੇਅ
ਹੈ॥ ਏਮੂਰਖਜਮਸ਼ਾਦਰਕਹੈ॥ ਪ੍ਰਭੁਮਿਜਾਇਅ
ਸਮਝਿਯਖੀਨੈ॥ ਕਰੈਸੇਇਜਿਹਕਾਰਜਹੈਨੈ॥
ਜਬਲਗਦਾਕੇਚਿਤਨਰੈ॥ ਬਹੁਰਿਕਹੂੰਪ੍ਰਦੇਸ
ਹਿਜਾਇ॥ ਬਾਤਕਹੈਮਨਮੇਭੁੱਲਾਇ॥ ਓਤਰਤ

ਕਾਗਜੇਦੀਸਾ। ਕੁਏਆਦਿਜੇਮਾਤਿਕੇਹੀਸਾ॥੧੦
੩॥ **ਦੋਹਰਾ॥** ਲਾਖਜਤਨਜੇਕੀਜੀਮੇਕਾਰੇਹੋਇ
ਨਜੇਤਾ। ਮੁਗਧਕੁਯੋਜੇਆਦਿਤੇਜੇਮਬਹੁਇਨ
ਸੁਚੇਤਾ॥੧੦੪॥ **ਚੌਪਈ॥** ਸੁਕਚਹੁਸਹਿਕਰਹੁਬੀ
ਚਾਗਾਕਹਿਬੋਹੋਇਕੋਹਨਿਗਧਾਗਾ। ਅੰਤੀਜਮੇਮੰ
ਤੀਜੋਹੋਈ॥ ਨਿਰਭੇਕਹੋਮੰਤੀਜੋਈ॥ ਚਕੁਦਾਕ
ਤਬਕਹੋਸੁਨਾਇ॥ ਬੈਠੇਭੁਪਾਇਕੰਤਹਿਜਾਇ॥
ਕਹੋਕਰਨਹੋਮੰਤੁਇਕਾਤਾ। ਭੇਦਨਹੀਤਾਕੇਪਗ
ਟਾਤਾ। ਬਾਤਾਬਿਚਾਰਾਮਨਿਕਾਬੀਧਿਕੀਜੋਭਾਉ

ਤਮਹੇਇਸੇਈਚੁਨਿਲੀਜੇ॥ ੧੦੫॥ ਦੋਹਰਾ॥ ੧੮੫
ਦੀਨੇਲੋਕਉਠਾਇਸਰੁਹੇਭੂਪਪਰਧਨਾਬੈਠੇ
ਦੋਊਪਰਜਪਰਲਾਗੇਕਰਨਬਖਾਨਾ॥ ੧੦੬॥ ਦੋਹਰਾ
ਪਈ॥ ਬੋਲਯੋਮੰਤੀਕਰਿਬੀਚਾਗ ਜੇਸਜਾਨੇਤੇ
ਲਖਤਾਮਕਾਗਾਪਰਮਨਕੀਸਰੁਬ੍ਰਹਮਚਿਤਾਤਾ॥
ਦੇਖਤਹੀਤਿਹਬਦਨਕਗਤਾ॥ ਬਗਤੇਹੈਕਾਰੂ
ਬਹਕਾਯੋ॥ ਤਾਤੇਜੁਪਰੇਦਕਰਿਆਯੋ॥ ਪੰਡਿ
ਤਕੇਮੁਗਥਾਪ੍ਰਿਅਹੇਈਗੋਗੀਬੈਦਜਾਨਿਲੈਜੇਈ
ਜਸਤੁਧਾਗਕਲਹਪਿਆਮਾਹਿ॥ ਦੋਖੇਸਮ

ਵਿਗਜਮਨਮਾਹਿ॥ ੧੦੭॥ **ਦੋਹਰਾ॥** ਲੋਗਨਿਬ
 ਗਬਰਕਾਇਓਆਯੋਜੁਧਮਚਾਇ॥ ਅਬਜੇ
 ਮਾਗੀਆਗਾਇਕੀਕੀਜੇਸੇਈਉਪਾਇ॥ ੧੦੮
ਦੋਹਰਾ॥ ਰੰਜਕਹਤਸੁਨਿਮੰਤ੍ਰੀਮੋਹਿ॥ ਨਿਜਾਬਿ
 ਚਾਰਿਕਹਤਹੋਤੋਹਿ॥ ਆਯੋਬਗਤਹਰਾਰਿਬ
 ਧਾਇ॥ ਤੁਭੇਅਵਰਨਕੀਨੀਜਾਇ॥ ਤਜਨਤੁ
 ਮਿ॥ ਬਿਨੁਜੁਧਨਕੋਰੇ॥ ਜਗਮੋਹਾਜੀਲਾਜਨਮ
 ਰੇ॥ ਅਰੁਜੇਸੀਧਿਕੋਰੇਅਬਧਾਇ॥ ਬੁਧਹਿਨ
 ਸਭਕੋਈਕਹਾਇ॥ ਖੜਗੁਗਬਲੈਕੋਰੇਸਿੰਗ॥

ਮਾਨਸਜਗਜੀਤਲੋਸੁਖਪਾਮ॥ ੧੦੮॥ ੧੮੬
ਚੋਰਗਾ॥ ਰਸਕਹਾਕੁਲਚੁਪਹੈਕਰੋਜਈਮੇਧ
ਇ॥ ਯਾਕੀਜੇਕਰਤਬਤਾਰੀਜੇਮਨਚਿਤਲਾ
ਇ॥ ੧੧੦॥ **ਚੁਪਈ**॥ ਚਕ੍ਰਦਾਕਤਬਆਗੀ
ਆਪਾਇ॥ ਬਿਨਤੀਕਰੋਸੁਨਮਮਗਾਇ॥ ਦੂਤੁ
ਏਕੁਦਲਮੇਰਿਪਠਯੋ॥ ਬਲਨਿਰਬਲਕੀਸਕੁ
ਸੁਧਿਪਯੋ॥ ਮਾਨਦੇਸਜੇਦੂਤਨਹੇਈ॥ ਤਹਕੀ
ਸੁਧਿਕਿਉਪਾਵੈਕੋਈ॥ ਦੂਤਹੀਨਜੇਗਜਾਅਹੈ
ਅੰਧਸਮਾਨਜਗਤੁਸੇਕਹੈ॥ ਬਿਸਦਾਸਪਾਤੁਇ

ਕਤਿਹਸਿਗਦੀਜੈ॥ ਪ੍ਰਬੰਧੇਕਾਰਜੁਇਹੀਕਰੀ
 ਜੈ॥ ੧੧੧॥ **ਦੁਹਰਾ॥** ਹੋਸਕਹਾਭੁਲਬਾਤਯ
 ਹਕਰਹੁਬੇਗਦੈਜਾਇ॥ ਅੰਤੀਮਨੁਮੇਜਮਸੁ
 ਕੇਜਲਕਾਲੀਓਬੁਲਾਇ॥ ੧੧੨॥ **ਦੁਪਈ॥**
 ਪੁਨਿਗਜਾਸੋਕਹੈਜੁਲਾਇ॥ ਜਗਮੇਕਹਤਜਮ॥
 ਯੇਇਹੁਗਾਇ॥ ਤੀਰਥਾਮਾਸੁਮਸਤੁਗੇਹਾ॥ ਤਪ
 ਸੀਭਾਟਰਸੋਯਾਇਹਾ॥ ਜੋਪੁਜਾਅਸਬਾਨਕਹਾ
 ਈ॥ ਏਤੀਠਿਰਲੁਕਿਦੁਤਪਠਾਇ॥ ਸੁਭਕੋਅਸੁ
 ਭੁਯੋਇਜੋਤਹਾ॥ ਪਹੁਚੈਜੁਧਿਹੈਵੈਨ੍ਰਿਪਜਹਾ॥

ਜਲ ਬਲ ਕੀ ਸਭ ਸੇਈ ਹੋਇ ॥ ਸੁਨਿ ਉਪਗੁ १੮੭
ਕੀ ਜੀ ਮੇ ਜੇਇ ॥ ੧੧੩ ॥ **ਦੁਹਰਾ ॥** ਭੈ ਜੇ ਦੂਤ
ਜੁ ਕੇ ਕਾਹਿ ਤ ਕੇ ਜੇ ਪਰਦਾਗ ॥ ਤਿਹ ਗੇਖੇ ਦਿਗਮ
ਪਨ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਧਾਗ ॥ ੧੧੪ ॥ **ਚੁਪਈ ॥**
ਤੋਇ ਤਿਯੇ ਜਾਹਿ ਰਾਇ ॥ ਜਾ ਤੇ ਕੋਈ ਨਹਿ ਲ
ਖਾਇ ॥ ਜੇ ਕਛੁ ਸੁਖਿ ਆਵੈ ਨਿਪ ਪਾਸਾ ॥ ਕਰੈ ਨ
ਤ ਕੇ ਕਿਤ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥ ਕੋਗ ਜਾ ਕੋ ਮੀਤੀ ਜਾਨੈ ॥ ਪਰੈ
ਬਾਤਿ ਨਹਿ ਤੀ ਸਰ ਕਾਨੈ ॥ ਜੇ ਯਹਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਫੂਟਿ ਕੈ
ਜਾਇ ॥ ਮੀਤੀ ਦੇਖ ਪਰੈ ਜੀ ਅਗਾਇ ॥ ਬਹੁ ਫਿਨ

ਜੁਗਈ ਕੋ ਸੇ ਦਾਇ। ਕੀ ਜੋ ਜੋ ਕ ਬਲਾਖ ਭੁਪਾਇ।
੧੧੫॥ **ਦੋਹਰਾ**॥ ਏ ਬਾਠੈ ਸੁਭੁ ਪੁਕੇਦਈ। ਇਕਾਤੁ ਸੁ
ਨਾਇ। ਜਲਕਾਗਹਿ ਸਮਝਾਏ ਕੇਦੀ ਨਤਹਾਪਠ॥
ਇ॥੧੧੬॥ **ਦੁਪਈ**॥ ਸੁਭੁ ਦਿਨੀ ਕੇਦੁਤਪਠਾ
ਯੋ। ਜੋ ਜੋ ਸੇਗਗਾ ਮਹਿਪਾਠਾ। ਏਹੀ ਜਮੇਪਦ
ਗਇਆਇ। ਬਿਨਤੀ ਕੀਸੀ ਜੀਸਨਿਦਾਇ। ਜੋ
ਬੂਦੀਪਜੁਗਾਜਾਮਾਹਿ। ਜੁਕਬਸੀ ਠੁਕਰਿਭੁਜਿ
ਯੋਤਾਹਿ। ਠਾਨ੍ਹੇ ਸੇਗਜਦੁਆਰੇ। ਹੁਕਮੁ ਹੋਇ
ਤੋਰਨਸਿਹਾਰੇ। ਚਕੁਦਾਕਤਨਹਿਸਨਿਹਾਰਾ॥

ਕਹਿ ਤੇ ਗਾਇ ਸਕਾਈ ਚਾਗਾ ॥ ੧੧੭ ॥ ਫਿਰ ਗਾ ॥ ੧੮੮

ਚਕਰਵਾਕ ਤਬ ਬੋਲੈ ਤੇ ਗਾਵੇ ਹੁਇ ਪਾਇ ਬਿ
ਠੈ ਸੋ ਤਿਹ ਜਾਇ ਕੋ ਪੀਠੈ ਲੇਹੁ ਬੁਲਾਇ ॥ ੧੧੮

॥ ਚੁਪਈ ॥ ਗਯੋ ਪਦਗੀਆ ਸੁਕ ਕੇ ਪਾਜਾਆ
ਗੀਆ ਕੁਈ ਲੇਹੁ ਤੁਮ ਬਾਜਾ ਸੁਕ ਕੇ ਜੁਗਤ ਹੁਤੀ
ਜੁਜਾਇ ॥ ਗਯੋ ਪਦਗੀਆ ਤਗਲ ਵਾਇ ਗਾਏ
ਮੰਤ੍ਰੀ ਨਿਕਰਿ ਬੁਲਾਯੋ ਕਰਹੁ ਬਿਚਾਰ ਦੂਤਮ
ਯਾਆ ਤੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਜਗਾ ਬਿਭਾਖਿ ਸੁਨਾਵੈ ॥ ਕੀ
ਜੈ ਸੋ ਜੁਗ ਜਮ ਨ ਕਾਵੈ ॥ ਸੀਅਤ ਕੀ ਬਿਧਿ ਮੇ

ਜੇਆਹਿ। ਕਹਿ ਜੁਜੁਲੇਵੇਨਿ ਪਕੇਪਾਹਿ॥ ੧੧੮॥
ਦੋਹਰਾ॥ ਇਹਿ ਬੀ ਬੰਗ ਜਾ ਕੇ ਜੁਗਤ ਕਰੇ ਜੁ
ਹਿਤੁ ਚਿਤੁ ਲਾਇ॥ ਪਾਵਤੁ ਜਹਤਹ ਬਿਜੈ ਜੋ ਪੰਤਿ
ਤਕਹਤ ਜੁਲਾਇ॥ ੧੨੦॥ **ਚੌਪਈ**॥ ਮੰਤੀ ਪੁਲਿਹਿ
ਤਕਾਹੀਆਹਿ॥ ਕਹੇ ਜੁਮਾਨੁ ਗਜਾਜਾਹਿ॥
ਅਤਿ ਪਈ ਨ ਮੈਖਰੇ ਸਿਆਨੇ॥ ਨੀਅਤ ਕੀ ਬਿ
ਧਿ ਨੀਕੇ ਜਾਨੇ॥ ਪੁਬ ਮਰੁ ਮਕੈ ਭੈ ਨਹਿ ਕਰੈ॥
ਦੇਸੁ ਤਿਆਗ ਕੈ ਜੁਪਹਿ ਗੈਰੈ॥ ਜਾਧਰੇ ਇਤੇਨੀ
ਕੇ ਜਾਨੇ॥ ਜੁਖਤਾ ਕੇ ਮਨ ਬਹੁਤੇਰਾਨੇ॥ ਜੁਧਮਹਿ

ਮੇਸੀਪੈਕੋਰੇ॥ ਗਰਜੀਤਦੁਹਧਾਮੇਮੇਰੇ॥ ੧ ੧੮੯
੨੧॥ **ਦੁਹਰਾ**॥ ਤਿਆਜੁਆਏਜੁਧਕੋਕਰੋਤ
ਜੇਜਾਇ॥ ਕਰੀਏਜੇਰੇਬਿਚਾਰਕੋਨੀਅਤਰਹਤ
ਸੁਨਾਇ॥ ੧੨੨॥ **ਚੁਪਈ**॥ ਜੀਅਪਨੇਜਰੁਸੁ
ਰਕਹਾਏ॥ ਜੁਧਖੇਤਜਬਤਕਨਹਿਆਏ॥ ਜ
ਬਤਕਅਰਿਕੋਬਲੁਲਖਾਈਐ॥ ਤਬਤਕ
ਮਨੇਮੇਨਹਿਗਰਬਾਈਐ॥ ਦੀਰਧਪਾਹੁਨਪਿਏ
ਦੀਪਨਾ॥ ਮਪਬਲਹੇਤਨਜੇਈਖਨਾ॥ ਅਨੇ
ਕੀਜੇਤਹਿਉਪਾਇ॥ ਲੀਜੇਕਰਿਕੋਜਤਨਉ॥

ਇ। ਤੇਜੇ ਸੇਧ ਕਰੇ ਬੀਚਾਗਾ। ਹੋਇ ਨ ਕਬਹੂੰ ਤਾ ਕੀ
ਗਾਗਾ। ੧੨੩॥ **ੴ ਹਰਗਾ।** ਨੀਕੈ ਨੇ ਨ ਬੀਚਾਗੀ ਮੇਕਰੀ
ਮੇਕਰੂ ਨ ਕਾਜਾ ਕਰਾ ਜੁਪ ਕਰ ਸੀਧ ਕਰ ਕਰਾਗਾ
ਵਨ ਕਰਾਗਾ। ੧੨੪॥ **ੴ ਪਈ।** ਜਿਓ ਕ੍ਰਿਸ਼
ਨਖੇਤੀ ਕੋ ਕਰੈ। ਪਾਵਤ ਨ ਹਿਨਤ ਤਾਖਿਨ ਫੁਰੈ। ਸ
ਮਿਆਆਏ ਤੋ ਫੁਲ ਪਾਏ। ਤੇਜੇ ਜੀਸੇ ਮੰਤ੍ਰ ਕਰ
ਏ। ਜੋਨੇ ਜੇ ਸਤਿਹਿ ਬਲਵੰਤਾ। ਧੀਰ ਸਰੋਨ ਹਿ
ਮਾਨੇ ਚਿੰਤਾ। ਮਾਨੇ ਭੁੰਤ ਨ ਕਰਿ ਸੰਤਾਪਾ। ਕਾਰਜ
ਨਿਕਰੈ ਕਰਾਮਾਪਾ। ਜਿਓ ਕਲ ਜੀਤ ਲਜਾਪ

ਕੇ ਭਾਇ। ਚਾਲ ਚਲਿਤ ਜਗਤ ਕਜਾਇ॥ ੧੯੦
 ੨੫॥ **ਦੋਹਰਾ॥** ਰੂਪਾ ਬਿਦੀ ਗੁਰੇ ਤੇ ਹੋ ਜਿਹ ਮ
 ਗਨਿ ਕਰੈ ਆਇ। ਜਿਉ ਉਚੀ ਤੋ ਸੀ ਗਾਮ ਕੇ ਮਨੇ
 ਧੀਰ ਬਰਾਇ॥ **੧੨੬॥ ਦੋਹਰਾ॥** ਚਿਤ ਬਗ
 ਜੋ ਗਜਾ ਮੇਰਾ ਸਬਾ ਬਿਧਿ ਮਹੈ ਨਿਪਾਤਿ ਸੋ ਜੇ
 ਗਾ ਬਲੀ ਸਾ ਬਜੁ ਬਨ ਹਿਕੋ ਹੋ। ਹਸਤ ਸੀ ਗਨਿ
 ਉਪਾਇ ਕੁ ਮਹੈ॥ ਅਪਸ ਮਾ ਬਿਨੁ ਚੁਪ ਜੇ ਕਰੈ॥
 ਪੰ ਖਲ ਗੋ ਜਿਉ ਚੀਟੀ ਮਹੈ॥ ਕਹਿਓ ਚੁਤਾ ਕੇ
 ਇਹੈ ਉਪਾਇ॥ ਹਨੇ ਸਤ੍ਰ ਕੇ ਸਮਾ ਅਪਾਇ ਪੁਰ

ਪੁਆਪੋਸਮਾਨਿਗੋਰੇ। ਦੇਖੇਜਬਹੀਤਬਹੀਮਾ
 ਹੈ॥੧੨੭॥ **ਦੁਹਰਾ॥** ਨਦੀਚਲਤਸਦਏਕਸਮ
 ਬਿਰਛਤੀਰਜੋਰੇ। ਬਰਖਾਰਿਤੁਜਬਾਮਾਦ
 ਈਦੁਹਿਦੇਤਪੁਨਿਜੋਈ॥੧੨੮॥ **ਚੁਪਈ॥** ਰਾਜੇ
 ਕਹਾਸਤਿਤੈਕਹੈ॥ ਜਗਾਬਿਦਗਾਰਇਹੀਬਿਧਿਅ
 ਹੀ। ਪੇਧੀਰਜੋਮੇਸੇਨਹਿਕਹੈ॥ ਸਤੁਆਇਜੋਪਰ
 ਮੇਦਹੈ॥ ਮਾਯੇਦੁਤਸਤੁਪਰਮਾਹੀ। ਸੀਧਿਭਾਦ
 ਹਮਕਰਤੇਨਹੀ॥ ਬਿਧਿਸੰਗਮਜੋਮਨੁਠਹ
 ਗਈ॥ ਕਰੀਮੇਤਕੋਮਨੁਚਿਤੁਲਾਈ॥ ਚੜ੍ਹਤੇਸ ੧੯

ਰਿਨਾਅਬਹੀਧਾਇ। ਕਾਰਨਤਾਰਿਨਦੇਹੁਤਜਾ ੧੬੧
ਇ। ੧੨੮। **ਦੋਹਰਾ**। ਜੋਬਿਧਕਰਬੇਕੀਅਰੇ
ਨਿਜਮਨਕਰੇਬਿਚਗਾ। ਤਾਕੋਉਦਮੁਕੀਜੀਐ
ਮੇਨਿਨਰਹੀਐਧਾਇ। ੧੩੦। **ਝੁਪਈ**। ਮੰਤ੍ਰੀਕ
ਹਾਮੇਨਾਕਿਉਗਹੀਏ। ਨਿਜਬਾਜਰਉਦਮੇਮੇ
ਰਹੀਐ। ਜੇਉਦਮਕਹੀਐਜਗਾਆਹਿ। ਕੋਰੇ
ਸਕਲਭੂਪਕੇਪਾਹਿ। ਜੇਨਹਿਰਜਾਆਪੁਨਿਹ
ਰੈ। ਦਰਬੁਦੇਉਬਹੁਕ੍ਰਿਪਾਧਾਰੇ। ਪੁਰਖੁਜੁਸੁ
ਰਜੁਧਕਰਿਆਵੈ। ਤਾਜੇਅਤਿਹੀਧੀਤਬਛਾ

CC-0 Panjab University Chandigarh. An eGangotri-Vaidika Bharata Initiative

ਜਬਗਨ੍ਰੂਪਤਪੁਰਸਹੋਇ॥ ਬਿਦਾਕੀਜੀਅੰਸੁ ੧੯੨
ਆਸੋਇ॥ ੧੩੩॥ **ਦੋਹਰਾ**॥ ਗਢਕੀਜੋਇ
ਹੁਤਕੋਸਕੈਲੋਇਤਿਹਲੇਇ॥ ਆਰੂਬਸਧਾ
ਹੋਇਜਹਨੀਦਤਾਤਕਦੇਇ॥ ੧੩੪॥ **ਚੁਪਈ**॥
ਦੀਰਘਖਾਈਤਾਕੀਹੋਇ॥ ਜਲਸੋਭਗੀਰਹੋਪੁਨਿ
ਸੋਇ॥ ਇਕਸਮਹੋਦੈਕੋਲਚਾਗ॥ ਉਚਤੁਰਜੁਅ
ਰੁਬਹੁਬਿਜਬਾਗ॥ ਦਰਦਾਜੇਤਿਹਰਾਖੈਦੋਇ॥
ਛੁਟੀਜੀਇਕਸੋਗੀਹੋਇ॥ ਕਗੀਅੰਤਿਨਕੇਬਜੁ
ਕਿਦਾਗ॥ ਲੋਹਸੇਖਤਿਨਅੰਤਰਧਾਗ॥ ਅੰਨ੍ਧੀ

ਉਲੇ ਨਗੁ ਰੁਤੇ ਲਾ ॥ ਰੁਪਸਾ ਜਤਿ ਹਗੇ ਖੇ ਮੇਲਾ ॥
੧੩੫ ॥ **ਹੋਰਗਾ** ॥ ਯਹ ਸੁਨਿ ਸੁਪਤਿ ਮੁਦਤ ਭੁਯਾ
ਕੁਲੀ ਕਹੀ ਪਰਧਾਨਾ ॥ ਆਧਿਕਾਰੀ ਗਨੁ ਕਰਨ ਕੇ
ਕਰਹੁ ਬੇਗ ਜਿਹ ਜਾਨਾ ॥ ੧੩੫ ॥ **ਚੁਪਈ** ॥ ਚੁਕ
ਵਾ ਕਤ ਬਾਧੀ ਨਤੀ ਕਰੈ ॥ ਮੇਮੇ ਸੇ ਕਰੇ ਮੇਮੇ ਮੇਰੈ
ਜਾਕਾ ਕਾਮੁ ਹੋਇ ਤਿਹ ਦੀਜੈ ॥ ਕਰੇ ਬੇਗਾ ਮਹੁਨਿ
ਸਚਿ ਤੁਹੂੰ ਜੈ ॥ ਅਨ ਜਾਨਤ ਕੇ ਟਹਲ ਬਤਯੈ ॥ ਬੇ
ਗਿਨ ਹੋਇ ਕਸਟੁ ਬਹੁ ਪਯੈ ॥ ਜਾਹ ਸੇ ਕੋ ਪ੍ਰਕੁ ਕਹੈ
ਬੁਲਾਇ ॥ ਤੁਰਤ ਕਰੈ ਗਾਮ ਨਿਚਿਤ ਲਾਇ ॥ ਈ

ਨੇਜੇਈਤਬੈਹਕਾਰਿ॥ ਕਯੋਏਕਗਯੁਬੋਗਿਸ १੯੩
ਦਾਰਿ॥ ੧੩੭॥ **ਦੋਹਰਾ॥** ਨਮਸਕਾਰਸਾਰਸਕੀਓ
ਆਗਿਆਜਿਉਪ੍ਰੇਗਈ॥ ਢੀਲਨਕਰਿਓਏਕਛਿ
ਨੁਕੋਰਅਬੈਸੋਜਾਈ॥ ੧੩੮॥ **ਚੁਪਈ॥** ਆਗਿਆ
ਲੈਸਾਰਸਜਬਆਯੋ॥ ਸੁਰਦੇਖਿਤਹਦੁਰਗਾਬ
ਨਾਯੋ॥ ਜਾਜਸਦਾਰਿਸਕਲਜਬਕੀਨਾ॥ ਹਿਸਰ
ਇਜੈਸੇਕਹਿਦੀਨਾ॥ ਪੂਰਨਕਰਿਗਜਾਪੋਆਯੋ॥
ਕੀਨੋਗਯੁਭੁਪਤਿਮਨਭੁਯੋ॥ ਸਰਦਰਤਿਹੋਮੇਗਾਰਿ
ਰਹੀਭੀਗਾ॥ ਤੁਹਿਨਾਅਵੇਕਬਹੁਨੀਗਾ॥ ਕੀਜੈਤਾ

ਮਹਿਸੀਜਾਮਨਾਨਾਮਾਮਵਰੁਚੇਹੋਬਿਗੁਰਕੇਜਾ
 ਜਾ॥ ੧੩੯॥ ਵੇਹਰਾ॥ ਘੇਰੈਸਤੁਜਾਮਾਇਗਨੁਸੁ
 ਜੈਤਿਹੋਸੇਹੋਇ॥ ਧਰਬਨਜਾਗਜਾਤਜਿਉਪਛਾਰੈ
 ਤਿਉਸੋਇ॥ ੧੪੦॥ ਚੁਪਈ॥ ਮਾਗਿਆਈਨੀਰਜੇ
 ਤਥੈ॥ ਕਰਿਬੈਹੋਇਸੁਕੀਜੈਅਬੈ॥ ਜੁਨਿਸਾਰਸਗ
 ਰੂਮੇਚਾਭਿਗਯੋ॥ ਸਕਲਸਿਜੈਨੀਗਖਤਰੁਯੋਗ
 ਬਰਜੇਗਬੁਰਜਨਪਰਦਾਇ॥ ਪਾਰਗੁਆਸਰੁਭਾਇ
 ਭਾਇ॥ ਦੁਆਰੈਸੈਨਾਇਗਬਿਧੁਗਾਖੀ॥ ਮਾਨੁਸਕਰ
 ਨਪੈਠੈਆਖੀ॥ ਪੁਰਨਸਤੁਕੀਨਾਗਨੁਆਗਿਕਿਦੁ

ਬਸਤੁਸੈਖਾਗਾਨਾਜਿ॥੧੪੧॥ **ਦੋਹਰਾ॥** ਜਾਗਸ ੧੬੪
ਤਬਨਿਜਾਚਿਤਹੁਇਆਯੋਗਜਦੁਆਰਿ॥ਸ
ਭੁਬਿਧੁਗਦੁਪੂਰਨਭੁਯੋਦੇਖਹੁਕ੍ਰਿਪਾਧਾਰਿ॥੧
੪੨॥ **ਦੋਹਰਾ॥** ਦੁਆਰਪਾਲਤਬਾਅਇਜਨਯੋ
ਸਿੰਘਲਦੀਪਤੇਬਾਇਸਾਅਯੋ॥ਸੇਘਬਰਨਕ
ਹਤਾਨਿਜੁਲਾਮ॥ ਦੁਆਰੇਠਾਢਾਕਰਤਪ੍ਰਨਾਮ
ਚਰਨਕਮਲਸੇਦੇਖਯੋਚੇਹੋ॥ਇਛਾਮਨਸੇਸੇਫ
ਕਰੇਹੋ॥ਗਾਜਾਸੁਨਿਮੰਤੀਸੇਕਰੇਹੋ॥ਬਾਇਸੁਬੁਧ
ਦਨਬਹੁਅਹੋ॥ਦੇਸਿਤਰਬਹੁਦੇਖੇਆਹਿ॥ਭੁ

ਲੀ ਬਾਤ ਰਖਿ ਲੀ ਜੈ ਦਾਹਿ॥ ੧੪੩॥ ਦੋਹਰਾ॥
ਕੁਵਾ ਕਜੁ ਨਿਕੈ ਕਹੈ ਇਹ ਨਹਿ ਗਏ ਗਇ॥ ਜਾਤੁ
ਮਾਗੈ ਪੈ ਨਹੀ ਸਤੁ ਹਮਾਰ ਕਹਾਇ॥ ੧੪੪॥ ਚੌਪਈ॥
ਗਏ ਨਹਿ ਬਿਦਾ ਕਰਿ ਦੇਹਾ॥ ਜਿਨ ਪਛੁਤਾਵਾ ਮਨ
ਮੇਲੇਹਾ॥ ਪਛੁਆਪ ਨਾ ਸਭੈ ਸਿਭਾਗੈ॥ ਕਰਤੁ ਹਾਰਿ
ਤਾ ਕੇ ਤਿਸ ਕਾਗੈ॥ ਅਪਨੀ ਜਾਤ ਦੇਇ ਜੇ ਗੁਗਾ ਸੇਸਿ
ਬਕਾ ਜਿਉ ਲੀ ਜੈ ਮਾਗਿ॥ ਕਹੈ ਹੀ ਸਾਬਿ ਸਤਰ ਕਹਿ
ਬਾਤਾ॥ ਮੰਤ੍ਰੀ ਕਹਤੁ ਸਕਲਾ ਬਿਰਤਾਤੁ॥ ਸਮਾਲੁ
ਨਗਰ ਕੇ ਭੀਤਰ ਗਯੋ॥ ਕ੍ਰਮਤਾ ਦਿਰਤ ਸੇ ਬਾਕ

ਲੁਕੇ ॥ ੧੪੫ ॥ **ਜੋਗ** ॥ ਨੀਲਕੁੰਠ ਕੇ ਮਾਹਿ ॥ ੧੮੫ ॥
 ਫੇਜੇ ਜਾਇ ਨੇ ਬਕਤਗਾ ॥ ਨਿਕਾਸਿ ਜੋ ਕੇ ਜੋ ਨਾਹਿ
 ਸਭੁ ਸਿਮਿਤਿ ਹਤ ਰਹੁ ਤਗਈ ॥ ੧੪੬ ॥ **ਚੌਪਈ**
 ਮਨਾ ਬਿਚਾਰ ਮਿਤ ਕਭੁ ਜੇ ਸਭਾ ਲਾ ॥ ਨੀਲਾ ਗੀਆ
 ਜੇ ਦਿਨ ਕਾਲਾ ਮਿਤ ਕੁ ਜੇ ਬੁਕੇ ਨੇ ਨੇ ਨਾਹਿ ॥ ਨੀ
 ਲਮਾਟੇ ਕਾ ਦਿਸੁ ਨਾਹਿ ॥ ਨਾਰਤ ਭਾਗੇ ਓਠਿ ਤਤ
 ਕਾਲਾ ॥ ਪਹੁੰਚੇ ਬਨੇ ਮੇਆਇ ਸਿਆਲਾ ॥ ਬਰਨਾ
 ਲਹੁ ਏਕੀ ਓ ਬਿਚਾਰ ॥ ਰੂਪ ਅਨੂਪ ਦੀ ਓ ਕਰਤਾਰ
 ਕਰੀ ਮੇ ਮੇ ਸਾ ਕਛੁ ਓ ਪਾਇ ॥ ਮਿਗ ਬਨ ਜਕਲ

ਮਿਲੇ ਮੁਹਿ ਆਇ ॥ ੧੪੭ ॥ **ਦੋਹਰਾ** ਕੁਲੀ ਭਾਤਿ
 ਧੀ ਚਾਰਿ ਕੈ ਜੋ ਬਕਲੀ ਏ ਬੁਲਾਇ ॥ ਠਾਟੀ ਬੀ ਬਿ
 ਧਿ ਜੀ ਅਜੇ ਤਿ ਨ ਸਭੁ ਕਹੀ ਸੁਨਾਇ ॥ ੧੪੮ ॥ **ਚੁਪ**
ਈ ॥ ਬਨ ਸਪਤਾ ਦੇਵੀ ਨਿਜ ਆਈ ॥ ਨਿਕਰ ਮੋਹ
 ਤਿ ਨ ਲੀਆ ਬੁਲਾਈ ॥ ਬੁਟੀ ਬਨ ਕੀ ਸਭੁ ਚੁਲੀ
 ਨੀ ॥ ਤੇ ਸਭੁ ਹੀ ਮੋਤ ਨ ਪਰਿ ਦੀਨੀ ॥ ਗਜ ਦੀਓ ਏ ਹਜ
 ਭਉ ਦਿਆਨਾ ॥ ਕੀਓ ਚੁਤੁ ਮੇ ਸਕਲ ਬਖਾਨਾ ॥
 ਨਿਲੇ ਹੁਸ ਬੁਨ ਮਿਲਿ ਦੇਖਾ ॥ ਰਹੀ ਨ ਪੀਰ ਜਾਚ ਮਨ
 ਲੇਖਾ ॥ ੧੪੯ ॥ **ਦੋਹਰਾ** ਮਿਲਿ ਸਭੁ ਹੀ ਬੀਨ ਤੀ

ਕਰਹਮਸੇਦਕੇਹੇਗਇ॥ਆਗਿਆਹੋਇਚੁਦੇ ੧੮੬੯
 ਕੀਕਰਹਿਸੇਈਮਨਲਾਇ॥੧੫੦॥ **ਚੁਪਈ॥**
 ਇਨਕੇਮਿਲਤੁਮਿਲੇਜਗੁਆਇ॥ਨੀਲਬਰਨਕੁਏ
 ਸਾਦਨਗਇ॥ਸਿੰਘਾਬੀਯਾਪਰਆਗਿਆਆ
 ਨਹਿ॥ਸੇਵਾਕਰਹਿਕਪਟੁਨਹਿਜਾਨਹਿ॥ਦੇਖਿਬਿ
 ਭੁੰਮਨੇਮੇਗਰਬਾਯਾਆਪਨਿਜਾਤੁਸੇਨੇਹੁਪਟ
 ਯਾ॥ਕਰਨਲਾਗਸਕੁਕਾਤਿਸਕਾਗਾਮਿਲਿਜੇਬੁ
 ਕਸਕੁਕਰਹਿਬੀਚਾਗਾ॥ਬੀਗਧਿਬੁਧਇਕਜੇਬੁ
 ਕਾਮਗਾ॥ਤਿਨਸਕੁਕੁਯਨਸੇਤੀਕਗਾ॥੧੫੧॥ਦੇ

CC-0 Panjab University Chandigarh. An eGangotri-Vaidika Bharata Initiative

ਗਾਨੀਲਬਰਨਨਹਿਰਿਸਕਿਯੋਬੋਲਿਯੋਤਿ ੧੮੭
ਨਕੇਸਿਗਾਮਸਿੰਘਾਦੇਕਜੇਨਿਕਟਹੋਭੁਏਸੁਨਤ
ਚਿਤਭੁਗਾ ੧੫੪) **ਭੁਏ** ਮਿਗਬਨਸਗੇ
ਕਰਹਿਗੀਆਨਾ ੧੫੫) ਰਮਸਬਤਿਨਕੇਬਰਨਭੁਲਨ
ਜੇਦਾਕਰੀਬਹੁਤਚਿਤਲਾਇ। ਜੀਅਮੇਜਨਬ
ਰੇਇਹਗਾਇ। ਪਾਯੋਭੁਏਹਮੇਇਹਆਜੁ। ਜੇਬੁ
ਕਕੀਨਾਹਮਗਗਜੁ। ਪਾਇਸਿੰਘਤਬਲੀਆਭਿ
ਠਾਇ। ਨਮਪੁਰਦੀਨਾਯੋਗਪਾਇ। ਪਰਦੇਸੀਜ
ਬਭੇਦਹਿਪਾਏ। ਸਤੁਕੇਸੋਸਭੇਸੁਨਾਏ। ੧੫੫

ਦੇਹਗਾ॥ ਛਿਦ੍ਰਪਰਾਕ੍ਰਮਸਿੰਗਮਜਰੁਜਬਬੈਗੀਲ
ਬਿਪਾਇ॥ ਨਾਜਕਰੈਸੋਜੀਵਕਾਗੁਸੈਦੇਸਕੋਆਇ
੧੫੬॥ ਰੂਪਈ॥ ਰਿਸਕਹਾਜੁਨਿਮੋਪਰਧਾਨਾ॥
ਆਯੋਕਾਗਪ੍ਰਤਾਪਹਿਜਾਨਾਜੇਇਹਸੋਤੇਜਾਇ
ਨਿਗਸਾਬਹੁਰੋਕੋਆਵੈਸੋਬਾਸਾ॥ ਤਤੇਲੇਦਹੁ
ਯਾਕੋਗਥਿ॥ ਅਵਰਬਾਤਤੁਕਛੁਨਭਾਥਿ॥ ਚ
ਕੁਵਾਕਤਬਕਯੋਸੁਨਾਇ॥ ਅੰਤੀਕੇਜੇਹੋਤੇਗੁ
ਇ॥ ਗਜਾਸੋਤੇਸਭਮੇਕਹੈ॥ ਕਹੀਮੇਸੋਜੇਮਨ
ਮੇਅਹੈ॥ ੧੫੭॥ ਦੇਹਗਾ॥ ਰਾਖਯੋਕਾਗੁਬੁਲਾ

ਇਕੋ ਕੀਨੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਅਪਾਰਾ ॥ ਰਹਿਓ ਜੇ ਵਕੁਹੋ ॥੧੬੮॥
ਇਤਹਾ ਅਧੇ ਜਾਣੁ ਸਦਾਗਾ ॥੧੫੮॥ ਚੋਪਈ ॥
ਸਭਾ ਬਿਧਿ ਜਬ ਗਢੁ ਪੁਰਨੁ ਭਯੋ ॥ ਮੰਤ੍ਰੀ ਗਲਿ
ਗਜਾ ਪੈਰਯੋ ॥ ਕੀਰਬਸੀ ਹੁਮੈ ਰਜੈ ਆਯੋ ॥ ਅਬ
ਤਕ ਤਿਨ ਦਰਸਨ ਨਹਿ ਪਾਯੋ ॥ ਸਭਾ ਜੋ ਰਿਕੈ ਤਾ
ਹਿ ਬੁਲਯੋ ॥ ਕਛੁ ਸੁਸ਼ਿਏ ਕਛੁ ਤਾਹਿ ਸੁਨਯੋ ॥
ਇਕ ਲੈਹੋ ਇਨ ਦੂਤ ਬੁਲਾਵੈ ॥ ਨਿਦਗਊ ਜਿਉ
ਜੀਓ ਗਵਾਵੈ ॥ ਗਜਾ ਕਹੈ ਸੁਕਹੁ ਸਮਝਾਇ ॥
ਮੰਤ੍ਰੀ ਕਹੈ ਸੁਨਾਚਿ ਤੁਲਾਇ ॥੧੫੯॥ ਚੋਗਾ ॥

ਚਿਨਕਏਕਗਜਾਹੁਤਾਤਿਨਕੀਨਾਮਨਮਾਹਿ॥
ਲਕਰਿਮਾਰੇਨਦਸਦੇਸਭੇਗਵੈਤਾਹਿ॥ ੧੬੦॥
ਚੋਪਈ॥ ਦੂਤੁਏਕਤਿਹਲੀਓਬੁਲਾਇ॥ ਕਹਯੋਜੁ
ਸਤਬਿਧਿਤਿਹਸਮਝਾਇ॥ ਪ੍ਰੀਤਿਪਤੁਲਿਖਦੁ
ਮੁ ਤਹਿਦੀਨਾ॥ ਮਾਨ੍ਧਾਗਰਕਹਿਜੇਲੀਨਾ॥ ਚਲਿਗ
ਯੋਦੂਤਨਦੇਕੇਠਾਉ॥ ਭੁਜਯੋਮਹਿਚਿਨਕਸਿਪਨ
ਉ॥ ਦੁਆਰਪਾਲਯੋਜਾਇਸੁਨਾਯੋ॥ ਗਜੇਤਾਕੇ
ਨਿਕਟਿਬੁਲਾਯੋ॥ ਪਾਤੀਦਈਬਸੀਠਨਿਕਾਲਾ
ਲਾਗਾਪੜਈਦਤਤਕਾਲਾ॥ ੧੬੧॥ **ਚੋਹਗਾ**

ਲਿਖੀ ਬਹੁਤ ਕਰਿ ਦੀ ਨਤਾ ਅਤਿ ਹੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਜਸ १੬੬
 ਇਸ ਅਵਰ ਜੁ ਬਿਰਥਾ ਗੁਹ ਜਧੈ ਕਹੈ ਇਕਾਤ ਸੁ
 ਨਾਇ ॥ ੧੬੩ ॥ **ਚੁਪਈ** ॥ ਦੂਤ ਹਿੰਦਾ ਇਕਾਤ
 ਹਕਾਰਾ ॥ ਪਹੁਚਿ ਦੂਤ ਨਿਦਕ ਮਾਰਾ ॥ ਕੀਜੈ ਨਹਿ
 ਪਾਤਿ ਆਉ ਬਸੀਠਾ ॥ ਆਵਤੈ ਹੋਇ ਸਗੁ ਬੀਬਿ
 ਢੀਠਾ ॥ ਸੁਨਿਗ ਨਾਤ ਬਸਗੁ ਬਸਾਈ ॥ ਸੇਵਕ ਜੁਰੈ
 ਸਕਲਤ ਹਆਈ ॥ ਸੇਖ ਬਰਨ ਬਾਇ ਸਗੁ ਆਖੈ
 ਸੁਏ ਕੋਤ ਬਬੁਲਾਯੋ ॥ ਚੁੰਚੀ ਪੀਰੇ ਮੇਠਿ ਅਤਿ ਕੀ
 ਨਾ ॥ ਤੇਤਾ ਅਇਗ ਇਕੋ ਬੰਨਾ ॥ ੧੬੩ ॥ **ਦੁਹਰਾ** ॥

ਜੋਗਕੀਸੀਮੋਰਕੀਅਤਿਹੀਅਤਿਆਥਕਾਇਹਿ
 ਤਕਰਿਮੋਹਿਬਸੀਨਿਜੋਤਪਹਿਦੀਓਪਠਾਇ॥੧੬
 ੪॥ **ਚੌਪਈ॥** ਤਾਕੀਆਗਿਆਯੁਨਿਨ੍ਹਿਪਹਿਜਾਚਰੇ
 ਕੁਸਲਜੁਆਪਨਬੀਜਾਮੇਰੀਅਨਿਮਾਨਿਤੁਲੇਹਿ॥
 ਅੰਦਰਕੁਟਬਰਖਾਸਨੁਦੇਹਾ॥ਆਈਸਿਲਹੁਅ
 ਰੁਕਹਹੁਜੁਹਾਰਾਨਾਤੁਰੇਦੇਓਦੇਸਨਿਕਾਲਾ॥ਹਿ
 ਸਰਾਜਸੁਨਕੁਪਹਿਕਰੈ॥ਘੀਅਘਾਨੇਜਿਓਪ
 ਵਕਜੋਰੈ॥ਅਮਜੇਵਕੁਮੇਜਹੈਕੋਈ॥ਜਮੁਪੁਰ
 ਪਠਦੈਸੁਏਜੋਈ॥੧੬੫॥ **ਦੋਹਰਾ॥** ਮੇਘਬਰਸ

ਸਦਧਾਨਹੁਇਚਹੈਜੁਮਾਰੈਤੁਹਿ। ਚਕਵਾਰਿਸਰ ੨੦੦
 ਰਿਬੋਲਿਓਨ੍ਹਿਪਯਹੈਮੇਸੇਨਹਿ। ੧੬੬। ਚੋਪ
 ਈ। ਜੋਨਸਭਾਮੇਬ੍ਰਿਧਿਨਹੈਈ। ਕਹੀਅਤਨਹਿ
 ਜਭਾਜਗਸੇਈ। ਅਬਿਗਧਿਹੈਇਸੁਭਧਰਮੁਨਕ
 ਹੋ। ਆਨ੍ਹਿਸਿਸੁਪ੍ਰਤੁਪਰਮਹੈ। ਕਹੈਜਾਚੁਨਿ
 ਰਲੇਭੀਹੈ। ਧਰਮੀਬਿਗਧਿਕਹੈਦੈਸੇਈ। ਧ
 ਰਮਬਾਤਗਜਾਚੁਨਿਲੀਜੈ। ਪਾਛੇਆਗਿਆ
 ਕਾਗਹਿਦੀਜੈ। ਕਹੈਨਮਾਗਨਕਿਤਹੁਬਸੀਠਾ।
 ਬੋਲਤਬਚਨਜੁਅਤਿਹੁਇਛੀਠਾ। ੧੬੭। ਵੇਹਰ ੦

ਸ੍ਵਾਮੀ ਕੀ ਬਹੁਤੀ ਕਹੈ ਜਹ ਲਗ ਪਾਰ ਬਜਾਇ ॥
 ਕਹੈ ਨਤ ਕੋ ਮਾਗੇ ਮਨ ਮੇ ਜਮ ਬੈਰਾਇ ॥ ੧੬੮ ॥
 ॥ **ਚੋਖੀ** ॥ ਦੁਤ ਮਲੇ ਛੁਨਕਹਿ ਓ ਮਾਗਾ ਬ੍ਰਹਮ
 ਨੁਪਾਤੁ ਪਾਪ ਹੋ ਦਾਗਨਾ ਮਨ ਮੇ ਕਬਹੂ ਲਾਏ
 ਮੇ ਮੇ ਜੋ ਓਤਰ ਹੋ ਜੈ ਸੇ ਕੋ ਤੈ ਜੋ ਮੰਤ੍ਰੀ ਜਬ ਇਹੁ
 ਤਜੁ ਲਾਯੋ ਰਾਜਾ ਮਨ ਮੇ ਕੋ ਪੁਮਿ ਟਾਯੋ ॥ ਨਿਕਟਿ
 ਬੁਲਾਇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਮਤਿ ਕੀ ਨੀ ॥ ਨਿਗ ਬੀਬੀ ਮੰਤ੍ਰੀ
 ਸਿਛਾ ਦੀ ਨੀ ॥ ਮੁਕਤ ਮਾਲਾ ਮਹਾ ਬਸਤ੍ਰ ਦਿਵਾ
 ਏ ॥ ਓਤਰ ਦੇ ਪੁਨਿ ਬਿਦਾ ਕਰਾਏ ॥ ੧੬੯ ॥ ਏਹ ੨੦

ਗਾ। ਕੋਰੇ ਜਾਇਤੁ ਮੇਰੇ ਸੇਧੈ ਠਹਰੈ ਤੁ ਮਕਾਇ॥ ੨੦੧
ਆਵਹੁ ਕਿਉ ਨਹਿ ਬੇਗਵੇਰੇ ਢੀਲ ਕਿਉ ਲਾਇ
੧੭੭॥ **ਚੁਪਈ॥** ਮੰਤ੍ਰੀ ਕੀਨੋ ਬਹੁਤੁ ਪਿਆਰੁ॥ ਸਿ
ਸਟ ਬਚਨ ਅਤਿ ਨੇਹ ਸੁਧਾਰੁ॥ ਸੁਨਿ ਸੁਕਿ ਅ
ਤਹੀ ਪੇਮੁ ਜਨ ਯੋ॥ ਕੁਯੋ ਬਿਦਾ ਚਲਿ ਦੇਸਹਿ ਯੋ॥
ਯੋ॥ ਚਿਤ੍ਰ ਵਰਨ ਕੇ ਕੀਓ ਜੁਗਾਰੁ॥ ਗਜਾ ਰਖਿਯੋ
ਕਿਰਪਾ ਪਾਗੁ॥ ਪੂਛੁ ਜੇ ਸਮਾ ਚਰਤਿ ਹੋਵੇ ਸਾ॥ ਕੇ
ਜੇ ਦੇਖੋ ਜੇ ਸਨੇਰੇ ਸਾ॥ ਕੀਰ ਕੇਹੇ ਕਿਆ ਕੋਹੁ
ਲਾਇ॥ ਉਸਤਤ ਦੀਪਨ ਬਰਨੀ ਜਾਇ॥ ੧੭੯॥

ਦੋਹਰਾ॥ ਕਰਪੁਰਦੀਪਸਮਜਗਤਮੇਦੂਸਰਨਹੀ
 ਕੋਇ॥ ਅਹੈਰਸੀਲਾਸਕਲਾਬੀਧਿਸ੍ਵਰਗਾਬੀਆ
 ਪੈਸੋਇ॥ ੧੭੨॥ ਚੌਪਈ॥ ਹਿਰਨਗਰਕੁਪੈਤਹਕੋਰਾ
 ਜਾ॥ ਨੁਪਕਰਨਕੇਕੀਨੋਸਾਜਾ॥ ਸਿੰਘਹੋਇਈਸ
 ਰਤਹਧਾਵੈ॥ ਜੇਬੁਕਾਜੇਉਦੁਹਣੇਖਿਪਲਾਵੈ॥
 ਗਾਜਾਮੁਨਿਕੈਉਯੋਰਿਸਾਈ॥ ਜੇਦਕਬਡੇਸੁਲੀ
 ਏਬੁਲਾਈ॥ ਅੰਤੀਗੀਧੁਤਾਹਿਰਕਾਗਾ॥ ਕਰਬੋਹ
 ਏਸੁਕਰਹਾਬੀਦਾਗਾ॥ ਅੰਤੀਕਹੈਸੁਨਮਮਦੇਦ
 ਕਹੇਮੁਸਕਲਨੁਪਕੇਰੇਵਾ॥ ੧੭੩॥ ਦੋਹਰਾ॥

ਸਿਤੋਖਾਦਿਜਸਟਕਹਿਸਿਤੋਖੀਭੂਪਾਲਾਲ ੨੦੨
ਜਾਵੀਤੀਏਸੁਨਿਰਲਜਾਕੁਲਧਾਲਾ ੧
੧੪॥ **ਚੁਪਈ॥** ਮੰਤੀਜਾਕੋਹਿਇਧੁਪਦਾਨਾਜਗ
ਇਦਹਾਸਰੈਸੇਜਾਨਾ॥ ਜੇਦਕਦਾਸਹਿਤੁਏਜ
ਕੇ॥ ਮੈਨਾਬਹੁਮੈਇਕਮਤਿਤਕੇ॥ ਗਜਾਹੁਇ
ਸਭਾਬਿਧਿਪ੍ਰਬੀਨਾ॥ ਭੁਲੀਬੁਧੀਕੀਜਾਮੈਚੀਨਾ॥
ਪਰਜਾਮੇਦਕਸੈਨਾਦਾਸਾ॥ ਸਭੁਸੇਧੇਮੁਖੀਤਿ
ਅਹੁਗਾਸਾ॥ ਇਹਲਛੁਨਿਜਿਹਗਜਾਮਾਹਿ॥ ਸਕੈ
ਜੀਤਿਕੋਈਤਿਹਾਹਿ॥ ੧੭੫॥ **ਦੋਹਰਾ॥** ਗਨੇ

ਸੁਨਿਉਤਰੁ ਦੀਆ ਸੁਨਹੁ ਬਾਤੁ ਪਰਧਾਨਾ ਜੇਤੀ
ਬਾਤੋ ਤੋ ਕਹੀ ਜੇ ਸਰੁ ਮੇਰੇ ਜਾਨਾ ॥੧੭੬॥ ੩੫੬
ਤੋ ਸਮਮੰਤੀ ਅਵਰ ਨ ਕੋਈ ॥ ਜੇ ਨਾ ਸਰੁ ਤੋ ਆਗ
ਰਹੇਈ ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਦੇਖਹੁ ਨਿਕਟਿ ਬੁਲਾਇ ॥ ਦੇਹੁ
ਅਗਾਊ ਦਰਬਾਰੀ ਗਈ ॥ ਜਾਜਹੁ ਜਾਜਹੁ ਕਰ
ਬੋਹੇਈ ॥ ਚਲਤੁ ਜਮੇ ਬਕਿਰਹੈ ਨ ਕੋਈ ॥ ਲੇਹੁ ਬੁ
ਲਾਇ ਜੇਤ ਕੀ ਗਿਆਤਾ ॥ ਦੇਹੁ ਮਹੁਰਤ ਸੁਰਤੁ
ਲਦਾਤਾ ॥ ਸੁਨਿਕੈ ਮੰਤੀ ਬਿਨਤਿ ਕਰੈ ॥ ਚਿਤੋ ਮੇ
ਰਾਉ ਕਾ ਕੁਲ ਧਰੈ ॥੧੭੭॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਜਾਸਾ ਬੁ

ਗਭਿਤਾਵਲਪਰਭੁਮਿਨੁਧਕੇਦਾਇ। ਭੇਦੁਲੇ ੨੦੩
 ਤਤਿਹਦੇਸਕਾਹੁਏਹੁਏ। ੧੭੮। **ਚੁਪਈ।** ਬਿ
 ਨੁਬੀਚਾਰੈਪਰੇਨੁਧਾਇ। ਖਨੁਗਧਾਰਸੇਮੁਖਪਰ
 ਖਾਇ। ਚਲੇਸੇਨਲੇਕਰਿਬੀਚਾਰ। ਘਾਏਜੀਤ
 ਨਾਅਏਹਾਰ। ਗਜਾਕਹੇਕਰਹੁਸੇਬੁਧਾ। ਕਰਪੂਰ
 ਦੀਪੁਜੀਤੋਕਰਿਨੁਧਾ। ਅੰਤੀਕਯੋਨੁਭੁਪਕਮਾ
 ਵੇ। ਨਿਸਚੈਸੇਗਜਾਫੁਲਪਾਵੇ। ਕਯੋਪਧਨੁ
 ਮੋਲੇਨਹਿ। ਕਾਰਜਸਬੈਸਸੇਏਨਹਿ। ੧੭੯।
ਦੋਹਰਾ। ਜਿਉਮੈਖਦਕੋਰਸਤੇਦੁਹਰੇਤਨਹਿਰੇ

ਗਾ॥ ਕਗਿ ਬਿਚਾਰਿਐ ਪਦੁ ਭੇਜਾਇ ਰੋਗ ਕੇ ਸੋਗਾ॥
੧੮੦॥ **ਚੁਪਈ॥** ਕਵਨੁ ਸੁਖਿ ਪਿਛੇਗਾ ਜਨਮਾਹਿ॥
ਜੈ ਸੇ ਸੁਖੀ ਸੁਨਾਵੈ ਤਾਹਿ॥ ਜਾਲਿ ਤਾ ਬਨੁ ਬਤਗਤੁ
ਜਾਨਿ॥ ਇਨ ਠੋਗੁ ਭੈ ਸਤੁ ਪਛੁਨਿ॥ ਇਹ ਬਿਚਿਰ ਲੈ
ਭੁਪਹੁਇ ਤਹਾ॥ ਕੈ ਨਹਿ ਲਗੇ ਬੈਰੁ ਹੁਇ ਜਹਾ॥ ਸੈਨ
ਪਤਿ ਇਕੁ ਆਗੇ ਧਰੈ॥ ਤੁਰਕ ਹਿਰੈ ਲਜਾਹਿ ਜਹੁ
ਰੋਗੇ॥ ਤੁਕੋ ਪਾਛੈ ਪੈਸੁ ਪਾਘਾ॥ ਦਰਬੁਇ ਸਤੀ
ਲੀਇ ਪਤਾਪਾ॥ ੧੮੧॥ **ਚੁਪਈ॥** ਸੈਨਾ ਮੇਜੇ ਸੁਰਹੈ
ਜਿਨ ਕੇ ਮਨੁ ਪਤਿ ਆਗਾ॥ ਆਜ ਪਾਜ ਅਪਨੇ ਕਰੈ

ਗੁਖੇਦ੍ਰਿਸਟਮਸ਼ਾਗ। ੧੮੨॥ **ਚੁਖਈ।** ਬਾਮਦ ੨੦੪
 ਹੇਕਰਿਬਹੁਸੈਨਾਰਬਗਾਡੀਤੇਸਭਸੰਗਲੈਨਾਨਿ
 ਕਟਿਰਬਨ੍ਹਰੁਜਰਗੁਜਾਗੇਪਾਇਕਦਲਹੋਵੈਦਿ
 ਸਚਾਗੇ। ਤਿਨਪਾਛੈਸੈਨਾਪਤਿਮੈਗ। ਕਹਤਾਮਾਰਿ
 ਜੋਕੇਚੈਦੇਗ। ਗਿਰਿਓਪਰਿਓਬਿਓਜੋਹੋਈਕ
 ਰਿਸੰਗਾਰਲੈਨਿਬਹੋਸੈਈ। ਪੁਰਖੀਪੈਯੋਕਰੋਪ
 ਯਾਨਾ। ਹੇਦਿਨਰਿਚਕਤਾਕੀਹਨਾ। ੧੮੩॥ **ਸੋਰ**
ਠਾ। ਜਹਗੁਇਕੂਪਸਮਾਨਹੋਪਾਲਕਚਨ੍ਹਚਾਲੀਐ
 ਜਹਾਕੀਚਜਲਜਾਨਿਹਸਤੀਠਉਕਾਬੈਠੀਐ। ੧

੮੪॥ **ਚੋਪਈ॥** ਚਲਤ ਪੰਥ ਜਹ ਬਸੀ ਮੇਜਾਇ॥
ਕਰੇ ਮਾਧਿ ਪਗੁ ਅਪਨਾਇ॥ ਹਾਰੇ ਕੁਟਾ ਸੈ ਸੁਤ
ਰੇ॥ ਕਟਕ ਮਧਗਾਖੇ ਬਾਜਾਰੇ॥ ਠਹਰੇ ਰਚੋ ਕੀ ਬੈਠ
ਵੈ॥ ਦੁਸਟ ਨ ਕੋਈ ਆਵਨ ਪਾਵੈ॥ ਸੈਨਾ ਜੇ ਸਿੰਗਾ
ਤਹੀ ਹੋਇ॥ ਗਜਾ ਰੇ ਨ ਆਪਨ ਜੇਇ॥ ਠਾਉ ਠਾਉ
ਕੀ ਲਿਵੈ ਸਾਗਾ॥ ਜਬ ਤਕ ਹੁਇ ਆਵੈ ਕੁਨ ਜਾਰ
੧੮੫॥ **ਦੁਹਰਾ॥** ਪਾਤਕੁ ਏਤੇ ਚਲੈ ਮਗ ਜੈ ਜੇ ਕਹ
ਯੇ ਸੁਨਾਇ॥ ਸੁਵਨ ਕਰੀ ਜੈ ਓਰ ਮਮਕੋ ਜੁਧ ਕੇਦ
ਇ॥ ੧੮੬॥ **ਚੋਪਈ॥** ਬੇਨੇ ਜੁਧ ਗਰੂਪ ਤਿਸੇ ਅ॥

੨੦੫
ਇਹ ਪ੍ਰਬ ਮੇਰੇ ਬਾਪੇ ਜਾਇ ਸੁਰੇ ਸਰੁ ਭਾਗ
ਬੈਠੇ ਹੋ ਪਾਕੁ ਮਤਿ ਨ ਕੇ ਸਦਾ ਨਿਹਾਰੈ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਬੁ
ਦੁ ਨਿਤਾ ਪ੍ਰਤ ਲੇਇ ॥ ਕਰੈ ਉਪਾਇ ਜੁ ਅਰਿ ਗੁਰ ਦੇ
ਇਹ ਸੁਰੇ ਗੋਰ ਗੁਇਤੁ ਗਲ ਗਾਵੈ ॥ ਕਰੈ ਜਤਨੁ ਤਿ
ਹ ਛਾਹਿ ਗਿ ਗਾਵੈ ॥ ਪਾਸੀ ਅੰਨ੍ਹ ਜਾਨ ਨਹਿ ਦੇਇ ॥ ਗ
ਰੁਪ ਤਿਛੋਰੁ ਆਪਨ ਕਰਿ ਲੇਇ ॥ ੧੮੭ ॥ **ਦੁਹਰਾ**
ਘੋਰੈ ਗੁਰੂ ਚਰਿਤ ਕਰਤ ਰਹੈ ਸਿਰਾਮਾ ॥ ਜਬ ਲਗ
ਦੁਹਰਾ ਲਏ ਨਹੀ ਕਰੈ ਨ ਕਛੂਤੁ ਹਕਾਮਾ ॥ ੧੮੮ ॥
ਚੌਪਈ ॥ ਚਉਦਿ ਜਘਨ ਬਨ ਸਤ੍ਰੁ ਦੇਸਾ ਕੀ ਜੈਤ

ਇਹੁਤਾਤਪ੍ਰਦੇਸਾ। ਚਰਮ ਬਸਨ ਸਰੂਪ ਹਿਰੇਅੰ
ਗਾ। ਬਾਨ ਬੰਦੂਕੈਲੀ ਨਿਸੀਗਾ। ਪੇਦਲਾ ਮਾਗੈਕ
ਰੈ ਬਨਾਇ। ਬਨਕਾਟ ਨਿਤ ਕਰਤਾ ਜਾਇ। ਜਿ
ਯੇਜੇਕਾਟੈ ਤਿਯੇਤਿਯੇਚਲੇ। ਸਤ੍ਰੁਦੇਖਿਤ ਬ
ਮਨਕਲਮਲੇ। ਅਵਗਨਕਰਈਕਛੁਓਪਾਇ।
ਤੇਜੇਦੇਸੁਕੇਮਿਲਈਆਇ। ੧੮੬॥ ਦੋਹਰਾ
ਜੁਪਹੇਇਜਹੁਮਿਸਮਦੋਨੇਦਲਮਝਾਰਿ। ਤਿ
ਹਕੀਮੇਸੀਜੁਗਤਹੈਗਥੇਮਨਮੇਧਾਰਿ। ੧੮੭॥
ਚੌਪਈ॥ ਪਬਮੇਅਹੈਤੋਪਕੇਸਾਜਾਗਣਮੇ

ਆਪਨ ਓਗ ਬਿਗਾਜਾ ॥ ਹਸਤੀ ਗਏ ਤਿਨ ਕੇ ਸੀ २੦੬
 ਗਾ ॥ ਬਾਨ ਬੰਦ ਕਸੈ ਨ ਚਤਰਿ ਗਾ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਪਾਛੈ
 ਫੌਜ ਬਨਾਵੈ ॥ ਜੈ ਸੂਰੇ ਸਰੁ ਭਾਤ ਸੁਹਾਵੈ ॥ ਕਰੈ ਕ
 ਟਕ ਇਕ ਤਹ ਸਵਧਾਨਾ ॥ ਜੋ ਹੁਪੈ ਤਹ ਪਹੁੰਚੈ ॥
 ਨਾ ॥ ਹਸਤੀ ਪਰਿ ਚੜ੍ਹਿ ਨਿਪਤਿ ਨਿਗੈ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ
 ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਰੁ ਓਪਰਿ ਧਰੈ ॥ ੧੯੧ ॥ **ਜੋਗਾ**
 ਜੀਤਹੋ ਇਨ੍ਹਿ ਹਥੈ ਤਪੀਛਾ ਕਰੈ ਨ ਸਤੁ ਕਾ ॥ ਕਰੈ ਸ
 ਭਨ ਪਰਿ ਹੇਤੁ ਜੇ ਜੇ ਸੁਭੁ ਟਸਾ ਪ੍ਰਭੂ ॥ ੧੯੨ ॥
ਚੋਪਈ ॥ ਅਬ ਫਾਰੁਣ ਤੇ ਬਿਜੈ ਨ ਪਾਵੈ ॥ ਦਰੁ

ਤਿਆਤਿਗਸਿਗਲੈਧਾਵੈ। ਦਰਬਹੀਨੁਪਤਿਕਛੁਨ
 ਹਿ। ਸਿਗਲਕੋਈਤਿਗਤੁਗਜਾਹਿ। ਜੇਨਿਪਧਨੀਤਦਲੁ
 ਬਹੁਆਹਿ। ਬਿਨਾਦਰਬਕੋਈਪੁਛਤਨਹਿ। ਮੇਰੇਮੇ
 ਸੁਖਆਸਨਜਨੀ। ਜੇਸੇਸਮੇਸੁਧਾਹਨੁਠਨੀ। ਪੁਰਖ
 ਪੁਰਖਕੋਲਹਿਨਚੇਗਾ। ਦਰਬੈਦਾਸੁਜਗਤੁਸਭਹੇਗਾ।
 ੧੯੩॥ **ਦੋਹਰਾ॥** ਪਹੁਚੈਜਧਨਿਜੁਦੇਸਮੇਕਰੈਬਹੁਰਿ
 ਉਤਜਾਹੁ। ਗਏਦਲੁਸਿਕੁਰਿਕੋਜਤੇਹੁਇਨਿਰਬਾਹੁ।
 ੧੯੪॥ **ਝੋਪਈ॥** ਜਰਿਤਾਮਹਿਪਰੈਰਹੁਆਈ। ਚ
 ਏਨਉਤਬਕਰੈਲਛਾਈ। ਜੇਸੀਠਹਰਬਨਈਆ

ਹਿ॥ ਤਿਹ ਬਿਧਿ ਤਿਹ ਨਾਨੁ ਪਮ ਚਾਇ॥ ਜਬ ਲਗ ੨੦੭
 ਵਲੁ ਇਕ ਚਿਤ ਨਹੀ॥ ਰਹਿਤਿ ਹੀਤਿ ਸਕੈ ਨਹਿ ਕੇ
 ਈ॥ ਜੇਗਾਜਾ ਚਤੁਰ ਪ੍ਰਥੀ ਨਾਗ ਖਤ ਸੂਰਾ ਸੇਵਕ ਚੀ
 ਨਾ॥ ਸੁਰੁਟ ਸੂਰਾ ਰੁਬੇਰੇ ਹੀ॥ ਕਾਇਰ ਬਾਹੁ ਤਨੁ ਹਵਾ
 ਸੇਇ॥ ੧੯੫॥ **ਦੇਹਰਾ**॥ ਜੀਤੈ ਸੇ ਸਿਗਰਾ ਮੇਮੈ ਹੋ ਸੂਰੇ
 ਇਕ ਚਿਤ॥ ਜਿਯੇ ਕੇਹਰ ਇਕ ਦੇਖਿ ਕੈ ਭਾਗੈ ਗੀ ਦਰੁ
 ਨਿਤ॥ ੧੯੬॥ **ਚੁਪਈ**॥ ਧਾਹਨ ਜਗੁ ਜਗਤ ਮਜਾ
 ਨਾਮੇ ਨਾਹੀ ਕੇ ਸਮ ਕਿਕਾਨਾ॥ ਚੜ੍ਹਿਤੁ ਰੇਗ ਸੂਰਾ ਜਬ
 ਚਲੈ॥ ਸੇਨਾ ਸਤੁ ਬਾਹੁ ਤਵਲ ਮਲੈ॥ ਜੇਬੈ ਗੀ ਹੋਰ ਹਤ

ਦੁਗਿ॥ ਹੈ॥ ਚੜ੍ਹਦੇ ਰਿਕਰੈ ਤਿਹ ਚੁਗਿ॥ ਚਲਤ ਕੇਟਹ॥
 ਹੈ॥ ਰੂਪਾਲਾ॥ ਕਰਤ ਜਗਤਹ॥ ਰੂਪਤਿ ਪਾਲਾ॥ ਕਠਿਨ
 ਕਯੁ ਜੇ ਪਰਈਆਇ॥ ਬਿਨੁ ਤੁਰੰਗਤਹ॥ ਸਕੈ ਨ ਜਾ
 ਇ॥ ੧੯੭॥ **ਦੁਹਰਾ॥** ਜੁਪਕਰਨਾ ਅਰੁ ਦੇਰਿ ਬੋਧਿਨੁ
 ਤੁਰੰਗ ਕਛੁ ਨਹਿ॥ ਬੋਰੁ ਰੂਪ ਸੇ ਜਗਤ ਮੇ ਜਿਹ ਘੋਰੁ
 ਬਹੁਆਹਿ॥ ੧੯੮॥ **ਚੁਪਈ॥** ਰਜੇ ਜੇ ਜਗ ਮੇ ਸਰ
 ਗਿਆਨ॥ ਪਤਿ ਤਤਿ ਨ ਕੇ ਕਰਤ ਬਖਾਨ॥ ਜੁਰੇ ਸੁਭਟ
 ਜਿਨੇ ਰਣ ਦੇਖੇ॥ ਰਣ ਤੇ ਚਲਹਿ ਨ ਕੈ ਨੇ ਲੇਖੇ॥ ਬੀਨਿ
 ਬੀਨ ਤਸੇ ਵਕ ਕਰਹਿ॥ ਨਿਤ ਪਤਿਹਿ ਤਤਿ ਨ ਸੇ ਮਸ

१
 ਧਰਹਿ॥ ਮਾਦਰੁ ਅਤਿ ਮਰਦ ਜਹੁ ਵਧਾਵਹਿ॥ ੨੦੮
 ਦੇਤ ਦਰ ਬੁਤਿ ਨ ਬਾਰਨ ਲਾਵਹਿ॥ ਪਰੈ ਕਾਮੁ ਜਬ
 ਰੂਪਤਿ ਆਇ॥ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੋ ਮਨ ਚਿਤ ਲਾਇ॥
 ੧੯੯॥ **ਜੋਗਨਾ॥** ਰੂਪਤਿ ਜੇ ਦਾਤਾ ਰਾਮੁ ਸੇਵ ਕਰੈ
 ਰਾਜ ਮਤਾ॥ ਗੁਪੇ ਮਨੁ ਇਹ ਪਾਗ ਬਿਜੈ ਕਰਹਿ ਸੀਗੁ
 ਮੇਸੇ॥ ੨੦੦॥ **ਰੂਪਈ॥** ਰੂਪ ਸਮਾਜ ਬਪਰਈ ਆ
 ਇ॥ ਦੇਤ ਦਰ ਬਛਿਨੁ ਬਿਲ ਮੁਨ ਲਾਇ॥ ਏਕ ਦਰ
 ਬੁਦੁ ਜੇ ਦੇ ਮਨ॥ ਬਿਲ ਮਹਿ ਨਹਿ ਸੁਦੇਤੇ ਪਾਨਾ ਅ
 ਹੁ ਜੇ ਗਾਜਾ ਜਗੈ ਕਰਾ॥ ਮਾਯਾ ਸੇਤੀ ਪੈ ਰੂਪੁ ਗ॥

ਧਨਕੇਗਰਥਨਕਛੁਮਲਜਾਵੈ। ਵਜਹੁਦੇਤਬ
 ਗੁਬਿਲਮਲਗਾਵਹਿ। ਜੇਵਕਮਰਮਨਜਾਨੈਕੋਇ
 ਆਜੁਕਾਲਿਕਹਿਗਥੈਜੋਇ॥ ੨੦੧॥ **ਦੁਹਰਾ॥**
 ਪੁਰੇਮੈਠੋਰਨਦੇਵਈਆਦਰੁਕਰੈਨਗਈ। ਜੇਸੇਵ
 ਕੁਕਿਹਕਾਜੋਕਸੀਸਦੇਇਗੋਜਾਇ॥ ੨੦੨॥ **ਚ**
ਪਈ॥ ਮਾਨੁਖਤਾਮੈਕੁਲੇਨਰਹੇ। ਜੇਕਸਥਾਤੀਸੇ
 ਵਗਹੇ। ਕਸਥਾਤੀਕਾਇਹੀਸੁਭਾਉ। ਜੇਮਾਤੀ
 ਲਿਵਹਿਦਰਧਹਿਗਈ। ਆਇਪਰੈਜਧੀਕਛੁਕ
 ਮਾਛੇਤ੍ਰਿਜਾਇਫਿਰਿਲੇਹਿਨਾਮਾਮੈਸੇਸੇਵਕ

ਕਾਮਿਨਾਮਾਦਹਿ॥ ਤਿਲਕੇਸਿਗਭੁਲੇਓਠਿਜਵਹਿ ੨੦੮੧
 ਲੇਇਨਗਜਾਤਿਲਕੀਸਾਗ॥ ਕਾਇਰਜੁਗਨਕੋਗੋਈ
 ਚਾਗ॥ ੨੦੩॥ **ਜੋਰਠਾ**॥ ਰੁਇਅਦਗਜਾਬੋਗੋਈ
 ਕੋਗਜਾਬਹੁਤ॥ ਗੋਚਿਤਸੋਤੋਰਕਾਮਿਨਾਮਾਦੇ
 ਜਮੇਪਗ॥ ੨੦੪॥ **ਚੁਪਈ**॥ ਭੁਪਤਿਚਲੇਸਤੁਪਹਿ
 ਧਾਇ॥ ਪਹੁਚੈਨਿਕਟਦੇਸਜਧੰਜਾਇ॥ ਮੰਤ੍ਰੀਫੋਨ
 ਨਿਧਿਧੇਸੇਕੋ॥ ਤਬਉਪਾਇਏਤੇਮਨਧੋਗੇ॥ ਭ੍ਰਾਤ
 ਭੁਤੀਜੇਸੇਵਕਦਾਜਾ॥ ਫੁਨਿਮੰਗਾਦੇਅਪਨੇਪਾਸ
 ਧਨੁਬਹੁਦਾਇਕ੍ਰਿਪਾਅਤਿਕੋ॥ ਨੁਧਜਮੇਤਿਨਾਮ

ਗੋਧਰੋ। ਭੁਦਸਮਾਨਕਵੁਨਹਿਹੋਇ। ਆਮਾਥਿਕਜੁ
ਧਕੇਕਹੀਅਤਿਸੋਇ। ੨੦੫। **ਦੋਹਰਾ।** ਜੁਧਮਾਧਿ
ਨਰਕਹਤਹੈਗਰਜੀਤਦਿਸਦੇਇ। ਭੁਦਲਗੋਜ
ਬਜਤੁਕੇਪਰਬੈਠੇਸਿਧਿਹੋਇ। ੨੦੬। **ਝੁਪੜੀ**
ਸਤੁਹਰਨਕਾਅਵਰੁਓਪਾਇ। ਜੁਹੋਦੇਸਬੈਗਾਨਿ
ਕਟਾਇ। ਲਖਾਵੈਤਿਨਕੀਗਥਾਪੇਰਿ। ਕਰਹਿਗੁ
ਹਰਜੁਮਾਗੋਹੇਰਿ। ਧਰਮਬਚਨਜੀਅਜਾਹਸੁਦੇ
ਇ। ਅਰਿਪਰਜਾਅਪਨੀਕਰਿਲੇਇ। ਆਨਿਬਸਾ
ਵੈਅਪਨੇਦੇਸ। ਕ੍ਰਿਪਾਦਿਸਟਿਤਿਨਕਰੈਨਰੇਸ।

ਸੁਖਾਮਪਸਪਰਜਾਪਰਿਚਾਨਿ॥ ਆਪਤੋਆਪਬ ੨੧੦
 ਸੇਸੁਆਮਨਿ॥ ੨੦੭॥ **ਦੋਹਰਾ॥** ਕਛੁਦੇਖੀਕਛੁ
 ਸੁਨੀਜੇਤੈਸਤੁਕਹੀਸੁਨਾਇ॥ ਮਨਮਨੈਸੇਕੀਜੀਐ
 ਜੇਤੁਲਜੋਨੈਗਈ॥ ੨੦੮॥ **ਝੁਪਈ॥** ਸੁਨੀਮੇਰਜੇ
 ਮੰਤੀਕੁਖੀ॥ ਤੇਸਤੁਲੇਹਿਰਦੈਮੇਗਖੀ॥ ਘਹੁਰੇ
 ਕ ਮੇਰਗੀਧੁਜੋਰੀ॥ ਘਹੁਸਪਤਜੇਤੈਤੂੰਦਨਚੋਰੀ॥
 ਘਾਤੇਤੁਲੀਜਬੈਤੈਕਹੀ॥ ਕਹਨਕਹਨਅੰਤਰੁਬਰੁ
 ਅਹੀ॥ ਜਾਕੇਸੀਗਕਟਕੁਘਹੁਰੇਈ॥ ਤਾਕੇਜੀਤਿਜ
 ਕੈਨਹਿਕੇਈ॥ ਘਲਸੈਨਿਘਲਕਹਾਕਰਿਸਰੀ॥

ਉਦੇਕੁਨਤੇਤਮਜਿਯੋਕੁਗੋ॥ ੨੦੯॥ ਜੋਰਠਾ॥ ਫੂਰ
 ਤਜਿਯੋਸੀਚਾਨੁਪੰਛੀਕੋਗਹਿਲੇਤੇਯੋ॥ ਤਿਯੋਤੁਮੰਕ
 ਜਾਨੁਜਾਇਗੋਯੋਅਰਿਹਿਸਕੋ॥ ੨੧੦॥ ਚੁਪਈ॥ ਚਿ
 ਰਦਰਨਮੋਗੇਮੇਗਜਾਮੇਸਮਾਮਦਰਨਦੁਸਰਛਾਜ
 ਚੋਢੋਕਟਕੁਲੈਮੇਸੇਧਾਊ॥ ਘਹੁਚਿਸਰਕੇਮਾਗਹਿ
 ਗਊ॥ ਸੁਨਿਮੰਤੀਕਛੁਊਤਗੁਨਦੇਇ॥ ਸਮਝੁਮੇ
 ਨਇਹਗਰਬਕਰੇਇ॥ ਕਰੋਜੇਈਜੇਇਹਮਨਆਵੇ॥
 ਗਜਕਾਜਤੇਆਪੁਦੁਗਵੇ॥ ਲੀਨਜੇਤਕੀਗਊਹ
 ਕਾਰਿ॥ ਚੁਪਗਵਨੁਸੁਤਦੇਹੁਬਿਚਾਰਿ॥ ੨੧੧॥ ੨੧

ਦਿਹਗਾ॥ ਜੋਸਿਮਹਰਤੁਗਵਨਕਾਕਯੋਜੋਤਕੀਆ ੨੧੧
ਇ॥ ਚਿਤ੍ਰਵਰਨਸੈਨਾਸਹਿਤਚਾਦਿਓਨਿਸਾਨਧਜ
ਇ॥ ੨੧੨॥ ਚੁਪਈ॥ ਰਿਸਦੂਤਮੋਗੋਪੇਜੁਅਯਾ॥
ਭੇਦਗੁਪਤਤਿਨਸਬਹੀਲਯਾ॥ ਜੋਚਲਿਹਿਸਰਾਜ
ਪੇਆਯੋ॥ ਸਕਲਭੇਦਤਿਨਮੋਰਬਤਾਯੋ॥ ਚਿਤ੍ਰਵ
ਰਨਸੈਨਾਸੀਗਿਲੀਏ॥ ਅਨਜਾਜੁਧਸੁਆਵਤਕੀ
ਏ॥ ਕੀਬੋਹਿਸੋਕਗੀਅੋਗਇ॥ ਕੇਤਕਿਦਿਨਮੇ
ਪਹੁਚੈਆਇ॥ ਗਉਸਰੁਆਰੁਗਨਕੀਬਾਤਾਮੇ
ਰਸਰੁਮੇਸਰੁਹੀਨਾਤ॥ ੧੧੩॥ ਜੋਰਨਾ॥ ਲਘੁ

ਦੀਰਘਜੇਬਾਤੁਸੇਸਰੁਪਹੁਚਤੁਸੇਰੇਪੈ॥ ਚਕਵਾ
ਕਾਬਿਗਸਾਤਕਹਿਓਲਾਇਯਹਸਤਿਹੈ॥ ੨੧੪॥ ਚੋ
ਖਈ॥ ਹਿਉਕਹੈਕਵਲਸੇਆਹਿ॥ ਈਹਕੀਪਹੁਚਦੁ
ਤਵਾਰਿ॥ ਚਕਵਾਕਹੈਕਾਗਜੇਅਹੈ॥ ਨਿਤਪੁਤਿਸੁ
ਧਿਪਹੁਚਾਵਤਵੈ॥ ਗਓਕਹੈਯਹੇਮੇਸੇਨਾਹਿ॥ ਅ
ਵਤਲਹਿਲੇਮਨਆਹਿ॥ ਤੁਮਸਬਕਰਤੇਓਹਸੀਗ
ਬੈਗਮੇਦੇਖੇਅੰਤਹੇਰਗ॥ ਜੇਕਰਿਕਾਗੁਮੇਰ
ਕਹਿਤਾ॥ ਕਾਹੇਤਬਓਨਿਯਾਰਤੇਤਾ॥ ੨੧੫॥ ਚੋ
ਖਈ॥ ਮੇਰਹਮੇਬਿਗੁਨੁਥਾਤਿਹਸਮਾਯੇਕਾਰਾ

ਆਯੋਸਿ ਪਲ ਦੀ ਪਤੇ ਤਿਨ ਸਿਗ ਕਛੂ ਨ ਲਾਗਾ ॥ ੨੧੨

੨੧੬ ॥ **ਝੋਪਈ** ॥ ਬੋਲੇ ਚਕਵਾ ਸੁਨੀਏ ਗਇ ॥

ਇਹ ਨਿਜੁ ਰਾਖ ਹੁਮ ਨ ਮੇਲਾਇ ॥ ਬਲ ਚਹੈ ਜਲ

ਚਰ ਯਹ ਸਾਹਿ ॥ ਬਿਸਵਾ ਸੁਨਲੀ ਜੈ ਉਪਰੇ ਮਾਰਿ

ਕਹੈ ਹਿਸ ਸੁਨਿ ਮੀਤੀ ਸਯਾਨਾ ॥ ਪਰ ਦੇਸੀ ਨਹਿ ਏਕ ਸ

ਮਾਨਾ ॥ ਏਕ ਜਮਾ ਮੇਜੇ ਹੁਇ ਆਵੈ ॥ ਸਤੁ ਮਿਤੁ ਹਿਤੁ

ਸਤੁ ਕਹਾਵੈ ॥ ਜੇ ਜੇ ਕਾਮ ਓਪਗਾ ਆਵੈ ॥ ਅਪਨੇ ਤੇ

ਅਜਨਹਿ ਸੁਧ ਗਾਵੈ ॥ ੨੧੭ ॥ **ਝੋਪਈ** ॥ ਉਪਜਤ

ਰੇਗਾ ਸੁਦੇਹ ਤੇ ਦੁਖ ਤਿਦੇਹ ਸਿਗ ਰੇਗਾ ॥ ਮੇਖ ਦਮ

ਲਤ ਨਓ ਪਰੀ ਹੋਤ ਨ ਦੇਹਾ ਮੋਰਗਾ ॥ ੨੧੮ ॥ **ਝੁਪਟਾ**

ਸੁਦ੍ਰਕ ਗਓ ਹੋਤ ਇਕ ਦੇਸਾ ॥ ਬੀਰ ਬਰਸੇ ਵਕਭਾਯੇ
ਨਰੇ ਜਾ ॥ ਆਖਿ ਜਤੀ ਸੁਤ ਨਿਜ ਲੀਓ ॥ ਨਮਿਤਰ
ਇਬਲ ਦੇਵੀ ਦੀਓ ॥ ਕਹੈ ਚਕ੍ਰਵਾਮੁ ਹਿਸੁ ਨਾਵਹੁ ॥
ਹਿਜ ਕਹੈ ਸੁਨਿ ਮਨ ਮੈਲਾ ਵਹੁ ॥ ਸੁਦ੍ਰਕ ਤਾਲ ਬਿਖੇ
ਮੇਰਹਤਾ ॥ ਆਖਿ ਦੇਖੀ ਤੇ ਸੇ ਕਹਤਾ ॥ ਕਰ ਪੂਰ ਕੇਲ
ਇਕ ਬਤ ਹੋਤਹਾ ॥ ਕਰ ਪੂਰ ਮਲਗੀ ਸੁਤਾ ਸਿੰਗਲਾ
੨੧੯ ॥ **ਝੁਪਟਾ** ॥ ਤਾਜ ਮਲਗੇ ਸੇ ਸੁਦ੍ਰਕੀ ਦੂਜਰ
ਅਵਰ ਨਕਾਇ ॥ ਤਾਜੇ ਬਢੇ ਜਨੇ ਹੁਮ ਮਰਹੈ ਤੁਹਾਇ

ਜਾਇ॥ ੨੨੦॥ **ਰੂਪਈ॥** ਗੁਜਪੁਤ੍ਰਇਕਬੀਰਬਰ ੨੧੩
ਨਾਮਾ॥ ਤਿਆਸੁਦਗੀਤਾਕੇਧਾਮਾ॥ ਦੋਨੋਮਾਹਿਪੀਤਿ
ਅਧਿਕਾਇ॥ ਛਿਨਪਲਨਯਾਗੇਹੁਇਨਸਕਾਇ॥
ਪੁਤ੍ਰਸਕਤਬਰਤਿਨਪਰਕੁਯੋ॥ ਅਤਿਜਗਪਸੁਕੁ
ਲਛਨਲਯੋ॥ ਮਾਤਾਪਿਤਾਪੀਤਿਬਹੁਕੋਰੈ॥ ਦੇਖਿ
ਦੇਖਿਮਨਾਮਾਨਦੁਕਰੈ॥ ਮਾਤਰਹੁਤੀਬੀਰਬਰਗਾਇ
ਜੇਤਿਹਦੇਖਿਬਹੁਤਦੁਖਪਾਇ॥ ੨੨੧॥ **ਦੋਹਰਾ॥**
ਪੁਤ੍ਰਹੇਤਜਿਯੋਮਤ੍ਰਹੇਤਾਤਨੋਮੇਸੇਹੋਇ॥ ਮੂਖਕਬਿ
ਲਾਈਪੀਤਜਿਯੋਮਾਤ੍ਰਜਗਤਿਮੇਸੇਇ॥ ੨੨੨॥

CC-0 Panjab University Chandigarh. An eGangotri-Vaidika Bharata Initiative

ਭੁਪਈ॥ ਤਿਹੀਆਸੁਤਇਕਗੁਹਥੈਠਾਰੇ॥ ਅਯੋ ੨੧੪
ਬੀਰਬਰਗਜਦੁਆਗੇ॥ ਦੁਹਪਾਲਸੇਕਹੋਸੁ॥
ਈ॥ ਕੋਹਬੇਗਰਜਾਪੇਜਾਈ॥ ਬੀਰਬਰਸੇਵਕੁ
ਗਹਿਬੇਚਹੈ॥ ਅਗੀਆਕਹਾਗਉਕੀਅਹੈ॥ ਜ॥
ਇਪਵਗੀਇਤਬਹਿਸੁਨਾਯੋ॥ ਸੁਨਿਗਜੇਤਿਹਥੇ
ਗਿਬੁਲਾਯੋ॥ ਬੀਰਬਰਤਬਰਜਾਪੇਗਯੋ॥ ਨਮ
ਸਕਾਰਕਰੁਹਾਯੁਭਯੋ॥ ੨੨੫॥ ਏਹਗਾ॥ ਉਠਿਬੇ
ਲਯੋਤਬਬੀਰਬਰਸੁਨਿਲੀਜੇਮਹਰਜਾਜੇਸੇਵ
ਕੁਮੁਹਿਗਖਬੇਕਰਹੁਦਿਹਾਗੀਆਜਾ॥ ੨੨੬॥

ਚੋਪਈ॥ ਤਬ ਰਾਜਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭੋਗਾ ॥ ਕਹੈ ਕਹਾਨਿ
 ਤੇਤਹਿ ਅਹਾਗਾ ॥ ਸੁਨਿ ਕੈ ਬੋਲੈ ਸੇਈ ਪੁਕਾਰਾ ਕਿ
 ਚਨ੍ਦਕਾ ਸਹਿ ਸੁਚਾਰਾ ॥ ਗਸਿ ਕੈ ਸੁਦ੍ਰਕ ਤੇ ਸੋਭੇ
 ਕੇਤਕ ਸੈ ਨ ਸੀ ਗਤੁ ਗਏ ॥ ਕਹੈ ਬੀਰਬਰ ਸੁਨਿ ਏਹ
 ਇ ॥ ਏਕ ਖਨ੍ਹ ਗਏ ਕੁਜਾ ਕਹਾਇ ॥ ਚੋਬੇ ਅਵਰ
 ਨ ਮੇਰੇ ਸਾਥਾ ॥ ਆਵੈ ਜੀ ਅਕਰੈ ਸੇ ਨਾਥਾ ॥ ੨੨
ਦੋਹਰਾ॥ ਸੁਨਿ ਰਾਜਾ ਤਬ ਬੋਲਿ ਓਹ ਮੇਸੇ ਏਠਿ
 ਜਾਇ ॥ ਚਲੈ ਬੀਰਬਰ ਤਿਹੀ ਢਿਨ੍ਹ ਗਜੋ ਕਸਿ
 ਰੁਨਾਇ ॥ ੨੨ ॥ **ਚੋਪਈ॥** ਮੰਤ੍ਰੀ ਜੋ ਦੁਗਰਾਜੇ

ਅਗਾ॥ ਜੇ ਰਿਦੇ ਉਕਰਨਿ ਪਸੇ ਕਹਾ॥ ਦਿਵਸ २੧੫
 ਰਿਦਿ ਹੋ ਕੇ ਪਨੁ ਦੀਜੈ॥ ਜੇ ਵਾਕੀ ਪਰਤਗ ਜਾਲੀਜੈ॥
 ਮੰਤ੍ਰੀ ਜਬ ਬਿਧਿ ਮੇਸੇ ਕਹੀ॥ ਕਹੈ ਗਇ ਗਏ ਤਿਹ
 ਸਹੀ॥ ਬਹੁ ਰਿਬੀਰ ਬਹੁ ਗਇ ਬੁਲਾਯੋ॥ ਨਿਕਟਿ
 ਬੁਲਾਇ ਮੇਦ ਬਰਖਾਯੋ॥ ਚਾਰ ਸਹਿ ਸਤਿਹ ਟਕਾ
 ਦਿਵਾਇ॥ ਕਹੀ ਬਿਦਾਸੀ ਗਦੁ ਤਪਠਾਇ॥ ੨੨੯
 ॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਤਿਨ ਸੇ ਕਹੇ ਨਰਿ ਦੋਯੇ ਦੁਰੇ ਸੀ ਗਇ
 ਜਾਹੁ॥ ਏਤੇ ਪਨੁ ਕੇ ਕਿਆ ਕਰੈ ਸਬ ਸੁਧਿ ਮੇਪੇਲ
 ਯਾਹੁ॥ ੨੩੦॥ ੨੪੧॥ ਬੀਰ ਬਰਖਾਯੋ

ਰਿਆਯੋ॥ ਦਿਜੋਕੋਦੇਇਸਹਿਸਾਦੇਵਯੋ॥
ਏਕਸਹਸਾਅਭਿਮਾਗਤਦੇਇ॥ ਏਕਸਹਿਸ
ਗਯੋਘਰਲੇਇ॥ ਦੂਤਦੇਖਿਗਜਾਪੇਆਇ॥
ਜੇਬੀਤੀਸੇਕਹੀਸੁਨਾਇ॥ ਬੀਰਬਰਨਿਤਪ੍ਰ
ਤਿਅੇਸੀਕਰੈਗਸੇਵਾਮਨਚਿਤਗਜਾਧਰੈ॥
ਬਿਨਾਬੁਲਾਏਨਿਪੋਪੇਆਏ॥ ਬਿਦਾਰੇਇ
ਤਬਘਰਕੋਜਾਏ॥ ੨੩॥ ਦੇਹਗਾ॥ ਬੀਰ
ਅਗਿਆਨਹਜਾਇਗਹਿਅੇਸੀਸੇਵਿਕਸਾ
ਇ॥ ਗਜਾਜੇਬੀਲੋਨੀਠਾਏਰੈਨਿਬਿਗਏ॥

੨੩੨॥ ਚੋਪਈ॥ ਇਕਦਿਨਪਹਰਗਤਹੀਰ ੨੧੬
 ਹੀ॥ ਨਗਰਨਿਕਟਿਧਨਰੋਵਤਅਹੀ॥ ਭੁਪਤਸੇ
 ਵਤਪਰਿਓਜਾਗਾ॥ ਸੁਨੇਸੁਵਨਤਾਕਾਬੈਰਾਗ
 ਬੈਲੇਗਰਉਅਹੈਕੋਊਦੁਆਰੇ॥ ਕਯੋਬੀਰਬ
 ਰਤਬੈਪੁਕਾਰੇ॥ ਗਜਾਕਯੋਗੇਗਹਨਾਹੀ॥ ਬੀ
 ਨਆਗਿਆਕੇਸੇਘਰਜਾਹੀ॥ ਗਜਾਕਹੈਨਾਰਿ
 ਜੋਰੋਵਤ॥ ਸੁਨਤੇਜਾਗਿਪਕੇਮੇਸੇਵਤ॥ ੨
 ੩੩॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਬੋਗਿਜਾਇਸੁਧਿਲੀਜੀਏਕਾ
 ਹੋਰੋਵਤਨਾਹੀ॥ ਬੀਬਾਸਭਤਿਹਤੀਅਕੀਲੈ॥

ਦੁਹਿਰਵਾਰਿ॥ ੨੩੪॥ **ਚੁਪਈ॥** ਚਲਯੇਬੀਰ
ਬਹੁਤਬਹੀਧਾਇ॥ ਰਾਜਾਮਨੇਮੇਚਿਤਕਰਾਇ॥ ਬ
ਰਖੇਮੇਘਨਿਸਾਮੀਧਿਆਰੀ॥ ਭੁਜਯੇਕਾਰੇਕਰਾਇ
ਚਾਰੀ॥ ਰਹਿਨਸਕਿਯੇਕਰਲੈਤਲਵਾਰਿ॥ ਚਲਯੇ
ਤਿਹਪਾਛੇਪਗਧਾਰਿ॥ ਬਾਹਰਨਗਰਬੀਰਬਾਹ
ਯੋ॥ ਸੁਦਰਨਾਰਿਰੂਪਦਰਸਾਯੋ॥ ਪੁਛੈਬੀਰਬਰ
ਤਾਰਿਦਿਗਜਾਇ॥ ਕਦਨਆਰਿਕਿਦਰਦਨਕਰਾ
ਇ॥ ੨੩੫॥ **ਜੋਗਲਾ॥** ਬੋਲੀਸੁਨਿਕੈਨਾਰਿਮੈਰੈਸੰਪ
ਤਿਰੂਪਕੀ॥ ਜਬਲਗਰਹੀਦਿਗਾਰਿਤਬਲਗ

ਸੁਖਪਾਯੋ ਬਹਤੁ॥ ੨੩੬॥ **ਚੁਪਈ॥** ਅਬਸੁ ੨੧੭
ਅਵਧਪੁਰਨੁ ਭਈਆਇ॥ ਰੇਵਤ ਚਲੀ ਭਿੰਨੁ ਰੂਤ
ਜਾਇ॥ ਕਹੋ ਬੀਰ ਬਹੇ ਜਗ ਆਇ॥ ਬੀਬਿਕੋ
ਈ ਕਹੁ ਜਾਹਿ ਰਹਾਇ॥ ਕਹੋ ਲਛਮੀ ਤੋ ਕੇ ਚਾਹਿ
ਗਹਿ ਬੇਕੀ॥ ਬੀਬਿਤੁ ਮਤ ਕਾ ਆਹਿ॥ ਤੇਰੇ ਸੁਤ ਪੈ ਬਡਿ
ਮਲ ਛਾਨਾ॥ ਅਤਿ ਸੁੰਦਰ ਅੰਬੋ ਬੰਨ੍ਹੇ ਬਿਚ ਛਾਨੇ
ਵੀ॥ ਮੰਗਲ ਕੇ ਅਸ ਬਾਨਾ॥ ਬਲ ਦੇਵੈ ਆਗੇ ਉਦੇ
ਭਾਨਾ॥ ੨੩੭॥ **ਦੋਹਰਾ॥** ਤਬ ਮੇਰੇ ਅਨਿਦ ਸੇਸੁ
ਦੁਕ ਕੇ ਗਹ ਜਾਇ॥ ਕਹਿ ਬਹੁ ਭਈ ਅਲਪ ਸੋਬੀ

ਰਬਹੁ ਮਨਹਿ ਰਖਾਇ॥ ੨੩੮॥ **ਝੁਪੜੀ॥** ਤਾਤੁ
 ਕਾਲਗੁਰੁ ਪਹੁ ਚੋਯੋਆਇ॥ ਸਰਿ ਪੁਤੁ ਦੇਉ ਲੀਏ
 ਜਗਾਇ॥ ਅਤਿ ਨੇਪੇ ਕਯੋ ਜੁਸ ਕੁ ਬਿਰਤਾਤਾ॥ ਜੀ
 ਪਤਿ ਕਹਿ ਓਤਿਹ ਜਿਹ ਕੁਤਿ॥ ਚੁਨ ਸੁਤ ਮਨਾਅ
 ਨਿਦ ਕਰਾਇ॥ ਕੁਲੇ ਸੀ ਜੇਗ ਬਨੇ ਮੁਹਿ ਆਇ॥
 ਆਜੁ ਆਹਿ ਧੀ ਨਿਮੇਰੇ ਬਾਗ॥ ਜੀਉ ਕਾ ਜੁਗਾਨ
 ਕੇਲਾਗਾ॥ ਬਿਲ ਮਨ ਕੀ ਜੈਤਾਤ ਚੁਜਾਨਾ ਬੀਤੇ
 ਨਿਸਿ ਉਦਵਤ ਹੋਭਾਨ॥ ੨੩੯॥ **ਝੁਪੜੀ॥** ਈਏ ਬ
 ਹੁਤ ਹਮਦਾ ਮਭੂਪਤਿ ਸੇਦਿ ਨ ਮਾਨਤੇ॥ ਆਵਤ ਜੇ

ਨਹਿਕਾਮਕੁਰੁ ਰਹਤੁ ਹਮਸੀ ਜਪਗ ॥ ੨੪੦ ॥ ਚੈ ੨੧੮
 ਪਈ ॥ ਧਨਿ ਧਨਿ ਬੀਰੁ ਤਿਹ ਕਹੈ ॥ ਪੁਤ੍ਰੁ ਜੇ ਇਧਿ ਤ
 ਆਗੀਆ ਚਹੈ ॥ ਆਗੀਆ ਮੇਰਿ ਮਾਨ ਤੇ ਲਈ ॥
 ਬਦਲਾ ਤੇ ਕਹੈ ਦਈ ॥ ਆਪ ਪੁਤ੍ਰੁ ਤਰੁ ਨਿਪੁਰਿ
 ਜਾਨ ॥ ਤੀਨੋ ਚਲੇ ਦੇਵਤਾ ਬਾਨ ॥ ਪਹੁੰਚੇ ਮੰਰੁ ਪਦੇ
 ਵੀਜਾਇ ॥ ਕਰੀ ਦ੍ਰਿੜੁ ਦਤੁ ਪਰਸੇ ਪਾਇ ॥ ਦੁਰਿਓਜ
 ਇਪਾਛੇ ਤਿਨ ਗਜਾ ॥ ਦੇਖੇ ਕਹਾ ਕਰੈ ਯਹ ਕਾਜ
 ੨੪੧ ॥ ਵੇਹਗ ॥ ਦੇਵੀ ਕੀਓ ਜਤ ਤਿਕਰੀ ਬੀਰ ਬ
 ਰਦੇਉ ਕਰ ਜੇਰ ॥ ਹੇ ਮਾਤਾ ਪੁਸ਼ਿ ਨਹੁ ਇਸੁ ਤੁ ਦੇਵ

ਲੋਤਗ ॥ ੨੪੨ ॥ **ਸੁਪਈ** ॥ ਸੁਦ੍ਰਕਬਰੇਸੁਪਰ
ਮੀਗਨਾ ॥ ਪੁਤ੍ਰਦੇਤਬਾਲਿਤਿਹਕੇਕਾਜਾ ॥ ਅਸ
ਬਿਗੁਹਿਸੀਪਦਾਸੇਜਾ ॥ ਕਬਹੁਕਰੈਕਤੁਪਰ
ਦੇਜਾ ॥ ਯਹਿਕਹਿਕਾਟਿਸੀਸੁਸੁਤਲੀਲਾ ॥ ਅਸਪੁ
ਸਿਨਦੇਦੀਬਾਲਿਦੀਲਾ ॥ ਦੇਬਾਲਿਬਹੁਰੇਮਨਮੇ ॥
ਈ ॥ ਜੀਵਨੁਸੁਤਾਬਿਨਮੇਹਿਨਗਾਈ ॥ ਪੁਤ੍ਰਹੀਨ
ਜੇਹੈਸੀਜਾਗ ॥ ਜੀਬੈਤਾਕੋਗਤਬੀਚਾਰਿ ॥ ੨੪੩
ਦੁਹਰਾ ॥ ਦੇਵੀਕੇਪਗਪਰਸਿਕੈਮਨਮੇ ॥ ਅਤਿਹਰਖ
ਇ ॥ ਅਪਨੋਕਰਿਸਿਰੁਕਾਟਿਕੈਦੀਨੋਚਰਸਚਦਾ

ਇ॥ ੨੪੪॥ ਚੁਪਈ॥ ਨਾਗੀ ਦੇਖੋ ਸੁਤ ਮਰੁ ਪੀਆ॥ ੨੧੯
ਦੋਨੋ ਮਰ ਪੇ ਦੇਵੀ ਜੀਆ॥ ਰਹਿ ਬੇ ਮੇਰੇ ਮ ਬੋਧੋ ਕਾ
ਪੁਤ੍ਰ ਹੀ ਨ ਜੀਵਨਾ ਬਿਨਾ ਹਾ॥ ਕਾਟੀ ਜੀ ਸਤਿ ਹਤ
ਹਾਚ ਦੁਖੋ ਮਾਗਾ ਜਾਨਿ ਗਖਿ ਮਨ ਹਿ ਬਿਜਮਾ ਯੋ॥
ਸੇਵ ਕੁ ਕੇ ਯਹ ਦੇਖੋ ਪਾਯਾ ਹਾ॥ ਦੇਤ ਜੀ ਓਨ ਹਿਲਾ
ਈ ਬਾਹਾ॥ ਇਹ ਸਮੁਦ੍ਰ ਸਰਸਾ ਹੀ ਕੋਇ॥ ਯਾ ਬਿਨ
ਹ ਹਿਨੁ ਨ ਮੇਰੇ ਹੋਇ॥ ੨੪੫॥ ਚੁਪਈ॥ ਮੇਰੇ ਸੇਵ
ਕ ਸੇ ਮਰੇ ਜੈ ਹੋ ਕੇ ਸੇ ਪਾਆ॥ ਸਕਲ ਜਗਤ ਕੇ ਗੁਨ
ਜੋ ਮੇਰੇ ਕਿਉ ਨ ਕਾਆ॥ ੨੪੬॥ ਚੁਪਈ॥ ਮਨ ਬੀ

ਚਰਖ ਨਗੁ ਕਰ ਲਯਾ ॥ ਫੁਗ ਦੇ ਵੀਜਾਇ ਨ
 ਦੁਭਯਾ ॥ ਚਾਹੇ ਕਾਟਿ ਪਰੇ ਤਹ ਜੀਸਾ ॥ ਜਗੀ ਮੰਗ
 ਲਾ ਕਰੁ ਗਹਿ ਈਸਾ ॥ ਕਿਯਕਾਰ ਨ ਜੀਵਤ ਜੀਅ ਦੇ
 ਈ ॥ ਜੇ ਮਨਾਇ ਛਾਸੇ ਧਰੁ ਛੇਇ ॥ ਕੈ ਕੁਮ ਸੁਨਿ ਦੇ
 ਵੀਸਾ ਤਾ ॥ ਆਵੈ ਤੀਸ ਕੇ ਜੀਓ ਗਾਤਾ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਅਨੁ
 ਗੁਹੁ ਮੇ ਪਰਧਾਰਹੁ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕਾ ਸੋ ਕੁਨਿ ਵਾਰਹੁ ॥
 ੨੪੭ ॥ **ਦੋਹਰਾ** ॥ ਦੇਵੀ ਸੁਨਤੁ ਪਸੈ ਨਹੁ ਇਅਤਹੀ
 ਭਈ ਵਯਾਲਾ ॥ ਜੇ ਵਕਲਾਗਿ ਏਤੀ ਕਰਤੁ ਧੀਨਿਧੀ
 ਸਿਭੂ ਪਾਲਾ ॥ ੨੪੮ ॥ **ਚੌਪਈ** ॥ ਜਾਨਿ ਮੰਗਲਾ ॥

ਗੀਆਕਗੀ॥ ਓਠਿਜੁਤੀਨੋਬਲਤਹਗੀ॥ ਰਾਜਾਦੁਰੇ ੨੨੦
ਅਪਨਗੁਰਆਇ॥ ਸੁਤਜਨਨੀਨਿਜੁਪਰਸਿਧ
ਏ॥ ਅਮਯੇਬੀਰਬਰਗਜਦੁਆਗੀ॥ ਪੁਛੈਗਾਉ
ਕਦਨਬੀਲਾਗੀ॥ ਤਿਨਕਹਿਓਮੇਰੇਵਤਦੇਖੀ॥ ਕ
ਯੋਨਕਛੁਰੁਬਹੁਰਿਨਪੇਖੀ॥ ਰੁਈਅਲਪਕਰਾ
ਬੋਰੁਈ॥ ਜਾਨਨਾਹਿਸੁਕਿਹਦਿਸਗਈ॥ ੨੨੧
ਦੁਹਗਾ॥ ਰਾਜਾਮਨਮੇਸੋਚਈਦੇਖੀਰਜੁਯਾਗੀ॥
ਦੇਖਤਜੀਉਸਰੁਨਦੀਓਤਕੀਚਰਚਾਨਾਹਿ॥ ੨੨੨
॥ ਚੋਪਈ॥ ਕਹਿਗਾਜਾਯਹਓਸਤਉਜੇਗਾ॥ ੨੨੩

ਸਮਾਮੇਰੈ ਨਦੂ ਸਰੇ ਲਗਾ। ਬੈਰੇ ਸੁਧਰਮੀ ਧੀਰਮ
 ਵਾਨਾ। ਸੂਗਾ ਅਵਰ ਨਸਾਹਿ ਸਮਾਨਾ। ਸੂਗਾ ਦਾਤਾ
 ਜੇ ਜਗਾ ਮਾਹੀ। ਆਪਨੇ ਮੁਖ ਤੇ ਕਹੇ ਨਾਹੀ। ਕਰੈ
 ਸੂਰਜ ਹਤ ਹਉ ਪਕਾਗਾ। ਧਰਮ ਪੰਥ ਕਰੀ ਏ ਦਾਤਾ
 ਗਾ। ਏ ਲਛਨ ਬਿਨੁ ਸਾਪ ਨਹੇ। ਜੇ ਕਉ ਦੂਢੈ ਤੀ
 ਨੇ ਲੇਇ। ੨੫੧॥ **ਸੋਰਠਾ**॥ ਮਨ ਬਿਚਾਰਿ ਕੁੰ ਪਾਲ
 ਰਹੇ ਸੋ ਇਨ੍ਹਿ ਪਲਿ ਪਪਾਰੀ। ਬੀਰ ਬਰਤਾਂਗਿ ਕ
 ਲਾ ਮਾਹੀ ਮਾਲੈ ਮਾਯੇ ਸਦਨਾ। ੨੫੨॥ **ਚੁਪਈ**
 ਭਈ ਪਾਤ ਜਾਗੇ ਸਿ ਜਾਗਾ। ਬੈਰੇ ਗਾਜਾ ਸਗੁਜਾ ੨੨

ਵਾਗਾ ਬਡੇ ਛੇ ਏ ਜੇ ਜੇ ਵਕਾ ਆਹਿ ॥ ਤੇ ਸੁਰਗ ਜਾਸ ੨੨੧
 ਭਾਮੇ ਚਾਹਿ ॥ ਬੀਰ ਬਗ ਆਵਤ ਤਹੁ ਭਯੋ ॥ ਰਾਜੇ
 ਨਿਗਖਿ ਸੁਰ ਸੇਕਯੋ ॥ ਯਕੇ ਸਮ ਜਗ ਅਵ
 ਹੁਨ ਕੇਇ ॥ ਧਰਮੀ ਸੁਰ ਕਹਤ ਹੋ ਸੋਇ ॥ ਨਿਸਿ
 ਜੇ ਬੀਤੀ ਸੁਰ ਨਿਪ ਕਹੀ ॥ ਸਕਲ ਸਭਾ ਚਕੁਤਹੁ
 ਇਹੀ ॥ ੨੫੩ ॥ **ਹੁਗਾ** ॥ ਸੁਦਕਤ ਕੋਗ ਜੁਦੇ
 ਆਪਲੀ ਓਈ ਗਾਗੁ ॥ ਪਰਦੇ ਸੀ ਅਜਹੇ ਤਹੇ ਚਕ
 ਦੇ ਮਨ ਮੇ ਜਾਗੁ ॥ ੨੫੪ ॥ **ਧੁਪਈ** ॥ ਹਿਸਕ ਗਮੀ
 ਸੁਨਿਲੇਹ ॥ ਕਰਤ ਕਾਮ ਪਰਦੇ ਸੀਏਹ ॥ ਉਤਮ

ਮਧਮਜਬਹੀਮਾਰਿ॥ ਜਹਲਗਜਗਕੀਉਤਪਤ
 ਆਹਿ॥ ਚਕਦੇਕਹਾਜੁਨੇਮਮਰਾਇ॥ ਐਸੀਜਬੁ
 ਕੇਸਹਿਬਾਨਿਆਇ॥ ਨਿਧਿਏਕੋਕਾਹੁਨੇਪਾਈ॥
 ਜੋਨਿਧਿਜਬੁਕੇਹਾਬਨਆਈ॥ ਛੁਡੀਦੇਖਿਕਰੀ
 ਜੇਨਾਈ॥ ਆਗਿਭਿਖਾਰੀਪੁਨਤਜਾਈ॥ ੨੫੫॥
 ਦੋਹਰਾ॥ ਮੰਤ੍ਰੀਸੋਗਜਾਕਹਤੁਕਰੇਬਾਤੁਬਿਸਬਾਰ॥
 ਚਕਦਾਲਾਗਾਕਹਨਤਿਹਨਿਪਾਆਗੇਨਿਰਦੁਗ॥ ੨
 ੫੬॥ ਰੂਪਈ॥ ਰੂਪਮਾਨਿਛੁਡੀਤਿਹਨਾਮਾਨਗਰ
 ਅਜੁਪਆਤਾਕੋਧਾਮਾ॥ ਸਿਦਕੀਸੇਦਾਨਿਤਪੁਤਿਕ

ਹੋ॥ ਅੰਮਾਜਾਧਨਟੀਮਨਮੇਧੇਗੋ॥ ਜੇਵਾਕਰਤਬਹੁ ੨੨੨
 ਵਿਨਗਏ॥ ਈਸੁਰਕ੍ਰਿਪਾਵੇਤਤਬਭੁਏ॥ ਪੁਜਾਰੀ
 ਜੇਕਯੋਮਹੇਸਾ॥ ਛੁੜੀਜੇਤੀਕੋਹਸਿਦੇਜਾ॥ ਸਿਰ
 ਮੁੰਨ੍ਹਾਇਕਰਲਕੁਟੀਲੇਇ॥ ਭੁਛੁਕਾਓਵੇਤਿ
 ਹਸਿਰਦੇਇ॥ ੨੫੭॥ **ਦੋਹਰਾ॥** ਭੁਛੁਕਪਰਨੀ
 ਪਰਤਹੀਕਨਿਕਕਲਜਹੁਇਜਾਈ॥ ਜਬਲਗ
 ਜੀਵੈਜਗਤਮੇਤਬਲਗਤਾਕੋਖਾਇ॥ ੨੫੮॥
ਚੌਪਈ॥ ਸੁਨਿਸਿਦੇਸਛੁੜੀਤਿਉਕੀਨਾ॥ ਜਜੇਸਿ
 ਕਰਮਾਇਜਹਦੀਨਾ॥ ਪਾਤਭੁਏਨਾਈਹਕਾਕੋ॥

ਨਿਕਟਾਆਪਨੇਤਿਹਬੈਠਾਰੋਯੋ॥ ਲਕੁਟੀਏਕਰਮੁ
 ਰੁਮੁਰਾਯੋ॥ ਤਿਉਹੀਏਕਉਖਾਰੀਆਯੋ॥ ਲਾਗ
 ਤੇਰੇਧਰਨਿਪਰਪਕੋ॥ ਮਾਨੋਕੀਚਨਕਲਜਾ
 ਧਕੋ॥ ਫੂਰੀਕਲਜਾਘਰਮੇਰਾਰਿਓ॥ ਨਾਈ
 ਲੇਗੁਨਾਮਤਰਧਾਰੋ॥ **੨੫੬॥ ਚੁਪਈ॥** ਦਰਬੁ
 ਉਪਾਵਨਕੀਜੁਗਤਿਜੋਮੇਜੀਖੀਹੈਆਜੁ॥ ਅ
 ਪਨੇਗੁਹਅਬਜਾਇਕੈਕੋਰਿਯੀਮੇਕਾਜੁ॥ ੨
 ਵੰ॥ **ਚੁਪਈ॥** ਗੁਹੇਮੇਆਯੋਜਬਹੀਨਾਈ॥ ਕ
 ਰਨੇਲਾਗਾਜੇਈਉਪਾਈ॥ ਜਿਗਮੁਡਾਇਕਰਲ

ਸੋਚਿਤ ਮਲੀਨਾ ॥ ਤਿਸ ਪਰਧਾਨ ਨਿਗਦੁਰਕੀ ॥ ੨੨੪ ॥
 ਨਾਮ ਚਿਤ੍ਰਦਰਸਨ ਮਾਨੈ ਗਾਗਰਾ ॥ ਨਿਜ ਚੇਹੇ ਦੇ ਨੀ
 ਤਤੁ ਮਾਰਾ ਸੁਰੁ ਸਾਚੀ ਉਨਿਲਈ ਨਾਮਾ ॥ ਚਿ
 ਤ੍ਰਦਰਸਨ ਮੂਰਖ ਪੁਰੁ ਜਾਨਿ ॥ ਏਲਛੁ ਨ ਜਿਹ ਪੁਰੁ
 ਪੈਆਹਿ ॥ ਤਾ ਕੀ ਜੀਤ ਨ ਕਿਤ ਹੂਚਾਹਿ ॥ ੨੨੫ ॥
 ਪਾਵੇ ਹਰਾ ਮੂਰਖ ਚਿਚਲ ਆਲਸੀ ਲੋਕੁ ਕੀ
 ਥੀ ਹੋਇ ॥ ਜੇਵ ਕਰੇ ਅਪਮਾਨ ਕਰਹੁ ਤੁਆਪੁ
 ਨ ਜੋਇ ॥ ੨੨੬ ॥ **ਚੁਪਈ** ॥ ਸਤੁ ਬੁਦਤ ਕਾਲ
 ਖਿਪਾਵੈ ॥ ਚਤ੍ਰਿ ਦੇ ਨੈਤਿ ਆਗਰੀ ਗਵੈ ॥ ਸਾਰ

ਸਾਮਾਇ ਨੁ ਸੁਰੇਸਰੇ। ਤਿਨਹਿ ਕਾਰਿ ਨਿਪਤਿ
ਇਮ ਕਰੇ। ਜਬ ਤਕ ਮੇਰ ਪਹੁੰਚੈ ਆਇ। ਰੋਕਹੁ
ਕੇ ਮਗੁਤ ਮਜਾਇ। ਕਹਤ ਆਰਿਜੇ ਪੀਤੁਤ ਸਮਾ
ਨ। ਇਤੀ ਠਵਰ ਜੇਨੁ ਧਾਰਿ ਜਾਨ। ਬਹੁਤ ਕੇ ਸਚ
ਲਿਉਤ ਕੇ ਆਇ। ਬਨ ਪਰ ਬਤ ਕੈ ਨਦੀ ਲਿਪਾ
ਇ। ੨੬੭॥ **ਦੁਹਰਾ**॥ ਅੰ ਨੁਪਾਨਿ ਪਏ ਨ ਜਹ ਅਠ
ਨਿਚੇਰ ਕੁੰਝੇ। ਕੁਜ ਨ ਕਰਤਾ ਕੈ ਅਪੈ ਕੈ ਮਦ
ਮਾਤੁ ਹੋਇ। ੨੬੮॥ **ਬੋਧੀ**॥ ਕੋਪੀ ਨੂਤਨ ਸਜ
ਹਿ ਜਾਨਿ। ਪਨੈ ਕਾਲੁ ਤਿਹ ਦੇ ਸਹਿ ਆਨਿ।

ਕੁਟੀਲੀਨੀ॥ ਆਯੋਭਿਛੁਕਤਿਹਸਿਰਦੀਨੀ॥ ੨੨੩
 ਪਰਤਪਰਸਤਿਹਤਜੇਪਾਨਾ॥ ਨਾਈਗਯੋਪਹਰਾਅ
 ਨਿਆਨੀ॥ ਜੇਲੈਤਿਹਸਿਪਤਿਪੇਗਯੋ॥ ਦੇਖਿ
 ਇਬਾਤਿਨਮਾਹਲਲਯੋ॥ ਕਰਿਨਿਆਉਮਾਯੋ
 ਤਤਕਾਲਾ॥ ਦੇਖਦੇਖੀਐਜੇਗੁਲਾ॥ ੨੬੧॥
 ਦੋਹਰਾ॥ ਯਾਤੇਸਿਪਸੇਕਹਤੁਹੇਗਖਮਨੇਧਾਗਾਦੇ
 ਖੇਸੁਨੇਨਪਾਈਐਹੋਤਪਾਨਕੀਗਾ॥ ੨੬੨॥ ਚੋਪ
 ਈ॥ ਸੁਨਿਬੋਲਯੋਤਬਹਿਸਸੁਜਾਨਾ॥ ਕਰਤੁਪਾਛ
 ਲੀਕਬਾਧਖਾਨਾ॥ ਗੁਲਾਜਾਨਕੈਸੇਵਕੁਗਾਖਜੀ॥

ਮੰਤਰ ਕਰਨ ਨਕਾਰੁ ਲਖ ਯੋ ॥ ਅਬ ਤੇਵਾ ਹਿਨ ਮਾ
 ਕੇ ਜਾਇ ॥ ਬਿਸਵਾਸ ਘਾਤੁ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਕਰਾ
 ਏ ॥ ਇਨ੍ਹਿ ਬਾਤ ਨ ਕੇ ਦੇਵੁ ਤਿਆਗਿ ॥ ਚੇਤੁ ਦ
 ਰਸੇ ਜੁਧੈ ਲਗਾ ॥ ਕਰੀਏ ਤਾਕਾ ਸਮਾਇ ਬਿਚੰ
 ਗ ॥ ਬਿਜੇ ਹੋਇ ਨਹਿ ਮਾਨੈ ਗਗ ॥ ੨੬੩ ॥ ਵੇਹਰਾ
 ਚਕਵੇ ਸੁਨਿ ਬਿਨਤੀ ਕਰੀ ਕਹੀ ਦੂਤ ਸਭੁ ਬਾਤੁ ॥
 ਅਵਰ ਕਯੋ ਇਕੁ ਭੇਦਾ ਤਿਹ ਸੁਨਿ ਜੀਅ ਖਰੇ
 ਸੁਗਤਾ ॥ ੨੬੪ ॥ **ਚੁਪਈ ॥** ਮੰਤੀ ਮੇਰਗੀ ਸੇਜੇ ਅ
 ਹੇ ॥ ਜਗ ਬਿਵਹਾਰ ਸਾਚੇ ਸੇਕਹੈ ॥ ਕੁਯੋ ਮਾਰਿ

ਗਯੋਕਹੁਸੀਗਸੈਨਾਬੋਗੀ॥ਘਾਮਾਮੀਧਾਗੀਬ ੨੭੫
ਰਖਾਹੇਗੀ॥ਨਿਸਜਾਗਯੋਦਿਨਰਯੋਸੋਇਐ
ਸੀਜੁਗਤਿਸਤੁਜੈਹੋਇ॥ਪੜੀਐਧਾਇਨਕੀਜੈ
ਫੀਲਾਹੇਫਾਪਰਿਜੋਪੜਤੀਥੀਲਾ॥ਚਿੜਵਰ
ਨਸਵਧਾਨਨਰਹਤਾ॥ਗਰਬਕੁਰਿਓਕਾਹੁਨਹਿਕ
ਹਤਾ॥੨੬੯॥ **ਦੁਹਰਾ॥** ਪੈਠੈਸੁਰਜੋਧਾਇਕੋਜਮਾ
ਠੈਰਕੋਦੇਖੁ॥ਨਿਸਚੈਪਾਫੈਬਿਜੈਤੇਮਨੋਮੇਰਾਖੇਲੇ
ਖਿ॥੨੭੦॥ **ਚੁਪਈ॥** ਜਾਗਆਇਕਸਰੁਸੁਰਬੁ
ਲਾਏ॥ਅਮਾਗੀਆਕਾਗੀਬਹਤਸਮਝਾਏ॥ਜਮਾ

ਦੇਖਿਕੈਪਰੈਜੁਧਾਇ। ਕਟਕਮੋਗਮਾਕੋਤਿਹਜ
 ਈ। ਚਿਤਵਰਨਤਬਦੁਖਿਤਭੁਯਾਮੀਤੀਗੀਧ
 ਬੋਲੋਤਿਨਲਯਾ। ਸਬਾਮਧਕਾਗੀਮੀਤੀਗਈ।
 ਇਹਕਾਰਨਰੋਆਪਛੁਪਾਇ। ਸੁਨਿਕੋਗੀਧਮੇ
 ਰਸੇਕਰੋ। ਗਜਾਮਨਧਹੁਗਰਬਤਮਰੈ॥ ੨੭੧॥
 ਦੋਹਰਾ॥ ਗਰਬੁਨਛਾਜਤਭੂਪਕੋਐਪੁਨਿਕੇਈਰੋ
 ਇ। ਜਗਗਰਬੁਤਹਜੈਨਹੀਗਾਖੇਨਿਪਮਨਸੇਇ
 ੨੭੨॥ ਚੁਪਈ॥ ਗਰਬੁਕੀਏਜੈਕਿਨਹੁਪਾਈ
 ਭੇਦਕਯੋਸਭੁਗਈਸੁਨਾਈ। ਦਹਸਿਹੁਲੀਕਾਪ

ਤਿਨੋਅਗਾ। ਹਰਸਕਸਕਿਸਾਜੁਰਗਾ। ਤਪੁਕ ੨੨੬
 ਰਿਬਰਗਜਨਿਕੋਪਾਯੋ। ਗਰਬਕੀਯੇਤਬਜੀ
 ਊਗਦਾਯੋ। ਜਲਪਰਕੀਨਿਜਗਤਾਮਪਾਰਾਕੀ
 ਊਗਰਬੁਪਾਸੀਕੁਯੋਪਾਗਾ। ਝਲਕੇਗਰਬੁਪਨਿਜੈ
 ਕੀਨਾ। ਲਈਗੋਪਕਾਭੀਲਨਛੀਨਾ। ੨੨੭। ਫੇ
 ਰਗਾ। ਗਰਬੁਨਤਿਨਕੋਬਿਰਗਤਿਕਯਾਪੰਛੀ
 ਮੇਗਾ। ਕਯੋਨਮਾਯੇਕੇਤੋਗਯੋਕਟਕਕਟਿਤੋ
 ਗਾ। ੨੨੮। **ਚੁਪਈ।** ਕਰਕਸਗਇਨਿਤਜੇਗੇ।
 ਬਨਕੇਨਾਸੁਕਰਤੁਜੇਅਹੈ। ਜੈਸੇ। ਬ੍ਰਿਧਾਮਦ

ਅਵਸਥਾਆਵੈ॥ ਅਪਤੇਆਪੁਰੁਪਪਟਿਜਾਵੈ॥ ਜੋ
 ਕਬਹੀਪੁਰੁਮੁਖਹੋਇ॥ ਬਿਦਿਆਬਿਦਿਆਬਿਨਿਕਟਿ
 ਤਿਹਕੋਇ॥ ਸੂਕਾਬਿਛੁਜੇਜਲਾਢਿਗਾਮਾਹਿ॥
 ਕੋਕਰਤਪੁਨਿਜਬਕਬਚਹਿ॥ ਤਿਉਹੀਮੁਖਖਸਿਮਾ
 ਨਹੋਇ॥ ਜਾਮੇਆਹਿਨਾਮੰਤੁਰੁਕੋਇ॥ ੨੭੫॥ **ਦੁਹਰਾ**
 ਸੇਵਾਗੁਗਸਿਖਮੰਤੀਸੁਭਫਲਬਿਦਯਾਦੇਤ॥ ਅਨਬ
 ਚਕਰਿਮਾਨੈਨਹੀਕਹੀਅਤੁਸੇਈਅਚੇਤ॥ ੨੭੬॥ **੩**
੫੬॥ ਖੇਟਕਾਮਤਿਸੈਮਦਗਪਾਨ॥ ਤਿਆਮਸਕ
 ਤਕਰਕਸਬਖਾਨਾਮੰਤੀਕਹੀਦਿਏਨਹਿਲਜਾਵੈ॥

ਗੋਕਰਿਥੇਸੇਜਮਝੁਦੋਗਰਿਓਰਿਸਕਟਕੁਧਰੇ ॥ ੨੨੮ ॥
ਗਾਗਰਿਗਯੇਸੇਗਰਿਪਟਿਦਲੁਬੇਗ ॥ ੨੨੯ ॥
ਦੋਹਰਾ ॥ ਨੁਬਕੀਓਰਿਜਾਤਮਨੇਮੇਦੇਖੁਬੀਚਾਰਿ
ਲਿਗਬਿਧਪਗੁਚਰਿਜਾਇਘਰਕਰੀਏਸੇਉਪਚਾਰ ॥ ੨੩੦ ॥
ਚੌਪਈ ॥ ਨਬਗਨੇਇਗੁਤਉਚਾਰ ॥
ਤਬਮੰਤੀਮਨਮਾਗਿਬਿਚਾਰ ॥ ਗਨਾਦੁਖਤਜੀਅ
ਬਹੁਭਾਗਾਰਟਕੁਮਲਲਥੈਗੀਗਤਿਲਯਾਗੁ
ਗਠਾਕੁਰਮੈਪਤਕੇਜਾਨਾ ॥ ਦਿਵਤਾਦਿਜਮੈਗਠਿ
ਪਛਾਨਾ ॥ ਜੇਠਬਿਧਬਾਲਕਪੁਨਜੇਇ ॥ ਗੁਸਯੇ

ਰਗਜੋਰੀ ਗੀ ਹੋਇ। ਕੀਜੈ ਨਹਿ ਇਨ ਕੋ ਮਨ ਭੁਗਾ ਕੇ
ਤਕੁ ਹੈ ਕੁਧ ਕੇ ਸੀ ਗਾ॥ ੨੮੩॥ **ਦੋਹਰਾ॥** ਬੈਗੀ ਸਕੁ ਬਿ
ਧਿ ਹੋਇ ਅਧਿਕ ਜਾ ਸੇਕ ਛੂਨ ਬਸਾਇ॥ ਮੰਤ੍ਰੀ ਕੀ ਪ
ਰਿਛਾਇ ਹੀ ਦੇਇ ਜੁਤਾਹਿ ਘਟਾਇ॥ ੨੮੪॥ **ਚੁਪ**

ਈ॥ ਜਬ ਰੋਗੀ ਗਾ ਸਿਓ ਸਨ ਪਾਤਾ॥ ਲੋਗ ਛਾਡਿ ਸ
ਭਤ ਕੇ ਜਾਤਾ॥ ਅਬ ਨਾਹੀ ਯਾ ਕੇ ਉਪਚਾਰਾ॥ ਛੋਰੈ ਤਿ
ਹ ਜਿਹ ਬੈਦਾ ਬਿਚਾਰਾ॥ ਇਹ ਜੀਅ ਮਾਨ ਕਹੈ ਸੁ
ਨਿਗਜਾ॥ ਦੇਖਹੁ ਅਬ ਮੰਤ੍ਰੀ ਕੇ ਕਾਜਾ॥ ਬੋਰੇ ਦਿਨ
ਮੇਗ ਡੁਲੇ ਦੇਉ॥ ਜਸੁ ਕੀਰਤ ਸਕੁ ਜਗ ਮੇਲੇਉ॥

ਕਰਿਅਪਮਾਨਜੀਅਮੈਗਰਥਾਵੈ॥ ਏਲਛੁਨਜਿ ੨੨੭
ਕੁਪਨਮਾਹਿ॥ ਤਿਹਗੁਰਸਿਪਤਿਗਈਨਹਿ॥ ਸੀਤਲੀ
ਏਜੈਸਾਹਜਹੋਇ॥ ਕਰੈਕੁਪਭੈਸਾਹੀਕੋਇ॥ ੨੭੭॥
ਦੋਹਰਾ॥ ਸੀਤਜੁਸ੍ਰਿਪਮਾਨੈਸਾਹੀਸਾਹਜਕਰਗਰਥਾ
ਟਇ॥ ਅਮੈਸੇਸੇਫਲਪਾਵਈਪੁਰੁਅਬਧਾਇ॥ ੨੭੮
ਚੌਪਈ॥ ਕਹੀਭੁਲੀਜੋਗਊਨਮਾਨੈ॥ ਬੁਗੀਕਰੈਐ
ਸੁਭਕਰਿਜਾਨੈ॥ ਦੁਸਟਮੰਤ੍ਰਜੋਗਜਾਕਰੈ॥ ਜੋਐਰੋਗੀ
ਪਬਹਿਪਰਹੈ॥ ਰੋਗੁਨਕਥਹੁੰਤਾਕੋਜਾਇ॥ ਸੋਗ
ਜਾਤਿਉਹੀਦੁਖਧਾਇ॥ ਅਮੈਦੇਖੈਸ੍ਰਿਪਮਾਨਕਤਤ

ਨਾਗੀ॥ ਕੀਨੋਤਧੋਮੇਰਿਦੈਧੀਚਾਗੀ॥ ਚਿਤ੍ਰਦਰਸ਼ਨ
ਯੇਤ੍ਰਧਿਗੀਨਾ॥ ਨੀਤਸਾਸਤ੍ਰਤਯਾਗੋਚੀਨਾ॥ ੨੭੯॥
ਸੋਗਨਾ॥ ਧੁਧਿਬੁਧੀਜਿਹਛੀਨਤਕੋਸਾਸਤ੍ਰਕਿਯਾ
ਕੋਰੋ॥ ਨੇਸੈਨੇਨ੍ਰਨ੍ਰਿਗੀਨਮੁਕਗਦਿਖਾਏਹੋਇਕਯਾ॥ ੨੮੦॥
ਚੈਪਈ॥ ਧਿਅਪਗਾਧਕੀਠਿਅਪਮਾਨਾਰ
ਹਿਠਿਮਸਟਕਰਿਇਗਾਧਿਧਿਜਾਨਾ॥ ਸੁਨਕੋਮੋਰਹੀ
ਏਤਧਜਾਗਾ॥ ਜਮਸ੍ਰਿਸਮਸ੍ਰਿਪਛੁਤਾਵਲਾਗਾ
ਜੇਤ੍ਰਕਰਤਸਤਿਪਰਧਾਨਾ॥ ਗਰਧੁਕੀਨਤੁਅਕਰਯੋ
ਨਮਾਨਾ॥ ਪਿਛਲੀਧਾਤੁਰਿਦੈਨਹਿਲਯਾਏ॥ ਅ

०
ਆਨ ਦੇ ਸੇ ਲੇ ਪਰ ਪਹੁ ਚਾਉ॥ ਤਬ ਤੁਅਮੀ ਤੀਗੀ २੨੬
ਬੁਕਹਾਉ॥ ੨੮੫॥ **ਦੁਹਰਾ॥** ਚਿਤ ਲੋਕੁ ਨ ਕੀਜੀ
ਐਰੁ ਗੀਐ ਨਹਿ ਮਨ ਆਹਿ॥ ਜਤਨ ਸੇਈ ਅਬ ਕਰ
ਤਹਿ ਆਵੈ ਗਤੁ ਹਮ ਪਾਇ॥ ੨੮੬॥ **ਚੁਪਈ॥** ਬੇ
ਲੇ ਮੇਰ ਮਨ ਹਿਰ ਰਖਾਇ॥ ਕਹੈ ਗੀਧ ਸੇ ਹਿਤ ਕੇ
ਦਾਇ॥ ਜੈ ਨਾਮ ਲਪ ਸਿਗਰ ਮਰਹੀ॥ ਹਿਜਰਾਇ ਕੇ
ਬਹੁਤੀ ਅਹੀ॥ ਰੈ ਨਜੋ ਮੇਜੇ ਪਰਈਧਾਇ॥ ਤੁਜਗ
ਲੀ ਸੈ ਨ ਕਟਿ ਜਾਇ॥ ਅੰਤੀ ਕਹਾਨੁ ਬੈਜੀ ਅਮਨਹਾ॥
ਜਾਵਧਾਨੁ ਆਪ ਨ ਕੇਰਾਨਹਾ॥ ਜਾਵਧਾਨੁ ਦੁਗਰੇਈ

ਨਾਮਾਵੈ॥ ਜਹਤਹਸਾਵਧਾਨਜੋਪਾਵੈ॥ ੨੮੭॥
ਹਰਾ॥ ਸੂਰੇਜੇਹੈਸਿਗਕੇਤਿਸਪੁਕੁਲੇਹੁਬੁਲਾਇ॥
ਤਿਨਕੇਆਗਿਆਈਜੀਵਿਗਕੁਕੋਘੇਰਹਿਜਾਇ
੨੮੮॥ **ਚੁਪਈ॥** ਹਿਜਦੁਤੋਜੋਭੰਗਾਮਹਾਜਬੁਸੁ
ਥਿਲੈਤਿਨਮਾਰਗੁਗਾਹਾਹਿਜਕੁਪਪੈਜਾਇਜੁਗ
ਕੋ॥ ਏਕਏਕਕਹਿਸਭਨਿਰਵਾਕੋ॥ ਸੈਨਾਬਹੁਸੀਗ
ਮੇਰਜੇਆਵਤਾ॥ ਅਤਿਹੀਆਤਿਮਨੇਮੇਗਰਬਾਦ
ਤਾ॥ ਪਗਿਸੈਨਜਬਪੁਕੁਕੀਧਾਇ॥ ਬਹੁਤਮਾਰਿਤ
ਹਦੀਇਗਿਗਈ॥ ਮੇਰਕੁਯੋਤਬਚਿਤਮਲੀਨਾ॥

ਮੰਤ੍ਰੀਗੀਧਤਬਸਾਹਸਦੀਨਾ॥੨੮੯॥ **ਏਹਗਾ॥੨੩०**
ਗੜ੍ਹਕੇਆਯਾਚਾਹਤਹੈਰੋਕਹੁਤੋਕੇਜਾਇ॥ਅਬ
ਪੁਰੁਹੁਜੈਸਾਦੁਪਾਲਕਰਹੁਕਰਕੇਦਾਇ॥੨੯੦॥
ਏਪਈ॥ ਰਿਸਕਹੋਚਕਦੇਕੇਦਾਖੀ॥ਜਤਨਕਰੋ
ਹਿਰਦੈਮੇਲੇਖੀ॥ਬੋਲਿਓਮੰਤ੍ਰੀਸੁਨੀਏਦੇਵਾ॥ਜਾ
ਨਿਪਰਤਹੈਯਾਮੇਭੁਦਾ॥ਅਲਪਸੇਨਸੋਗਰੁਪਾਰਿ
ਆਯੋ॥ਕਿਨਹੁਯਾਕਾਭੁਦੁਬਤਾਯੋ॥ਅਬਪੁਰੁ
ਮਨਮੇਅਵਹੁਨਲਯਾਵੈ॥ਦਰਬੁਮਾਨੁਦੇਸੁਰਬੁ
ਲਾਵੈ॥ਤਿਨਕੇਆਗਿਆਕੀਜੈਮੇਸੋ॥ਕਾਮੁਕ

ਰੋਹਿਤੁ ਦੇ ਕੋ ਜੋ ਜੋ ॥ ੨੯੧ ॥ **ਜੋਰਨਾ** ਦੀ ਜੋ ਦਰਬੁ
 ਅਪਾਰ ਲਾਖ ਕੋਰਗ ਨਿਬਖ ਸੀ ਅਹਿ ॥ ਕਾਰ ਜਸਮਾ
 ਬਿਚਾਰ ਨੀਲ ਨ ਕੀ ਜੋ ਏਕਾ ਛਿਨ ॥ ੨੯੨ ॥ **ਚੁਪਾ**
 ਰੇ ਪੁਤ੍ਰ ਸੁਨੀ ਏਹਿ ਤਾ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਦਰਬੁ ਖਰ ਚੁਕਰਿ
 ਏਤੀ ਜਾਇ ॥ ਬੇਟਾ ਜਸੇ ਕੈ ਬੀਵਾਹ ॥ ਸਤੁ ਹਰ
 ਮੰਗਲ ਉਤਸਾਹ ॥ ਭਾਈ ਬਿਪੁ ਨੁ ਨਿਰਧ ਨੁ ਹੋਇ ॥
 ਅਭਿਮਾਗਤੁ ਪੁਨਿ ਮਾਰੋ ਕੋਇ ॥ ਅਵਰ ਜਹਾ ਹੋ
 ਜਸ ਕੋ ਨਾਉ ॥ ਧਨ ਖਰ ਚਤਤ ਹ ਬਿਲ ਮਨ ਲਾ
 ਉ ॥ ਕਰਿ ਸੋ ਕੋ ਚਕੁ ਬੋਗਾ ਦੇਇ ॥ ਕਾਜੁ ਨ ਸਰੈ

੨੩

ਅਪਨਸੁਜਗਲੇਇ॥ ੨੬੩॥ ਏਹਗਾ॥ ਅਬਸ ੨੩੧

ਮਿਆਪੈਜੁਪਕਾਦੇਤਲਾਵਹੁਬਾਗਾ॥ ਸਰੇਲ

ਗਿਕੈਜੈਕਰਹਿਹੋਇਸਤੁਕੀਗਾ॥ ੨੬੪॥ ਏ

੫੬੧॥ ਚਿਸੁਕੇਹੇਮੰਤੀਸਮਝਾਇ॥ ਧਨੁਜੇਜਗਮੇ

ਅਵਰੁਨਕਾਇ॥ ਕਹਤਦੇਹੁਸਰੁਏਕੈਬਾਗਾ॥ ਤੁਭੀ

ਦੇਖੁਰਿਦੈਬੀਚਾਰਾ॥ ਦਰਬਹੀਨਕੋਡੀਨਹਿਪਾਏ

ਕੈਸੇਕਰਿਕੈਤਾਹਿਲੁਟਾਏ॥ ਧਨੁਜੇਤੀਸਤੁਜਗ

ਤੁਤੁਲਾਈ॥ ਨਿਰਧਨਕਹੂੰਨਾਮਾਦਰੁਪਾਈ॥ ਸਮ

ਇਸਮਇਕੈਕੀਜੈਗਾ॥ ਕੀਜੈਜਾਹਿਅਵਧ

ਨਿਰਧਾਰਿ॥ ੨੬੫॥ **ਦੁਹਰਾ॥** ਜੁਖਦੁਖਜੀਅਕੇ
 ਸੀਗੇਰੇਪਰੈਜੁਕਬਹੀਆਇ॥ ਜੇਪਰੈਦੈਸਪਦਾ
 ਛੇਤਿਨਕੋਈਜਾਇ॥ ੨੬੬॥ **ਚੁਪਈ॥** ਚਕਵਾਕਰੈ
 ਸੁਨਮਮਗਜਾ॥ ਰੂਪਤਿਕੇਮੇਸੇਸਹਿਛੁਜਾ॥ ਜੁਧ
 ਸਮਾਜਬਪਹੁਚੈਆਇ॥ ਮੰਤ੍ਰੀਸੇਵਕਲੇਤਬੁਲ
 ਈ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਕਰੈਮੈਬਹੁਪਨੁਦੇਇ॥ ਅਗੀਬਾਤਨਜੀ
 ਉਕਰਲੇਇ॥ ਜੁਧਮਾਰਿਕਰਿਦੇਦੈਆਗੈ॥ ਰਿਨੁਰਿ
 ਮਹਰਿਸੁਆਮੀਰਿਤਲਾਗੈ॥ ਜੀਤਹਿਸਤ੍ਰਿਸਚੈ
 ਜੇਇ॥ ਮਯਾਦ੍ਰਿਸਟਿਪੁਤ੍ਰਕੀਜਬਹੋਇ॥ ੨੬੭॥

ਦੇਹਗਾ ॥ ਏਗੁਨਹੈਜਿਹਰੂਪਮੇਛਾਹੈਨਾਹੀਕੋਇ॥ ੨੩੨
 ਪਲਕਰਹੈਨਹਿਤਹਿਦੈਗਜੇਗਜਾਮਜੋਹੋਇ
 ੨੪੮॥ **ਚੋਪਈ** ॥ ਆਪਜਤੇਜਿਗਬੁਧਿਆਪਿ
 ਕਾਇ॥ ਕਰੇਨਤਿਨਕੇਮਨੇਮੇਲਜਾਇ॥ ਕਰਕਸ
 ਬਚਾਸੈਵਿਤਪਨਹੋਇ॥ ਦਰਬੁਨਦੇਇਸੇਵਕ
 ਨਿਸੇ॥ ਭੁਲਾਬੁਗਕਛੁਜਮਝੈਨਹੀ॥ ਪਸੁਛਿ
 ਯੋਆਪਨਉਦਰਕੁਗਹੀ॥ ਐਸੇਜੇਜਗਹੋਦੈਗਇ
 ਸੇਵਕਕਰਾਪਰਨਿਤਜਿਜਾਇ॥ ਦਈਸੇਜੇਗਾਧੀ
 ਪਤਿਜਬਾਅਦੈ॥ ਬਨੁਸੀਪਤਿਕਛੁਰਹਨਪਾਦੈ

੨੯੯॥ **ਚੋਰਗਾ॥** ਸਨੁ ਬਾਲਕੁ ਅਗੁਇ ਸਤੀਤਿ
 ਰਿਕਰੈ ਪਰਧਾਨਾ ਦੇ ਸਜਾਇ ਤਿਹੂ ਪਕਾਏ ਕਹਿ
 ਗਏਗਾ ਜਾਨਾ॥ ੩੦੦॥ **ਚੋਪਈ॥** ਕਾਰਜ ਸਿਧਿ
 ਤਿਨ ਤੋਹੇਇ॥ ਅਨੁਗਠ ਕਾਜ ਕਰੈ ਜੇ ਸੋਇ॥ ਖੇਰਿ
 ਤਿਜੇ ਲੇਇ ਸਮੀਗਾ॥ ਧਾਰਧ ਬੁਝੈ ਲਗੈ ਨਤੀਗਾ॥
 ਤਿਉਹੀ ਇਨ ਕੇ ਕੀਏ ਕਾਜਾ॥ ਜਾਗਰੂਧੇ ਜੇ ਸਜ
 ਜਾਨਾ॥ ਜੇਵ ਕਕੀ ਨਿਹਨਾ ਹਿਸੀ ਭੁਲਾ॥ ਕਹੀ ਅਤ
 ਨਾਹਿ ਸੇ ਰੂਪਾਲਾ॥ ਸਾਤਿ ਬਚਨ ਦਾਤਾ ਸੁਚਿਲੀ
 ਨਾ॥ ਬਡੈ ਆਹਿ ਜਗਮੇ ਗੁਨਤੀਨਾ॥ ੩੦੧॥ **ਦੋਹਰਾ**

ਦੇਹਤੀ ਨਗੁਨ ਨਾਹਿ ਜਿਹ ਨਿ ਵਾਤਾ ਕੀ ਹੋਇ ॥ ਅਸ ੨੩੩
 ਆਇਚਾਰਿ ਦੇਖੇ ਪੁਰੁ ਕਹਤੁ ਮਾਹਿ ਜਗ ਕੋਇ ॥ ੩੦
 ੨॥ **ਚੁਪਈ** ॥ ਅੰਤੀ ਸੇਵ ਕਸੇਈ ਜਾਨਾ ॥ ਦੁਖ ਮੇਦੁ
 ਖੀਸੁ ਖੀਸੁ ਖਠਾਨਾ ਜੇ ਕੁਲੀ ਨ ਉਤਮ ਨਗ ਮਾਹਿ ॥
 ਦੁਖ ਮੇਪੁਰੁ ਕਛੋਰਤ ਨਾਹਿ ॥ ਰੁਹ ਜੀਅ ਪੁਰੁ ਕੈਪੁ
 ਰੁਕੀ ਮਾਯਾ ਕਾਜ ਸੁਧਾਹਿ ਮਗ ਮਨ ਜਾਯਾ ॥
 ਸੁਖ ਕਾਜ ਨਿਸਚੈ ਕੀਲਾ ॥ ਬਿਧਾ ਅਵਰੁ ਛਾਡਿ ਸ
 ਭੁਈਲਾ ॥ ਸੇਵ ਕਸੇ ਮੇਸਾ ਜਿਹੋ ਹੋਇ ॥ ਜਨ ਸੁਖ
 ਪਨਿਹਉ ਰੈਸੇ ॥ ੩੦ ੩॥ **ਦੋਹਰਾ** ॥ ਕਾਜ ਸਦਾ

ਹਰਿਸਤਿਕਰਿਬ ਦੁਤੀ ਚਹੈਗਇ॥ ਕਰਹਿ
ਕਤਹਿਗੀਨਤੁਜੇਸੇਵਕਇਹਭਾਇ॥ ੨੦੪॥ ਰੂਪ
ਈ॥ ਮੇਘਬਰਨਇਹਸਮਿਆਯੋ॥ ਕਰਿਮੁ
ਗਰਤਬਰੂਪਸੁਨਯੋ॥ ਚਿਤ੍ਰਦਰਨਗਕੁਲਾਗਯੋ
ਆਇ॥ ਠਾਠੁਤਹਾਨਿਜਾਨਬਜਾਇ॥ ਜੋਜਨਰਿ
ਦਕੀਆਗੀਆਹੈਇ॥ ਕਾਇਨਭਾਗਕਰੇਕਛੁ
ਸੋਇ॥ ਬਾਹਰਿਨਿਕਸਿਕਰੇਸੀਗਾਆਪ੍ਰਗਟ
ਹੋਇਚਹੁਦਿਸੇਮੇਨਾਆਗਨੁਪਤਿਹੋਇਲੇਰੇ
ਤਿਨਸੀਗਾ॥ ਗੁਰੋਸਦੁਹੋਇਚਿਤ੍ਰਭਾਗ॥ ੨੦

ਪਾ॥ ਦੇਹਗਾ॥ ਆਗੀਆਜਿਗਬਾਧੀਹੋਇਪ੍ਰਭੁ ੨੩੪
ਕੋਰੇਬੇਗਸੇਜਾਇ॥ ਗਬਜੇਹੋਇਗੀਗਵਰੀਥੇ
ਗੀਜਾਇਪਲਾਇ॥ ੩੦੬॥ ਝੁਪਈ॥ ਗਜਾਦੇ
ਖਯੋਮੀਤੀਓਗਾ॥ ਤਿਨਕਹਿਓਮੁਨੀਏਪ੍ਰਭੁਸੇਗਾ॥
ਬਾਹਰਿਨਿਕਸਿਜੀਅਰਿਜੋਲਗੀਏ॥ ਕਾਹੇਕ
ਗਨਿਗਰੁਕੋਕਗੀਏ॥ ਜਲਲਜੀਅਜਬਜਲ
ਹਿਤਜਾਇ॥ ਤੁਜੇਦੇਹਸੇਈਸਤਭਾਇ॥ ਗਜਾ
ਚਲੇਤੁਹਾਪਗਾਧਾਰੇ॥ ਅਪਨੇਸੇਵਕਆਪਨਿਹ
ਰੇ॥ ਭੁਲੇਬੁਰੇਸਭੁਜਾਨਯੋਜਾਇ॥ ਮੀਤੀਸੇਵਕ

ਜੇਰਤਗਈ॥੩੦੭॥ **ਜੇਰਨਾ॥** ਲਹਈਸੇਦੁਆ
ਹਿਸਾਮੀਕਰੁਜਬਪੀਠਏ॥ ਮਾਨੁਖਕੀਕਹਿਕਹਿ
ਜੀਮੁਦੇਤਨਾਗਿਬਿਲਮਈ॥੩੦੮॥ **ਚੁਪਈ॥**
ਗਜਾਮੁਨਿਤਧਉਠਿਯੋਧਾਇ॥ ਸੇਨਾਲੇਪਹੁਚ
ਯੋਗਨੁਜਾਇ॥ ਜੇਧਨਿਜਾਇਜੁਧਤਹਕੀਨਾਕ
ਟਕਮਰਕਾਧਹੁਗਤੀਨਾ॥ ਚਿਤਵਰਨਮੀਤੀਸੇ
ਕੋਯੋ॥ ਤੂਜੇਕਹਤੁਮੁਕੋਸੇਅਹੋ॥ ਗੀਧੁਕਹੋਮੁਨਿ
ਪੁਕੁਚਿਤਲਾਇ॥ ਜੇਗਨੁਜਾਜੋਨਕੇਦਾਇ॥ ਤੇਸ
ਭਤੁਮਪੇਕਰੋਧਮਾਨ॥ ਕੁਲੇਜਾਨਿਗਧੇਜੀਅਭ

ਨਾ॥ ੩੦੮॥ **ਦੁਹਰਾ॥** ਪੌੜੈ ਕੂਦਕੈ ਸੁਰਗ ਦੇ ੨੩੫
 ਦੀਜੈ ਬੁਰਜਾਗਿ ਗਇ॥ ਸੁਰੇ ਸੁਰੁ ਟਾਇ ਕਰ
 ਗੁਇਲੈ ਦਰਵਾਜਾ ਜਾਇ॥ ੩੧੦॥ **ਚੁਪਾਇ**
 ਮੁਰਖ ਹੋਵੈ ਤਹ ਜੁਗ ਕੈ ਈ॥ ਅਲਪ ਜੈ ਨਾਮੁ
 ਅਲਪਾ ਮਨਾ ਜਾ॥ ਮਰੇ॥ ਅਲਪ ਜੁਧ ਕੈ ਜਾਜੁ॥
 ਗਤੁ ਕੈ ਮਾਨਸ ਜਾਇ॥ ਮਧੀ ਗਾਉ ਦੁਪਾਇ ਲਾਗੈ ਜਾ
 ਇਤੀ ਗਾਚਾਰ ਕੈ ਨੇਪੇਰੈ ਜਾਇ॥ ਪਾਸੀ ਅੰਨੁ ਨ ਜਾ
 ਨੇਪਾਇ॥ ਪੌੜੈ ਸੁਰ ਦਰਵਾਜੇ ਪਾਇ॥ ਦੂਟਤ ਗਤੁ
 ਕੇ ਬਾਰਿ ਨ ਲਾਇ॥ ੩੧੧॥ **ਦੁਹਰਾ॥** ਜੇਉ ਪਾਇ

ਰਹੁ ਕਰਨ ਗਤੁ ਕੀ ਸਿਧੀ॥

ਗਨੁਲੇਨਕੇਤੇਸਭਕਹੈਸੁਨਾਇ॥ ਨੀਕਾਜੇਮਨਲਾਗ
ਈਕਰੈਸੇਈਅਬਗਾਇ॥ ੩੧੨॥ **ਦੁਪਈ॥** ਸੁਨਿ
ਏਬਾਤੈਗਜਾਕਹੈ॥ ਸਾਚੀਬਾਤੈਏਸਭਅਹੈ॥ ਸੁ
ਰਘੋਰੋਰਹਿਗਨੁਕੇਨਾਹਿ॥ ਜਲੁਬਹੁਰਿਓਖਾਈ
ਮਾਹਿ॥ ਜੈਨਾਸਿਗਕੀਬਹੁਕਟਿਗਈ॥ ਬੇਗੀਰਹੀ
ਸੁਦੇਚਿਤੁਈ॥ ਅਲਪਲੇਗਕਸਕੁਦੈਜਾਇ॥
ਸੇਮਨਮਾਹਿਨਾਮਾਵਤਕਾਇ॥ ਤੇਰੇਕਹੈਗਨੁਪੋਰੋ
ਆਇ॥ ਅਬਜੇਕਹੈਕਰਹਿਮਨੁਲਾਇ॥ ੩੧੩
॥ **ਦੁਹਰਾ॥** ਜੈਸੇਹਈਲਾਜਮਸਾਮਵਰਜੁਧਜੈ

ਤੇਇ॥ ਕਰਹੁਸੇਈਬੀਚਾਰਿਕੈਭੁਲੀਆਹਿਜੇਸੇ ॥ ੨੫੬ ॥
 ਇ॥ ੨੫੭ ॥ **ਪ੍ਰਥਮਾ**॥ ਚਿਤਵਰਨਜਧਐਸੇਕ
 ਯੋ॥ ਦੁਰਦਰਸੀਗਜਾਮੁਖਯੋ॥ ਦੋਖਦੀਨ
 ਮੰਤ੍ਰੀਫਿਗਆਯੋ॥ ਕਾਨਿਲਾਗਿਕੈਬਚਨੁਪੁਨ
 ਯੋ॥ ਚਿਤਾਨੈਕੁਨਮਨੇਮੇਕਰਹਾਮੇਰੀਕਹੀਰਿਦੇਮ
 ਹਿਧਰਹਾਮੇਰੇਦੁਤਕਾਗੁਗਨੁਮਾਹਿ॥ ਕੁਏਕੁਰਗ
 ਕੂਦੇਵਤਾਆਹਿ॥ ਮੰਤ੍ਰੀਧੀਰਜੁਗਜਹਿਦੀਨੋ॥
 ਸੈਨਬੁਲਾਇਮੰਤੋਤਧਕੀਨੋ॥ ੨੫੮ ॥ **ਦੁਹਰਾ**
 ਸੈਨਾਮਕੁਇਕਚਿਤਹੁਇਓਨੋਜੁਧਰੀਸਦੇਗਿ॥

ਚਾਰੇ ਕੋ ਨ ਕੋਟ ਕੇ ਲੇਹੁ ਸੋ ਰੋਮਿ ਲਿਖੋਗਿ॥ ੩੧੬॥
 ॥ **ਝੁਪਟੀ॥** ਰੂਰ ਕੁਏ ਕੀਨੋ ਸੋ ਜਾਇ॥ ਦੁਹੁ ਓਰ ਰੂ
 ਪੁਪਰਿ ਓਆਇ॥ ਦੇਖੋ ਮੇਘ ਬਰਨਤ ਬਕਾਗ
 ਸੋ ਨਾ ਮੇਰਾ ਆਇ ਗਫਲਾਗਾ॥ ਗਫਲੇ ਮੇਰੇ ਤਿਨ ਦੁ
 ਏਆ ਗੇਲ ਗਾਇ॥ ਕਹੈ ਸੋ ਨ ਪਹੁ ਚੀਅਰਿ ਆ
 ਏ॥ ਫੁਲੇ ਕੈ ਅਪਨਾ ਜੀਉ॥ ਸੋ ਨਾ ਮੇਰਾ ਆਇ
 ਗਫਲੀਨ॥ ਜਲ ਤੇ ਪਰ ਦੇਖੈ ਗਫਲਾ ਜੀ॥ ਚਲੇ
 ਰਾਗਿ ਮਨ ਕੁਏ ਓਦਾ ਜੀ॥ ੩੧੭॥ **ਝੋਰਗਾ॥** ਗਫ
 ਲਾ ਜੀ ਰਾਗੇ ਸੋ ਲੈਲੈ ਅਪਨੀ ਸੋ ਜਾ॥ ਚੋਰ ਦੁਹ

ਨਾਮਾਯੋ ਤੁਹਲੋ ਕੋ ਅਪਨੀ ਫਿੰਜਾ ॥ ੨੧੮ ॥ ਸ੍ਰੀ ੨੨੧

ਈਸਾ ॥ ਚਿਸਕਰੈ ਜਾਰਸ ਸੁਨਿਲੇਹਾ ॥ ਪਹੁਚੈ ਸਾ
ਇਕਟੁ ਕਨਿਕਟੇਹਾ ॥ ਸੁਕਤਿਗੁਰੀ ਬੇਕੀ ਮੁਹਿ
ਨਾਹਿ ॥ ਜਨਮੁ ਖੋਹਿ ਇਸੇ ਹੁਮਾਹਿ ॥ ਤੁਮਗੁ
ਗਨਜ ਮਰਬ ਕਹਾਵਹੁ ॥ ਜਹੁ ਬੇਗ ਮੇਹੁ ਮਨਗੁ
ਵਹੁ ॥ ਮਸਸੁਤ ਚੁਨ ਚਤਨ ਜੇਨਾਮਾ ॥ ਕਰਹੁ ਜਾ
ਇਤਿਹਾਦੁ ਗਾਬੈ ਸੁਆਮਾ ॥ ਜਹਲਗ ਜਲਪੀਛੀ
ਤੁਮਾਆਹਿ ॥ ਸਕੁਮਿਲਿ ਦੇਹੁ ਗਜ ਪੁਨਿਤਾਹਿ ॥
੨੧੯ ॥ ਏਹਗਾ ॥ ਜਾਰਸ ਸੁਨਿ ਬੇਲੇ ਤਬੈ ਸੇ

ਗੁਖੀਏਈਸਾ॥ ਗੁਰੁਕੋਰੁਜੁਗੁਜੁਗੁਅਟਲਜੀਵ
ਹੁਲਾਖਬਰੀਸਾ॥ ੨੨॥ **ਚੋਪਈ॥** ਹਮਜੇਜੇਵ
ਕਬਹੁਜਗਆਹੀ॥ ਤੁਮਜੇਗਜਾਦੁਰਲਭੁਆਹੀ
ਕਾਹੁਗੋਹਆਪਨਭੂਪਾਲ॥ ਬਿਲਮਨਕੀਜੈਦਿ
ਨਪਲਕਾਲ॥ ਛਿਮਾਨੁਗਤਇੰਦ੍ਰੀਜਿਤਹੋਈ॥
ਦਾਤਾਚਤੁਰਗੁਣਗ੍ਰਾਹੀਜੋਈ॥ ਏਜਭੁਲਛੁਨ
ਆਹਿਨਰੇਸਾ॥ ਜੇਤੇਪਹੁਚੋਆਪਨਦੇਸਾਮੇ
ਗਧੋਇਨਕੋਅਟਕਾਈ॥ ਜਕੋਨਕੋਈਤੁਮਾਛੁਗ
ਜਾਈ॥ ੨੨॥ **ਜੋਰਨਾ॥** ਜੇਮੇਰੇਪਰਵਾਹਿਤਿਨ

ਸੋਗਬੋਰੇਤੁਪੁਰੁ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਵਿਸਤਿਤਿਹਧਾਗਨਿਜ ੨੩੮
 ਅਪੁਨੇਕਰਿਜਾਸੀਭਾ ੨੨੨॥ **ਭੋਪਈ॥** ਸੁਨਿਕੇ
 ਹੋਜਕਪੈਹਸਿਬਾਤੁ॥ ਪ੍ਰਿਅਸੇਵਕਸਮਸਹਿਨਕੁ
 ਤਾ॥ ਸੁਚਪਵਿਤ੍ਰਸੁਗਪਰਬੀਨ॥ ਗਿਆਨੀਚਿਤਉ
 ਦਾਹਕੁਲੀਨ॥ ਅੰਦਰਸ੍ਵਾਮੀਕੇਰਤਹੋਈ॥ ਦੁਰਲ
 ਭਜਗਮੈਪਯੋਜੋਈ॥ ਜਾਹਸਕਹੈਸੁਨਮਮਰਇ
 ਮਿਤੁਨਛੂਰੈਵਿਕਦਿਨਖਾਇ॥ ਦੇਹਅਨਿਤਅਪੈ
 ਜਗਮਾਯੀ॥ ਜਧਹਿਛਾਡਿਭਾਗਿਕਿਉਜਾਯੀ॥ ੨
 ੨੩॥ **ਦੋਹਰਾ॥** ਵਿਕਦਿਨਮਰਨਸਤਿਹੈਮਿਟੇਨਕੇ

ਮੈਦਾਇ॥ ਅਪਜਸੁ ਕਾਹੇਲੀ ਜੀਏ ਜਗਤ ਭੁਗੋਰ
 ਕਹਾਇ॥ ੩੨੪॥ **ਚੁਪਈ॥** ਸੁਰਜੇ ਜੀਤੈ ਸੀ ਗੁਮ
 ਹੋਵਹਿ ਪਾਪਤ ਬਹੁਤੇ ਦਾਮ॥ ਅਰੁ ਜੇ ਕਹੀਤ ਜੋ ਪ
 ਗਨ॥ ਸੁਰਗ ਜਾਇ ਸੋ ਚੰਨੈ ਬਿਬਾਨ॥ ਭੁਗੋਤ ਹੋਇ
 ਵੀਗਨ ਜਾਇ॥ ਜਸੁ ਪਾਵੈ ਜਗਮੇ ਆਬਿ ਕਾਇ॥
 ਜੇਵਕ ਸੋ ਜੁਰ ਛੁਪੁ ਕਰੈ॥ ਜੀਅ ਕਾ ਲੋਕੁ ਸਮ
 ਮੇਧਰੈ॥ ਸ੍ਵਾਮਿ ਕਾ ਜਸਨੁ ਮੁਖ ਹੋ ਜੁਝੈ॥ ਉਤ
 ਮਾ ਅਵਰੁ ਨ ਜਗਮੇ ਬੁਝੈ॥ ੩੨੫॥ **ਦੁਹਰਾ॥**
 ਗਜਾ ਕੋ ਵੇਊ ਕਹੀ ਜੁ ਪੋਕਰਨ ਅਰੁ ਜਾਨਾ ਜੈ ਜੋ ਸ

ਮੇਲਿਗਾਈ ਤੇ ਸੇਕੋਗੀਆਨਾ ॥ ੨੨੬ ॥ **੨੨੬**
੨੨੬ ਜੇਗਜਾਸੇਵਕਧੁਆਹਿ ॥ ਬਿਨੁਗਜਾਸੇ
ਵਕਕਛੁਨਹਿ ॥ ਤੇਗਜਾਸੇਵਕਧੁਆਹਿ ॥ ਬਿਨੁਗਜਾਸੇ
ਪਰਜਾਸੇਪਤਦਾਸਾ ॥ ਤੇਰੈਉਦੇਸੇਬੇਸੁਖਮਾਨਿ ॥
ਸੂਰਜਪੰਕਜਜੇਸੇਜਾਨਿ ॥ ਭੁਏਅਸਕਤਹੇਮੁ
ਰਸਾਇ ॥ ਰੇਇਪੁਗਾਸੁਉਠੈਗੁਲਜਾਇ ॥ ਕੀਜੇਨ
ਹਿਨਅਵਗਬਿਚਾਗਾ ॥ ਪਤੀਮੇਬੇਗਜਾਇਮਝਧਾ
ਗਾ ॥ ੨੨੭ ॥ **੨੨੭** ॥ ਰਿਸੁਚੇਰੇਧੇਰੀਕੋਰੈਪੈਠੰਜ
ਲੇਮੇਜਾਇ ॥ ਕੁਰਕਟਠਾਢਾਏਖਿਕੋਆਨਿਕੀ

ਭਿਤਿਨਪਾਇ॥੨੨੮॥ **ਚੁਪਈ॥** ਜਾਰਸਨਿ
 ਗਖਿਅਗਾਚਲਿਆਯੋ॥ ਪੰਛਨਸੋਤਿਨਹਿਜ
 ਬਗਯੋ॥ ਪਕੇਜੁਬਹੁਰੇਕੁਰਕਟਪਾਇ॥ ਨਿਰਖ
 ਤਹਿਸਗਯੋਮੁਰਝਾਇ॥ ਜਾਰਸਾਯੋਪੰਖਪਸਾ
 ਰਿ॥ ਕੁਰਕਟਈਓਤਹਤੇਟਾਗਿ॥ ਰਿਜਈਓਜ
 ਲਮਾਰਿਬਕੇਲਾ॥ ਕਰੇਲਾਗਾਜੁਬਅਕੇਲਾ॥
 ਕਰਿਪਾਕੁਮਕੁਰਕਟਲੀਓਮਾਰਿ॥ ਤਬਤਕਪਹੁ
 ਚੀਆਇਪੁਕਾਗਾ॥੨੨੯॥ **ਏਹਗਾ॥** ਕੁਰਕਟਦੁ
 ਇਤਬਏਕੇਠਮਾਕੇਜਾਹਸੁਧਾਇ॥ ਚਿਤ੍ਰਵਰੁ

ਸੇਨਾਜਹਿਤਗਰੁਮੇਪਹਚਯੋਆਇ॥੨੩॥ ੨੪੦

ਪਈ॥ ਸਿਪਤਿਗਰੁਕੀਜਗਰੀਲੀਨੀ॥ ਤਹਾਦੁਹਾ
ਈਅਪਨੀਕੀਨੀ॥ ਰੇਰੇਪਹਚਯੋਕਰਤਅਨੇਦਾ॥
ਇਦੁਪੁਰੀਜਿਯੋਆਵਤਇੰਦਾ॥ ਚਾਰਨਕਾਟਬਿਰ
ਦੁਤਹਕਰਹਿ॥ ਅਨਿਕਕੁਠਿਜੋਕੁਠਿਚਰਹਿ॥ ਚਿ
੨੬ਹਨਤਿਨਦਾਨਦਿਦਾਯੋ॥ ਅੰਤੀਅਪਨੇਨਿਕਟਿ
ਬੁਲਾਯੋ॥ ਰੇਰੇਸਿਪਤਿਦਈਅਪਾਗਾਕਗੀਬਹੁ
ਤੁਤਾਕੀਅਨਹਾਗ॥ ੨੩੧॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਸੂਰਸੂਰਤ
ਜੇਸੀਗਰੇਇਕਇਕਨਿਕਟਿਬੁਲਾਇ॥ ਫੁਪਾਦਿ

ਜਟਿਤਿਨਦੇਖਿਕਰਿਦੀਨੋਦਜਹਦਧਾਇ॥੩੩॥
 ੨॥ **ਚੁਪਈ॥** ਬ੍ਰਿਗੁਗੁਪਜਪੁਰਨਕੀਲਾਗਜ
 ਪੁਤ੍ਰਮੁਨਿਹਿਰਵੇਲੀਲਾ॥ਪੰਤੂਤਸੇਇਮਕਰੇਸੁ
 ਨਾਇ॥ਜਾਗਜਜਮਜਰਸੁਰਨਕਾਇ॥ਗਜਹਿ
 ਜਕੀਰਛਕੀਲੀ॥ਸੁਮਿਕਾਜਨਿਜੁਦੇਹੀਦੀਲੀ
 ਤਾਕਾਉਤਗੁਦਿਜਸਮਜਾਯੋ॥ਜਗਜੇਈਜਗ
 ਮੇਕਯੋ॥ਜਨਮੁਖਜੁਏਸੁਮੀਕਾਜੋ॥ਬੋਗੇਦੇ
 ਦਿਗਜਸੁਰਗਾਬਿਗਜੋ॥੩੩੩॥ **ਦੋਹਰਾ॥** ਜੁ
 ਗਸੁਰੁਟਜੇਖੇਤਮੇਜੁਬਿਮਗਹਿਜਨਦੇਇ॥ਮ

ਛੋਪਦਵੀਪਾਦਹੀਕਹਤਬੇਦਮਤਸੇਇ। ੩੩੪ ੨੪੯

ਛੋਪਦਵੀ॥ ਗਜਕੁਟਾਰਕਰਿਨਮਸਕਗ॥ ਬਿਨਾਤਿ
ਕਰੈਸੁਨਿਪੁਰੁਹਮਾਗ॥ ਬਿਗੁਹਸਗਲਜੁਲੀਮ
ਨੁਲਾਇ॥ ਉਚੈਰਹੁਅਰੁੰਸੀਧਿਕੇਦਇ॥ ਬਿਸਨ
ਸਰਮਾਤਬਦਈਅਸੀਜ॥ ਜਗਮੇਬਰੁੰਹੋਹੁਤੁ
ਮਈਜ॥ ਜੁਧੁਨਕਬਹੁੰਤੁਮਕੁਲਹੋਇ॥ ਨੀਅ
ਤਗਾਨਹੋਇਸਕੁਕੋਇ॥ ਨੀਅਤਰੁਪਧਰੈਜੇਯ
ਇ॥ ਸਤੁਤੁਮਾਰੇਦੇਇਉਗਾਇ॥ ੩੩੫॥ ਸੋਰ
ਭਾ॥ ਜਹਲਗਸਤੁਸਮਪਰਜਾਇਗਿਰਿਕਿਦਰ॥

ਸਦਮੰਗਲਤੁਮਧਾਮਸੀਤਤਿਸੰਪਤਜੁਖਲੋ॥੩
 ੩੬॥ ਚੋਖਈ॥ ਪੀਰੇਬਸਨਾਮੰਗਜੇਧਾਰੇ॥ ਜੇਵੇ
 ਸਦਾਸੀਸਾਮਹਿਕਾਰੇ॥ ਸੰਪਤਜਾਕੀਬਾਮਾਅਹਿ
 ਬਿਨਤਾਜੁਤਰੈਬਾਹਨਜਾਹਿ॥ ਕੇਸੀਕੇਸਾਮਜਗਜਿ
 ਨਮਾਰੇ॥ ਮਾਤੁਪਿਤਾਕੇਸੇਕਨਿਵਾਰੇ॥ ਬਿਸੁਸਕੂਕੇ
 ਗਰਬੁਨਿਵਾਰਯੋ॥ ਕਿਚਨਕੇਜਿਹਨਗਰਬਜਾਯੋ
 ਕ੍ਰਿਸਨਾਕੇਜਿਨਚੀਰਬਢਾਯੋ॥ ਬਿਪੁਦਾਰੀਦੀਸ
 ਸੀਕਰਯੋ॥ ੩੭॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਜੇਈਤੁਮਗਛਾਕਰੈ
 ਜਾਕੇਇਹਾਬਿਸਤਾਗ॥ ਬਿਜੈਹੋਇਤੁਮਹੀਸਦਾਕ

ਬਹੁਨੇਦੇਗਗ। ੩੩੮। ੮੮੦। ਇਤਕਥਾਬਿ ੨੪੨
ਗੁਰਕੀਸਮਾਪਤੀ। ਅਬਕਥਾਜੀਪਕੀਬਿਜਨ
ਸਰਮਾਗਜਕੁਵਾਰਨੇਕਰਤੁਯੋ॥ ॥ ਚੁਖਈ॥
ਸੁਨਹੁਕੁਮਾਰਸੀਧਿਕੇਗਾਈ। ਰਿਸਮੇਗਜਿਉਈ
ਏਮਿਲਾਇ। ਵੇਨੇਮੀਤੀਬੁਧਬਲਧਾਗ। ਰੂਪ
ਮਿਲਾਏਕੀਏਪਿਆਗ। ਬਿਜਤਰਕੋਹਕੁਵੰਗਤ
ਬਕੇਯੋ। ਸੁਧਿਜਾਕੀਸਰੁਹਿਰਦੈਲਯੋ। ਪ੍ਰੀਤ
ਤਿਨਕੇਉਚਰਸੁਨਾਏ। ਜੇਸੇਗਜਕੁਮਾਰਨਗਾਵੇ
ਰਿਸਗਜਜਬਜਲਮੇਗਯੋ॥ ਨਿਕਾਟੇਬੁਲਾਇਸ

ਬਲਿਕੋਲਯੋ॥੧॥ **ਦੁਹਰਾ॥** ਆਗਿਲਗਾਈਦੁਹਰਾ
ਮੇਹੁਤੇਮੁਕਦਨੁਗਦਾਗਾਕੀਜੈਤਾਕੇਜੈਈਅਬਜੈ
ਕਰਿਬੇਪਰਕਾਗਾ॥੨॥ **ਚੁਪਈ॥** ਚਕਦਾਬੋਲਯੋਕ
ਗਿਨੁਗਾ॥ਇਸਬੁਛਾਇਸਕੇਪਰਕਾਗਾ॥ਗਨ੍ਹੇਮੇ
ਈਸੀਆਗਿਲਗਾਈਅਮੈਰਈਇਸਬੁਲੋਗਤੁਗਾ
ਈ॥ਕਟਕੁਮੈਰਕੇਲੀਠਿਬੁਲਾਇ॥ਜਹਤਪ੍ਰਕਾਰ
ਮਿਲਯੋਤਿਨਜਾਇ॥ਯਹਸੁਨਿਰੇਸਮੈਨਿਤਬਗਾ
ਹੀ॥ਪ੍ਰਗੀਕਤਕੁਚਿੰਤਾਮਨਰਹੀ॥ਜਹਬਗਾਮੰਤੀ
ਸੈਤਬਕੇਹੀ॥ਤੇਰੇਦੇਖਨਰਿਚਕਾਮੈਹੀ॥ਕਾਦੇਹਾ

ਤੈਸੇ ਪਹਿਲਿ ਕਹੀ ਕਾਗੁ ਭੁਲਾ ਯਹਿ ਨਾਹਿ। ਦੁਸ ੨੪੩
ਟਕਰਮ ਤੇ ਆਪਨੇ ਆਈ ਨਹਿ ਮਨ ਮਾਹਿ। ੪੦ **ਚੁਪਚਿ**
ਤੈਸੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਅਵਰ ਨ ਕਈ। ਜੇਹੈ ਤੇ ਦੁਰਲਭ ਜਗ
ਹੋਈ। ਕਵਨ ਕਹਨ ਕਰਿ ਦੁਰਗ ਬਨਯੋ। ਸਰਬ ਸੁ
ਅਗਾ ਸੁਤਗਾ ਬਗਯੋ। ਛਿਨ ਮੇਭਯੋ ਪਗਯੋ ਜੋਇ
ਹੋਇ। ਹੋਇ ਜੋਈ ਪੁਨਿ ਹੋਇ। ਤਬ ਚਕਵੇਲ ਕਹੀ ਸੁਨ
ਇ। ਜਬ ਦੁਖ ਜੀ ਅਕੇਲਾਗਤ ਆਇ। ਪਰਮੇਸੁ
ਰ ਕੇ ਨਿਦਤਤ ਬਹੀ। ਅਪਨੇ ਦੋਖੁ ਨ ਗਨਈ ਕਬਹੀ
ਪਾ। **ਦੁਹਰਾ।** ਮੇਸੀ ਮਨ ਮਾਨੈ ਨਹੀ ਅਪਨੇ ਕੀਏ ਪਾ

੫॥ ਅਨਿਲਗਤਹੈ ਜਗਤ ਮੇਤਾ ਕੇ ਦੋਖ ਸਿਤਾ ॥
੬॥ **ਚੁਪਈ** ॥ ਜੇਨ੍ਹਿ ਪਹਿਤ ਕੀ ਸੁਨੈ ਨ ਧਾਤਾ ਗਜ
ਕੁਸਟ ਯੁਇ ਤਿਹ ਕੇ ਜਾਤਾ ॥ ਨਿਰ ਬੁਧੀ ਕਹੀਏ ਕ
ਗਤਾਹਿ ॥ ਸਿਖ ਦਈ ਰੁਲੈ ਜੇਵਾਹਿ ॥ ਕਰਮ ਜਿਯੇ
ਰਹੈ ਜੀਓ ਗਵਾਇ ॥ ਹਿਸੈ ਨ ਕਹਿਓ ਏਓ ਰੁਲਾਇ ॥
ਗਜਾ ਕਹੈ ਕਹੈ ਸਮਝਾਇ ॥ ਕੁਦੁ ਬਾਤ ਜਿਓ ਪਾਯੇ
ਜਾਇ ॥ ਚਕਵਾ ਕਹੈ ਮਗਧਾਇ ਕਦੇ ਜਾ ॥ ਜਰਵਹੁ
ਤਹ ਇਕੁ ਕੀਓ ਨਰੇਸਾ ॥ ੭॥ **ਦੋਹਰਾ** ॥ ਫੁਲਤ ਪਕਹੀ
ਅਤ ਨਾਮੁ ਤਿਹਿ ਅਤਹੀਓ ਜਲ ਨੀਗਾ ॥ ਦੁਗਤਾ

ਕੇਪੰਛੀਬਹੁਤਾਮਹੁਜਲਜੀਵਨਭੀਗ॥੮॥

੨੪੪

ਈ॥ ਬਿਕਟਾਬਿਕਾਟਹਿਸੇਪ੍ਰੇਸਾਮ॥ਤਿਹਜਰਕੀ
ਨਤਿਨਧਾਮ॥ਕੁਬਹੀਵਕੂਰਮਤਿਹਤਾਲਾ॥ਬਸੇ
ਤਹਾਕਾਟਤੋਕਾਲਾ॥ਕੁਯੋਹਿਸਕੂਰਮਸੇਹੇਤਾ॥ਮਿ
ਲੇਪਰਸਪਰਮਤਿਜੁਖਲੇਤਾ॥ਨਕਸਿਯੋਤਿਹ
ਈਵਹਵਿਕਾਮਾਇ॥ਕੂਰਮਮੀਨਦੇਖਿਹਰਖਾਇ
ਕਹਿਮੇਹੋਹੋਤੇਕੁਨਸਾਰ॥ਜਲਜੀਵਸਗਰੇਲੇਵੇ
ਮਾਰਿ॥੯॥
ਵੇਹਗਾ॥ਕੂਰਮਜੂਨਿਕੈਜੁਮਤਹੁਇ
ਰਹੀਨਮਨਮੇਧੀਗਾ॥ਚਿਤਮਲੀਨਮਤਿਹੋਇਕੋਗ

ਗਹੇਰੀ ਸਦੁਤੀਗ ॥ ੧੦॥ **ਭੁਧਈ** ॥ ਸ਼ੀਵਰਕ
 ਯੇ ਸੁਸਰਬ ਸੁਲਯੋ ॥ ਅਪਨੇ ਜੀਅ ਕਾ ਅਤਿ
 ਭੈ ਗਯੋ ॥ ਕੀਜੈ ਕੁਤਾ ਸੇਈ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਰਛਾ ਜਾਤੇ
 ਪਾਨਹ ਮਾਗਾ ਕਹੈ ॥ ਸੁਸੁ ਨ ਕੂਰ ਮਗਾਇ ॥ ਜੇ ਕਰਿ
 ਬੇ ਕੀਜੈ ਮਨ ਲਾਇ ॥ ਬੇਲੈ ਯਕਰ ਮਸੁਨਿ ਇਹ ਬਾਤ
 ਮੇ ਸੇਕ ਬਹੁ ਸੁਕਹੀਏ ਕੁਤਾ ॥ ਜੋ ਆਵੈ ਬੁਝੁ ਨ ਉਪ
 ਚਾਰਾ ॥ ਕਹੀਏ ਤਾ ਕੇ ਸਗਲ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ੧॥ **ਦੋਹ**
ਰਾ ॥ ਤੀਨ ਮੀਨ ਇਹ ਸਲ ਲਿਖੇ ਰਹਤ ਸੇਹ ਬਹਾਇ
 ਤੇ ਨ ਕੀ ਬੀਤੀ ਕਹਤ ਹੋ ਸੁਨੀਏ ਬਾਨੁ ਲਗਾਇ ॥

੧੨॥ **ਚੋਪਈ**॥ ਅਨਗਤਾ ਬਥਾਤਾ ਵਿਕਸ਼ਖਕ ੨੪੫
 ਹਤਾ ਅਯੇ ਸੀਬੀ ਪੁਨਿਤਾ ਕੀ ਰਹਤਾ ਉਪਜੇ ਆਇ
 ਜੁ ਮਨ ਸਿ ਦੇਹਾ ਕਰ ਨਿਰਵਾਰ ਪ੍ਰਬ ਮਹੀ ਲੇਹਾ ਪ੍ਰ
 ਤਿ ਉਤ ਪੰਨ ਦੂਸਰੀ ਮੀਨਾ ਬ੍ਰਾਹਿਮਣ ਸੇ ਮਹਾ ਪ੍ਰਬੀ
 ਨਾ ਅਬ ਕਛੁ ਕਾਮ ਪੈਰੈ ਤਿਹ ਆਇ ॥ ਤੁਰਤ ਕ
 ਰੈ ਤਿਹ ਬ੍ਰਾਹਿਮਣ ਪਾਇ ॥ ਜਵ ਕੁ ਵਿਖ ਮੀਨ ਜੋ ਤੀਜੀ
 ਭਾਵੀ ਪਰਿਤਾ ਕੀ ਮਤਿ ਭੀਜੀ ॥ ੧੩॥ **ਦੋਹਰਾ**॥ ਪਹਿ
 ਲੇਇ ਕਾ ਦੇਸ ਆਯੋ ਫੇਰੁ ਪੁਕ ਵਿਸਹੀ ਜਾਇ ॥ ਕੀਨੋ
 ਉਪਚਾਰੁ ਤਿਹ ਸੇ ਕੁਕਰੁ ਸੁਨਾਇ ॥ ੧੪॥ **ਚੋਪਈ**

ਅਨਾਗਤਾ ਬਿਧਾਤਾ ਦੇਖਤਤਾਹਿ। ਚਲੇਛਾਠਿ
ਹਮਾਇਹ ਜਲਜਾਹਿ। ਦੋਨਾਹਿਮਾਨੀਇਹ ਬਾਤ
ਜੇਕਹਿ ਚਲੀਪਹਰੁ ਗਈਗਤੀ। ਘੁਤਿਉਤਪੰਨ
ਕੀਠੀਯਾਗ। ਦੇਖਕਾਕਰੈਕਰਤਾਗ। ਜਮਾਜੇ
ਸਜੇਬਸਈਆਇ। ਕਹੂੰਜਿਆਨਾਜੇਈਦਾਇ।
ਬਸਕਬਪੁਜੇਸੇਸੇਗਜਾਗ। ਮੁਖਚੁੰਬਾਵਤਾਮ
ਤਿਕਰਿਪਿਆਗ। ੧੫॥ **ਦੋਹਰਾ॥** ਤਿਉਹੀਕੁਰਤ
ਆਇਓਦੇਖਿਰਹੀਜਕੁਚਾਇ। ਤਾਤਕਾਲੇਅਸੇ
ਕਯੋਈਨੀਬਾਤਬਹਾਇ। ੧੬॥ **ਤੋਪੀ॥** ਜਦੇ

ਕੁਵਿਖਸੁਨਿਤਾਸੋਕਹੈ॥ ਬਿਸਤਰੁਕਹੁਸੋਕਹੈ॥ ੨੪੬
ਹੈ॥ ਪਤਿਉਤਪੰਨਕਹੈ॥ ਸਮਝਾਇ॥ ਸੁਨਹੁਕੁਤਸੁ
ਗਲੀ॥ ਬਿਰਥਾਇ॥ ਬਿਕੁਮਲਗਰੀਬਨੀਆਰਹੈ
ਸਮੁੰਦਦਤਨਾਮੁਤਿਹਕਹੈ॥ ਬਰੋਧਨੀਸੋਬਨੀਆ
ਆਹਿ॥ ਰਤਪ੍ਰਭਾਬੀਭਾਮਨਿਤਹਿ॥ ਕਟਿਕੇਹ
ਰਸੀਮ੍ਰਿਗਸੇਨੈਨਾ॥ ਰਮਤੀਸੇਵਕਮਿਦੁਕਹਿਬੈਨਾ॥
੧੭॥ **ਦੁਹਰਾ॥** ਤਿਗੀਆਕਾਕੀਪੀਅਹੈਅਹੁਅਪੀ
ਅਭੀਸਾਹਿ॥ ਨਏਨਏਨਿਤਪੁਰਖਕੋਬਾਛੁਤਹੈਮਾ
ਮਾਹਿ॥ ੧੭॥ **ਰੂਪਈ॥** ਜੈਸੇਗਦਹੀਬਨਸੇਜਾਇ॥

ਕਿ ਵੇਦੇਖੈ ਸੋ ਬਹੁ ਤੇ ਕੁਇ। ਇਕ ਖਾਇ ਦੂਜੇ ਕੋ
ਗੋਰੇ। ਤਿਸੀ ਕੁਇ ਬਿਰੁ ਚਾਗਿ ਸਿਮਰੇ। ਰਤਨ ਪ੍ਰ
ਕਾ ਸਿਗਨਿ ਜੁ ਦਾਸ। ਨਿਤੁ ਉਠਿ ਕਰਤੀ ਕੁੰਗਾਇ
ਲਾਜ। ਇਕ ਦਿਨ ਮੁਖਿ ਬਨ ਕਰਵਾਵਤ। ਤਾਹੀ
ਸਮੇ ਪੁਰਖ ਤਿਹ ਆਵਤ। ਤਾਤ ਕਲਾਹਿ ਗਪਹੁ ਚੀ
ਆਇ। ਕੇਹੇ ਕੇਤ ਸੋ ਬਾਤ ਬਲਾਇ। ੧੯॥ ਦੋਹਰਾ
ਤੇਰੇ ਸੇਵਕ ਨਾ ਬਜੀਤ ਸਕਰ ਬਰੇ ਜੁ ਆਹਿ। ਗੁਰ
ਮੇ ਅਗ ਕਪੂਰ ਜੇ ਨਿਤ ਖਾਤੁ ਹੋਤਾਹਿ। ੨੦॥ ਚੌਪਈ
ਗੀਧ ਕਪੂਰ ਆਵਤ ਮੁਤਾਕੇ। ਮੁਖ ਦੇਖਤ ਸੁਖ

੨੬੭
 ਯੇ ਮੁਖ ਯੋਕੋ। ਬੁਰਕਾ ਮਕਰਤਾ ਹੈ ਦਾਸਾ। ਸੁਨਿ ਜੇ
 ਵਕੁਆ ਯੇ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਸਾ। ਬੇਲੁ ਜੇ ਸੇ ਵਕੁਆ ਤਿਹਿ
 ਸਾਇ। ਤੁਮ ਗੁਰਮੇ ਪੇਗਰਿ ਓਨ ਜਾਇ। ਨਿਤ ਓਨਿ
 ਜੁਪਤਾ ਹੈ ਮੁਖ ਮੇਗ। ਅਵਰ ਕਹਤਾ ਹੈ ਮੇਰੇ ਚੇਗ। ਇ
 ਹ ਕਹਿ ਚਲਿ ਓਧਾਰ ਪਾਇ। ਸਦਾ ਮੀਰੋ ਜੇ ਜੀਉ
 ਨਿਵਾਇ। ੨੧॥ **ਚੋਗਾ**॥ ਓਨਿ ਬਨੀਆ ਤਬ ਜਾ
 ਇਕੋ ਪਕਾਰਿ ਲਿਆਏ ਧਾਰ। ਅਯਾਕ ਗੀਅਤਿ
 ਗੀਆ ਬਿਕਫਿਰਿ ਗਾਖਯੋ ਪਰਮਾਰਿ। ੨੨॥ **ਚੋਪਈ**
 ਜਦੁ ਦਿਖ ਜੇ ਉਤਪਲਕੇ। ਬਿਪਤ ਬਿਖੇ ਜੇਤੁ

ਫੁਰਮਾਏ। ਬ੍ਰਾਹਮਿਨ ਬਲਤਾ ਕੇ ਕਰੀ ਦੁਗਿ। ਜਗੇ
 ਤੇ ਗੰਧੀ ਤੇ ਪੁਰਾ। ਜਦ ਬੁਢਿਖ ਸੁਨਿ ਉਤਰ ਦੀਸਾ।
 ਕਾਹਲੇ ਕੁਝੋ ਪੁਰੁ ਕਾ ਕੀਸਾ। ਤਿਹ ਤੇ ਚਿਤਾ ਕਰੈ
 ਕੋਇ। ਰਸਿ ਰੇ ਇਸੇ ਸੀ ਪੈਰੇ। ਚਿਤਾ ਛਾਹਿ ਸਿਤ
 ਪਾਰਿ ਗਏ। ਸੇ ਨਹੁ ਜਗੇ ਉਤਮਾ ਮਹੇ। ੨੩॥
 ਹਰਾ। ਏਈ ਬਾਤੋ ਕਹਤ ਰੇ ਹੁਇਆ ਏਈ ਕੁਲ ਜਾਗ।
 ਏਈ ਵਰਾਮਾਇ ਨਾਨਕੁ ਪਾਲੀ ਨਿਕਰੇ ਮੇ ਜਾਗ। ੨੪॥
 ਏਈ। ਪਾਤਿ ਉਤਪਨਤ ਮਿਰਤ ਕਧਾਤਾ। ਤਾਰਿ
 ਆਈ ਸੇ ਉਪਾਰਿ ਬਾਗ। ਜਦ ਬੁਢਿਖ ਬੁਢਾਵੀ ਪਾਰਿ

ਚਾਨੀ। ਬੈਠਿ ਰਹੀ। ਅਪਨੇ ਅਜਬ ਨੀ। ਬੀਸਕ ੨੪੮
ਤੁਰਿਓਤ ਬਹੀ ਜਾਲਾ। ਲੀਸੀ ਪਕਰਿ ਦੇਉ ਤਤ
ਕਾਲਾ। ਅਤੁ ਸਾਮਿ ਰਤ ਕਦੀ ਸੀ ਰਹੀ। ਜੀਵਤ
ਗਹਿਲੀ ਸੀ ਕਰਿ ਪਿਆਗਾ। ਅਯੋਤੋ ਕੋ ਸੰਗਲ
ਵਾਇ। ਭੋਜਨੁ ਕੀਨੇ ਅਤਿ ਸੁਖ ਪਾਇ। ੨੫॥ **ਦੁ**
ਰਗ। ਕਰੈ ਨ ਉਦਮੁ। ਬੀਪਤੋ ਮੈ ਭਾਵੀ। ਮਨ ਕਰਿ ਲੇ
ਇ। ਕੂਰਮੁ ਕਹਈ ਹੋ ਸੋ ਕੋ ਸੋ ਮੇ ਜੀਓ ਦੇਇ।
੨੬॥ **ਚੁਪਈ।** ਤਿਹ ਤੇ ਇਹ ਜਲ ਤਜ ਉਭ੍ਰਾਤਾ।
ਜਿਹ ਬਿਪਧ ਹੁਚੈ ਕਰੇ ਸੁਬਾਤਾ। ਸੁਨਤ ਹੋਸ ਦੇਉ

ਮਿਲਿਕੋਹੈ॥ ਜਲਨੀਅ ਬਲਮਗਕੋਸੇਗਹੋ॥ ਕੂ
ਰਮਕਹੈ ਸੁਕਹੈ ਉਪਾਇ॥ ਉਮਜੀਗਚਲਾਅਕ
ਜੈਜਾਇ॥ ਹਿਸਕਹੈ ਸੇਦੇਹੁਬਤਾਇ॥ ਬੇਗਕਹਿ
ਜੋਪਾਰਬਜਾਇ॥ ਕਹੈਸੇਈਹੈਇਕਮਤਿਸਾਗ॥
ਆਏਜੋਤੁਮਰਬੀਚਾਗ॥ ੨੧॥ **ਦੋਹਰਾ॥** ਖੰਡਕ
ਠਕੇਲੀਜੀਏਗਾਖੰਡੇਚਨਮਾਹਿ॥ ਅਧਿਕਾਠਕੇਮੇ
ਹਉਉਤੁਅਕਾਸਹਿਜਾਇ॥ ੨੨॥ **ਚੌਪਈ॥** ਸੁ
ਨਿਕੋਹਿਸਕਹੈਕੁਲਏਗਾ॥ ਪੁ॥ ਪੈਯਾਮੇਏਕਸਿਨੇਹ॥
ਪੰਡਿਤਗੁਲੀਸੇਈਜਗਜਾਨੀ॥ ਭੁਕਾਅਸੁਤੁਗਾਖੇ

ਸੰਗਠਨਿ॥ ਸੁਭਰਿਪਾਇ ਜੋ ਕਰੈ ਪ੍ਰਕਾਸਾ॥ ਤਕੇ ੨੪੬
ਸੰਗਾ ਬਿਗਰੈ ਨਾਸਾ॥ ਜੋ ਜੋਇ ਕਥਗਾ ਸੁਭਧੀਰ
ਕੇ ਜੋਗ ਕ੍ਰਮ ਸੁਭਪੁਤਰਿ ਨਿਜੁ ਗਕੋ॥ ਕ੍ਰਮ ਕਰੈ
ਸੁਨੀ ਕੇ ਕਰੇ॥ ਹੋ ਸਕੈ ਕ੍ਰਮ ਮਨਗੋ॥ ੨੪੭
੨੪੮॥ ਗੀਰ ਪਕੂਟ ਪਰਬਤ ਬਨੈ ਉਤਰ ਦਿਸਾਇ ॥
ਗਾ॥ ਤਗਾਈ ਐਗਾਵਤੀ॥ ਤਿਹਤ ਬਟਕਾ ਮਪਾ
ਗਾ॥ ੨੪੯॥ **ਦੁਪਈ॥** ਤਿਹ ਬਟੁ ਪਰਿਬਗ ਬਹੁਰੈ
ਸੁਖਦੁਖ ਦੇਹਤਗੀ ਗੋ॥ ਘੇਟ ਬਟਕ ਕੇ ਬਾਧੀ
ਆਹਿ॥ ਬਹੁ ਬਿਮਾਲੁ ਰਹੈ ਤਿਹ ਮਾਹਿ॥ ਬਹੁ

ॐ ਚੇਗਲਧਚੁਗਲੇਜਾਇ॥ ਨਿਕਸਿਸਾਪੁਤਾਕੇ
ਸੁਤਿਖਾਇ॥ ਨਿਕਟਜੁਰੇਹੈਨਿਦਲਇਕਸੂਰੇ॥
ਅਰੁਨੇਨੁਬਰਨਤਿਹਕੂਰੇ॥ ਇਕਦਿਨਜਰਪਧਕ
ਨਿਜੁਤਖਾਇ॥ ਬਕਲੀਬਕਹਿਸੇਕਧਹੁਪਾਇ॥
੨੧॥ **ਚੋਰਗਾ॥** ਤਿਨਕੇਦੁਖਿਤਦੇਖਕੇਅਦਰਬ
ਕਾਇਕਾਆਇ॥ ਕੀਨਿਤਿਨਿਸਿਤੋਖਮਤਿਬ੍ਰਹ
ਮਾਗੀਆਨੁਦਿਨਾਇ॥ ੨੨॥ **ਚੋਪਈ॥** ਅਦਰ
ਇਕੁਤਿਨਜਤਨੁਬਤਾਇ॥ ਕਰਹੁਸੇਈਤੁਮਅ
ਚੇਤਲਾਇ॥ ਨਿਦਲਧਾਬਅਰੁਜਰਪਦੁਆ

११॥ मीनदेहुइगभगमेरुगि॥ कहुकरन॥ १५०
रिभतसहिआदे॥ निदलबासुसरपकीपादे
निकेमेनिदलाकरिहिकार॥ लेदैतुरतसरपके
भार॥ सुनिउपदेसुतोननीभगुआ॥ करहि
जेथीजेतुभहचताजा॥ ३३॥ **देहरा॥** भगले
दिनदेउचलेभनमेइगठगरा॥ सहरघ
रुकरुभेजिकेमीनलिआदेजा॥ ३४॥ **पुप**
लागोभेनमिलिकेदेउ॥ मीनकरिउसरदर
करुहउ॥ बेगिदुरितालुइकुपायो॥ जलनी

ਵਨਸੇ ਬਹੁਤ ਰੁਝਾਯੋ॥ ਤਿਹ ਤੇ ਮੀ ਨਾਲਿਆ ਵਹਿ
 ਜਾਹਿ॥ ਥੇਰੇ ਬਾਬੀ ਨਿਵਲ ਪਗਾਹਿ॥ ਨਿਕਸੇ ਜੇ ਨਿ
 ਵਲਾ॥ ਆਪ ਸੁਭਾਇ॥ ਪਗੀ ਦ੍ਰਿਸੁਟਿ ਮੀ ਨਾਪਰ
 ਜਾਇ॥ ਪਹੁ ਚੋਤਹਾ ਮੀ ਨਨ ਕੇ ਖਾਤਾ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਬਰ
 ਨ ਕੇ ਜਗਾਗਤਾ॥ ੨੫॥ **ਦੇਹਰਾ**॥ ਜਬ ਲਗਾ
 ਵੈ॥ ਵੇਰੈ ਵੈ ਨਿਵਲ ਗਯੇ ਸੁਤ ਖਾਇ॥ ਪੁਰਖੁ ਨਾਰਿ
 ਦੇਉ॥ ਆਇ ਕੈ ਦੇਖਿ ਰਹੇ ਬਿਜਆਇ॥ ੨੬॥ **੨੫**
ਬੀ॥ ਸੁਭਾ ਅਸੁਭੈ ਦੇਉ ਸਿਗ ਜਾਨਾ॥ ਮਿਥਿਆ ਨਾਹਿ
 ਸਤਿ ਕਰਿ ਮਾਨਾ॥ ਜਬ ਹਮ ਤੁਹਿ ਲੈਉ ਰਹਿਅ ੨੫

ਕਾਸਾ ਦੇਖਿ ਮਨੁ ਖਰਹਿ ਗੇਹਾਸਾ ਪੁਨਦੁ
 ਰਬ ਚਨਰ ਸਨੇਤੁ ਭਾਖਹਿ। ਜਬ ਤੁਹਿ ਚੋਚਾ
 ਮਾਗੀ ਲਾਖਹਿ। ਓਪ ਜੇ ਕੋਧਾ ਮਾਇਤੁ ਵਰੀਤ
 ਤਬ ਤੁਹਿ ਨ ਸਕੈ ਗੋਮੀਤਾ। ਬੇਲੈ ਚਨ ਪਰੇ
 ਪਰ ਜਾਇ। ਬਿਨੇ ਮੇਧੈ ਠੈ ਜੀਉ ਗਵਾਇ। ੩
 9॥ **ਦੇਹਗਾ**। ਰਹਿਏ ਦਿਸੀਤ ਨਾਗ ਮੇਛਾ ਤੇ
 ਅਵਗ ਬਿਚਾਗਾ। ਦੇਨੁ ਕਰਿ ਗਏ ਚਿਤ ਕੋਕ
 ਰੈ ਸੁਕ ਰੈ ਗਾਗਾ। ੩੮॥ **ਓਪਈ**। ਕਹਿ ਕੂਰ
 ਮਮੂਰਿ ਮੁਰਖ ਜਾਨਯੋ। ਇਹ ਬਿਧਿ ਜੇਤੁ ਮਜੀ

ਅਮੋਠਾਨਯੋ॥ ਕਬਹੂਨਬੋਲੇਜੀਕੁਓਧਾਗਾ॥ ਕਹੈ
ਕੋਊਬਾਤੈਜੁਹਜਾਗਾ॥ ਇਹਸੁਨਿਹਿਸਨਿਕੀਸਿਵੈਸੀ
ਕੁਰਮਪ੍ਰਥਮਬਤਾਈਜੈਸੀ॥ ਅਮੋਠੇਕਰਿਲੋਗਨਜਬ
ਚੀਨਾਦੇਖਯੋਅਚਰਜੁਕਹੈਨਵੀਨਾ॥ ਗੀਰਛੁਕਦੇ
ਰੈਤਤਕਾਲਾ॥ ਕਹੈਪਰਸਪਰਬਚਨਸਾਲਾ॥ ੩
੯॥ **ਦੋਹਰਾ॥** ਅਬਹੀਕੁਰਮਾਗੀਰਤਹੈਚਲਹੁਪੈਰ
ਦੇਚਰਾ॥ ਕਰਹਿਭੋਗਾਮਿਲਿਏਕੋਠਉਤਮਯਹਬੀ
ਚਾਗਾ॥ ੪੦॥ **ਚੌਪਈ॥** ਏਕਕਹੈਕੂਜਹਿਇਹਧਾਰਿ॥
ਏਕਕਹੈਇਹਧਰਮੇਲੈਜਾਹਿ॥ ਕੁਰਮਾਇਨਕੇਸੁਨੈ

ਜੁਏਨਾ ਕੀਏ ਕੁਝ ਜੇਗੇ ਤੈਨਾ ਪੁਰਬ ਬਾਤ ਸੁਦ ੨੫੨
ਈ ਬਿਜਾਗੁ ਗਹਿਨ ਸਕੇ ਤਬ ਕਹਿਓ ਪੁਕਾਰਿ
ਮਾਧਿਆ ਕਾਸ ਉਡੇ ਮੇਜਾ ਤਾ ਤੁਮ ਗਵਾਰ ਛਾਰ
ਕਿਨ ਖਾਤਾ ਛੁਟਿਓ ਕਹਤ ਮਹੀ ਪਰਾਮਾਯੋ ਗੋ
ਰਛੁ ਕਮਿ ਲਿਖਾ ਗਵਾਯੋ ॥੪੧॥ **ਦੋਹਰਾ** ਚਕ
ਵਾ ਕਹਈ ਹਿਸੇ ਜੇ ਕਯੋ ਇਹ ਪਰਬਾਉ ਕਹਾਨਾ
ਨੈ ਮਿਤ੍ਰ ਕਾ ਸੇਯੋ ਜੀਉ ਗਵਾਉ ॥੪੨॥ **ਚੁਪਈ** ਚਿ
ਸਹੀ ਸਮੇ ਦੁਤ ਚਲਿਆਯੋ ਰੰਜਨ ਕੈ ਸੀਸ ਨਿ
ਵਾਯੋ ਬਿਨਤੀ ਕੀ ਨੀਵੇ ਕਰ ਜੇਗਿ ਚਿਤੁ ਦੇਸੁ ਨੀਏ

ਰੇਖੁ ਮੇਰਾ ਪਹਿਲੋ ਕਹਿ ਓਹੁ ਪੁਰੁ ਪਾਹਿ ॥ ਸੇਖ ਬਰ
ਨਕੋ ਗਏ ਨਾਹਿ ॥ ਮੰਤ੍ਰੀ ਮੇਰੀ ਪੁਜੇ ਆਹਿ ॥ ਕੀਓ ਦੁ
ਤਰੇ ਜਯੋ ਤੁਮ ਪਾਇ ॥ ਤਿਨਹੀ ਦੀਨੀ ॥ ਆਗਲਗਾ
ਇ ॥ ਅਵਰ ਦੀਏ ਸਕੁ ਲੋਗ ਕੁਗਾਇ ॥ ੪੩ ॥ **ਦੁਹਰਾ**
ਜੇ ਤਕ ਚਕਵਾ ਕਹਿ ਰਹਿ ਓਮ ਨੀ ਨਹਿ ਨਗਾਇ ॥ ਜੇ ਜੇ
ਭਏ ਅਚੇਤ ਤਬੋ ਤੇ ਸੇ ਅਬ ਫੁਲ ਪਾਇ ॥ ੪੪ ॥ **ਚੁਪ**
ਈ ॥ ਲੀਨੇ ਹੋ ਸਭ ਭੁਕੇ ਜਾਸ ॥ ਮੇਕੀ ਨੇ ਜਨੁ ਬੀਸ
ਵਾਸ ॥ ਅਰੁ ਪਰਤੀਤਿ ਕਰੈ ਜੇ ਕੋਇ ॥ ਨਿਜ ਚੇਦੁ
ਪਤਿ ਹਪਾ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਲੋਕੁ ਪਤੀਤਿ ਰਿਪ ਜੇ ਕੀ

ਪੀਤਿ॥ ਦੁਖਲਾਗਯੋਤਬਸਮਈਚੀਤਿ॥ ਤਰਪਾ ੧੫੩
ਜਿਯੋਸੋਦੋਹਿਤਲਾਗਿ॥ ਪਰੋਧਰਨਿਤਬਰਿਠਈਜਾ
ਗਿ॥ ਜੋਠਗਮੂਰੀਦੇਤਦਿਖਾਇ॥ ਲੋਕੁਮਿਸਟ
ਕੇਖਾਤਾਧਾਇ॥ ੪੫॥ **ਦੁਖ**॥ ਖਾਤਦੇਇਬਿਤੁਖ
ਇਸਕੁਬਉਗਹੁਇਕੋਆਪਾ॥ ਜਬਸੁਧਿਆਵ
ਤਦੇਹਮੇਤਬਹੀਅਤਿਪਛੁਤਾਇ॥ ੪੬॥ **ਦੁਖ**
ਜਲਕਾਠੀਬਹੁਰੋਬੋਲਤੁਕੁਯੋਗਨੁਕੇਜਾਰਕਾਹੁ
ਜਬਗਯੋ॥ ਪਹੁਚਿਯੋਚਿਤ੍ਰਦਰਨਕੇਪਾਸਾ॥ ਅਤਿ
ਆਦਰਕੀਨੋਤਿਹਤਾਜਾ॥ ਗੀਧੁਸੁਮੰਤ੍ਰੀਨਿਕਟਬੁ

ਗੁਲਾਯੋ। ਤਾਸੇਮੇਸੇਭਾਖਿਸੁਨਯੋ। ਕੀਓਕਾਰੁ
ਬਹੁਤਮਕਾਜੁ। ਕਰਪੁਰਦੀਪਇਹਦੀਜੋਗਜੁ॥
ਮੰਤ੍ਰੀਕਰੈਮੇਸੇਪੁਰੁਨਹਿ। ਪਨੁਬਸਤਰਿਦੀਮੇਭ
ਰਤਹਿ॥੪੭॥ **ਚੋਰਗ**। ਸੇਵਕੁਆਵੈਕਾਮੁਕਰਿਹ
ਰਖਦਾਨਹਾਇਗਇ। ਮੁਖਪਰਿਸੋਭਨਕੀਜੀਅੰਸੇ
ਦਕਮਨਗਰਬਾਇ॥੪੮॥ **ਭੋਪਈ**। ਰਕਟਬੋਲ
ਯੇਜੁਨਿਇਹਬਾਤੁ। ਕਹਾਭੁਯੋਬਹੁਗੀਰਤਾਤਾਕ
ਹਤਦੁਤਸੁਨਹੋਪਰਧਾਨਾ। ਅਯਦੀਅੰਤੁਜੇਹੈਬਖ
ਨਾ। ਮੰਤ੍ਰੀਜਬਹਿਸੇਰਸੇਕਹੀ। ਇਨਕੋਗਜੁਨਉ

ਚਤੁਅਹੀ। ਮੇਰ ਕਹਾ ਅਵਰ ਕਦੀ ਜੋ। ਜੇ ਸੁਤਹ
ਇਸੇਈ ਪੇ ਕੀ ਜੋ। ਤਬ ਮੰਤੀ ਕਹਿ ਮੇਰ ਸੁਨਾਇ
ਕੇਤ ਕਥਾ ਤੇ ਸੁਨਿ ਮਨ ਲਾਇ। ੪੯॥ **ਜਰਨ**। ਬਡੀ
ਟਹਲ ਜੇਹੇ। ਇ ਬਡੇ ਪੁਰਖੁ ਤਹ ਕੀ ਜੀਐ। ਸੀਚ
ਹਿ ਦੀ ਜੇ ਸੇਇ। ਅਵ ਜੀ ਬਿਪਨੁ ਹੋਵੈ ਤਹਾ। ੫੦॥
ਚੁਪਈ। ਜੁਗਤਿ ਬਿਧੀ ਨਥਤਿ ਕਹਿ ਜੇਈ। ਕੇਰੋਂ
ਪਾਓ ਨੀਚ ਕੋ ਕੋਈ। ਘਾਤ ਬੀਚ ਤੇ ਖਰੋਂ ਮੁਗਿ। ਏਤੀ
ਨੇਜੇ ਬਾਲੁ ਧਾਰਿ। ਬਡੀ ਪਦਵੀ ਜੇ ਪਾਵੈ ਨੀਚਾਰ
ਹੇ ਅਵਾਜਿ ਬੁੱਪ ਕੀ ਸੀਚ। ਜੇ ਸੇ ਮੁਸਾ ਮੁਨੀ ਕੀ ਓਥਾ

ਪਾਸੇਈ ਮੁਨਿਕੋ ਮਾਗਲਾਗਾ॥ ਗਜਾ ਕੇ ਹੋ ਕੇ ਹੋ ਸਮ
ਝਾਇ॥ ਅੰਤ੍ਰੀ ਕਹਤ ਨਿਪਤਿ ਹਸੁਨਾਇ॥ ੨੧॥ **ੴ**
ਗਾ॥ ਗੋਤ ਮਰਿਖ ਕੇ ਬਨਾ ਬਿਖੇਤ ਪਸੀਤ ਪੁਕਰ
ਇ॥ ਫੁਟਿ ਮੂਖ ਕਮੁਖ ਕਾਗੁਤੇ ਪਰਿਓਸੁਤਿ ਹਦਿ
ਗਜਾਇ॥ ੨॥ **ੴ ਪਈ॥** ਦੁਪਸੀ ਦੇਖੁ ਦੁਆਜੀ
ਆਆਈ॥ ਗਖੋਤਿ ਹਲੇ ਮਾਪੁ ਨ ਜਾਈ॥ ਨਿਤ
ਪਤਿ ਭੋਜਨ ਤਾਹਿ ਖਲਾਵੈ॥ ਰਿਤ ਕਰਿ ਤਾਸੇ ਪੀ
ਤ ਬਦੁਵੈ॥ ਆਯੋਇ ਕਾਦਿ ਨਤ ਹਾ ਬਿਲਾਹੁ॥
ਮੂਸੈ ਕੇ ਜੇ ਕਰੈ ਅਹਾਹੁ॥ ਤੁਪਸੀ ਦੇਖਿ ਮਨ ਕਰਣ

ਧਾਗਾ ਕੀਨੇ ਚੁਹਾਤੁਰਤੁ ਮੰਜਾਗਾ ਹਤਨ ਮੰਜਾਗਾ ॥ ੨੫੫ ॥
 ਯੇਜਥ ਸੁਨਾ ਕੀਨੇ ਰੇਹਰੁ ਮੁਨਿ ਚਿਤ ਠਾਨਾ ॥ ੫੩ ॥
ਬੋਲਾ ॥ ਯਹ ਸੁਨਿਓ ਸੀਸਾਗ ਮੁਖ ਕੀਨੇ ਧਾਪਾ ਮੁ
 ਨਿ ॥ ਦਰਸਨ ਇਛਾ ਧਾਗਾ ਦੁਹਿ ਮੁਨਿ ਪਹਿਲੇ ਕ
 ਬਹੁ ॥ ੫੪ ॥ **ਬੋਲੀ** ॥ ਜੇਜੇ ਦਰਸਨ ਰਿਖਿ ਕੇਆ
 ਦੁਹਿ ॥ ਦੋਖਿ ਧਾਪਾ ਮਚਰਜ ਮਲ ਜਾ ਦੁਹਿ ॥ ਮੁ
 ਨਿ ਧਾਪਾ ਕੇ ਮੁਖ ਕੀਨੇ ॥ ਕੂਧ ਤਹੁ ਇਮਨ ਭੀਤਰ
 ਤੀਨੇ ॥ ਮਨ ਮੈ ਸੈਚੈ ਬਾਰ ਬਾਗ ਕੈ ਸੇਕਰ ਜਗੀਦ
 ਨਿਦਾਗ ॥ ਜਬ ਲਗੇ ਇਨ ਮੁਨ ਕੀ ਗਨਾ ॥ ਮਿਟੈ ਨ

ਕਿਯੋਰੁ ਧਾਖਾਨਾ ॥ ੫੫ ॥ **ਦੋਹਰਾ ॥** ਮਨੁ ਮੇਲੇ ਸੀਤਾ ਸਿੰਘ
 ਚਲੇ ਧਾਖਾ ਮੁਨਿ ਧਾਨਾ ॥ ਗਿਖਿਆ ਵਤੁ ਤਿਹ ਦੇਖ ਕੇ ਮੁ
 ਜਾ ਕੀ ਚਿਨਿਦਾਨਾ ॥ **੫੬ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥** ਗੀਧ ਕਰੇ ਸੁਨਿ
 ਲੀਜੈ ਰਾਇ ॥ ਨੀਚ ਬਹੀਜੈ ਪਦ ਦੀਪਾਇ ॥ ਨਿਸਾਇ
 ਨਗਾਖੇ ਇਹੈ ਬਿਚਾਗਾ ॥ ਲਉ ਸਕਲਾ ਬਿਬੁ ਪੁਕੁਕਾ
 ਰਿ ॥ ਜੈਸੇ ਬਗ ਬਹੁ ਉਚਕਰਾਇ ॥ ਮਛਲੀ ਖਾਇ
 ਮਨਹਿ ਗਰਬਾਇ ॥ ਲੀਓ ਸਾਕੁ ਤੇ ਕੋਮਾਗਿ ॥ ਨੀਚੇ
 ਜੋਨਹਿ ਭੁਲਉ ਪਕਾਗਾ ॥ ਰਾਜਾ ਕਰੇ ਸੇਕਰੇ ਧਾਖਾਨਾ ॥
 ਕਰੇ ਗੀਪੁ ਮੁਨਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ੫੭ ॥ **ਦੋਹਰਾ ॥**

ਦਮਨਗਰਕੁਤਨ੍ਹਾਇਕਮਲੀਦੇਜਕੇਮਾਗਿਆ ੨੫੬
ਛਕਛਮਰੁਸਕੁਨ੍ਹਾਮੇਘਨੇਰਹਾਇ। ਪਦਾਚੇਪ
ਈ। ਬਕਾਇਕਾਈਧਿਪਰਾਕੁਮਗੀਨਾ। ਪਕਰਿਸ
ਕਈਬਲਕਰਮੀਨਾ। ਤਿਨਇਕਮਨੇਮੇਰਚਯੋਚਿ
ਪਾਇ। ਬੈਠਿਕਟਿਜੇਰਦਰਜਾਇ। ਚਿਤਾਦਾਨੇ
ਇਹੁਇਹਰਿਓਤਗਾ। ਮੀਨਾਨਿਕਸਦੇਖੇਜਗਾ। ਏਕ
ਮਛਪੁਛੇਤਿਹਮਾਈ। ਕਹੇਬੈਠਿਰੇਬਿਸਮਾਇ
ਕਹਈਬਕਕਛਕਹੀਨਜਾਇ। ਜੇਸੀਮੇਪਰਬੀਤੀ
ਮਾਇ। ੫੯॥ **ਦੁਹਰਾ॥** ਨਗਰਲੋਕਚਰਚਾਕਰਤ

ਸੁਨੀਆਪਨੇਕਨਾ ॥ ਆਵੇਈਵਰੋਰਹੀਕਰੋਤੁਹਾਗੀ
 ਹਨਾ ॥ ੬੦ ॥ **ਚੁਪਈ ॥** ਤੁਮਜਲਜੀਵਜੀਵਕਾਮੇਰੀ
 ਤੁਮਾਬਿਨੁਮੀਚਅਪਨੀਹੋਗੀ ॥ ਰੂਜਨਤਜਿਓਲੀਕ
 ਦੁਖਾਉ ॥ ਤੁਮਤੇਪਹਿਲੇਮੈਮਰਿਜਾਉ ॥ ਮਛਲੀਸੁਮ
 ਮਨਕੀਸਾਬਿਚਾਗਾ ॥ ਹੈਸਿਜੁਸਤੁਕੀਓਉਪਕਾਰਾ ॥
 ਜੁਤਕਹੀਸਰੁਮੀਨਨਪਹਿ ॥ ਬਹੁਲੇਜੈਸਸੁਨਾ
 ਈਵਹਿ ॥ ਕਰਬੋਹੋਇਸੁਬੇਗਕਰੀਜੈ ॥ ਬਿਪਤਰ
 ਹੋਸਿਰਬੋਹੁਇਜੀਜੈ ॥ ੬੧ ॥ **ਚੁਰਗਾ ॥** ਸੁਨਤਿਸਰੁ
 ਚਿਤਾਗਹੀਰਹੀਸਭੇਮੁਰਝਾਇ ॥ ਮੁਖਤੇਬੋਲਨਾ

ਵਈਧਗੀਜੁਚਿਰਬਲਾਇ॥੬੨॥ **ਧੁਪਈ॥** ਧੀਰ ੨੬੭
 ਸਿਮੀਨਇਕਤਿਲੇਮੇਅਗੀ॥ਤੁਜਿਚਿੰਤਾਤਿਨਜਰੁ
 ਸੈਕਗੀ॥ਬਿਪਤਿਹਰਨਕੇਜਤਨੁਕਰਾਈਐ॥ਚਿੰ
 ਤਾਕੀਇਨਕਛੁਫੁਲਪਾਈਐ॥ਬਿਪਤਿਮਾਰਿਹੈ
 ਸਦਧਾਨਾ॥ਕਹਤਾਅਹਿਜਗਤਾਹਿਸਿਆਨਾ॥ਬਿ
 ਪਤਿਮਾਰਿਰਿਪੁਰੇਤੁਜਲਦੈ॥ਜਾਤਕਰਨਤਿਹਸਭੈ
 ਬਤਾਦੈ॥ਸਭੁਤੇਮ੍ਰਿਤੁਅਹੈਅਧਿਕਾਇ॥ਕਾਮਿਨ
 ਆਵੈਸਰੁਕਰਾਇ॥੬੩॥ **ਦੁਹਰਾ॥** ਸਿਰਜਰੁਦੇਓ
 ਜਗਤੁਮੈਕਾਮਪਰੇਤੇਜਾਨਾ॥ਜੈਸੀਹੁਇਕਰਤੁਤਿਤਿ

ਹੋਤੇ ਜੋਤਾ ਰਿਬਾਨਾ ॥ ੬੪ ॥ **ਚੁਪਈ** ॥ ਹਮੇ ਜੋ ਬ
ਕ ਕੀ ਨਉ ਪਕਾਰਾ ॥ ਇਨ ਕੇ ਸਤੁ ਨ ਮਨਹਿ ਬਿਚਾਰਾ ॥
ਪੁਛੇ ਤੇ ਸੁਰੁ ਦੇਤ ਬਤਾਇ ॥ ਜਾਤੇ ਬਿਪਤ ਹਮਾਰੀ ਜ
ਇ ॥ ਇਹ ਬਿਚਾਰ ਸਰੁ ਮਨੇ ਮੇਠਾਨਾ ॥ ਮਿਲਿਆਈ
ਜਹ ਬਕਾਸੁ ਜਾਨਾ ਕਰੈ ਸਕਲ ਤਿਹ ਬਿਸਤਿ ਸੁਨ
ਇ ॥ ਦੇਹੁ ਉਪਦੇਸ ਜਾਤੇ ਦੁਖ ਜਾਇ ॥ ਬਹੁ ਲੇਸ
ਮਝਿ ਕਰੈ ਨਿਰਧਰਾ ॥ ਸੁਖ ਨਹੀ ਬਿਨ ਛੇਤੁ ਬਾਰਾ ॥
੬੫ ਚੁਪਈ ॥ ਕਰੈ ਮੀਨ ਕੈ ਸੇਚ ਲੈ ਹਮ ਜਲ ਜੀਵ
ਕ ਜੀਆ ॥ ਜਿਹ ਬਿਪਿ ਪਹੁਚੈ ॥ ਅਵਰ ਜਲ ਜਤ

ਨਬਠਾਵਹੁਪੀਆ॥੬੬॥ **ਚੋਪਈ॥** ਬਕਕਰੈ ੧੫੮

ਜੁਨਿਲਖੈਜੇਮੀਨਾ॥ ਮੇਰੇਬ੍ਰਿਧਿਮਹਾਬਲਹੀਨਾ॥
ਦੇਇਚਾਰਲੇਜਕੇਨਜਾਇ॥ ਏਕਏਕਪਹੁਚੋਵੇਖ
ਇ॥ ਆਏਜੇਤੁਮਰੇਮਨਮਾਰਿ॥ ਇਹਤੇਰੁਲਾਜ
ਤਨੁਕੇਲਗਿ॥ ਜਗੁਨਲਈਜੀਅਕੇਭੈਮਨਿ॥ ਕਹ
ਬਾਤੁਜੇਬਕੇਸੁਜਾਨਾ॥ ਮੀਨਏਕਤਬਲਈਉਠ
ਇ॥ ਉਰਿਚਾਲੁਜੇਸੇਮਨਹਰਖਾਇ॥੬੭॥ **੩**
ਹਰਾ॥ ਬੈਠਾਇਕਾਢਿਗਜਾਇਕੈਨਿਜਾਦਿਨਭੋਜ
ਨਕੀਨਾ॥ ਬਹੁਰੇਆਯੋਉਰਿਤਹਾਜਹਾਹੁਤੀਜਗੁਮੀ

ਨਾ॥ ੬੮॥ **ਚੁਪਈ॥** ਇਜੀਕੁਤਿਆਏਮਰੁਜਾਇ
ਤਬਤਕਰਹਿਓਸਰੁਖਖਾਇ॥ ਸਾਕੁਨੁਕਰਿਓ
ਤਹਿਸੁਨਾਇ॥ ਮੇਕੋਭੁਲੈਤਹਪਹੁਗਾਇ॥ ਦੇਖੀ
ਬਗਨੁਅਪੁਰਬਜਾਤਾ॥ ਉਰਓਤਹਲੇਮਨਗਰ
ਬਾਤਾ॥ ਪਹੁਚੇਤਾਕੋਲੈਤਹਜਾਇ॥ ਜਹਾਬੋਭਿ
ਮੀਨਲੋਖਾਇ॥ ਸਾਕੁਨੁਦੇਖੈਕਹਾਨਿਹਾਗਿਸਰਿ
ਕੇਸਰਦੁਰਸਹਿਕੇਬਾਗ॥ ੬੯॥ **ਦੋਹਰਾ॥** ਅਸਤੁ
ਪਰੇਤਹਦੇਖਿਕੈਮਨਮੇਚਿਤਾਕੀਨਾ॥ ਇਨਪਾਪੀਪ
ਰਪੰਚਕਰਿਖਾਈਜਗਗੀਮੀਨ॥ ੭੦॥ **ਚੁਪਈ॥**

ਸਾਕਨਾਤ ਬਖਸਮਾਹਿਗਿਨਾਇ। ਫੁਜਿਓ ਅਬਏ ੨੫੯
ਗੀਕਰਾਆਇ। ਤੁਰੁਤ ਬਲਗਜਬਲਗਹੈਦੁਰਿ।
ਆਵੈਨਿਕਟਨਕਰੈਬਿਸੁਰਿ। ਬਿਨਾਜੁਪਰਿਪੁ
ਲੇਤਾਮਾਹਿ। ਰੇਰੇਹਟਕਿਤਿਹਗੋਨਗਵਾਹ। ਅਰਿ
ਸਨਮੁਖਕਰੀਏਜਿਗਾਮਾ। ਜੀਤਹਾਰੇਓਕਰਹਾ
ਮਾਮਰੈਆਪਜੇਸਤੁਹਿਮਾਹਿ। ਤਾਜਮਸੂਰਨ
ਅਵਗਬਿਚਾਰ। ੭੧॥ ਜੋਰਠਾ ਕਰਿਮਨਜੰਗੀਇ
ਚਾਰਸਾਕੁਨੇਗਰਿਓਬਾਇਬਕਾ। ਕਾਟਿਗੀਵਤਿ
ਹਮਾਰਿਜਮਪੁਰਦੀਓਪਠਾਇਕੈ। ੭੨॥ ਚੁਪਈ॥

ਗੀਧਮੇਰਸੋਕਹਿਜੁਸੁਨਾਯੋ। ਬਗੁਲੇਜੈਸੇਜੀਉ
ਗਵਾਯੋ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਸੋਈਮਾਰੋਜਾਇ। ਨੀਚੋਜੈਬਰ
ਪਦਵੀਪਾਇ। ਅਚਿਤਵਰਨਤਬਉਤਰਦੀਨਾਮੇ
ਅਪਨੇਮਨਾਮੰਤਰਚੀਨਾ। ਕਰਪੁਰਦੀਪਕਾਗਕੋ
ਦੇਉ। ਕ੍ਰਿਪਾਧਾਰਿਅਪਨਾਕਰਿਲੇਉ। ਉਪਜੈ
ਬਸਤੁਜੁਉਤਮੁਤਾ। ਤ੍ਰੇਜੈਸੋਈਹੋਹਿਰਮਜਗ
॥੧੩॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਇਧੰਮਾਚਲਪਰਬਤਾਬਿਖ
ਰਮਗਵਨਹਿਪਰਧਾਨਾ। ਬਾਜਤਗਾਜਤਸੁਖਕ
ਰਤਬਹੁਅਨਿਦਜੀਅਮਾਨ। ੧੪॥ ਚੌਪਈ॥ ਸੁਨੇ

ਬਾਤਮੰਤੀਹਸਿਦੇਇ। ਅਨਜਾਨਤਜੇਮਨਕਹਿਲੇ ੨੬੦
 ਇ। ਅਨਹਸੀਕੋਚਿਤਹਿਧੇਗੇ। ਜੇਅਪਮਾਨਆਪਨੇ
 ਕੋਗੇਜੇਸੇਦਿਜਮਨਕਹਿਬੀਚਾਗ। ਗੁਜਨਫੇਰਿ
 ਪਾਯੋਤਿਸਕਾਗ। ਗਜਾਕੋਕੋਰੇਸਮਝਾਇ। ਗੀ
 ਧੁਕਹਤਤਬਗਜਸੁਨਾਇ। ਦੇਵਸਰਮਾਇਕ
 ਬ੍ਰਹਮਨੁਅਹੈ। ਨਗਰੋਕਟੇਸੇਸੇਬੀਰਹੈ। ੧੫। ੨੭
੨੮। ਬ੍ਰਹਮਨਰੂਪਗੋਬਿੰਦਕਪੂਜਕਰਤਸਕੁਕੇਇ
 ਕੇਪਰਿਤਕੋਮੁਨਮਤਿਜੇਸਾਤੋਸਾਹੇਇ। ੧੬। ੨੯
੩੦। ਜੇਦਿਜੁਇਕੇਨਿਦਤਿਬੁਲਾਯੋ। ੧੭

ਸਤੁਤਿਗਦਾਨਦਿਏਯੋਘਟਲੈਕੈਗੁਰਬਸਯੋ
 ਕੁੰਭਾਗਾਘਟਮੇਲਾਗਾਕਰਨਾਬਿਚਾਗਾਬਿਚੈ
 ਘਟੁਸਤੁਕੈਜਾਇ। ਕੇਤੁਕਦਾਮਕਰਮੇਲਾ
 ਾਇ। ਤਾਕੇਕੁਜਸਲੇਏਯੋਗ। ਜੇਏਧਨੀਲਛ
 ਮੀਜੋਗ। ਜਬਹੋਏਦਸਬੀਸਰਜਾਗਾਤਬ
 ਮੇਬਯਾਰਕਰੋਦੇਚਾਗਾ॥੧੧॥ ਦੋਹਰਾ ਸ੍ਰਿਦਰ
 ਤਿਆਜੁਹੋਇਗੀਤਾਸੇਕਰੋਪਿਆਗਾ। ਅਦਰ
 ਜੁਸੇਤੁਹਿਏਖਿਕੈਰੇਤਾਸੇਗਾਗਾ॥੧੨॥ ਚੌਪਈ
 ਕੁਪੁਕਰੋਤਬਲਕੁਟੀਲੈਯੋ। ਤਿਨਸੇਤਨਕੇ

੨੬

ਸਿਰਪਰ ਦੇਉ ॥ ਇਹ ਕਹਿ ਦੀਸੀ ਲ ਕੁਟਿਚਲ ॥ ੨੬੯ ॥
ਇਸਤੁਰੁ ਪਰਲਾਗੀ ਜਾਇ ॥ ਦੁਹਰੁ
ਉਪਨਿਰੁਟੈ ਸੈਗਾ ਸੁਨੇ ਕੀ ਕੁਰਬਾਨੇ ਕੀ
ਜੋਗ ॥ ਦੁਖਿ ਕਹਾ ਜੁ ਜਾਇ ਕੁਰਬਾਨਾ ॥ ਕੁਰਬਾਨੇ
ਬਿਪਗਦਾਗ ॥ ਪਰਤਿਆਰਿ ਨਿਕਰੇ ਤਾਹਿ ॥ ਅ
ਨ ਜਾਨਤੁ ਕੀਐ ਸੀਆਹਿ ॥ ੧੯੯ ॥ ਦੁਹਰਾ ॥ ੫
ਦੁਸਤੁ ਕਾਖਿ ਇਕੈ ਅਰੁ ਪਾਏ ਤਿਜ ਕਾਰਾ ॥ ਅਨ
ਹੋਨੀ ਜੈ ਮਨ ਧਰੇ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਤਾਹਿ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ੮
੦ ॥ ਦੁਹਰਾ ॥ ੧ ॥ ਦੁਹਰਾ ॥ ੧ ॥ ਦੁਹਰਾ ॥ ੧ ॥

ਇਕਾਤਥੈਠਨਕੀਨਾ। ਨਿਸੁਰੁਹਇਸੁਕਹੀਏ
 ਬਾਤਾ। ਕਿਹਕਾਗਤੀਜੀਅਰੁਰਤਾ। ਗੀਪਕੇਹੇਗ
 ਜਾਸੁਨਿਲੇਹਾ। ਹਿਤੁਕੀਕਹਤਸੁਦਨਤਿਹਦੇਹਾ।
 ਰਾਜੇਜੇਮਦਮਾਤਹੋਈ।। ਭੁਲੀਕਹੀਨਹਿਮਲੇ
 ਜੋਰਗੀ।। ਚਲੇਕੋਪੇਰੇ।। ਅਤਿਹੀਪਾਵੈ।। ਹਿਤਕੇਬ
 ਚਨਨਹਿਰਦੇਲਿ।। ਆਵੈ।। ੮੫॥ **ਚੋਰਗਾ।** ਅੰਸੇ
 ਪੁਰਕੇਕਾਮਮੇਬੀਚਪਰੇਜੋਕੋਇ।। ਨਿਜਚੈਲਗੇ
 ਕਲਿਕੁਤਹਜਗਮੇ।। ਅਪਜਸਹੋਇ।। ੮੬॥ **ਚੋ**
ਪਈ।। ਨਿਉਗਾਇਦਮਦਮਾਤਹੋਈ।। ਨਿਕਸ

ਚਲੈ ਪੁਨਿ ਕ੍ਰਮ ਤਹ ਜੇਈ॥ ਸਨਮੁਖ ਫੁਕੇ ਜੋ ਕੋਈ २੬੨
ਜਾਇ॥ ਸਕੁ ਕੋ ਜੇ ਤਿਸ ਕਾਰ ਕਰਾਇ॥ ਤੁਅਪਤ०
ਪਤੋ ਕੀ ਨਉ ਪਾਇ॥ ਸੈਨ ਮਾਰਿ ਹਿਸਈ ਓਤੁ ਗਾਇ
ਗਾਕੁ ਹਿਸ ਕੇ ਸਕਲ ਨਿਦਾ ਕੋ॥ ਲਿਓ ਦੁਗ
ਮੈ ਤਿਹ ਤਿਸ ਕਾਰ ਕੋ॥ ਅਬ ਕਛੁ ਮਦੁ ਨ ਹਿਸ
ਨਿਕੀਜੈ॥ ਕਰਿ ਪੇਅ ਨਿਦੇ ਸੁਮ ਗੁਲੀਜੈ॥ ਕਰਿ
ਪੇਅ ਨਿਦੇ ਸੁਮ ਗੁਲੀਜੈ॥ ੮੩॥ **ਹੋਰਗਾ॥** ਚਿਤ
ਵਰਨ ਤਬ ਬੋਲਿਓ ਸੁਨਿਲੀਜੈ ਪਰਥਾਨ॥ ਤੁਦ
ਉਦਮ ਗਨੁ ਪਾਯੋ ਕਰੀ ਮੈ ਜੇ ਜੀਅ ਠਾਨ॥ ੮੪॥

ਚੋਪਈ॥ ਕਹੀ ਮੇਰੇ ਸੇਗੀ ਬਸੁਲਾਇ॥ ਮੰਤ੍ਰੀ ਨਿਪਕੇ
ਜੇ ਸੁਖ ਦਾਇ॥ ਅਮਾਦ ਅੰਤ ਕਾ ਕਰੈ ਗੀਆਨ॥ ਬ
ਦੁਤੀ ਘਟਤੀ ਲੇਇ ਪਛਾਨ॥ ਬੁਧ ਬਲ ਕਰ ਕੈ ਸੇ
ਭਹ ਗਈ॥ ਜਾ ਕੇ ਦੇਖੁ ਲਾਗੈ ਕਾਇ॥ ਤਾ ਤੇ ਮੇਸ
ਤਪ ਕੁਪੇ ਗਾਇ॥ ਦੇਖੇ ਤਿਨ ਕੇ ਪੁਰ ਮਨ ਲਾਇ॥ ਕੁ
ਲੀ ਹੋਇ ਤੋ ਕੀ ਜੇਵਾਹਿ॥ ਤਜੀਏ ਬਾਤ ਬੁਰੀ ਜੇਅ
ਹਿ॥ ੮੫॥ ਚੋਰਨ॥ ਕੀ ਜੈ ਸਕੁ ਬੀਚਾਰ ਕਯੋ ਬੇ
ਦਾ ਮੈ ਪੀਰਿ ਤਨਾਹਿ॥ ਜੇ ਹੋਵਾ ਹਰਿ ਮਨ ਪਛਤਾਵਾ
ਨਾਰੈ॥ ੮੬॥ ਚੋਪਈ॥ ਬਰਖਾਰਿ ਤੁਅੰਬਾਅ

ਇਤੁਲਾਨੀ। ਬਰਖਹਿਮੇਘਬੰਨ੍ਹੇਮਤਿਪਾਨੀ। ੨੬੨
 ਨਾਜਿਗਜੁਆਈਗਈ। ਕਟੀਬਹੁਤਬੇਰੀਗਹਿਜਾ
 ਇਜਿਫਿਰਿਜੁਪਕਰਹਿਦੁਹਧਾਇ। ਗਛੁਲੇਪੈਤ
 ਬਹਿਸੁਛੁਰਾਇ। ਜਪਨਸੇਘਮਗਰੇਹੇਨਕੋਇ। ਗੁ
 ਹਜਾਨਾਤਬਦੁਰਲਭੁਹੋਇ। ਤਿਹਤੇਸਿਧਿਕੀਜੀ
 ਇਗਈ। ਕੀਰਤਜਸੁਸਭੁਜਗਮੇਧਾਇ॥੮੭॥ ਜ
 ਰਾ॥ ਚਿਤ੍ਰਵਰਨਜਮਗਈਜਗਮੇਅਵਰਨਾਦੁਸ
 ਰਾ॥ ਅਪਨੀਆਨਮਨਾਇਦੀਓਦੁਰਗਾਫਿਰਹਿਸੋ
 ॥੮੮॥ ਰੁਪਈ॥ ਕਹੀਏਜੋਮੰਤੀਆਧਿਕਾਇ। ਰੁ

ਰਿਪਾਪਜੋਧਰਮਕਮਾਇ। ਬਚਨਜੁਕਰਈਰਜਸੁ
 ਗਵਤ। ਧਰਮਜਬਾਰਬਲਾਗਿਸੁਸਵਤ। ਜਤ੍ਰਜੇ
 ਆਪਨਜਮੋਹਈ। ਸਿਧਕੀਏਕੁਲਕਹਿਸਕੁਕਈ।
 ਜਗਮੇਜੀਤ। ਮਨਿਕਕਹਾਏ। ਸਦਾਨਇਜੇਸਤਪ
 ਰਪਾਏ। ਸੁਦਾਅਸੁਰੁਅਸੁਰਦੇਓਕੁਤ। ਮੁਏਪਰਜ
 ਪਰਜੁਪਕਗਤ। ੮੯। **ਚੁਰਗਾ।** ਗਜਪੁਛੀਗੀ
 ਧਮੋਕਹੋਸਕਲਬਖਯਾਨ। ਜੁਧਕੀਓਕਿਓਕੁਤ
 ਮਿਲਿਕੈਸੇਤਜੇਪਾਨ। ੯੦। **ਚੁਪਈ।** ਸੁਦਾਅਸੁ
 ਦਾਅਸੁਰਬਲਵਾਨ। ਬਲੀਨਜਗਮੇਤਿਸਹਿਸਮ॥੦

ਨਾ ਦੇਵਲੀਏ ਸਗਲੇ ਤਿਨ ਜੀਤਾ ॥ ਇੰਦੁ ਭਗਾਯੋ ॥ ੨੬੪ ॥
ਕਰਿ ਬਿਪਰੀਤਿ ॥ ਅਤੁਲੇਤੁ ਮਾਇਕਾ ਅਪ ਜਗਨਾਮਾ ॥
ਰੂਪਵਿਤ ਸਮਕਰੋਨ ਕਾਮਾ ॥ ਕਰਿ ਬੀਚਾਰੁ ਇੰਦੁ ਪਰਿ
ਆਈ ॥ ਕਰ ਜੇਰੇ ਤਿਨ ਕਰਯੋ ਜੁਨਾਈ ॥ ਆਗਿਆ
ਪੈਇ ਜਾਇ ਤੁਪ ਟੋਗੇ ॥ ਦੇਉ ਕ੍ਰਾਤਾ ॥ ਛਿਨੇ ਮੇ ਮਾਰੇ ॥ ੨੬੫ ॥
ਦੁਹਰਾ ॥ ਕਰੋ ਪੁਰੰਦਰ ਬੇਗ ਚਲਿ ਇਕ ਪਲ ਗਹਰ
ਨਲਾਇ ॥ ਨਾ ਸੁਹੇਇ ਜੇ ਦੁਹਰ ਕੇ ਸੇਈ ਜਤਨ ਕਰਾ
ਇਸ ॥ ੨੬੬ ॥ **ਚੁਪਈ** ॥ ਪਦਨ ਅਨਿਗ ਜੁ ਮਧੁਰਿ ਤੁਆ
ਗਿਆਈ ਜਹਿਏ ਮੇ ਸਿਗਨਿਰ ਬਾਹੁ ॥ ਤੇਉ ਸਕੁ ਸਿਗਕ

ਮਿਟੀਨੇ॥ ਚਲੇ ਸਰ੍ਹੋਂ ਸੋਇ ਕਮਤ ਕੀਨੇ॥ ਅਜੁਰਨ
ਦਿਗਇ ਕਬਾਰੀਅਹੀ॥ ਫੁਲੇ ਕੁਜਮ ਬਹੁ ਬਿਧ
ਕੇਤਹੀ॥ ਤਹਾ ਅਪਛਗਠਾ ਦੀਆਇ॥ ਦੋਨੋ ਕੇਤ
ਬਕਾਮ ਸੀਤਾਇ॥ ਦੇਖਤ ਦੇਉ ਮੋਹਤ ਭੁਏ॥ ਗਹਿਨ
ਸਕੇਵਾ ਕੇ ਦਿਗਗਏ॥ ੯੪॥ **ਦੋਹਰਾ**॥ ਦੇਕਭੁਜ
ਅਪਸੁ ਦਗਹਿ ਸੁਦਗਹਿ ਭੁਜਥੀਆ॥ ਵਹਕਹ
ਈਮੇਰੀ ਬਧੁ ਵਹਕਹ ਥੀਮੇਤੀਆ॥ ੯੫॥ **ਚੌਪਈ**
ਕ੍ਰਿਪੁ ਕੀਓ ਦੁਹੁ ਬਾਦਮ ਚਾਯੇ॥ ਛਾਤਿ ਸਰਿਤ ਬਜੁ
ਧਰ ਚਾਯੇ॥ ਦੇਉ ਬਲੀਏ ਕਸਮ ਆਹੀ॥ ਅਏ ਜੂਤ੍ਰਿ

ਕੈਆਪਸਮਾਹਿ॥ ਤਿਉਤੁਮੇਵਉਨ੍ਹਿਪਸੁਜਾਨਾ॥ ੨੬੫
 ਨੁਪਕਰਨਕਛੁਕੁਲਾਨਜਾਨਾ॥ ਸਿਧਕੀਏਸੁਕੁਰੇਏ
 ਰਾਇ॥ ਏਕਜੀਤਦੂਜੇਜਸਪਾਇ॥ ਤਤੇਕਹਤਾ
 ਬਾਰੀਬਾਗ॥ ਅਵਰਨਉਤਮਾਮਾਹਿਬਿਚਾਗ॥ ੨੬੬
 ਪਾ॥ **ਦੁਹਰਾ॥** ਮਿਤਰਾਨੁਨਿਜਦੇਹਪਨੁਕੀਰਤਸੈ
 ਨਾਸੂਰਿ॥ ਪੀਘਾਵੇਸੀਦੇਹਮੇਕਰਿਕੇਨੁਸੁਕੁ
 ਰਾ॥ ੨੬੭॥ **ਚੁਪਈ॥** ਮੰਤ੍ਰੀਜੇਤਬਗਜਾਕੇਹੈ॥ ਜੇਤੁ
 ਵਹਿਰੇਹੈਮੇਜੇਮਹੈ॥ ਪਹਿਲੇਕਿਉਨ੍ਹਿਕੀਨੇਤਾ
 ਹਿ॥ ਅਬਜੇਬਹੁਤਨਿਹੋਰਤਦਾਹਿ॥ ਜਬਲਗਕ

ਹੁੰਦੇ ਦੁਨਪਾਵੈ॥ ਮੰਤ੍ਰੀ ਤਹਾਨ ਸਿਧਿ ਬਤਾਵੈ॥ ਤਬ ਮੇਜੁ
 ਧਕੀਰਿ ਪੁਨਿ ਜਾਇ॥ ਤੁਮ ਪ੍ਰਤਾਪ ਤੇਜੀ ਤਹਿ ਪਾਹਿ॥
 ਹਿ ਸਰਜ ਬਰੁ ਜੇ ਪਾਅਹਿ॥ ਭੁਲੀ ਭਾਤ ਮੇਲ ਖੋ
 ਤਹਿ॥ ੯੭॥ **ਚੌਰਾ॥** ਸਿਧ ਜੁਗਤਿ ਹੈ ਹਿ ਸੁਨਿ ਪਸੁ
 ਨਿਭੁ ਪਧਰਿ ਕਾ॥ ਇਤ ਮੇਤੀ ਸਿਧ ਕਰਿ ਨਿਸ
 ਚੈ ਮਨ ਮੇਆਨ॥ ੯੮॥ **ਚੌਪਈ॥** ਜਗ ਮੇਜੀ ਤੇ
 ਜਿਨ ਸਭ ਕੇਇ॥ ਕੇਮਲ ਧਰਮੀ ਬਲੀ ਜੁਹੇਇ॥
 ਸਤਵਦੀ ਅਰੁ ਬਹੁ ਪਰਵਾਰ॥ ਕੀਜੈ ਸਿਧ ਨ ਕੀਜੈ
 ਰਾਗ॥ ਲਛਨ ਇਨ ਕੇ ਕੋਰ ਬਖਾਨ॥ ਸੁਨੀ ਇਤਿ ਨ

ਕੋਮਲਕੇਕਾਨਾ ॥ ਜਿਨਜੀਤਿ ਬਹੁਤੇ ਸੀਗਾਮਾਮਰੁ ॥ ੨੬੬ ॥
ਹੈਰੂਪਬਹੁਬਲਦਾਨਾ ॥ ਤਮੇਜੁਪਨਕਗੀਮੇਧਾ
ਇ॥ ਜਕੋਨਮੇਘਲਗਸੀਗਾਇ॥ ੨੬੭ ॥ **ਜੋਗ**
ਲੀਇਰੂਪਜਿਨਜੀਤਿਪਰਸਗਾਮਜਿਉਖਡਗਾਬਰ
ਜਿਉਤੋਉਕਗੀਏਪ੍ਰੀਤਿਤਾਮੇਧੈਰੁਕੀਜੀਮੇ॥ ੨੬੮ ॥
॥ **ਰੂਪਈ॥** ਕੋਮਲਕੇਸੀਧੀਮੇਸੇਜਾਨਾ ॥ ਕੋਰੋਨਬੁਰਾ
ਜਾਹਿਕਿਨਪ੍ਰਾਨਾ ॥ ਧਰਮੀਗਜਾਸੀਧਿਕਗਾਇ॥ ਜੀ
ਦੇਸੇਲੇਪਰਮਨਤਜਾਇ॥ ਸਤਦਾਈਸੇਸੀਧਿਜੁ
ਹੋਇ॥ ਅਪਨਸਤਤੇਰੋਨਸੇਇ॥ ਗਜਾਜਿਹੋ

ਬਹੁਪਰਦਾਗ। ਸਪਨੇਬਨਜੇਤਾਹਿਬਿਚਾਗ।
ਤਸੇਸਿਧੀਜੀਏਧਾਇ। ਪਰੇਕਾਮਤਬੋਹਇ
ਜਹਾਇ॥੧੦੧॥ ਚੋਹਗ। ਭੁਲੀਭੂਪਕੀਪੀਤਿਤੇ
ਸਤੁਸਭੈਰੂਪਾਹਿ। ਰਹੇਅਨਦਤਦੇਸਮੇਰੁਕੁ
ਹੁਕੇਨਾਹਿ॥ ੧੦੨॥ ਚੋਪਈ॥ ਸਿਠਸੇਸਿਧੀਕਬ
ਹੁਕੀ। ਆਇਬੈਨੈਤਮੇਸੇਅਹੀ। ਕਰਮਾਗਤੁ
ਸੇਬਸਪਕੇਜਾਇ। ਬਕੈਜਏਕਰਿਸਗਲਠਿ
ਪਾਇ। ਲਭੇਨਉਦਮੁਕੇਈਤਾਸਾ। ਦੇਖੋਹੋਤਜੀ
ਅਕੇਨਾਸਾ। ਸਿਧਕਰੈਕਾਟੈਤਹਕਾਲੁ। ਪ੍ਰਾਨਰ

ਛੁਇਹਉਦਮਭਾਲਾਗਜਹਿਸਜਭੁਗੁਨਾਮ ੨੬੭
ਧਿਕਾਇ। ਸਿਧਕਰੋਮਨਾਮਵਰਨਲਜਾਇ॥੧
੦੩॥ **ਦੁਹਰਾ॥** ਧਰਮੀਕੋਮਲਸੂਰਮਾਸਤਵਾ
ਦੀਤਿਹਜਾਨਾ॥ ਪ੍ਰੀਤਿਸਦਾਬਛੁਤੀਹੋਰੋਇ
ਸਰਤੀਧਨਾ॥ ੧੦੪॥ **ਚੁਪਈ॥** ਹਿਸਦੂਤੋਮੋਰ
ਦਿਗਾਮਹਾਕ੍ਰੇਦਸੁਲਤਿਨਮਾਰਗਗਾਚ
ਲਿਕੋਸੇਈਹਿਸਪੇਅਯੋ॥ ਮੰਤ੍ਰੀਸਹਤਸਭਰਾਇ
ਸੁਲਯੋ॥ ਸੁਨੀਸਕਲਪੁਨਿਕਹਿਓਤਾਹਿ॥ ਜਹਤੇ
ਆਯੋਤਹਫੁਰਿਜਾਹਾ॥ ਸਮਾਚਾਰਜੋਰੋਏਉ॥ ੦

ਘਗੀਘਗੀਕੋਰੇਜਹੁਈਗਾ॥ਮੰਤ੍ਰੀਸੇਤਬਰਾਜਾ
 ਕੋਰੇ॥ਕਹੁਬਿਚਾਰੁਜੈਸੇਕੋਅਰੇ॥੧੦੫॥ **ਦੁਹਰਾ॥**
 ਸੀਥਿਕਰਨਕੇਜੈਸਿਪਤਿਕੀਨਦੂਤਬਖਾਨਾ॥ਜਿਨਸੇ
 ਸੀਥਿਨਕੀਜੀਐਤੇਤੁਕਹਿਪਰਧਨਾ॥੧੬॥ **ਚੁਪ**
ਈ॥ ਚਕੁਦਾਕਤਬਕਹੈਸੁਨਾਇ॥ਬਾਲਕਾਬ੍ਰੀਧਿ
 ਜੁਹੈਵੈਗਾਇ॥ਰੁਹੈਬਹੁਤਭਾਈਤਜਿਜਾਹਿ॥ਲੋਕੁ
 ਅਰੁਰੋਗੀਬਡਾਅਹਿ॥ਮੰਤ੍ਰੀਸੇਨਜਿਹਆਧੀਰ
 ਅਵਰਲੋਕੁਸੇਬਡੁਗੀਭੀਗ॥ਤਿਰੀਆਰਤਮਦ
 ਮਾਨਅਹਾਰਾ॥ਜੁਪਅਖੇਟਕਬਹੁਤਾਧਿਆਗਾਇ

ਨਛਿਨ ਮੰਤ੍ਰ ਮਨੋ ਕਰੁ ਕਰੇ ॥ ਮਨੋ ਕਾ ਮਭਾਵ ਨਿ ॥ ੨੬੬ ॥
 ਧਰੇ ॥ ੧੦੭ ॥ **ਜੋਰਠਾ** ਜੋਨੇ ਨਾਗਿ ਬਿਬੇ ਕਦੇ ਦਾਇ
 ਜਨ ਕੀ ਨਿ ਦ ਕਰੇ ॥ ਗੋਰੇ ਬਾਲ ਜਮਟੇ ਕਮਾਨੇ ਨਾਹਿ
 ਨਏ ਕਹੀ ॥ ੧੦੮ ॥ **ਰੂਪਈ** ਕਾਲ ਕਾ ਮੁ ਕੋਨ ਕੁਨ
 ਜਾਨੇ ॥ ਦੇ ਜਗਇ ਦੁਰੇ ਜੋਠੇ ॥ ਜਤੁ ਜਾ ਕੋ ਬਹੁਤ ਜ
 ਗਮਾਹਿ ॥ ਜਤੁ ਬਰਮਤੋ ਰਹਤੁ ਮਾਹਿ ॥ ਜਗ ਬੇ ਰੂਪ
 ਕਰੇ ਏ ਬੀਜਾ ॥ ਇਨ ਜੇ ਸੀ ਪਿਨ ਕੀ ਜੈ ਏ ਜਾ ॥ ਰੂਪ ਜੀ
 ਤੁਏ ਰੂਪ ਤੁਪਾਵਹਿ ॥ ਇਨ ਪਰ ਜਤੁ ਬਿਜੈ ਕਰ ਜਾਵ
 ਹਿ ॥ ਇਕ ਇਕ ਲਛੁ ਨ ਕਰੇ ਸੁਧਾਰਾ ॥ ਜਾਲੇ ਦੇ ਤਿਨੇ

ਧਿਚਾਰਾ ॥ ੧੦੮ ॥ **ਹੋਰਗਾ** ॥ ਅਲੁਪ ਬੁਧਤਾ ਕੀ ਕਹਤ
 ਜੇਹੈ ਧਾਲ ਕਰਾਇ ॥ ਭੁਲੁ ਬੁਧੀ ਜੇ ਫੁਲੁ ਕਹਤਾ ਪੇ
 ਜਾਨਿਓ ਜਾਇ ॥ ੧੧੦ ॥ **ਚੁਪਈ** ॥ ਜੁਧਨ ਕੇ ਬੀਤ
 ਸੋਠੈ ॥ ਅਪਨੀ ਸੈਨ ਨ ਜਾਨੈ ਆਨੈ ॥ ਲੋਰੇ ਸੋ ਕਈਆ
 ਹੋ ਧਾਇ ॥ ਜੇਵਾ ਕੀ ਤਿਹ ਬੁਧ ਨ ਕਾਇ ॥ ਏਰ ਪਰ
 ਗੀ ਬਿਧਿ ਜੁਹੇਇ ॥ ਤਿਹੇ ਮੈ ਪੈਉਤ ਜਾਹੁ ਨ ਕਾਇ ॥
 ਗੁਸੇ ਜੇ ਰਗ ਜਬ ਚਾਪੇ ਤਾਰਿ ॥ ਜਿਉ ਸੂਰ ਜਕੇ
 ਗੁਸੇ ਏਰਾਹ ॥ ਇਨ ਤੋ ਪੈ ਇਨ ਹੀ ਸਿਰਾਮਾ ॥ ਚਾਦਿ
 ਜੀਤੈ ਇਨ ਕੋ ਇਕ ਭਾਮਾ ॥ ੧੧੧ ॥ **ਹੋਰਗਾ** ॥ ਜੇ

ਜੀਅਰੁਰਈਅਪਨੇਸੋਕਯਾਨੁਧਕਰਾਇ॥੨੬੮॥
ਤਹੀਜੇਸਸਤਕੋਰੁ॥ਗਿਨਿਮਖਮੇਜਾਇ॥੧੧੨॥
॥ **ਚੋਪਈ॥** ਕੁਤਬੀਧੁਜਾਕੋਤਜਿਜਾਹਿ॥ਗੀਨ
ਮਤਿਜਗਤਹਿਕਹਾਹਿ॥ਅਪਨੇਕੋਬਾਸਿਕਰਿਨਹਿ
ਸਕੈ॥ਅਵਹੁਹੁਤੋਕੋਤਕੋਤਕੋ॥ਹੁੰਇਕਤੁਸਤੁ
ਆਪਜਮਾਹਿ॥ਪਕਰਿਓਹਿਛਿਨ੍ਹੇਕਨਛਾਹਿ॥
ਜਤੁਪਰਮੇਤੋਕੋਜਾਨਿ॥ਤਾਜੇਸੀਧਨਕਬਹੁੰਨਿ॥
ਮਦਹਗਿਤਿਅਰਤਜੇਗਜਾ॥ਸੁਧਰੈਨਹਿਨਤਿਹ
ਇਕਕਾਜਾ॥੧੧੩॥ **ਦੋਹਰਾ॥** ਮੰਤ੍ਰੀਸੈਨਾਸਕ

ਲਮਿਲਿਲੇਹਿ ਪ੍ਰਜਾ ਕੋ ਲੂਟਿ। ਹੁਇ ਅੰਨ ਯਾਈ
 ਦੇ ਸੋਮੇ ਅਪਨ ਸੁਜਗ ਮੈ ਫੂਟਿ। ੧੧੪॥ **ਚੌਪਈ**
 ਅਖੇਟ ਸੋ ਜਿਹ ਬਹੁ ਪਿਆਰ। ਤੋ ਕੇ ਜਗਨ ਤੁਸਰ
 ਇਬਿਗਾਰ। ਪ੍ਰਜਾ ਪਰ ਕੀ ਸੁਪਿਨ ਰਿਕਾਇ। ਅ०
 ਦੇ ਸਾਝੇ ਤੇਰ ਭਿਜਾਇ। ਕਰਤ ਅਖੇਟ ਕਬਲ
 ਰਹਿ ਜਾਇ। ਮਾਨ ਸਖਾਵਾ ਜਾਹਿ ਤਿਹ ਪਾਇ। ਤੁ
 ਕੀ ਸੁਸੁਪਿ ਸਤੁ ਪਾਏ। ਚਨ੍ਦ੍ਰ ਦੇ ਰੋਅਹੁ ਮਾਗ ਗਿਰ
 ਵੈ। ਜੁਪ ਖੇਲ ਸੋ ਜਾ ਕੀ ਪੀਤਿ। ਕਰਤ ਆਹਿ ਜ
 ਗਤਾ ਕੀ ਗੀਤਿ। ੧੧੫॥ **ਦੋਹਰਾ**। ਨੀਦ ਕੂਖਲ

ਜਾਤ ਜੈ ਪੁਨਿ ਹੁਇ ਗਾਬ ਕੀ ਗਗ। ਤਾ ਕੇ ਸੁਖ ਕੇਈ २੭੦
ਨਹੀ ਜੈ ਨਿਪ ਜੁਪਾ ਖਿਲਾਹ। ੧੧੬॥ ਰੁਪਈਆ
ਜਾ ਜੈ ਹੋਆ ਪਨ ਸੁਗ। ਮੈ ਨ ਤਿਹ ਰੁਹ ਸੇ ਭਰ ਪੁਰਾ।
ਜੁਪ ਸਮਾਜ ਬਲ ਗੋਆਇ। ਲਰੈ ਕੇਈ ਦੇਖਿ ਭ
ਗਾਇ। ਇਕ ਲੋਗ ਜਾ ਕਹਤ ਕਲੇਰੇ। ਨਿਹ ਚੈਕ
ਰਿਤਾ ਕੇ ਸੁਖ ਫਿਰੈ। ਜੇਗ ਜਾ ਲੋਭੀ ਨਿਜੁ ਹੋਇ।
ਮੈਨਾ ਤਾ ਕੀ ਲਰੈ ਨ ਕੇਈ। ਕਹਤ ਪਰਸ ਪਰਤੀ
ਛੁਨ ਬਾਤਾ। ਜੁਪ ਨ ਕਰਈ ਕੋ ਨ ਭਾਤਾ। ੧੧੭॥ ਰੁ
ਪਈਆ। ਲੋਭੁ ਗੁਸ ਜੇਕ ਛੁਦੇ ਨਹੀਆ ਜੁ ਕਾਲਿ

ਕਹਿਗਾਇ। ਪਰੈ ਕਾਮੁ ਜਬ ਆਇ ਕੇ ਤਿਉ ਜਿਸੇ
 ਨਾਭਾਇ। ੧੧੮॥ **ਚੁਪਈ॥** ਮੰਤ੍ਰੀ ਸੇ ਲੋਕੀ ਜਹਿ
 ਬਿਨੁ ਧਨ ਪਾਏਲ ਨ ਤੇ ਨਹਿ। ਜਬ ਹੀ ਕਾਮੁ ਆਇ
 ਕਛੁ ਪਰੈ। ਆਗਹਿ ਦਰਬਾ ਮਟਕਹੁ ਇਖਰੈ। ਪਾਵ
 ਹਿ ਨਹੀ ਜਬ ਤ ਕਦਾਮ। ਕਰਹਿ ਨ ਤਿਲੁ ਕੁਰਿ ਪਛ
 ਕੇ ਕਾਮ। ਯੁਗਮਹਿ ਜੀਤੈ ਸਤੁ ਧਾਇ। ਮੰਤ੍ਰੀ ਸੇ ਨ
 ਜਿਹ ਇਹੁ ਭਾਇ। ਦਿਸਦਿ ਵਤਾ ਕੀ ਨਿੰਦੁ ਕਰੈ।
 ਸਭੁ ਤਿਹ ਜਾਨੁ ਸਕਲ ਪਰਹਰੈ। ੧੧੯॥ **ਦੁਹਰਾ॥**
 ਜੇ ਜਾਧੁ ਮਰੁ ਸੂਰਮਾ ਨਿਕਟ ਨ ਆਵੈ ਤਹਿ। ਦੁਸ 29

੨੭੧
 ਟਧੁਪਕਰਕਸਧਚਨਤਿਨਕੇਸੀਗਨਿਰਧਾਹਿ॥
 ੧੨੦॥ ਚੁਪਈ॥ ਛਿਨਛਿਨਮੰਤ੍ਰਅਨਿਕਮਨਧਰੇ
 ਕਯੋਨਕਾਗੁਜੇਈਕਰੇ॥ ਅੰਤ੍ਰੀਤਹਿਗਈਕਰਿਜਇ
 ਜਧਕਛੁਕਾਮਪਰੈਤਿਹਆਈ॥ ਕਾਮਾਇਖੇਪ
 ਰਧਾਨੁਨਆਏ॥ ਕਾਮੁਨਕਧਗੁਜੇਸਿਧਿਪਾਏ॥
 ਪਰਜਾਸੇਨਨਿਦਾਕਰੇ॥ ਕਾਮਾਇਖੇਕੋਈਚਿਤੁਨ
 ਧਰੇ॥ ਕੁਲਾਧੁਗਕਛੁਰੇਇਜੁਰੇਈ॥ ਜਗਤਹਿਨ
 ਸਰੁਕਾਰਜਸੇਈ॥ ੧੨੧॥ ਚੁਪਈ॥ ਜਾਕੀਐਸੀਜੁ
 ਗਤਿਹੈਸਰੈਨਤਿਹਕੇਕਾਜੁ॥ ਤਜੀਐਐਸੇਨਿਪ

ਤਿਕੋ ਸਿਧਨ ਕੀ ਜੈ ਕਾਜ ॥ ੧੨੨ ॥ **ਚੁਪਈ** ॥ ਜੇਬ
 ਲਕਸਮਗਹੁ ਕਰਿ ਗਏ ॥ ਕਰੋ ਜਨਕਾਹੁ ਜੀਅ ਨਹਿ
 ਗਏ ॥ ਸਿੰਗੀ ਜਾਕੇ ਜੇਤ ਕਾ ਆਹਿ ॥ ਅੰਤ ਬਿਖੈ ਸੁਗ
 ਈ ਕਰਿ ਜਾਹਿ ॥ ਜਬ ਲਗ ਕਰੈ ਨ ਮੰਤ੍ਰ ਬਿਚਾਰਾ ॥
 ਪਾਏ ਨਾਹੀ ਤਕੇ ਸਾਗ ॥ ਖੌੜੇ ਜੁਧ ਸਤ੍ਰੁ ਜੇ ਆਇ ॥
 ਮੰਤ੍ਰੀ ਨ ਸੋ ਸਿਧਿ ਪਾਇ ॥ ਮਧਿ ਜੇ ਰੋਇ ਜੇਤਿ ਰਖ
 ਰਧਾਏ ॥ ਗਾਜਾ ਨਿਜ ਚੈ ਮਨ ਮੇਲ ਆਏ ॥ ੧੨੩ ॥
ਦੁਹਰਾ ॥ ਭਾਈ ਜੇ ਠਹਰਾਵਈ ਤਕੇ ਓ ਦਮ ਨਾਹਿ ॥
 ਜਿਯੋ ਪਾਹਨ ਕੋ ਪੂਜੀ ਮੇਤਿ ਓਤਿ ਹੋਲੇ ਗੁਜਾਹਿ ॥

੧੨੪ ਚੌਪਈ॥ ਨਿਪਰੈ ਨਗੇ ਮੇਜੈ ਇਹ ਕੁਇ ॥ ੨੧੨
 ਕੁਗਿ ਮੇਤਾ ਬਿਧ ਕਰਾਇ॥ ਗੇਨੈ ਕੋਈ ਤ ਕੋਰਾਇ॥
 ਜਾਨਹਿ ਜਗੁ ਮਿਲਿ ਤੁਧ ਨ ਕੁਇ॥ ਜਬ ਹੀ ਘਰੇ
 ਬਾਹਰ ਜਾਇ॥ ਘੇਰਿ ਲੇਹਿ ਜਤੁ ਤਿਹ ਪਾਇ॥ ਚਾ
 ਜਿ ਚਾਨੈ ਮਿਲਾਇ ਕੋਠੇ॥ ਪਛੁਤਾ ਕੇ ਘੇਰਹਿ ਚੁ
 ਠੇ॥ ਚਿਤੁ ਤਹੀ ਤਾਹਿ ਮਾਰਿ ਮੇਲੇਹਿ॥ ਕਾਰਿ ਚਰਜ
 ਨ ਕਰੇਇ॥ ੧੨੫ ਚੌਰਗਾ॥ ਘੇਰਿ ਲੇਹਿ ਤਿਹ ਪ
 ਤਿ ਕੇ ਜਤੁ ਸੁਭ ਟੇਜੇ ਧੀਰ॥ ਸਮਝਿ ਲੇਹੁ ਤਿਹ ਗਾਇ
 ਕੇ ਜੈ ਸੇ ਸਾ ਧੀਰ॥ ੧੨੬ ਚੌਪਈ॥ ਜਾ ਕੇ ਨਹਿ

ਨੇਕੀ ਬਬੇਕਾ ਜਮਸ਼ੁਨਾਹਿਕੀ ਸੇਏਕਾ ਜਮਸ਼ੁ
 ਨਸੇਨਾਗਥੇਗਇ। ਪੁਰਖਜੂਰਤਿਨਮਨੀਲਯਾਇ।
 ਸੁਪਕਾਲਜੇਨੇਸਹਿਕੇਈ। ਬਿਜੇਨਤਾਕੀਕਧਹੁੰਈ
 ਜੇਓਲੁਕਅਰੁਕਾਗਹਿਜਾਨ। ਨਿਜਓਲੁਕਦਿ
 ਕਾਗੁਪਛਾਨ। ਤਿਉਤਿਹਰੂਪਜਨੁਜਿਤਿਲੇਇ। ਬ
 ਚੈਨੀਲਖਜਤਨਕਰੇਈ॥ ੧੨੧॥ **ਦੋਹਰਾ॥** ਜੇਸੇ
 ਦਾਦਰਕੇਜਰਪਨਿਗਾਲਿਜਾਤਤਤਕਾਲਾਤੇਸੇ
 ਮਾਰੈਜਨੁਤਿਹਇਗਬਿਧਿਜੇਰੂਪਾਲ॥ ੧੨੨॥ **ਦੋ**
ਪਈ॥ ਜਤਪਰਮਤੇਰਹਤਜੁਗਾਈ। ਤਕੇਜਿਨ

ਪਤਿਆਰਕਗਾਇ॥ ਜਤਿਸਮਾਨਜਗਮੇਦੂਜਾ॥ ੨੭੩
ਜਹਲਾਗਿਸ੍ਰਿਸਟਿਸਤਸਰਪੂਜਾ॥ ਜਤਿਲਾਗਿਸ
ਕੁਪੈਸਿਸਾਰ॥ ਜਹਲਗਉਪਜੈਸ੍ਵਰਗਪਤਾਗਸਿ
ਪਤਿਚੇਗਿਸਤਕੀਜਾਨ॥ ਸਰੁਤੇਆਰਿਸਤਿਪਰਧਾਨ
ਸੀਲਧਰਮਸੁਚਸਿਜਮਦਇਆ॥ ਜਤਿਲਾਗਿਏ
ਸਰੁਹੀਕੁਯਾ॥ ੧੨੬॥ **ਦੋਹਰਾ॥** ਦ੍ਰਿਫਕਰਿਗਖਯੇ
ਸਤਾਜਿਨਉਤਮਤਾਕੇਜਾਨ॥ ਹਿਰਦੈਜਾਕੇਸਤੁਨ
ਹੀਤਾਜੇਕਯਾਪਰਿਚਾਨ॥ ੧੨੭॥ **ਚੌਪਈ॥** ਪਛੈਦੁਰ
ਕੁਛੁਦੇਸਜਿਹਗਾਇ॥ ਬਰਖਦੁਚਾਰਸੁਤਹਾਬਸਾਇ

ਜੇਨਾਪੁਜਾਛੁਪਾਵਤਜਾਨਿ। ਗਜਾਨਿਰਪਨਲੇਹੁਪਛੁਨਿ
ਜਬਗਜਾਪਨਹੀਨਹੋਇ। ਤਿਹਉਤਸਾਹੁਨਰਹਈਕਿ
ਇ। ਗਯੋਉਤਸਾਹੁਕੁਯੋਪਨਹੀਨ। ਅੰਗੋਅਠਰਹਪਾ
ਵੈਤੀਨ। ਨਿਰਪਨਤੇਕਛੁਕਾਜੁਨਜੇਰੇ। ਅਪਨਹੀਚਿ
ਤਾਆਪਹਿਮੇਰੇ॥ ੧੩੧॥ **ਦੋਹਰਾ॥** ਪਨਵਿਤਾਤਨਜੁਖ
ਕਯੋਕੇਰੇਜੁਚਹੈਸੋਇ। ਨਿਰਪਨਜਗਦੁਖੀਆਅ
ਹੈਤਾਤੇਕਛੁਨਹੋਇ॥ ੧੩੨॥ **ਚਉਪਈ॥** ਬੀਜੋਕੁਪਕ
ਹੇਈਚਾਗ। ਹਾਏਤਿਨਕੇਮਨਮੇਧਾਗ। ਜਿਧਨਕੀਜੇ
ਇਨਸੇਰਾਇ। ਕੀਏਤੇਕਛੁਜਿਧਿਨਪਾਇ। ਉਚੇ

ਪਰ ਜੇ ਜਲ ਨਹਾਇ॥ ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕੀ ਜੋ ਮ ੨੭੪
ਨ ਲਾਇ॥ ਤਿਉ ਬਿਰਹੇ ਨਾਇ ਨ ਕੀ ਪੀਤੀ॥ ਭੁਮਟ
ਪਰ ਗੋਲੀ ਕੀ ਗੀਤੀ॥ ਅਵਰ ਜੁਆਹਿਰਾ ਜਪਰ ਕਾਰ
ਤੇ ਅਬ ਸੁਨੀ॥ ਅਹਿ ਮਨ ਪਰਿ ਪਯਾਰ॥ ੧੩੩॥ **ਦੁ**
ਰਾ॥ ਖਟੁ ਗੁਨ ਕਹੇ ਜੇ ਸੀ ਤੇ ਮੇ ਤਿਨ ਕੇ ਕਰਤ ਬਖਾਨਾ॥
ਜੇ ਸਾ ਜੇ ਹਾਇ ਪਦੇਖੀ॥ ਮੇ ਤੂੰ ਜੀ ਬਿਧਿ ਤਿਹ ਠਾਨਾ॥ ੧
੩੪॥ **ਚੁਪਈ॥** ਆਸ ਨ ਬਿਗੁਹ ਸ੍ਰੀ ਧਿ ਜੁ ਜਾਨੈ॥ ਆ
ਮੇ ਦੁਇ ਪੀਭਾਵ ਪਛਾਣੈ॥ ਆਸ ਨ ਕਹਤੇ ਤੋ ਕੇ ਸਭ
ਜੇ ਭੁਪਤਿ ਗਖਤ ਬਹੁ ਠਾਉ॥ ਧੋਖਾ ਦੇ ਕੈ ਮਾਰੈ ਪਾਇ

ਆਸਨ ਨੀਤੁ ਸੁਇਹੈ ਕਹਾਇ। ਜਿਧਰ ਕਹਤੁ ਹੈ ਮੇਜੇ ਕੁਇ
ਛਾਤਿ ਕਪਟੁ ਸਰਨ ਗਤ ਜਾਇ॥ ਬੁਲੀਹੈ ਇਤੋ ਸੋਯ
ਹਕੀਜੈ॥ ਨੀਤੁ ਮਾਹਿਯਹ ਸੀਧਿ ਕੁਸੀਜੈ॥ ੧੩੫॥ **ਦੁ**
ਹਰਾ॥ ਆਸੇਯਾ ਕੋ ਕਹਤੁ ਹੈ ਮਗ ਬਲੀ ਜੋਗਾਇ॥ ਤਾ
ਕੀ ਸਰਨੀ ਜਾਇ ਕੈ ਰਹੇ ਦਾਸ ਕੋ ਕੁਇ॥ ੧੩੬॥ **ਦੁਪਈ**
ਇਹ ਗੁਰਤ ਕੋ ਜੀਅ ਮੇਜਾ ਨਿਮਾਭਿਓ ਪਰਸ ਪਰਕੁ ਮਿ
ਜਮਾਨਾ॥ ਨਿਵੈ ਨ ਕੋਈ ਆਪ ਜਮਾਹਿ॥ ਇਹ ਗੁਰ ਜਦ ਹੀ
ਕਰਤ ਰਹਾਹਿ॥ ਜਾਨ ਕਹਤੁ ਹੈ ਤਾ ਕੋ ਗਾਇ॥ ਅਲਪੁ ਸ
ਤੁ ਜਿਹ ਮਨੁ ਲਿਖਾਇ॥ ਕਹਿ ਕੈ ਆਵੈ ਧ੍ਰੁਹਨ ਕ

ਗੋ॥ ਅਸਾਇਪ ਚਰੈ ਸਨਮੁਖ ਲਗੇ॥ ਦੁਇ ਬੀਭਾਉ ॥ ੨੭੫
ਪਛਾਨੁ ਮੀਤਾ॥ ਆਰੈ ਸਤੁ ਫੇਰਿ ਕਰਿ ਚੀਤਾ॥ ੧੩
੧॥ **ਦੋਹਰਾ**॥ ਅਦਰਕ ਹੀ ਬਿਧ ਮੰਤ੍ਰੀ ਕੀ ਕੀਜੈ ਇ
ਹ ਬਿਧਿ ਤਾਰਿ॥ ਸਿਧ ਕਾ ਜੁਹੈ ਸਦਾ ਹੀ ਨਨਕ ਬ
ਹੁ ਚਾਰਿ॥ ੧੩੮॥ **ਚੁਪਈ**॥ ਛੋਟੇ ਬਡੇ ਕਾ ਮੁਜੋ
ਈ॥ ਬਿਨਾ ਬਿਚਾਰੈ ਕਰੈ ਨ ਕਈ॥ ਜੁਭਾ ਅਜੁ ਭੁਕਾ
ਕੋ ਬਿਚਾਰੁ॥ ਲੈ ਦੇ ਦੁਇ ਬਾਤ ਕੇ ਸਾਗ॥ ਪੰਤਿ
ਗੁਨੀ ਸਰੈ ਸਿਆਨਾ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਗਪੈ ਦੇਧਨ ਮਾਨਾ॥
ਅੰਗ ਬਿਖਲੈ ਟਿਨ ਜਿਗ॥ ਕਰੈ ਕਾ ਚਿਤ ਪਰੈ॥

ਨਭਿਗਾ। ਦੇਸ ਦੇਸ ਕੋਲ ਪਈ ਕਾਲਾ। ਜੇ ਜੋਹੇਇ
ਚਲੈ ਸੋ ਚਾਲਾ। ੧੩੯॥ **ਦੁਹਰਾ।** ਪਰ ਜਾਹੁ ਫੁੱਗ
ਜਗਤਾ ਪਨੁ ਸਿਪੈ ਧਰੁ ਹੋਇ। ਜਿਥ ਕਾਜ ਕਾਜ ਹੋਇ
ਈ ਚੁਗਤਿ ਨ ਛੁਡੈ ਸੋਇ। ੧੪੦॥ **ਚੌਪਈ।** ਕਮ
ਕਾਮੁ ਜਥ ਪਰਈ ਆਇ। ਕਰੈ ਬੁਧ ਬਲਾਹ ਨ ਭੁ
ਧਾਇ। ਛੀਨ ਹੋਇ ਬਿਹ ਬਲਾਹਿ ਹੋਇ। ਦੁਖ ਜੋ
ਫੈ ਜਤਨੁ ਕਰਿ ਸੋਇ। ਭੁਲ ਛੁਣ ਜਿਹ ਭੂਪਨ
ਮਾਰਿ। ਤਿਨ ਕੇ ਸਮ ਦੁਸਰ ਜਗਾਸਹਿ। ਅਬ ਭੂਮਿ
ਲੀਜਹਿ ਚਾਰ ਚੁਪਾਈ। ਸਾਮ ਦਾਨੁ ਦੇਵੇ ਰੁਕ

ਗਇ। ਛੁਲੀ ਨਿਪਤਿ ਕੀ ਸਾਮਹਿ ਗਏ। ਦੇਇਦਾ २੭੬
 ਨਜੇਲੇ ਕੁੀ ਅਧੈ॥ ੧੪੧॥ **ਦੁਹਰਾ**॥ ਗਜਾਮਾਪ
 ਸਮਾਨੁ ਸੇਕਰੈ ਕੇ ਦੇਕੇ ਦਾਇ। ਦੁਰਜਨ ਦੀ ਜੇਇਤੁ
 ਪੁਨਿ ਸੀਅਤ ਕਹਤੁ ਸੁਨਾਇ॥ ੧੪੨॥ **ਤੁਪਈ**॥ ਕ
 ਹਤਾਮਾਹਿ ਅਬ ਸਕਤੈ ਤੀਨਾ ਪੁਭਉਤ ਸਾਹ ਪਰਤੈ
 ਚੀਨਾ ਪੁਬਮ ਸਕਤਿ ਪੁਭਕਉਤ ਸਾਹਾ ਕਰੈ ਚੁ
 ਬਸਾਹ ਸੁਤਿ ਹਚਾਹਾ ਅੰਤੁ ਸਕਲਉਤ ਸਾਹ ਦੁਤੀਕ
 ਸਤਾਇ ਦਹਾਰ ਸੁਜੈ ਨੀਕਾ॥ ਤੀਜੀ ਸਕਤਿ ਪੁਭ
 ਭਾਕਹਾਵੈ॥ ਤਾਸਮ ਦੂਜਰਾ ਅਵਰ ਨਲਾਵੈ ਏਹੁ

ਨਜਭੁਗੀਨੀਅਤਮਾਹਿ॥ ਨੁਗੁਨਵਿਤਤਾਕੋਥਿ
ਤਮਾਹਿ॥ ੧੪੩॥ **ਦੋਹਰਾ॥** ਓਤਮਹੋਭੁਪਾ
ਜੇਏਗੁਨਜਿਹਪਟਮਾਹਿ॥ ਏਜੇਹੋਇਤਾਕੀ
ਸਦਾਕਤਰੂਹਾਰੈਸਾਹਿ॥ ੧੪੪॥ **ਚਉਪਈ॥** ਜੇ
ਨਿਪਸੀਤਹਿਜਮਏਸਾਹਿ॥ ਤਾਕੋਅੰਧਕਰਤਜਗ
ਮਾਹਿ॥ ਨੀਅਤਕੇਸੁਭਇਹਈਚਾਰਿ॥ ਦੇਨਅੰਤ
ਬਹੁਕਾਨਪਜਾਗ॥ ਰਹੈਗੁਰਜਤਬਹੀਜਿਧੋਰੇਇ॥
ਗਾਇਤੀਜੇਸੁਨੈਨਕੋਇ॥ ਅੰਤਦੁਗਾਦੁਨਕੇ
ਏਕਾਇ॥ ਜੇਦਕਹਿਤੂਜੁਨਿਪਨਿਕਟਾਇ॥

ਮਧੁਰਬਚਨਮਰੂਪਨੁਤਿਹਦੇਇ। ਪ੍ਰੀਤਿਬਢਾ
 ਇਆਪਨਕਰਿਲੇਇ। ੧੪੫॥ **ਦੋਹਰਾ** ਫੁਟੇ
 ਬਾਤਨਬੁਦਕੀਕਰੈਜੁਗਤਜੋਗਾਇ। ਬਾਰਧਲੈ
 ਬਾਧੈਗਸੇਗਜਾਤੁਗਤਾਇ। ੧੪੬॥ **ਚੌਪਈ**
 ਗਜਾਸੁਨਿਮੰਤ੍ਰੀਸੋਕਹੈ। ਸੋਮੇਸੋਜੈਸੇਤੂਕਹੈ। ਪੀਤਿ
 ਤਚਤੁਰਤੁਪਰਧਾਨ। ਨਹਿਨਦੂਜਾਤੇਹਿਸਮਾਨਾਦੁ
 ਤਮੁਖਾਗਗਬਿਧਿਸਰਬੁਜੈ। ਏਕਏਕਹਿਰਦੈਮੈਗੁਨੈ
 ਮਾਥਿਕਾਦੋਗੁਨਮਦਗੁਨਮਾਹਿ। ਨੀਤਮਾਹਿਜੋਨਿਪ
 ਨਕਹਾਇ। ਸਮਸ੍ਰਿਕਰੇਤਾਕਾਧੀਚਾਹੁ। ਕੁਲੀਬੁਰੀ

ਮਨਮੰਤਰ ਧਾਰਾ॥ ੧੪੭॥ **ਦੋਹਰਾ॥** ਰੇਇਹਮਾਗੀਜੀਤ
 ਜੇਕੀਕੈਸੋਊਪਚਾਹੁ॥ ਕੁਜੇਸਤੁਅਕੁਲਾਇਕੈਮਾਨੈ
 ਮਨਮੇਗਾ॥ ੧੪੮॥ **ਚੌਪਈ॥** ਚਕਵਾਕਹਈਰਿਸਸੁ
 ਨਾਇ॥ ਮੇਮਨਊਪਜੇਏਕਊਪਾਇ॥ ਗਜਾਤਿਹਮਨ
 ਨਿਜਕਰਿਸੁਨੈ॥ ਕੁਲੀਕੁਤਿਕਰਿਜੀਮੇਗੁਨੈ॥ ਦੁਤਕ
 ਹਨਤੇਮੇਅਬਜਾਨਯੋ॥ ਅੰਤੀਜੀਊਮਿਲਾਪਾਰਿਠਾਨਯੋ
 ਮੇਰਗਰਬਸੇਮਾਨਤਨਹਿ॥ ਜੇਊਪਾਇਆਯੋਮਨਮਾਰਿ
 ਸਾਰਸਰਾਜਾਸਿੰਘਲਈਪਾ॥ ਗਖਤਹੈਮੇਜੇਪ੍ਰੀਤੁ॥ ਜੇ
 ੧੪੯॥ **ਦੋਹਰਾ॥** ਲਿਖੇਤਾਰਿਬਹੁਪ੍ਰੀਤਕਰਿਅਨਮ

ਨਗੁਤ ਬਨਇ। ਅਹ ਬਲੀ ਜੋਗ। ਏਹੋ ਕਰਈ ਮਨ ਚਿਤ ॥ ੨੭ ॥
ਲਾਇ। ੧੫੦॥ **ਦੋਖਈ**। ਜਨੁ ਦੇਸ ਕੇ ਦੇਸ ਤਾਪਾ। ਉਪਜੈ
ਆਇ ਜਨੁ ਬੁਨਤਾਪਾ। ਤਾਤੇ ਸੰਧ ਕਰੈ ਸੋ ਆਇ। ਆਤੁ
ਰਹੈ ਇਸਿ ਮਖ ਨਹਿ ਲਾਇ। ਜੈ ਸੇਵੇ ਖੰਡ ਲੋਹੇ ਹੋਇ। ਤ
ਪਤਾ ਬਿਨ ਨਹਿ ਜੁਗਈ ਸੋਇ। ਗਜ ਸੁਨਤ ਕਹੀ ਸੋ ਕਰਹੁ
ਜੋ ਬਿਚਾਰ ਮਨ ਅੰਤ ਰਧਰਹੁ। ਅਚਿਨ੍ਹ ਸਮਾਇ ਕੁ ਬ
ਗੁਜੁ ਬੁਲਾਯੋ। ਸਿੰਘ ਲਈ ਪਰਿਤਾਪਿ ਪਠਾਯੋ। ੧੫
੧॥ **ਦੋਹਰਾ**। ਬਸਨੁ ਦੀਏ ਨਿਜੁ ਅੰਗ ਕੇ ਕੀਨੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਅ
ਨੇਕਾ ਕਰੁਹਾ ਬਿਲੀ ਬਨ ਏਕ ਪਲ ਪਹੁੰਚੈ ਤਿਹ ਠਾਏਗ।

੧੫੨॥ **ਚੁਪਈ॥** ਪਾਤੀ ਮੈ ਬਹੁ ਲਿਖੇ ਬਲਇ॥ ਅਦ
 ਰਮੁ ਖਾਗਰ ਕਯੋ ਸੁਨਾਇ॥ ਹਮੇ ਤੁਮੇ ਕਛੁ ਅੰਤ ਹੁਨ
 ਹਿ॥ ਅਯੋ ਮੇਰੇ ਸਹਮ ਮਾਹਿ॥ ਗਵਨੁ ਕਰਹੁ ਤੁਮਤਾ
 ਕੇ ਦੇਸ॥ ਲੁਟਹੁ ਜੇ ਬੂਝੀ ਪਸਰੇ ਸਾ॥ ਕਹਿ ਸੁਨਿ ਕੈ ਬਹੁ
 ਤਹਾ ਪਠਯੋ॥ ਤਿਉ ਹੀ ਦੁਤ ਮੇਰੇ ਤੇ ਆਯੋ॥ ਹਾਥ ਜੇ ਰਿਕੋ
 ਕਹੀ ਜੁਗਾਗ॥ ਕਹਨ ਲਗੋ ਤਹ ਕੇ ਸਮਝਾਗ॥ ੧੫੩॥ **ਦੇ**
ਹਰਾ॥ ਇਕਾਦਿ ਕਹਿ ਓਗੀ ਧੋਨ ਚਿਤ ਵਰਨ ਦਿਗਾਮ
 ਇ॥ ਕਾਗੁਰਹਿ ਓਹੋ ਬਹੁਤਾ ਦਿਸੁ ਛੁਹੁਤਾ ਹਿ ਬੁਲਾਇ॥
 ੧੫੪॥ **ਚੁਪਈ॥** ਰਜਰਾਇ ਸੋ ਕੈ ਸੇ ਆਹਿ॥ ਸਿਧ ਜੁਗ

ਤੁਆਹਿ ਕਿਸਹਿ। ਮੇਘ ਬਰਨਤ ਬਮੋਰ ਬੁਲਾਯੋ।
ਆਇਤੁਰਤੁ ਤਿਨ ਸੀਸ ਨਵਾਯੋ। ਕੋਹੋ ਮੋਹੁ ਤਿਹ ਗਾਗ
ਸੁਨਾਇ। ਕੋਸੇ ਦੇਖਹੋ ਜਗਾਇ। ਕੋਸੇ ਤਾ ਕੋ ਮੰਤੀ
ਆਹਿ। ਬਿਰਥਾ ਜਗਲ ਕੋਹੋ ਮੇਘਾਹਿ। ਮੇਘ ਬਰ
ਨਤ ਬ ਕਰੈ ਬਖਾਨਾ। ਗਜਾ ਮੰਤੀ ਦੇਉ ਸਿਆਨਾ।
੧੫੫। ਜੋਰਨਾ। ਰਿਹਨ ਗਰਬੁ ਜਮਗਇ ਜਗਮੇ
ਕੋਉ ਏ ਕੁਹੈ। ਧਰਮ ਮਾਹਿ ਆਧਿ ਕਾਇ ਸੈ ਜੋ ਕਹਿਏ
ਪੰਰੂ ਸੁਤਾ। ੧੫੬। **ਸੁਪਈ।** ਜਤਵਾ ਦੀਐ ਕੋ ਮਲ
ਜੀਆ। ਜਜੁ ਨਿਰਮਲ ਤਿਨ ਜਗਮੇ ਲੀਆ ਚਕ

੨੯੬

ਦੁਸੇਮੰਤੀ ਜਗਨਹਿ ॥ ੧੫੩ ॥ ਰਿਤੁ ਗੁਨੀ ਗਿਆਨ ਕੇ
 ਮਾਹਿ ॥ ਮੇਰ ਕਹੈ ਤਬ ਜੀਅ ਰਿਜਾਇ ॥ ਜੇ ਰਾਜਿ
 ਕੀ ॥ ਏਤੀ ਕਰਾਇ ॥ ਰਹਿ ਓਤੁ ਕੇ ਸੇਕਰ ਧ੍ਰੁਗ ॥ ਸਾਚੀ
 ਬਾਤ ਕਹੈ ਅਬੁ ਮੇਹਿ ॥ ਮੇਘ ਬਰਸਤ ਬਕਹੈ ਸੁਨ
 ਇ ॥ ਮੰਤੀ ਲਖ ਜੇ ਸੁਮੁਹਿ ਪ੍ਰਥਮਾਇ ॥ ੧੫੪ ॥ ਏ
 ਰਗ ॥ ਸਤਿ ਦਾ ਵੀਗ ਜਾਹੁ ਤਾਤਿ ਨਗ ॥ ਖੇ ਸੰਗ ਪਾ
 ਏ ॥ ਮੰਤੀ ਬਹੁ ਬੀਬਿ ਕਹਿ ਰਹੈ ॥ ਜੇਗ ਜੇ ਸੁਨੀ ਨਕ
 ਇ ॥ ੧੫੫ ॥ **ਚੁਪਈ ॥** ਖੀਤ ਮਾਰਿ ਕੋਈ ਕਪਟ ਕ
 ਮਾਏ ॥ ਜੇ ਨਹੀ ਜਗ ਮੇਚਤੁ ਰਕਾਏ ॥ ਜੇ ਦੁਕਈ

ਜੇਗੋ ਦੀਆਇ। ਤਾਕੇਹਤੇ ਨਸੁਰਕਹਾਇ। ਜੇਧਗੀ ੨੮੦
ਅਰੁਕੇਮਲਗੀਆ। ਤਿਨਕੇਦੁਬਿਧਾਨਾਹੀਜੀਆ।
ਦੁਸਟਕੁਲਾਤਿਨਏਕਸਮਾਨਾ। ਕ੍ਰਿਪਾਕੇਰੋਏਨਕੇਜਾ
ਨਾਮਿਜਟਬਚਨਸਬਸੇਤੀਕੇਹੇ। ਅਰਿਪਰਤੀਤਿ
ਜੀਆਤਿਨਾਮੇਹੇ। ੧੫੬॥ **ਚੌਰਗਾ।** ਕਪਟਨਹਿਤਿ
ਨਕੇਰਿਏਜੇਹੋਕੇਮਲਗੀਆ। ਕੇਹੇਜੁਕੇਈਪੀਤਕ
ਰਿਮਾਨਿਲੇਹਿਤਿਨਜੀਆ। ੧੬੦॥ **ਚੌਪਈ।** ਕੇਮ
ਲਗੀਆਦਿਜਏਕਸੁਹਾਯੇ। ਮਿਲਿਤੀਨਤਾਕੇਰੂਹ
ਕਾਯੇ। ਕਹਈਮੇਰਕੇਹੇਸਮਝਾਇ। ਰੂਹਕਾਯੇਕੇਸੇ

ਦਿਜਰਾਇ। ਬੋਲੁ ਜੇ ਮੇਧ ਬਰਨੁ ਸੇਕਾਗਾ। ਕਬ
 ਕਰਨੁ ਤਿਹ ਦਿਜਕੀਲਾਗਾ। ਗੋਤ ਮਾਰਿ ਬਿਕੇਆ
 ਸਬਲ ਮਾਰਿ। ਇਛਾ ਪਰਮ ਲੋਗਤੁ ਜਾਹਿ। ਧ੍ਰ
 ਹਮਨੁ ਏਕਾ ਮਜਾਧਰਿ ਕਾਧੇ। ਚਲਿਓ ਤੁਹਾ ਸਤੁਰਿ
 ਰਦੇ ਬਾਧੇ॥ ੧੬੧॥ **ਦੁਹਰਾ।** ਦੇਖੋ ਤੋਕੋ ਤੀਸ
 ਠਗਪਕੇ ਲੋਕੁ ਤਿਨਾਇ। ਕੋਰੇ ਪਰਸ ਪਰਮੰਤ
 ਕਰਿ ਲੀਜੈ ਮਜਾਹਿਰਾਇ॥ ੧੬੨॥ **ਚੁਪਈ।** ਕ
 ਰਿਬਿਚਾਰੁ ਚਲਿਅਗੇ ਗਏ। ਕੋਸਕੇ ਜਪਰਠਾ
 ਕੁਏ। ਚਲਤੁ ਚਲਤੁ ਦਿਜਪਹੁ ਚਲਿਤੁ ਗਾਏ॥ ੨੮

ਹੁਤਾਪ੍ਰਥਮੁ ਠਗੁ ਜਗਾ। ਕਹੈ ਜੁ ਠਗਾ ਤਿਹਾ ਦਿ ੨੮੧
 ਜਹਿ ਜੁ ਨਾਇ। ਕੁਕਰੁ ਕਿਉ ਲੀਓ ਕੈ ਧਰ ਦਾਇ।
 ਕੋਈ ਬਿਪੁਰੇ ਮੁਨੁ ਅਜਾਨਾ। ਫੁਗੈ ਕੋ ਤਿਉ ਕਹਤ ਜੁਆ
 ਨਾ। ਇਹ ਕਹਿ ਕੈ ਦਿ ਜਚ ਲਯੋ ਧਾਇ। ਦੂਜੇ ਠਗਾ ਦਿ
 ਜਾਇਗਾ ਪਹੁਚੇ ਆਇ। ੧੬੨॥ **ਦੋਹਰਾ** ਤਿਨ ਹੁਕ
 ਹਿਓ ਪੁਕਾਰਿ ਕੈ ਕਉਨ ਕੁਜਟੁ ਤਿਆਹਿ। ਕੁਕਰੋ ਕੈ ਕੀ
 ਧੈ ਧਰੇ ਲੀਏ ਕਹਾਤੁ ਜਾਗੈ। ੧੬੩॥ **ਚੌਪਈ** ਬਿਜ
 ਮ ਬੁਝੇ ਸੁਨਿ ਕੁਮਾਰੁ ਤਰੀ। ਭੁਲੀਭਾਤਿ ਕਰਿ ਅਜਾਨੀ
 ਗਗੀ। ਛੁਟਿਓ ਕਤੇ ਅਵਰ ਨਹੀਨਾ। ਕਾਧੇ ਧਰਿਉਂ

ਮਾਰਗੁਲੀਨਾ॥ ਪਹੁਚੇਐ ਬਿਪ੍ਰਤਗਾਅ ਬਿਧਾਇ॥
 ਗਤੀਜੈ ਜਗਾਐ ਠਜਾਇ॥ ਜੇਦੇਖਤੁ ਪੁਨਿਤਾ ਸੇਕ
 ਹੈ॥ ਰੁਲੇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਦੇਖੀ ਅਤਾਅਹੈ॥ ਕਹਾ ਸ੍ਰੁਨਕਾਧੇ
 ਲੀਏ ਜਾਇ॥ ਸੁਨਤਾ ਬਿਪ੍ਰਮਨ ਖਰੋਲ ਜਾਇ॥ ੧੬
 ੫॥ **ਦੋਹਰਾ॥** ਪਾਛੇ ਪੁਨਿਐ ਸੇਕਹਤ ਨਿਜ ਚੇਕੁ ਕਰਕਾ
 ਨਾ ਛਾਡੇ ਤਹੀ ਬੇਕਰਾ ਪਰਕੇ ਕੀ ਓਪਯਾਨ॥ ੧
 ੬੬॥ **ਚੁਪਈ॥** ਰੁਏਇ ਕਰਤੀ ਨਿਠਗਾ ਆਇ॥ ਭੁਗ
 ਤੀ ਛੁਗੀ ਬਹੁ ਸੁਖ ਪਾਇ॥ ਕੇਹੇ ਕਾਗੁ ਸੁਨਿਲੀ ਜੈਗਾਇ
 ਸਿਗਤੁ ਦੁਸਟ ਨਿਲਿਤ ਕੁਮਾਇ॥ ਜਾਪੁ ਬਚਲੇ ਸੁ

ਕੇਮੀਨੋ॥ ਜਾਨਤਸਰੁਕੇਆਪਜਮੀਨੋ॥ ਦੁਸਟਕਹਤੁ ੨੬੨
ਅਤਿਪੀਤਿਬਦੁਇ॥ ਲੇਤਜਾਪਮਨੋਮੇਠਹਰਾਇ॥
ਬਚਨਦੁਸਟਉਸਟਹਿਜੇਮਾਨੀ॥ ਬੋਲਤਹੀਤਿਹ
ਦੀਨਪਾਨ॥ ੧੬੭॥ **ਦੁਹਰਾ॥** ਮੇਰਕਹੈਤਬਕਾਗਸੇਕਹੈ
ਕਥਾਜਮਝਾਇ॥ ਕਹਾਕਹੈਮੇਤਿਨਉਸਟਸੇਬੋਲਤ
ਪਾਨਤਜਾਇ॥ ੧੬੮॥ **ਚੁਪਈ॥** ਕਹਨੇਲਾਗਾਕਾਗੁ
ਤਬਕਬਾ॥ ਬੀਤੀਹੁਤੀਕਹੀਤਿਨਜਬਾ॥ ਮੁਦਤਕਟ
ਨਾਹਰਇਕਕਹੈ॥ ਤੀਨਸੇਦਕਤਾਕੈਰਹੈ॥ ਜੇਬਕਕਾ
ਗੁਇਆਪਰਜਾਨੀ॥ ਸੇਵਾਕਰਹਿਬਹੁਤਹਿਤਮਾਨ॥

ਇੰਕਦਿਸਫਿ ਰਤੇ ਬਨੇਸੀ ਨਾਓ ਜਟ ਦੇ ਬਿਗਿਚਿ
 ਤਮਲੀਨਾ ਪੁਜਟ ਅੰਗ ਜੇ ਦੇਖ ਯੋਤਾਹਿ॥ ਭੁਏ
 ਅਨਿਦਤ ਤੇ ਮਨ ਮਾਹਿ॥ ੧੬੮॥ **ਦੋਹਰਾ** ਪੂਛੈ
 ਤਾ ਕੇਤੀ ਨਿਮਿਲਿ ਕਵਨ ਹੋਤਿ ਕਿਉ ਆਇ॥ ਕੋਹਰ
 ਕੇ ਬਨੇਸੀ ਫਿਰਤ ਨਾਸੁ ਨ ਜੀਅ ਪਗਾਇ॥ ੧੭੦॥
ਚੌਪਈ॥ ਤਿਨ ਜੇ ਕਹਤਾ ਓਠ ਜੁਨਾਇ॥ ਕੂਤ ਨ ਜਿ
 ਗਾਓ ਯੇਇ ਹਠਾਇ॥ ਤੇ ਮੇਜੇ ਅਬ ਗਏ ਰਿਗਾਇ
 ਲਯੋ ਨਖ ਜੁ ਫਿਰੇ ਬਹੁ ਪਾਇ॥ ਇਗ ਬਿਬੇ ਰੁਲ
 ਤਮਨ ਮੰਤਰਾ॥ ਓ ਜਟ ਨਾਮ ਕੁਖੇ ਸੀ ਜਾਗ॥ ਤੇਨ

ਕਹੇ ਕਛੂ ਚਿਤ ਨ ਮਾਨਾ ਸਿੰਘ ਗਇਓ ਬੰਨ੍ਹੇ ੨੮੩
ਸੁਜਾਨਾ ਚਲਹੁ ਜਗਨ ਤੁਮਤਾ ਕੀ ਗੋਰੀ ॥ ਨਿ
ਰਬੁੰਗੇ ਇਬਨ ਭੀਤਰ ਗੋਰੀ ॥ ੧੧੧ ॥ **ਦੋਹਰਾ**
ਮਾਨਿ ਲਈ ਤਬ ਓ ਸਟੇ ਨ ਜਾਨਿ ਭੁਲੇ ਬੀਚਾਰ
ਲੋਆਇ ਤਿਹ ਸਿੰਘ ਪੇ ਕੀਨੇ ਆਇ ਜੁਗਾਗ ॥ ੧
੧੨ ॥ **ਚੌਪਈ** ॥ ਸਿੰਘ ਨਿਗਥਿ ਬਹੁ ਕਿਰਪਾ
ਕੀਨੀ ॥ ਨਿਕਟਿ ਅਪਨੇ ਗਹਰ ਦੀਸੀ ॥ ਚਿਤੁ ਵ
ਰਨ ਸਾਮੁ ਤਿਹ ਪਰਿਓ ॥ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਾਰਿ ਅਤਿਅ
ਪਨਾ ਕਰਕੇ ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਕਾਗਾ ਘਾਪ ਅੰਧ

ਪਾਲਾਗੇ ਮੁਕੁਤ ਨ ਚਲੇ ਮੇਭਾਲਾ ਬੇਜੇਰੇ
 ਕਛੁਗ ਬਨਾ ਆਯਾ ਤਬ ਮਿਲਿਤੀ ਨੇਮੰਤ੍ਰਪ
 ਕਾਯੋ ਕੀਜੇਓ ਦਮੁ ਕਛੁਧੀ ਚਾਗਾ ਮਸਿੰਘ
 ਜਹਿ ਮਹਮਕਰੈ ਮਗਗਾ ॥ ੧੭੩ ॥ **ਦੁਹਰਾ** ਓ
 ਰੁਖ ਦੁਯਾਧਾ ਜਕੇਹ ਮਾਇ ਸਕਾ ਕਾਧ ਯਾਗਾ
 ਕਗੀਏ ਜੇਈ ਓਪਾਇ ਅਥਾ ਸਿੰਘ ਖਾਉਇਹ
 ਮਾਗਾ ॥ ੧੭੪ ॥ **ਚੁਪਈ** ਬਾਧ ਰਕਹਈ ਦੁਹ
 ਨਿਜੁਲਾਇ ॥ ਕਿਹੂੰ ਨ ਮਾਰੇਇਹ ਮਿਗਗਾਇਅ
 ਭੈਯਚਲੇ ਤੀਨ ਤਾਹਿ ॥ ਬੁਰਨ ਚਿਤੈ ਕਥ

੨੮੪
 ਰੂਪਾਹਿ। ਕਾਗੁ ਕੋਏ ਸੁਨਿ ਯਾਪਰ ਮੀਤਾ ਰੂਪਾ
 ਕੋਹ ਰੂਪਾ ਕਲ ਚੀਤ। ਕਸਤੁ ਪਾਪ ਕਛੁ ਧਾ
 ਰਨ ਲਾਏ। ਰੂਪੇ ਮਨ ਮੇ ਕਛੁ ਨ ਗਾਨੇ ਧੋ। ਖੁਪ
 ਯੋਹੇ ਅਤਿ ਧੁੰਗੀ ਬਲਾਇ। ਤਿਹ ਕਾਰਨ ਧੋ
 ਤ ਸੁਤ ਖਾਇ। ੧੭੫॥ **ਦੁਹਰਾ।** ਛੁਪਾਵੈ ਤੁਹਾ
 ਮਰਪਨੀ ਅਪਨੇ ਬਚੇ ਖਾਇ। ਜੇ ਜਗ ਰੂਪੇ ਪੁਰ
 ਖੁਰੇ ਤੋ ਕੇ ਦਯਾ ਨ ਕਾਇ। ੧੭੬॥ **ਚੌਪਈ।** ਕੇ
 ਧੀਲੇ ਭੀ ਕਾਮੀ ਜਨ। ਮਦਮਾ ਰਾ ਅਰੁ ਧਯਾ
 ਦਾਨ। ਇਨ ਮੇ ਦਯਾ ਪਰ ਮੁਕਤੁ ਨਾਹਿ ਜੇ

ਨਪਤਾਇਦੇਖਾਛਿਨਮਹਿ। ਤੀਨੋਮੀਲਿਕੈਆਏਤਹਾ
ਸਿੰਘਗਾਇਹੈਬੈਨਜਹਾ। ਕਹੈਸਿੰਘਕਛੁਰੇਜਨ
ਲਯਾਏ। ਤਿਨਹੁਕਹੈਕਛੁਕਤਹੁਪਾਏ। ਨਿਕਟਿ
ਸਿੰਘਬਾਇਸੁਤਬਾਅਯੋ। ਧੋਜਿਗੇਕਹੈਭੁਛਪ
ਯੋ॥ ੧੭੭॥ **ਚੋਰਗਾ॥** ਛਿਗਹੀਏਕਾਮਗਾਰੁਹੈਜੋਮ
ਨੋਮ੍ਹਿਗਰਾਇ। ਉਸਟਨਕਾਰੁਕੇਭੁਗਤਹੁਇਤਿਚਿ
ਤੁਲਾਇ॥ ੧੭੮॥ **ਚੋਪਈ॥** ਸਿੰਘਕਹੈਰੇਕਾਗਾਮਜ
ਨਾਦੀਨੋਯਾਹਿ। ਮਥੁੰਪਦਦਾਨਾ। ਪ੍ਰਥਵੀਗਊਮੈਰ
ਨਿਚੁਦੇਗਾ। ਚੋਬੇਮੰਨੁਜਾਨਿਤੁਲੇਹਿ। ਮਥੁੰਦਾਨ

ਸਰੁਤੇਬਰੁਮਹੈ॥ ਜਾਸਰੁਏ ਦਲੇਕਸਬਕੇਹੈ॥ ਅਕੁੰ ੨੮੫
ਦਾਨਸਮਾਮਦਰੁਨਦਾਨ॥ ਸਤਿਬਾਤਇਹਜੀਅਮੇਜਾਨ॥
ਕੋਸੇਕੋਅਬਜਾਹਿਸਿਪਾਰੇ॥ ਦੁਹਜਗਮਾਹਿਬਚਨਹੈ॥
ਗੈ॥ ੧੭੯॥ **ਦੋਹਰਾ॥** ਕਾਗੁਕੈਤਬਸਿੰਘਸੇਸਾਤਿਕ
ਹਤਮਿਗਰਾਇ॥ ਨਬਦਹਕਹਈਆਪਮੁਖਤਬਪੁਤ
ਦੇਖੁਨਕਾਇ॥ ੧੮੦॥ **ਚਉਪਈ॥** ਇਹਸੁਨਿਸਿੰਘਮਸਟ
ਕਰਿਰਹੈ॥ ਤਬਓਠਿਕਾਗਦੁਹਨੇਸਕਹੈ॥ ਕਪਟਰੁਪ
ਇਕੰਭੇਦਬਨਾਏ॥ ਗਜਾਦੁਗਹਮਭਾਖਿਸੁਨਾਏ॥ ਕੀਜੇ
ਭੋਜਨੁਮਗੀਦੇਹ॥ ਅਏਬਹਰਿਕਾਮਇਹਕੇਹਾ॥ ਇਹਮੇ

ਦੇਸਟ ਕੇਹੇਗੋ ਧਾਇ। ਮਾਰੈ ਤਤਾ ਬਿਨਾ ਤਿਹ ਬਨ ਗਾਇ। ਕ
 ਗਿ ਬਿਚਾ ਮੇਤੀ ਨ ਆਇ। ਠਾਕੇ ਕੁਏ ਸਿੰਘਾ ਦਿਗ ਜਾਇ
 ੧੮੧॥ **ਦੋਹਰਾ॥** ਕੀਨੀ ਬਿਨਤੀ ਪਥਮ ਹੀ ਧਾਇ ਸਾ ਸਿੰਘ
 ਸੁਨਾਇ। ਕੀਨੇ ਬਰਤ ਅਨੇਕ ਪੁਰੁਸ ਹਾਕਸਟ ਦੁਖ ਪਾਇ॥
 ੧੮੨॥ **ਸੁਪਣੀ॥** ਧਨੁ ਸੇਵਕ ਮੈ ਗੁਨ ਸਕੁ ਪੂਰਾ। ਸੁਖ ਮਿਕ
 ਜਾ ਆਵੈ ਨਹਿ ਕਰਾ। ਦੇਹ ਅਨਿਤੁ ਮਿਥਾ ਰੇ ਸੋਇ। ਜਗ ਮੈ
 ਅਸਾ ਬਿਰੁ ਰੇ ਨ ਕੋਇ। ਗਾਜਾ ਰੇ ਜਿਉ ਤਰਦੁ ਰਮੁਲਾ। ਜੁਬ
 ਲਗਾ ਬਿਰੁ ਤ ਬਲਗਾ ਫੁਲਾ। ਪੁਜਾ ਦਾਸਾ ਬਿਨੁ ਰੁਪ ਤਿਹੋਇ
 ਬਿਰੁ ਫੁਲਾ ਬਿਨੁ ਜਾਨੁ ਸੋਇ। ਜੀਅ ਮੈ ਜਿਉ ਤ ਕਛੁ ਰੁਪ

ਗੇ। ਮਾਰਿ ਮੇਰਿ ਪੁਰੁ ਕੇ ਜਨ ਕੇ ਗੇ। ੧੮੩॥ **ਦੁਹਰ ੨੮੬**
 ਗਤਿ ਉਸਤਤਿ ਦੁਹਰੁ ਜਗਤ ਮੇਰਾ ਦਿ ਪੁਰੁ ਕੇ ਕਾਜ।
 ਅਵਰ ਨ ਜੀਅ ਮੇਰਾ ਨੀਏ ਭੁਫੁ ਕੋ ਮਿਗਰਾਜ। ੧੮੪॥
 ੪॥ **ਚੁਪਈ।** ਓਠਿ ਬੋਲੇ ਤਬ ਬਾਘ ਸਮਾਣ।
 ਬਿਨ ਬਿਨ ਬੁਝਤੇ ਗਿਭਾਲ। ਸੇਵਕ ਕੋ ਮੇਰੇ ਬਾਨਿ
 ਮਾਏ। ਜੇ ਮੇਰੇ ਪੁਰੁ ਭਾਖਿ ਸੁਣਾਏ। ਯਹ ਸੁਨਿ ਕੈ ਬੋ
 ਲੇ ਮੇਰੇ ਗਾਇ। ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਕੀਰਨ ਜਾਇ। ਫੁਟਿ
 ਪਾਨ ਕਿਨਤਾ ਕੇ ਜਾਹਿ। ਸੇਵਕ ਮਾਰਿ ਮਾਸ ਜੇ ਖਾਂਹਿ।
 ਤੇਰੇ ਮਾਰਿ ਨਿਜ ਕੋਰੇ ਅਗਰ। ਮਾਵਤ ਭੁਲੇ ਨ ਮੇਰੇ ਬਿ

ਗਗਾ ॥ ੧੮੫ ॥ **ਦੋਹਰਾ** ॥ ਪਾਨਛਾਨਿ ਬੇਤੁਲੇ ਪੈ ਭੁਲੀ
 ਨਾਹਿ ਯਹ ਧਾਤਾ ॥ ਉਦਰੁ ਪੇਖ ਕੇ ਕਾਗੇ ਸੇ ਵਰਕੀ ਜੋ ਪਾ
 ਤਾ ॥ ੧੮੬ ॥ **ਚੁਪਈ** ॥ ਕਹਿਓ ਜਿਥੇ ਕਾਗੇ ਆਇਹੇ
 ਪ੍ਰਭੁ ਆਮੈ ਦੇਖੁ ਕਾਇ ॥ ਤਿਹ ਸੇ ਵਰਕੇ ਪੀਨੀ ਪੈ ਭੁਗ
 ਜਾਇ ਤਸੁ ਭੁਕਾਰ ਜਲਾਗਾ ॥ ਮੇਰੇ ਮਾਰਹੁ ਕਰਹੁ ਮਾਰਹੁ
 ਕਹੀਏ ਨਾਹਿ ਕਛੁ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਮਿਲਿ ਕੈ ਦੇਉ ਧਿਆਪ
 ਰਕਾਰਾ ॥ ਉਜਤ ਤਿਸੇ ਬਰਕੇ ਲਾਗਾ ॥ ਸੁਨਤ ਕਯੋ
 ਤਬ ਹੀ ਮਿਗਰਾ ਜਾ ॥ ਕਹਤ ਕਰਾ ਮੁਹਿ ਨਾਹੀ ਛਾਜਾ ॥ ੧
 ੮੭ ॥ **ਦੋਹਰਾ** ॥ ਤੁਸੇ ਵਕੁਹੈ ਮਿਤ੍ਰ ਜਮਾ ਕਿਉ ਕਰਿ ਮਾਰੇ

ਤੇਹਾ ਘਾਤੁ ਕਰਨ ਧਰੁ ਦੇ ਖੁਰੇ ਨੀ ਕੋਲ ਗਤ ਨ ਮੇਰੀ ॥ ੧ ੨੮੭
੮੮ ॥ **ਚੁਪਈ** ॥ ਬਹੁ ਗਿ ਬਿਆਪਰ ਕਰਿ ਓਭਾਇ ॥
ਇਤ ਨਿਸਿ ਕਸਮ ਨ ਮੇਰਾਇ ॥ ਭਛਨ ਕੀਏ ਬਹੁ ਤਾਇਨ
ਭਏ ਅੰਤੁ ਆਇ ਪਾਨ ਰਹਿ ਗਇ ॥ ਅਵਰ ਕਛੁ ਪਾਨ
ਤਹੈ ਨਾਹਿ ॥ ਦੇਖਿ ਫਿਰੇ ਤੀਨ ਬਾਨ ਆਹਿ ॥ ਰਛੋ ਦੋਹਰ
ਰੈਸ ਭੁਕੇਇ ॥ ਇਹ ਮੇ ਦੇ ਖੁਨ ਹੀ ਕਛੁ ਹੋਇ ॥ ਬੀਨਤੀ
ਮੇਰੀ ਸੁਨਿ ਪੁਲੀ ਜੈ ॥ ਮੇਰੀ ਮਾਰਿ ਕੈ ਭੈ ਜਨੁ ਕੀਜੈ ॥ ੧੮
੯ ॥ **ਦੋਹਰਾ** ॥ ਯਹ ਸੁਨਿ ਕੇ ਹਰ ਬੋਲਿ ਓ ਕਹਤ ਜਾਤਿ ਤੂ
ਬਾਤੁ ॥ ਕਰਿ ਦੇ ਭੈ ਜਨੁ ਨਿਤ ਤੂੰ ਕੈ ਸੇ ਕਰੇ ਤੁਅ ਘਾਤੁ ॥ ੧੯ ॥

ਚੋਖਣੀ॥ ਸੁਨਿਕੋ ਉਸਟ ਬਿਚਾਰੇ ਚੀਤਾ॥ ਕੇਹਰਾ
ਹੀ ਪਰਮ ਕੀਰਤਾ॥ ਆਰਤ ਨਹਿ ਨਮਿ ਗਪਤਿ ਕਾਹੁ॥
ਕੋਰ ਪੀਤਿ ਮੇ ਓਗਨਿ ਬਾਹੁ॥ ਆਗੇ ਗੁਣਿ ਕੈ ਕਹੈ ਸੁ
ਨਾਇ॥ ਛੁਪਾਵਤ ਰੋਗੇ ਨਮਿ ਗਪਤ ਗਾਇ॥ ਮੇਰ ਮਾਰ
ਕੈ ਭਛ ਨ ਕਰਹਾ॥ ਸਿਕਾਨੈ ਕੁਨ ਮਨ ਮੇ ਪਰਹਾ॥ ਸਾਰ
ਸੁਨਿਕੋ ਮੋਨਿ ਗਾਇ॥ ਤਬ ਤੀਸ ਮੀਲਿ ਕਹੈ ਸੁਨ
ਇ॥ ੧੯੧॥ ਚੋਰਾ॥ ਜੁਗਤ ਨਹੀ ਅਬ ਗਾਇ ਕੋਅ
ਵੇਰੇ ਕੋਰ ਬੀਚਾਰ॥ ਲਾਗਤ ਨਹਿ ਦੇਖੁ ਕਛੁ ਕਰਹੁ
ਉਸਟ ਅਗਰ॥ ੧੯੨॥ ਚੋਖਣੀ॥ ਸਿਪਹੈ ਬਹੁ

ਧਾਸਿਤਾਯੋ। ਸੁਨਤਧਾਤੁਸੇਉਠਿਕੇਧਾਯੋ। ਆਰਿਉ ੨੮੮
 ਠਿਕੇਕੁਜਨਕੀਨੋ। ਪਾਛੇਗਾਸੁਉਨਤੁਛਲੀਨੋ। ਮੇ
 ਪਾਧਰਨਕਾਈਸੁਨਿਗਈ। ਦੁਸਟਜਿਗਤਿਮਤਿਚ
 ਲਿਜਾਈ। ਤਬਫਿਰਮੇਰਕਾਗਸੇਕਾਯੋ। ਰਿਜਨਿਕ
 ਟਿਕੇਸੇਤੁਰਹਿਓ। ਕਿਉਕਰਿਗਜਾਧਜਿਕਰਿਲੀ
 ਨੋ। ਕੇਸੇਨਿਕਟੀਆਪਕੇਕੀਨੋ। ੧੯੩॥ **ਜੇਰਠਾ** ਸੁ
 ਨਿਲੀਜੈਮਹਾਜਕਾਤੁਨਬਾਰਬਧਾਤਮੇ। ਕੀਜੇ
 ਅਪਨੇਕਾਜਸੇਕਰਿਥੇਕੀਨਹਿਪੁਰਾ। ੧੯੪॥ **ਚੁਪ**
ਈ। ਬੁਧਦਾਨਪੁਰਖਜੇਆਹਿ। ਦੇਖਿਜਮਾਤਿ

ਉਹੀ ਕਰਗਿਆ ਲੇਹਿ ਭੁਛ ਕੇ ਸੀ ਸਚ ਨਾਇ ॥ ਕਾਟਹਿ
 ਕਾਲੁ ਜਗਤਾਇ ਹੁਤਾਇ ॥ ਜੇ ਦਾ ਵਰ ਸਿਰ ਸਰਪਥ
 ਨਾਯੋ ॥ ਕਾਲ ਕਾਟਿ ਹਯਾਰ ਗਵਯੋ ॥ ਮੇਰ ਕੋ ਹੋ ਕਹੁ ਥਿ
 ਸਤਾਰਾ ॥ ਕੋ ਕਾਗੁ ਤਿਹ ਕਥਾ ਸਵਾਰਾ ॥ ਜਿਨ ਨਾਮ ਬ
 ਨਾਇ ਕਥਾ ਭੁਆਗਾ ॥ ਅਗ ਬਲੀ ਨਾਗਤ ਹਰਗਾ ॥ ੧੬੫
 ਵੇਹਗਾ ॥ ਮੰਦ ਬਿਸਰ ਪਾਨਾ ਮਤਿ ਹ ਬਿਰਧ ਵੇਹਗਾ
 ਤਿਛੀ ਨਾਭੁ ਜਨ ਕੇ ਸਿਸਾਰ ਹੋਤਾ ਤੇ ਚਿਤ ਮਲੀਨਾ ॥
 ੧੬੬ ॥ ਚੌਥੀ ॥ ਕਰਿ ਬਿਚਾਰੁ ਜਰ ਵਰਤਦਾ ਯੋ
 ਬੈਠਿ ਰਯੋ ਮਨਾ ਮਤਿ ਬਿਸਮਾਯੋ ॥ ਨਿਕਟ ਤਾਹਿ

ਇਕ ਦਾ ਦਰੁਆਹਿ। ਵਿਖਤ ਸਰਪਗਯੋ ਜਲਮਾਹਿ॥ ੨੮੯
ਜਲਮੈ ਤਿਹ ਪਰੀਏ ਕਨਿਹਾਰੇ॥ ਜਲ ਦਾ ਦਰਤ ਬਸ
ਬਦਰਿ ਚਾਕੇ॥ ਅਹੋ ਸਰਪਤਨ ਅਤਿ ਹੀਕਾਰਾ॥ ਕਿਯੋ
ਬੈਠੇ ਤੂ ਤਾਜਿ ਮਹਾਰਾ॥ ਬੋਲੇ ਬਿਖਧਰ ਹਤਾਕੀਨਾ॥
ਤਾਤੇਆਇ ਸਰਨਤੁ ਮਲੀਨਾ॥ ੧੯੭॥ **ਦੁਹਰਾ**॥ ਦਾ ਦ
ਰਮਨ ਕਰੁਨਾ ਰੁਈ ਜੁਨਤ ਸਰਪ ਕੀ ਬਾਤਾ॥ ਸਕਲ ਬਿ
ਬਾਆਪਨ ਕਹੇ ਕਹਾ ਕੀਯੋ ਤੈਧਾਤਾ॥ ੧੯੮॥ **ਚੁਪਈ**॥
ਬੋਲੇ ਬਿਖਧਰ ਕਹਤ ਜੁਨਾਇ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਪੁਰੀ ਇਕ
ਗਰਬ ਜਾਇ॥ ਵਿਜੇ ਕੋ ਰਿਨਾ ਮਤ ਹਰੈ॥ ਸੁਮੀਲ

ਪਰਮਪੁਤ੍ਰਤਿਹਮੇਹੇ। ਪੈਰੋਕਰਮਕਟਿਓਮੇਜਾਇ। ਕ
 ਟਤਹੀ। ਦਿਜਸੁਤਮਰਿਜਾਇ। ਤਿਹੀਜਮੇਕੋਰੁਨਿਸੁਆ
 ਯੋ। ਚੁਤਕੇਦੇਖਤਸੇਮੁਰਸ਼ਯੋ। ਇਹਜੁਨਜਰੁਪੁਰਬ
 ਜੀਆਏ। ਜੇਕਰੁਰੇਸਰੁਹੀਬਿਜਮਾਏ। ੧੯੬॥ **੨੩**
ਗਾ। ਦੇਖਗੁਪਾਮਹੁਬੈਸਤਿਹਲਾਗੇਸਰੁਪਛੁਤਾਨਿ।
 ਸਦਾਪਾਨੁਕੋਰੁਨੁਕੀਓਹਿਤੁਆਪਨੇਜਾਨਿ। ੨੦੦॥ **੨੪**
ਖਈ। ਜੁਪਦੁਖਦੁਭਿਛੁਜੁਹਈ। ਗਜਦੁਵਾਰਕਾਜ
 ਹੁਇਕੋਈ। ਬੈਗੀਅਤਿਹੀਬੈਰੁਕਰਾਇ। ਮਾਨੁਖਜਬ
 ਗੁਹਤੇਮਰਿਜਾਇ। ਇਤਸੀਠਰਜੁਕਰੇਜਗਾਇ। ਜੇਈ

ਕ੍ਰਾਤਾਮੀਤੁਕਯਾਇ॥ ਕਲਪਨਾਮਤਿਹੇਮੇਦਿਜਗਤਿ २੦
 ਬਰੁਬਬੇਕੀਜਾਪੁਕਯਾਇ॥ ਕਯੋਜੁਤਿਨਕੋਰੁਨ
 ਜੇਬਾਤਾ॥ ਹੇਵਨਹਾਰਨਚੁਕੋਕ੍ਰਾਤਾ॥ ੨੦੧॥ **ਦੋਹਰਾ**
 ਰੇਸੋਰੇਇਸੁਰੇਇਰੇਅਵਰੇਵਤਨਬੀਆਇਹੀ
 ਬਾਤਕੇਜਮਇਕੋਜਿਨਪਛਤਾਵਹੁਜੀਆ॥ ੨੦
 ੨॥ **ਚੁਪਈ**॥ ਜਬਇਹਜਗਮੇਉਪਜਤਆਇ॥ ਲੇ
 ਤਮਿਤਆਗੇਹੀਧਾਇ॥ ਜਯੇਬਾਲਕਤਯੋਹੀਜਨ
 ਆਇ॥ ਪ੍ਰਥਮਲੇਤ੍ਰੇਤਾਕੇਧਾਇ॥ ਪਾਛੇਸੁਤਕਮ
 ਆਲੇਤਾ॥ ਅਜਤਨਤੋਪਮਤਿਹਮੁਖਦੇਤਾ॥ ਜਯੇਖੁ

ਨੁਕਾਜ ਟੋਕੋ ਨਿਤ ਧਾਇ ॥ ਆਗ ਬਲਕੋ ਯੋ ਮਿਤ ਗਨ
 ਧਿ ॥ ਛਾਨੈ ਨਹਿ ਕਉ ਕਢੁ ਕਰੇ ॥ ਮਨ ਮਪਨੇ ਜਹਨਿ
 ਜੋ ਚੈ ਧਰੇ ॥ ੨੦੩ ॥ ਚੇਰ ਛਾ ॥ ਗਾਖਹੁ ਮਨ ਮੇਠ ਨਿਜੇ
 ਉਪਨ ਆਸੇ ਬਿਨ ਜਿਧੈ ॥ ਜੇ ਜਲ ਧੁ ਦ ਧੁ ਦ ਜ
 ਨਿਉ ਪਜੈ ਧਹੁ ਰਿਸ ਮਾਦਈ ॥ ੨੦੪ ॥ **ਚੁਪਈ** ॥ ਧਿ
 ਤਨਿ ਸਮਝ ਜੀ ਮਾਜਿ ਨ ਆਨੀ ॥ ਜੇ ਕਨਿ ਦਾਰ ਤੁਜੇ ਧੀ
 ਧਾਨੀ ॥ ਮਾਦ ਤਜ ਤਜ ਗਤ ਬਿਵਹਾਰ ॥ ਅਪਨੇ
 ਨੈ ਨਕੋ ਦੇਖੁ ਨਿਗਾਰਿ ॥ ਜੇ ਨਾ ਜਹਿ ਤ ਬਿਖਰੁ ਮਗੁ
 ਧਾ ॥ ਧਨੀ ਭੁਏ ਧਹੁ ਲਾਖ ਕਰੇ ਨਾ ॥ ਖਿਬ ਦੀ ਪਾਲ

੨੯

ਗਜਾਜੇਭੁਏ। ਦੇਖਾਇਚਾਰਕਹਾਬੇਗਏ। ਜੋਕੋਭੁ ੨੯੧
 ਉਨਕੀਧੂਝੈਸਾਖੀ। ਧਰਤੀਆਹਿਦੇਖਿਤਿਹਆਖੀ
 ੨੦੫॥ **ਦੋਹਰਾ॥** ਜੋਸਾਇਪਦਾਸਿਗਸਿਪਦਾਮਿਲਨ
 ਬਿਛੋਗਜਾਨ। ਮ੍ਰਿਤੁਦੋਹਕੇਸਿਗਹੈਉਪਜਜਾਤਿਹ
 ਨ। ੨੦੬॥ **ਚੌਪਈ॥** ਜੋਕਾਚਾਪਟੁਮਾਹੀਆਹਿ।
 ਗਾਖੋਕੋਭੁਜਲਮੇਤਾਹਿ। ਕੁਮਕੁਮਜੋਕਰਵਹਗਲਿ
 ਜਾਇ। ਮ੍ਰਿਤੁਉਮਾਨੁਖਕੀਅਵਧਾਗਿਨਾਇ। ਦਿਨਾਦਿਨ
 ਨਿਕਟਆਵਤਸੀਚ। ਬਿਰਕੀਓਚਹਤਓਸਜਲ
 ਸੀਚ। ਦੇਨੁਚਲਾਯੋਤਸਕਰੁਸੂਹੀ। ਜੋਪਗਾਅਗੇਘ

ਟਤਸੁਮੁਗੀ॥ ਪੰਡਿਤੁ ਜੇਈ ਮੇਹੁ ਨਹਿ ਕਰਈ॥ ਬਿਰ
ਨਹੀ ਤਿਹ ਚਿਤੁ ਨ ਪਰਈ॥ ੨੦੭॥ **ਦੇਹਗਾ॥** ਜੇ ਬਨ
ਸਿਗਹੁ ਦੁਬਕੇ ਇਕੁ ਬਾਜ ਪਰਵਾਰ॥ ਪੁਨ ਜੀਵ
ਤ ਪ੍ਰਕਤਾ ਸਰੁਏ॥ ਮਨਿ ਤੁ ਸਿਸਾਰ॥ ੨੦੮॥ **ਚੁਪਈ॥**
ਮਿਲਿ ਬਾਰਧ ਜੇ ਬਾਰਧ ਮਾਹਿ॥ ਇਕ ਠੇਹੁ ਇਛਿ
ਨ ਏਕ ਗਾਹਿ॥ ਬਹੁਰਾ ਮਾਪ ਮਾਪ ਕੇ ਹੋਵੈ॥ ਤਿਓਹੀ
ਬਿਧਿ ਮਾਨ ਜਕੀ ਜੇਵੈ॥ ਪੰਚਤਤ ਕੇ ਦੇਹੁ ਬਨਾਯੋ॥
ਕਰਿ ਕੈ ਮਾਨੁਖ ਜਗਤੁ ਉਪਾਯੋ॥ ਜਬ ਹੀ ਦੇਹ ਖੋਹ
ਹੁਇ ਜਾਇ॥ ਤਤਤਤ ਕੇ ਜਾਇ ਮਿਲਾਇ॥ ਪੰਚਮੁ

ਗੁਣ ਜਾਹ ਅਪਾ ਅਪਨਾ ਰਹੈ ਨ ਕੋ ਉ ਕਿਯੋ ਜੀਅਤ ੨੯੨
 ਪਨਾ ੨੦੯॥ **ਏਹ ਗਾ** ॥ ਮਾਤੁ ਪਿਤਾ ਦਾ ਗਸੁਤਾ ਸੇਵ
 ਕਹਿਤੁ ਜੁਆਬਾ ॥ ਅਸ ਬਿਰੁਜਗ ਕੋ ਉ ਨਹੀ ਕਹਾ
 ਨਿਹਤਿ ਨ ਜਾਬਾ ॥ ੨੧੦॥ **ਏਹ ਪਈ** ॥ ਨਬਤ ਕਤ ਜੈਨੁ
 ਮੇਹੁ ਸੀ ਜਾਗਾ ॥ ਛੂਟੈ ਨਹਿ ਨ ਜਾ ਯਾ ਜਾਗਾ ॥ ਕਹੈ ਕਹਾ ਮੇਤ
 ਹਿ ਸੁਨਾਇ ॥ ਕਹੈ ਜਾਬ ਨ ਕੋ ਉ ਰਹਾਇ ॥ ਜੀਉ ਦੇਹ
 ਜਸ ਮੁਸੀ ਗਲੀ ॥ ਰਹੀ ਨ ਜੈ ਉ ਛਾਡਿ ਸਿਗ ਦੀ ਨਾ ॥
 ਪੁਤ੍ਰ ਕੁਤ ਕਾ ਕਹਤੁ ਮਿਲਾਪਾ ॥ ਅੰਤ ਬਿਓਗ ਮਹਾ
 ਦੁਆਪਾ ॥ ਪੰਥੀ ਜੋ ਨਿਸਿਧਾ ਜੀਵਿ ਕਹਾਉ ॥ ਬਿਛੁ

ਗਿਪਾਤੁਫਿਰਿਲੇਹਿਨਲਾਮ॥ ੨੧੧॥ **ਜਿਰਲਾ** ਜੋਜੇਜ
ਰਿਤਾਪਰਦਾਹਗਏ ਜੁਬਹੁਰਨਾਮਾਦਹੀ॥ ਤੋਮਾਨਜ
ਕੇਸਾਹਚਲੇਜਾਤੋਪੈਰੈਨਦਿਨ॥ ੨੧੨॥ **ਚੁਪਈ** ਇ
ਹਜੀਅਜਾਨਜੇਨਹੁਨਕਰਹੀ॥ ਜਾਪੂਰਗਤਜਗਤਜੇ
ਰਹੀ॥ ਕੇਨਿਜੁਅੰਗੀਨਾਹੀਪਾਨ॥ ਅਵਰਕਦਨਤੂੰਜੀ
ਹੀਜਾਨਾ॥ ਗੀਆਨਖਨੁਗਜੇਰੁਰੈਕਾਟੀ॥ ਜੁਰੈਸੋਕਾ
ਓਗਕੀਸਾਟੀ॥ ਜੇਕਹਰਨਦਿਨੁਕਰਨਗੀਆਨਾ॥ ਜਰ
ਮੇਕੋਓਨਤਾਹਿਜਮਾਨਾ॥ ਕਾਗਰੀਆਨੁਮਨਕੇਸਮਝਾਵ
ਹੁ॥ ਮਿਥਿਆਲਾਗਨਜੀਅਦੁਖਪਾਵਹੁ॥ ੨੧੩॥ ਜੇ

ਰਠਾ॥ ਕਰਤ ਸੇਕ ਸੀ ਸਾਰ ਜਾ ਕੇ ਰਿਦੇ ਗਿਆ ਨੁਹਿ॥ ੨੯੩
ਬਿਖਲ ਦਿਹੈ ਬਿਚਾਰ ਲਪਟਰ ਯੇ ਨਰਤਾ ਸੋ॥ ੨੯੪॥
ਬਿਪਤੀ॥ ਮਾਨੁਖ ਸੇ ਨੁਮ੍ਹਿਤੁ ਚਿਤ ਪੈਰੇ॥ ਜਗਾ ਬਿਕ
ਰਮਨ ਤੇ ਪਰਹੈ॥ ਜਬ ਲਗ ਮਿਤ ਨ ਜੀਅ ਮੇਅੋਨੇ॥
ਕਰਤ ਬਿਕਰ ਸੇਕ ਨਹਿ ਮਾਨੇ॥ ਨਿਦਾਤੁ ਭੇਗ ਅਗ੍ਰਿਮ
ਨਾਤਿ ਸਨਾਹਿ ਸਾਕ ਪਟ ਪਛਾਨਾ॥ ਕਾਮ ਕੇ ਪਲੇ ਭੁਧੀ
ਚਾਰ॥ ਕਰਤ ਸੇਕੁ ਬਿਕ ਮਿਤੁ ਬਿਸਾਗਾ ਜਬ ਦਿਹੁ ਸੇ
ਨੇਨਿ ਸਚੈ ਮਰਨਾ॥ ਤੇਜੈ ਬਿਕਾਰ ਗੋਰੇ ਪੁਰੁਸਰਨਾ॥ ੨
੧੫॥ ਏਰਗਾ॥ ਜਗਾ ਬਿਯੋਗਾ ਬਯਾਪੈ ਨਹੀ ਜਾ ਕੇ ਏਹ

ਏਹ ਗਿਆਨ। ਤਹਿ ਕਛੁ ਲਾਗਤ ਨਹੀ ਸਤਿ ਬਾਤ ਜੀ
ਆਮਾਨ। ੨੧੬॥ ਚੌਪਈ॥ ਇਹ ਬਿਪਕਲ ਪਧਰੁ ਤਸ
ਮਝਾਯੋ। ਕੋਰੁ ਨ ਕੋਤ ਬਮਨੁ ਭਗਯੋ। ਉਠਿ ਕੈ ਸੁਤ ਕ
ਈ ਨ ਦਾਗੁ। ਤਬ ਫਿਰਿ ਕੋਰੁ ਨ ਲਾਗਾ। ਨਾਹੀ ਜਾਓ
ਲੇਉ ਬਨ ਬਾਸ। ਚੂਕੈ ਮਨ ਤੇ ਸਭੁ ਕੀਆਸ। ਤਬ ਦਿਨ
ਕਲ ਪਧਰੁ ਰਤਿ ਹ ਕਯੋ। ਗੁਰ ਤ ਜਿ ਕੇ ਨਹੁ ਗੋਬਿੰਦ
ਲਯੋ। ਜਬ ਲਗਾਇ ਦਾਖੀ ਤਨ ਖੋਵੈ। ਛਾਡਿ ਭਰਮ
ਮਨ ਸੁਖ ਖੋਵੈ। ੨੧੭॥ **ਦੋਹਰਾ**॥ ਤਬ ਲਗਾ ਰਿਖ
ਦੈ ਨਹੀ ਤੇ ਸੋ ਕਹਤ ਸੁਨਾਇ। ਇੰਦ੍ਰ ਲੀਨ ਜੀ ਤ ਕੈ ਕਹਾ

ਕੋਰੋਬਨਜਾਇ॥ ੨੧੮॥ **ਚੁਪਈ॥** ਜੋਨਰੋਮੇਸੇਬਨੇ ੨੮੬
ਜਾਇ॥ ਕਵਨਭਾਤਿਸੇਤਪਰਿਕਰਾਇ॥ ਇੰਦ੍ਰਿਜਿਹਨਰ
ਲੀਸੀਜੀਤਾ॥ ਪਾਵਤੁਗਖੇਮੇਆਪਨਚੀਤਾ॥ ਜੇਗਤਿਕ
ਮੇਜੇਨਹਿਲਕੇਰੇ॥ ਨਿਦਾਇਖਜਮਨਪਰਹੋਰੇ॥ ਘਰਹੀ
ਤੋਕੋਬਨਜਮਆਹਿ॥ ਰਹਤੁਹਇਇਹਬਿਧਕੀਜਹਿ
੨੧੯॥ **ਦੋਹਰਾ॥** ਮਨਕਰਹਰਿਸੇਰਚਿਓਜਗੁਜਾਨੈਗੁ
ਹਆਹਿ॥ ਗੁਰਮੇਭਗਤਿਕਮਾਦਈਤਿਹਕੀਸਮਕੋਈ
ਲਹਿ॥ ੨੨੦॥ **ਚੁਪਈ॥** ਤਨਨਿਰਧਾਹਅੰਨਕਛੁਖਾਹਿ
ਜਿਤਤਿਸੁਭਗਾਸਿਬਨਕਰਾਹੀ॥ ਮਿਸਟਬਚਨਅੰਰੁ



ਓਚਾਗਿ ॥ ਪ੍ਰੀਤ ਜਲੇ ਹੁਸਨ ਸੇ ਪਾਰੇ ॥ ਦੁਖੀਆ ਦੇਖਿ ਦੁ
 ਖ ਪਰਹਾਰੇ ॥ ਕਪਟ ਕੇ ਦਕਾਹੁ ਹਿਕਾਰੇ ॥ ਅੰਤੁ ਲਗੇ ਮੇਤਾ
 ਸੁਖ ਪਾਹਿ ॥ ਸਦ ਗਲੇ ਗੁਣਿ ਮੁਛੈ ਜਾਹਿ ॥ ਅਦਰਕ
 ਹੋਇ ਕੋਤ ਸੋ ਧਾਤੁ ॥ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ਸੁਨਿਏ ਸੋ ਭਾਤੁ ॥ ੨੨
ਦੋਹਰਾ ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਸੀ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਸਨ ਕੀ ॥ ਅਦਰ ਕੁਧਿ ਸ
 ਰਗਾਇ ॥ ਦੋਹੈ ਬੈਠਾਇ ਕੀਤੁ ਗੁਣਿ ਚਰਚਾ ਪਰਮ ਕਰਾਇ
 ੨੨ ॥ **ਚੌਪਈ ॥** ਪੰਡਿਤ ਸੁਤ ਸੇ ਕਹੈ ਜਦ ਗਾਇ ॥ ਸ
 ਹ ਉਪਦੇਸਧਰੇ ਜੀਅ ਲਾਇ ॥ ਨਿਜ ਆਤਮ ਸਰਿ ਤੁਕ
 ਰਿ ਜਾਨੁ ॥ ਤਮੇਇ ਦ੍ਰਿਸਿ ਰੁਪ ਦੁਸਾ ॥ ਜੀਲ ਸਤ ਦੇਉ

ਤਟਆਹਿ। ਦੁਆਤਰੰਗ ਜਮਸ੍ਰੁਤਿਹਆਹਿ। ਇਹਜ ੨੬੫
ਲਿਤਮੇਕਰਿਇਜਨਾਨ। ਚੁਕੇਜਗਤੇਅਵਨਜਾਨ।
ਆਤਮਰੂਪੀ ਜੀਉਕਹਾਇ। ਲਜਾਤੇਅਸੁਧੁਰੇਇਜਾਇ
੨੨੩) **ਦੁਹਰਾ**। ਸਿਮਰਨਤੇਸੇਸੁਪਿਹੁਇਬੇਦਕਹਤ
ਹੇਤੁਹਿ। ਜਾਕਹਿਰਦਾਸੁਧੁਰੇਉਤਮਤੇਜਗਆਹਿ।
੨੨੪) **ਚੁਪਈ**। ਜਨਮਮਰਨਤਰਨਬਿਧਾਇ। ਰੋਗੁਸੇ
ਗੁਦੇਹੀਕੇਗੁਇ। ਇਨਦੁਖਨਸੇਜਗੁਬਹੁਦੁਖੀ। ਸਿਜ
ਤਜੈਸੇਈਨਰੁਸੁਖੀ। ਸਿਜਾਰਥਸੇਸਿਸਾਨਹਿਜਾਇ।
ਜਬਲਗਮਮਸਰਨੀਨਹਿਆਇ। ਤਤੇਸਰਨਿਗੋਰ

ਭਗਵਾਨ। ਅਵਰ ਸੇਕ ਨਹਿ ਮਨ ਮੇਆਨ। ਕੋਰੁ ਨ ਸੁਨਿ
ਮਨ ਆਨੀ ਜਾਤਿ। ਕਹਿਓ ਕਲਪ ਜੇ ਧਨ ਤੂ ਕ੍ਰਾਤੁ। ੨੨
੫। **ਦੋਹਰਾ।** ਜੇ ਕੁਨਿ ਵਾ ਕੇ ਪੁਤ੍ਰ ਕਾ ਕਲਪ ਉਪ ਦੇਸੁ
ਜੁਕੀਆ। ਹਰਿ ਨ ਜ ਕਿਓ ਤਿਨ ਕੋ ਧ ਕਰਿ ਮੁਹਿ ਜਗ ਪੁਤ
ਬਦੀਆ। ੨੨੬। **ਚੌਪਈ।** ਕਹਿਓ ਜੁ ਤਿਨ ਰੇ ਪਾਪੀ
ਸਾਪ। ਦਿਵਸ ਆ ਜੇ ਤੋਹੇ ਇਸ ਗਪੁ। ਰੂ ਜੇ ਦਾਦਰ
ਕੋਤੁ ਬਾਹਨ। ਕਹੇ ਜਤਿ ਇਹ ਮਿਥ ਆਨ ਹਨ। ਸੁਨਿ ਇ
ਹ ਕਹਿਓ ਕਲਪ ਪੁਕਾਰਿ। ਦੀਓ ਜਗ ਪੁਨ ਕੀਓ ਬਿਚਾਰ
ਗ। ਕੋ ਧ ਮਾਹਿ ਛਿ ਮਾਹੇ ਕਹੀ। ਜੇ ਤੁਵਰਿ ਚਕ ਅੰਤ ਗ

ਨਹੀ। ਕ੍ਰਿਪਾਹਰਨਕਾਕੋਉਪਾਇ। ਜਗਤਮੇਜਾਪ੍ਰਸੰ ੨੬੬
ਗਕਰਾਇ। ੨੨੧। **ਦੋਹਰਾ।** ਅਵਰਨਅਵਖਦਇਹ
ਜਗਮੇਜੇਜਾਜਾਪ੍ਰਸੰਗ। ਹਰੈਕ੍ਰਿਪਾਛਿਮੇਜੇਜੇਜੇ
ਕਸਮਲਜਲਗੀਗ। ੨੨੨। **ਦੋਹਰਾ।** ਜੁਨੀਬਾਤ
ਕੈਰੁਮਨਭੂਨਾ। ਲੀਲਿਸਤਿਕ੍ਰਿਪਤਜਿਦੀਨਾ। ਛਿਮ
ਗਹਿਰੇਯੇਜੇਜਾਜੀ। ਤਜਿਗ੍ਰਹਿਤਾਭੁਯੇਚਿਦਾਜੀ।
ਕੀਠਿਪਾਤਸੇਤਹਿਜੁਨਯੇ। ਦਿਜੁਸਰੂਪੁਜੇਜੇਭੁਗਨ
ਅਯੇ। ਕੀਜੈਕ੍ਰਿਪਾਚੇਨੇਮਮਸੀਜਾ। ਫਿਰੈਲੀਏਜਾਨੇ
ਨਿਜੁਈਜਾ। ਮੇਰੁਕਸੁਨਤਗਯੇਜਹਜਾਤਾ। ਕੀਨੇਤਿਨ

ਪੇਸਗੁਬਿਰਤਾਤਾ। ੨੨੯॥ **ਦੋਹਰਾ॥** ਕਲਪਾਦਰਾਜਾ
ਹੁਤਾਸਰੁਮੇਰੂਕੋਕੋਗਇ। ਮੈਨਾਸਕਲਇਕਨੁਹੁਇਕਗਿ
ਤਾਸੁਪੇਜਾਇ। ੨੩੦॥ **ਚੌਪਈ॥** ਸੁਨਿਜਲਪਾਦਤਾ
ਚਲਿਆਯੋ। ਦੇਖਿਫੁਨਿਗਾਸਿਹੁਤਾਹਿਨਿਦਾਯੋ। ਚੌਪਈ
ਸੀਸਤਿਹਦਾਦਰਗਾਇ। ਮਨਿਅੰਨਿਦਬਹੁਤਸੁਖਪਾ
ਇ। ਚਲਯੋਸਰਪੁਅਤਿਨਿਕੀਚਾਲਾ। ਜਹਡਹਫਿਰ
ਓਤਿਹਦਿਨਯਾਲਾ। ਦੁਤੀਏਦਿਵਸਮੰਦਗਤਿਚ
ਲਯੋ। ਦਾਦਰਨਿਰਖਜੀਅਕਲਮਲਯੋ। ਕਹਯੋਸਰ
ਪਸੰਸੁਨਿਯਾਤਾ। ਆਜਮੰਦਗਤਿਕਹੇਜਾਤਾ। ੨

੨੧॥ **ਦੇਹਗਾ**॥ ਜਰਪ ਕੇਹੇ ਸੁਨਿ ਨਾ ਬਜੀ ਖਧਯਾ ॥ ੨੯੭ ॥
ਕੀਨੋ ਛੀਨਾ ਚਾਲਿ ਨ ਸਕਤ ਰਗ ਮਗਤ ਪਗ ਅਤ
ਹੀ ਬਲ ਤੇ ਹੀਨਾ ॥ ੨੨੨॥ **ਕੁਪਈ**॥ ਮੇਰੁ ਕਪਤਿ ਤਬ
ਬੋਲਿ ਸੁਨਾਯੋ ਆਗਿਆ ਈਸੀ ਮੇਰੁ ਭਾਯੋ ॥ ਚ
ਦਰ ਦੁਇ ਭੋਜਨ ਨਿਤ ਖਾਹੁ ॥ ਭਲੀ ਭਾਤਿ ਮੁਹਿ ਲੀ
ਨੇ ਜਾਹੁ ॥ ਨਾਗ ਬਹੁਤ ਬਝੈ ਸਤ ਤਿ ਕੀਸੀ ॥ ਆਗ
ਆਮਾਨ ਸੀ ਜਪ ਰਲੀਸੀ ॥ ਕੁਮਕੁਮ ਸਭ ਕੀ ਏ ਪਰਜਾ
ਦਾ ॥ ਹੋਏ ਕਲੇਜ ਬਜਲ ਪਾਚਾ ॥ ਤਾਰਿ ਮਾਰਿ ਪੁਨਿ
ਭੋਜਨੁ ਕੀਨਾ ॥ ਕਾਲੁ ਕਾਟਿ ਮਗਾ ਆਪੁ ਨ ਲੀਨਾ ॥ ੨੩

੨॥ **ਸੋਰਠਾ**॥ ਸਗਲੀ ਕਥਾ ਸੁਨਾਇ ਕਹੀ ਕਾਗਤ ਬ
ਮਿਰਜੀ॥ ਅਸਤ ਕਲੀਇ ਚਨਾਇਆ ਪਨੇ ਕਾਜੇ ਸਰ
ਪਯੋ॥ ੨੨੪॥ **ਦੁਪਈ**॥ ਬਿਨਤੀ ਮੇਰੀ ਸੁਨਿ ਪ੍ਰਭ
ਲੀਯੋ॥ ਤੁਜਿ ਬਿਗਾਹ ਅਧ ਜਿਧਿ ਕਰੀਯੋ॥ ਰਿਸ
ਗਇ ਗਜਾ ਬਰੁ ਆਹਿ॥ ਤੂੰ ਜੋ ਹੀ ਪੁਨਿ ਮੰਤ੍ਰੀ ਤਾਹਿ॥
ਮਿਰ ਕਹਤੇ ਲੀਨੇ ਹੀ ਕਾਹ॥ ਜੇ ਤੁਮ ਕਹਤੇ ਧਾਰ ਧਾਰ
ਮੇ ਆਗੀ ਆਮਾਨੋ ਹੀ ਸਗਇ॥ ਕਹਾ ਬਸਾ ਭੂਧਾ ਸਈ
ਜਾਇ॥ ਅਰਜੇ ਭੰਗ ਕਰੇ ਮੇ ਆਇ ਜਾ॥ ਜੀਅ ਮਾਰੇ ਜਮ
ਪੁਰੀ ਪਠਾਇ ਜਾ॥ ੨੨੫॥ **ਦੁਹਰਾ**॥ ਜਮ ਸੇਵਕ ਜੇਹੇ

ਦਿਬ ਸੇਹਰਈਆਗਿਆਮਾਹਿ। ਸਤੁਰਮਾਰਿਨਿਕ ੨੬੮
 ਰਿਉਬਸਬੇਦੋਦੁਨਹਿ। ੨੩੬॥ **ਚੁਪਦਾ**॥ ਦਿਸੀਸ
 ਮੇਸੁਕਦੇਸਤੋਆਯੋ। ਚਿਤ੍ਰਵਰਨਕਮਾਬਨਿਦਾਯੋ
 ਬਿਨਤੀਕੀਸੀਦੇਕਰਜਗਿ। ਬ੍ਰਿਥਾਜੁਨੀਏਹੇਪੁਤ੍ਰ
 ਮੇਰਾ। ਸਿੰਘਲਈਪਤੇਜਾਹਜਾਯੋ। ਜੇਬੁਈਪ
 ਤਿਨਜਗਲਲੁਟਾਯੋ। ਵੇਹੀਅਪਨੀਕੀਸੀਆਇੰਪਜਾ
 ਨਾਸੁਈਠਿਅਧਿਕਾਇ। ਦੇਸਲਗਤਿਨਬਹੁਦੁਖਪਾ
 ਯੋ। ਸਮਾਦੁਗੁਮੇਤੁਮਪੇਲਯਾਯੋ। ੨੩੭॥ **ਦੋਹਰਾ**॥ ਅ
 ਬੇਜੇਕਰਿਏਹੋਪੁਕੁਸੇਕੀਜੇਤਤਕਾਲਾ। ਜਾਹਜਕੀ

ਦੇਹੀ ਫਿਰੀ ਪੁਜਾ ਸੋਭੈ ਬਿਗਲਾ ॥ ੨੨੮ ॥ **ਭੁਭੁ**
ਭੁਕ ਕੀ ਥਾਤ ਹੀ ਪਜ ਬ ਸੁਨੀ ॥ ਕਰਿ ਗਈ ਚਾਰਨੀ
ਕੇ ਮਨ ਗੁਨੀ ॥ ਚਕਵਾਲ ਖੋਲੇ ਅਤਿ ਬੁਧ ਵਲਾ ॥ ਜਾ
ਰ ਸਤੇ ਜੇ ਤੇ ਕੇ ਜਾਨਾ ॥ ਬਿਨਿ ਬਿਨਿ ਬੁਧ ਤਾ ਕੀ ਕੋਰੇ ॥
ਪੰਡਿਤ ਗੁਰੂ ਤਾ ਤਿਹ ਮਨ ਪੈਰੇ ॥ ਜੇ ਪੰਡਿਤ ਕਹੀ ਅਤ ਜ
ਗਾਗਿ ॥ ਸਤੁ ਭੁਭੁ ਦੁਕਾ ਹੁਨ ਕਹਾਹਿ ॥ ਕੁਲ ਹੋਇ ਕੇ
ਅਬ ਵਾ ਬੁਗਾ ॥ ਗਖੇ ਤਿਹ ਜੀਆ ਮਾਪਨ ਦੁਗਾ ॥ ੨
੨੯ ॥ **ਭੁਭੁ** ॥ ਸਤੁ ਜੇ ਹੁਇ ਬਹੁਤ ਤਿਹ ਕੋਰੇ ਜ
ਭੁਭੁ ਭੁਭੁ ॥ ਮਿਲੈ ਭੁਭੁ ਪੁਨਿ ਜਮਾਲ ਬਿਕਰਿ ਕੋ ਅਪ

ਨਿਬੁਧਿ॥ ੨੪੦॥ **ਚੁਪਈ**॥ ਮੇਰੀ ਧੰਨ ਕੋ ਸੁ ੨੬੬
ਨਾਇ॥ ਮੇਰੇ ਜਾਰਜਾ ਅਧੀ ਜਾਇ॥ ਕਰਿ ਨਿਰਮੁ
ਲਸੁਤਾ ਹਿਰਿ ਗੋਵੇ॥ ਚਿਹਰਾ ਗਨਤ ਧੰਨ ਕੋ ਗੋਵੇ॥
ਮੰਤ੍ਰੀ ਹਸਿਤ ਧੰਨ ਚਰਿ ਸੁਨਾਯੋ॥ ਗਾਜ ਬਿਬਾ ਕਰਨ
ਨਹਿਆਯੋ॥ ਜਰ ਦਕਾਲ ਜੋ ਸਿੰਘ ਗਰਜਾਇ
ਪਾਸ ਪੁਜਤਿ ਉਠਾ ਗਿ ਗਾਇ॥ ਜੇਰੇ ਨਹਿ ਨ ਤੇਏ ਕੋ
ਕਾਜਾ॥ ਕੁਧਨ ਕੀ ਜੇ ਮਨ ਮੇ ਸੁਆਮੀ॥ ੨੪੧॥ **ਦੁਹਰਾ**॥
ਤਤਨ ਜੋਨੈ ਬਾਤ ਕਾ ਕੋਰੇ ਕੁਧਾ ਅਧਿ ਕਾਇ॥ ਕਾਜੁ ਬਿ
ਗਾਰੈ ਬੇਗਾ ਦੇਦਿ ਜਜੇ ਪਛੁਤਾਇ॥ ੨੪੨॥ **ਚੁਪਈ**

ਮੇਰ ਕੋਹੋ ਕਹੀਏ ਸਮਝਾਇ। ਗੀਤ ਕੋਹੋ ਸੁਨੀਏ ਮਮਰਾਇ
 ਨਗਰ ਉਜੈ ਨਦ ਖਣੁ ਦਿਸਰੇਹੈ। ਆਖੈ ਬ੍ਰਹਮਨੁ ਤਿਹ
 ਪੁਰਹੈ। ਨਿਵਲਏ ਕਪਾਲ ਜੋ ਦਿਜਗਾਇ। ਬ
 ਹੁਤ ਪੀਤ ਕਰ ਸੁਤ ਕੇ ਭਾਇ। ਪੁਨਿ ਗੁਪਤ ਬਿਖਜ
 ਨਮੁ ਸੁਤ ਲੀਨਾ। ਬਹੁ ਜੁਖ ਪਾਯੋ ਆਨਦੁ ਕੀਨਾ।
 ਇਕ ਦਿਨ ਪੁਰ ਧੀਆਇ ਤੁਲਾਨ। ਚਲੀ ਬ੍ਰਹਮ
 ਨੀਨ ਦੀ ਮਨਾਨ। ੨੪੩॥ **ਚੋਰਗਾ।** ਬ੍ਰਹਮਨ ਕਹਿ
 ਓ ਬ੍ਰਹਮਨੀਹ ਛਾਕਰੀ ਓ ਧਾਲਾ ਮੇ ਜਾਤੀ ਇਸ
 ਨਾਨਕੋ ਆਵਤ ਹੋਤ ਤਕਾਲਾ। ੨੪੪॥ **ਚੋਪਈ।** ਇ

ਹਕਰਿ ਚਲੀ ਧਰਮ ਛਾਇ। ਰਛ ਕਹੁ ਦਿਓ ॥ ੨੦੦ ॥
ਦਿ ਜੁਗਾਇ। ਵਿਹੇ ਮੇ ਆਯੋ ਗਜ ਬੁਲਾਏ। ਏ
ਗ ਚਲੇ ਜੁ ਜਗ ਪਕਰਾਏ। ਮਹਿ ਸੁਨਿ ਦਿ ਜ
ਮਨਿ ਚਿਤਾ ਕਰੀ। ਜਾਉ ਨਹਿ ਤੋਹੇ ਵਤ ਧਰੀ। ਕਰੇ
ਜਗ ਧਰਮ ਵਰ ਕੇਈ ਆਇ। ਦਾਨ ਦਛ ਨ ਸੋਲੈ ਜ
ਇ। ਫੁਲ ਨ ਕੀਜੇ ਮੇ ਜੀ ਬਾਤ। ਬੀਤਿ ਗਏ ਰਹੀ
ਇ ਪਛੁਤਾਤ। ੨੪੫। **ਜੋਗ**। ਦਿ ਜਮ ਕਰ ਬੀ
ਚਾਰ ਕਰਿ ਭਨਿ ਦਲ ਸੁਨਾਇ ਕੇ। ਮੇ ਜਾਉਗ ਜੁ ਦਵ
ਰ ਤੁਰ ਦਾ ਕਰ ਬਾਲ ਕੀ। ੨੪੬। **ਭੋਖੀ**। ਚਲਿਆ

ਯੋਜੋਗਜ ਦੁਆਗਾ। ਛਾਡੋਜਨਿਵਲਾਜੁਤਰਖਵਾਰ
ਨਿਕਜੋਆਇਕਹੁਤੇਯਾਲਾ। ਚਾਹੇਭਛਕਰਤਿ
ਹਯਾਲਾ। ਨਿਵਲੇਜੁਪਤਹਿਕੇਕੀਨਾ। ਬਲੀਨਾਰੁ
ਮਾਰਤਿਹਲੀਨਾ। ਕਰਿਜਗਪੁਬ੍ਰਹਮਣਪਰਮਾ
ਯੋ। ਨਿਵਲਾਦੇਖਤਆਗੋਧਾਯੋ। ਕੁਲੀਰਵ
ਕੀਨੀਮੈਥਾਲਾ। ਦਿਜਹੁਇਗੋਮੇਪਰਕ੍ਰਿਪਾਲਾ।
੨੪੭॥ **ਦੋਹਰਾ।** ਲੇਟਿਪਕੇਦਿਜਚਰਨਪਰਬ
ਇਥਿਪੀਤਿਜਸਇ। ਰਕਤਭੁਗਤਿਹਦੇਖਿਕੇ
ਕ੍ਰੋਧਕੀਠਾਦਿਜਗਇ। ੨੪੮॥ **ਚੌਪਈ।** ਤਾਤ

੩੦

5 चाउकेनारिचिभाके। भनमभूजेतिनया ३०१

लकभाके। मुताचिउगठुपनजेभनभाष्टि

निदलरिभाकेकूपरगष्टि। गलिभाजेन

चपलनपासा। सेदउमुतदेपनेसुधगम

निरटपकेमिउरयगुसापा। निरधयिपा

बीठमितापा। कल्लुकेदेचगुपहुतोदे। घिगु

घिगु। अपनीयुधिगिगेदे। २४६॥ **मेरठा**

रगीदेनारिनकेपकगीगीपनिपमेरसा। दिगीम

दिपगघेपलपगुसागमसुधाउका। २५०॥

ਚੌਪਈ॥ ਗਜਾਆਪੇਨੇਰਿਦੈਬਿਚਾਰੈ॥ ਸਿਧਕੀਏਬਿਨੁ
 ਜੇਪਗਧਾਰੈ॥ ਨਿਕਸਿਚਲੈਜਬਦੇਸਹਿਗਇ॥ ਆਰੇਰ
 ਸੁਤਏਸੁਖਭਾਇ॥ ਚਹੁਓਰਤੇਘੇਰੈਆਨਿ॥ ਕਠਨਹੋਇ
 ਤਬਹਮਕੇਜਨ॥ ਜੈਸੈਕ੍ਰਿਪੁਕਰਤਾਅਹਿਕਾਰੈ॥ ਅਤਿ
 ਗਰਜਤਾਅਰੁਬਹੁਫੁਕਾਰੈ॥ ਚਹੁਓਰਤੇਚੀਟੀਆਇ॥
 ਜਹਜੇਜਾਤੀਸਰਪਹਿਖਾਇ॥ ੨੫੧॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਚਲੇ
 ਸਿਧਿਨਹਿਪਾਈਏਸਿਧਕੀਏਸਿਧਹੋਇ॥ ਕੀਜੈਸਹਿ
 ਨਕ੍ਰਿਪਮਨਕਾਰਿਪਛੁਤਾਵਹੋਇ॥ ੨੫੨॥ ਚੌਪਈ॥ ਜੇ
 ਹਕਹੋਗੀਪਹਿਮੁਜਕਾਇ॥ ਪਾਯੋਮਨਮੁਮੈਤੇਹਿਲਖਾਇ

ਜਬਤਕਸਿਖਨਹੁਇਦੁਹਮਾਹਿ। ਦੇਸਚਲਨਕੀਈ ॥ ੨
ਪਕਰੁਨਹਿ। ਗੀਧੁਕਰੇਇਓਹੀਹੋਗਇ। ਜੇਸੇਪ੍ਰਕੁਜੀ
ਮਨਮੇਲਯਾਇ। ਅਧੀਨਸਿਧਜੇਚਲੀਮੇਦੇਸਾਮਾਰੇਧਾ
ਇਸੁਹਿਸਨਰੇਸਾ। ਊਚਨੀਚਜੇਗਜਹਿਓਇ। ਭੁਲਾ
ਬੁਗਮੰਤੀਕਹਿਜੋਇ। ੨੫੩॥ **ਦੁਹਰਾ।** ਮੰਤੀਕੋਮੇਸੇ
ਚਾਹਿਏਕਰੈਸੇਈਬੀਚਾਗਾ। ਸੁਭਰੋਦੈਜਿਹਈਸਕੇਰੁ
ਲਾਕਰੈਸਿਸਾਗਾ। ੨੫੪॥ **ਚੁਪਈ।** ਮੰਤੀਕਹਿਏਜਗਮੇ
ਜੋਇ। ਭੁਲੀਬੁਗੀਕੀਚਿੰਤਾਹੋਇ। ਕਰਤਰੋਤਾਕਾਬੀ
ਚਾਰਾ। ਪਾਦੈਸਗਲਬਾਤਕਾਸਾਗਾ। ਜੇਨਿਜਮੰਤੀਕੁ ॥

ਹੁਭੋਖੋ। ਜੀਅਸਮਾਨਤਹਿਕੋਗਖੋ। ਬਿਨਾਬਿਚਾਰੇ
 ਕਾਮੁਨਕਰਈ। ਧਰਮਪੰਥਮਨਾਮਾਪਨਪਰਈ। ਰ
 ਜਕ੍ਰਿਪਾਤੇਮਤਨਹੋਇ। ਗਰਬੁਨਕਰਈਮੰਤ੍ਰੀਜੋਇ।
 ੨੫੫॥ **ਦੋਹਰਾ।** ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਮਹੁਲੋਕੁਮੋਹਮਦਹਰਖ
 ਮਾਭਿਮਾਨ। ਬਾਤੈਸਪਤੁਜੁਦੇਤਤਜਿਕਹੀਏਤਹਿਸਿ
 ਮਾਨ॥ ੨੫੬॥ **ਚੌਪਈ।** ਕਰਨਕਾਜਮਹੁਦਰਸਨਸ
 ਧ। ਚਾਰਭੁਤਿਕੈਤਿਨਹਿਅਗਧ। ਜਾਮਭੁਦਦੇਰੁਮ
 ਹੁਦਾਨ। ਜੈਜੈਸੈਪੁਨਤੈਸੇਠਨਿ। ਕਾਮਾਬਿਚਾਰਿਕਹੈ
 ਪਰਧਾਨ। ਕਬਹੂਨਹੈਦੇਤਾਕੀਯਨ। ਬਜੈਲਛਮੀਤਿਹ

ਗਿਹਮਾਹਿ। ਸਤੁ ਸੁਖ ਜਗ ਕੇ ਤਕੇਆਹਿ। ਮੇਰੀ ਬਿਸਤ ३३
ਤੀ ਸੁਨਿ ਪੁਛੇਹੁ। ਤਜਹੁ ਬਿਖਾਧ ਮਿਲਾਪ ਕਰੇਹੁ।
੨੫੭॥ **ਦੋਹਰਾ**। ਮਿਲਹਿ ਪਰਜ ਪਰੇ ਨਿਪਤਿ ਇਹ ਜ
ਮਾਨ ਸੁਖ ਨਾਹਿ। ਪ੍ਰੀਤਿ ਬੇਰੇ ਦੇਆਪ ਮੇ ਪ੍ਰਜਾ ਕੇ ਲਕ
ਰਾਹਿ। ੨੫੮॥ **ਚੌਪਈ**। ਚਿਤ੍ਰ ਦਰਸਤ ਬਕਰੇ ਸੁਨਾਇ
ਸੁਨ ਮੰਤ੍ਰੀ ਦੁਰ ਦਸੀ ਗਈ। ਬਾਤੇ ਸਕਲ ਜਤਿ ਤੋ ਕਹੀ।
ਜੇ ਸੇ ਜਗ ਬਿਦਹਾਰ ਕੀ ਸਹੀ। ਬੇਗ ਮਿਲਾਪ ਹੋਇ ਕਿ
ਹੁਆਇ। ਜੇ ਤੁ ਮੇ ਸੇ ਕਹੁ ਜਮ ਸੁਣਾਇ। ਗੀਧ ਕਰੇ ਸੁਨਿ ਲੀ
ਜੇ ਗਈ। ਜਿ ਧਰੇ ਤੁ ਛਿਨ ਏਕ ਲਾਇ। ਸਰਬ ਗਮੰਤੀ

ਬੇਨੁਸਿਆਨਾ ਨੂਸਰ ਨਹੀਤਾ ਹਿਜਮਾਨਾ ॥ ੨੫੮ ॥ **ਦੋਹਰਾ**
 ਹਿਜਮਾਇਰੁ ਪਤਿਬੰਦੁ ਪਦਾਨੁ ਗੀਰੀਗਾ ॥ ਸਮਝਤਹੈ ਸਰੁ
 ਬਾਤ ਕੋ ਜੈ ਸੇਮਤਿ ਕੇ ਧੀਗਾ ॥ ੨੫੯ ॥ **ਚੌਪਈ** ॥ ਜਪੁਰਸ
 ਕੀਜੇ ਉਸਤਤਿ ਕੀਜੇ ॥ ਹਰਖਹੋਇ ਮਾਤਿ ਹਿਮਨੁ ਗੀਜੇ ॥
 ਕਪਟੁ ਨ ਗਾਖੈ ਸਾਨੇ ਪਾਹਿ ॥ ਕਾਰਜਾ ਸਿਧਿ ਤਬੈ ਹੁਇ
 ਨਾਹਿ ॥ ਨਹਿ ਮੂਰਖ ਨਹਿ ਮਾਹਿ ਸਿਆਨਾ ॥ ਚੂਹ ਮੇਕਹਿ
 ਓਨ ਮਨ ਮੇਆਨਾ ॥ ਜੇਪਿ ਧਰਨ ਜੇ ਬਚਨ ਜੁਨਾਇ ॥ ਤੁਤੇ
 ਮੇਦੋ ਨ ਲਖਿ ਪਾਇ ॥ ਪੰਡਿਤ ਗੁਨੀ ਸਿਆਨੇ ਮਾਹਿ ॥ ਸਰੁ
 ਬਾਧਿ ਸਮਝ ਪਰਤ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ੨੬੦ ॥ **ਦੋਹਰਾ** ॥ ਆਖ

ਨੇ ਦੇਖੇ ਨਹੀ ਸੁਨੀ ਸੁਰੁ ਜਗ ਜਾਹਿ ॥ ਕਰਤੁ ਤਿਭੁ ੨੦੪
 ਲੀਤੇ ਜਸੀਏ ਬਰੇ ਸਿਆਨਾ ਮਾਹਿ ॥ ੨੬੨ ॥ **ਚੁਪਈ ॥**
 ਮੇਰ ਕਹਾ ਜੇਤੁ ਮਈ ਚਾਗਾ ਕਰੀਏ ਬੇਗਨ ਲਾਹੁ ਬਾ
 ਗਾ ਕਰਿ ਕੈ ਮਤਿ ਗੀਧੁ ਪਰਾਮਾਯੋ ਜਿ ਸਰੁ ਸੁਨਿ ਕੈ ਪਰੁ
 ਪੈਧਾਯੋ ਭੁਰਭੁਏ ਜੈ ਮੰਤ੍ਰੀ ਆਏ ॥ ਕੈ ਕੋਈ ਨਿਚੁ ਦੁਤੁ ਪ
 ਠਾਏ ॥ ਜੇ ਕਛੁ ਮਬ ਚਿਤਾ ਆਵੇ ਰਇ ॥ ਕੀਜੈ ਜੇਈ ਬੁ
 ਧਿ ਉਪਜਾਇ ॥ ਮੰਤ੍ਰੀ ਜੇ ਕਹੀ ਰਿਸ ਗਇ ॥ ਮੇਮ ਨ ਉਪ
 ਜੀ ਸੰਕਾ ਆਇ ॥ ੨੬੩ ॥ **ਦੁਹਰਾ ॥** ਭੁਰਭੁਏ ਆਵੇ ਜੇਈ
 ਜਿ ਪਕਰਨ ਕੇ ਦਇ ॥ ਜਾਨੈ ਨਹਿ ਨ ਕਵਨ ਬਿਧਿ ਸੰਪਕ

ਰੋਗੀਆਇ॥ ੨੬੪॥ **ਚੁਪਈ**॥ ਚਕਵਾਕੇ ਹੋ ਗਇਓਨ
ਲਿਹਾ॥ ਜੀਅਮੇਜਕਾ ਕਛੂ ਨ ਪਰੇਹਾ॥ ਮੰਤ੍ਰੀ ਮੋਰਗੀਧ
ਜੋਆਹਿ॥ ਬੁਧਿ ਸਿਮਾਨ ਪਰੇ ਬਹੁਤਾਹਿ॥ ਸਿਪਿਕਰ
ਨਜੇਈ ਅਬਆਏ॥ ਨਿਹਚੇਇਹ ਜੀਅਗਜਾਲਾ
ਏ॥ ਦੂਤ ਬਚਨਤੇ ਮੇਲਖਿਪਾਯੋ॥ ਨਿਰਮਲ ਜੀਧਿਕ
ਗਜੋਆਯੋ॥ ਅਟਰ ਬਾਤ ਕਛੂ ਜੀਅਨ ਪੈਗੇ॥ ਤੁਰਤੁ
ਸਿਧਿ ਬਹੁ ਨਿਕਿਕੇਗੇ॥ ੨੬੫॥ **ਦੁਹਰਾ**॥ ਪਾਟਿ ਬਰਮੁਕ
ਤਾਰਤ ਨਜਸ ਨਰਤ ਨਿਜ ਨਾਇ॥ ਮੰਤ੍ਰੀ ਕੀ ਪੁਜਾ ਨ ਮਿਤ
ਰਾਖੇਗਾ ਜਮੰਗਾਇ॥ ੨੬੬॥ **ਚੁਪਈ**॥ ਚਕਵਾਕੇ

ਥੀਜੇਈਬਤਾਯੋ। ਰਿਸਗਵਿਸਰੁਆਨਿਪਗਯੋ॥ ੨੦੨॥
ਭੁਲੀਭੁਤਿਕੈਜਗਾਸਿੰਗਾਰੀ। ਠੋਰਠੋਰਜੇਨਾਧੋਠਾਗੀ
ਸਿੰਘਾਜਨਬਹੁਰਤਨਜਨ੍ਹਇ। ਥੈਠੇਆਪਤਹਾਰਿਸ
ਗਇ। ਮੇਰਮੰਤ੍ਰੀਦੁਰਦਸੀਨਾਉ। ਆਯੋਚਾਲਿਜਰ
ਬਗਕੇਠਾਉ। ਮਿਲੇਪਰਸਪਰਦੇਉਪਧਾਨਿ। ਅਤਿ
ਜਨੇਹੁਬਹੁਤਾਰਿਤਜਾਨ। ੨੬੭॥ **ਦੋਹਰਾ**॥ ਮੰਤ੍ਰੀਦੇਉ
ਇਕਤੁਹੁਇਤੁਪਹੁਚੈਆਇ। ਰਿਗਗਰਭੁਭੂਪਤਿ
ਜਗਥੈਠੇਜਗਾਬਨਇ। ੨੬੮॥ **ਚੌਪਈ**॥ ਮੰਤ੍ਰੀਗੀਧ
ਆਇਕਗੀਜੁਗਾ। ਗਜੇਨਿਰਖਿਕੀਓਬਹੁਪਿਆਰਾ॥

ਭੁਲੀਠਿਰਤਾਕੈਥੈਠਾਯੋ॥ ਅਦਰੁਕਰਿਬਹੁਮਾਨਬਧੁ
 ਯੋ॥ ਚਕੁਦਾਕਤਬਕੈਸੁਸਾਇ॥ ਸੁਕਨਕਰਿਦੁਰਦ
 ਰਸੀਗਇ॥ ਇਹੁਗੁਰਜਾਅਪਨਾਜਾਨਾ॥ ਅਦਰੁਕ
 ਛੁਸਹਿਮਨਮੇਅਨਾ॥ ਇਸੀਭੁਤਿਗਜਾਉਚਾਗੈ॥ ਬਹੁ
 ਜਨੇਹੁਜੇਕਿਰਪਾਪਾਠੈ॥ ੨੮੮॥ **ਦੁਹਰਾ**॥ ਨਮਸਕਾ
 ਰਕਰਿਗੀਧਨੇਉਸਤਤਿਕਰੀਬਨਾਇ॥ ਜੇਜੇਸੇਦਕੁ
 ਮੇਰਕੈਤੈਸੇਸੇਦਕੁਗਇ॥ ੨੯੦॥ **ਚੁਪਈ**॥ ਸਿਹਧਾ
 ਤਨਕਛੁਕਾਮੁਨਾਈ॥ ਬੀਰਥਾਬਾਦਨਕੀਜੈਸੇਈ॥
 ਬਚਨਤੈਕੀਮੇਉਚਾਰਾ॥ ਜੇਕਛੁਹੋਇਕਾਮਕਾਸਾ

ਗਾ ਨਗਜੇਬ ਸਕਰੇ ਕੇ ਦਾਇ। ਤੇ ਸਭੁ ਗੀ ਮੇ ਕਹ ੨੦੬
ਤਸੁ ਨਾਇ। ਦੇਖ ਜੇ ਪੁਕੁਲੇ ਭੀ ਆਹਿ। ਧਨੁ ਦੇ ਕੇ
ਬਸ ਕੀ ਜੇ ਤਾਹਿ। ਨਾਨੇ ਜੇ ਅਪ ਤੇ ਬਲ ਦਾ ਨਾਨਾ
ਸਕਾਰ ਕਰਤਿ ਹਥਾ ਜਿ ਆਨ। ੨੧੧॥ **ਦੁਹਰਾ** ਜੇ
ਮੁਰਖ ਅਤਿ ਸਰਸ ਉਸਤਤਿ ਤਾ ਕੀ ਗਇ। ਅਨਪ੍ਰਸੰ
ਨਹੈ ਅਥਿ ਕਤੁਰਤੁ ਬਾਜਿ ਹੁਇ ਜਾਇ। ੨੧੨॥ ਦੇ
ਪਈ। ਭਾਈ ਮੀਤ ਬੀਬਨੁ ਹੋਈ। ਜਾਪ ਭਾਵ ਤੇ ਬਾਜਿ
ਇਸੇਈ। ਸੇਵ ਕਰੈ ਤਿਨ ਕੇ ਗੁਨ ਜਾਨ। ਦ੍ਰਿਪਾ ਕਰੈ ਦੇ
ਵੈ ਬਹੁ ਆਨ। ਬਾਜਿ ਹੋਇ ਅੰਜੇ ਤੇ ਜਾਤਿ। ਜੀਉ ਦੇਤ

ਜੇ ਬਾਹਲਾ ਤਾ। ਭਾਮਨਿ ਪ੍ਰਜਾਤ ਬਾਹਿਰੇ ਇ। ਅਪ੍ਰ
ਤਿ ਮਨਿ ਕਰਿ ਗਏ ਜੇ ਇ। ਅਵਰ ਪੁਰਖੁ ਜੇ ਆਸਾਵ
ਤਾ ਜੇ ਜੇ ਹੁਇ ਤਿਹ ਤੇ ਸੁਕਰਿਤਾ॥ ੨੭੩॥ **ਦੋਹਰਾ**
ਜਗਤਾ ਸਿਆਨੇ ਜੇ ਅਹੈ ਪਰਮ ਪੰਥ ਤਜਿ ਪਾਪ॥
ਕਹੈ ਜਥਾ ਰਬ ਮੇ ਤਲੀਏ ਹੋਰਿ ਬਾਸਿ ਤੇ ਆਪ॥ ੨੭੪॥
ਚੌਪਈ॥ ਸਤੁ ਬਿਧਿ ਪੁਰਨੁ ਆਹੈ ਜਿ ਆਨ॥ ਬਿਨ
ਤੀ ਸੇਵਕ ਲੀਜੈ ਮਾਨ॥ ਚੇਤਨ ਦਰਨ ਜੇ ਬੂਝੀ ਪ
ਕਰਾਇ॥ ਉਤਮ ਜਕਿ ਸਗਲ ਸੁਭਾਇ॥ ਮਗਾ ਬ
ਲੀ ਪਰਮੀ ਉਪਕਾਰੀ॥ ਚਾਹਤੁ ਮਸੋਕੀ ਨ ਚੇਨ

ਗੀ। ਤੁਜਿ ਬ੍ਰਿਹਤ ਅਧ ਸਿਧਿ ਕਰੀ ਜੋ। ਮਿਤ੍ਰੁ ॥ ੨੦੭ ॥
ਇਤਿ ਗਬਿਦਾ ਸੁਦੀ ਜੋ। ਚਕ੍ਰਵਾਕ ਸੁਨਿ ਬੋਲੇ
ਬਾਤਾ। ਤੁਮ ਪ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰੀਤ ਕਰਾਤਾ। ੨੦੮ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥
ਜੇਤੀ ਜਾਤੈ ਸਿਧਿ ਕਰੀ ਤੇ ਸਭ ਕਰੇ ਬਖਾਨਾ। ਕਵਨੁ ਭਾਤਿ
ਤੁਮ ਚਿਤ ਪਰ ਕਰਤੇ ਅਧਿ ਮਿਲਾਨਾ। ੨੦੯ ॥ ਰੂਪ
੨੧ ॥ ਸੁਨਿ ਦੁਰਦਰਸੀ ਮੇਜੇ ਕਰੇ। ਤੁਮ ਹੂੰ ਜਗਨ ਸਕ
ਲਾਇ ਪਿਆਰੇ। ਸਭ ਬਿਪਿਸ਼ਿਕੇ ਜਾਨਤਾ ਆਹਿ। ਜਾ
ਨਿ ਬ੍ਰਹਿ ਪੂਰਨ ਮੇ ਪਾਹਿ। ਤੁਮ ਆਗਿ। ਮਾਤੇ ਕਰਤ
ਬਖਾਨਾ। ਖੋਲ੍ਹ ਸਾਇ ਪਿਛੇ ਸਿਧਿ ਪ੍ਰਾਪਨਾ ਬਲੀ ਰੂਪ

ਅਤਿਸੁਰੇਆਹਿ। ਕਰੇ ਸੀਧਾਇਹ ਬਿਧਿ ਸੇਤਾਹਿ
ਕਟੈ ਕਾਲੁ ਤਿਹ ਜਗਨਿਗਾਹਇ॥ ਆਪਨ ਸਿੰਗ
ਇਹ ਸੀਧਿ ਕਰਾਇ॥ ੨੭੧॥ **ਦੁਹਰਾ** ਲੁਕੁ ਬੇ
ਕੇ ਸਮਰਥਨਹੀ ਲਗੇ ਨ ਕੋਈ ਦਾਇ॥ ਸੀਧਾ ਬਿ
ਨਾਧਾ ਜਿਹੋ ਇਨਹੀ ਜਗਨਿਗਾਹ ਤਾਇ ਉਜਾਇ॥
੨੭੨॥ **ਚੁਪਈ** ਬਡੇ ਧੀ ਚਹੁਇ ਮੇਲੁ ਕਰੇਹੁ॥
ਅਵਰਨਹੀ ਦੁਹਮਹਿ ਸਨੇਹੁ॥ ਦੋਨੋ ਬਿਧ ਕੀ ਸਿ
ਧ ਜੇਹੋਇ॥ ਜਿੰਗਤ ਸੀਧ ਕਰਤ ਜਗ ਸੇਇ॥ ਕੂ
ਧਰੁ ਯੋ ਆਪ ਜੇ ਮੇਆਇ॥ ਕਾਹੁ ਕਾਹੁ ਕੀਨ ਸੁਹਾ

ਇ। ਮਿਲੇ ਜਨੇ ਹੀ ਭਾਈ ਬੀਧਾ। ਕਰਤਾ ਅਹਿ ਤਿਨ
ਮੇਜੇ ਸੀਧਾ। ੨੭੯। **ਦੁਹਰਾ।** ਤਿਹ ਸਮਾਨ ਨਹਿ
ਵਰਕਛੁ ਜੋ ਵੇਇਹ ਭਾਇ। ਸਕੁਤੇ ਸੇਜ ਟਿਜਾਨੀ
ਬੇਕੰ ਚਲੀ ਪਕਰਾਇ। ੨੮੦। **ਚੁਪਈ।** ਲੇਨਾ ਵੇਨ
ਦੇਕ ਸਮਾਨੀ। ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬੀਧ ਪਕਰੇ ਹਿਤ ਜਾਨੀ। ਮਿਤ੍ਰ
ਭਾਵੇ ਨੇ ਮੇਰੇ ਇ। ਚੁਪਗਰ ਸੀ ਪਕਰਤ ਹੇ ਸੇਇ।
ਭੀਰ ਪਰੇ ਭਾਗੀ ਜਥਾ ਆਇ। ਚਲਤਾ ਨਾਹੀ ਕਛੁ ਉ
ਪਾਇ। ਦੂਹਿਤਾ ਦੇ ਕੇ ਸੀ ਪਕਰਾਈ। ਸੇਈ ਸੀ ਪਸੰਤ
ਨ ਕਰਾਹੀ। ਹੋਵੇ ਉਨ੍ਹਿ ਪਏ ਕਸਮਾਨ। ਅਕਸਮਾਨ

੨੮੦

ਮਿਲਿਹੈ ਸੋ ਮਾਨਿ ॥ ੨੮੧ ॥ **ਦੋਹਰਾ** ਕੁਯੋ ਬੀਚ
ਰੁਨ ਬੀਚ ਕਛੁ ਆਇ ਮੁਲੈ ਤਤ ਕਾਲਾ ॥ ਸਿਪਟਾਜ
ਉਜੁਰੇ ਬੇਗਦੇ ਕਹੀ ਅਤ ਸਿਧ ਕਪਾਲਾ ॥ ੨੮੨ ॥ **ਰੂਪ**
ਈ ॥ ਕਾਰਜ ਸਮੇਸੇ ਅਪਨੇ ਆਹਿ ॥ ਕੀਏ ਸਿਧ ਬਿਧ
ਹੋਵਤ ਤਾਹਿ ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਕੀਜੇ ਸਿਧ ਕਰਾਏ ॥ ਉਧ
ਨਾਮ ਸੇਨਾ ਮੁਕਹਾਏ ॥ ਵੀਰ ਪ੍ਰਥਮ ਕਰਿ ਕਾਰਜ ਕਾ
ਹੂ ॥ ਤਾਕੀ ਪਾਤਿ ਆਪਨ ਕੋਚਾਹੂ ॥ ਪਤੀ ਕਾਰ ਸਿਧ ਕੋਲ
ਆਹੁਇ ਬੀਤੀ ਜੇ ਸੁਗੀਵਰਾਮਾ ॥ ਸਨੁ ਕੁਵੇਹੈ ਦੋਲ
ਮਾਹਿ ॥ ਦੁਖ ਸੁਖ ਹੋਵਤ ਜਗ ਸਰੁ ਕਹਿ ॥ ੨੮੩ ॥

ਕੋਹਰਾ ॥ ਰਾਮ ਪਰੋਮੇ ਸਾ ਕੋਈ ਮਿਲੇ ਪਰਸ ਪਰਸਾ ॥ ੨੦੮ ॥
 ਇੰ ਜੁ ਇਸ ਪਦੁ ਬੀਚ ਮੇ ਸੇ ਸੇ ਗ ਕਰਾਇ ॥ ੨
 ੮੪ ॥ **ਚੁਪਈ** ॥ ਯਾਹੀ ਕੋ ਪੁਸ਼ਿ ਸਿਧਿ ਤ ਕਹੈ ॥ ਜੇ ਬੁਧ
 ਵੰਤਾ ਗਿਆ ਤਾ ਅਹੈ ॥ ਕਰੇ ਰਾਮ ਕਾ ਹੁਸੇ ਜਾਇ ॥ ਤੁਹਿ
 ਕਹੈ ਇਹੁ ਦੇਹੁ ਕਰਾਇ ॥ ਜੁ ਮੇ ਸਿਧ ਕਰੇ ਤਾ ਸਾ ਬਾ ॥
 ਵਿਸਟ ਪੁਰਖ ਇਹ ਸਿਧੈ ਕਾ ਬਾ ॥ ਬੇਗੈ ਦੇ ਜੁਲੀ ਓਹੈ
 ਜੀਤਾ ॥ ਸਿਧ ਕਰੇ ਤਾ ਜੇ ਕਰਿ ਪੀਤਾ ॥ ਭਾਗਾ ਵਿਸਟਿ
 ਜੁ ਸਿਧ ਕਰਾਇ ॥ ਇਸਿ ਪਨੇ ਮੇ ਸੇ ਗਾਇ ॥ ੨੮੫ ॥
ਕੋਹਰਾ ॥ ਸੇ ਨਾਲੇ ਦੁਹੁ ਭਿਰ ਤੇ ਚ ਦੇ ਜੁ ਪ ਕੇ ਦਾਇ ॥

ਸਿਧਹੋਇਤਿਹਮਾਹਿਜੋਆਤਮਾਸਿਖਕਹਾਇ॥੨੮
੬॥ **ਸੋਪਥੀ**॥ ਬੈਰੀਕੇਬਸਮੇਜਾਪਕਯੋ॥ ਜਾਤਨਹੀ
ਕਾਹੁਬਿਧਟਕਯੋ॥ ਪ੍ਰਾਨਕਰਛਾਸਿਖਕਹਾਇ॥ ਸਿ
ਧਪਗਕੈਤਾਹਿਗਨਇ॥ ਆਛੀਤੁਮਜਹਜਕੁਕ
ਛੁਰੇਇ॥ ਸਿਧਹੋਤਲੈਮਿਲਈਜੇਇ॥ ਓਛਨਸਿਧ
ਕਹਤਹੈਤਾਹਿ॥ ਇਹਬਿਧਿਕੀਗਤਿਹੈਦੋਜਗਾ॥ ਪ੍ਰ
ਬਮੀਉਪਜੈਜੋਅਲਿਕਾਗ॥ ਮਿਲੈਸੁਦੇਮਨਸਿਧਾਇ
ਚਾਗ॥੨੯॥ **ਦੋਹਰਾ**॥ ਤਾਹਿਨਾਮਜਗਕਹਤਹੈਤੁ
ਖਨਸਿਧਾਜਾਨਾ॥ ਗਖਮਨਚਿਤਲਾਇਕੈਏਚਕੈਦੋ

ਪਰਧਾਨ। ੨੮੭। **ਚੁਪਈ।** ਦੇਨ ਬਸਤ ਕਰਿਆ ੨੯੦
ਏਜਾਹਿ। ਆਪਨ ਲੇਪ ਹੁਚੇ ਟੇਤਾਹਿ। ਜਕਧੇਪਨ
ਜੇਸਿਧਪਛਨਾ। ਬਿਧਿਗੀਨੀ ਇਹ ਜਗਤ ਬਖਾ
ਨਾ। ਆਪਨ ਸਿਗਤ ਕੰਚਨ ਜਨਾ। ਓਪਨ ਅਸਕ
ਪਾਲ ਸਿਤਾਨ। ਮਦਿ ਜਟਿ ਪੁਰਖ ਸਿਜੰਗ ਉਪਗਾ।
ਭਾਗਿ ਦਿਸਟਿ ਰੂਪਨ ਪ੍ਰਤੀਕਾਰ। ਆਤਮਾ ਸਿਖਉ
ਛਿਨ ਪੁਨਿ ਹੋਇ। ਸਿਕਧੇਪਨ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿ ਸੇਇ। ੨੮
੯। **ਦੋਹਰਾ।** ਖਟੁ ਦਸ ਬਿਧ ਕੀ ਸਿਧ ਜੇਸੇ ਸਭ ਕਹੀ
ਸੁਨਾਇ। ਜੇਜਾਨੇ ਬਿਧੈ ਰੁਲੀ ਜੇਕੀ ਜੈ ਚਿਤਲ।

ਇ॥ ੨੯੦॥ **ਚੁਪਈ॥** ਨ ਕਵਾ ਬੋਲੇ ਮਤ ਕਾਖੀ
ਗਾਹੁ ਦਰਸੀ ਤਿ ਬਰੇ ਗੰਗਿਰਾ॥ ਤੁਮ ਜੇਹੁ ਸੀਅ
ਵਰੇ ਕਾਹਿ॥ ਦੂਦੇ ਜੇ ਸਗਲੇ ਜਗਮਾਹਿ॥ ਜੇਹੇ
ਪ੍ਰੀਤ ਬਰੇ ਸਿਆਸਾ॥ ਜਲੁ ਪਰ ਕੁਟ ਬਾਅਪਨੇ
ਜਾਨਾ॥ ਪਰ ਤਿਹੀਆ ਮਾਤਾ ਕਰਿ ਜਾਨਹਿ॥ ਪਰ ਧਨ
ਸਮਾਟੀ ਕੇ ਮਾਨਹਿ॥ ਪਰ ਕਾਰ ਜਸ ਕੁ ਕਰਹਿ॥
ਬਾਹਾ ਏਲ ਛਾਸ ਕੁ ਤੁਮ ਜੇਚਹਾ॥ ੨੯੧॥ ਦੋਹਰਾ
ਤਿਹੇ ਤੁਮ ਜੇ ਕਹਤੇ॥ ਜੇ ਜਾਨੁ ਲੁਕੇਇ॥ ਕਹੀਏ
ਜੇਈ ਚਾਰਿ ਕੋ ਹਮ ਮਾਨਹਿ॥ ਗੋਸੇਇ॥ ੨੯੨॥ **ਚੁਪਈ**

ੴ॥ ਗੀਧਕਹੈ ਸੁਨਿਜਰਬਗਗਇ॥ ਬਹੁਤ
ਕਹੈਓਭਜਤਤਕੇਦਾਇ॥ ਕਹਤੁਆਰਿਜਗੁਆ
ਪਬਗੁਇ॥ ਏਜਗੁਹੀਤੁਮਕੋਬਨਿਆਈ॥ ਅਰੁ
ਜੈਹੈਜਗਪ੍ਰਿਤੁਗਿਆਸੀ॥ ਤਿਨਤਹਦੇਹਬੂਝ
ਕਰਿਜਾਨੀ॥ ਕਿਆਪਰਮਾਤਿਹਲਾਗਿਕਮਾਏ॥ ਜਾ
ਨਿਯਾਇਪਰਲੋਕਗਵਾਏ॥ ਜੈਸੇਜਲਭੀਤਰ
ਸਮਿਜੈਇ॥ ਲਾਗਤੁਪਵਨਚਪਲਬਹੁਹੋਇ॥
੨੬੩॥ **ਦੋਹਰਾ॥** ਸਿਗਤਿਜਨਾਇਹਭੁਰੰਮੁਹੈ॥
ਸੁਖਲਪਟਿਓਤਾਹਿ॥ ਜਾਬਪੁਰਖਜੇਜਗਤਮੈ॥

੨੧੧

ਮਿਥਿਆ ਮਾਨਤਾ ਹਿ। ੨੯੪॥ **ਚੁਪਈ॥** ਅਬਜੁਜੀ
ਅਤੁਜੀ ਮੇਸੀਆਈ॥ ਆਪੁ ਨ ਹੀ ਕੋ ਦੇਤੁ ਬਡਾਈ॥ ਤੁ
ਮੇ ਬੈਨਤੀ ਕਹਤੁ ਸੁਨਾਈ॥ ਤਾ ਕੋ ਦੇਖ ਮਨ ਮੈ ਲਾਇ
ਜਹ ਜਗ ਗਏ ਜੇ ਸਤ ਬੋਲਾ॥ ਦੇਉ ਬਿਧਾਤਾ ਦੇਖਤੋ
ਲਾ॥ ਜਹ ਜਗ ਗਏ ਤਹ ਹਰੂਆ॥ ਜਤਿ ਬਚਨ ਹੋਏ
ਅਤਿ ਗਰੂਆ॥ ਜਤਿ ਬਚਨ ਜਮਾ ਆਹਿ ਨ ਕੋਈ॥ ਦੇ
ਉ ਦਿ ਨ ਕਰਿ ਗਏ ਸੋਈ॥ ੨੯੫॥ **ਜੋਰਨਾ॥** ਜਤਿ ਬ
ਚਨ ਮਨ ਕੀ ਮਕਿ ਚਨ ਸਿਧ ਮਿਲਾ ਪਹੁਇ॥ ਜਬ ਲਗ
ਜੀਅ ਮੇ ਜੀਅ ਟੂਟੇ ਨਹਿ ਸੁਹਇਆ ਧੀਕ॥ ੨੯੬॥

ਚੁਪਈ॥ ਚਕਦੇਮਾਨੀਹਿਸਸੁਨਾਇ॥ ਚੁਨਿਕੇਮੁਦਤ ੨੧੨
ਭਏਹਿਸੁਗਾਇ॥ ਬਹੁਤਰਤੁਨਅਹੁਬਸਨਮੰਗਾਏ॥
ਅਲਿਕਾਰਦੇਗੀਧਪਹਗਾਏ॥ ਪੂਜਾਬਹੁਤਕੁਤਿਕੇ
ਕਗੀ॥ ਬਿਦਾਕੀਠਿਅਤਿਪੀਤਹੁਧਗੀ॥ ਗੀਧਕੀਠਿ
ਬਹਾਧਿਧਪੁਨਾਮ॥ ਚਕਦਾਕਜੇਜੇਦਕਸਦਮਾ॥ ਕ
ਹਿਚੁਹਾਰਚਕਦਾਸਿਗਲੀਨੇ॥ ਦੇਠਿਮੰਤ੍ਰੀਅਤਿਰਸ
ਭੀਨੇ॥ ੨੬੭॥ ਚੋਹਰਾ॥ ਚਲਿਆਏਅਨਿਦਕਰਤਜੇ
ਹਮੇਰਭੂਪਾਲਾ॥ ਦੇਖਤਾਬਿਗਸਜੇਨਿਪਤਿਹਕੁਜੇਬਹੁ
ਤਕੁਪਾਲਾ॥ ੨੬੮॥ ਚੁਪਈ॥ ਗੀਧਸਕਲਾਧਿਧ

ਮੇਰਸੁਨਾਈ। ਉਸਤਤਿ ਚਕਦੇਕੀ ਬਹੁਗਾਈ। ਚ
ਕਦੇ ਬਹੁ ਬਿਪਕਰੀ ਜੁਗਗ। ਮੇਰਕਰੀ ਮੇਜੇ ਮਨੁ
ਗ। ਅਵਰਕਰੀ ਇਹੁ ਕਾਤਿ ਸੁਨਾਇ। ਮਿਤ੍ਰ ਕੁਏ ਹਮ
ਮੇਰਸਰਾਇ। ਦੂਜੀ ਧਾਤੁ ਅਵਰਕਰੀ। ਨਿਸਦੇ
ਗਪਹੁਇ ਹਮ ਜਾਗਿ। ਗਫ਼ ਮੇਓ ਤੈਰੇ ਆਪਨਾ ਆ
ਕਰਤਾ ਆਹਿ ਹਮ ਦੇਸ ਪਯਾਨ। ੨੯੯। **ਦੋਹਰਾ।**
ਦਰਬੁ ਮੰਗਾਇ ਓਅਤਿ ਆਪਿ ਕਬਜ਼ ਬਹੁਤਾ ਮਲਿ
ਕਾਗ। ਚਕਦੇਕੇ ਦੀ ਨੇਸਕਲ ਬਹੁ ਬਿਪਕ੍ਰਿਪਾ ਧਾਰ
॥ ੩੦੦॥ **ਚੌਪਈ।** ਬਿਦਾਹਿਤ ਬਚਕਵਾ ਆਯੋ।

ਹੀ ਜਗਾਇਸੋ ਮਾਇ ਜਨਾਯੋ ॥ ਗਠੁ ਦੀਨੋ ਅਰ ਕੀਨੁ ॥ ੩ ॥
 ਸਿਤਾਈ ॥ ਚਲੋ ਦੇਸ ਕਹ ਪੀਤ ਬਢਾਈ ॥ ਚਲੋ
 ਬੇਗਨੁ ਮੇਕਰਹੁ ਪ੍ਰਦੇਸ ॥ ਜਜਿ ਸਿੰਘਾ ਜਨ ਬੈਠੁ ਨਰੇ
 ਜਾ ॥ ਹੀ ਜਗਾਇ ਚਲ ਗਠੁ ਮੇਆਯੋ ॥ ਸੇਨਾ ਪਰ ਜਾਤੁ
 ਸੁਖ ਗਾਯੋ ॥ ਚਕਵੇ ਕੇ ਬਹੁ ਦੀਨੁ ਚੁਰਾਯੁ ॥ ਤਾਦਿਨੁ
 ਹੁਤੋ ਜੁਘਰੇ ਮੇਜਰਾਯੁ ॥ ੩੦੧ ॥ **ਦੋਹਰਾ** ॥ ਕੀਨੀ ਕ੍ਰਿਪਾ
 ਅਨੇਕ ਬਿਧਾ ਮਾਦੁਰ ਮਾਨ ਬਢਾਈ ॥ ਅਲਿਕਾਰ ਦੀਨੁ ਸ
 ਕਲ ਕੀਨੁ ਜਰ ਬਗਰਾਈ ॥ ੩੦੨ ॥ **ਚੌਪਈ** ॥ ਭੁਰਕੁ
 ਯੋ ਮੋਹਉ ਠਿਕੀਨੁ ਪਾਨਾ ॥ ਚਲੋ ਦੇਸ ਜੀਆ ਅਤਿ

ਸੁਖਮਾਨਾ ਨਿਤ ਭਿੰਨ ਚਲਈ ਕੇ ਜਪ ਚਾਜਾ ਗੁਰਕ
 ਜੇ ਮਨ ਧਰੇ ਹੋਲਾਸਾ ਕਿਤ ਕਹਿ ਨੇ ਮੇ ਪਹੁੰਚੇ ਜਾ
 ਇਹ ਜੇ ਬੁਢੀ ਪਨਿਕਟ ਨਿਅਰਾਇ। ਜਾਗ ਸਜੁ ਨਤ
 ਛਾਡਿ ਗਯੋ ਦੇਸਾ। ਜਬੁ ਕੇ ਮਨ ਕਾ ਮਿਟਿ ਭਿਕਲੇ ਜਾ।
 ਥੀ ਪਪਰ ਬਤ ਪੇਜਾਇ ਨਿਅਰਾਨ। ਸੁਖ ਸਮੁਗਰ ਧ
 ਬਹੁ ਠਾਨ। ੩੦੩॥ **ਦੋਹਰਾ** ਗੁਰੇ ਪੈਠੈ ਸੁਰ ਸਗੁਨ ਸੇਅੰ
 ਨਦ ਕੀ ਭਿਪ੍ਰਕਾਸ। ਤਨ ਸੁਖ ਪਾਯੋ ਮਿਲ ਕੁਟਿਬ ਪੂਜੀ
 ਮਨ ਕੀ ਆਸ। ੩੦੪॥ **ਬੋਧਣੀ** ਮਿਲੇ ਜਾਇ ਸਗਲੇ
 ਪਰਵਾਰ। ਕਾਇ ਬਿਪ ਸੁਤਾ ਸੁਤ ਨਗ। ਗਾਯੇ ਸਰ

ਐਥਿਧਮੰਗਲਚਾਗਾ॥ ਅਨਿਕਕੁਤਿਨਾਪਰਕਾਗਾ॥ ੨੧੪
 ਜਗਹੋਤੇਹੈਬਿਛੁਗਮਿਲਾਵਾ॥ ਤਿਹਸੁਖਸਹਿਅਵਰ
 ਕਹਾਵਾ॥ ਜਾਨੈਜੋਬਿਛੁਰਿਆਮਿਲਿਆ॥ ਦੁਖਾਬਿ
 ਓਗਾਜਿਨਪਗਤਰਦਾਇਆ॥ ਜੋਬਿਛੁਗਮਿਲਿ
 ਆਸਭੁਕੇਈ॥ ਤਨਸੁਖਪਾਵੈਕ੍ਰਿਪਾਜੇਈ॥ ੨੦੫॥
 ਦੋਹਰਾ॥ ਬਿਛੁਰੇਤੇਬੇਸਭਮਿਲੇਗੇਈਦਰੁਏਕ੍ਰਿ
 ਪਾਲਾ॥ ਤਨਸੁਖਮਨਸੁਖਨੈਨਸੁਖਦੇਖਤਦਰਸੁਨਿ
 ਗਲਾ॥ ੨੦੬॥ ਚੌਪਈ॥ ਸਭਮੇਰਦਿਨਦੁਤੀਬਨਾਈ
 ਗਜਸਿੰਘਾਸਨਏਸੋਆਈ॥ ਜੇਵਕਦਸੁਸਭੇਜੁਤੁ

ਲਏ। ਚਸਤ੍ਰ ਦੀਏ ਅਰਦ੍ਰ ਜਹ ਬਢਾਏ। ਦੁਰਦਰਸੀ
 ਕੋ ਬਹੁ ਕਛੁ ਦੀਨਾ। ਚਸਤ੍ਰ ਸਸਤ੍ਰ ਜਰਤ ਨਹੀਨਾ। ਪੈ
 ਮੇਰੀ ਰਬ ਮੇਰ ਬਢਾਹਿ। ਜਗਥਾ ਕਛੁ ਨਗਾਖੀਤਾਹਿ।
 ਦਸਦਾ ਅੰਸ ਪ੍ਰਜਾਤੇ ਦੀਠਿ। ਅਪਨੈ ਸਮਾਨਿ ਜਮੀਤੀ
 ਕੀਠਿ। ੨੦੭॥ **ਦੁਹਰਾ**॥ ਜੇਗ ਜਾਇਗ ਬਿਪ ਕੋਰੇਤ
 ਕੇਕਰ ਜਮਾਹੇ। ਅੰਤੀ ਸੇਵਕ ਦਾਸ ਜੇਮਾਨ ਬਚਾਸਿ
 ਪਿਕਰਾਇ। ੨੦੮॥ **ਚੁਪਈ**॥ ਬਿਜਨ ਜਗਮਾਕ
 ਹਤਾਇ ਜਗਾਇ। ਦੁਹੁ ਕੁਦਰਨ ਸੇਯੈ ਸਮਝਾਇ।
 ਕਬਾਸਿ ਪਜਰੁ ਪੁਰਨੁ ਭਈ। ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਜੇਤੁ ਸੁਨਿ

ਲਈ॥ ਕਹੋ ਅਵਰ ਕਛੁ ਭਾਖਿ ਸੁਨਾਵੈ॥ ਜੋ ਹਿਤੁ ਹੋਇ ੨੧੫
ਜੋਈ ਅਬ ਗਾਵੈ॥ ਕਹੋ ਕਵਰ ਦੇਉ ਹੋਇ ਅਪੀਨਾ॥
ਹੋ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਬਹੁ ਕਿ ਪਾਜੁ ਕੀਨਾ॥ ਤੁਮ੍ਹ ਸਾਦਿ ਹਮ ਰੁਈ ਸਿ
ਯਾਨਾ॥ ਬਿਵਰਾਹ ਕਥਾ ਪਰੀ ਜਰੁ ਜਾਨਾ॥ ੨੦੮॥ ਦੋਹ
ਰਾ॥ ਬੂਝੁ ਭਈ ਜਰੁ ਬਾਤ ਕੀ॥ ਐਸ ਕੇਈ ਭੇਦਾ॥ ਤਨ
ਸੁਖ ਪਾਯੋ ਜਗਤ ਮੇਤੁ॥ ਮਪ੍ਰਸਾਦਿ ਗੁਰ ਦੇਵਾ॥ ੨੧੦
॥ **ਚੁਪਈ**॥ ਉਸਤਤਿ ਕਹਲਗਾ ਕਰੇ ਤੁਹਾ ਗੀ॥ ਰੋਮ ਰੋ
ਮਰਸਨਾ ਉਚਾਗੀ॥ ਤਦੁ ਪਨ ਉਸਤਤਿ ਪੂਰਨ ਹੋਈ॥
ਕਰਹਿ ਕਹਲਗਾ ਅੰਤੁ ਨ ਕੇਈ॥ ਤੁਮ ਪਾਰਸ ਹਮ ਲੋ

1
 ਗੁਰੇ। ਭੇਟਤਕਿਚਨਹੁਏਸੁਤੇ। ਤੁਮਤਿਰਬੇਸੀਗੀ
 ਗਾਆਹਿ। ਪਰਸਤਪਾਪਗਏਹਮਜਾਹਿ। ਤੁਮਪ
 ਭਿਤਹਮਮੂਨਾਮਜਾਨਾ। ਚਰਨਲਾਗਭੁਏਸੁਰਗੀ
 ਆਨਾ॥ ੩੧੧॥ **ਦੋਹਰਾ॥** ਜੇਮਵਗੁਨਹਮੇਹੁਤੇਕੁ
 ਯੇਸਕਲਕੇਨਾਜਾ। ਜੈਸੇਬੀਤੇਸਿਆਮਨਿਸਦਿਨੀ
 ਤੁਮਰਕਰਤਪਕਾਸਾ॥ ੩੧੨॥ **ਚੌਪਈ॥** ਕੁਯੋਮਨਿਦਿ
 ਤਦਿਜਮਨਗੀ। ਕਹੈਪੀਨਿਦਿਹਬੁਧਿਤੁਮਗੀ। ਅ
 ਮਜੀਜਲਾਗੈਤੁਮਪਾਹਿ। ਸਤੁਨਰਹਈਤੁਮਜਗਮ
 ਹਿ। ਸੀਤਤਤੁਮਗੀਹੁਇਧਰਮਗਾ। ਗਨਾਸੰਧਾਸਨ

ਅਸਾ ਬਿਰਜਗਾ ॥ ਬਿਪਦਾ ਕਬਹੂ ਨੇਰੇ ਆਵੇ ॥ ਸੁ ੩੧੬
 ਖਸਿਪਤ ਸੇ ਅਵਧਾਵਿ ਗੇਵੇ ॥ ਰੇਗੇ ਸਿਗਨਹ ਬਿਜਾਪੇ
 ਦੇਹਾ ॥ ਭੁਗਭੁਗਤ ਭੁਲ ਭੁਗ ਕਰੇਹਾ ॥ ੩੧੭ ॥ ਦੁਹਰ
 ਧਰਮ ਕਰਤ ਬੀਤੈ ॥ ਅਵਧ ਜਸੁ ਕੀਰਤ ਸਿਸਾਗਾ ॥ ਜਹ
 ਤਹ ਪਾਵੈ ਬਿਜੈ ਕੋਹਿ ॥ ਇਸਤ ਹੂਹਾਗਾ ॥ ੩੧੮ ॥ ਚੋਖੀ
 ਨੀਅਤਿ ਇਹੋ ਜੇਤੁ ਮਸੇ ਕਹੀ ॥ ਬਸੇ ਸਦਾ ਤੁਮ ਹਿਰਦੈ
 ਮਹੀ ॥ ਬਿਸਰੈ ਨਾਹਿ ਨ ਛਿਨ ਪਲ ਜੇਈ ॥ ਨਿਤ ਪਤਿ
 ਰਹੇ ਸਦਾ ਤਿਹ ਗੇਈ ॥ ਤਪਸੀ ਜਮ ਨਿਤ ਸਿਮਰਨ ਕ
 ਰੈ ॥ ਤੈਸੇ ਤੁਮ ਨੀਅਤੁ ਮਨ ਧਰੈ ॥ ਤੁਮ ਕਰੇਹੇ ਸਦਾ ਬਿ

ਖਾਦਾਈ। ਸਗਲੈ ਠਰਤੁ ਮਹੇ। ਇਸਗਈ। ਰਛਾਅ
 ਗਕੋਰੈ ਨਿਤਾਮਾਨ। ਕੋਰੈ ਰਛਾਨ ਪਨ ਕੋ ਕਿਰਪਾਨ। ੨
 ੧੫। ਦੋਹਰਾ। ਜੇ ਸੇ ਮਾਤਾ ਪੁਤ ਕੀ ਰਛਾ ਕੋਰੈ ਚਿਤੁ ਲਾਇ
 ਤਿਉ ਹੀ ਨੀਅਤੁ ਜਾਸੈ ੨੨। ਮੇਦੇ ਸੁਤ ਦੇ ਉਪ੍ਰਿਤ
 ਭਏ ਸੁਜਾਨ। ੨੧। ਈ। ਆਉ ਬੈਠੈ ਤੁਮਹੀਜ
 ਗਮਾਹੀ। ਜਬਲਗ ਸੂਰਜ ਚੈ ਦਰਹਾਇ। ਜਬਲਗ
 ਧਰਤੀ ਅਰੁ ਅਕਾਸਾ। ਤਿਥਿ ਨਿਛੁੜ ਬਰਖਾ ਅਰੁ ਮਾਸ
 ਆਬੁ ਯਮਾ। ਦਿਕੈ ਦੇਵਤਾ ਜੇਤੋ। ਉਤ੍ਰਗ ਨਹਿ ਰਖਿ ਸੁਨਿ
 ਤੁਪਸੀ ਤੇਤੋ। ਕ੍ਰਿਸਨ ਕਥਾ ਜਬਲਗ ਜਗਹੇਈ। ੩

ਬਲਗਤਮਜੁਗਜੀਵਿਜੋਈ॥ ਨਾਮਪ੍ਰਚਾਰਹੋਤਮਸੇ ੨੧੭
 ਇ॥ ਬਿੰਘਨਨਹੋਇਅਵਰਦਹਿਕੋਇ॥ ੨੧੧੭॥ ਜੋ
 ਰਗਾ॥ ਦੋਨਗਾਬਉਠਾਇਦਈਅਸੀਜਾਹੇਤੁਕੋ॥ ਸਦ
 ਹੀਤਨਸੁਖਪਾਇਦਖਨਹਿਦੇਖਯੋਨੈਨਕੁਰ॥ ੧੧੮॥
 ਚੋਪਈ॥ ਦੋਨਕੁਦਰਸੇਲਿਦਲਾਈ॥ ਆਯੋਜਗਸੁਦ
 ਰਸਨਗਈ॥ ਦਈਅਸੀਸਕੁੰਰਧਰਆਗੇ॥ ਗਾਜੇ ੨੧੮
 ਨਿਰਖਿਕਯੋਪਾਲਾਗੇ॥ ਲੀਏਕੁਦਰਦੇਉਕੰਠਲਗਾ
 ਇ॥ ਦਿਜਥੈਭਯੋਉਚੀਜਾਇ॥ ਨਿਰਖਿਸੁਤਨਕੇਬ
 ਹਸੁਖਪਯੋ॥ ਬਹੁਤਦਰਬਦਿਜਦਾਨਾਦਿਦਾਯੋ॥

ਜਲਮੀਗਾਇਦਿਜਚਰਨਪਖੀਗੇ॥ ਅੰਗੇਬਿਪਹਮਦੰ॥
 ਸਤੁਮਾਗੇ॥ ੩੧੬॥ **ਦੋਹਰਾ॥** ਤੁਮਪਜਾਇਸੁਤਦੇਉ
 ਪੀਤਿਤਉਏਸੁਜਾਨ॥ ਜਨਮਜਨਮਸੇਵਕਭੁਏਬਰੁ
 ਨਿਹੋਰਮਾਨ॥ ੩੨੦॥ **ਬੋਧੀ॥** ਬਿਜਨਜਗਮਾਰਜਾ
 ਪਹਿਕੇਹੇ॥ ਹਮਭਿਫਕਬਹਮਨਪਛਮੈਹੈ॥ ਤਿਗਜਾ
 ਜਗਾਇਦੁਸਮਾਨ॥ ਅਵਰਬੁਪਜਗਮਾਨਤਮਾਨ॥
 ਧਰਮਸੂਨਜੇਕਰੈਨਿਯਾਇ॥ ਸੇਨਪਰਜਾਸਭੁ
 ਸੁਖਧਾਇ॥ ਹਰਦਸੁਤਜੇਦੇਵੈਜਗਦਾਨ॥ ਦੁਖੀ
 ਮਾਦੇਖਿਕਰਤਦੁਖਗਾਨ॥ ਕੋਊਨਕਾਹੁਕਸੀਤਾਵੈ॥

ਦੁਬਰਮੇਟਾਮਾਪਸੁਭਾਵੈ॥੩੨੧॥ **ਦੋਹਰਾ॥** ਅਨ ੩੧੮
 ਸਿੰਘਇਕਠੇਗਤੁਜਕੈਨਤਾਹਿਦੁਖਾਇ॥ਕਿਚਨਗ
 ਈਮਗਪਨਾਲੈਵੈਨਕਉਠਿਠਾਇ॥੩੨੨॥ **ਝੁਪਟੀ**
 ਬਿਨਤੀਮੇਰੀਸੁਨਿਪੁਕੁਲੀਜੈ॥ਨਿਜਛੈਤਾਕੇਮਨਮੇਕੀ
 ਜੈ॥ਗਜਕੁਮਾਰਾਮੈਬੁਧਦਾਨਾਜੈਸੇਕਿਚਨਬਾਰ
 ਬਾਨਾ॥ਦਿਨਦੋਹਰਾਬੁਰਿਲਪਟਾਇ॥ਰਿਗੁਗਯੇਤਾ
 ਕਾਮੁਰਝਾਇ॥ਉਜਲਕੀਨੇਸੇਗੁਵੇਤਾਗੁਪਾਅਪਿਕ
 ਬਾਛੁਆਗਰਲੈਤਾ॥ਜੇਉਕੁਦਾਗਵੇਦੈਨਾਮਬ
 ਲਾਈ॥ਗਹੇਹੁਤੇਤਾਮੇਲਪਟਾਈ॥੩੨੩॥ **ਦੋਹਰਾ॥**

ਪਦਿਬੀਵਿਆਪੀਤ੍ਰਿਤੁਏਰਹੀਨਕਛੁਆਂਯਾਨਾ॥
 ਜੇਕੇਚਨਉਜਲਰੁਏਤਿਉਏਕਵਰਸਯਾਨਾ॥ ੩੨੪
 ਚੋਪਈ॥ ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਚਿਤਉਪਵੇਸਾ॥ ਪੁਰਨਕੀ
 ਨਬਹੁਤਸੁਰੇਸਾ॥ ਕਬਾਚਤੁਰਸਰੁਯਾਮੇਆਈ॥ ਅੰ
 ਦਾਤਜੁਜਥਾਰਬਗਾਈ॥ ਜੇਇਹਪਦੁਈਚਿਤਛਿ
 ਤੁਲਾਇ॥ ਬ੍ਰਾਧਿਤਾਰਿਸਭਾਬਿਧਾਅਪਿਕਾਈ॥ ਕਪ
 ਦੁਰੇਦੁਕੈਸੇਈਹੋਈ॥ ਤਿਹਆਗੈਕਰਿਸੇਕੇਨਕੋਈ॥
 ਜੇਨੈਜਗਤਗੀਤਾਬਿਵਹਾਰ॥ ਉਚਨੀਚਸਰੁਕਾਬੀਚ
 ਹਾ॥ ੩੨੫॥ ਏਹਗਾ॥ ਮਨਬਚਕਰਿਬਿਸਦਾਸੁਧਰ

ਮਾਜਗੇਠਰਗਇ। ਗੁਰਗੋਬਿੰਦਕੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਕਰਮ ੩੧੬
ਸਿਧਿਕਰਾਇ। ੩੨੬। **ਚੁਪਈ** ਸਿਮਤੁਸਤੁਹਜੋਇ
ਕਤਾਲਿਜਾਗੇਰੰਗਜੇਈਸਨੁਸਤਾਇਜਾਗਿਤੁਚਿ
ਤੁਲਾਇਕਥਾਅਨੁਜਾਗੀ। ਬਰਨਤਿਹੀਅਤਿਲਗੀ
ਪਯਾਗੀ। ਮਨਦੇਪੈਠੈਚੁਬਾਲਕੋਕਈ। ਨਿਜਚੈਸੇ
ਬੁਧਿਵੰਤਹੋਈ। ਗੁਨਜਮੂਹਕਾਕੀਆਗਰਿਥਾਸੇ
ਤਾਬਕਤਾਲਾਗੇਪੰਥਾ। ਤਰੁਨਪਠੈਗਾਖੇਬਿਸਵਾਜਾ।
ਕਪਟਨਕਰਈਕੋਤਿਹਪਾਜਾ। ੩੨੭। **ਜੋਰਠਾ**। ਬਿਰ
ਧਪਠੈਜੋਕੋਇਉਪਜੈਗੀਏਗੀਆਨਤਿਹ। ਮਨਮੇਗਾਖੇ

ਜੋਇਛਾਏਂ ਸਕਲਾਈ ਕਾਜਗਾ॥ ੨੨੮॥ **ਚੋਪਈ॥**
 ਬਿਉਗਰਕਥਾਪੁਨਿਆਹਿਗਿਆਨਾ॥ ਬੁਧਸਾਗਰ
 ਜਹਸਗਲਾਨਿਧਾਨਾ॥ ਬਾਲਕਜੇਕਛੁਕਰੈਬਖਾਨਾ॥
 ਭਲੀਭਾਤਿਜੁਨਿਲੇਹੁਸਆਨਾ॥ ਬਾਹੁਮੇਜੋਕੀਚਨਹੇ
 ਈ॥ ਨਿਆਰੇਕੋਰੇਨਆਗੀਆਸੇਈ॥ ਸਹਿਸਕ੍ਰਿਤ
 ਅਤ੍ਰਿਧੀਪਰਈਨਾ॥ ਸਕੋਨਜਧੀਤੋਕੇਚੀਨਾ॥ ਗਜ
 ਨੀਤਜੇਜਾਨੇਜਾਈ॥ ਰੁਖਾਹਿਤਉਪਦੇਜਧਾਈ॥
 ੨੨੯॥ **ਦੋਹਰਾ॥** ਪੰਚਤੰਤ੍ਰਾਇਕਹੀਥਹੈਤਾਤੇਕਹਯੇਸੁ
 ਧਾਰਿ॥ ਰਤਨਾਕਰਪੇਥੀਕਰੀਸੁਭਸਆਨਪਕੋਜਾਗਾ॥ ੨

१॥ ਯੇ ਬੀਰੋਗ ॥ ਸੁਤ ਪੁਨਿ ਤਾ ਕੇ ਅਹੈ ਜੁ ਤੀਨ ॥ ਇਕ ਨਾਨਕ ਦੇ
 ਇ ਬਰੋ ਪਈਨ ॥ ਤੇਰੀ ਸੇਵਾ ਗੁਰ ਕੀ ਕਰਹਿ ॥ ਨਿਸਚਾ
 ਸਰ ਗੁਰ ਗੁਨ ਚਿਰਹਿ ॥ ਤਿਨ ਸੇ ਪੋ ਬੀ ਦੇਇ ਪਠਾਈ ॥
 ੩ ॥ ਰਣ ਬੀਰੋਗ ਨ ਜੁਖ ਪਹਿਅਈ ॥ ਦੇਖਤ ਤਾ ਕੇ ਮਨ ਮੇਆ
 ਈ ॥ ਕੀਜੈ ਅਹੋਹੋ ਪਾਈ ॥ ੩੩੩ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਕੋਸੀ
 ਹਿਰ ਵੈ ਬੁਧਿ ਹੀ ਤੈ ਸੋ ਕਯੋ ਜੁਨਾਇ ॥ ਅਛਰ ਕੀ ਜੀ
 ਹੁਇ ਹੁਇ ਪਈ ਅਹੁ ਗੁਨ ਬਨਾਇ ॥ ੩੩੪ ॥ ੧੩
 ੧੪ ॥ ਅੰਤਿ ਹਿਤ ਉਪਦੇਸੁ ਸੀ ਪੂਰਨ ॥ ਸਿਮਤੁ ੧੮੮
 ੮ ॥ ਮਿਤੀ ਫਗਨ ਵਦੀ ੭ ॥ ਵਾਰ ਧੁਪ ਫਗਨ ਦਿਨੇ ॥ ੩੨

੨੦॥ **ਚੋਖਣੀ**॥ ਰੋਜਰਾਜਾ ਅਰੁ ਗੁਣੀ ਲਖਣਾ॥ ਗੁਰੂ ਦੇ
 ਉਬਡੇ ਬਿਚਖਣਾ॥ ਬੀਕਚੇ ਦੇ ਕੇ ਦੇ ਉਸ ਪੂਤਾ॥ ਗੋਰ
 ਗਰੇ ਸੁਰਰਜ ਪੂਤਾ॥ ਲਖਣ ਕਵਿਤਾ ਮੈ ਪਰਬੀਨ॥ ਹਿਤ
 ਉਪਦੇਸ ਸੁਭਾ ਪਾਕੀਨ॥ ਦੋਹਾ ਸੋਰਠਾ ਕੀ ਚਿਥਾਖਾਨਾ॥ ਰ
 ਜਨੀਤਾ ਅਰੁ ਬਹਮਾ ਗਿਆਨ॥ ਗੁਰਕੀ ਸੇਵਾ ਮਾਹਰ ਗਈ
 ਆਖਿ ਕਪੀਤ ਦੁਹਰਾ ਜੀ ਨਾਜੀ॥ ੨੨॥ **ਜੋਰਠਾ ਪੰ**
 ਨਿਤ ਦੇ ਉਸਿਆ ਕੋ ਬਿਦਰੁ ਰੁਪਈ ਨਾ ਅਤਿ॥ ਬਾਰ
 ਸਤੁ ਬਿਬਖਨਤਾ ਮੇਲਖਣ ਸਕਲ ਸੁਧਾ॥ ੨੨॥
ਚੋਖਣੀ॥ ਤਨ ਸੁਖ ਛੁਡੀ ਬਸੇ ਲਹੇਗਾ॥ ਕਰਮ ਰੇਖਾ

423

20

1917
R161
350